

مُخْتَصَر

صَحِيح مُسْلِم

لِإِمَامِ زَكِيٍّ أَبِي عَبْدِ الْعَظَمِ عَبْدِ الْقَيُّوْمِ الْمُنْزَوِيِّ
المتوفى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و بو تکرده وهی
نوری فارس همه خان

شهر پهرشتی چاپ
١٤٠٤ هـ جموودی که لالهیی

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

مُخْتَصَر

صَحَاحُ مُسْلِمٍ

لِلإِمَامِ زَكِيَّ الدِّينِ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنِ عَبْدِ الْقَوِيمِ الْمَذْرُوعِيِّ
المتوفى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و رونکردنه وهی

نوری فارس همه خان

سه رپه رشتی چاپ

مه لا مه حموودی گه لالهیی

(به رگی پینجه م)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب ﴿ مختصر صحیح مسلم ﴾

📖 وەرگیڕانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ: (۳۰۰۰) دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: ژماره (۱۶۲۷) ی سالی (۲۰۱۱) ی وەزارەتی روشنبیری پێدراوه.

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۱ ز - ۱۴۳۲ ک.

📖 تایپ: (نیان حسین)

📖 له‌سه‌ر ئه‌هرکی کتیب‌خانه‌ی ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی

پاریزراوه بۆ کتیب‌خانه‌ی ناوبراو.

۵۲- نامه‌ی کرده‌وهی چاکه و به‌سه‌رکردنه‌وهی خزمو

که‌سوکارو باشبوون بۆیان:

کتاب البر والصلة

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۱ هه‌تا زنجیره: ۱۰، له‌ژماره: ۶۵۰ هه‌تا ۶۷۲۵} + {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۱۲} + {ته‌جریدی بوخاری/۵، زنجیره: ۸۱، ژماره: ۱۹۱۴ هه‌تا ۱۹۲۷ = ۶۰۱۳}.

۱۳۳۵) باسی باشبوونو چاکه‌کردن له‌گه‌ل باوک و دایک، وه‌کامیان له‌پیشتره‌و زیاتر

شایانی نه‌وه‌یه که‌زۆر به‌جوانی هاوړیتی بکړیت. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴)

باب: فِي بَرِّ الْوَالِدَيْنِ وَأَيُّمَا أَحَقُّ بِحُسْنِ الصُّبَّةِ

۱۷۵۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ». {الحديث: ۶۴۴۷ = ۶۴۶۰ فم. ته‌جریدی بوخاری/۵، رقم: ۱۹۱۴ = ۵۹۷۱ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۵}.

ئهبو هورهیره (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پیاوئ هات بۆ خزمه‌تی خوشه‌ویست

(دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) عه‌رزى کرد: ئه‌ی پيغه‌مبه‌رى خودا! کى ره‌واترين که‌سه که

به‌جوانی هاوړیتی بکه‌م؟ فه‌رمووی: (دایکت). گو‌تی: ئه‌وجا کيى تر؟ فه‌رمووی:

(ديسان هه‌ر دایکت). گو‌تی: ئه‌وجا کيى تر؟ فه‌رمووی: (ديسانه‌وه هه‌ر دایکت).

گو‌تیه‌وه: ئه‌وسا کيى تر؟ فه‌رمووی: (ئه‌وجا باوک‌ت!). {ریاض/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره:

{۳۱۶ له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی ریاضدا: (ئه‌وجا خزمو که‌سوکار‌ت به‌پيى دوورو نزيکیان

ليته‌وه!) + {تاج/۵، زنجیره: ۲، ژماره: ۶۵۱ ج/۴}. گه‌وره‌ترین چاکه چاکه‌کردنه

له‌گه‌ل بابو داك.

۱۳۳۶) باشبوونو چاکه کردن له گهل باونکو دایکدا له په رستشو عبادده تی

سوننه ت باستره. (۶۴۵۵ - ۶۴۵۹)

باب: تَقْدِيمُ بَرِّ الْوَالِدَيْنِ عَلَى الْعِبَادَةِ

۱۷۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

«لَمْ يَتَكَلَّمْ فِي الْمَهْدِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ: عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، وَصَاحِبُ جُرَيْجٍ، وَكَانَ جُرَيْجٌ رَجُلًا عَابِدًا فَاتَّخَذَ صَوْمَعَةً فَكَانَ فِيهَا، فَأَتَتْهُ أُمُّهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ، فَقَالَ: يَا رَبِّ! أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ، فَأَنْصَرَفَتْ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي، فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ! فَقَالَ: يَا رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ، فَأَنْصَرَفَتْ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي، فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ! فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ، فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ لَا تَمِتْهُ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى وَجْهِ الْمَوْمِسَاتِ! فَتَذَاكَرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ جُرَيْجًا وَعِبَادَتَهُ، وَكَانَتْ امْرَأَةٌ بَغْيٌ يَتِمَّلُ بِحُسْنِهَا، فَقَالَتْ: إِنْ شِئْتُمْ لِأَقْتِنَنَّهُ لَكُمْ، قَالَ: فَتَعَرَّضْتُ لَهُ فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهَا، فَأَتَتْ رَاعِيًا كَانَ يَأْوِي إِلَى صَوْمَعَتِهِ فَأَمَكَّنَتْهُ مِنْ نَفْسِهَا، فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَحَمَلَتْ، فَلَمَّا وَلَدَتْ قَالَتْ: هُوَ مِنْ جُرَيْجٍ! فَأَتَوْهُ، فَاسْتَنْزَلُوهُ، وَهَدَمُوا صَوْمَعَتَهُ، وَجَعَلُوا يَضْرِبُونَهُ، فَقَالَ: مَا شَأْنُكُمْ؟! قَالُوا: زَنَيْتَ بِهَذِهِ الْبَغْيِ فَوَلَدَتْ مِنْكَ! فَقَالَ: أَيْنَ الصَّبِيِّ؟ فَجَاءُوا بِهِ، فَقَالَ: دَعُونِي حَتَّى أَصَلِّيَ، فَصَلَّى، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَى الصَّبِيَّ فَطَعَنَ فِي بَطْنِهِ وَقَالَ: يَا غُلَامُ مَنْ أَبُوكَ؟ قَالَ: فَلَانُ الرَّاعِي. قَالَ: فَأَقْبَلُوا عَلَى جُرَيْجٍ يَقْبَلُونَهُ وَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ، وَقَالُوا: نَبْنِي لَكَ صَوْمَعَتَكَ مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ، قَالَ: لَا، أَعِيدُوهَا مِنْ طِينٍ كَمَا كَانَتْ. فَفَعَلُوا. وَبَيْنَا صَبِيٌّ يَرْضَعُ مِنْ أُمِّهِ، فَمَرَّ رَجُلٌ رَاكِبٌ عَلَى دَابَّةٍ فَارَهَةٍ، وَشَارَةً حَسَنَةً، فَقَالَتْ أُمُّهُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ ابْنِي مِثْلَ هَذَا، فَتَرَكَ الشَّدْيَ وَأَقْبَلَ إِلَيْهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى ثَدْيِهِ، فَجَعَلَ يَرْضَعُ. قَالَ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَحْكِي ارْتِضَاعَهُ بِإِصْبَعِهِ السَّبَابَةِ فِي فَمِهِ، فَجَعَلَ يَمُصُّهَا. قَالَ: وَمَرُّوا بِجَارِيَةٍ وَهُمْ يَضْرِبُونَهَا، وَيَقُولُونَ: زَنَيْتَ سَرَقْتَ، وَهِيَ تَقُولُ: حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، فَقَالَتْ أُمُّهُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ ابْنِي مِثْلَهَا، فَتَرَكَ الرِّضَاعَ وَنَظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا، فَهَنَّاكَ تَرَاجَعَا الْحَدِيثَ. فَقَالَتْ: حَلَقَى! مَرَّ رَجُلٌ حَسَنُ الْهَيْئَةِ فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ ابْنِي مِثْلَهُ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ! وَمَرُّوا بِهَذِهِ

الْأَمَّةَ وَهُمْ يَضْرِبُونَهَا وَيَقُولُونَ: زَيْنَتٌ سَرَقَتْ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَ ابْنِي مِثْلَهَا، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا! قَالَ: إِنَّ ذَاكَ الرَّجُلَ كَانَ جَبَّارًا، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي مِثْلَهُ وَإِنَّ هَذِهِ يَقُولُونَ لَهَا: زَيْنَتِ، وَلَمْ تَزْنِ، وَسَرَقَتْ، وَلَمْ تَسْرِقْ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا).
{الحديث: ٦٤٥٦ = ٦٤٦٩ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٤، رقم: ١٣٦٨ = ٣٤٣٦، ١٢٠٦، ٢٤٨٢، ٣٤٦٦. تحفة الأشراف: ١٤٤٥٨}:

ئەبو ھورەیرە (رەزى خودای ئى بن) ڤەر مووی: خوۋشەو یست (دروودی خودای لەسەر بئ) ڤەر مووی: (ئەم سى کەسە نەبى کەسى تر، بەساوایی، لە بی شکەدا قسەى نە کردووە: یە کەم: عیسای کوری مەریمە.

دووهم: ھاوړیکەى جورەيج، پیاوۆ دەبى لهنه وهى ئیسرائیل ناوی جورەيج دەبى، سوڤیلکەو خواناسیكى باش دەبى، خەلۆه خانەيى بو خوى دروست دەکاو لەناویا خواناسیى دەکا، جارێ نوێژدەکا، لەوکاتەدا دایکى دى بۆلای و بانگى دەکا: ئەى جورەيج!

ئەویش لەدلى خویدا دمڤەر موۆ: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوه، یا نوێژدەکەم تەواوبکەم، لەپاشا وا بەباش دەزانى کە نوێژدەکەى تەواو بکاو وەلامى دایکى نەداتەوه، جا دایکى دەگەرپیتەوه، بو سبەينى کە دایکى دیتەوه بۆلای، دیسان جورەيج خەریكى نوێژکردن دەبى، بانگى دەکاو دەلئ: ئەى جورەيج! جورەيجیش دمڤەر موۆ: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوه، یا نوێژدەکەم تەواوبکەم، لەپاشا وا بەباش دەزانى کە وەلامى دایکى نەداتەوهو نوێژدەکەى تەواوبکا، جا دایکى دەگەرپیتەوه بو سبەينى کە دیتەوه بۆلای، دیسان جورەيج نوێژدەکا، بانگى دەکا: ئەى جورەيج! جورەيجیش دەلئ: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوه، یا نوێژدەکەم تەواوبکەم، لەپاشا وا بەباش دەزانى کە وەلامى دایکى نەداتەوهو نوێژدەکەى تەواوبکا.

دایکیشى دەلئ: خودایە! نەیمرىنى هەتا رووى داوینپیسانى پى نیشان دەدەیت. لەولاشەوه نەوهى ئیسرائیل لەناو خوینا باسى خواناسیى جورەيج دەکەن، کەچۆن بو خودا لى براوه. ژنیكى سوۆزانى دەبى، بو جوانى بى وینه دەبى، دەلئ: ئەگەر

هزه دهكهن من دهچم له خشتهی دهبه و تووشی فهرته نهی دهكهم. جا ژنه كه دهچن بۆلای جورهیچ، گهل خه ریکی دهبی و دی به لایه وه كه نهو ئیشهی له گهلدا بكا، به لام جورهیچ مل ناداو ئاوری ئی ناداته وه. جا ژنه كه دهچن بۆلای شوانی، كه له شه ودا له خه لوه خانه كهی جورهیچا دهحه وایه وه، نهو شوانه دهنی له خۆی و سکی لئی پرده بی و كورپکی دهبی، دهلی: نه منال له جورهیچ!

نه وانیش دهچن بۆ گیانی جورهیچ و له خه لوه خانه كهی دهری دهینن و خه لوه خانه كهی دهر ووخینن و، خۆشی تیرو پر فه لاقه دهكهن و دهیده نه به رجمین. نه ویش دهفه رموی: نه وه چیتانه؟ بۆ وادهكهن، من گونا هم چیه؟ دهلین: چونكه ئیشی بی شهرعیت له گهل نه م قه حبه یه دا كر دووه و نه و متانی له تو نه زۆلهی بووه! دهفه رموی: كوا منال كه له كو یه؟ نه وانیش دهینن بۆ. دهفه رموی: تۆزئ پشووم بدن، با نوپژئ بكهم. جا دهست نوپژ دهگرئ و نوپژ دهكا، كه نوپژ دهكه ته و او دهكا دهر و بۆلای كوره ساواكه و دهژنه بی سکیا و دهفه رموی: نهی كۆر پهی ساوا! كئ باوکی تویه؟ كور په كیش دیته زمان و دهلی: باوکی من فیساره شوانه!!

جا نه و سا خه لكه كه له راستیی رو ودا وه كه تی دهگهن و داوای ئی بووردن له جورهیچ دهكهن و په لاماری دهدهن و دهست دهكهن به ماچ كردنی خۆیانی تی هه له سوون بۆ پیرۆزی و مووفه رك، وه دهلین: خه لوه خانه كهت له زیرو زیو بۆ دروست دهكهینه وه؟ دهفه رموی: نه، به لام له قور وهك جارانی خۆی بۆم دروست بكهنه وه، نه وانیش بۆیان دروست كرده وه.

سییه م منال كه له لانكا قسهی كر دووه: جارئ ژنی مه مکی دهدا به كوره كۆر په كهی، كه له نه وهی ئیسرا ئیل بوو، له و كاته دا سوار یكی قۆزی به ناوبانگ به لایانا راده بووری، به سوار ی و لاخیكی كه شخه، پایه و پله و نیشانیكی زۆری پیوه دهبی. ژنه كه دهلی: خودایه! نه م كور په منیش بكه ی به سوار چاكیكی ئاوا قۆزو به ناوبانگ!

جا كور په كهی مه مكه كهی به رده داو رو وده كاته سواره كه و ته ماشایه کی دهكا و دهلی:

خودايه! وهك ئەم سوارەم ئى نەكەى و نەمكەى بە پياويكى وا، ئىنجا ديسان مەمكەكەى دەگىرتەووه دەست دەكاتەووه بەمىزىنى!

ئەبو ھورەيرە (رمى خودى ئى بى) دەيفەر موو: دەلئى وا لەبەرچاوم كەچۆن چۆنى، پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) پەنجەى دۆشاو مژەى خۆى دەمژى و لاسكايى حالى مەمكخواردنى منداڵەكەى دەكردهووه.

خۆشەويست (دروودى خودى لەسەر بى) فەر مووى: لەپاشدا كەنيزەكئىيان هئنا، هئىنا بوويانە گىروگازو لئيان دەداو دەيانگوت: حيزى و دزيت كردووه، ئەويش ھەر دەيگوت: {حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ} من ھەر خودام ھەيە كە كەسم بى و بەسم بى! بەراستى خودا ھاناو پشتيوانى چاكە. جا دايكى منالەكە دەلئ: خودايە! ئەم كورەى من وهك ئەم كچە بەم دەردە نەبەى، ديسان كورەكەى مەمكەكەى دايكى بەردەداو تەماشايەكى كچەكە دەكاو دەلئ: خودايە! وهك ئەم كچەم ئى بكەى!

جا لئرانەدا منالەكەو دايكى دەكەونە گەتوگۆو رازو گلەيى، دايكى پئى دەلئ: دەمم بشكى! ئەمە بۆ وايە؟ ئەو پياوھ شيوە جوانە، رەت بوو، من گوتەم: خودايە! كورەكەم پياويكى وهك ئەمەى ئى دەرچى، كەچى تۆ گوتەم: خودايە! نەمكەى بە پياويكى ئاوا، لەپاشدا ئەم كەنيزەكەيان بەلئدان و تئەلئدان هئناو پئى دەلئ: حيزى و دزيت كردووه، منيش گوتەم: خودايە! كورەكەم بەدەردى ئەم كەنيزەكە نەبەى، كەچى تۆ گوتەم: خودايە! وهك ئەم كچەم ئى بكەى، ئەمە لەبەرچى؟

ساواكە گوتى لەوہلامى دايكىا: چونكە سوارەكە زۆردارىكە لە ستەمكارە زمېردارەكانو، ملھورپكە لە ملھورەكان، لەبەرئەوہ گوتەم: خودايە! نەمكەى بە پياويكى ئاوا ستەمكار!

بەلام ئەم كەنيزەكەى كە پئى دەلئ: دزى و حيزى كردووه، بى تاوان و پاك و بى گەردەو ستەمبارە، نەدزى كردووهو نەحيزى، لەبەرئەوہ گوتەم: خودايە! وهك ئەم كچە ستەمبارەم ئى بكەى! {تاج/۵، زنجيرە: ۲۳، ژمارە: ۵۲۴۱ چاپى چوارەم}. ئەو منداڵانەى كە لەناو بيشكەدا قەسيان كردووه.

روونکردنهوه:

لهم فهرموودهپه دا کۆمه ئی سوودو بههره ی زۆر ههیه وهک:

- ١ - چاکه کردن لهگه ل بابو داك، بهتایبه تی چاکه لهگه ل دایك.
- ٢ - نزای باوك و دایك لهمنالی خویان ئهگه ر لهسهر هه ق بی گیرایه.
- ٣ - ئهگه ر چه ند کاریکی چاکه بهرابه ر وهستان، کامیان باشتره ئهوه یان پیشبخری و بهوه یان دهستیان پی بکری، وهک وهلامی دایك پیش بخری لهسهر کردنی نوێزی سووننهت.
- ٤ - زۆرینه ی کات خودای گه وره به پیرۆزیی نزاو دهستنوێژو خیرو چاکه وه، دهرووی رهمهت لهبهنده باشهکانی خوی دهکاته وه، لهکاتی مهینهت و لیقه ومان و ئیش و ئازاردا.
- ٥ - زۆر جارن پیاوچاکان تووشی گیروگرفت و ئیش و ئازارو مهینهت و ئهزموون دهبن، تا زیاتر سووربن لهسهر حالهکانیان و دهروون و گیانیان زاخاو بدری و سافو بی گهرد ببی و ببن به پیشهنگو سه ر مهشقی جوان بو پهرهوان و کهسانی تر.
- ٦ - لهکاتی نزاو پارانه وهدا دهستنوێژ زۆر سووننهت، ههروا کردنی نوێزی سووننهت.
- ٧ - دهستنوێژ له نهته وه پیشینهکانیشا بووه، وهک جوولهکه.
- ٨ - کهراماتی ئهولیاو بههره ی پیاوچاکان ههقه و راسته.
- ٩ - بهلگهیه لهسه رئه وه کهراماتی ئهولیا جووری زۆره لهنهته وه پیشینهکانیشا کهرامهت بووه.
- ١٠ - جاروبار نزای خراپ دی بهسه ردهمی مرۆفدا، بهبی مهبهست، شتی وا زیانی نییه، وهک (حلقی: دهمم بشکی).
- ١١ - دهبوو جوهریج نوێژهکه ی بپریایه وهلامی دایکی بدایهته وه، چونکه نوێژهکه سووننهت، وهلامی دایك فهرزو پیویسته.
- ١٢ - تاکه تاکه لهنهته وه، ئی بپرین بو خواو له خه لوهخانه دا طاعهت بکه ن کاری پهسهنده.

(۱۳۲۷) نه چوون بو غهزا له بهر چا که کردن له گهڵ باوک و دایک. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴)

باب: تَرَكَ الْجِهَادَ لِزَ الْوَالِدَيْنِ وَصَحْبَتَهُمَا

۱۷۵۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَقْبَلَ رَجُلٌ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: أَبَايُكَ عَلَى الْهِجْرَةِ وَالْجِهَادِ، أَبْتَغِي الْأَجْرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ: «فَهَلْ مِنْكَ الْوَالِدُ أَحَدٌ حَيٌّ؟» قَالَ: نَعَمْ، بَلْ كِلَاهُمَا. قَالَ: «فَتَبْتَغِي الْأَجْرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «فَارْجِعْ إِلَى الْوَالِدَيْنِ فَأَحْسِنْ صُحْبَتَهُمَا». {الحديث: ۶۴۵۴ = ۶۴۶۷ فم. تجريد البخاري/ ۳، رقم: ۱۲۲۹ = ۳۰۰۴، ۵۹۷۲. أبو داود. جهاد: ۲۵۲۹. ترمذی. جهاد: ۱۶۷۱. نسائی. جهاد: ۳۱۰۳. تحفة الأشراف: ۸۶۳۴}:

عهبدو لای کوری عهمری کوری عاص (رمزای خودایان لای بی) فهرمووی: پیاوی له یه مهنه وه هات بو خزمهتی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) عهز زیکرد: ئه ی پیغه مبهه ری خودا! دهمه وی پهیمانت پی بدهم له سهرئه وه که کوچ بکه م بو خزمهت بو مه دینه و ئه و جا خه بات و تیکۆشان و غهزا ئه نجام ددهم، مه به ستیشم له م کوچ و خه بات گێرانه ته نیا رهزای خودایه، به ته مای پاداشی باشی لای خودای گه و ره و سهروه ر.

پیی فهرموو: (ئایا دایک و باوکت که سیان له ژیا نا ماون؟) گوتی: به ئی ههردووکیان ماون. فهرموو: (مه به ستیشت پاداشی باشی لای خودای گه و ره و سهروه؟). گوتی: به ئی. فهرموو: (ده برۆروه بو لای باوک و دایکت، له جیاتی چوون بو غهزا به جوانی هاو پریتی ئه وان بکه و دلایان را گهرو باشبه بو یان!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۴۳۶۴} + {ریاضی صالحین/ ۱، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۲۱ ج/ ۲}.

(۱۳۳۸) فهرمایشتی خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بی): (خودا دل

ره نجان دنی دایکانی هه را مکردوه). (۴۴۵۶ - ۴۴۶۱)

باب: قَوْلُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ}

۱۷۵۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ، وَوَأْدَ الْبَنَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ،

وَكَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةُ الْمَالِ». {الحديث: ٤٤٥٨ =
تجريد البخارى/٣، رقم: ١٠٥٠ = ٢٤٠٨، ١٤٧٧، ٥٧٧٥ فتح البارى. تحفة الأشراف:
: {١١٥٣٨

موغیرهى كورى شوعبه (رمزى خودای ئى بى) فهرمووى: پیغه مبهه (دروودى خودای لهسهر بى)
فهرمووى: (خودای گه و ره سهر و ره، قه دهغهى كردووه لیټان: دلږه نجاندى باوكان و
دایكان، وه زینده به چالكردى كچان، وه نه دانی مافى سهرتان، وه زه وتكردى مافى
خه لكان، وه هه زیش ناكا له م سى رهفتارانه بوټان: له وتى وتى، له پرسىارى زور
لهشتى كه كاتى نه هاتووه و له سوالكردى زور، وه له زایه كردنى مال به خوږایى).
{تاج/٢، زنجیره: ١٦٤، ژماره: ١٨٨٥. چاپى چواره م} + {ریاضى الصالحین/١، زنجیره:
٤١، ژماره: ٣٤٠}.

روونكردنه وه:

نه وه وى (رهحه تى خودای ئى بى) له روونكردنه وه و رافه ی ئه م فهرموودمیه دا ده فهرموئ:
١- دلږه نجاندى و نازاردانى باوك و دایك له كه بائیره و له تاوانه هه ره گه وره كانه، هى
دایك زورتر.

٢- زینده به چالكردى منال و كوشتنى له بهر هه ر بیانووویه ك بى، چ كچ بى و چ كور
له تاوانه هه ره گه وره كانه، بویه باسى زینده به چالكردى كچ كراوه و هى كور
نه كراوه، چونكه له ناو عه ره به كانا زینده به چالكردى كچ باوتر بووه،
له سه رده مى نه فامیدا.

٣- شه ن و كه وكردنى هه واله كان و دم ژهنده دهنگوباسى خه لكى به بى پښوېست،
كارى ناږه واو ناشیرین و ناپه سه نده.

٤- منیش ده لیم: گوږگرتن له میدیای ئه مړو و به شدارى له و شه رده مى و قسه و
قسه لوكانه دا، كه ئه م كه نالانى هه والانه په خشى ده كه نه وه، جوړىكى زور خراپه
له م وتى وتیه ناږه وایه، واباشه مروځى موسولمان خوئى ئى بپاریزى و له جیاتى
ئه وه گوئى له قسه ی خیر بگرئ و به شدارى له په خشى قسه ی خیر دا بكا.

بهراستی ئەم چینی نوێیه، که کۆمه‌لێ موراھیق و چەنەبازو درۆزن و مروی بێ
 ئایین و بێ ڕەوشت و لەزەت پەرست، مامۆستایی دەکەن و ئاراستەیی بوارەکانی ژیاڤی
 دەکەن، بهراستی ئەم چینه دوورترین چین دەبێ لە: ۱- دین. ۲- رەوشتی بەرز. ۳-
 نیشتمان پەرەوری. ۴- کردەوی باش. چینی دەبێ لەگەڵ ئازە لا هیچ جیاوازی نابێ،
 هەزار خۆزگەیی بە ئازەلی کۆیی!!

۱۳۳۹) لووتی ئەو کەسە بەقورداچی، که دایک و باوکی، هەردووکیان یا یەکیکیان
 لەکاتی پیریدا دەکەونه لای و بەهەشت بۆ خۆی مسۆگەر ناکا. (۶۴۵۵ - ۶۴۵۹)

باب: رَغَمِ أَنْفٍ مَنْ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا عِنْدَ الْكَبَرِ فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ

۱۷۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ». قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ
 وَالِدَيْهِ عِنْدَهُ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ». {الحديث: ۶۴۵۷ = ۶۴۷۰
 فم}:

ئەبو هورەیرە (ڕەزای خودای ئی بێ) دەفەر مووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ)
 دەفەر مووی: (ئەی لووتی بەقورداچی و دووبارە سێ بارە لووتی بەقورداچی و لووتی
 بەتەوسیتەوه!)

گوترا: کێ ئەی پێغەمبەری خودا! فەر مووی: ئەو کەسە کە لەکاتی پیری
 باوک و دایکیدا، خۆی دەمێنێ، کەچی بەبێ بەهانه یەکی رەوا، ئەوەندە خزمەتیا
 ناکا، کە چوونە بەهەشتی خۆی مسۆگەر بکا، ئیتر خوای بەکاتی پیری یەکیکیان
 بگا، یا بەهێ هەردوکیان بگا جیاوازی نییه). {تاج/۵، زنجیرە: ۲، ژمارە: ۴۶۵۳ ج/۴
 + ریاض الصالحین/۱، زنجیرە: ۴۰، ژمارە: ۳۱۷}.

روونکردنەوه:

زیکری صالحین رەحمەتی وایێ: حاجی کاکە حەمەم گوتی: جاری باوکم
 نەخۆش بوو، بردم بۆلای دوکتۆر رێگە کە کۆلانیکی تەنگەبەر بوو، باوکیشم لەبەر
 پیری و نەخۆشی نەیدەتوانی برۆا، کردمە کۆل و بردم، کاکەم فەر مووی: لەرێ

چەند جارئ سەر سەم دەدا، باوکیشم بە چەپۆك دیمایلی بەسەرماو پئی دەگوتم: ئەووە کویری؟ نازانی من بەرگە ی ئەم لەترانە ی تۆ ناگرم، منیش هیچ دەنگم نەکرد، کاکە حەمەم فەرمووی: جا چەندین جار بەو شیوەیە باوکم دەبرد بۆلای دوکتۆرو بە قادرمەو شتی وادا بە باوش و بەکۆل سەرم دەخست. فەرمووی: روژی هینامەووە لەسەر جیگەکە ی خو ی پالم خست و عەرزیم کرد: باوە ئەووە بۆ لەبەرچاوی ئەو هەموو خەلکە جەینم پئ دەدەیت و دەمدەیتە بەر چەپۆك، من بۆ تۆمە بۆ خۆم نییە، با خەلک نەلین: حاجی فارس خەلافاوە.

کاکە حەمەم فەرمووی: باوکم لەناخی دڵەووە چەند جارئ فەرمووی: (حەمە تاماوی نانی کەم نەخوی، من چەندە لیت رازیم، خودایش ئەوەندە لیت رازی بی!). کاکە حەمەم هەموو جارئ دەیفەرموو: سویندم بەخودا ئیتەر لەوهدوا نانی کەم نەخواردو بەلکوو بەهوی ئەو نزایە ی باوکمەووە دووچار چووم بۆ حەج و زۆر خزمەتی مزگەوت و هەزارم دەکرد، کە ئومیدە ئەویش هوی رەزامەندی خودا بی لیم). {بەروانە: ژمارە: ۱۸۹۵ لەزنجیرە: ۱۴۴۸ دا لەدواوە دیت}.

۱۳۴۰) چاکەکردن لەگەڵ دۆست و خزم و کەسوکاری باوک و دایک. (۶۴۶۰ - ۶۴۶۲)

بَاب: مِنْ أَبْرِ الْبِرِّ صَلََةُ الرَّجُلِ أَهْلٍ وَدِ آبِيهِ

۱۷۵۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّهُ كَانَ إِذَا خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ كَانَ لَهُ حِمَارٌ يَتَرَوَّحُ عَلَيْهِ إِذَا مَلَ رُكُوبَ الرَّاحِلَةِ، وَعِمَامَةٌ يَشُدُّ بِهَا رَأْسَهُ. فَبَيْنَا هُوَ يَوْمًا عَلَى ذَلِكَ الْحِمَارِ، إِذْ مَرَّ بِهِ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: أَلَسْتَ ابْنُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ؟ قَالَ: بَلَى. فَأَعْطَاهُ الْحِمَارَ وَقَالَ: ارْكَبْ هَذَا، وَالْعِمَامَةَ قَالَ: اشْدُدْ بِهَا رَأْسَكَ، فَقَالَ لَهُ بَعْضُ أَصْحَابِهِ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ، أَعْطَيْتَ هَذَا الْأَعْرَابِيَّ حِمَارًا كُنْتَ تَرَوَّحُ عَلَيْهِ، وَعِمَامَةً كُنْتَ تَشُدُّ بِهَا رَأْسَكَ؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أَبْرِ الْبِرِّ صَلََةُ الرَّجُلِ أَهْلٍ وَدِ آبِيهِ بَعْدَ أَنْ يُوَلِّيَ». وَإِنَّ أَبَاهُ كَانَ صَدِيقًا لِعُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا). {الحديث: ۶۴۶۲ = ۶۴۷۵ فم}:

عەبدوللای کورپی عومەری کورپی خەتاب (رهزای خودایان لی بی) دەستووری وابوو کەدەچوو بۆ مەککە، گوئی درێژیکى یەدەکی لەگەڵ خۆی دەبرد، کاتی لەسواری وشتەر بێزار دەبوو، بۆ وچان سواری پشتی ئەو گوئی درێژە دەبوو، وە میژەرێکیشی دەبەست بەسەر یەو، جا روژیکیان سواری ئەو گوئی درێژە بوو بوو، لەوکاتەدا عەرەبێکی دەشتەکی تووشی بوو، پێی فەرموو: ئەرئ تو فیساری کورپی فیسارە کەس نیت؟ کابرا گوتی: بەئێ ئەوم، ئیبنو عومەر چاکو چۆنی لەگەڵ دەکاو گوئی درێژەکەى ژێر خۆی دەدات و پێی دەفەرموئ: بۆ خۆت سواری ئەمەبە، وە میژەرەکەى خۆشی پێدەداو پێی دەفەرموئ: ئەمەیش بەستە بەسەر تەو.

بازئ لە هاوێلانێ، کە ئیبنو دیناری برادەری بوو، پێی دەفەرموئ: خودا لیت خوش بێ، ئەمانە دەشتەکین، بەکەمیش قایل دەبن، ئیتەر بۆچی وڵاخى ژێر خۆت و میژەری سەری خۆت پێ دەبەخشی؟

فەرمووی: بۆ خۆم لە خوشەوێستم ژنەوت، دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (لە چاکترینی چاکە ئەو یە: کە مرۆف کەسوکاری ئاشناو دۆست و برادەری باوکی خۆی بەسەر بکاتەو وە مافیان بەجێ بهێنێ، ئیتەر باوکی لەژایان بێ، یا مردبێ!).

ئەوجا ئیبنو عومەر فەرمووی: دەى باوکی ئەم پیاو، کاتی خۆی دۆست و برادەری عومەری باوکم بوو، کەواتە: جیگەى خۆی بوو کەناوا خەلاتى بکەم و بەسەری بکەمەو). {ریاض/۱، زنجیرە: ۴۲، ژمارە: ۳۴۲}.

(۱۳۴۱) چاکەکردن لەگەڵ کچاندا. (۶۶۳۶ - ۶۶۳۸)

بَابُ فِي الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ

۱۷۶۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: جَاءَنِي امْرَأَةٌ وَمَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا، فَسَأَلَتْنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا، غَيْرَ تَمْرَةٍ وَاحِدَةٍ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَأَخَذَتْهَا فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا شَيْئًا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ وَابْنَتَاهَا، فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَحَدَّثَتْهُ حَدِيثَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ ابْتُلِيَ مِنَ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ».

{الحديث: ۶۶۳۶ = ۶۶۵۳ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۲، رقم: ۶۷۹ = ۱۴۱۸، ۵۹۹۵}:

عائیشهی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌وبی) فه‌رمووی: ژنی دوو‌کچی خوئی پی بوو، هاته لام سوالی لی کردم، منیش تافه ده‌نکی خور‌مام هه‌بوو دام پی، نه‌ویش له‌تی کرد بو هه‌ردوو کچه‌که‌ی خوئی لی نه‌خوارد، ئینجا هه‌ئسا له‌گه‌ل دوو کچۆله‌که‌یدا رو‌یشتن، که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بی) هاته‌وه ئه‌مه‌م بۆیگی‌پرایه‌وه، فه‌رمووی: (که‌سی دوو‌جاری ده‌ستی کچ بی و خودا بیه‌وی به‌هوی کچه‌وه تاقی بکاته‌وه، وه باشبی بۆیان، ئیتر یه‌ک بن یا زیاتر، خودا له‌روژی دوا روژدا له‌به‌ر خاتری ئه‌و کچانه رزگاری ده‌کا له‌ ناگری دۆزه‌خ!). {تاج/۵، زنجیره: ۳، ژماره: ۴۶۶۸ ج/۴ + ریاضی الصالحین/۱، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۶۹ ج/۲}.

۱۷۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ عَالَ جَارَيْتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ». وَضَمَّ أَصَابِعَهُ. {الحديث: ۶۶۳۸ = ۶۶۵۴ فم}:

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سمر بی) فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سی دوو کچ به‌خو‌بو‌کا هه‌تا له‌خه‌م ده‌ره‌خسین، من و ئه‌و، وه‌ک ئه‌م دوو په‌نجه‌یه ئاوا جووت پی‌که‌وه ده‌چینه به‌هه‌شت!). {ریاضی الصالحین/۱، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۶۷} + {تاج/۵، زنجیره: ۳، ژماره: ۴۶۶۹ ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۱۳۴۲) به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی که‌سوکارو خزم ته‌مه‌ن دريژ ده‌کات. (۶۴۶۵ - ۶۴۷۲)

باب: صَلََةُ الرَّحْمَنِ تَزِيدُ فِي الْعُمْرِ

۱۷۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ أَوْ يُنْسَأَ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ». {الحديث: ۶۴۷۱ = ۶۴۸۴ فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۹۴۰ = ۲۰۶۷، ۵۹۸۶. تحفة الأشراف: ۱۵۱۶}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: لە خوشەويستم بىست دەيفەرموو (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەو كەسەى كە حەزەدەكا رزقو رۆزى زۆربى و تەمەنى درىژبى، باخزم دۆست بى، سىلەى رەحمى خۆى بەجى بهينى!). {رياض/۱، زنجيره: ۴۰، ژماره: ۳۱۹ ج/۲}.

۱۳۴۲) پاراستنى پەيوەندىي خزمایەنى، با لایەنەكەى تریش بیچرینى.

(۶۴۶۵ - ۶۴۷۲)

بَابُ: صَلَۃُ الرَّحْمِ وَإِنْ قَطَعُوا

۱۷۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي قَرَابَةً أَصْلَهُمْ وَيَقْطَعُونِي وَأُحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيَسِيئُونَ إِلَيَّ، وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ. فَقَالَ: «لَئِنْ كُنْتُ كَمَا قُلْتَ فَكَأَنَّمَا تُسْفَهُمُ الْمَلَّ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ، مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ». {الحديث: ۶۴۷۲ = ۶۴۸۵ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: پياوئى گوتى: ئەى پيغەمبەرى خودا! ھەندى خزم ھەن، مەن دلى ئەوان راگىر دەكەم، بەلام ئەوان بە پيچەوانەو دەلى مەن دەرنجىن، وەمەن چاگەيان لەگەل دەكەم كەچى ئەوان خراپەم لەگەل دەكەن، وەمەن چاوپۆشيان لى دەكەم كەچى ئەوان نا پياویم لەگەل دەكەن، مەن چەند باشم بۆ ئەوان، ئەوان ئەوئەندە خراپەن بۆ مەن!

فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەگەر وەك خۆت دەلئیت وابى، ئەو تۆ بە پاداشى باشى خۆت دەگەیت بەلام بۆ ئەوان وەك تۆ ژیلەمووى گەرمیان دەرخوارد بەدەیت وایە، چونكە لەسەرئەو كە تۆلەى چاكەى تۆ بە خراپە دەدەنەو، خودا ئازاریان دەدا، وەھەتا تۆیش ئەمە رەفتارت بى و وابى لەگەلئانا، خودا ھەر پشتيوانى تۆیە و سەرت دەخات بەسەریاندا). {رياضى صالحین/۱، زنجيره: ۴۰، ژماره: ۳۱۸ ج/۲ + تاج/۵، زنجيره: ۴، ژماره: ۴۶۸۰ ج/۴}.

١٣٤٤) باسی پابه‌ندبوون به پیوه‌ندیی خزمایه‌تیییه‌وه و پچراندنی نه و پیوه‌ندییه.

(٦٤٦٥ - ٦٤٧٢)

بَابُ: فِي صَلَةِ الرَّحْمِ وَقَطْعِهَا

١٧٦٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ الْخَلْقَ حَتَّى إِذَا فَرَّغَ مِنْهُمْ قَامَتِ الرَّحْمُ فَقَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْغَائِذِ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَمَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ: (فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ، أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا)». {الحديث: ٦٤٦٥ = ٦٤٧٨ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٤، رقم: ١٦٩٦ = ٤٨٣٠، ٤٨٣١، ٤٨٣٢، ٥٩٨٧، ٧٥٠٢. تحفة الأشراف: ١٣٣٨٢}:

ئه‌بو هورميره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) ئه‌فه‌رموی: (ئه‌و کاته‌ی خودای گه‌وره و سه‌رومر ئه‌م بوونه‌ومره‌ی دروست کرد، کاتی لی بوویه‌وه لی، خزمایه‌تی (ره‌حم) هه‌لسا، که‌مه‌ری خودای میهره‌بانی گرت و گوتی: ده‌ستم دامینت! خودا فهرمووی پی: وامه‌که، بو واده‌که‌ی، داوات چیه‌ی لیم بیل؟ خزمایه‌تی گوتی: بو ئه‌وه هه‌لساوم تا له‌م شوینه‌دا که‌مه‌رت ده‌گرم، په‌نام بو هیناویست و سکا‌لا ده‌که‌م له‌ده‌ستی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ مافی من به‌جی ناهین و رشته‌ی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تی ده‌برن. خودای گه‌وره‌یش ده‌فه‌رموی: به‌ئی، باشه، داواکه‌ت و مرگیرا، نایا تو رازی ده‌بی به‌وه‌ی که‌ هه‌رکه‌سی پی له‌تو نه‌برئ و خزم دوست بی و مافی تو به‌جی به‌یین، به‌را به‌ر به‌وه منیش پی له‌ئه‌و نه‌برم و مافی ئه‌و به‌جی به‌یینم و بو‌ی باشیم، وه ئه‌و که‌سه‌شی پی له‌تو برئ و په‌یوه‌ندی نه‌بی له‌گه‌لتاو مافی تو به‌جی نه‌هین، منیش به‌را به‌ر به‌وه پی له‌و برم و په‌یوه‌ندی نه‌بی له‌گه‌لتی و مافی ئه‌و به‌جی نه‌هینم، نایا ئه‌ی خزمایه‌تی! تو به‌م به‌ئینه رازی ده‌بی؟ خزمایه‌تی: ده‌ئی: به‌ئی، ئه‌ی په‌روم‌دگار! من به‌مه رازیم. فهرمووی: (ده‌ی ئه‌مه په‌یمان بی له‌نیوانی من و تودا).

ئەوجا خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەگەر ئارەزوو دەکەن، بۆ پشٹیوانی ئەم فەرموودەیه، ئەم ئایەتانه بخوین، کە ئەم مەبەستە دووپات دەکاتەو:

{ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ. أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا - محمد - ٤٧ / ٢٢ - ٢٤ }:

واتە: چی چاوهروان دهکړی له کاربه دهستانی به دو له سه رکردانی ناموسولمان، جگه له وه: کاتئ ببن به بهرپرسانی ولات، دهس بکهن به خراپه کاری و پشیوی نانه وه له ولاتداو رشته ی په یوه ندی خزمایه تی بیچرن و مافی خرم و که سوکار پیشیل بکهن. ئەوانه خودا نه فرین و نه حله تی ئی کردوون و گوپی بیستنی ههقی کهر کردوون و چاوی دئی کویر کردوون. ئەوه بۆ به دل سه رنجی ئەو قورئانه پیروزه نادهن، یا دلیان مؤرکراوه و به کیلی کیلی دراوه. { تاج/٤، زنجیره: ٣٠، ژماره: ٤٠٩٩ }.

١٧٦٥ - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ». قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ: يَعْنِي قَاطِعَ رَحِمٍ. { الحديث: ٦٤٦٧ = ٦٤٨٠ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ١٩١٦ = ٥٩٨٤ فتح الباری. أبو داود. زکاة: ١٦٩٦. ترمذی. بروصلة: ١٩٠٩. تحفة الأشراف: ٣١٩٠ }:

جوبه پیری کوری موطعیم (رهزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوهی رشته ی خزمایه تی بپسینئ و سیله ی رهحم ببری، دوو پیی ناچیتە ناو به ههشت). { ریاض/١، زنجیره: ٤١، ژماره: ٣٣٩ + تاج/٥، زنجیره: ٤٠، ژماره: ٤٦٨٢ ج/٤ = چاپی چوارهم }.

(۱۳۴۵) بایه دالدهی ههتیو له بهههشتا. (۷۳۹۳ - ۷۳۹۴)

باب: فِي كَافِلِ الْيَتِيمِ

۱۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِعِيره، أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ». وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَابَةِ وَالنُّوسْطَى. {الحديث: ۷۳۹۴ = ۷۴۲۹ فم}:

ئه‌بو هورهیره (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: (من و سه‌ره‌رشت (کافل = دالده) ی ههتیو، له بهههشتا وه‌ک ئەم دوو په‌نجه‌یه ئاوا له‌یه‌که‌وه نزیکی، ئیتر گریمان ئەو ههتیوه هی خو‌ی بئ و خو‌ی هه‌قداری بئ، وه‌ک ههتیوه‌که هی برای بئ، یا هی خزم و که‌سوکاری خو‌ی بئ، یا هی بی‌گانه‌یی بئ جیاوازی نییه).

مالیک که مامۆستای ئیسحافه، که ئیسحاق مامۆستای زوههیره، که زوههیره مامۆستای ئیمامی موسلیمه، له‌م فهرمووده‌یه‌دا، ئاماژه‌ی کرد: که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) به په‌نجه‌ی دۆشا و مژده هه‌له‌م‌ه‌قووته ئاماژه‌ی کردو فهرمووی: (من و سه‌ره‌رشت... تاد). {تاج/۵، زنجیره: ۶، ژماره: ۶۶۹، ۶۶۹/۴ = چاپی چواره‌م}.

(۱۳۴۶) تیکۆشان له پیناوی بیوه‌ژن و هه‌ژاردا. (۷۳۹۳ - ۷۳۹۴)

باب: فِي ثَوَابِ السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ

۱۷۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» وَأَحْسِبُهُ قَالَ: «وَكَالْقَائِمِ لَا يَفْتُرُ، وَكَالصَّائِمِ لَا يَفْطُرُ». {الحديث: ۷۳۹۳ = ۷۴۲۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۷۹۸، ۵۳۵۳، ۶۰۰۶، ۶۰۰۷. ترمذی. بروصلة: ۱۹۶۹. نسائی. زكاة: ۲۵۷۶}:

ئه‌بو هورهیره (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌فه‌رمووی: (که‌سێ تیکۆشی له‌پیناوی ژنی بئ می‌رد و مرو‌فی هه‌ژاردا، ساخ بو‌و رمزای خودای که‌وره به‌خیویان بکاو، خزمه‌تیان بکاو، مه‌سه‌ره‌فیان بکی‌شی، ئەوه به‌قه‌د ئەو

خەباتگىرە كە لەپىگەى خودادا خەبات دەگىرپى و غەزا دەگا، خىرو پاداشى بۆ ھەيە).

گىرەروھە (راوى) كە عەبدوللای كورپى موسلىمە دەفەرموى: وادەزانم كە خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووشى: (وھ ھەروھە بەقەد ئەو كەسەيش خىرو پاداشى باشى بۆ ھەيە، كە بەشەو ھەر شەونوپىز بكاو سەرگەرمى شەونوپىز بى و لىى سارد نەبىتەوھە، بەرۆژيش ھەمىشە بەرۆژووبى و سالى دوانزە مانگە بەرۆژووبى و يەك رۆژى ئى نەشكىنى!). {تاج/۵، زنجىرە: ۶، ژمارە: ۴۷۰۱. ۴/ج}.

۱۳۴۷) كەسانى لەبەر رەزاي خودا يەكتريان خۆش دەوى. (۶۴۹۴ - ۶۴۹۵)

بَابُ فِي الْمُتَحَابِّينَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۷۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابِّونَ بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي». {الحديث: ۶۴۹۴ = ۶۵۰۸ نم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خودای ئى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (لە رۆژى ژينەوھەدا خودای گەورەو سەرورە دەفەرموى: ئەو كەسانەى كە لەبەر خاترى شكۆمەندى من و ساخ لەبەر رەزاي من يەكتريان خۆش دەويست كوان لەكوين؟ بابىن ئەمپۆ پاداش و چاكەيان دەدەمەوھە، لەسەبەرى خۆما دايان دەنيەم، ئەمپۆ ئەو رۆژەيە كە بىجگە لە سەبەرى رەحمەتى من ھىچ سەبەرىكى تر نىيە، كە كەسنى پەناى بۆبەرئى!). {تاج/۵، زنجىرە: ۵۶، ژمارە: ۴۹۳۵. ۴/ج}.

لە رياضدا ئەم فەرموودەيە ئاوا وەرگىرپراوھە: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (لە رۆژى قىيامەتدا خودای گەورە دەفەرموى: ئەو كەسانەى كە لەجىھاندا، لەبەر خاترى رەزاي من يەكتريان خۆش دەويست لەكوين بابىن، ئەمپۆ رۆژى ئەوانە، ئەمپۆ دەستى قەدر و ريزيان ئى دەنيەم لە سەبەرى خۆمدا پەنايان دەدەم، ئەمپۆ ئەو رۆژەيە كە جگە لە سەبەرى من سەبەرى تر نىيە). {رياض/۱، زنجىرە: ۴۶، ژمارە: ۳۷۷}.

۱۷۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرَصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرِبُهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَاتَى رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ، بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ فِيهِ». {الحديث: ۶۴۹۵ = ۶۵۰۹ فم:}

نهبو هورمیره (رمزای خودای بی) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسمر بی) دهفهرمووی: (پیاووی دهچی بو گوندی، بو دیدهنی برادهریکی خووی، خودا فریشتهیی دهنیریته سهر ریگهکهی، که دهگاته لای پیی دهفهرمووی: بو کووی دهچی؟ دهلی: دهچم بو لای برادهریکم لهم گونده. فریشتهکه دهفهرمووی: ئایا هیج نیازیکت پیی ههیه؟ دهلی: نهخهیر، تهنیا نهوه نهبی، کهساخ لهبهر خاتری رمزای خودای گهوره نهوم خووش دهوی. دهفهرمووی: (دهبزانه کهمن فروستادهی خودام، منی ناردوووه بو لای تو کهپیئت بلییم: که خودایش تووی خووش دهوی، چونکه تو نهوت لهبهر خودا خووش دهوی!). {تاج/۵، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۹۳۳}.

۱۳۴۸) مَرُوفٌ لَه قِيَامُهُ تَدَا لَه كَهْلٌ خَوْشَه وَيَسْتِي خَوَى دَه بِيْت. (۶۶۵۲ - ۶۶۶۲)

بَابُ: الْحَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

۱۷۷۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: «وَمَا أَعْدَدْتُ لِّلْسَاعَةِ»؟ قَالَ: حُبُّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، قَالَ: «فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَمَا فَرَحْنَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرَحًا أَشَدَّ مِنْ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَأَنَا أَحَبُّ اللَّهِ وَرَسُولَهُ، وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ وَإِنْ لَمْ أَعْمَلْ بِأَعْمَالِهِمْ. {الحديث: ۶۶۵۵ = ۶۶۷۲ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۴، رقم: ۱۴۵۹ = ۳۶۸۸، ۶۱۶۷، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۲۹۹}:

نیمامی نه نهسی کوپی مالیک (رمزای خودای بی) فهرمووی: عاره بیکی دهشته کی هاته خرمه تی خوشه ویست (دروودی خودای لهسمر بی) لی پیرسی: نهی پیغهمبری خودا! کهی

قيامه ته؟ فهرمووی: (باشه چیت بۆی ئاماده کردووه؟). گوتی: هیج، به لام دهستمایه دهستم ئهوهیه که خودا و پیغمبهری خودام خوش دهوی! ته نیا ئومیدم به وه قهوییه. فهرمووی: (دهی موژدمت لی بی: که تو لهو یستگاو مه لبه ندهکانی قیامه تدا، له گه ل ئه وکه سانه ده بیت که ئیستا له جیهانا خوشت دهوین!). ئه نه س فهرمووی: به هیچی تر وهك ئه وه شادمان نه بووین، وهك به و فهرمووده یه پیغمبه ر (دروودی خودای له سره بی) شادمان بووین، که فهرمووی: (دهی موژدمت لی بی که تو له قیامه تدا، له گه ل خوشه ویستی خۆتا ده بیت!).

ئه نه س ده یفه رموو: له خودا به زیادی که من پیغمبه رو ئه بو به کړو عومه رم خوش دهوی، وه ئومید ده که م که له و جیهاندا، له خزمهت ئه وانا بم، به هوی ئه و خوشه ویستییه که من هه مه بۆیان، که رچی به کرده وهی باش به وانا ناگه م!). {تاج/۵، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۴۹۲۶ ج/۴}.

۱۳۴۹) کاتی خودا به نده یه کی خوشویست له لای به ندهکانی خۆی خوشه ویستی دهکات. (۶۶۴۲ - ۶۶۴۷)

باب: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبًا حَبَبَهُ إِلَى عِبَادِهِ

۱۷۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ، قَالَ: فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ، وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَيَقُولُ: إِنِّي أَبْغَضُ فُلَانًا، فَأَبْغِضْهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، فَيَبْغِضُونَهُ، ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ». {الحديث: ۶۶۴۷ = ۶۶۶۴ فم. بخاری. أدب: ۶۰۴۰، ۷۴۸۵. ترمذی. تفسیر: ۳۱۶۱. تحفة الأشراف: ۱۲۶۲۰}:

ئه بو هورهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سره بی) فهرمووی: (کاتی که خودای گه وره و سه روره به نده یه کی خوشویست، بانگی جو برائیل ده کاو

دەفەر موی: ئەى جوبرائیل! من فیسارە کەسم خۆش دەوێت، دەى تۆیش خۆشت بوئ). فەر موی: (جا جوبرەئیلیش ئەو بەندەى خۆش دەوئ، ئەوجا جوبرائیل بەناو دانیشتوانى ئاسماندا جار دەداو بانگەواز هەل دەداو دەفەر موی: خودای گەورەو سەرورە، فیسارە بەندەى خۆش دەوئ، ئیویش ئەو بەندەیان خۆش بوئ، ئیتر خەلکی ئاسمانیش هەموو خۆشیان دەوئ). فەر موی: (ئیتەر خۆشەویستی ئەو بەندەیانە قورس دەبەستئ، لەدئی دانیشتوانى سەر زەویداو رەزای سووک و شیرین دەبئ لەبەر چاویان و پەسەند دەکری).

فەر موی (دروودی خودای لەسەر بئ): (وەکاتئ خودا رق لەبەندەیی بگری، جوبرائیل بانگ دەکاو پئی دەفەر موی: من رقم لەفیسارە کەسە، تۆیش رقت لئی بئ). فەر موی: (جاجوبرائیل (دروودی خودای لەسەر بئ) رقی لئ دەگری، ئەوجا بەناو خەلکی ئاسماندا بانگەواز هەل دەدا: خودای گەورە رقی لە فیسارە کەسە ئیویش رقی لئ بگرن، ئەوانیش رقی لئ دەگرن، ئیتر لە زەویشا رەزای تال دەبئ و لەبەر چاوی خەلکی زەوی ئیسکی قورس دەبئ و هەرکەسئ لەلای خۆیەو، لەسەر رووی زەوی، رقی لەو نەگبەتە دەبێتەو). {ریاضی صالحین/۱، زنجیرە: ۴۷، ژمارە: ۳۸۷ + تاج/۴، زنجیرە: ۱، ژمارە: ۳۹۹۰ + تاج/۵، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۴۹۲۳ = چاپی چوارەم}.

۱۳۵۰) گیانەکان سەربازی مەشق دیدەن. (۶۶۵۰ - ۶۶۵۱)

باب: الأرواحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ

۱۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَرْفَعُهُ قَالَ: «النَّاسُ مَعَادِنُ كَمَعَادِنِ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ، خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا، وَالْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ». {الحدیث: ۶۶۵۱ = ۶۶۶۸ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئ بئ) فەر موی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەر موی: (ئەو خەلکە لەبەنەرتدا، وەک کان و کانزای زیوو زیروان ... لە پێشەو لە ژمارە: ۱۷۴۴) دا رابورد. لێردا لەکۆتاو ئەواپە:

(گیانگه‌لیش له ئەزەلدا، ھەر لەسەرەتاوە، لەپیش دروستکردنی لەشەکانیاندا، لەناو خۆيانا، وەك چەند كۆمەڵە سەربازیكى قالدوو وان، كە ھەر كۆمەڵەى جۆرە مەشقیكى تايبەتییان كردبى، خودا كردوونى بەچەند چەشنى جیا جیاو، جۆرە مەشقیكى تايبەتى لە جیھانى رۆحدا پى كردوون، جا بۆیە ئیستایش لە ژيانى جیھاندا، دەق نموونەییەكن لە عالەمى ئەزەلیان، ئەوانەیان كەھاو تەحرو ھاو لى یەكترین ھۆگرى یەكترى دەبنو پێكەو دەسازین و دۆستایەتى لەگەڵ یەكتر دەبەستن، ئەوانەشیان كە لەسەرەتاوە لە عالەمى ئەرواحدا، لەیەك جودا بوون و مەشقى جیا جیایان كردوو، ئەمڕۆكەیش نامۆیى لە یەكتر دەكەن و دژى یەكتر دەووستن و لەگەڵ یەكتر ناسازین و لەناو خۆيانا نەسازن نەك بساز).

(۱۳۵۱) موسولمان قەلایە بۆ موسولمان. (۶۵۲۸ - ۶۵۳۳)

باب: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ

۱۷۷۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا». {الحديث: ۶۵۲۸ = ۶۵۴۵ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۳۳ = ۶۰۲۷ = ۶۸۷ تجريد = ۱۴۳۲ فتح البارى. ترمذى. بروصلة: ۱۹۲۸. نسائى. زكاة: ۲۵۵۹}:

ئەبو موسای ئەشعەرى (رمزى خودای ئى بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموی: (موسولمان قەلایە بۆ موسولمان، دەبى وەك چینی دیوار چنگ بدەنە یەك). {ریاض/ ۱، زنجیرە: ۲۷، ژمارە: ۲۲۲ + تەجرید/ ۲، ژمارە: ۶۸۷ = ۱۴۳۲ فتح البارى} + {تاج/ ۵، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۷۲۰، ۴۷۱۹}.

(۱۳۵۲) موسولمانان لەناو خۆيانا دەبى وەك برا یەك دل و ھاوسۆزین.

(۶۵۲۸ - ۶۵۳۳)

باب: الْمُؤْمِنُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ فِي التَّوَّاحُّمِ وَالتَّعَاطُفِ

۱۷۷۴- عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى

مِنْهُ عَضُو تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَى». {الحديث: ۶۵۲۹ = ۶۵۴۶ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۵ = ۶۰۱۱ فتح الباری}:

نوعمانی کوری به شیر (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بن)
 دهفه رموی: (دهبی موسولمانان له ناو خوینا، وهك برا ته باو دوستو دلسوزی
 یه کتری بنو، له گهل یه کتری به رحمو میهره بان بن، نموونه ی بالو و سر
 مه شقیکی جوان بن بو به ته نگه وه بوونی یه کتری، وهك چوڼ نه گهر جهسته یهك
 نه ندامیکی هاته ژان، به وینه چاوی ژان بکا، ئیتر هه موو گیانی وهك یهك دینه
 ژان و، هه موو نه ندامه کانی تری، شهو نخوونی له گهل ده کیشن و، له تاوی نازاری نهو
 نه وانیش تایان لی دی! دهبی موسولمانانیش له گهل یه کتریدا ئاوا هاوسوزو هاوباری
 یه کتری بن!). {ریاض/۱، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۲۲۴ چاپی دووهم} + {تاج/۵، زنجیره:
 ۸، ژماره: ۴۷۸ چاپی چواره م}.

۱۲۵۲) موسولمان برای موسولمانه، نابی زوړو نامه قی لی بکا. (۶۴۸۷ - ۶۴۸۹)

باب: الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ

۱۷۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبْعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَا هُنَا». وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، «بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ». {الحديث: ۶۴۸۷ = ۶۵۰۱ فم}:

ئهبو هوردهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بن) فهرمووی:

(حه سوودی و به خیلی به یه کتری مه بهن و کوسته کوسته له یه کتری مه کهن و زه می
 درو له سر یه کتری مه کهن و، کینه و دهغه ز له یه کتری مه کیشن و، پشت له یه کتری
 مه کهن و پشتی یه کتری بهر مه دهن و، له یه کتری لووته لا مه بن و، کپیار یا فروشیار
 له یه کتری هه لمه گپرنه وه، وهك نه وه پیی بلیی: وهره من به هه رزانتر نهو شته ت

ددهمى. وه وهك برا بهندهى خودا بنو، لهناو خۆتانا ريك و سازو تهبا بنو ببن بهبرای يهكترى، موسولمان براى موسولمانه، نابى زۆرو ستهم و ناههقى ئى بكا، نابى بهچاوى سووك تهماشای بكا، نابى پشتى لهزهوى بداو دهسته شكینى بكا، بهپى تهوانا دهبن لهسهرى بكا تهوه).

خۆشهويست (دروودى خودای لهسهر بى) سى جار دهستى نايه سهردى و فهرمووى: (تهقواو ترسى خودا، وا ليردها: لهناو دلدا، ئهوهنده بهسه بۆ خراپى موسولمان: كه بهچاوى سووك تهماشای براى موسولمانى خۆى بكا! ههموو شتىكى موسولمان به موسولمانىكى تر حهرامه: خوينى و سامان و مالى و شهرفو نامووس و ئابرووى).
{رياضى صالحين/۱، زنجيره: ۲۷، ژماره: ۲۳۵، ۲۳۴، ۲۳۳ + تاج/۵، زنجيره: ۲۲، ژماره: ۴۸۰۱. چاپى چوارهم}.

روونكر دندهوه:

ئهو برپارانهى لهم فهرموودانه ودردهگيرين، بۆ رهگهزى نىرو بۆ رهگهزى مى چوون يهكن، ناوهينانى برا بۆ تهغليبه، دهنه زۆرو ستهم و ناههقى لهبرای موسولمان و لهخوشكى موسولمان، وهك يهك نارهوايه و چوون يهك تاوانه، ههروا چۆن خودا فهرمانمان پى دهكا كه بۆ براى موسولمان باش بين، بۆ خوشكى موسولمانيش ههروهها.

۱۷۷۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ».
{الحديث: ۶۴۸۹ = ۶۵۰۳ فم}:

ئهبو هورهيره (رمزى خودای ئى بى) فهرمووى: خۆشهويست (دروودى خودای لهسهر بى) فهرمووى: (خودای گهوره سهيرو تهماشای شكل و شيوه و مال و سامانتان ناكا، بهلام سهيرو تهماشای دل و دىروون و كردهوهكانتان دهكا، كردهوهى باش كه بهنيازى پاك بكري، لهلاى خودا پهسهنده و جيگهى تهماشاكردنيهتى بهچاوى رهمهت). {تاج/۱، زنجيره: ۱۲، ژماره: ۸۸ ج/۴}.

(۱۳۵۴) پەردەى خۇدا لەسەر بەندەى خۇى. (۶۵۳۷ - ۶۵۳۸)

باب: فِي السِّتْرِ عَلَى الْعَبْدِ

۱۷۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «لَا يَسْتُرُ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۵۳۷ = ۶۵۵۴ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: ھەربەندەى لەجىھاندا خودا بە پەردەى رەحمەتى خۇى تاوانەكەى بۆ بپۆشى، مەسۇگەر لە قىيامەتیشدا لەھەموو مەلئەندو وىستگاکاندا خودا بە پەردەى رەحمەتى خۇى بۆى دەپۆشى.

۱۷۷۷م- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَسْتُرُ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۵۳۸ = ۶۵۵۵ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمووى: ھەركەسى لەم جىھاندا عەيبو نەنگى يەكى لەبەندەكانى خودا بپۆشى، يا لەشى بە پۆشاكى بپۆشى، ئەو خودا ئەو كەسە لەھەردو جىھانا بە بەرگى رەحمەتى خۇى دادەپۆشى. {رياض/۱، زنجيرە: ۲۸، ژمارە: ۲۴۰ چاپى دووھم}.

(۱۳۵۵) تەكای ھاوشىنان. (۶۶۳۴)

باب: فِي شَفَاعَةِ الْجُلَسَاءِ

۱۷۷۸- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَاهُ طَالِبُ حَاجَةٍ، أَقْبَلَ عَلَى جُلَسَائِهِ فَقَالَ: «اشْفَعُوا فَلْتُؤْجَرُوا، وَلْيَقْضِ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا أَحَبَّ». {الحديث: ۶۶۳۴ = ۶۶۵۰. تجريد البخارى بالكوردى/۲، رقم: ۶۸۷ = ۱۴۳۲، ۶۰۲۷، ۶۰۲۸، ۷۴۷۶، ۴۸۱. تحفة الأشراف: ۱۴۰۰۲}:

ئەبو موساى ئەشعەرى (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: جاران كە خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) نىازمەندى دەھاتە خزمەتى، بۆ كاريكى خۇى، رووى دەكرده دانىشتوانى خزمەتى و دەيفەرموو پىيان: (تەكای باش بەكەن بۆ داماووان و نىازمەندان، ھەتا مزو

کړی و پاداشتی باشی له سهر ودر بگرن، هر چپش نیازی خودای گه ووره له سهر بئ
 بوټکا بؤکراو، خودای گه ووره نه وه له سهر زمانی پیغه مبهری خوئی جی به جی دهکا،
 باهیوای تکا بؤکراویش نهیه ته دی، به لام پاداشی باش بوټکا کار دهنووسری!).
 {ریاض/۱، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۲۴۶ چ/۲} + {تاج/۵، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۴۸۵۵ چ/۴}.

۱۳۵۶) نموننه ی هاونشینى باش. (۶۶۲۵)

باب: مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ

۱۷۷۹- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 «إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ، وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ، كَحَامِلِ الْمَسْكِ، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ
 الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكَبِيرِ إِمَّا
 أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً». {الحديث: ۶۶۳۵ = ۶۶۵۱ فم. تجريد
 البخارى بالكوردی/۵، رقم: ۱۸۳۶ = ۵۵۳۴، ۳۱۰۱. تحفة الأشراف: ۹۰۵۹}:

نه بو مووسای نه شعهری (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ)

فهرمووی: (نموننه ی هاورپی و هاونشینى باش، وهک میسک فروش وایه، وینه ی
 هاورپی و هاوده می خراپیش وهک مووشه دهمه چی وایه، میسک فروش یاخوت لی ی
 دهکړی، یا خوئی بهشت ددها، یا ههرهیچ نه بی بونه خوشه که ی دهچیت به سهرتا،
 به لام مووشه دهمه چی (واته: ناسنگه ر) یا پریشکی ناگری کووره که ی جله کانت
 دهسووتین، یا ههر هیچ نه بی بوټکرووکیکی پیسی مووشه دهمه که دیت
 به سهرتا). {تاج/۵، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۹۲۲ + ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۴۵، ژماره:
 ۲۶۳ چ/۲}.

۱۳۵۷) مافی دراوسى و راسپیری باش دهریاره ی. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲)

باب: فِي الْوَصِيَّةِ بِالْجَارِ

۱۷۸۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ لِيُورَثَنِي». {الحديث:

۶۶۳۰ = ۶۶۴۴ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۸ = ۶۰۱۴. تحفة الأشراف: {۷۴۲۱}:

عائیشه (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: بیستم له خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) دمیغه رموو: (هممیشه، بهردهوام جوبرائیل (سلاوی خودای لی بین) ناموزگاری خیری دهکردم دهرباره مافی دراوسی لهسهر دراوسی، تهنانهت وامزانی که هاوسی میراتو که لهپوور لههاوسی خوی دهگری!). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۹، ژماره: ۳۰۳ + تاج/۵، زنجیره: ۷، ژماره: ۴۷۰۲ چ/۴}.

۱۲۵۸) بهسهرکردنهووی هاوسی بهخیرکردن لهگه لیدا. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲)

باب: فِي تَعَاهُدِ الْجِيرَانِ بِالْبِرِّ

۱۷۸۱- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ خَلِيلِي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْصَانِي: «إِذَا طَبَخْتَ مَرَقًا فَأَكْثِرْ مَاءَهُ، ثُمَّ انْظُرْ أَهْلَ بَيْتٍ مِنْ جِيرَانِكَ فَأَصْنِبْهُمْ مِنْهَا بِمَعْرُوفٍ». {الحديث: ۶۶۳۲ = ۶۶۴۸ فم. بخاری. أدب: ۶۰۱۵. تحفة الأشراف: {۷۴۲۱}:

ئهبو زهری غهفاری (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه ویسته که م پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بی) راسپیږی کردم: ئه ی ئهبو زهر! کاتئ مهرگو و شتی وات لینا، ههندي ئاوه که ی زورتر بکه، ئه و جا سهرنجی دراوسی کانت بده، به پی ته وانا، به شیوه کی شایان، به شی دراوسی کانت، له و مهرگه یه بده). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۹، ژماره: ۳۰۴ چ/۲ = چاپی دووهم} + {تاج/۵، زنجیره: ۷، ژماره: ۴۷۰۵ چ/۴}.

۱۷۸۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ». {الحديث: ۶۶۳۳ = ۶۶۴۹ فم}:

ئهبو زهر (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی پیم: (ئه ی ئهبو زهر! ئه و ی پی بگوتري چاکه به که می مه زانه و به سووک مه یگره، با ئه و هیش بی که به پرووی خوش و رووی گه شه و به گه ی به برادری خوت، یا به برای نایینی خوت!). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۱۲۱ چاپی دووهم}.

(۱۳۵۹) باسی شینهیی و نهرمو نیانی. (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)

باب: فی الرِّقِّ

۱۷۸۳- عَنْ جَرِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ يُعْرَمَ الرِّقُّ يُعْرَمَ الْخَيْرَ». {الحديث: ۶۵۴۲ = ۶۵۵۸ فم}:

جه ریری کوری عه بدوللای بوجه لی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ژنه وتم له خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) دهیغه رموو: (ههرکه سی به شه نهرمو نیانی خوئی بی بهش بووی، نه وه له به شه خیری خوئی بی بهش بووه).
روونکردنه وه:

نهم فهرموودمییه له تاجا ئاوایه: نه بو دهر داء (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) دهه رموی: (ههرکه سی به شه نهرمو نیانی خوئی پی درابی، نه وه به شه خیری خوئی دمسکه وتوو، وه ههرکه سی له به شه نهرمو نیانی خوئی بی بهش بووی، نه وه له به شه خیری خوئی بی بهش بووه). {تاج/۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۸۶۶ ج/۴ = چاپی جوارم}.

۱۷۸۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرِّقَّ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانُهُ». {الحديث: ۶۵۴۵ = ۶۵۶۲}:

عه مره کی عه بدوره حمان (رهحمتی خودای لی بی) له بابته چوون بو سهران و دمرچوون بو هه وار له دهشت و دمر، به نیازی و مرزش و هه وا گورین، له عائشه ی هاوسهری پیغه مبهری پرسی (دروودی خودا له پیغه مبهرو رمزای خودا له هاوسهرانی بی) فهرمووی: (جاران پیغه مبهرو (دروودی خودای له سمر بی) بو سهران و هه وار هه لدان، جاروبار دمرپویشته سهر نهم به رزایی و سهرچاوه به رزانه، که وه تافگه وان. جاری خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) ویستی بجی بو سهران، و شتریکی توری نه گیرای بو من نارد، له و شتری زهکات، که له وه و پش سواری پی نه کرابوو، له وه گه شتی سهرانه دا سواری بووم، خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) پیی فهرمووم: (نه ی عائشه! به نهرمی بجوو لیره وه له گه لیا، چونکه نهرمی و نه زاکهت له ههر شتیکا هه بی جوانی ده کاو ده پرازی نیته وه، وه نهرمی و نه زاکهت له ههر شتیکا نه بی

ناشرینی ده‌کای. {تاج/۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۸۶۵ ج/۴} + {ریاض/۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۶۳۵}.

روونکردنهوه:

له تاجول ئوصولدا، له‌شه‌رحی غایه‌توله‌ئموولا، دانهر (ره‌حه‌تی خۆدای ئی بن) ده‌فه‌رموئ:

(واباشه‌ که‌ مروؤ ناو به‌ناو، له‌ شاره‌کان ده‌ربچئ و بجئ بؤ ده‌ورو به‌ری شاره‌کان و بؤ سه‌یرانگا‌کان و بؤ ناو باخ و بؤ لاخ و سه‌وزایی و شینایی و سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌کان و تافگه‌ و به‌رزاییه‌کان، به‌ مه‌به‌ستی وه‌رزو و پشوودان و حه‌وانه‌وه‌ی می‌شک و بؤ سه‌یرکردنی دیمه‌نه‌ سروشتیه‌کان و ته‌ماشای شینایی و گول و گولزارو جوانیی و نازداری به‌هار، چونکه‌ شتی وا زاخاوی می‌شک ده‌دا، له‌ش ساخله‌م ده‌کات، چونکه‌ بؤ ئه‌م مه‌به‌ستانه‌ له‌ عائیشه‌یان پرسی، عائیشه‌ به‌م فه‌رمووده‌یه‌ی عه‌مه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌). {بروانه‌: تاجول ئوصول، به‌رگی چواره‌م، زنجیره: ۲۳، لاپه‌ره: ۶۸۱، ژماره: ۴۳۷۹ ته‌رجه‌مه‌ی کوردییه‌که‌ی = المجلد الرابع ص ۳۴۶، هامش رقم: ۵، (فائده‌) من شرح غایة المأمول على التاج الجامع للأصول}.

(۱۳۶۰) خۆدای گه‌وره‌ نه‌رمونیانی پی‌خۆشه‌ (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)

بَاب: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرَّفْقَ

۱۷۸۵- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ، وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ». {الحديث: ۶۵۴۴ - ۶۵۶۱ فم}:

عائیشه (رمزای خۆدای ئی بن) فه‌رمووی: خۆشه‌وێست (دروودی خۆدای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی: (ئه‌ی عائیشه‌! خۆدا بؤ خۆی نه‌رمو نیانه‌و له‌هه‌موو شتی‌کا نه‌رمو نیانی پی خۆشه‌و رمزای له‌سه‌ریه‌تی، ئه‌و پاداش و خه‌لات و به‌خششه‌ی که‌خۆدا ده‌یدا به‌ به‌نده‌ی خۆی له‌پاداشی نه‌رمونیانیدا، له‌پاداشی هیچی تردا، پاداشی واچاک و باشی پی نادا،

نه له پاداشی توندو تیژیداو نه له پاداشی هیچی تر دا). {تاج/۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۸۶۴ + ریاض/۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۶۳۴ ج/۲}.

(۱۳۶۱) سه بارهت به سزای خو به زلزلان. (۶۶۲۳)

باب: فِي عَذَابِ الْمُتَكَبِّرِ

۱۷۸۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْعِزُّ إِزَارُهُ، وَالْكَِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ، فَمَنْ يُنَازِعُنِي عَذَّبْتُهُ». {الحديث: ۶۶۲۳ = ۶۶۳۹ فم:}

ئەبو سەعیدی خودری و ئەبو ھورەیرە (رمزای خودایان ئی بن) ښه رموویان: خوښه ویست (دروودی خودای له سمر بن) ښه رمووی: (خودای بالا دهست و شکومەند دمفه رمووی: گه ورهیی و شکومەندی عاباو کهوای خو من و مافی کهسی تریان پیوه نییه، ئەو هی که له سمر یه کئ له دوانه گه پرو ته شقه له م پی بکاو خو ی به گه وره و زل بزانی، تووړی دده مە ناو ئاگری دۆزه خه وه!). {ریاض/۲، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۶۱۸ + تاج/۵، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۴۷۷۳}.

روونکر د نه وه:

له ئەصله که دا دمفه رمووی: ریداو ئیراز، واته: کراس و دهر پی، یاخود پوښاک و له شپوښ، به لام ئەم دهر برینه (ته عبیر) ه که بلیین: خودای گه وره دمفه رمووی: گه وره یی و مه زناهی کراس و دهر پی من، له کور دیدا زوړ له بار نییه، چونکه کراس و دهر پی هه موو کهس له بهریان دهکا، به لام عاباو کهوا هه ر بو گه وره پیاوانه.

له هه مان کاتا ده بی هه موومان ئەوه بزانی که به کار هی تانی ئەم جوړه وشه و دهر بر پنا نه، له سمر رووی راستینه یی (حه قیقه ت) نییه، به لکوو مه به ست لیان روونکر د نه وه ی مه به سته که یه، که واته و مرگی رانی بیت به پیت له م شوینا نه دا، زیان به مه به ست ده گه یه نی و له سوودو که لکو و بایه خی که م ده کاته وه.

ئا لەم روانگەيەوه که رهچاو دهکری: زۆرینهی وەرگیڕانه کوردییەکان بۆ نایەتەکانی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وەك میوەیەکی خوشی باش وایە کەهەم کاکل و هەم توێکلی هەبێ، ئەصلە عەرەبیەکی وەك کاکلەکی وایە و وەرگەراوە کوردییەکی رێك وەك توێکڵەکی وایە، رێك وەك ئاسمان و رێسمان وان.

بەلام بەهیچ شیوەی مەبەستم ئەوه نییه کە لەنرخێ ئەرک و هەولێ خەمخۆرانی زمانی شیرینی کوردی کەم بکەمەوه و دلیان لەبەرەمی خامە کۆششیان ساردبکەمەوه، بە پێچەوانەوه: کورد گوتەنی: لەپڕی نابی بە کورێ، گرنگ رەخنە ی باشە، بۆئەوهی خەڵکە کە وا نەزانن مەیدان چۆلە و کەس بەهەڵەیان نازانی، تاپتر هەول بەدن و زیاتر کۆشش بکەن بۆ بەپێزی و بەهیزی و باشیی و نایابی بەرەمەکانیان، هەتا کل بن بۆ چاوی کەلتووری کوردی، نەك چقل بن بۆ دلی!

۱۷۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ، (قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ: وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ) وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: شَيْخٌ زَانٍ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ». {الحديث: ۲۹۲ = }:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئێ بێ) فەرمووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (ئەم سێ کەسە، لە رۆژی دوا رۆژدا، خودا نە قسەیان لەگەڵ دەکاو، نە دەسپێ جوانیان دەکاو، نە بەچاوی سۆزو میهرەبانی تەماشایان دەکا، سەرەرای ئەوەیش سزایەکی بەسوی و نازاریکی پێ ئێشیان بۆ دەپێتەوه:

یەکەم: پیری شەڕوال پیس.

دووهم: پاشای درۆزن.

سێیەم: ھەزاری لووتبەرزی خۆبەزلزان!). {ریاض/۲، زنجیرە: ۷۲، ژمارە: ۶۱۷ +

تاج/۳، زنجیرە: ۸۶/۱۰۶، ژمارە: ۲۴۳۴ + تاج/۵، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۷۷}.

۱۳۶۲) سزای که سی به ناهق سویند به سهر خودا بخوات. (۶۶۲۴)

باب: فِي الْمَتَائِي عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۷۸۸- عَنْ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَ: «أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَى أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَحْبَبْتُ عَمَلَكَ». أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ۶۶۲۴ = ۶۶۴۰ فم:}

جوندوب (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای له سهر بین) له فهرموودهیه کا، فهرمووی: (پیاوی دهلی: به خودا، خودا له فیساره کهس خوش نابی، خودای گهورمیش ده فهرمووی: نه وه کییه که سویندم لی دهخوا: که نابی له فیساره کهس خوش ببه، دسا وا له وکسه که تو دهلی من لی خوش نابم، خوش بووم کردهوی توشم، نهی سویندخور! پووج کردهوه) ز {تاج: ۵، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۱۵۴}.

۱۳۶۳) باسی خوسازی و خوگونان له گهل خه لک، به تایبه تی له ترسی زمانی

به دیان. (۶۵۳۹ - ۶۵۴۰)

باب: فِي الْمَدَارَةِ وَمَنْ يُتَّقَى فُحْشَهُ

۱۷۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «اتَّذَنُوا لَهُ، فَيَسَّ ابْنُ الْعَشِيرَةِ، أَوْ يَسَّ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ». فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتُ لَهُ الَّذِي قُلْتُ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَ: «يَا عَائِشَةُ: إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ أَوْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتَّقَاءَ فُحْشِهِ». {الحديث: ۶۵۳۹ = ۶۵۵۶ فم. بخاری. أدب: ۶۰۵۴، ۳۱۳۲. أبو داود. أدب: ۴۷۹۱. ترمذی. بروصلة: ۱۹۹۶}:

عائشه (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیاوی داوی ریگادانی کرد، که بی بو خزمه تی پیغهمبه ر (دروودی خودای له سهر بین) چه زره ت (دروودی خودای له سهر بین) فهرمووی: (ریگهی پی بدن بابی، به راستی کابرایه کی زور به ده!) یا فهرمووی: (کابرایه کی زور خراپه!).

به لّام کاتئ کابرا هاته خزمه تی، پیغهمبه ر رووی خوش بوو له گه لّیا، به نه رمی دمدوا له گه لّی، عائیشه فهرمووی: منیش گوتم: ئه ی پیغهمبه ری خودا! تو له پیشتدا قسه یه کی ئاوات فهرموو، که چی له پاشدا قسه ت نه رمبوو له گه لّید!

فهرمووی: (ئه ی عائیشه! له راستیدا به دترین پایه له لای خودا، له روژی دوا روژدا، پایه ی ئه و که سه یه که خه لک له ترسی به د گوئی و به د زمانی و زمان پیسی، خوینی ئی لاده دهن). یا فهرمووی: (له بهر به د گوئی خوینی ئی ده پاریزن). {تاج/۵، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۴۷۵۹}.

۱۳۶۴) باسی چاو پۆشی و لیبووردن. (۶۵۳۵)

باب: فِي الْعَفْوِ

۱۷۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ». {الحديث: ۶۵۳۵ = ۶۵۵۲ فم: {

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (نه مال به به خشین و خیر لیکردن کهم دهکا، نه بهنده ی خودایش به چاوپۆشی و لیبووردن کهم دهکا، به لکوو زیاتر خودا پله و پایه ی به رزه وه دهکا، هه رکه سیکیش ساخ له بهر رهزای خودا خاکی و بئ هه وایی و خوی به کهم بگری، مسوگهر که خودای کهوره زیاتر پایه به رزیی دهکا). {تاج/۵، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۴۸۴۴ ج/۴}.

۱۳۶۵) خوگرتن له کاتی تووره بووندا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)

باب: فِي الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ

۱۷۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا تَعْدُونَ الرَّقُوبَ فِيكُمْ؟» قَالَ: قُلْنَا: الَّذِي لَا يُؤَلِّدُ لَهُ. قَالَ: «لَيْسَ ذَاكَ بِالرَّقُوبِ، وَلَكِنَّهُ الرَّجُلُ الَّذِي لَمْ يُقَدِّمْ مِنْ وَلَدِهِ شَيْئًا». قَالَ: «فَمَا تَعْدُونَ الصَّرْعَةَ فِيكُمْ؟» قَالَ: قُلْنَا: الَّذِي لَا يَصْرَعُهُ الرَّجَالُ. قَالَ: «لَيْسَ بِذَلِكَ، وَلَكِنَّهُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». {الحديث: ۶۵۸۴ = ۶۶۰۱ فم: {

عبداللّای کوری مهسعود (رمزای خودای لّی بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (ئیوه لهناو خوتانا کی بهوهجاخ کویر دادهنیښ؟). گوتمان: ئهوهی که منالی نهبی، فهرمووی (دروودی خودای لهسمر بن): (ئوه وهجاخ کویر نییه، بهلام ئهو پیاوه وهجاخ کویره که کس له مندالهکانی لهپیش خویدا نامرن). فهرمووشی: (ئهی باشه ئیوه کی به پالهوان و نازاو زورانباو دادهنیښ؟). عهرزیمان کرد: ئهو کهسهی کهس نهیدا بهزهویداو دهرهقهتی نهیی!

فهرمووی: (ئهمیش ئهوه نییه، بهلام پالهوان ئهو کهسهیه که لهکاتی رق ههستان و تووره بووندا، خوی پی رادهگیری و دهروونی خوی پی زهوت دهکری و رقی خوی دهخواتهوه). {تاج/۵، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۴۸۳۴ ج/۴}.

(۱۳۶۶) په ناگرتن به خودا له کاتی تووره ییدا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)

بابُ التَّعَوُّذِ عِنْدَ الْغَضَبِ

۱۷۹۲ - عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا يَغْضَبُ وَيَحْمَرُّ وَجْهُهُ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ ذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، فَقَامَ إِلَى الرَّجُلِ رَجُلٌ مِمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَتَدْرِي مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْفَا؟ قَالَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ ذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَمَجْنُونًا تَرَانِي؟ {الحديث: ۶۵۹۰ = ۶۶۰۷ فم. تجريد البخاري بالكوردی/۳، رقم: ۱۳۲۵ = ۳۲۸۲، ۶۰۴۸، ۶۱۱۵}:

سولهیمانی کوری صورهد (رمزای خودای لّی بن) فهرمووی: لهخرمهتی پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسمر بن) دانیشتبووم دوو پیاو لهلامانا، بوو بهشهره جنیویان، یهکیکیان بهدهم تووره بوونهوه، روخساری سوور هه لگهراو چاوی سوور بوو رهگی لاملی هه لسا، پیغهمبهریش تهماشای کابرای کردو که حاله که یی بینی فهرمووی: (من وشهیه دهمانم ئه گهر ئهم کابرایه بیلی، رقه کهی دهنیشیتهوه، ئهو وشهیه ئهمهیه، بلی:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: پەنا دەگرم بەخودا، لەشەرى شەیتانى دوور لە
 رەحمەتى خودا).

جا پیاوئ ھەلساو چوو بۆلای ئەو کابرایەو پێی گوت: ئایا دەزانى کە ئیستا
 خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) چى فەرموو؟ فەرموو: (من وشهيهك دهزانم ئەگەر
 ئەم کابرایە بێ، رەقەکەى دەنیشیتەو، ئەو وشەیه ئەمەیه، بێ: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: پەنا دەگرم بەخودا، لەشەرى شەیتانى دوور لەرەحمەتى خودا).
 کەچى پیاوئە پێی گوت: بۆچى لەتۆ وایە من شیت بووم و شەیتان دەستی ئى
 وەشاندوو؟ ھەتا پەنا بگرم بەخودا لەشەیتان؟. {تاج/۵، زنجیرە: ۳۱، ژمارە:
 ۴۸۴۵م}.

روونکردنەو:

سولەیمانى کورپی صورەدى کورپی ئەلجەون، ھاوئەتیکى ناودارى پێغەمبەرە،
 پیاوئیکى پیاوانەى خێرۆمەند بوو، ئاییندارو خواپەرستیکى جوان بوو، لەسەردەمى
 نەزانیدا ناوى یەسار بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوئەکەى گۆرپی و ناوى نا
 سولەیمان، کە کووفە دروست کرا لەوئ خانووئەکى بۆ خۆى دروست کردو لەوئ
 بوو بەنیشتەجێ ئەوئ و مائى چوو ئەوئ، پیاوئیکى خانەدانى بەتەمەن بوو،
 خاوەنى ریزو قەدریکى تايبەتى بوو، لەناو ھۆزەکەیدا قسەى دەرۆئى و دەم سپیان
 بوو.

لەگەل سوپای عەلیدا ئامادەى شەرى صفین بوو، لەدژى لەشکرى حەزەرەتى
 عائیشە، لە صفین لە موبارەزەیکە، لە شەرىکى دوو بەدوویدا، چوو مەیدان، بۆ
 حەوشەبى ذو ظەلیم و حەوشەبى کوش. لەگەل خەلکى کووفەدا، نامەیهکیان
 نووسى بۆ حوسەینى کورپی عەلى، کەبچى بۆ ناویان، ئەوان پشتگیری دەکەن و
 دەپاریزن، بەلام کاتى حوسەین چوو، ئەوان پاشگەز بوونەووە و پشتگیریان نەکرد،
 جا کاتى حوسەین شەھید بوو، ئەوان زۆر پەشیمان بوونەووە، ئیتر لەناو خۆيانا
 گوتیان: تەوبە و پەشیمانان قەبوول نییە، مەگەر لەسەر ئیمامى حوسەین خۆمان

بەدەین بەکۆشت، جا لەسەر ئەم بناغەیه لەسەرەتای مانگی رەبیعی دووهم، سائی شەست و پینجی کۆچی، لەشکریان کرد، سولهیمان بوو بەسەرۆکی ئەو لەشکرە، کە ژمارەیان چوار هەزار پیاو بوو، لەشکرەکە کردیان بە فەرمانرەوای خۆیان و ناویان نا: فەرمانرەوای تەوبەکاران (أمیر التوابین).

ئەوجا خۆی و موسەییبی کۆری نەجیبە، لەگەڵ لەشکرەکەدا، کە چوار هەزار کەس بوون لە تەوبەکاران کەوتنەڕێ لە شوینی بەناوی (عین الوردة) بەرهنگاری سوپای عوبەیدوللای کۆری زیاد بوون، لە نەبەردیکی فرە قورسو خویناویدا، لەسەر بازگەیی مەرپوان، سولهیمان و موسەییبو هەموو سوپاکەیان کوژران!

ئەو دەمەی سولهیمان شەهید بوو تەمەنی نەوهدو سئ ساڵ بوو، ئەو دی کۆشتی ناوی یەزیدی کۆری حوصەینی کۆری بەهزیبوو تیریکی پیۆه ناو بەو تیرە مرد، جا عوبەیدوللای کۆری زیاد، سەری سولهیمان و سەری موسەییبی بریو، بەدیاری بردی بۆ مەرپوانی کۆری حەکەمی ئاغای. سولهیمان لە بوخاریدا دوو فەرموودەیی هەیە.

بۆ زانیاری زیاتر بپروانە: تەجریدی بوخاری بەکوردی، بەرگی سییەم، لاپەرە: ٤٥٤، چاپی یەکەم، ژمارە: (١٣٢٥ = ٢٢٨٢ فتح الباری + بەرگی چوارەم، ژمارە: ١٥٥١ = ٤١٠٩ فەتحوالباری + بەرگی سییەم، ژمارە: ١٠١٥ = ٢٣٠٧ فەتحوالباری، ژایاننامەیی مەرپوانی کۆری ئەلحەکەم).

(١٣٦٧) مەرووف بەسرووشت وا دروست کراوه کە خۆی پێ رانەگیری. (٦٥٩٢ - ٦٥٩٣)

باب: خَلِقَ الْإِنْسَانَ خَلْقًا لَا يَمَالِكُ

١٧٩٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَمَّا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْجَنَّةِ، تَرَكُهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَتْرُكُهُ، فَجَعَلَ إِبْلِيسُ يُطِيفُ بِهِ، يَنْظُرُ مَا هُوَ، فَلَمَّا رَأَاهُ أَجُوفَ عَرَفَ أَنَّهُ خَلَقَ خَلْقًا لَا يَمَالِكُ». {الحديث: ٦٥٩٢ = ٦٦٠٨ فم:}

ئەنەس (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتی خودا لەبەهەشتا وینەیی ئادەمی کیشا (سلاوی خودای ئی بێ)، چەندە ئارەزوو

خواستی خودای لهسهر بوو، ئه وهنده ئه و شهكله، كه لهسهر شیوهی پهيكهري نادهم بوو هيشتيهوه، جا شهيتان (واته: ئيبليسی نه حلهتی) دهستی كرد به چهرخه كردن و گر خواردن به دهوړی ئه و پهيكه رهداو ههر سهرنجی ددها، ههتا ته ماشای كرد كه هلوله و ناوسكى چوله، ئيتړ زانی كه بوش و كلورمو ودها دروست كراوه كه خوی پى راناگیرى و به ئاسانى له پرى دهرده كړى). {تاج/۵، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۴۸۳۵ ۴/ج}.

روونكردنهوه:

له فه تحولولهیما دهفه رموى: (ئه گهر جهستهی مروقى بكړى بهشتى كه بوشایى تیانهبى و ته نیا بمینیتهوه ماده رووته كهى و بهبى بوشایى هه مووى كۆبكړیتهوه له جیگه یه ك خالدا كۆده بیتهوه، باقى مهندهی لهش هه مووى چولئ و بوشاییه!). منیش عهرزتان دهكهم: بهلئ ئیستا ههندي كس له روژاوا، ههول ددهن كه له شهكهیان له پاش مردن به كارها بسووتینرى و ماده رووته كهى كه دهمینیتهوه دهكهنه كه بسوولیکه وه و له شوینیکا بو یادگار دایدنن، یا له ناو مانگی دهسكردا، دهینیرن بو بوشایى ئاسمان!

(۱۳۶۸) چاكه و تاوان. (۶۴۶۳ - ۶۴۶۴)

باب: فِي الْبِرِّ وَالْإِثْمِ

۱۷۹۴- عَنْ النَّوَاسِ بْنِ سِمْعَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقَمْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْمَدِينَةِ سَنَةً، مَا يَمْنَعُنِي مِنَ الْهَجَرَةِ إِلَّا الْمَسْأَلَةُ، كَانَ أَحَدُنَا إِذَا هَاجَرَ لَمْ يَسْأَلْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شَيْءٍ، قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يُطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ». {الحديث: ۶۴۶۴ = ۶۴۷۶ م. ترمذی. زهد: ۲۳۸۹، ۲۳۸۹ م. تحفة الأشراف: ۱۱۷۱۲}.

نه وواسی كورى سه معان (رمزای خودای لى بى) فه رموى: سالیكى ته و او له مه دینه له خزمهت پیغه مبهردا (دروودى خودای لهسهر بن) مامه وه، له بهرئه وه له و ماوه یه دا كۆچم

نه کرد بۆ مه دینه، ههتا ریگهی پرسیارکردنم له پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) ئی نهگیرئ، چونکه ریگه دهدرا به ریبهوارو دینیکارو مروی لاوهکی پرسیار له پیڤه مبههر بکهن، بهلام ریگهی نهنصارو کوچکاران زۆر زۆر بهکهمی دهدرا، نهوهی لهئیمه کوچی بکردایه له ولاتی خۆیهوه بۆلای پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) ئیتر پرسیاری هیچی ئی نهدهکرد.

نهوواس فهرمووی: لهبارهی چاکه و خراپهوه پرسیم له پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) فهرمووی: (چاکه بریتیه لهخووی شیرین و رهفتاری بهرزو رهوشتی جوان، خراپهیش بریتیه لهوه کهلیی دوودل بیت و دل ئاوی پی نهخواتهوه و لهههمان کاتیشدا ههز نهکهیت کهکهس بزانیئت!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۶۵۰ چاپی چوارهم}.

روونکردنهوه:

نهوواسی کورپی سهمعانی الکلابی، خۆی و باوکی هاوهلی پیڤه مبههرن نهوواس له نهفرادی موسلیمه له بوخاریدا فهرموودهی نییه. که یهکهه جار هاته خزمهتی پیڤه مبههر، پیڤه مبههر نزای باشی بویکرد، نهویش پیلآوهکانی خۆی بهخشی به پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) پیڤه مبههر لیی قهبول کرد.

۱۳۶۹) لایردنی نازاری سههری: وهك بهردو دارو شتی تری وا. (۶۶۱۲ - ۶۶۱۷)

باب: فِيمَنْ رَفَعَ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ

۱۷۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَرَّ رَجُلٌ بِغُصْنِ شَجَرَةٍ عَلَى ظَهْرِ طَرِيقٍ، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَأُنَحِّينَ هَذَا عَنِ الْمُسْلِمِينَ لَا يُؤْذِيهِمْ، فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ». {الحديث: ۶۶۱۲ = ۶۶۲۹. فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۱، رقم: ۳۷۱ = ۶۵۲، ۲۴۷۲}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسههر بێ) فهرمووی: (دارئ لهسهره ریگهیهکا بوو، لقیکی سههره ریگهی گرتبوو، بیاوئ لهویوه رهتبوو، گوئی: بهخوا دهبی ئهم لقه ببرم، نههیلم ئیتر نازاری موسولمانان بدا، جا لقه

داره‌که‌ی ب‌ری، خودا له‌پاداشی ئه‌وه‌دا بر‌دی‌ه ناو به‌هه‌شت). {ریاضی صالحین/، زنجیره: ١٣، ژماره: ١٢٧ ج/٢ = چاپی دووهم}.

١٧٩٦- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، عَلَّمَنِي شَيْئًا أَنْتَفَعُ بِهِ، قَالَ: «اعْزِلِ الْأَذَى عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ». {الحديث: ٦٦١٦ = ٦٦٣٢ فم}:

ئه‌بو به‌رزه (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: عه‌رزى خۆشه‌ويستم كرد: قوربان! ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خودا! شتی‌کم فی‌رب‌که که کاتى ئه‌نجامی بدهم که‌لکی هه‌بى بۆم؟ فه‌رمووی: (ئه‌وه‌نده‌ی بۆت ده‌کړئ نازار له‌سه‌ره ریی موسوڵمانان دوور بخه‌روه!).

١٢٧٠) هه‌ر‌جی نازاری تووشی موسوڵمان ده‌بی له‌ در‌کی‌که‌وه ب‌یگره، هه‌تا

قۆرتیکی گه‌وره. (٦٥٠٢ - ٦٥١٦)

باب: مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الشُّوْكَ وَالْمَصِيبَةِ

١٧٩٧- عَنْ الْأَسْوَدِ، قَالَ: دَخَلَ شَبَابٌ مِنْ قُرَيْشٍ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، وَهِيَ بَمِنَى وَهُمْ يَضْحَكُونَ، فَقَالَتْ: مَا يَضْحَكُكُمْ؟ قَالُوا: فَلَانٌ خَرَّ عَلَى طَنْبٍ فُسْطَاطٍ، فَكَادَتْ عُنُقَهُ أَوْ عَيْنَهُ أَنْ تَذْهَبَ! قَالَتْ: لَا تَضْحَكُوا، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَمُحِيتَ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ». {الحديث: ٦٥٠٦ = ٦٥٢١ فم}:

ئه‌سه‌وده (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: چه‌ند لاویکی قورمه‌یشی به‌دهم پێکه‌نینه‌وه له‌مینا چوون بۆ‌لای عایشه (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی پێیان: ئه‌وه چیتانه بۆ‌جی پێده‌که‌نن؟ گو‌تیان: فیساره که‌سمان قاجی له‌ گوریسی چادری هه‌لکه‌وت، خه‌ریکبوو ئه‌ستۆی بشکی، یا وه‌خت بوو چاوی کو‌یر‌بی!

عایشه فه‌رمووی: به‌شتی وا پێمه‌که‌نن، چونکه من بۆ خۆم له‌ پێغه‌مبه‌رم ژنه‌وتوو (دروودی خودای له‌سه‌ر ئی) ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر موسوڵمانی تووشی هه‌ر‌جی نازاری ببی و هه‌ر ناخۆشییه‌ك بپته‌ ری‌گه‌ی، له‌ تیه‌ه‌لچه‌قینی در‌کی‌که‌وه ب‌یگره هه‌تا زیاتر، خودا به‌هۆی ئه‌وه‌وه پایه‌یه‌کی به‌رزى پێ د‌داو گونا‌ه‌ی‌کی‌شى ئی هه‌ل ده‌وه‌رینى). {تاج/٣، زنجیره: ٥٢، ژماره: ٢٩٣٦ ج/٤}.

(۱۳۷۱) هه‌رجی تووشی موسولمان ده‌بی له خه‌مو په‌زاره‌و کفتی و شه‌که‌تی.

(۶۵۱۶ - ۶۵۰۲)

باب: مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الْوَصْبِ وَالْحَزَنِ

۱۷۹۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ وَصْبٍ وَلَا نَصَبٍ، وَلَا سَقَمٍ، وَلَا حَزَنٍ حَتَّىٰ أَلْهَمَ يَهُمُّهُ إِلَّا كُفِّرَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِهِ». {الحديث: ۶۵۰۳ = ۶۵۲۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۸۵۷ = ۵۶۴۱، ۵۶۴۲ فتح الباری}:

ئه‌بو سه‌عیدی خودری و ئه‌بو هورهیره (رمزی خودایان ئی بئ) فه‌رموویان: له پیغه‌مبه‌رمان بیست، ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (هه‌رجی تووشی ئیماندار ده‌بی له شه‌که‌تی و کفتی و نه‌خووشی و خه‌مو په‌زاره‌و خه‌فه‌ت و ئیش و ئازار، ته‌نانه‌ت په‌زاره‌یه‌کیش که زوری بو دینی، ئه‌مانه‌ه‌موو خودای گه‌وره‌دمیانکات به‌سه‌رپووش و په‌رده‌و که‌فارمت بو گونا‌هو خراپه‌کانی!). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۳۵}.

۱۷۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ)، بَلَغَتْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مَبْلَغًا شَدِيدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قَارِبُوا وَسَدُّوا، فَفِي كُلِّ مَا يُصَابُ بِهِ الْمُسْلِمُ كَفَّارَةٌ حَتَّىٰ النَّكْبَةِ يُنْكَبُهَا أَوْ الشَّوْكَةَ يُشَاكُهَا». {الحديث: ۶۵۱۴ = ۶۵۲۹ فم}:

ئه‌بو هورهیره (رمزی خودای ئی بئ) فه‌رمووی: کاتی ئه‌م نایه‌ته‌دابه‌زی: {مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ - النساء - ۱۲۳/۴}:

واته: هه‌رکه‌سی هه‌ر خراپه‌یی بکا تۆله‌ی ئه‌وه‌ی ئی ده‌ستی‌نری).

کاتی ئه‌م نایه‌ته‌دابه‌زی که ئه‌م هه‌ره‌شه‌گه‌وره‌یه‌ی واتیادا، کاریکی سه‌ختی له موسولمانان کردو دلی خسته‌نه‌ره‌زه، خو‌شه‌ویستیش له‌م لایه‌نه‌وه‌، بو دلدانه‌وه‌دیان فه‌رمووی: (میان‌ه‌ره‌وو کار دروست بن و به‌رده‌وام مشت له‌کاری باش بگرن، بشارن که هه‌رجی ئیش و ئازار و ناخو‌شیه‌ک تووشی موسولمان ده‌بی، گه‌وره‌و بچووکی، هه‌مووی ده‌بی به‌په‌رده‌و که‌فارمت بو‌ی، ته‌نانه‌ت هه‌ر مه‌ینه‌تی بی‌ته‌ری، یا

درکێکی تێهه‌ڵچه‌قی، بۆی ده‌بی به‌ په‌رده‌و بریتی و که‌فاره‌تی گونا‌هو به‌ر خراپه‌کانی ده‌که‌وئ و به‌ره‌به‌ره‌ کاره‌ خراپه‌کانی ده‌سپێته‌وه‌و له‌مه‌ترسی هه‌ره‌شه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ که‌م ده‌کاته‌وه‌!).

(١٣٧٢) پێشگیری له‌ به‌خیلی بردن و، له‌ رقه‌به‌ری و پشت‌کردنه‌یه‌کتری.

(٦٤٧٣ - ٦٤٧٧)

باب: النَّهْيُ عَنِ التَّحَاْسُدِ وَالتَّبَاغُضِ وَالتَّدَابُرِ

١٨٠٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاْسُدُوا، وَلَا تَدَابُرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ». {الحديث: ٦٤٧٣ = ٦٤٨٦ فم. تجريد البخاری بالكوردی/٥، رقم: ١٩٤١ = ٦٠٦٥، ٦٠٧٦. أبو داود. أدب: ٤٩١٠. تحفة الأشراف: ١٥٣٠}:

ئهنه‌سی کورێ مالیک (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (رق و کینه‌و ده‌غمز له‌یه‌کتری مه‌کێشن و پشت مه‌که‌نه‌یه‌کتری و له‌یه‌کتری لوه‌ته‌لا مه‌بن، وه‌ک برا باش و ته‌باو به‌نده‌ی باشی خودا بن، دروست نییه‌ بۆ موسوڵمان که‌ زیاتر له‌سێ رۆژ قسه‌ له‌برای ئایینی خۆی دابڕێ). {ریاضی صالحین/٤، زنجیره‌: ٢٧١، ژماره‌: ١٥٧٠ چ/٢ = چاپی دووهم}.

(١٣٧٢) باشت‌رینیان نه‌وه‌یانه‌ که‌ له‌پێشدا سلا‌و ده‌کا. (٦٤٧٨ - ٦٤٨١)

باب: خَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ

١٨٠١- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ لَيْالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا، وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». {الحديث: ٦٤٧٨ = ٦٤٩٢ فم. تجريد البخاری بالكوردی/٥، رقم: ١٩٤٥ = ٦٠٧٧، ٦٢٣٧}:

ئهبو ئه‌ییوبی ئه‌نصاری (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (دروست نییه‌ بۆ موسوڵمان، چ پیاوبێ چ ژن، که‌ زیاتر له‌سێ شه‌و قسه‌ دابڕێ، له‌برای موسوڵمانی، یا له‌ خوشکی موسوڵمانی و قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کا، گریمان

ئەگەر لەشۋىنى توۋشى يەكترى بوون، ئەمىيان بەم لاداۋ ئەۋيان بەۋلادا روو
ۋەرگىرى!

باشترىنى ئەم دوو موسولمانە لەيەك تۇراۋانە، كە قسەيان بەيەكەۋە نىيە،
ئەۋەيانە كە لەپىشدا ئاشت دەپتەۋە روژ باشى و سلاۋ لەۋى تريان دەكا).
{رياض/٤، زنجيره: ٢٨٠، ژمارە: ١٥٩٢}.

(١٢٧٤) باسى قىنەبەرى وقسە لەيەك دابراڭ. (٦٤٩٠ - ٦٤٩٣)

باب: فِي الشَّحْنَاءِ وَالتَّهَاجُرِ

١٨٠٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا
رَجُلًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءٌ، فَيُقَالُ: أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ
حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا». {الحديث: ٦٤٩٠ = ٦٥٠٤ فم: }

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بىن) فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى:
(ھەموو روژى دوو شەممە و پىنج شەممەيى دەرگاكانى بەھەشت دەكرىنەۋە، خودا
لەھەموو بەندەيى خۆش دەبى، بەمەرجى ھاۋەلى بۆ خودا دانەنابى، تەنھا خودا
لەو دوو كەسە خۆش نابى، كە رىق و قىنيان لە يەكترى گرتوۋە لەناو خۇيانا
ناكوڭن و قىنيان لە يەكترىيە، خودا بە فريشتەكان دەفەر موى: گوناھەكانى ئەم دوو
كەسە مەكوژىننەۋە، با بىمىن تا لەناو خۇياندا ئاشت دەبنەۋە، ئەۋسا گوناھەكانيان
بكوژىننەۋە). {رياضى صالحين/٤، زنجيره: ٢٦٩، ژمارە: ١٥٦٨}.

(١٢٧٥) پىشگىرىيى لە سىخورى و بەر بەرەكانى و گومانى بەد. (٦٤٨٢ - ٦٤٨٦)

باب: النَّهْيُ عَنِ التَّجَسُّسِ وَالتَّنَافُسِ وَالظَّنِّ

١٨٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَنَافَسُوا، وَلَا
تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا». {الحديث: ٦٤٨٢ =
٦٤٩٦ فم: تجريد البخارى بالكوردى/٥، رقم: ١٩٤١ = ٦٠٦٥، ٦٠٧٦ فتح البارى: }

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (دووربەن لەگومانی خراپ، چونکە گومانی خراپ رێک وەک قسەی درۆ وایە وەک درۆی خراپ تاوانیکی گەورە، هەستیش هەلەمەگرن بەنیازی خراپ، بەشویێن نەنگ و عەیب و کەموکووری خەڵکدا مەگەرێن، سیخوپی و جاسووسی مەکەن، بەرەبەرەکانی و قینەبەری مەکەن، بەخیلی بەیەکتری مەبەن، کینە و دەغەز لە یەکتری مەکیێن، پشت مەکەنە یەکتری، وە وەک برا تەبابەن و پشتی یەکتری بگرن و بەندە باشی خودابن!!). {تاج/٥، زنجیرە: ١٦، ژمارە: ٤٧٦٤ چ/٤} + {ریاض/٤، زنجیرە: ٢٦٩، ژمارە: ١٥٦٧}.

روونکردنەوێ:

لە فەتحوولولھیمدا راگوێز لە فەتحوالباری ئیمامی عەسقەلانییەو دەکا، دەرئەرمو: (جاسووسی دوو جوۆری ھەبە، بەھەق، بەناھەق) پوختە ئەم فەرماشتە عەسقەلانییە ئەمەبە:

١- بەشیوەی گشتی جاسووسی و سیخوپی کارێ خراپە و تاوانیکی گەورەبە و لە قورئان و سوننەتدا، نەھ و پێشگیری ئی کراوە و مروؤفی باش و موسوئمانی ساخ دەبێ خۆیی ئی بپاریزی.

٢- بەلام جاروبار، کەدەبێ بەھۆی پاراستنی خۆینی کەسێ، یا بەھۆی رزگارکردنی کەسێ، چ ھێ گیانی، چ ھێ سامانی، چ ھێ نامووسی، یا دەبێ بەھۆی پاراستنی ئاشتی و ئارامی و لاو سەرکەوتنی سوپای ئیسلام و زیاندا لە دوشمنی ئایین، ئالەم جوۆرە بارو دۆخانەدا، ھەست ھەلگرتن و سیخوپی و جاسووسی دروستە و نادروست نییە.

٣- کورت و پوخت: (ھەست ھەلگرتنی ناپەرەو و سیخوپی نادروست ئەوہیە کەبۆ ئابرو بردنی خەلک بێ و تەنیا بۆئەو بێ کە بەناپەرەو پەردەي خودا لەسەر بەندەکانی ھەلبدیژتەو، بەلام ئەگەر لەبەر مەبەستیکی کۆمەلایەتی باشبێ، بەر جاسووسی ناپەرەو ناکەوێ).

۴- بۇ تىگە يىشتىنى تەۋاۋ لەم بابەتە بىرۋانە:

أ- تاجول ئوصول، بەرگى چوارەم، لاپەرە: ۴۰۱ بە عەرەبى، چاپى چوارەم، دارولفيكر بىرۆت ھەتا لاپەرە: ۴۰۲ بە تايىبەتى ئەم سى سەرباسە (الرُّسُلُ لَا تَقْتُلُ) و (الجاسوس يقتل) و (بَغْتُ الْغُيُونِ مَطْلُوبُ).

ب- تاجول ئوصول، بەرگى چوارەم بەكوردى، چاپى چوارەم، زنجىرە: (۷۸ - نوينەر ناكوزرى) و (۷۹ - سيخورو خەفى دىكوزرى) و (۸۰ - خەفى ناردن پەسەندە). واتە لە ژمارە: (۴۵۶۰) ۋە ھەتا ژمارە: (۴۵۶۴) + {تاج/۳، زنجىرە: ۱۰، لاپەرە: ۶۰۱، ج/۴، ژمارە: ۳۳۱۳} + {تاج/۳، زنجىرە: ۱۱۷، لاپەرە: ۵۱۹، ج/۴، ژمارە: ۳۲۱۳} + {ژمارە: ۱۷۲۰ كە لەپىشەۋە رابورد}.

(۱۳۷۶) ھەۋلەدانى شەيتان بۇ تىگە بەردانى نويزكەران. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

باب: فِي تَحْرِيشِ الشَّيْطَانِ بَيْنَ الْمُصَلِّينَ

۱۸۰۴ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أَيْسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ». {الحديث: ۷۰۳۴ = ۷۰۵۹ فم}:

جابىرى كۆرى عەبدوللا (رەزى خۇدای ئى) ھەرموۋى: بەگۈيى خۇم لە زارى پىرۋۆزى پىغەمبەرم بىست دەيفەرموو (دروودى خۇدای لەسەر بى): (شەيتان لەۋە ئائومىد بوۋە، كە جارىكى تر لەناۋ دانىشتۋانى دوورگەى عەرەبدا، نويزكەران بىپەرستىن و بەندەيى بۇ بكن، ۋەك لەسەردەمى نەقامى پيش ھاتنى ئايىنى پىرۋۆزى ئىسلامدا شتى ۋا روۋى دەداۋ، بە ھەرمانى شەيتان خەلكەكە لە دوورگەى عەرەبدا، بت و دارو بەردىان دەپەرست، بەلام شەيتان ھەول دەدا كە موسولمانان لەناۋ خۇياندا، تىكيان بەرداۋ دووبەرەكى و دوژمنايەتتيان لەنيوانا بەرپا بكا). {تاج/۵، زنجىرە: ۲۴، ژمارە: ۵۲۵۲}.

(۱۳۷۷) هه موو ناده میزادی شهیتانیکی لهگه‌لدایه. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

باب: مَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ شَيْطَانٌ

۱۸۰۵- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): حَدَّثْتُهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا لَيْلًا. قَالَتْ: فَعَرْتُ عَلَيْهِ، فَبَاءَ فَرَأَى مَا أَصْنَعُ، فَقَالَ: «مَا لَكَ يَا عَائِشَةُ أَغْرَتِ؟». فَقُلْتُ: وَمَا لِي لَا يَغَارُ مِثْلِي عَلَى مِثْلِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَقْدَ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ؟» قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمَعِيَ شَيْطَانٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ». وَقُلْتُ: مَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ؟ قَالَ: «نَعَمْ». قُلْتُ: وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ، وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ». {الحديث: ۷۰۴۱ = ۷۰۶۴ فم:}

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌له‌ نازدارو به‌پ‌یزه‌کانی بئ) فه‌رمووی: (شه‌وی نۆره‌ شه‌وی خوّم بوو، چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌لای من بوو، له‌ شه‌ودا دهر‌چووه‌ دهر‌موه‌ منیش ئه‌وه‌م له‌به‌ر گران بوو، جا که‌هاته‌وه‌و زانی من دهر‌چوونه‌که‌ی ئه‌وم له‌به‌ر گرانه‌. فه‌رمووی: (ئه‌ی عائیشه‌! ئه‌وه‌ چیه‌؟ ئه‌وه‌ ژار له‌ هه‌وی‌کانت ده‌ک‌یشیت؟).
گوتم: جا بۆچی ئه‌گه‌ر له‌سهر تو‌ ژاریشیان لی بک‌یشم هه‌قی خوّم نییه‌؟! فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سهر بئ): (ئه‌وه‌ چیه‌؟ شه‌یتانه‌که‌ت سه‌ری لی داویت؟). گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! بۆچی من شه‌یتانم له‌گه‌لدایه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئئ).
گوتم: دیاره‌ هه‌موو که‌سێ شه‌یتانیکی هه‌یه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئئ وایه‌). گوتم: هه‌تا تو‌یش شه‌یتانت له‌گه‌لدایه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئئ، منیش شه‌یتانیکم هه‌بوو، به‌لام من خودا زالی کردووم به‌سه‌ریداو شه‌یتانه‌که‌م موسو‌ل‌مان بووه‌و رزگارم بووه‌ له‌زیانی).

(۱۳۷۸) پ‌یش‌گیریی له‌ پاشمله‌ گۆیی. (۶۵۳۶)

باب: النَّمْيُ عَنِ الْغَيْبَةِ

۱۸۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟». قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ». قِيلَ:

أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتُهُ». {الحديث: ٦٥٣٦ = ٦٥٥٣ فم = ف.م = فتح الملهم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) ھەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (ئەری ئیو ھەزانن کە غەیبەت و پاشملە گۆیی چییە؟). گوتیان: خودا و پیغەمبەری خودا باشی ھەزانن، ھەرمووی: (ئەو مە کە باسی برای ئایینیت بەجۆریکی وابکە کە خۆی باسکردنی بەو شیوەیە پی ناخۆش بێ).

عەرزێ کرا: ئەو ئەگەر ئەو قسەییە کەمەن دەیکەم، لە براکەما ھەبوو ئەو ھەوێش ئەو ھەوێش ھەر غەیبەت و پاشملە گۆیی نادروستە؟ ھەرمووی: (غەیبەت ئەو مە کە ئەو نەنگە تۆ دەپلێت لە پاشملە تیادابی، دەر ئەگەر تیادا نەبێ، ئەو رێک بوختانی بۆ دەکەوێ). {تاج: ٥، زنجیرە: ١٣، ژمارە: ٤٧٥٣ ج/٤}.

(١٣٧٩) نەبیکردن لە دوو زمانی. (٦٥٧٩)

باب: فِي النَّمِيمَةِ

١٨٠٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُتَبِّحُكُمْ مَا الْعُضَةُ؟ هِيَ النَّمِيمَةُ الْقَالَةُ بَيْنَ النَّاسِ»، وَإِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ يَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ صَدِيقًا وَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ كَذَّابًا». {الحديث: ٦٥٧٩ = ٦٥٩٦ فم}:

عەبدوڵڵای کورێ مەسعوود (رەزای خودای ئی بن) ھەرمووی: ھەزەرەتی موحەممەدی خوشەویست و نازدار (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرھەرمووی: (با پێتان بڵێم کە ھەلات و بوختیانی زۆر گەورە نارەوای و، کە بۆنی خوێنی ئی دێ کامەییە؟) ھەرمووی: (بریتیە لە دوو زمانی بەد گۆیی و وتی و تۆ بۆ بڵێی کە دەبێ بە ھەوێنی تێکدانی نیوانی مەردوم و سەر دەکێشێ بۆ خوێنپێژی).

و ھەروەھا ھەرمووی: ھەزەرەتی موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) دەرھەرمووی: (لەرستی پەحمەت دەباری، راستی بکەن بە پیشە، چونکە راستی ئادەمیزاد دەخاتە سەر رێگە چاکە، کردەوێ چاکەیش ئادەمیزاد دەخاتە سەر رێگە بە ھەشت!)

پیاوی وا ههیه ئهوهنده راستگۆیه و ئهوهنده سۆراخی راستی دهکاو ئهوهنده
عهودالی راستی و راستگۆیه، ههتا لهلای خودا به پیاوی راست و راستال و راستگۆ
دهنووسری، وه نهکهن درۆبکهن، چونکه درۆ مروّف دهخاته سهر ریگهی خراپه،
کردهوهی خراپهیش پیاو دهخاته سهر ریگهی ئاگری دۆزهخ، پیاوی واههیه ئهوهنده
زۆر درۆ دهکاو ئهوهنده منهیی درۆ دهکا، ههتا لهلای خودا به درۆزن دهنووسری).
{ریاضی صالحین/ ١، زنجیره: ٤، ژماره: ٥٤} + {تاج/ ٥، زنجیره: ١٢، ژماره: ٤٧٥١} +
{ریاض/ ٤، زنجیره: ٢٥٧، ژماره: ١٥٣٨ ج/ ٢}. {بروانه: ژماره: ١٨٠٩ له دواوه}.

(١٣٨٠) دووزمان ناچیتته بهههشت. (٢٨٦ - ٢٨٨)

باب: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ

١٨٠٨- عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي
الْمَسْجِدِ، فَجَاءَ رَجُلٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَيْنَا، فَقِيلَ لِحُذَيْفَةَ: إِنَّ هَذَا يَرْفَعُ إِلَى السُّلْطَانِ أَشْيَاءَ.
فَقَالَ حُذَيْفَةُ إِرَادَةَ أَنْ يُسْمِعَهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ قَتَاتٌ». {الحديث: ٢٨٧ = تجريد/ ٥، لاپهه: ٢١٤، ج/ ١، رقم: ١٩٣٩ = ٦٠٥٦،
٥٧٠٩ فتح الباری. أبو داود. أدب: ٤٨٧١. ترمذی. بروصلة: ٢٠٢٦. تحفة الأشراف:
٣٣٨٦}:

هههمامی کوپی حاریث (رحمهتی خودای ئی بێ) فهرمووی: جاری لهلای حوزهیفه له
مزگهوت دانیشتبووین، پیاوی لهولاه هاتو ئهویش لهگهلمانا دانیشت، عهرزی
حوزهیفه کرا: که ئهم پیاوه قسه و باس دهباتهوه بو دهستهلاتداری ولات، که
ئیمامی عوئمانه (رهزای خودای ئی بێ). حوزهیفهیش (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی بهکابرا: بیستم
له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) دهیغهرموو: (مرووی دوو زمان دوو پیی ناچیتته ناو
بهههشت!). {تاج/ ٥، زنجیره: ١٢، ژماره: ٤٧٤٨. ریاض/ ٤، زنجیره: ٢٥٧، ژماره: ١٥٣٦
چابی دووهم}.

١٣٨١) باسی دوو روو - باب: في ذي الوجهين

بروانه: فهرمووده‌ی ژماره: (١٧٤٤) که له‌زنجیره: ١٣٢٦ دا رابورد، له‌پیشه‌وه لهم به‌راوه پیرۆزه‌دا.

١٣٨٢) باسی راستی و درۆ، که یه‌که‌م چه‌ند جوانه‌و دووهم چه‌ند ناشیرینه.

(٦٥٨٠ - ٦٥٨٣)

باب: في الصدق والكذب

١٨٠٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ، وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا. وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ، حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا». {الحديث: ٦٥٨١ = ٦٥٩٧ فم: {

ئهم فهرمووده‌یه به ته‌واوی، وهرگه‌راوه کوردییه‌که‌ی له ژماره: (١٨٠٧) دا رابورد.

١٣٨٣) درۆی ره‌وا. (٦٥٧٦ - ٦٥٧٨)

باب: مَا يَجُوزُ فِيهِ الْكَذِبُ

١٨١٠- عَنْ أُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأُولَى اللَّاتِي بَايَعَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ: «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلَحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا وَيَنْمِي خَيْرًا». قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: الْحَرْبِ، وَالْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ، وَحَدِيثِ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا. وَفِي رَوَايَةٍ قَالَتْ: وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ. {الحديث: ٦٥٧٦ = ٦٥٩٣ فم: تجريد البخاري بالكوردی/٣، رقم: ١١٢٦ = ٢٦٩٢. أبو داود. أدب: ٤٩٢٠. ترمذی. بروصلة: ١٩٣٨. تحفة الأشراف: ١٨٣٥٣}:

نوم کولثومی کچی عوقبهی کوری ئه‌بو موعه‌یط (رمزای خودای ئی بی) که یه‌کئی بوو له‌ژنه‌ کۆچکاره‌ پێشینه‌کان، که په‌یمانیاں دابوو به‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسه‌ر بی) {بروانه‌: ژماره‌: ۴۲۸ له‌پێشه‌وه‌}.

فه‌رمووی: به‌گویی خۆم له‌زاری پیرۆزی چه‌رزتم بیست، ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای لسه‌ر بی): (به‌و که‌سه‌ ناگوتری درۆزن، که میانه‌ی خه‌لک ری‌ک ده‌خاو، قسه‌ی باش له‌نیوانیا‌ندا ده‌هینی‌و ده‌با، به‌نیازی نیوان ری‌کخستنیان و نیوان خۆش بوونیان و به‌ مه‌به‌ستی ناشتکردنه‌وه‌یان، با ئه‌و قسانه‌یش که له‌و به‌ینه‌دا ده‌یانکات، خۆی دروستیان بکات).

ئیبنو شه‌هاب - واته‌: ئیمامی زوهری - ده‌فه‌رموی: نه‌م بیستوه‌و له‌که‌س، که مه‌ردوم ری‌گه‌ی درۆکردنیاں پێ بدری، مه‌گه‌ر له‌م سێ شته‌دا:

۱- بۆ جه‌نگ.

۲- ری‌کخستنی نیوانی خه‌لک.

۳- قسه‌ی خۆشی ژن و پیاو، که له‌نیوانی خۆیا‌نا دوو به‌دوو ده‌یکه‌ن، بۆ رابواردن و نیوان خۆشکردن.

له‌ گێڕانه‌وه‌ی ژماره‌ (۶۵۷۷)دا: نوم کولثوم فه‌رمووی: نه‌م بیستوه‌و له‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسه‌ر بی) که مۆله‌تی درۆکردن به‌که‌س بدا مه‌گه‌ر بۆ ئه‌م سێ مه‌به‌سته‌: جه‌نگ و نیوان ری‌کخستن و قسه‌ی خۆشی نیوانی ژن و می‌رد بۆ یه‌گتری). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره‌: ۳۱، ژماره‌: ۲۴۹ + ریاضی صالحین/۴، زنجیره‌: ۶۱، ژماره‌: ۱، ۲، ۳، + تاج/۳، زنجیره‌: ۱۲۲، ژماره‌: ۲۴۹۶} + {تاج/۵، زنجیره‌: ۲۵، ژماره‌: ۴۸۲۳ ج/۴}.

روونکردنه‌وه‌:

نوم کلثوم له‌ موسوڵمانه‌ هه‌ره‌ پێشینه‌کانه‌، په‌یمانی به‌ست له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا، له‌سالی حوده‌یبیه‌دا له‌ مه‌که‌وه‌ به‌پێ، کۆچی کرد بۆلای پێغه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه‌، که‌هات می‌ردی نه‌بوو، زه‌یدی کوری حاریشه‌ ماره‌یکرد، که زه‌ید شه‌هید بوو زوبه‌یری کوری عه‌وام ماره‌یکرد، کچی‌کی له‌ زوبه‌یر بوو ناوی زه‌ینه‌ب بوو، له‌پاش

زوبەير شوويکرد بە عەبدووڕەحمانى كۆرپى عەووف، لەویش كۆرپىكى بوو ناوى ئىبراھىم بوو، كە ئەوڕەحمان مرد، شوويکرد بە عەمرى كۆرپى عەووف، يەك مانگ لەلای ما ئىتر ئوم كلثوم عەمرى خوداى كرد.

١٢٨٤) پىشگىرىي لە بانگەوازي سەردەمى نەفامى. (٦٥٢٧ - ٦٥٢٥)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ

١٨١١- عَنْ جَابِرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَكَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لِلْأَنْصَارِ، وَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لِلْمُهَاجِرِينَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟! قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ. فَقَالَ: «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَنَةٌ». فَسَمِعَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيٍّ، فَقَالَ: قَدْ فَعَلُوهَا؟! وَاللَّهِ: لَسْنَا رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ عُمَرُ: دَعْنِي أَضْرِبَ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ: «دَعُهُ لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ». {الحديث: ٦٥٢٦ = ٦٥٤٣ م. بخارى تفسير: ٤٩٠٥، ٤٩٠٧ فتح البارى. ترمذى. تفسير القرآن/ ٣٣١٥. تحفة الأشراف: {٢٥٢٥:

جابرى كۆرپى عەبدووللا (ڕەزای خودای ئى) فەرمووی: لە غەزای تەبووکا لەخزمەتى ھەزرەتدا بووین (دروودی خودای لەسەر ئى) پیاوی لە کۆچکاران، شەقیکی ھەلدا لە پیاویکی ئەنصارى، ئەنصارىیەكەیش وەك کاتى سەردەمى نەفامى (جاهییلیەت) ھاواری کرد: ئەى کۆمەلەى ئەنصار! ھاوار، فەریام کەون!!

کۆچکارەكەیش ھاواریکرد: ھاوار! ئەى کۆمەلەى کۆچکاران! فەریام کەون!!

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر ئى) کە لەکارەكە ئاگادار بوو، فەرمووی: (ئەم بانگەوازو ھاتو ھاواری خووی سەردەمى نەفامى و نەزانییە چییە زیندووی دەمکەنەوہ!!).

عەرزیانکرد: ھۆربان! مەسەلەكە ئاوايە: ئەم پیاوہ کۆچکارە شەقیکی ھەلدا لەو پیاوہ ئەنصارىیەو ئىتر بوو بەم ھاتو ھاوارە. فەرمووی: (ئەم جوۆرە بانگەوازە، کە

له رفعتاری بهدی سهردهمی نه قامییه وازی ئی بهینن، چونکه بهراستی کارئ
چه پهل و بوگه نه).

جا عهبدو لای کورپی ئوبهیی کورپی سه لولول، که سهروکی ناپاکان بوو، ئه مهی
به رگویی که وتو به ههلی زانی و گوتی: ئاوی ئی هات، کوچکاران ئه مهشیان کرد! ده سا
بهو خودایه، کاتی گه پراینه وه بو شاری مه دینه، کیمان ئازاو به دهسه لات بی، له
ئیمه و له کوچکارانی شاری مه دینه، به کونی و بی دهسه لات هکانمان چۆل ده کهین!

کاتی ئه م باسو و خواس و قسه ژه هراوییه گه یشته وه به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر
بی) حه زره تی عومه ر (رهزای خودای ئی بی) هه ئسایه سه ری، فه رمووی: ئه ی پیغه مبه ری
خودا! لیم گه ری بابه م له گه ردنی ئه م دوو رووی ناپاکه. فه رمووی (دروودی خودای له سه ر
بی): (وازی ئی بهین، با خه لک نه ئین: موحه ممه د، وه فای بو که س نییه، ئه وه تانی
هاوه ل و هاوړیکانی خو ی ده کوژی!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۱۷۰} + {ژماره:
۱۸۳۲ که له دواوه دی له زنجیره: ۱۳۹۷}.

(۱۳۸۵) نه ییکردن له شه ره جینیوو جمیندان به یه کتری. (۶۵۳۴)

باب: النهي عن السباب

۱۸۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِي مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ». {الحديث: ۶۵۳۴ = ۶۵۵۱
نم:}

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی:
(گوناهی شه ره جمین، که له نیوانی دوو که سدا رود ده دا، هه رچی ده ئین، گونا هه که ی
به ملی ئه وه یانه که له پیشه وه جمی نه که ده ست پی ده کا، به مه رچی نا هه قی
لیکرا وه که پی لئ هه ل نه بری و پتر له مافی خو ی جمی نی پی نه دا). {ریاض/ ۴،
زنجیره: ۲۶۶، ژماره: ۱۵۶۱}.

(۱۳۸۶) نەيىكىردىن لە جىنئودان بە رۇژگار. (۵۸۲۳ - ۵۸۷)

باب: النّھى عن سبّ الدّھر

۱۸۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِنُنِي ابْنُ آدَمَ يَقُولُ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ، أُقَلِّبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ، فَإِذَا شِئْتُ قَبَضْتُهُمَا». {الحديث: ۵۸۲۵ = ۵۸۱۸ ف.م. تجريد البخارى بالكوردى/ ۴، رقم: ۱۶۹۴ = ۴۸۲۶، ۶۱۸۱، ۷۴۹۱}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداي ئى بىن) دەفەر مەوى: پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەر مەوى: (خۇداي گەورە ۋە سەرورە دەفەر مەوى: ئادەمىزاد ئازارى مەن دەدات، كاتى جىئو بە چەرخ ۋە گەردوون دەدات، ۋەك كاتى ھەست بە ئىش ۋە ئازارى دەكا، لەداخى دلى خۇى نا سوپاسى دەكا ۋە دلى: داخ لەدەست زەمانە، ئەى فەلەك ۋاۋات ئى بى، ئەى گەردوونى چەپگەرد! ئەى رۇژگارى ناھەموار ئائومىد خۇت!

دەى باكەستان ئەم جۆرە قسانە نەكا ۋە نەلى: ئەى فەلەك! كۆستت كەۋى، بەشت ئائومىدى بى، چونكە گەردوون، يا فەلەك، يا چەرخ، يا رۇژگار، ھىچى بەدەست نىيە، ئەۋەى كە ئىۋە دەيدەنە پال گەردوون ۋە رۇژگار ۋە دلىن: گۈايە ھەموو كاروبارى، چەرخ ۋە گەردوون ھەلى دەسوورپىنى ئەۋە ۋە ئانىيە، بەلكو مەن خۇم ھەموو شت ھەل دەسوورپىنم، گەردوون ۋەك ھەموو شتېكى تر مەن دروستم كەردوۋە، ئەۋ جى بەدەستە، ھەموو كارى بەدەستى خۇمە، خۇم ئەم شەۋو رۇژدەم دروست كەردوۋە، خۇم تاۋتوۋىيان دەكەم ۋە بەردەۋام، بە شىۋەيەكى رىك ۋە پىك، بەشۋىنى يەكا دەيانھىنم ۋە دىيانبەم! ۋە ھەركاتى ئارەزوۋ بەكەم دەيان پىچمەۋە ۋە نايانھىلەم). {تاج: ۴، زنجىرە: ۲۸، ژمارە: ۴۰۹۱ ج/ ۴}.

روونكر دنەۋە:

ۋشەى رۇژگار ۋە چەرخ ۋە گەردوون ۋە فەلەك، ھەر يەكەيان بەپى دانانى زمان ۋە زمانەۋانى، ۋاتى تايبەتى خۇى ھەيە، لەسەر روۋى راستىنە، بەلام لەھەمان كاتا، بە مەجازىش بەزۇر ۋاتى تر دەگوترىن ۋە ھەر لەكۆنەۋە گەيى ۋە سەر زەنشت ۋە

سەرکۆنە لە چەرخ و گەردوون و زەمانە و روژگاری رەش و چەرخى چەپگەرد
کراوە و دەکرى. وە لەم لایەنەو زانایان دەفەرموون:

۱- بىرو باوەرو رەفتارى سەردەمى نەفامى، بەشیوەیهكى سەرەكى دەبن بەدوو
بەشەو:

بەشى يەكەم: هەلەى رووتە و ئىسلام قەدەغە و نادروستى كردوو و بەهيج
شيوەيى دروست نىيە، كارى پى بکرى، وەك: فرە خوايى و کاریگەرى بورج و
ئەستىرە و فالچىتى و پەرستنى بت و دارو بەردو خۆرو مانگ يا وەك: مارەکردنى
خوشك و باوەژن و مەحرەم و ژنەينانى بى سنوور، يا وەك: خواردنى سوود و قومار و
ئارەق و خوين و مردار و زیندە بەچالکردن!

بەشى دووهم: فرە واتايە، واتای جيا جيا هەل دەگرى، ئەمانەيش وەك
جنيودان بە زەمانە و بە روژگارو بەگەردوون، يا وەك: حەج و عەمرە و ژنەينان و ژن
تەلاقدان و ظيهار و ريزى مانگەکان.

ئەم بەشەيان بەواتای سەردەمى نەفامى، لە ئىسلاما نادروست و تاوان و
نارەوان، وەك: كەسى باوەژنى خۆى مارەبكا بۆ خۆى، يا كار بە ئەزلام بكا، يا هاموو
شۆى فالچى و كۆلەنانى و فالگروە بكا و باومرشى پى بكا، يا بەبى شمار ژنى خۆى
تەلاق بدا و دوايى بيگيرپتەو بۆ ژير رکیفی خۆى، يا ژن بەژن بكا لەسەر شیوازی
نەفامى. بەلام ئەم بەشەيان هەيانە بە شیوازیكى تر، ئىسلام چەسپاندووويهتى،
وەك حەج و عەمرە و تەوافى مالى خوا و مارە و تەلاق و كەلەپوور گرتن و خواردنى
گوشت و ئاژەل سەربەرىن لەسەر شیوازی ئايىنى پىروژى ئىسلام، نەك لەسەر
شیوازی كۆنى كاتى نەفامى!

كەواتە: ئەم بەشەيان بە واتە كۆنەكە و لەسەر شیوازه نەفامییهكە نارەوا و
نادروستە، بەلام لەسەر شیوازه نوێ ئىسلامییهكە، دروستە، بگرە زۆر جار پێويست و
واجبە، وەك حەج و عەمرە، يا سوننەتە وەك: ژنەينان و خەلۆه كيشان و خزمەتى
مال و ميوان، گەلى جارىش رەوايە، نە پێويستە، نە سوننەتە، وەك مەبەست لە

زەمانەو گەردوون و روژگارو چەرخ! چەپالەي رهشی سته‌م‌کاربی و هانه بردنه بهر خودایی، که خودا هه‌قت له‌نا‌هه‌قی‌کار بستینی.

مه‌حوی له‌م روانگه‌وه‌و له‌م بواره‌دا دم‌فهرموی:

زەمانەي سـوفله پـه‌روه‌ر، وا ره‌واجی سـوفله‌یی داوه
که دائیم نه‌و ده‌مه‌ سویره له‌گه‌ل نان و نه‌مه‌ک ده‌دوا

یا دم‌فهرموی:

مومه‌بیز چەرخي که چە‌وه‌بی، نه‌که‌ی (مه‌حوی) که مائت خه‌رج
زوبانی تیغی نه‌و ده‌رحه‌ق به‌ خه‌رفی من له‌ حه‌ک ده‌دوی!

منیش له‌ سکا‌لی حالا ده‌لیم:

ئه‌ی کوردی بیکه‌س! ئای بیکه‌سی تو
بو‌من بو‌وه‌ته‌ خه‌می کۆن و نو
بو‌وی به‌گۆی مه‌یدان روژگاری نام‌ه‌رد
ییت ده‌کا شه‌قین، به‌دارشه‌قی به‌رد
روژی ئینگلیـزو روژی ئه‌مه‌ریکا
روژی کوردی خۆت یاریـت پی ده‌کا
گه‌ر ده‌ستم ده‌رووی به‌سه‌ر روژگا‌را
روژی هه‌زارجار ده‌مکـرد به‌دارا!
واقی ورمـاوم بو‌چی زه‌مانه‌
هه‌میشه‌ پيشه‌ی دزی ویزدانـه‌
خوايه‌! بیـبری ئه‌م گوزه‌رانـه‌
ده‌لیمی رزقه‌مان به‌ده‌ست شه‌یتانه‌

١٨١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ». {الحديث: ٥٨٢٧ = ٥٨٢٠ فم:}

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) دم‌فهرموی:

(جمین به‌روژگار مه‌دن، چونکه خودا خوی روژگارە).
روونکردنه‌وه:

نه‌وه‌وی له‌شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا، دم‌فهرموی: (واته: جمین به‌بکه‌ری
کاره‌ساته‌کان مه‌دن، چونکه ئه‌گه‌ر جمین به‌ بکه‌ری کاره‌ساته‌کان به‌دن،
جمینه‌که‌تان ده‌چیته‌وه‌ بو‌ خودا، چونکه خودا بکه‌ری کاره‌ساته‌کانه‌).

۱۳۸۷) نه ییکردن له رووکردنی چهك له برای موسولمان. (۶۶۰۹ - ۶۶۱۱)

بَابُ: النَّهْيُ أَنْ يُشِيرَ الرَّجُلُ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ

۱۸۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَحَدُكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقْعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ». {الحديث: ۶۶۱۱ = ۶۶۲۷ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۵، لاپره: ۳۵۶، رقم: ۲۰۹۶ = ۷۰۷۳ فتح الباري}:

نه بو هورديره (رمزای خودای بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بی) ده فهرمووی:

(نه ی موسولمانینه! نه به پراستو نه به درو، کهستان رووی چهك مه که نه برای ثابینی خوټان، چونکه دوور نییه و ری تیده چی که شهیتان هه له یه کی پی بکاو، له دهستی دهر بچی و براهی بیکی و، به هو ی نه وه وه ره هه نه ی ناو ناگردانی دوزخه بی). {ریاضی صالحین/ ۴، لاپره: ۱۶۵، زنجیره: ۲۵۷، ژماره: ۱۷۸۳} + {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۴۷۳۷ ج/ ۴} + {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیره: ۲۵۷، ژماره: ۲۴۸}.

۱۳۸۸) ده ست گرتن به نووکی تیره وه له ناو مزگه ونا. (۶۶۰۴ - ۶۶۰۸)

بَابُ: فِي إِمْسَاكِ السِّهَامِ بِنِصَالِهَا فِي الْمَسْجِدِ

۱۸۱۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ أَمَرَ رَجُلًا كَانَ يَتَصَدَّقُ بِالنَّبْلِ فِي الْمَسْجِدِ أَنْ لَا يَمُرَّ بِهَا إِلَّا وَهُوَ آخِذٌ بِنُصُولِهَا. {الحديث: ۶۶۰۶ = ۶۶۲۲}:

جابری کوری عه بدوللا (رمزای خودای بی) فهرمووی: جاری پیاوی، له ناو مزگه ونا

دهمه تیری دهبه خشیه وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) فهرمانی پی کرد: که له کاتی

وادا باده ست بگری به نووکه گانیه وه). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۷۲۴ ج/ ۴}.

۱۸۱۷- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «إِذَا مَرَّ أَحَدُكُمْ فِي مَجْلِسٍ أَوْ سَوْقٍ وَبِيَدِهِ نَبْلٌ فَلْيَأْخُذْ بِنِصَالِهَا، ثُمَّ لْيَأْخُذْ بِنِصَالِهَا، ثُمَّ لْيَأْخُذْ بِنِصَالِهَا». قَالَ: فَقَالَ أَبُو مُوسَى: وَاللَّهِ مَا مُتْنَا حَتَّى سَدَدْنَاَهَا بَعْضُنَا فِي وَجْهِهِ بَعْضٍ. {الحديث: ۶۶۰۷ = ۶۶۲۳ فم}:

ئەبو موسسا (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) دەفەرموئى: (ئەگەر كەس يەككە تىرو شىرو نىزەو شتى تىرو وەھاي پى بوو، وە رۆيشت بۆ كۆرۈ دانىشتىگانان، يا چوو بۆ بازار، بادهستى بگرئى بەنووكەكەيەو). سى جار خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) رستەي (بادهستى بگرئى بە نووكەكەيەو) دووبارە كردهو، فەرمووى: ئەوجا ئەبو موسسا فەرمووى: خۆ دەبىنن كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) چەندە دەر بەستى ئەو بوو، كە ئىمە بە ھەلەيش خويىنى يەكترى نەپرىتىن و لەم جۆرە كاتانەدا بە چەك ئازارى يەكترى نەدەين، كە چى بەداخەو، ئەو ھەتا نەمردىن، ھەتا لەم شەرى ناوخۆيەدا، لەپاش شەھىدبوونى عوتمان، رووى چەكمان كرده يەكترى و چەكەكانمان ئاراستەي سىنگى خۆمان كرد).

روونكر دىنەو:

لە تەجربىدى بوخارىدا، وەرگەراو كوردىيەكەي دەفەرموئى:

(دىارە كە چەكى نوپش، وەك تەفەنگ و دەمانجەو شەستىرو گشت جۆرە چەك و تەقەمەنىيەكى تىرىش، ھەمان بىر يارى بۆ ھەيە، مەبەست لەدەست گرتن بەنووكى شىرو تىرو نىزەو، نموونە ھىنانەو ھەيە، بۆ پاراستنى خەلگ لەزىانى ئەم جۆرە چەكانە، دەنا مەبەست قەيد نىيە، چونكە ئەگەر قەيد بى، بەغەيرى دەست پىوگرتن چارى نىيە، كەواتە: پاراستنى ئادەمىزاد لە زىانى چەك، وەك: دەمانجەو تەفەنگ و مەين و نارنجوگ و شتى وا، بەو دەبى كە زامەنەكەي دابخەي، يا خالى بەكەيتەو لە تەقەمەنى).

١٣٨٩) نەيىكر دىنى لە لىدانى دەمو چاو. (٦٥٩٤ - ٦٥٩٩)

باب: النَّمْيُ عَنْ ضَرْبِ الْوَجْهِ

١٨١٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلَا يَلْطِمَنَّ الْوَجْهَ». {الحديث: ٦٥٩٦ = ٦٦١٠ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٣، رقم: ١٠٩٣ = ٢٥٥٩ فم. تحفة الأشراف: ١٢٧٩٦} :

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بىن) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەرمووى: (لەكاتى شەپو شۆپو ناكووى و تەمىن كىردن و شتى وادا، كە گەل جارى لەنيوانى ئىوھ و براى ئايىنى خۆتانا روودەدا، خۆتان بپارىزن لە لىدانى روخسارى لىدراوھكە، بەتايبەتى ئەگەر بۆ تەمىن و تەسكىنى و شتى وا، لە نۆكەرو منال و خوار دەستى خۆتاندا). { تاج/۳، زنجيرە: ۹۸، ژمارە: ۲۳۸۳ }.

۱۸۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَجْتَنِبِ الرُّجْعَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ». {الحديث: ۶۵۹۸ = ۶۶۱۴ فم: }

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بىن) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەرمووى: (ئەگەر شەپتان بوو لەگەل براى ئايىنى خۆتانا، لەرووى مەدەن، چونكە خوداى گەورە ئادەمى دروست كىردووه لەسەر شىوھى خۆى!).

روونكىردنەوھ:

ھەندى وشەو رستە ھەن، كە ھەم بۆ خودا، ھەم بۆ ئادەمىزادو ھەم بۆ شتى تر بەكاردەھيئىر، وەك: دەستو پىو روخسارو چاوو نەفسو روحو ئەندامى تر. كورتو پوخت، بەكوردى پەتى: ئىمە بپروامان بەم زاراوانە ھەيە، بەپىي مەبەستى خوداى گەورە لىيان، وە خۆمان بەم جۆرە شتانەوھ زۆر خەريك ناكەين، چونكە پىش ھەموو شتى ئىمە بىرو باوھەرمان واىە كە ھىچ شتى لەوینەو لەشىوھى خودا نىيە!

۱۲۹۰) ھەرەشە كىردن لە نەفرىن و نەحەلەتكىردن لە ئازەل. (۶۵۴۷ - ۶۵۵۶)

باب: فِي لَعْنِ الْبَهَائِمِ وَالتَّغْلِيزِ فِيهِ

۱۸۲۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَأَمْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ عَلَى نَاقَةٍ، فَضَجَرَتْ، فَلَعَنَتْهَا، فَسَمِعَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «خُذُوا مَا عَلَيْهَا، وَدَعُوهَا فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ».

قَالَ عِمْرَانُ: فَكَأَنِّي أَرَاهَا الْآنَ تَمْشِي فِي النَّاسِ مَا يَعْرِضُ لَهَا أَحَدٌ. {الحديث: ٦٥٤٧ = ٦٥٦٤ فم}:

عیمرانی کوری حوصهین (همزای خودایان لی بین) فهرمووی: له سهفهریکا، له خزمهتی
حه زرهتدا بووین، ژنیکی ئه نصاری سواری وشتره مینگهیی بوو، بهدهستیوه وه پرس
بوو، ئه وهنده لاساری دهکرد، له بهرئه وه ژنه که له عنهتی له وشتره که کرد.

خۆشهویست (دروودی خودای لهسه ر بین) فهرمووی: (گورتان و جلو باره که ی لی بکه نه وه و
به ره لای بکه و وازی لی بهینن، چونکه ئه و وشتره له عنهت لیکراوه!).

عیمران دهیغه رموو: ئیستایش هه ره ده لئی ئه و وشتره له بهر چاوه که به ناو
عه شاماته که دا ده سوو پرایه وه، که سیش لاقه ی نه ده کرد هه قی نه بوو به سه ری ه وه!
{ریاضی صالحین/٤، زنجیره: ٢٦٤، ژماره: ١٥٥٧، ١٥٥٨ + تاج/٤، زنجیره: ٢٨، ژماره:
٤٤٠٣ ج/٤ = چاپی چواره م}.

(١٢٩١) فره ناباشه که پیاو نه فرینکه ربی. (٦٥٤٧ - ٦٥٥٦)

باب: الْكَرَاهِيَةُ لِلرَّجُلِ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا

١٨٢١- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ
اللَّعَانَيْنِ لَا يَكُونُونَ شُهَدَاءَ وَلَا شُفَعَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ٦٥٥٣ = ٦٥٧٠ فم}:

ئه بو دهر داء (همزای خودای لی بین) فهرمووی: هه زرهت (دروودی خودای لهسه ر بین) فهرمووی:
(نه فرینکه ره ان له ره ژژی دوا ره ژدا، نه پایه ی شه هیدان و نه پایه ی تکاکارانیا ن پی
نادری). {ریاض/٤، زنجیره: ٢٦٤، ژماره: ١٥٥٤ ج/٢ = چاپی دووه م}.

١٨٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ. قَالَ: «إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَانًا وَإِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً». {الحديث: ٦٥٥٦ = ٦٥٧٣ فم}:

ئه بو هورمیره (همزای خودای لی بین) فهرمووی: هه رزی خۆشهویست (دروودی خودای لهسه ر بین)
کرا: هوربان! نزای شه ربکه له موشریک و هاوهل پهیدا که ره کان بو خودا. فهرمووی:
(له راستیدا شتی وا له ره وشتی منه وه دووره، نه فره تکردن له خه لک له من
ناوه شیته وه، من خودا بو شتی وا ره وانه ی نه کردووم، به لکوو بو ئه وه کردوومی به

پيځه مېهرو رهوانه‌ی ګردووم بۆسهر ئيوه هه‌تا بېم به‌مايه‌ی سۆزو ره‌حمه‌تو ميه‌ره‌بانايی بۆتان). {تاج/۵، زنجيره: ۲۱، ژماره: ۴۷۹۶}.

۱۳۹۲) باسی که‌سی به‌ناره‌وا تانه‌ی خراپوون له‌ خه‌لک بدا. (۶۶۲۶ - ۶۶۲۷)

باب: فِي الَّذِي يَقُولُ هَلْكَ النَّاسُ

۱۸۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا قَالَ الْعَبْدُ: هَلْكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ»، قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ: (وهو ابن محمد بن سفيان) لَا أَذْرِي «أَهْلُكُهُمْ» بِالنَّصْبِ أَوْ «أَهْلُكُهُمْ» بِالرَّفْعِ. {الحديث: ۶۶۲۶ = ۶۶۴۲ فم}:

ئهبو هوره‌يره (ره‌زای خودای ئی بېن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ويست (دروودی خودای له‌سهر بېن) فه‌رمووی: (ئهو که‌سه‌يه‌ی که‌ههر له‌خو‌يه‌وه به‌ ناره‌وا چه‌زی له‌شکاندنای خه‌لکه‌و ده‌لئ: خه‌لک خراپ بوون، خه‌لک به‌ فه‌تارمه‌ت چوون، ئه‌وه خو‌ی له‌هه‌موویان خراپ‌ترو سه‌رتياچووتره‌). {تاج/۵، زنجيره: ۲۰، ژماره: ۴۷۹۰ ج/۴}.

۱۳۹۲) نه‌وانه‌ی شت زۆر قوول ده‌که‌نه‌وه تياده‌چن. (۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)

باب: هَلْكَ الْمُتَنَطِعُونَ

۱۸۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْكَ الْمُتَنَطِعُونَ». قَالَهَا ثَلَاثًا. {الحديث: ۶۷۲۵ = ۶۷۴۰ فم}:

عه‌بدوئلای کورې مه‌سه‌وود (ره‌زای خودای ئی بېن) فه‌رمووی: چه‌زرمه‌ت (دروودی خودای له‌سهر بېن) سئ‌جار له‌سهر يه‌ک فه‌رمووی: (ئه‌وانه‌ی شت زۆر قوول ده‌که‌نه‌وه له‌ گو‌تارو ګردارا سنوور ده‌به‌زي‌نن، سه‌ريان تياده‌چئ!). {تاج/۵، زنجيره: ۳۹، ژماره: ۴۸۷۷}.

(۱۳۹۴) نزاو دووعای شه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ نیمانداران، ده‌بیته‌ مایه‌ی پا‌که‌وه‌بوون و سو‌زو می‌ه‌ره‌بانی بو‌یان. (۶۵۵۷ - ۶۵۷۲)

باب: فِي جَعَلَ دُعَاءَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمُؤْمِنِينَ زَكَاةً وَرَحْمَةً

۱۸۲۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلَانِ، فَكَلَّمَاهُ بِشَيْءٍ لَا أَدْرِي مَا هُوَ؟ فَأَغْضَبَاهُ، فَلَعَنَهُمَا وَسَبَّهُمَا، فَلَمَّا خَرَجَا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَنْ أَصَابَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا، مَا أَصَابَهُ هَذَانِ. قَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟» قَالَتْ: قُلْتُ: لَعَنْتُهُمَا وَسَبَبْتُهُمَا! فَقَالَ: «أَوْ مَا عَلِمْتُ مَا شَارَطْتُ عَلَيْهِ رَبِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، فَأَيُّ الْمُسْلِمِينَ لَعَنْتُهُ أَوْ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ لَهُ زَكَاةً وَأَجْرًا». {الحديث: ۶۵۵۷ = ۶۵۷۴ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۸۷ = ۶۳۶۱ فتح البارى}:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: دوو پیاو هاتن بو‌ مائه‌وه بو‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) سه‌بارمت به‌شتی که نازانم چی بوو، قسه‌یان له‌گه‌لدا کرد، پیغه‌مبه‌ریان توو‌ره کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌فرین و نه‌حله‌تی له‌هه‌ردووکیان کردو جمینی پێیاندا، که دوو پیاوه‌که له‌ خزمه‌تی دهرچوون، عه‌رزى حه‌زرتم کرد: قوربان! هه‌موو که‌سی له‌خزمه‌تی تۆدا، ئه‌گه‌ر له‌ خێر بپه‌ش نه‌بووی، هه‌رکه‌سی بووی، به‌لام ئه‌م دوانه له‌ خزمه‌تی تۆدا نه‌وه‌ی خیربی ده‌ستیان نه‌که‌وت، به‌لکوو به‌ر نه‌فرین و جمینی تۆ که‌وتن!

فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (بو‌چی له‌به‌رچی؟) عه‌رزیم کرد: له‌به‌رئه‌وه که نه‌فرینت له‌م دوانه کردو جمینت پێیاندا. فه‌رمووی: (ئه‌دی نازانی که‌من مه‌رجم کردووه له‌گه‌ل خودای خۆماو به‌لێنم لێی و مرگرتوووه؟ عه‌رزى په‌رومردگاری خۆم کردووه: په‌رومردگاری نازدارم! به‌لێن بی له‌تۆی و مرده‌گرم، تۆقه‌ت له‌ به‌لێنی خۆت به‌شیمان نابیته‌وه، په‌رومردگارا! تۆ خۆت باش ده‌زانیت: که‌منیش هه‌ر مرۆڤو ئاده‌میزادم، گه‌ل جار توو‌ره دمبه‌و له‌سه‌ر توو‌ره‌یی نزاى خراپ له‌یه‌کێ له‌گه‌لی موسو‌لمانی خۆم ده‌که‌م، یا نازاریکی ده‌دم، جا داوات لی ده‌که‌م که به‌لێنم پێ بدیت: که هه‌ر موسو‌لمانی، له‌به‌ر هه‌ر هۆی نه‌فرمت و نه‌حله‌تم لێکرد، یا جمینیکم داپێی، یا جه‌لده‌م لێیدا، یا هه‌ر جو‌ره نازاریکی ترمدا، وه ئه‌و موسو‌لمانه

شايسىتى ئىۋە نەبۋو، ئەۋا ئەۋ ئازاردان و جىمىن و قىسەيەى مەى، بۆيكە بە ماىەى پاكەۋە بوون لە تاۋان و، بە نوپىزو زەكات و پاكەۋەكەرى گوناھو، بىكە بەھۋى نىزىكبوونەۋەى ئەۋكەسە لە سۆزو مېھرەبانى و رەھمەتى خۆتەۋەو، بىكە بەھۋى پاداشى باشى گەۋرە بۆى لەرۋىزى قىامەتدا، پەرۋەردگارى گەۋرەم ئەم بەئىنەى داپىم). {تاج/۵، زنجىرە: ۶۵، ژمارە: ۵۰۳۹}.

روونكر دىنەۋە:

۱- لە بەكوردى كردنى ئەم فەرموودەيەدا، بەھرە لەھەموو گىرپانەۋەو شەرحە گەۋرەكان وەرگىراۋە، سوپاس بۆ خودا.

۲- بەپىي ئەم فەرموودەيە، ۋەك لە فەتحولولھىمدا ئاماژەى بۆ دەكا، دەبى موسولمان خۆشەويست (درودى خوداى لەسەر بى) بكا بەپىشەۋاۋ سەر مەشقو، ۋەك ئەۋ، لەكاتى پارانەۋەدا، عەرزى پەرۋەردگارى خۆى بكا: (خودايە! ھەر نزاىەكى شەر لەخۆم، يا لەمال و منالەم، يا لە دۆست و برادەرم، يا لەدەرۋ دراوسىم، يا لەھەر موسولمانىكى تر دەكەم، يا لە ۋلات و گەل و نىشتان و نەتەۋەى خۆم دەكەم، يا نەفرىن و نەحلەتى لى دەكەم، گىراى نەكەيت و بەلكوۋ بۆى بكەى بەمايە و ھۋى پاداشى باشى لاى خۆت لەھەردوو جىھانا). ئامىن. خودايە. {۲۱/ رەمەزانى/ ۱۴۳۲ كۆچى. بەرابەر بە ۲۰۱۰/۸/۳۱ زايىنى}.

۱۸۲۶- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ عِنْدَ أُمِّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) يَتِيمَةٌ، وَهِيَ أُمُّ أَنَسٍ، فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْيَتِيمَةَ، فَقَالَ: «أَنْتِ هِيَ؟ لَقَدْ كَبُرَتْ لَا كِبَرَ سِنَّكَ». فَرَجَعَتِ الْيَتِيمَةُ إِلَى أُمِّ سُلَيْمٍ تَبْكِي، فَقَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ: مَا لَكَ يَا بُنَيْةٌ؟ قَالَتِ الْجَارِيَّةُ: دَعَا عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا يَكْبَرُ سَنَى، فَلَا أَنْ لَا يَكْبَرُ سَنَى، أَوْ قَالَتْ: قَرْنَى، فَحَرَجَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ مُسْتَعْجِلَةً تَلُوثُ خِمَارَهَا حَتَّى لَقِيَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا لَكَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟» فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْعُوتُ عَلَى يَتِيمَتِي؟ قَالَ: «وَمَا ذَاكَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟». فَقَالَتْ: زَعَمْتَ أَنَّكَ دَعَوْتَ أَنْ لَا يَكْبَرُ سَنُهَا، وَلَا يَكْبَرُ قَرْنُهَا. قَالَتْ: فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ قَالَ: «يَا أُمُّ سُلَيْمٍ أَمَا تَعْلَمِينَ أَنَّ

شَرَطِي عَلَى رَبِّي؟ أَنِّي اشْتَرَطْتُ عَلَى رَبِّي فَقُلْتُ: إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أَرْضَى كَمَا يَرْضَى الْبَشَرُ، وَأَعْضَبُ كَمَا يَعْضَبُ الْبَشَرُ، فَأَيُّمَا أَحَدٍ دَعَوْتُ عَلَيْهِ مِنْ أُمَّتِي بِدَعْوَةٍ لَيْسَ لَهَا بِأَهْلٍ أَنْ تَجْعَلَهَا لَهُ طَهْرًا وَزَكَاةً وَقُرْبَةً يُقَرِّبُهَا مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». وَقَالَ أَبُو مَعْنٍ: (يَتِيْمَةٌ) بِالتَّصْغِيرِ فِي الْمَوَاضِعِ الثَّلَاثَةِ. {الحديث: ٦٥٧٠ = ٦٥٨٧ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خودای ئى بى) فەرمووی: كچۆلەیهكى ھەتیو، لەلای دایکم بوو، كە ناسراوہ بە ئوم سولەیم، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) بە بچۆلەیی دەیبینی، لەپاش ماوہیی كە دەیبینیئەوہ، خەریكەبى نەیناسیئەوہ، وا كچۆلەكە درێژ بووہو ھەلچووہ، لەبەرئەوہ دەفەرموی: (ئەوہ تۆ ئەویت، بەراستی گەورە بوویت، ئەى پى نەگەیت!).

جا كچۆلەكە بەگریانەوہ دەگەرپێئەوہ بۆلای ئوم سولەیمی دایکم، دایکم پێى دەلى: كچم چیتە، بۆچى دەگريت؟ كچۆلەكە دەلى: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) نزاى تەمەن كورتى ئى كردم، كەواتە قەت تەمەن درێژ نابم و تەمەن كورت دەبم، بۆئەوہ دەگريم.

ئوم سولەیم بەپەلە خۆى پێچایەوہو چارشێوى گرتەوہو لەچكەكەى ئالان بەسەریەوہ، روشت بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ھەستى كرد كە ئوم سولەیم ئاسایى نییە و كەمى شەلەژاوہ، لەبەرئەوہ پێى فەرموو: (ئەوہ چیتە ئەى ئوم سولەیم! بۆوا مات و پەشوكاوى؟).

ئوم سولەیم گوتى: ئەى پێغەمبەر! خودا! ئایا نزاى تەمەن كورتیت لەو كچۆلە ھەتیوہى من كردووہ؟ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: نزاى تەمەن كورتى چى، بۆ شتى وابووہ، ئەى ئوم سولەیم! دایکم عەرزی دەكا: بەقسەى خۆى بى گوايە تۆ نزات ئى كردووہ كە تەمەن درێژ نەبیت و فەرمووئە پێى: ئەى پى نەگەیت، بەكوپدا وا گەورەبوویت؟

ئوم سولەیم فەرمووی: جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) پێكەنى لەپاشا فەرمووی: (ئەى ئوم سولەیم! ئەدى نازانى كەمن لەم كات و ھەل و مەرجانەدا، مەرجم كردووہ لەگەل خودای خۆما؟ دەى با ئەو مەرجەت پى بلێم و بۆتى روون

بکه مه وه: من مهرجم کردوه له گه‌ل په‌روه‌ردگارماو عه‌رزیم کردوه: خودایه! خۆت ده‌زانی که منیش ئاده‌میزادم، ملکه‌چم بۆ ئه‌و بارودۆخه‌ سروشتیانیه‌ی که ئه‌وان ملکه‌چن بووی، وه‌ک چۆن هه‌موو ئاده‌میزادی، له‌هه‌ندی شت رازی ده‌بی، له‌هه‌ندی شت توو‌ره‌ ده‌بی، منیش هه‌روه‌ها له‌هه‌ندی شت رازی ده‌بم، له‌هه‌ندی شت توو‌ره‌ ده‌بم، رێک وه‌ک ئه‌وان، ده‌ی خودایه‌ هه‌رکه‌سه‌ی له‌گه‌لی موسو‌لما‌نی خۆم، نزیاه‌کی خراپم ئی کرد، که له‌پراستیدا شایانی ئه‌و نزیای شه‌په‌ری منه‌ نه‌بی، ده‌ی خودایه‌! تۆ له‌لای خۆته‌وه‌ ئه‌و نزا شه‌په‌ری منه‌ی بۆ بکه‌ به‌ مایه‌ی خاوی‌نی و پاکی و پیرۆزی و بیکه‌ به‌ طاعات و عیبادت بۆی و له‌روژی قیامه‌تا، پایه‌ و پله‌ی ئه‌وی له‌خۆته‌وه‌ پێ نزیك بکه‌ره‌وه‌!).

١٨٢٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنْتُ أَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَوَارَيْتُ خَلْفَ بَابٍ، قَالَ: فَجَاءَ فَحَطَّأَنِي حَطَّاءً، وَقَالَ: «اذْهَبْ، وَادْعُ لِي مُعَاوِيَةَ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: هُوَ يَأْكُلُ. قَالَ: ثُمَّ قَالَ لِي: «اذْهَبْ وَادْعُ لِي مُعَاوِيَةَ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: هُوَ يَأْكُلُ، فَقَالَ: «لَا أَشْبِعَ اللَّهَ بَطْنَهُ». قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى: قُلْتُ لَأُمِّيَّةَ: مَا (حَطَّأَنِي)؟ قَالَ: قَفَدَنِي قَفْدَةً. {الحديث: ٦٥٧١ = ٦٥٨٨ فم:}

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بێ) فه‌رمووی: جارێ له‌ناو منالانا وازی‌م ده‌کرد، کۆمه‌لێ منال بووین یاریمان ده‌کرد، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ته‌شریفی هات، منیش شه‌رمم لێی کرد، له‌پشتی ده‌رگایه‌که‌وه‌ خۆم ئی شارده‌وه‌، به‌لام پێغه‌مبه‌ر پێی زانیم، هات له‌پێکی مائی به‌ناو شانماو فه‌رمووی: (برۆ مو‌عاوییه‌م بۆ بانگ بکه‌)، فه‌رمووی: چووم بۆلای مو‌عاوییه‌و فه‌رمانه‌که‌ی پێغه‌مبه‌رم پێ راگه‌یان‌دو هاتمه‌وه‌ بۆ خزمه‌تی و عه‌رزیم‌کرد: مو‌عاوییه‌ نان ده‌خوا. پاش که‌می پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رموویه‌وه‌ پێم: (برۆ مو‌عاوییه‌م بۆ بانگ بکه‌). منیش چوومه‌وه‌و هاتمه‌وه‌و دیسان عه‌رزیم‌کرده‌وه‌: که مو‌عاوییه‌ خه‌ریکی نان‌خواردنه‌! ئه‌مجاره‌یان هه‌زره‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (ده‌ی خودا ورگی تیر نه‌کا!).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۳- نامه‌ی زُور و سته‌م کتاب الظلم

{بروانه: ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲۶، له ژماره: ۲۰۳ و ههتا ژماره: ۲۲۱ +
ته‌جریدی بوخاری به کوردی/۳، ژماره: ۱۰۵۷ ههتا ۱۰۷۴ + تاج/۵، زنجیره: ۱۰
له ژماره: ۴۷۲۶}.

۱۳۹۵) باسی ناره‌وایی زُور و سته‌م و فه‌رمان‌کردن به پارانه‌وه‌و تۆبه کردن.

(۶۵۱۷ - ۶۵۲۴) باب: فِي تَحْرِيمِ الظُّلْمِ وَالْأَمْرِ بِالْإِسْتِغْفَارِ وَالتَّوْبَةِ

۱۸۲۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا رَوَى
عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ
مُحَرَّمَاً فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي
كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أُطْعِمَكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ،
فَاسْتَكْسُونِي أَكْسِكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً،
فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي
فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ
وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئاً، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ
وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئاً، يَا
عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ
كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا
عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ، أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْراً فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ
عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». قَالَ سَعِيدٌ: كَانَ أَبُو إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيُّ
إِذَا حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ جَثَا عَلَى رُكْبَتَيْهِ. {الحديث: ۶۵۱۷ = ۶۵۳۲ فم}:

ئه‌بو زه‌ر (ده‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (درودی خودای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی له
فه‌رمووده‌یه‌کی پی‌رۆزدا: خودای پی‌رۆزو گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌به‌ده‌کانه! من

زولم و زۆرۈ ستمەم لەسەر خۆم ھەرام كەردوو، لەناو ئۆيەش ھەرام كەردوو، كەواتە ئۆيە زۆرۈ ستمە لەيەكترى مەكەن، ئەي بەندەكانە! ئۆيە ھەمووتان سەرلەشپاۋو گومپان، مەگەر ئەوانەتان كەمن خۆم بىخەمە سەر رىگەي راستو رىي ھەقى پى نىشان بىدەم، كەوايە داۋاي رىنموونى و رىنمايى ھەر لەخۆم بىكەن، ھەتا رىنمايىتان بىكەم، ئەي بەندەكانە! ھەمووتان رەش و روت و برسین، ئەوانەتان نەبى كە خۆم نان و ئاوو بەرگ و پۆشاكى پى بىدەم، كەواتە داۋاي ئەم شتانە ھەر لەخۆم بىكەن ھەتا پىتان بىدەم، ئەي بەندەكانە! ئۆيە بەشەو بەرپۆژ گوناھ دەكەن، ۋەلحال من لەدەستم دى كە لەھەموو گوناھى خۆش بىم، كەوابوو داۋاي لىخۆشبوون ھەر لەخۆم بىكەن، ئەي بەندەكانە! ئۆيە ناگەنە ئەو رادەيە و رادەتە، كە بتوان زىانى، يا سوودى، بەمن بگەيەن، كەواتە مەبەست لەم پەندو تەمى و ئامۆژە، سوود، يا زىانى ئۆيەيە، نەۋەك سودو زىانى من، ئەي بەندەكانە! ئەگەر ئۆيە لە يەكەم كەستانەو بەگىرى، ھەتا دواكەستان، بە ئادەمىزادو پەرىتانەو، بە خاس و خراپتانەو، يەك بەيەكتان پىاۋى باش و لەخواترس بن، ۋەك لەخودا ترستىن كەسى ئىستانان، بەو ھىچ لەسامان و مولك و گەورەيى من زىاد ناكات، ھەرۋەھا ئەگەر لە يەكەم كەستانەو بەگىرى ھەتا دواھەمىن كەستان، بە ئادەمىزادو پەرى و جىنكەتانەو، بە خاس و خراپتانەو، يەك بەيەكتان، پىاۋى خراپ بن ۋەك: لەخودا دوورتىنى كەسى ئىستانان، بەو ھىچ لە سامان و مولك و گەورەيى من كەم نابىتەو، واتە: بوون و نەبوونى ئۆيە بۆ خوايەتى من يەكسانەو چۈن يەكەو جىاۋازىيى نىيە بۆ من!

ئەي بەندەكانە! ئەگەر بىتو لە يەكەم كەستانەو ھەتا دواھەمىن كەستان، بە ئادەمىزادو جىنكەو پەرىتانەو، لە دەشتىكا رابووستن و لەيەك كاتا، لە يەك دەم و چركە ساتا، ھەر كەسەتان داۋاي شتىكم لى بكا، ۋە لەيەك ھەناسەدا، ھەر كەسەتان دلخۋازى خۆيى پى بىدەم بەو ھىچ لە گەنجىنەيى من كەم نابىتەو، چۈن دەرزىيەك بۆرنى بە ئاۋى دەريايەكا، ھىچ كەم ناكات ئاۋا!!

ئەى بەندەكانە! ھەرچى دىتەوھ رىتان كردهوھى خۇتانە، من زۆر بەوردى، سەر ژمىريان دەكەم و ژمارەو چەندى و چۆنىيان رادەگرم و دواىى بەتەواوى پىتانی دەدەمەوھ!

جا ھەرچى ھاتەوھ رىتان كردهوھى خۇتانە، ئەگەر باش بوو، ئەوا سوپاسى خوداى لەسەر بکەن، خۇئەگەر بە جوړىكى تر بوو، ئەوا سەرزنشتى خۇتان بکەن و بەس، كە ئەوکارە بەدەتان لەوھپىش لەكاتى خۇيدا كردهوھ).

سەعیدى كورى عەبدولعەزىز، كە ئەم فەرموودەيە دەگىرپتەوھ، لە رەبیعی كورى یەزیدەوھ، لەئەبو ئیدرىسى خەولانییەوھ، لە ئەبو زەرەوھ لە پیغەمبەرەوھ، ئەم سەعیدە دەیفەرموو: ھەموو جارێ كە ئەبو ئیدرىسى خەولانى، ئەم فەرموودەيە دەگىرپتەوھ، دەھات بەچۆكاو لەوكاتەدا زۆر بەرپزەوھ لەسەر چۆك دادەنىشت و دەگىرپتەوھ بۆ شاگردەكانى!). {ریاضى صالحين/١، زنجیره: ١١، ژمارە:

١١١ ج/٢ + تاج/٥، زنجیره: ٨٩، ژمارە: ٥١٣٤ م. چاپى چوارەم}.

١٨٢٩ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلَوْا مَحَارِمَهُمْ». {الحديث: ٦٥١٩ = ٦٥٣٦ فم}:

جابرى كورى عەبدوللا (رەزای خودایان لى بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (خۇتان لەزۆرو ستەم بپارێزن، بەراستى زۆرو ستەم، تەم و مژو تاریكى زۆرن لە رۆزى قیامەتاو، زۆردارەكە دەكەوێتە ناویان و، وەك كوێرى مزمەعیل بەھیچ لایەكا سەر دەرناكا، ھەرودھا خۇشتان لە پیسكەیی و چرووكى و رژدى بپارێزن، چونكە چرووكى و پیسكەیی بوون بەھۆى لەناوچوونى نەتەوھ و میلەتەكانى پىش ئیوھ، بەرە بەرە واى لىكردن، كە لەسەر مالى دنیاو سامانى جیھان، خوینی یەكترى برپێژن و ھەلال و ھەرام نەزانن و ناپەروا بەرپەوا دابنن). {ریاضى صالحين/١، زنجیره: ٢٦، ژمارە: ٢٠٣ ج/٢} + {تاج/٥، زنجیره: ١٠، ژمارە: ٤٧٣٠ ج/٤}.

۱۸۳۰- عَنْ أَبِي عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ، كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»۔ {الحديث: ۶۵۲۱ = ۶۵۳۸ فم. تجريد البخاری ۳/، رقم: ۱۰۵۹ = ۲۴۴۲، ۶۹۵۱. أبو داود. أدب: ۴۸۹۳. ترمذی. حدود: ۱۴۲۶. تحفة الأشراف: ۶۸۷۷} :

نیبنو عومہر (رہزای خودایان لی بن) فہرمووی: خوۛشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) دہفہرمووی: (موسولمان برای موسولمانہ، نابی زورو ستمی لی بکا، یا بیدات بہدہست ناحہزو دوژمنی خوۛیہوہ، یا پشتی لہزہوی بدات، ہہرکہسی مشووری کاری برایہکی ناپینی خوۛی بخواتو بجی بہ دہنگیہوہ، بہپی توانای خوۛی، بو جی بہ جی بوونی ئہوکارہ، یاریدہی بدات، خودایش مشووری کاری ئہو دہخواتو، لہکاتی پیویستدا، دہچیت بہدہنگیہوہ، ہہرکہسی موسولمانی لہ تہنگانہیی رزگار بکا، خودایش ئہو لہتہنگانہیہک لہ تہنگانہکانی روژی ژینہوہو زیندوو بوونہوہ رزگار دہکات، وہ ہہرکہسی موسولمانی پوشتہ بکاتہوہ بہجلو بہرگ لہشی بیوشی، خوایش لہروژی قیامہتدا ئہو پوشتہو پہرداخ دہکاتہوہ، یا بو رہزای خودا نہنگو نہینی موسولمانی بیوشی، خودایش لہ توۛلہی باشی ئہوہوہدا لہ قیامہتدا، نہنگو نہینی ئہو دادہپوشی!!)۔ {ریاضی صالحین/۱، زنجیرہ: ۲۷، ج/۲ + تاج/۱، زنجیرہ: ۱۴، ژمارہ: ۱۰۰ ج/۴ = چاپی چوارہم + تاج/۵، زنجیرہ: ۱۰، ژمارہ: ۴۷۲۹}۔

(۱۳۹۶) مؤلہتدانی پیای زوردارو ستہمکار. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)

باب: فِي الْأَمَلِ لِلظَّالِمِ

۱۸۳۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُمِلُّ لِلظَّالِمِ، فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ»، ثُمَّ قَرَأَ: (وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ)۔ {الحديث: ۶۵۲۴ = ۶۵۴۱ فم. تجريد

البخارى بالكوردى ٤/، رقم: ١٦٦٧ = ٤٦٨٦ فتح البارى. ترمذى. تفسير: ٣١١٠، ٣١١٠ م. تحفة الأشراف: ٩٠٣٧}:

ئەبۇ مووسى ئەشعەرى (رەزىي خۇداي ئى بى) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرموۋى: (لە راستىدا خۇداي گەورە سەرورە، مۆلەتى پياۋى زۆردارو ستەمكار دەداتو، تا ماۋەبىي جەلەۋى بۆ شل دەكات، ھەتا بزائى پەشىمان دەبىتەۋە يانا، لەوانەكانى رۆژگار پەندو ئامۇزگارى ۋەردەگرى يانا، بەلام كە كاسە پىرېو، ئەوسا قورتمى دەگرى، ئىتر قوتارى نابى لەچىنگى و تۆلەي بەرو دواى ئى دەستىنى!).

ئەنجا ھەزەمت (دروودى خۇداي لەسەر بى) بۆ پىشتىۋانى ئەم فەرمائىشتەي ئەم ئايەتەي خويندەۋە:

{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ - هود - ١١/١٠٢}:

ۋاتە: ئاۋەھا پاش مۆلەتو ماۋە پىدان، خۇداي تۆ ئەي خۇشەويست! ئەي موۋەممەد! ئەي پىغەمبەرى من! سزاي سەخت دەنىرئو، قارو خەشمو غەزەب دەگرى، لە دانىشتۋان و خەلكى ئەو ۋلاتو دىھاتانە، كە زۆرو ستەم پەرە دەستىنى لەناۋياناۋ، ناھەقى و بىدادى و ناپەرۋايى لەناۋياندا دەبى بەباۋ، دەبن بەزۆردارو ستەمكارو، دەلىي گوندو شارەكان سەرچەم بوون بەلانەو خانەي زۆردارى و ستەمكارى!

ۋەلى لەمەكرى خۇدا ئەمىن مەبن، چونكە بەراستى كاتى خۇداي تۆ قورتمى زالم دەگرى، ئىشى پى دەگەيەنىۋ بىرسى دەپرى!). {رياض/١، زنجیرە: ٢٦، ژمارە: ٢٠٦ ج/٢} + {تاج/٤، زنجیرە: ١٢، ژمارە: ٢٩٢٢ چاپى چوارەم}.

١٣٩٧) باپياۋ بە ھەقو بە ناھەق يارىدەي براى خۇي بدا. (٦٥٢٥ - ٦٥٢٧)

باب: لِيَنْصُرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا

١٨٣٢- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اقْتَتَلَ غُلَامَانِ غُلَامٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَغُلَامٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَنَادَى الْمُهَاجِرُ أَوْ الْمُهَاجِرُونَ: يَا لَلْمُهَاجِرِينَ. وَنَادَى الْأَنْصَارِيُّ: يَا لَلْأَنْصَارِ.

فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «مَا هَذَا دَعَوَى أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ؟! قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِلَّا أَنْ غُلَامَيْنِ افْتَتَلَا، فَكَسَعَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ. فَقَالَ: «لَا بَأْسَ، وَلَيَنْصُرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، إِنْ كَانَ ظَالِمًا فَلْيَنْتَهْ فَإِنَّهُ لَهُ نَصْرٌ، وَإِنْ كَانَ مَظْلُومًا فَلْيَنْصُرْ»». {الحديث: ۶۵۲۵ = ۶۵۴۲ فم. بخاری. مناقب: ۳۵۱۸، ۴۹۰۵}:

جابیری کوہی عہدوئلا (رمزای خودایان بی) فہرمووی: دوو لاوی موسولمان، لاوی لہ کوچکاران و لاوی لہ یاریدہدہران (ئہنصار) بوو بہشہرو ہہرایان، جا کوچکارہگہ، یا کوچکارہگان بانگہوازی کرد: ہاوار ئہی کوچکارینہ فریام کہون! ئہنصاریبہکیش ہاوار لہ کوئمہلہی خوئی کردو بانگہوازی کرد: ہاوار ئہی کوئمہلہی یاریدہدہران (ئہنصار)! فریام کہون!

پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) دہرچوو، فہرمووی: (ئہوہ چیبہ ئہمہ بانگہوازی سہردہمی نہفامیبہ، بوچی زیندووی دہکہنہوہ؟).

عہرزیان کرد: ہیچ نہبوو، ئہی پیغہمبہری خودا! شتی وا رووی نہداوہ، ئاژاوہی گہورہی لی بکہوپیٹہوہ، بہس ئہوہندہ بوو: دوو گہنج بووہ بہشہریان، یہکیکیان شہپالئیکی لہوی تریان داوہ، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہگہر ہہرئہوہ بی قہیدی نیبہ، با مروؤف یاریدہی برای خوئی بدا، براکہی لہسہر ہہق بی، یا لہسہر ناہہق بی ہہر یاریدہی بدات، لہسہر ئہم شیوہیہ: ئہگہر براکہی لہسہر ناہہق بوو، نہہیئی ئہو ناہہقیبہ بکا، ئہوہ باشرین یارمہتیہ بوئی! خو ئہگہر براکہی زور لیکراو بوو، ئہوہ بایارمہتی بداو نہہیئی زورو ستہمی لی بکری!). {ریاض: ۱/، زنجیرہ: ۲۷، ژمارہ: ۲۳۷} + {ہروانہ: ژمارہ: ۱۸۱ کہ لہپیٹہوہ رابورد لہ زنجیرہ: ۱۳۸۴}.

۱۳۹۸) سزای نہوانہ کہ نازاری خہلک دہدہن لہجیہانا. (۶۶۰۰ - ۶۶۰۳)

بَابُ فِي الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ

۱۸۳۳ - عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ هِشَامِ بْنِ حَكِيمٍ بْنِ حِزَامٍ قَالَ: مَرَّ بِالشَّامِ عَلَى أَنَسٍ وَقَدْ أُقِيمُوا فِي الشَّمْسِ، وَصَبَّ عَلَى رُءُوسِهِمُ الزَّيْتُ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قِيلَ: يُعَذِّبُونَ فِي

الْخَرَجَ. فَقَالَ: أَمَا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ فِي الدُّنْيَا». {الحديث: ٦٦٠٠ = ٦٦١٦ فم}:

عورووی کوری زوبهیر فهرمووی: هیشامی کوری حهکیم (رمزای خودای لی بن) لهشام، لهلای چهن وهرزیریکهوه رمت دهبی، دهروانی پوونی داخ کراوه بهسهر سهریاناو لهبهر ههتاوی سوور راگیر کراوون!

هیشام فهرمووی: ئەمه چییه؟ ئەمانه بوچی وایان لی دهکری، لهسهرچی ئەم ئەشکهنجیه دهرین؟

دهلین: ئەوه لهسهر باجو سهرانه ئەم ئازارو ئەشکهنجیه دهرین؟ هیشامیش دمفهرموی: ئەدی من بهگوپی خوّم لهدهمی پیغهمبهرم بیست، دهیغهرموو (دروودی خودای لهسهر بن): (خودا سزاو ئازاری ئەوانه دهدا، که بهناهق له جیهاندا سزاو ئازارو ئەشکهنجیهی خه لکی بی تاوان دهدن!).

روونکردنهوه:

هیشامی کوری حهکیمی کوری حیزامی کوری خووهیلید، برازاوای حهزهرتی خه دیجهی هاوسهری پیغهمبهره، چونکه حیزامی باپهری برای دایکه خه دیجهیه. لهروژی ئازادکردنی مهککه دا ئیسلام بووه، خووی و باوکی لهسهحابه ناودارو ناسراوهکانی پیغهمبهر بوون، چیرۆکهکهی ئەوو حهزهرتی عومهر بوو بههوی دابهزینی ههوت قیرائهتهکه. {بروانه: تاج/٤، زنجیره: ٩٣، ژماره: ٣٦٨١ ج/٤} + {تجريد/٤، ژماره: ١٧٢٤ = ٤٩٩٢ فتح الباری} + {صحيح مسلم: صلاة المسافرين: فضائل القرآن وما يتعلق بها: ١٨٩٦ - ١٨٩٧} + {مختصر صحيح مسلم للحافظ النذري. ژماره: ٢١١٥ = ١٨٩٦ صحيح مسلم. شيجا}.

هیشام هه میسه سهرگهرمی فهرمانکردن بهچاکه و نهییکردن لهخرابه بوو، عومهری کوری خهطاب، کاتی کاریکی ناشایستهی بهرگوئی بکهوتایه دهیگوت: بهمهرجی من و هیشامی کوری حهکیم مابین شتی وا روونادات!).

لە ئىستىعابا، ئىبنو عەبدولبەر دەئى: هیشام وەك سەياح و گەرپىدە دەگەر، مال و منال و ژنى نەبوو، لەپیش باوکیدا، بەشەهیدى، لە جەنگى ئەجنادىندا دەمرى و شەهید دەبى.

بروانە: ژياننامەى حەكىمى كورى حىزام، تەجرىدى بوخارى بەگوردى، بەرگى دووهم، ژمارە: ٦٨٥ = ١٤٢٧ فەتحوالبارى. ھەروا بروانە: ژمارە: ٧٠ پوختەى صەحیحى مسلم = ٣١٩ صەحیحى موسلىم، كە لەپیشەو لەبەرگى يەكى ئەم كتيبەدا رابورد.

١٣٩٩) مەرۆنە ناو ولات و نىشتە مەن و جىگەى زۆرو سەم لە خۆكەرانەو، مەگەر بەگريانەو. (٧٣٨٩ - ٧٣٩٢)

باب: لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ

١٨٣٤- عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، وَهُوَ يَذْكُرُ الْحَجَرَ مَسَاكِينَ ثُمُودَ، قَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَجَرِ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ حَذَرًا أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ». ثُمَّ زَجَرَ فَأَسْرَعَ حَتَّى خَلَفَهَا. {الحديث: ٧٣٩٠ = ٧٤٢٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى / ٤، رقم: ١٣٥٧ = ٣٣٨٠ فتح البارى}:

ئىبنو شەهاب، كە ناسراو بە زوهرى، باسى ولاتى حىجرى دەکرد، كە حىجر ولاتى ھۆزى شەموودە، فەرمووى: سالى كورى عەبدوللاى كورى عومەرى كورى خەطاب (رەزای خودایان ئى بن) فەرمووى: باوكم فەرمووى: لە غەزای تەبووكا، كاتى لەخزەمت پىغەمبەردا، گەشتىنە خاكى حىجر، بە ئىمەى فەرموو: (مەرۆنە ناو شوپنەوارو شوپن و ھەوارى ئەم گەلە دوابراو، كە زۆرو سەمیان لەخودى خۆیان كردوو، مەگەر بەگريانەو، مەبادا ئەوێ كە تووشى ئەوان بوو، تووشى ئیوھیش ببى و بەسەرھاتە ناخۆش و پەر ناسۆرەكەى ئەوان لەئیوھیش رووبدات).

ئەوجا حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) دەبى لە وسترەكەى ژیرى كردو تىى خورپ و بەپەلە تىبەرى ھەتا خاكى حىجرى بەجى ھىشت. {بروانە: تاج/٤، زنجیرە: ١٦، ژمارە: ٣٩٤١ ج/٤}.

(۱۴۰۰) ناو هه لگۆستن له بیری سزادراوان. (۷۳۸۹ - ۷۳۹۲)

باب: فی الاستسقاء من آبار المعدین

۱۸۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّاسَ نَزَلُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَجْرِ أَرْضِ ثُمُودَ، فَاسْتَقَوْا مِنْ آبَارِهَا، وَعَجَنُوا بِهِ الْعَجِينَ، فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُهْرِيقُوا مَا اسْتَقَوْا وَيَعْلِفُوا الْإِبِلَ الْعَجِينَ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَسْتَقُوا مِنَ الْبُئْرِ الَّتِي كَانَتْ تَرُدُّهَا النَّاقَةُ. {الحديث: ۷۳۹۱ = ۷۴۲۶ فم}:

عهبدو لای کوری عومهر (رهزای خودایان لای بئ) فهرمووی: لهغه زای ته بوو کدا، کاتی پیغه مبهرو هاو ده لانی، گه یشتنه خاکی حیجر، که ولاتی هوژی شه مووده، لهوی دابه زین و لایاندا، لهوی هاو ده لان ناویان له بیر ده کانی هه لگۆزی و هه ویریان پیکرد، پیغه مبهرو (دروودی خودای له سهرو بئ) فهرمووی: (نه له ناوی بیر ده کانی بخونه وهو نه ناویان لای بگرن).

عهه زینان کرد: ساخو هه ویری شمان پی شیلاوه و ناویشمان لیان هه لگرتووه! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهرو بئ) فهرمانی پی کردن: که ناو ده که برپژنو هه ویره که یش له باتی نالیک فریده نه بهرو شتر ده کان).

خۆشه ویست (دروودی خودای له سهرو بئ) فهرمانی پێیان کرد: که لهو بیر ده ناو بگرن، که وشتر ده که ده چوو هه سهری ناوی لای ده خوار ده وه!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۳۹۴۲ ج/ ۴}. سوور ده تی حیجر.

(۱۴۰۱) تۆله سه ندنه وهو دانه وهی مافه کان له روژی دوا ییدا. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)

باب: القصاص وأداء الحقوق يوم القيامة

۱۸۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟» قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. فَقَالَ: «إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ

فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ، فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ». {الحديث: ۶۵۲۲ = ۶۵۳۹ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) ڧەرەمۇۋى: يېڭەمبەر (سەرۋ مال و منال و رۇح گيان و ھەست و نەست ھەموۋى بەقۇربانى گەردى سەر گۆرى پىرۋزى بى و سەلات و سەلام و دروود و رەحمەتى خۇداي گەورە و مەزنى لەسەربى) ڧەرەمۇۋى: (ئەرى ئىۋە دەزانن كە نابووت كىيە؟) . گوتيان: لەناو ئىمەدا نابووت ئەو كەسەيە، كە پارەو پوول و مالى نەبى؟

ڧەرەمۇۋى (دروودى خۇداي لەسەربى): (بەلام نابووتى ئۆمەتى من ئەو كەسەيە، كە لەرۋزى قىيامەتدا، دى بۇ دىۋانى خۇدا بۇ لىپرسىنەۋە، لەلايەكەۋە نوپزى كردوۋە و رۇزۋوۋى گرتوۋە و زەكاتى داۋە، بەشى خۇى چاكەى ھەيە، لەلايەكى تىرشەۋە جىنۋى بەم و بەو داۋە، يا بوختانى بۇ كەسى كردوۋە، يا مالى ئەم و ئەۋى بەنارەۋا خواردوۋە، يا خۋىنى خەلكى بەناھەق رشتوۋە، يا لەخەلكى داۋە، يا خراپەى تىرى كردوۋە، جا لەبەرئەۋە، ئەم چاكەيەى دەدرى بەم و ئەو چاكەيەى تىرى دەدرى بەۋى تر، لەجىياتى ھەقى خۇيان، جا ئەگەر چاكەكانى ھەموو تەۋاۋ بوون و بەشى دانەۋەى ئەو ھەقانىەيان نەكرد، كەۋان لەسەرى، ئەۋا ئەۋجا لە گوناھو تاۋانەكانى ئەو خاۋەن ھەقانىە، دەھىنن و ڧرەيان دەدەنە سەر ئەم، ئەۋسا كلكى دەگرن و بەبى نرخی و تروپى، توۋرى دەدەنە ناو دۆزەخ!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۴۷۳۱ چ/۴} . جۆرەكانى كردهۋى خراپە، خراپترین خراپە زۆرو ستەمە.

۱۸۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَتُؤَدَّنَ الْحَقُوقُ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ».

{الحديث: ۶۵۲۳ = ۶۵۴۰ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) ڧەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداي لەسەربى) ڧەرەمۇۋى: (لەرۋزى قىيامەتدا، ھەموو خاۋەن مافى، مافى خۇى وەردەگىرى، مافى كەس لەسەر كەس نامىنى، تەنانەت تۆلەى بزنى كۆل لەبزنى شاخدار دەسەنرى بۇى!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۴۷۳۲ چاپى جۋارەم} .

۵۴- نامه‌ی خواکردو چاره‌نووس (قه‌زاو قه‌دهر)

کتاب القدر

{بروانه: تاجول ئوصول، به‌کوردی، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۵، ۶، ژماره: ۵۱۵۷ هه‌تا ۵۱۹۹ + تاج/۱، زنجیره: ۶، له ژماره: (۳۷) وه هه‌تا ژماره (۵۴) + ته‌جریدی بوخاری، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۸۵ - نامه‌ی چاره‌نووس. له ژماره: ۲۰۴۳ وه هه‌تا ژماره: ۲۰۴۷ = ژماره: ۶۵۹۶ هه‌تا ۶۶۱۷ فه‌تحو‌لباری شهرحی صه‌حیحی بوخاری}.

۱۴۰۲) فه‌رمایشی خودای گه‌وره: {إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ} (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ}

۱۸۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يُخَاصِمُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْقَدَرِ. فَنَزَلَتْ: {يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ إِنَّا، كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ} {الحديث: ۶۶۹۴ = ۶۷۰۸ فم}:

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: بته‌رسته‌کانی هۆزی قوره‌یش، که هۆزی پی‌غه‌مبه‌رن، ده‌هاتن له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا، له‌بابه‌ت چاره‌نووس و سه‌رنویشه‌وه مله ملئ و به‌ربه‌ره‌کانییان له‌گه‌ل ده‌کرد، ده‌یانگوت: چاره‌نووس و سه‌رنقیشت و قه‌زاو قه‌ده‌ر، ئه‌صلی نییه و شت هه‌تا روونه‌دا خودا ئاگای لئی نییه و نایزانی. جا بو به‌رچی ئه‌م بو‌چوونه بو‌وجه‌یان ئه‌م ئایه‌ته له‌قورئانی پیرۆزدا، هاته‌ خواره‌وه، که ده‌فه‌رموئ:

{يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ. إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ -

القمر - ۴۵/۴۸ - ۴۹}:

واته: له‌و روژده‌دا، که له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا، له‌په‌وروو به‌سه‌ر ده‌مو چاودا، راده‌کیشرین و به‌ناو ئه‌و ئاگره‌ سوورده‌دا، له‌سه‌ر ئه‌م دۆخی داماوپییه، به‌کی‌ش ده‌کرین، به‌ته‌وسه‌وه پی‌یان ده‌لین: بجیژن پیاچزانی ئاگری سوور، بی‌گومان ئی‌مه

هه موو شتی کمان به پیی سهرنقیشت و چاره نووسی خودایی و قه زاو قه دهر دروست کردوو، نایا نیستایش هه راوهرتان به چاره نووس نییه؟.

(۱۴۰۳) هه موو شتی به پیی نه خشی چاره نووسه. (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)

باب: كُلُّ شَيْءٍ بِقَدْرِ حَتَّى الْعَجْزِ وَالْكَيسِ

۱۸۳۹- عَنْ طَاوُسٍ أَنَّهُ قَالَ: أَدْرَكْتُ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُونَ: كُلُّ شَيْءٍ بِقَدْرٍ. قَالَ: وَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ شَيْءٍ بِقَدْرِ حَتَّى الْعَجْزُ وَالْكَيسُ أَوْ الْكَيْسُ وَالْعَجْزُ». {الحديث: ۶۶۹۳ = ۶۷۰۸ فم} :

طاووس (رهزاو رحمه تی خودای لی بی) فهرمووی: به خزمهت چهند که سی له یارانن پیغه مبهری خودا، گهیش تووم، دهیانفه رموو: هه موو شتی به پیی نه خشی چاره نووسه. هه روا تاووس دهیفه رموو: به تایبه تی له عه بدوللای کوری عومه رم بیست (رهزای خودایان لی بی) دهیفه رموو: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سه ربی) دهیفه رموو: (هه موو شتی به پیی سهرنقیشت و خواکردو چاره نووسه، ته نانهت گیلی و ژیریش). یا فهرمووی: (ژیری و گیلش). {تاج: ۱، زنجیره: ۶، ژماره: ۴۱ ج/۴}. باسی: باوهر به چاره نووس.

(۱۴۰۴) فهرمان به نه وانایی و ازهیئان له ته مبهلی. (۶۷۱۶)

باب: فِي الْأَمْرِ بِالْقُوَّةِ وَتَرْكِ الْعَجْزِ

۱۸۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَأَسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزُ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». {الحديث: ۶۷۱۶ = ۶۷۳۰ فم} :

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بىن) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (موسولمانى تواناۋ بەھيز لە موسولمانى ناتەواناۋ بىن ھيز باشترە، ھەردوۋ لايىش مادەم موسولمانن و ئەھلى ئيمانن زۆر باشن، ھەرچى سوودى رەۋاي ھەردوۋ جىھانى ھەيە بۆت، سوورو مجىزبە لەسەرى و تىكۆشە بۆى، ھەمىشە يارمەتى لە خوداي گەۋرە داۋابكەو، بە پىشتى خودا دەست بەدەرە كارى خىرو تەمبەل و تەۋزەل مەبەو، خاۋە خاۋو سستە سستى تيامەكە، خودا دەتگەيەنن بە ئاۋات، چونكە خۆى بەلىنى ئەۋەدى داۋەو دەفەرموى: {وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ}: ئەۋەدى بەرپاستى پىشت بەخوداي خۆى بىبەستى، خوداي بەسەو، كارى بەكەسى تر نىيە).

فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (ئەگەر توۋشى شتىكىش بوۋى مەلئ: ئەگەر وام بىكرادىيە واۋا دەبوو، ئەم كارەساتەم توۋش نەدەبوو، يا ئەو شتە باشەم بۆ دەبوو! بەلام بلى: ئەمە چارەنوۋسى خودا بوو، چارەنوۋسى خودايش رەتبونەۋەدى بۆ نىيە و خودا خواست و ويستى لەسەر ھەرشى بىن دەپكاۋ روو دەداۋ دەبى بىن، چونكە ئەگەر بلىيت ئەگەر وام بىكرادىيە وادەبوو ئەم جۆرە (ئەگەر) دەرگا بۆ كارى شەيتان دەكاتەۋەو سەردەكىش بۆ خراپەگرتن لە چارەنوۋسى خۋايى و قەزاۋ قەدەر. كەۋاتە: خۆت بدە دەست ئەمرى خوداۋ لەدۋاي چوۋە مەچۆ!). {تاج/۴، زنجيرە: ۵۹، ژمارە: ۴۱۹۸ چاپى چۋارەم}. سوورەتى: {ھل آتى}.

۱۴۰۵) لەپىش دروستبۋونى بوۋنەۋەردا چارەنوۋسى ھەموو شتى نووسراۋەو سەرنوۋىشتى ديارىكراۋەو براۋەتەۋە. (۶۶۸۱ - ۶۶۹۱)

باب: كِتَابُ الْمَقَادِيرِ قَبْلَ الْخَلْقِ

۱۸۴۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرَّشَهُ عَلَى الْمَاءِ». {الحديث: ۶۶۹۰ = ۶۷۰۴ فم}:

عەبدوللای كۆرى عەمرى كۆرى عاص (رەزى خۇدايان ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (خۇداى گەورە بە پەنجا ھەزار سال، لەپىش دروستکردنى ئاسمانەكان و زەويدا، چارەنووس و سەرنوشتى ھەموو شتىكى نووسيوە).

خۇشەويست (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (لەوھىپىش تەختو بارەگا (عەرش)ى خودا لەسەر ئاو بوو!).

۱۴۰۶) چەسپانى چارەنووس و دەمە قالئىي ئادەم و مووسا (دروودى خۇدايان لەسەر بىن). (۶۶۸۴ - ۶۶۹۱)

باب: فِي إِبْطَاتِ الْقَدَرِ وَتَحَاجِّ آدَمَ وَمُوسَى (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)

۱۸۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عِنْدَ رَبِّهِمَا، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى. قَالَ مُوسَى: أَنْتَ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَسَجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ، وَأَسْكَنْكَ فِي جَنَّتِهِ، ثُمَّ أَهْبَطْتَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ، قَالَ آدَمُ: أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ، وَبِكَلَامِهِ، وَأَعْطَاكَ الْأُلُوحَ فِيهَا تَبْيَانُ كُلِّ شَيْءٍ وَقَرَيْكَ نَجِيًّا، فَبِكُمْ وَجَدْتَ اللَّهَ كَتَبَ التَّوْرَةَ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ؟ قَالَ مُوسَى: بِأَرْبَعِينَ عَامًا. قَالَ آدَمُ: فَهَلْ وَجَدْتَ فِيهَا: (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى)؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: أَفَتَلُمُنِي عَلَى أَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ أَنْ أَعْمَلَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً»، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى». {الحديث: ۶۶۸۴ = ۶۷۰۰. بخارى. قدر: ۶۶۱۴. أبو داود. السنة: ۴۷۰۱}.

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئادەم و مووسا (دروودى خۇدايان لەسەر بىن) لەخزمەتى پەرورەدگار ياندا بوو بە دەمەقاليان، لە ئەنجامدا ئادەم مووساى بۆردا، مووسا فەرموۋى: تۆ ئەو ئادەمەى كە خۇداى گەورە بەدەستى خۇى دروستى كردى و لەگيان و رەحمەتى خۇى گيانى كرد بە بەرتاو، بە فريشتهكانى خۇى فەرموۋ كورنووشيان بۆ بردى و، لە بەھەشتى

خویدا داینای، که چی به تاقه گوناھن ئه م خه لگه ت له به ههشت دهر کردو، داتپه راندن بو سهر زهوی!).

ئاده میش فهرمووی: تویش ئه مو موسایه ی که خودا په سهندی کردی و هه لیباردی و کردیتی به پیغه مبهرو قسه ی له گه لدا کردی و له چه ند ته خته له وحیکا ته وراتی بو ناردی، که باسو و خواسی هه موو شتیکیان تیدا بوو، سهره پای ئه مانه میش نزیکه کردی ته وه له خو یه وه و رازو گو فتو گو ی له گه ل کردی.

ئاده م فهرمووی: باشه، ئه دی وه ک له ته وراتا دیوته به چه ند سال له پیش دروستکردنی مندا خودا ته وراتی نووسیوه؟ موسا فهرمووی: به چل سال. ئاده م فهرمووی: باشه ئه م نایه ته ت له ته وراتا دیوه که ده فهرمو ی: {وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى - طه - ۱۲۱/۲۰}. واته: ئاده م له فهرمانی خودا دهرچوو، وه ئه و ئاواته جوانه، که بریتی بوو له مانه وه ی ئیجگاری له به هه شتا، له دهستی دهرچوو، فهرمووی: به ئی. فهرمووی: ده ئیتر چۆن سهرزه نشتم ده که ی له سهرکردنی کارئ که خودا بهر له وه که من دروست بکا، به چل سال له سهری نووسیوم که ئه وکاره بکه م؟).

پیغه مبه ر (درودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (جا ئاوا ئاده م موسای به زاندو بو یدرا). {تاج/۱، زنجیره: ۶، ژماره: ۳۹، ج/۴}. باسی: باوه ر به چاره نووس.

۱۴۰۷ ده ستی شکه ری چاره نووس و باسی فهرمایشتی خودای گه وره: {وَنَفْسٍ

وَمَا سَوَاءٌ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا}. {۶۶۵ - ۶۶۸}

باب: فی سبق المقادیر وقوله تعالی: {وَنَفْسٍ وَمَا سَوَاءٌ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا}

۱۸۴۳- عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدَّثَلِيِّ قَالَ: قَالَ لِي عِمْرَانُ بْنُ الْحُصَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَرَأَيْتَ مَا يَعْمَلُ النَّاسُ الْيَوْمَ وَيَكْذِبُونَ فِيهِ، أَمَّا قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى عَلَيْهِمْ مِنْ قَدَرِ مَا سَبَقَ، أَوْ فِيمَا يُسْتَقْبَلُونَ بِهِ مِمَّا قَدْ أَتَاهُمْ بِهِ نَبِيُّهُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَبَتِ الْحُجَّةُ عَلَيْهِمْ؟ فَقُلْتُ: بَلْ شَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى عَلَيْهِمْ، قَالَ: فَقَالَ: أَفَلَا يَكُونُ ظُلْمًا؟ قَالَ: فَفَرَعْتُ مِنْ ذَلِكَ فَرَعًا شَدِيدًا وَقُلْتُ: كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَ اللَّهُ وَمَلَكَ يَدَهُ فَلَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ. فَقَالَ لِي: يَرْحَمُكَ اللَّهُ إِنِّي لَمْ أَرِدْ بِمَا سَأَلْتُكَ إِلَّا لِأَحْزُرَ عَقْلَكَ، إِنَّ

رَجُلَيْنِ مِنْ مُزَيْنَةِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَا يَعْمَلُ النَّاسُ الْيَوْمَ وَيَكْذِبُونَ فِيهِ أَشْيَاءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى فِيهِمْ مِنْ قَدَرٍ قَدْ سَبَقَ، أَوْ فِيمَا يُسْتَقْبَلُونَ بِهِ مِمَّا أَتَاهُمْ بِهِ نَبِيُّهُمْ وَثَبَّتِ الْحُجَّةُ عَلَيْهِمْ؟ فَقَالَ: «لَا، بَلْ شَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ، وَمَضَى فِيهِمْ، وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا)». {الحديث: ٦٦٨١ = ٦٦٩٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى ٥/، رقم: ٢٠٤٣ = ٦٥٩٦، ٧٥٥١ فتح البارى. تحفة الأشراف: ١٠٨٧٠}:

ئەبۆلئەسودى دوئەلى (رەحمەتى خوداى ئى بىن) فەرمووى: عىمرانى كورى حوصەين (رمزى خودايان ئى بىن) فەرمووى پيىم: ئەرى پيىم ناليت، ئەمەى كە ئەمرو ئەو خەلكە دەيكەن و ئەنجامى دەدەن، لە ئيش و كارى ھەردوو جىھان، لە چاك و لە خراپ و خويانى بو ماندوو دەكەن و ھەول و رەنجى بو دەدەن، ئايا ئەمە شتيكە كە لە ئەزەلا، لە لەوحو لەحفووظا لەسەريان نووسراو و بەپيى نەخشەى ئەو چارەنووسە كوون و پيشينە، ئەمان ئيستا بەبى زيادوكەم بەناچارى ئەنجامى دەدەن، يا چارەنووس و سەرنويشت نىيە و ئەوەى كە ئەم خەلكە ئەمرو دەيكەن و ئەنجامى دەدەن، لەكارى چاكە و خراپە، لەو دەپيش لەسەريان نە نووسراو و كاروبار تا روونەدا كەس پيى نازانى، تەنانەت بە عىلم و زانستى خوداشا تى نەپەرپو و ئەوەى كە ئەمرو ئەو خەلكە دەيكەن و ئەنجامى دەدەن، بەپيى نەخشەى لەو دەپيش نىيە، بەلكو بەپيى پيشەتەكانە لە ئاييندەدا، خەلكەكە خويان دروستى دەكەن و نەخشە و پلانى بو دادەرپژن، ئەمەيش لەسەر ئەو بئەرەت و بئەمايە، كە پيغەمبەرى خودا ئەوەى پييان راگەياندوو و بوو بە بەلگە و بورھانى رۆشن لەسەريان؟

منيش ئاوا وەلامى ئەم پرسىارەى عىمرانە دايەو: نەخەير! بەپيى نەخشەى نوئ نىيە، بەلكو بەپيى نەخشەى چارەنووسيانە و شتيكە لەو دەپيش لەسەريان نووسراو. ئەبۆلئەسود فەرمووى: عىمران فەرمووى: دەى ئەگەر وابى ئەو دانانرى بەناھەقى و زۆرو ستم؟ ئەبۆلئەسود فەرمووى: منيش لەم قسەى عىمرانە تۆقيم و راچەنىم و زۆر دىژوار بوو بەلامەو و گوتم: ھەموو شتى مولىك و

دروستکراوی خودا خۆیه‌تی و به‌دهستی توانایی خۆی دروستی کردووه، خودا هه‌رجی بکا، که‌س مافی نییه لئی بپرسیته‌وه، به‌لکوو ئەو خه‌لکه له‌به‌رده‌می دادگای خودا به‌پر‌سیارن.

نێتر عیمران پێی فهرمووم: به‌ر ره‌حمه‌ت و سۆزو میهره‌بانی خودای گه‌وره بکه‌ویت، من مه‌به‌ستم له‌م پرسیاره که‌لیم کردیت، ئەوه‌بوو که ژیری و ئەقالت تافی بکه‌مه‌وه، چونکه دوو پیاو له‌هۆزی موزه‌ینه، هاتنه‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیانکرد: قوربان! ئەو پی‌غه‌مبه‌ری خودا! نایا ئەمه‌ی که ئەم‌رۆ ئەو خه‌لکه ده‌یکه‌ن و به‌هه‌ول و تی‌کۆشان، له‌کاری چاکه و خراپه، ئەنجامی ده‌دن، کاری‌که له‌سه‌ره‌تاوه، له‌پیش دروستکردنی بوونه‌وه‌ردا، له‌سه‌ریان نووسراوه، یا ئەمه‌ی که ئەم‌رۆ ئەو خه‌لکه ئەنجامی ده‌دن، به‌پێی چاره‌نووسی دێرین و نه‌خشه و پلانی پێشین نییه، به‌لکوو به‌پێی پێش‌هاته‌کانه له‌ نایینه‌داو خه‌لکه‌که خۆیان سه‌ربه‌خۆ نه‌خشه و پلانی بۆ داده‌پێژن و به‌پێی ئەو نه‌خشه و پلانه نوێیه ئەنجامی ده‌دن؟ ئەمه‌یش له‌سه‌ر ئەو بنه‌رته: که پی‌غه‌مبه‌ری خودا ئەوه‌ی پێیان راگه‌یان‌دوووه بووه به‌ بورهان و قه‌واله و به‌لگه‌ی رۆشن له‌سه‌ریان؟

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ی ئەم دوو پیاوه‌دا فهرمووی: (نه‌خه‌یر! به‌پێی نه‌خشه‌ی نوێ نییه، به‌لکوو به‌پێی پلان و نه‌خشه‌ی چاره‌نووسی پێشینه، که له‌پیش دروستکردنی بوونه‌وه‌ردا، ره‌نگی رێژراوه و ئیستا ئەوان هه‌نگاو به‌هه‌نگاو و قۆناغ به‌قۆناغ، زۆر به‌وردی، به‌بێ زیادوکه‌م پیاده‌ی ده‌که‌ن). ئەوجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بۆ پشتیوانی و پشت‌گیریی فهرمووده‌که‌ی خۆی فهرمووی: (پێوه‌ری راستی و دروستی ئەوه، که‌کار ئیستا به‌پێی نه‌خشه‌ی چاره‌نووسی پێشینه، ئەم فهرمایشته‌ی قورئانی نامه‌ی خودایه که ده‌فه‌رموی: {وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا-الشمس- ۹۱- ۸/۷} . واته: سویندم به‌گیان و به‌وه‌ی که رێکی خستوووه، ئەوجا یا خستوووه‌تیه سه‌ر رێگه‌ی به‌دکاری و خراپه، یا خستوووه‌تیه سه‌ر رێگه‌ی چاکه و له‌خوا ترسی). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶، لاپه‌ره: ۲۵۱، ژماره: ۵۱۶۱ ج/ ۴}. باسی: خواکردو چاره‌نووس.

(۱۴۰۸) باسی چاره نووس و چاره رهشی و به خته وهری. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

بَابُ فِي الْقَدَرِ وَالشَّقَاوَةِ وَالسَّعَادَةِ

۱۸۴۴ - عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقِدِ، فَأَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ فَنَكَّسَ، فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمِخْصَرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَإِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ». قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَمُكُّثُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ؟ فَقَالَ: «مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ، فَقَالَ: «اعْمَلُوا فَكُلُّ مَيْسَرٍ، أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُيسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ». ثُمَّ قَرَأَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى). {الحديث: ۶۶۷۳ = ۶۶۸۷. فم. تجريد البخاري بالكوردي / ۲، رقم: ۶۴۶ = ۱۳۶۲، ۴۹۴۵، ۴۹۴۶، ۴۹۴۷، ۴۹۴۸، ۴۹۴۹، ۶۲۱۷، ۶۶۰۵، ۷۵۵۲ فتح الباري}:

پیشوا و علی کوری نه بو طالب (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: له گهل تهرمی کابو وین، له گورستانی به قیغولغهرقه د، له مه دینه، بهریمان ده کرد، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سره بی) ته شریفی هات له لمان دانیش، نیمه ییش له ده وری دانیش، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سره بی) داردهستی کی به دهسته وه بوو، سه ری دانه واندو مات بوو، خووش خووش داردهسته که ی ده خشانند له زهوییه که، وه ک که سی په روشی شتی بی ویری لی بکاته وه ئاوا، نه و جا فهرمووی: (یه که به یه کتان، یه که به یه کی گیانه دروستکراوه کان، له سه ره تاوه، واته: له نه زه لدا، خودا جیگه ی نه وی ههم له به هه شتاو، ههم له دوزه خدا نووسیوه، هه روا نووسراوه که به دبه خته یا به خته وه ره).

فهرمووی: پیاوی له یارانی عهرزیکرد: نه ی پیغهمبه ری خودا! جا که وایه بو به و نووسراوه مان پشت نه به ستین و ئیتر پشتی لی نه دینه وه واز له کارو کرده و دی

چاکه بهینین، ئیمه چی بکهین و چی نهکهین، بی سووده، چونکه جیگه مان له بههشتا، یا له دۆزه خدا له پیشتا، له بیسه رها (ئه زه ل) هوه دیاریکراوه؟

فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بن): (ئیه لهکاری چاکه سارد مه بنه وه و کارو کردهوی خۆتان بکهن، قهدهر (چاره نووس) سرپکی خوداییه، چاره نووس رازیکی خوداییه، هۆش و ئه قلی ئیه ئیستا ده رکی حیکمهت و دانایی ئه و نهینیه ناکات، ههرکه سی له ئه زه لدا، له زانستی خودادا بۆ کوئ دروستکرای ریگهی ئه و شوینه ده گری جا لهسهر ئه م بنیاته بهختیار ریگهی چاکه ده گری و بهدکار ریگهی خراپه ده گری، بهم پییه کاری باش نیشانهی بههشته و کاری خراپ نیشانهی دۆزهخه!).

ئینجا خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بن) بۆ پشتیوانی ئه م بابهته، ئه م ئایهتهی خوینده وه که دهفه رموی: {فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى. وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى. وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى. وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى - اللیل - ۹۲/۵ - ۱۰}.

واته: جا ههرکه سی مالی خوی له ریگهی خودادا بداو، زهکات و سه رفتره و بهشی بهشدارانی ئی بداو، له خودا بترسی و، کو له گونا ه و تاوان بکاته وه، پهلاماری سهرو نامووس و مالی خه لکی نه دا، وه له هه مان کاتا باوه ری وابی که چاکه چاکه یه و خراپه خراپه یه و هه لال و هه رام بزانی، ئه وه ئیمه ییش که خودای بهه قی ئیه وین، ئه و کهسه ده خهینه سه ر ریگهی چاکه و ئاماده ی ده کهین بۆ گه یشتن به پله ی باش، که شادبوونه به دیداری خودای گه و ره و سهروه رو چوونه ناو بهه شتی بهرینه. به لام که سی که رژدو چرووک بی و خوی به داراو ده وه مه ند بزانی و پیی وابی که پیویستی به کهس نییه و بی نیازه له خوداو له بهنده کانی خوداو، له هه مان کاتا باوه ری به چاکه و خراپه نه بی و جیاوازی له نیوانی هه لال و هه رام نه کا، ئه وه ئیمه ییش ده یخهینه سه ر ریگهی خراپه و ئاماده ی ده کهین بۆ سزای سهخت و قورس و گران). {تاج/۴، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۴۲۱۵ ج/۴}. سوورته ی لهیل.

(۱۴۰۹) کرده‌وه به‌پیتی سهره‌نجامیه‌تی. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

بَابُ فِي خَوَاتِيمِ الْأَعْمَالِ

۱۸۴۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ الزَّمَنَ الطَّوِيلَ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ يُخْتَمُ لَهُ عَمَلُهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ الزَّمَنَ الطَّوِيلَ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ يُخْتَمُ لَهُ عَمَلُهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ». {الحديث: ۶۶۸۲ = ۶۶۹۶ فم:}

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بن) فهرمووی: (پیاوی واهیه ره‌زگاریکی دوورو درێژ، کرده‌وهی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌کاو به‌دیمه‌ن به‌پیتی کرده‌وه‌که‌ی بی به‌هه‌شتیه، به‌لام له‌زانستی خوادا به‌دۆزه‌خی له‌قه‌له‌م دراوه، له‌به‌ره‌وه‌ه له‌ئه‌نجاما، ده‌ست ده‌کا به‌و جو‌ره کرده‌وه خراپانه که دۆزه‌خی بو مسو‌گهر ده‌که‌ن و ده‌بی به‌دۆزه‌خی، پیاوی وایش هه‌یه، به‌پیچه‌وانه‌وه ره‌زگاریکی دوورو درێژ، به‌دیمه‌ن کرده‌وهی دۆزه‌خیه‌کان ده‌کا، به‌لام چونکه له‌لای خودا به‌به‌هه‌شتی له‌قه‌له‌م دراوه، سهره‌نجام ده‌ست ده‌کا به‌و جو‌ره کرده‌وه باشانه که به‌هه‌شتی بو مسو‌گهر ده‌که‌ن و ده‌بی به‌به‌هه‌شتی). {تاج: ۵، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۵۱۷۹}. کرده‌وه به‌پیتی سهرئه‌نجامیه‌تی.

(۱۴۱۰) ناکام و رزق و ره‌ژیی ههر له‌سهره‌تاوه دیاریکراون و سنووریان بو دانراون.

(۶۷۱۲ - ۶۷۱۵)

بَابُ فِي ضَرْبِ الْأَجَالِ وَقِسْمِ الْأَرْزَاقِ

۱۸۴۶ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ: اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِزَوْجِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبِأَبِي أَبِي سُفْيَانَ، وَبِأَخِي مُعَاوِيَةَ. قَالَ: فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّكَ سَأَلْتِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِأَجَالٍ مَضْرُوبَةٍ، وَأَثَارٍ مَوْطُوءَةٍ، وَأَرْزَاقٍ مَقْسُومَةٍ، لَا يُعْجَلُ شَيْئًا مِنْهَا قَبْلَ حِلِّهِ، وَلَا يُؤَخَّرُ مِنْهَا شَيْئًا بَعْدَ حِلِّهِ، وَلَوْ سَأَلْتِ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ لَكَانَ خَيْرًا لَكَ». قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: الْقِرْدَةُ وَالْخَنَازِيرُ هِيَ مِمَّا مُسَخَّ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُهْلِكْ قَوْمًا أَوْ يُعَذِّبْ قَوْمًا فَيَجْعَلَ لَهُمْ نَسْلًا، وَإِنَّ الْقِرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ». {الحديث: ۶۷۱۴ = ۶۷۲۶ فم:}

عەبدوللاى كۆرى مەسعوود (رەزاي خوداي ن بىن) فەرمووى: ئوم حەبىبەى كچى ئەبو سوفيان، كە خوشكى موعاويىيە بوو، كە ھاوسەرى پىغەمبەر بوو، ئوم حەبىبە (رەزاي خوداي ن بىن) فەرمووى: (خودايە! ھەتاسەر ئەم سى كەسەم پى رەوا ببىنە: يەكەم: پىغەمبەرى ھاوسەرم. دووہم: ئەبو سوفيانى باوكم. سىيەم: موعاويىيەى بىرام.

پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پىيى فەرموو: (ئەمانەى كەتۆ ئەى ئوم حەبىبە! لەخودا داوايان دەكەى، ھەموو ئاكامو ماوەيان بۆ دايارى كراوھو رۆژو كاتيان بۆ دانراوھ: لە مېژەوھ رېگەو شوپىنيان بۆ نىشانە كراوھو، رزقو رۆژييان، بەپىي چارەنووسى خودايى بۆ بىراوھتەوھو، تۆ بلىيت و نەلىيت ھەتا كاتى ھاتنى خۇيان نەيىت، خودا ھىچيان پىش ناخات، كاتى كاتى ھاتنى خۇشيان ھات خودا ھىچيان دوا ناخات، كەواتە: داواى ئەوھ لەخودا بكە، كە لەسزاي ئاگرو لەسزاي گۆر بىتارىزى، ئەمەيان بۆ تۆ زۆر باشترە!).

پىاويكىش گوتى: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەم مەيموون و بەرازانەى كە ئىستا ھەن ئايا ئەمانە لەوھچەى ئەو ئادەمىزادانەن، كە خودا لەكاتى خۇيدا كىردوونى بە جانەوھرو كىردوويانى بە مەيموون و بەراز يانا؟

فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (خوداي گەورەو سەرورە ھەر ھۆزىكى فەوتاندبىن) يا فەرمووى: (ھەر ھۆزىكى سزا دابى بنەبرى كىردوون و وھچەى ئى نەخستوونەتەوھ، سەرەراى ئەوھش، مەيموون و بەراز لەوھپىشيش ھەربوون). {تاج/۵، زنجىرە: ۸، لاپەرە: ۳۶۰، ژمارە: ۵۱۶۸}. ئاكامو رزقو رۆژى، ھەر لەسەرەتاوھ دىيارىكراون.

۱۴۱۱) چوڻيتي دروستکردني ناده ميزادو باسي بهدبه ختي و بهخته و هري.

(۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

باب: فِي الْخَلْقِ يَخْلُقُ وَالشَّقَاوَةِ وَالسَّعَادَةِ

۱۸۴۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ، فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُزَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتُبِ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ، وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ، فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا». {الحديث: ۶۶۶۵ = ۶۶۸۰ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۳، رقم: ۱۲۹۴ = ۳۲۰۸، ۳۳۳۲، ۶۵۹۴، ۷۴۵۴ فتح الباري}:

عبدالولاي كوري مهسعوود (رهزاي خوداي ن بي) فهرمووي: پيغهمبهري راستگو كه باورپيگراوه و فهرمايشتي جيگهي باورده، دهفهرموي (دروودي خوداي لهسمر بي): (ههريهكي لهنيوه كه خوداي گهوره دروستي دهكا، چل روژ به توهميي (نوطفهي) لهسكي دايكيا كودهكريتهوه و دهمنييتهوه، نينجا به چل روژي تريش دهبي به پارچه خوينيكي مهيو (واته: دهبي به عهلهقه)، نينجا به چل روژي تريش دهبي به پارچه گوشتي بهقه پاروويي، (واته: دهبيت به موزغه، كه پارچه گوشتيكه لهدهما دهجووري). نينجا گياني بهبهردا دهكري.

جا خوداي گهوره فهرمان بهو فريشتهيه دهكا، كه گيان دهكا بهبهريدا ئهم چوار وشهيه بنووسي:

يهكه م: رزقو روژي ئهم مناله چيهه و چي نيهه.

دووهم: ئهجهلو ئاكامي كهيه و كهي نيهه.

سيهه م: كارو كردهوي، چي ئهكاو چي ناكا.

چواره م: بهدبهخت و بهدكار دهبي، يا كامهران و بهختيار دهبي.

دهسا بهو تاقه خودایه، که هه رخوی خودایه، کهسی واهیه که کردارو رهفتاری وهك کردارو رهفتاری بههشتی وایه، بهلام نامه‌ی چاره‌نووسی دهست پیشکهری لی ده‌کاو، دهست ده‌کا به‌کردنی کاری خه‌لکی دۆزه‌خو ده‌چیته ناو دۆزه‌خه‌وه، کهسی وه‌هاشتان هه‌یه به‌کردارو رهفتاری لی دۆزه‌خی ده‌چی، له خه‌لک وایه که جه‌ه‌نه‌مییه، بهلام نامه‌ی چاره‌نووسی پیش دهستی لی ده‌کاو، خاتیمه‌ی به‌خیر ده‌گه‌رئی و دهست ده‌کا به‌کردنی کارو کرده‌وی باش و ده‌چیته ناو به‌ههشتی به‌رینی جاویدانی نه‌پراوه ده‌بی به به‌ههشتی!). {تاج/۱، زنجیره: ۶ باسی باوهر به چاره‌نووس، ژماره: ۴۰ چ/۴}.

۱۸۴۸- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَدْخُلُ الْمَلِكُ عَلَى النُّطْفَةِ بَعْدَ مَا تَسْتَقِرُّ فِي الرَّحِمِ بِأَرْبَعِينَ أَوْ خَمْسَةٍ وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَشَقِي أَوْ سَعِيدٌ؟ فَيَكْتَبَانِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَذْكَرٌ أَوْ أَثْنَى؟ فَيَكْتَبَانِ، وَيُكْتُبُ عَمَلُهُ، وَأَثَرُهُ، وَأَجَلُهُ، وَرِزْقُهُ، ثُمَّ تَطْوَى الصُّحُفُ، فَلَا يَزَادُ فِيهَا وَلَا يُنْقَصُ». {الحديث: ۶۶۶۷=۶۶۸۲ فم:}

حوزه‌یفه‌ی کوری نه‌سید (ره‌زای خودای لی بئ) ده‌فه‌رموئی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئی: (له‌پاش جی‌گیر بوونی تۆمه، له‌ناو سکی دایکا، له‌ناو منالدانا، به‌چل روژ) یا فه‌رمووی: (به‌چل و پی‌نج روژ، فریشته‌که ده‌چیته ژووره‌وه بۆلای و له خودای گه‌وره ده‌پرسی و ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار! ئه‌م مناله که له‌م تۆمه‌یی په‌یداده‌بی، ئایا به‌دبه‌خت و به‌دکاره، یان کامه‌ران و به‌ختیاره، کامیانه هه‌تا بینووسه؟

جا نه‌گه‌ر له‌زانستی خودادا به به‌دکارو به‌دبه‌خت و چاره رهش نووسرابوو، ئه‌وا فه‌رمان ده‌کا به فریشته‌که که بنووسی: (ئه‌م منداله به‌دبه‌خته) به‌لام نه‌گه‌ر له‌زانستی خودادا به به‌خته‌وه‌رو کامه‌ران نووسرابوو، ئه‌وا فه‌رمان ده‌کا به‌فریشته‌که که بنووسی ئه‌م منداله به‌خته‌وه‌رو کامه‌رانه).

ئه‌وجا فریشته‌که عه‌رزى په‌روه‌ردگار ده‌کا: ئه‌ی په‌روه‌ردگار! ئایا نیرینه‌یه یان مێینه‌یه؟

جا نه گهر له زانستی خودادا به نیړینه نووسرابی، فریشته کهش به فهرمانی خودا دهنووسی: (نیړینه یه) به لَام نه گهر له نه زلدا، له زانستی خودادا، له له و حوله محفوظدا به میینه نووسرابوو، نهوا فریشته کهش به فهرمانی خودا دهنووسی (میینه یه).

ههروا کردهوی چی نه بی و چی نابی دهنووسری، ههروا شوینه واری، ههروا ناکامی، ههروا رزق و روژی نه مانه گشتیان دهنووسرین و له سکی دایکیدا دیاری ده کرین، نه و جا تو ماره کهی که نه م ژیان نامه ی منالهی تیادا نووسراوه، ده پیچرپته وه و مؤر ده کری، نه لیلی زیاد ده کری و نه لیلی کهم ده کری، چون نووسراوه ناوا روودهدات وهك خوئی!). {تاج/۵، زنجیره: ۶، ژماره: ۵۱۵۸}.

روونکردنه وه:

حوزه یفه ی کوری نه سید، که سناوه که ی نه بو سه ریچه یه و به وه ناسراوه، هاوه لیکي ناوداری پیغه مبه ره، له موسولمانه پیشینه کانه، ناماده ی ریکه و تن نامه ی حوده بیبییه بووه، یه کیکه له وانه ی که له ژیر دره ختی شه جهره تول ریضوانا، په یمانی دا به پیغه مبه رو ناماده ی په یمانی خوشنودی بووه، له کووفه جینشین بوو، موسلیم و نه صحابی سونه فهرمووده ی نهویان دهره ی ناوه، له کووفه مردووه، له چل و دووی کوچیدا، زهیدی کوری نه رقه م نویژی له سهر تهرمه که ی کرد.

۱۸۴۹- عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ حَدَّثَهُ أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، وَالسَّعِيدُ مَنْ وَعِظَ بِغَيْرِهِ، فَأَتَى رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقَالُ لَهُ حُذِيفَةُ بْنُ أَسِيدٍ الْغِفَارِيُّ فَحَدَّثَهُ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: وَكَيْفَ يَشَقِي رَجُلٌ بِغَيْرِ عَمَلٍ؟ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَتَعْجَبُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَأِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثَنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً، بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا، فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا، ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَذْكَرُ أَمْ أُنْثَى؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ أَجَلُهُ؟ فَيَقُولُ رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ رِزْقُهُ؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ،

ثُمَّ يَخْرُجُ الْمَلِكُ بِالصَّحِيفَةِ فِي يَدِهِ فَلَا يَزِيدُ عَلَى مَا أُمِرَ وَلَا يَنْقُصُ». وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: «أَسْرِي أَوْ غَيْرَ سَرِي؟ فَيَجْعَلُهُ اللَّهُ سَرِيًّا أَوْ غَيْرَ سَرِيٍّ». {الحديث: ٦٦٦٨ - ٦٦٨٣ فم}:

عامیری کوری واثیلہ فہرمووی: لہ عہدوللای کوری مہسعوودم بیست (رمزای خودای لای بن) دہیفہرموو: بہدبہخت ہر لہسکی دایکیدا بہ بہدبہخت دہنووسری، بہختہومریش ئہو کہسہیہ کہ لہیہکیکی ترہوہ تہمی ودریگری).

عامیر دہلی: چووم بولای پیاوی لہ ہاودہلانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) ناوی حوزہیفہی کوری ئہسیدی ئہلغیفاری بوو، گوتهکہی ئیبنو مہسعوودم بووی گیراپہوہ، وہ گوتم پی: پیم نالئی کہسی کہ ہیشتا ہیج کاریکی خراپی نہکردبی، چوں چونی دہبی بہ بہدبہخت؟!

پیاوہکہ کہ حوزہیفہی کوری ئہسید بوو، پی گوتم: بو ئہوہت لہ لا سہیرہ؟! سہیرت لہمہ نہیہت، دہسا من بو خوم بہلگہی راستی و دروستی ئہم قسہیہی ئیبنو مہسعوودم لہدہمی پیغہمبہر خوی (دروودی خودای لہسہر بن) بیستووہ، دہیفہرموو (دروودی خودای لہسہر بن): (کاتی چلو دوو شہو بہسہر تومہدا تی دہپر، خودا فریشتہیی دہنیری بوسہری، وینہی دہکیشی و گوی و چاوو پیست و گوشت و ئیسکہکانی بو دروست دہکا. ئہوجا فریشتہکہ دہلی: ئہی پەروردگار! نیرہ یا میہ؟ ا خودا لہزانستی خویدا، لہ بیسہرہتا (ئہزل)دا چی بریار دابوو، بہ فریشتہکہی دہفہرموی، وہ ئہویش دہینووسی نیرہ، یا دہینووسی میہ.

ئہوجا دہفہرموی: ئہی پەروردگار! تہمہنی چہندہ؟ دیسان خودا چی بفہرموی، گورج فریشتہکہ دہینووسی. لہپاشا دہفہرموی: ئہی پەروردگار! رزقو رۆزی چییہو چی نیہ؟! دیسانہوہ خودا چی بریاردابی بہ فریشتہکہی دہفہرموی، ئہویش دہینووسی، ئہوجا فریشتہکہ لہ رحیم (منالان) دیتہ دہرہوہ، ئہو دہفہرہی کہ ئہو باسو خواسہی لی نووسراوہ ہرہوہا لہدہستیدا کہ دیتہ دہرہوہ! وہ پەرہدی نہینی لہسہر لادہبری و حالہکہ بو کہسی خوی ئاشکرا دہبی،

نەلىيى زىياد دەكاو نەكەم). {تاج/۵، زنجىرە: ۶، لاپەرە: ۲۴۸، ژمارە: ۵۱۵۷. باسى
خوئاكر دو چارەنووس - قەزاو قەدەر}.

لەگىرانهوئى ژمارە: (۶۶۷۰) لە صەحىحى موسلىما، لە تەرقىمى مامۇستا
خەلىل مەئموون شىجادا، ئەمەي پترە: فرىشتەكە دەفەر موئ: ئەي پەرورەدگار!
ئايى ساخو سەلىم بئ، يا نەخۇش و ناتەواو؟
جا خودا بىر يار دەدا كە ساخو تەندروست بئ، يا ناساخو ناتەواو).

۱۴۱۲) ھەموو ئادەمىزادى بەشى خۇي داوئىنپىسى لە چارەي نووسراوہ.
(۶۶۹۵ - ۶۶۹۶)

بَابُ: كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَصِيْبُهُ مِنَ الزَّانَا

۱۸۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَصِيْبُهُ مِنَ الزَّانَا مُدْرِكُ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ، فَالْعَيْنَانِ زَانَاهُمَا النَّظَرُ،
وَالْأُذُنَانِ زَانَاهُمَا الْإِسْتِمَاعُ، وَاللِّسَانُ زَانَاهُ الْكَلَامُ، وَالْيَدُ زَانَاهَا الْبَطْشُ، وَالرَّجُلُ زَانَاهَا الْخَطَا،
وَالْقَلْبُ يَهْوَى وَيَتَمَنَّى، وَيُصَدِّقُ ذَلِكَ الْفَرْجُ وَيُكَذِّبُهُ». {الحديث: ۶۶۹۶ = ۶۷۱۰ فم. تجريد
البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۱۹۶۷ = ۶۲۴۳، ۶۶۱۲ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداي ئى بئ) فەر مووى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بئ) فەر مووى:
(ھەموو ئادەمىزادى خودا بەشى خۇي داوئىنپىسى لە چارەي نووسراوہ، خواہ ناخواہ
دەشئ تووشى ئەوہ ببئ، داوئىنپىسى چاو برىتتىيە لە روانىنى نارەوا، وە داوئىنپىسى
گوئى برىتتىيە لە گوئىگرتن لەشتى نادروست، وە داوئىنپىسى زمان برىتتىيە لە گوته و
قسەکردنى نادروست، وە داوئىنپىسى دەست برىتتىيە لە دەست وەشانندن و شت
بەناھەق بردن، وە داوئىنپىسى پئى برىتتىيە لە روئىشتن بوئىشى نارەوا، وە
داوئىنپىسى دەم برىتتىيە لە ماچو مۆچ، وە دل ئارەزووى ئەو بئ شەرعىيە دەكاو،
دەروون و نەفسىش ئاواتى ئەوہ دەخوازئ. جا ئىنجا دامەن (فەرچ - عەورەت -
شەرمگا) یش ئەمە بەدى دەھىئى، بە کردەوہ، يا رەفرى دەکا). {رياض/۴، زنجىرە:
۲۹۰، ژمارە: ۱۶۲۲ - تەماشاکردنى نارەوا}.

۱۴۱۳) جلہوی دل وا لہ دہستی خودادا، چوں ناردزوو دہکا ہلی دہسوورینی.
(۶۶۹۲) باب: تَصْرِيفُ اللَّهِ الْقُلُوبَ كَيْفَ يَشَاءُ

۱۸۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ، يُصَرِّفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ! صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ». {الحديث: ۶۶۹۲ = ۶۷۰۶ فم:}

عہدوئلای کوری عہمری کوری عاص (رمزای خودا لہ خووی و لہ باوکی بن) فہرمووی: بیستم لہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) دہیفہرموو: (بیگو مان دلی ہموو نادمیزادہکان وان لہ نیوانی دوو پہنجه لہ پہنجهکانی خودای میہرہباند، و ہک یہک دل، خووی چوں ناردزوو دہکا ناوا ہلی دہسوورینی!).

لہوجا خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) دہیفہرموو: (لہی خودایہ! لہی ہہٹسوورینہری دلان! دلان بہرہو تاعہتی خوٹ وەرچہرخیئہ!). {تاج/۵، زنجیرہ: ۷۰ = جوامغ الکلم. ژمارہ: ۵۰۵۱ + تاج/۵، زنجیرہ: ۹ = جلہوی دل لہ دہستی خودادایہ. ژمارہ: ۵۱۷۰}.

۱۴۱۴) ہہموو مندالی، کاتی لہ دایک دہبی، بہ سروشت، بہ خودا کرد، نامادہیہ

بُوْ خَوَانَسِين. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱ فم) باب: كُلُّ مَوْلُودٍ يُوْلَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ

۱۸۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يَهُودِيٌّ وَيُنَصْرَانِي، وَيُمَجْسَانِي، كَمَا تُنْتَجِ الْبُهَيْمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟» ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: «وَاقْرَءُوا إِن شِئْتُمْ: (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ) الْآيَةَ. {الحديث: ۶۶۹۷ = ۶۷۱۱ فم. تجرید البخاری بالکوردی / ۲، رقم: ۶۴۴ = ۱۳۵۹، ۱۳۵۸، ۱۳۸۵، ۴۷۷۵، ۶۵۹۹. تحفة الأشراف: ۱۳۲۵۸}:

لہبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: ہہموو مندالی کاتی لہ دایک دہبی، بہ سروشت، بہ خودا کرد، نامادہیہ بُوْ

قہوولی نایینی پاک، نامادہیہ بو خواناسین، ئەگەر وازی ئی بهیئری بەردەوام دەبی لەسەر خواناسی، بەلام لەو دەوا باوک و دایکی و نەریت و دەستوو و باوی ناو کۆمەل و دەورو بەر دەیگۆر و لەرێ دەری دەکەن، جا هەیه باوک و دایک، یا دەورو بەر دەیکەن بە جوولەکە، یا دەیکەن بەگاور، یا دەیکەن بە ئاگر پەرست، یا دەیکەن بەشتی تر.

بەئێ هەموو مندالی لە سەرەتاوە، بە خوداگرد، لەسەر نایینی راست و دروست و پاک و پوخت لەدایک دەبی و نامادەیی تەواوی تیا یە بو وەرگرتنی یەکتاپەرستی، هەر وەک چۆن بەچکە ئازەل و مالات لەسەرەتاوە، بە شیوەی گشتی، بە تەواوی و بەبی کەم و کووری لەدایک دەبن، ئەوەتانی نابین کە بەچکەیی لەو بەچکانە، لەکاتی لەدایکبووندا، لووتی برابی، یا گوپی قرتابی، یا کەمی و کورتی و ناتەواویەکی هەبی، بەلام پاش لەدایکبوون لیان کۆل دەکری، یا لووت و گوئی و دەست و قاچ و شاخی هەندیکیان دەکری، یا دەقرتی.

ئینجا ئەبو هورەیرە (ڕەزای خودای ئی بی) فەرمووی: ئەگەر حەزیش دەکەن بو پشٹیوانی ئەم باسە، کەوا لەم فەرموودەیدا ئەم نایەتە بخویننەو: {فَطَرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ - الروم - ۳۰/۳۰}:

واتە: ئەو رموشت و سروشتە پاکە خوداگرده بگرن، کە خودای گەورە هەر لەسەرەتاوە، بەرەدی ئادەمیزادی لەسەر دروست کردوو، ئەو نایینی راست و دروستی دەستکردی خودا خۆیەتی، بۆیەکا هەرگیزاو هەرگیز گۆڕینی بو نییە لەلایەنی خوداوە. {تاج/۱، زنجیرە: ۶، ژمارە: ۲۸. باوەر بە چارەنووس (قەدەر):}:

۱۴۱۵) چی لەبارەى منالانى بیباوەران و بتپەرستانەو هاتوو. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

باب: مَا ذَكَرَ فِي أَوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ

۱۸۵۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سُنِّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَطْفَالِ الْمُشْرِكِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ إِذْ خَلَقَهُمْ». {الحديث:

۶۷۰۷ = ۶۷۲۱ ف.م. تجرید البخاری بالكوردی / ۲، رقم: ۶۶۰ = ۱۳۸۳، ۱۳۸۴،
۶۵۹۷، ۶۵۹۸، ۶۶۰۰ فتح الباری. أبو داود. سنة: ۴۷۱۱. نسائی. جناز: ۱۹۵۰،
۱۹۵۱. تحفة الأشراف: ۵۴۴۹ {:

ئىبنو عەبباس (رهزای خودایان ئى بن) فەرمووی: لەبارەى منالانى ناموسولمانەکان و
بتپەرستان و هاوبەش پەیدا کەرەکانەووە لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پرسیار کرا:
ئایا مندالی ئەمانە کە بە مندالی دەمرن، بەهەشتین یا دۆزەخین؟ فەرمووی (دروودی
خودای لەسەر بێ): (خودا خۆی باش دەزانێ کە ئەو مندانانە ئەگەر گەورە ببوونایە و
ئەرك و تەكلیفیان لەسەر بوایە، کارو کردەوویان چی دەبوو، بەلام چونکە لەپیش
رەسیدە بوون و بالقبوونا مردوون، ئەووە ئەرك و تەكلیفی ئایینیان لەسەرنییه،
کەوابوو لەبەرئەووە بەهەشتین). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰، لاپەرە: ۳۶۲، ژمارە: ۵۱۷۳.
ئەووی لەبارەى مندالی نا موسولمانەکانەووە، لە ئاییندا روونکراوئەووە}.

روونکردنەووە:

أ- چەند برپاری جیا جیا لەبارەى جیگەى منالانى بیباوەرانیەووە کە بە مندالی
مردوون، یا دەمرن هەیە، وەك:

۱- بەهەشتین، ئەمە مەزەهەبى راست و دروستى جەماوەرى زانایانە و بەلگەى
رۆشن بەزۆرى لەسەرى هەیە.

۲- پاشکۆى باوك و دایکیان و ئەمانەیش وەك ئەوان دۆزەخین، بەلام بەلگەى
ئەم رایە لاوازە.

۳- لەبەر زەخیکا دەبن لەنیوانى بەهەشت و دۆزەخا، ئەم رایەیش بەلگەى
دەقداریان نییه.

۴- لە بەهەشتا دەبن بەنۆکەر و کارەکەرى بەهەشتییەکان، بەلگەى ئەم رایەیش
دیسان لاوازە. بەلگەى ئەم رایەیش کێشەى زۆرە.

۵- لە دۆزەخدا تاقى دەکرێنەووە و ئەووی لە ئەزموونە کەدا دەرچوو بەهەشتییە،
ئەووی کە دەر نەچوو دۆزەخییه.

تاقى كىردىنەۋەكەش ئاۋايە: (پارچەيى لە ئاگرى دۆزەخ جىادەكرىتەۋە، لە قىيامەتدا، فەرمان دەكرى بەم چۈر جۆرە كەسە: بەمىندالى ناباللىق ۋە شىت ۋە بە ئەھلى فەترەت (كە ئەۋانەن لەسەردەمى نەمانى پىغەمبەرايەتيدا ژياۋن) ۋە بەپىرى خەلەفاۋ، پىيان دەگوتى: ئادەى بىرۋنە ناۋ ئەم ئاگرە سوورەۋە، خۇدا خۇى ئەم فەرمانەيان پى دەكا، جا ئەۋانەى كە لەم چۈر جۆرە كەسە بەدبەخت ۋە چارە رەشبن، ناچنە ناۋى ۋە دەمە دەمى لەگەل پەرۋەردگارا دەكەن ۋە دەللىن: ئەى خۇدايە! چۈن دەمانخەيتە ناۋ ئەم ئاگرەۋە ئىمە لىى دەترسىن ۋە ناچىنە ناۋى. خۇدايش پىيان دەفەرەمۋى: ئىۋە ئىستا فەرمانى خۇم دەشكىن ۋە بەگوپى خۇم ناكەن، ديارە لەدنىادا زىاتىر بىگوپى پىغەمبەرانى مىنتان دەكرد. جا ئەمانە دۆزەخىن. بەلام ئەۋانەى كە لەم چۈر جۆرە كەسە بەختەۋەربىن بەگوپى خۇدا دەكەن ۋە بەبى سى ۋە دوو، زوو بەزوو فەرمانەكەى خۇدا بەجى دەھىن ۋە خۇيان ھەل دەدەنە ناۋ ئاگرەكەۋە! ئىتر خۇدا لىيان رازى دەبى ۋە لە تاقىكىردنەۋەكەدا سەردەكەۋن ۋە بەھەشتى بەرىنى نەبراۋە مسۇگەر دەكەن بۇ خۇيان ھەتا ھەتايە).

ب- چەند بىرپارىكى جىيا جىياش سەبارەت بە مىندالانى موسولمانان، كە بە مىندالى مىردوۋن ۋە بەنا باللى تەمەنىان تەۋاۋ بوۋە:

۱- بەكۋى دەنگى ئەۋانەى كە لە زانايانى موسولمانان، بايەخ ۋە نرخ بۇ راكانيان ھەيە، مىنالانى موسولمانان، كە بەمىندالى، پىش رەسىدە بوۋن دەمرىن بەھەشتىن، لەزۇر لە مەلئەندەكانى دۋا رۇژا فرىاى باۋك ۋە دايكىان دەكەۋن.

۲- ھەندى لەم پىرسەدا ئىست دەكەن ۋە دەللىن: مىندالەكەى ھەزەرەتى خدرى زىندە كۈشتى، خۇى كافرو بى باۋەر بوو، دۆزەخى بوو، بەلام باۋك ۋە دايكى موسولمان بوۋن ۋە بەھەشتى بوۋن چەند رايى تىش ھەيە، پىۋىست بە نووسىنىان ناك، لەبەر زۇر لاۋازىيان.

۱۴۱۶) باسی نهو میرد مندالهی که هه زه تی خدری زینده کوشتی. وده که
سووره تی که هفا باسکراوه. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

باب: فِي الْغَلَامِ الَّذِي قَتَلَهُ الْخَضِرُ

۱۸۵۴- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ الْغَلَامَ الَّذِي قَتَلَهُ الْخَضِرُ طَبِعَ كَافِرًا، وَلَوْ عَاشَ لَأَرْهَقَ أَبْوِيَهُ طُغْيَانًا وَكُفْرًا». {الحديث: ۶۷۰۸ = ۶۷۲۲ فم. رواه الترمذی وصححه ورواه أبو داود في القدر - هامش الحديث الرقم: ۳۹۷۵ تسلسل: ۱، تاج/ ۵ - سورة الكهف}:

ئوبه ییهی کوری که عب (رمزای خودای ئی بن) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه ر بن) فه رمووی: (نهو کورهی که خدری زینده کوشتی و سهه ری هه ئیچرکان، نهو روژهی که خودا دروستی کردو موری پیدانا، به کافری دروستی کردو موری کافریی پیدانا، گریمان نهو منداله بمایه، دایک و باوکی خوئی له خشته هبردو له ریگه دهه ری دهکردن و نهوانیشی وده که خوئی به دهکیش و به ده نه ندیش و بیباوهه رو کافر دهکرد!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۹۷۵ = سووره تی که هفا}.

۱۴۱۷) که سانیک هه ره له پشتهی باوکیانا بو به ههشت دروست کراون. که سانیکیش
هه ره له پشتهی باوکیانا بو دۆزه خ دروستکراون. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

باب: فِي ذِكْرِ مَنْ مَاتَ مِنَ الصَّبِيَّانِ وَخُلِقَ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ
۱۸۵۵- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دُعِيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى جَنَازَةِ صَبِيٍّ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ طُوبَى لِهَذَا، عُصْفُورٌ مِنْ عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ لَمْ يَعْمَلِ السَّوْءَ وَلَمْ يُدْرِكْهُ، قَالَ: «أَوْغَيْرَ ذَلِكَ يَا عَائِشَةُ؟ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا، خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ». {الحديث: ۶۷۱۰ = ۶۷۲۴ فم. أبو داود. سنة: ۴۷۱۳. نسائي. جناز: ۱۹۴۷. تحفة الأشراف: ۱۷۸۷۳}:

عائیشهی دایکی باوهه داران (رمزای خودای ئی بن) فه رمووی: جارئ پیغه مبهه ریان بانگکرد
بۆسهه ره رمی منائی له یاریدهه دهه ران که ناسراون به نه نصار، منیش عهه رزیم کرد:

قوربان! ئەي پيغەمبەرى خدا! ئەم مندا ئە خوڭشى لەخۆي چۆلەكەي بەهەشتە، چونكە بئى گوناھە و ھرياي كردنى خراپە نەكەوتوو، كەچى خوڭشەويست (دروودى خوداي لەسەر بئى) ھەرموو: (ئەي بۆ بەباريكي تر دا نەبئ و چۆلەكەي بەهەشت نەبئ و ديارى دۆزەخ بئ؟ ئەي عائيشە! چونكە خدا كەسانىكى دروست كردوو بۆ بەهەشت، ھەر لەپشتى باوكياندا بۆ ئەويى دروست كردوون، وە كەسانىكى ترى دروست كردوو بۆ ئاگرى دۆزەخ، ھەر لەپشتى باوكياندا بۆ ئەويى دروست كردوون!).
{تاج/۵، زنجيرە: ۱۰، ژمارە: ۵۱۷۴} - لەبارەي مندا ئى ناموسولمانەكانەو لە ئاييندا روونكر او تەو. }

روونكر دناھو:

بەبۆنەي ئەم بابەتي چارەنووس و قەزاو قەدەرەو، ئەم چەند شيعرەتان
عەرز دەكەم، كە ئاوپنەي بالانمان، بۆ ئەم باسە پڕ تەليسم و رازو نەينى و ئالۆزە:
پەپوولە پايەزەي دەمى رەشەبا
مەرخوا بزانی با بۆ كوئيت دەبا
رووكەرە ژيان بەرووی خوڭشەو
تادوا خوڭشەكەي بيكە كۆشەو
خۆت بئى ئاگاگەو خەمى پاش و پيش
مەخۆ ساويلكە بئى وەك دەرويش
وادانى تيرى ئەكەوان دەرچووی
ئاوړى بەرودوا مەدە، گەر تياچووی
چارەنووس دەرياي بئى پەيە، قوربان!
پەيى پئى نابا زانا وەك نەزان!
زاناي سروشت و كوچك و دارو بەرد
پەيى پئى نابا، دەكوتى ئاسنى سەرد
لە لەو حوولە حەفوز نووسى بەپينووس
خواوەندى مەزن: باسى چارەنووس
بەحرى بئى كەنار: ئەم دەلييا پانە
بۆ ھەموو لايى جیى سەر سورمانە

بە ئىگە قىياسى خاۋەن ھۆش و گۆش
 جىۋاۋى نىيە ئەگەل ھى بى ھۆش!
 ھىچ كەس نايزانى، بىجگە لەيەزدان
 نەفرىشتەۋ پەرى، نە پىغەمبەرەن!
 لەباسى قەدەر، لىكدا نەۋەى زۆر
 دەتكا بە ماسى گىرەۋى نەۋەى زۆر
 بىر! چىت داۋە! لىم دانەۋە داۋە
 بىۋ خۆت دەخەيتە كايەى دۆراۋە!
 بىكە بەۋىردى شەۋۋ رۆزى خۆت
 ئەم شىعرە جوانەى ۋادەيخوئىنەم بۆت!
 ھەمىشە ھەۋلى مەردانەم داۋە
 ۋەم بە قەۋمان قەت نەۋەۋەۋە
 دىۋايش ھەرچى ھات لەلەى خۇداۋە:
 خەلاتى خۋايە، جىچگەى سەرچاۋە
 تەۋقىفە باسى قەدەر سەرەسەر
 كۆلتى ھەۋە لىلى، لىت دەدا زەرەر!
 تەسلىمى قەزاۋ قەدەرى خۋايە
 بىۋ رىگەى چاكە چەشنى چىراۋە
 لىكە كارى خىراپ دۈۋرۈ كلابە
 بىۋ چاكەكاران چەشنى بىراۋە!
 كاتى داترنى كەنى لەش لەگىان!
 ئەۋساتى دەگەى ئەم باسە جوان جوان!
 سەرچەم بۈۋنەۋەۋە مەۋلى خۋايە
 ھەرچى لى دەكە، ھەق ۋەۋەۋە
 رەخنە لىكە كارى زۆر نەۋەۋەۋە
 پىشەى مەۋقىسى زۆر بىى بىروايە
 بەدەيان زانە، بەسەدان دانە
 بىۋ ئەم بابەتە كىيىيان دانە

کیشە ی چارەنووس حەل نەبوو بۆیان
 پرسە کان مائۆ، لەجیگە ی خۆیان!
 بایین و نەئیین حەل نابێ بۆمان
 واباشە دەرگای داخەین لەخۆمان!
 بەلام برالە! گویت لەبرات بێ
 هەست و هۆش و دڵ تەواو لەلات بێ:
 قسەیی دەکەم بەینی خۆمان بێ
 نەزان نەیبیستی، رەخنە ی ئیمان بێ:
 بەرزەووەندمان خەودای میهرەبمان
 چاتر دەیزانی، باشتر لەخۆمان
 هاتن و چوونت بەدەست خۆت نییە
 بایێ دەیگۆرم، هەرگیز بۆت نییە
 تۆ گۆی مەیدان و قەدەر شەقینکەر
 دەتباو دتەینێ، ئەم سەر و ئەو سەر
 ئی چوونکە ئەمە خواستی خواپە
 بەرزەووەندی تۆی بیگومان تیاپە!!
 گەر دەئێی: کاکە! لەمە حالی نیم
 پیت دەئێم: منیش لەم را قالی نیم!
 بەلام پییم نالی من و تۆی هەزار
 ئایا حالی بووین: یەکی لەهەزار!
 دەیبکا هەشتەش لەبانی نۆبی
 پرسسی بێ وەلام لەلامان کۆبی
 دەرچی و دەرئەچی لە ئەزموون، ئەنجام
 هەریەکە، ئیتر باقی (والسلام)

۵۵- نامه‌ی زانی

کتاب العلم

{ بپروانه: تاجول نوصول به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، زنجیره: ۱۴، لاپه‌ره: ۶۹، ژماره: ۹۸ هه‌تا ژماره: ۱۳۷ له‌زنجیره: ۱۴ وه هه‌تا زنجیره: ۱۹ + ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۱، له ژماره: ۱۳۷۶ وه هه‌تا ژماره: ۱۳۹۲ + ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی: ۱/، له ژماره: ۵۲ وه هه‌تا ژماره: ۱۰۸ }.

۱۴۱۸) له‌ئاخر زه‌مانا زانست لاده‌بری و نامیتی، نه‌زانی باوی ده‌بی.

(۶۷۲۶ - ۶۷۴۰)

باب: في رفع العلم وظهور الجهل

۱۸۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي سَمِعَهُ مِنْهُ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ، وَيَفْشُو الزُّنَا، وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ، وَيَذْهَبَ الرَّجَالُ، وَتَبْقَى النِّسَاءُ، حَتَّى يَكُونَ لِحَمْسِينَ امْرَأَةً قِيمٌ وَاحِدٌ». {الحديث: ۶۷۲۷ = ۶۷۴۲ فم}:

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: به‌خودا فه‌رمووده‌یی ده‌گی‌رمه‌وه بو‌تان، که له‌پاش من که‌س نه‌یگی‌ری‌ته‌وه بو‌تان، خو‌م له پی‌غه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (یه‌کی‌که له نیشانه‌کانی نزیک‌بونه‌وه‌ی قیامه‌ت: که به‌ره به‌ره زانی‌نی ئایینی و عیلمی دیینی هه‌ل‌ده‌گی‌ری و نامینی و، جه‌هل و نه‌زانی به‌کار و باری ئایینی په‌ره ده‌ستی‌نی و بلا‌وده‌بی‌ته‌وه (قانونی وه‌ضعی جی‌گه‌ی شه‌ریعه‌تی خودا ده‌گی‌ری‌ته‌وه) و ئاره‌ق به‌زوری و به‌ئاشکرا ده‌خور‌ی‌ته‌وه و شه‌روال پی‌سی و داوینی‌سی ده‌بی به‌باو و ئاشکرا ده‌بی، وه به‌هوی شه‌رو شو‌رو ئاشووبه‌وه پیاو که‌م ده‌بی و ژن زو‌ر ده‌بی، هه‌تا وای ئی دی که په‌نجا ژن تاکه یه‌ک پیاو ده‌بی به‌سه‌ره‌شتیان!). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۲۳۵۱. با‌سی تو‌له‌ی شه‌روال‌پی‌سی}.

(۱۴۱۹) باسی وه رگرتنه وهی زانین. (۶۷۴۶ - ۶۷۴۰)

بَابُ فِي قَبْضِ الْعِلْمِ

۱۸۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَتَقَارَبُ الزَّمَانُ، وَيَقْبُضُ الْعِلْمُ، وَتَظْهَرُ الْفِتْنُ، وَيُلْقَى الشُّحُّ، وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ». قَالُوا: وَمَا الْهَرْجُ؟ قَالَ: «الْقَتْلُ». {الحديث: ۶۷۳۳ = ۶۷۴۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۱، رقم: ۷۴ = ۸۵، ۱۰۳۸، ۱۴۱۲، ۳۸۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵، ۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱ فتح الباری. أبو داود. فتن: ۴۲۵۵ تحفة الأشراف: ۱۲۲۸۲}:

نهبو هورهریره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوْشه ویست (دروودی خودای لهسهر بن) دمفه رموی: (روژگار تنگ ده بیته وهو بهری روژگار تنگه بهر ده بیته و خه لک له بهر سه رقالی و سه ره جه نجالی و هه ول و ته قه لا و خه م و خه فته و په رۆشی، هه ست به تیپه ربوونی ناکهن، بهره بهره زانستو عیلمی ئایینی هه لده گیری و نامینی و جه هل و نه زانی به کاروباری ئایینی بهره دهستی و بلا و ده بیته وه، فه رته نه و ئاژاوه بهره دهستی، رژدی و چرووکی له دلا ره گو ریشه دانه کوتی و مه ردوم رژدو ره زیل و چرووک ده بن، راوو رووت و تالانی و برؤ ژورده بن، دنیا ده بی به ئاخوران و بخوران، عه رزیان کرد: قوربان! ئاخوران و بخوران چییه؟ فهرمووی: (کوشت و بره). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۶. ده ستوورو ئادابی زانین + ریاضی صالحین/۳/۲۶۵، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۹۲ - نامه ی زانین}.

(۱۴۲۰) نه مانی زانین به هو ی نه مانی زانایانه وه. (۶۷۴۶ - ۶۷۴۰)

بَابُ فِي قَبْضِ الْعِلْمِ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ

۱۸۵۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَتْرُكْ عَالِمًا، اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا، فَسُئِلُوا، فَأَقْتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ، فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا». {الحديث: ۶۷۳۷ = ۶۷۵۲ فم. تجريد

البخارى بالكوردى ۱/، رقم: ۸۵ = ۱۰۰، ۷۳۰۷. ترمذى. علم: ۲۶۵۲. ابن ماجه. مقدمه: ۵۲. تحفة الأشراف: ۸۸۸۳} :

عەبدوللای كورپی عەمرى كورپی عاص (رهزای خودا له خۆی و باوكی بئ) فەرمووی: پێغه مبهەر (درودى خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (ئەو ئەبێ كە خودا لەپەر، عیلم و زانین لە بەندەكانى خۆی، لەو خەلكە بگريتهوه، وەك چۆن جلی گورج لەبەر داکەنرئ، ئاوا لەناكاوا بەسپین بیسپريتهوه لەسینگیان، بەلام خودا بەره بەره، بەرودوا زاناکان دەباتەوه بۆلای خۆی، تا وای لی دئ عیلم و زانین نامینئ و هەل دەگیرئ، جا كاتئ نەزانین ماو نەزانا ما، ئەوجا رەشه خەلكەكە سەرۆكى نەزان و نەدان بۆ خۆیان دادەننئ و دەست دەكەن بە پرسىار كردن لییان، جا ئەوانیش بە نەزانى و نادانى خۆیان فەتوايان بۆ دەدەن، ئیتر هەم خۆیان لەپرئ دەردەچن و هەم خەلكی تریش لەپرئ دەردەكەن!). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۶. دەستووور و ئادابى زانین + ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۹۲. نامەى زانین}.

۱۴۲۱) كەسى لەسەردەمى نىسلا ما رەوشت و یاسایەكى جوان. یا ناشیرین

دابەینئ. (۶۷۴۱ - ۶۷۴۵)

باب: مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً أَوْ سَيِّئَةً فِي الْإِسْلَامِ

۱۸۵۹- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْهِمُ الصُّوفُ، فَرَأَى سُوءَ حَالِهِمْ قَدْ أَصَابَتْهُمْ حَاجَةٌ، فَحَثَّ النَّاسَ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَأَبْطَنُوا عَنْهُ حَتَّى رَأَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ، قَالَ: ثُمَّ إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ جَاءَ بِصُرَّةٍ مِنْ رِيقٍ، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ، ثُمَّ تَتَابَعُوا حَتَّى عُرِفَ الشَّرُّورُ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ عَلَيْهِ مِثْلُ وِزْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ».

{الحديث: ۶۷۴۱ = ۶۷۵۶ فم: }

جهریری کوری عہدوئلا (رمزای خودای ئی بئ) فہرمووی: کۆمہلئ خہلک لہ عارہبی سارانشین ہاتن بۆ خزمہتی حہزرتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) جلی خوریان لہبہردا بوو، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) روانی حالیان زۆر شہرہ، بہراستی نہداراو ئاتاجن، جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) گالی خہلکہکەیدا، لہسہر خیرکردن و بہخشین، بہلام خہلکہکە بہسستی ہاتن بہدہنگیہوہ، تہنانت لہرووی دیاربوو کہ خہلکہکە لہم رووہوہ سستن، تا لہپاشا پیاوئ لہ یاریدہدہران (لہ ئہنصار) یہک پریاسکە پیر لہدرمی زیوینی ہیئا، پاش ئہو پیاوئ تر ہہروا، ئہوجا خہلکہکە بہشوین ئہوانا بہگہرمی دہستیانکرد بہخیرکردن، ہہتا رووی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) لہ خۆشییانا گہشایہوہ، جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) فہرمووی: (ہہرکەسئ لہسہردمی ئیسلاما، رہوشت و یاسایہکی جوان دابہینئ، وەخەلک چاوی ئی بکەن و رەفتاری پی بکەن، چ لہژینیا، چ لہپاش مہرگی، ئہوہ لہپاداشی ئہوہدا، کەبووہ بہ پیشہواو سہر مەشقئ جوان بۆکەسانی تر، بہقەد پاداشی ئہو کەسانہ کەبہو یاسایہ کاردەکەن خیر و پاداشیش بۆ ئہو کەسہ داہینەرہ دہنووسری، بہبی ئہوہ کەھیچ لہخیری ئہوان کەم بکاتہوہ، وە ہہرکەسئ لہ ئیسلاما یاسایہکی ناشیرین، یا رەفتاریکی بہد، دابہینئ و خەلکی تر چاوی ئی بکەن و رەفتاری پی بکەن، چ لہژانی خویا، چ لہپاش خۆی، ئہوہ بہقەد گوناہی ئہوانہی کاری پی دہکەن، گوناہیش بۆ ئہو کەسہ دہنووسری، بہبی ئہوہ کە ہیچ لہ گوناہی ئہوان کەم بکاتہوہ).

۱۴۲۲) کەسئ رینگہی راست نیشانی خەلک بدات یا رینگہی خراب. (۶۷۴۵ - ۶۷۴۶)

مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى أَوْ ضَلَالَةٍ

۱۸۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». {الحديث: ۶۷۴۵ = ۶۷۶۰ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) فەرموۋى: خوشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرموۋى:
(ھەركەسى رىگەي راست نىشانى خەلك بىداو بىي بە مامۇستاي چاكە بۇيان،
خۇشى بەقەد ئەو كەسانەي كە بەگوۋى دەكەن و شوۋىنى دەكەن خىرى دەگا، بەبى
ئەو كەھىچ لەخىرى ئەوانەي پەپرەوى دەكەن و چاۋى ئى دەكەن كەم بىكاتەو، وە
ھەركەسى رىگەي خراپ پىشانى خەلك بىداو بىي بە نىشانەرو داهىنەرى خراپە و
گومپايى، خۇشى بەقەد ئەو كەسانە كە بەگوۋى دەكەن و چاۋى ئى دەكەن، گوناھو
تاوانى دەگا، بەبى ئەو كەھىچ لە گوناھى ئەوان كەم بىكاتەو!). {رياضى
صالحين/۱، زنجيرە: ۲۰، ژمارە: ۱۷۴ – رىگەي خىر نىشانان بە خەلك + تاج/۱،
زنجيرە: ۱۹، ژمارە: ۱۳۷ – شوۋىنەوارى عىلم و زانست ھەتا ھەتايە دەمىنى}.

روونکردنەو:

بەويۋنە: زۆر شت لە قورئان و سوننەتدا، وەسپى جوانى گراو، بەلام بەشيۋەي
گشتى، نەو ك بەشيۋەي تايبەت. وەك پەخشى زانست و رۇشنىرى و خەلك فىرى
زانست و زانين و ھونەرى باشى جوان، كارى رەواو پەسەندە لە ياسانامەي خوادا،
كەسى لەم روانگەو، چاپخانەي بىكاتەو و بىي بەناوەندىكى پەخشى زانستى
بەسوود و رۇشنىرى باش، لە ولاتدا ئەو خاۋەنى ئەو چاپخانەيە ھەتا رۆزى
قيامەت خىرى ئەو داهىنانە باشى دەگات، ھەروا بە پىچەوانەيشەو، ئەوانەي كە
بوون و، يا لە ئايىندەدا دەبن بەداهىنەرى خراپە و گەندەلى رەوشتى و دەبن
بەسەرمەشقى بەد بۇكارى خراپە و خەلك فىرى بەرەلایى و گۆرانى پىس و سەماو
ھەلپەركى دەكەن مەردوم پۇل پۇل لە ئايىن دەردەكەن و فىرى نامەردى و
داۋىنپىسى و دزى و حىزىيان دەكەن و لەژىر ناۋى گەورە گەورە و جواندا، ئەم
زەھرى ھەلايەلەي خۇيان دەپژن، وەك: ھونەرمەند و مۇسقىارو... تاد، ئەمانە و
ويۋنە ئەمانە (أَمَّةُ الضَّالَّة) و لەدنيا و قيامەتا روورەش و روو زەردى لای خودا و
لاى ملەتن!

لەپراستىدا زۆرىنەى كەنالەكانى راگەياندن، لە ولاتە ئىسلامىيەكانا، بە جوۆرى نووسراو و بىسراو و بىنراوياڭنەو، بلوۆيرو زوړناى شەيتان و بەر مەنطوق و مەفھووومى ئەم فەرموودە پىرۆزانە دەكەون، خۆزگەم بەوھى كە بەسەدان فرسەخ لىيانەو دووورە، بەشدارىكردن و كاركردن لەو دەسگايانەدا، كەبوون بەسەرچاوھى گەندەلى و بەر بەرەلایى، ھۆى مسۆگەر كردنى خەشم و قارو رقو قىنى خودايە!
لەھەمووى سەيرتر كارمەندو بەرپۆھبەرانى ئەم دەسگا راگەيەنيانە، بەتايبەتى لە ولاتە موسولمانەكاندا، كۆمەلى موراھىق و لەزمت پەرست و ئارەقخۆرو چلكاو خۆرى شەيتان و ناشقى لۆتى بازى و چەقەنە سازى و ساتو سەمتووور و سەمان!!

١٤٢٣) باسى نووسەرانى قورئان و ھەرەشەكردن لە درۆكردن بەدەم پىغەمبەرەوھ (دروودى خودای لەسەر بى). (٧٤٣٤ - ٧٤٣٥)

باب: فِي كِتَابَةِ الْقُرْآنِ وَالتَّحْذِيرِ مِنَ الْكُذْبِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
١٨٦١- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَكْتُبُوا عَنِّي، وَمَنْ كَتَبَ عَنِّي غَيْرَ الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهِ، وَحَدَّثُوا عَنِّي وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ (قَالَ هَمَامٌ: أَحْسِبُهُ، قَالَ: مُتَعَمِّدًا) فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».
{الحديث: ٧٤٣٥ = ٧٤٧٠ فم:}

ئەبو سەعیدی خودری (رەزای خودای ئی بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بى) لەسەرەتاو بە ھاوەلانی خۆی دەفەرموو: (ھەرچی دەبیستن لەمن مەینووسن بێجگە لە قورئان، ئەگەر بێجگە لە قورئان شتی تەرتان لەمن بیست و نووسیتانەو بەیکوژیننەو، باشتی تر، لە رێگەى ھەلەو نەشارەزاییەو تێکەلى قورئان نەبى!
ئەمەیش واتای وانییە كە فەرموودەكانى من پشتگوێ بخەن و بايەخیان پى مەدەن و مەیانگێرنەو بە یەكترى، بەلكوو بە پێچەوانەو فەرموودەكانى من لەبەرېكەن و بۆیەكترى بگێرنەو، شتی وا زۆر باشەو قەیدى نییە. لەھەمان كاتدا ئەوھىشتان لەبەرچاوبى ھەركەسیكیش بەدەم مەوھ درۆبكا، باجیگەى خۆى

له دۆزه خا خوش بکا). {رياض/۳، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۸۰ - نامه‌ی زانین} +
{تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۵ - دهستوورو ئادابی زانین}.

هه ممام که مامۆستای مامۆستا (شیخی شیخ) هکه‌ی ئیمامی موسلیمه،
له‌گێڕانه‌وه‌ی ئەم فهرمووده‌یه‌دا، ده‌فه‌رموئ: واده‌زانم فهرمووی: (هه‌رکه‌سی‌کیش
به‌ده‌م منه‌وه به‌قه‌ستی، واته: به ئاره‌زوو، درۆبکا و قسه‌یی به‌درۆ بداته پال من،
که‌من ئەو قسه‌یه‌م نه‌کردبێ باجی‌گه‌ی خوی له ئاگری دۆزه‌خا خوش بکا).

۱۸۶۲- وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَقُولُ: «إِنَّ كَذِبًا عَلَى لَيْسَ كَذِبٍ عَلَى أَحَدٍ، فَمَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ
النَّارِ». {الحديث: ۵ = ۶ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۲، رقم: ۶۲۰ = ۱۲۹۱ فتح
الباری. ترمذی. جنائز: ۱۰۰۰. تحفة الأشراف: ۱۱۵۲۰}.

موغیره‌ی کورپی شوعبه (رمزای خودای ئی) فهرمووی: به‌گوئی خۆم له‌زاری پیرۆزی
پی‌غه‌مبه‌ری خوشه‌ویست و ئازیزو نازدارم بیست ده‌یفه‌رموو: (درۆکردن به‌ده‌م
منه‌وه، وه‌ک درۆکردن به‌ده‌م که‌سی تروه‌ه نییه، هه‌رکه‌سی به‌قه‌ستی به ئاره‌زوو
به‌ده‌م منه‌وه درۆ هه‌لبه‌ستی و بیکا، باجی‌گه‌ قنگی خوی له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا
خوش بکات!). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۴ - دهستوورو ئادابی زانین}.

۱۸۶۳- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ وَعَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ:
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ حَدَّثَ عَنِّي بِحَدِيثٍ يُرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ
الْكَاذِبِينَ». {الحديث المقدمة قبل الحديث ذي الرقم الواحد}.

سه‌مووره‌ی کورپی جوندوب و موغیره‌ی کورپی شوعبه (رمزای خودایان ئی) فهرموویان:
خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (هه‌رکه‌سی فهرمووده‌یی به‌ده‌م منه‌وه
بگێڕێته‌وه‌و سوور بزانی که ئەوه درۆیه‌و به‌ده‌م منه‌وه هه‌لبه‌ستراوه، ئەوه خوشی
یه‌کی‌که له‌و درۆ‌زانانه که‌ئەو درۆیه‌یان هه‌لبه‌ستوووه و ده‌ماو ده‌م ده‌ی‌گێڕنه‌وه‌و
بلاوی ده‌که‌نه‌وه!).

۵۶- نامه‌ی نزاو پارانه‌وه

کتاب الدعاء

{بپروانه: تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی پینجه‌م، زنجیره: ۵۸ هه‌تا زنجیره: ۹۴، له ژماره: ۴۹۳۹ وه هه‌تا ژماره: ۵۱۵۶ م + ریاضی صالحین/ ۳ به‌کوردی له زنجیره: ۲۴۴ وه هه‌تا زنجیره: ۲۵۴، له ژماره: ۱۴۰۸ وه هه‌تا ژماره: ۱۵۱۰ + ته‌جرید بوخاری به‌کوردی/ ۵، زنجیره: ۸۳، له ژماره: ۱۹۷۵ وه هه‌تا ژماره: ۱۹۹۳}.

(۱۴۲۴) ناوه پیرۆزه‌کانی خوداو که‌سی سه‌رژمیریان بکا. (۶۷۵۰ - ۶۷۵۱)

باب: فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَفِيْمَنْ أَحْصَاهَا

۱۸۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مَنْ حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَإِنَّ اللَّهَ وَثَرٌ يُحِبُّ الْوَثَرَ». {الحديث: ۶۷۵۰ = ۶۷۶۵ فم. بخاری. دعوات: ۶۴۱۰، ۷۳۹۲. ترمذی. دعوات: ۳۵۰۸. تحفة الأشراف: ۱۳۶۷۴}:

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بین) فه‌رمووی: خودای گه‌وره نه‌وه‌دو نو ناوی هه‌یه، له‌سه‌د یه‌ک که‌م، هه‌رکه‌سی له‌به‌ریان بکاو کار به واتاو مه‌به‌ستیان بکا، ده‌جیته به‌هه‌شت! خودا خۆی تاقه‌و هه‌ز له تاق ده‌کا). {تاج/ ۵، زنجیره: ۵۹، ژماره: ۴۹۵۸ — ناوه جوانه‌کانی خودا}.

روونکردنه‌وه:

خودا خۆی تا‌ک و ته‌نهایه، نه‌هاوه‌لی هه‌یه، نه‌هاو جووت و نه باوک و دایک و کو‌پ و کچ و نه‌که‌س، به‌لام دروستکراو جووتن، وه‌ک ژن و می‌ردو باوک و کو‌پ و دایک و کچ. ئه‌و شتانه‌یشی که تا‌کن و خودا هه‌زی لیانه، وه‌ک: پینج نو‌پژه، طه‌وافو سه‌عی هه‌وتن، ره‌جمی شه‌یتان هه‌وت به‌رده، خۆ پاک کردنه‌وه به‌سی به‌رده، ئاسمانه‌کان و زه‌مینه‌کان هه‌وتن، هه‌فته هه‌وت روژه و شتانی تری تا‌کی له‌م بابه‌ته.

(۱۴۲۵) نزاو پارانه‌وهی پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)
باب: دُعَاءُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۸۶۵- عَنْ فُرْوَةَ بْنِ نُوفَلٍ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْعُو بِهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ». {الحديث: ۶۸۳۳ = ۶۸۵۱ نم}:

فه‌روهی کورې نه‌وفه‌لی ته‌شج‌ه‌عی (ره‌حمه‌تی خودای ئی‌بن) فه‌رمووی: بو‌ خو‌م له‌
عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیڅه‌مبه‌رم پرس‌ی: ته‌ی دایک‌ی باوه‌رداران! پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بی) چو‌ن چو‌نی ده‌پارایه‌وه له‌خوداو له‌کاتی نزاو پارانه‌وه‌ا چی ده‌فه‌رموو؟
فه‌رمووی: زو‌ر جاران ده‌یفه‌رموو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ
مَا لَمْ أَعْمَلْ: خودایه‌! په‌ناده‌گرم به‌تو له‌شه‌ری هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خو‌م، له‌
شه‌ری کرده‌وه‌ی که‌سیکی تریش). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۷ - نه‌و گوته‌
حه‌دیس‌ییانه‌ی که به‌کارده‌هیئرین بو‌ په‌ناگرتن به‌خودا} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰،
ژماره: ۱۴۷۷}.

روونکړدنه‌وه:

له‌ غایه‌توله‌نموولی شه‌رحی تاجول ئوصولا ده‌فه‌رموئ: (به‌که‌می گو‌پارانه‌وه):
۱- ته‌وه‌ی که پیڅه‌مبه‌ر کردوویه‌تی ته‌گه‌ر کارئ خراب بووبی، ته‌وه‌ په‌نا
به‌خودا گرتن لیی کارئ ناشکرایه. وه‌ک چیروکه‌که‌ی پیڅه‌مبه‌رو عه‌بدوللای کورې
مالیک، ناسراو به‌ ئیبنو ئوم مه‌کتووم و هاتنی سه‌ره‌تای سووره‌تی (عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ
جَاءَهُ الْأَعْمَى). {بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۶۲، لاپه‌ر: ۵۵۶، ژماره: ۴۲۰۳ - سووره‌تی
عه‌به‌سه‌}.

وه‌ک چیروکی نه‌ییکردنی پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ موتوربه‌کردنی
خورماو پووجه‌ئبوونی به‌ره‌که‌ی. {بروانه: تاج/۳، لاپه‌ر: ۴۷۱، زنجیره: ۱۰۳، ژماره:
۳۱۶۹ - رای پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بو‌ ئیش و کاری دنیا‌یی}.

۲- ته‌وه‌ی که پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کردوویه‌تی، ته‌گه‌ر فه‌مانبه‌ری و کاری
باش و تاعه‌ت بووبی، ته‌وه‌ په‌ناگرتن به‌خودا له‌ شه‌ری ته‌م جو‌ره کاره‌باشه، له‌و

رووهوهيه كهدهبى بههوى لهخۆبايى بوون و بههوى بهخۆوه نازين و ريبازى و شتى ترى ناپهسەندى لهم بابەته.

٣- لهشەرى ئەوهيشى كه نهيبكردوه، مەبهست ئەوهيه كه خودا له ئاييندهدا بيبارىزى له تووشبوونى كردنى ئەو كارە خراپە. يا لهشەرى ئەوهى كهخۆى نهيكردوهو كهسيكى تر كردوويهتى يا دەيكا، بەلام لهوانهيه كه پريشكى ئەوئيش بگريتهوه، وهك خوداى گهوره دهفهرموى: {وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً - انفال - ٢٥/٨}.

واته: ئەى موسولمانينه! خۆتان بيبارىزن لهوچۆره كارو كردارو رهفتارانەى كهسەر دهكيشن بۆ نازاوهو كه تاوانبارو بى تاوان دهگرنهوهو زهرهرو زيانيان تهنيا بۆ تاوانكاران و ستهمكاران نيهو بهس، بهلكوو تهرو وشك پيكهوه دهسووتينن).

١٨٦٦- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ». {الحدیث: ٦٨٣٧ = ٦٨٥٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ٥، رقم: ٢١٢٧ = ٧٣٨٤، ١٦٩٧ = ١٦٩٧ تهجريد = ٤٨٤٨ فتح البارى. تحفة الأشراف: ٦٥٥٠}:

ئيبنو عەباباس (رمزای خودایان ئى بن) فهرمووی: دهستووری پيغه مبهر (دروودی خودای لهسەر بى) وابوو دهيفهرموو:

«اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»:

ئەى خودايە! خۆم سپارد بهتۆو باوهرم ههيه بهتۆ، پشتو پهنام ههر تۆى و پشتم بهست بهتۆ، دالدهم هيئاوهتهوه بهرتۆ، به پشتى تۆ دهچم بهگرى ناحهزى خۆما، ئەى خودايە! من ههميشه پهنا دهگرم به گهورهى و سهروهى تۆ، خوداى تر نيه تۆنهى، پهنا دهگرم به گهورهى تۆ لهوهى كه سهرم ئى بشيويى و

سەرگەردانم بکەیت، تۆ ئەو زیندووھ نەمرەیت کە ھەرگیز نامریت، ھەموو زیندووین بێجگە لەتۆ، بەجنۆکەو پەری و فریشتەو مروڤیشەو، ھەموو دەمرن و کۆتایی بە ژانیان دئو تەنھا ھەر خۆت دەمینی و بەس!). {تاج/۵، زنجیرە: ۷۰، ژمارە: ۵۰۴۷ - نزایی کە خێرو خوڤی ھەردوو جیھانی تیابن + تاج/۱، زنجیرە: ۱۸۴، ژمارە: ۹۸۶ - خویندنی قورئان و نزاو پارانەوھ لەشەودا} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۵۰، ژمارە: ۱۴۸۰ - نامەى نزاو پارانەوھ}.

۱۸۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ وَأَسْحَرَ يَقُولُ: «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلِ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ». {الحديث: ۶۸۳۸ = ۶۸۵۸ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جاران پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەسەفەردا، لەکاتی دەمی بەیانیدا دەیفەرموو: (با ئەوێ کە گوێی لەم وشانەى منە، لەبارەى ھەمدو سوپاس و نزاو پارانەوھو، با رایبگەيەنئ بە موسولمانانی تریش، ھەتا ئەوانیش لەم بەرە بەیانەدا، سەرگەرمی یادی خودابن و لەخودا بپارێنەو، ئەى پەروردگارمان! خۆت لەم سەفەرەماندا ھاوڕێمانبەو بەچاوی سۆزو میھربانی ئاگاداریمان بڤەرموو، بەھەر و نازو بەخششی خۆت برێژە بەسەرمانا، لەھەمان کاتا کە ئەمەت عەرزەدەکەم، پەناش دەگرم بەتۆ ئەى خودایە! لە ئاگرى دۆزەخ).

۱۸۶۸- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ: عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطْئِي وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمَقْدَمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». {الحديث: ۶۸۳۹ = ۶۸۵۷ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۱۹۹۱ = ۶۳۹۸ فتح البارى = ۱۶۴۱ تجريد = ۴۵۲۲ فتح البارى}:

ئەبو مووسا ئەشعەرى (رەزاي خۇدای ئى بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۇدای لەسەر بى)

جاران ئەم نزاىەى دەکردو دەیفەرموو:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جَدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئَتِي وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»:

واتە: ئەى خودايە! ئەى پەرورەدگارى گەورەم! لێم خۆشە، خۆشە لە تاوانم، لە نادانى و نەفامىم، لە زىادە رەوىم و پىلەپەلەپىنم لە ھەموو کارىکما، لەوھى كەتۆ باشتري دەزانی لەمن، خودايە! تاوانەکانم ھەموو بپۆشە، چ ھى بەراستىم بى، چ ھى بەگالته مەوھ بى، چ ھى ھەلەو نەزانىم بى، چ ھى ئەنقەس بى، وە ئەم جوړە تاوانەيشم ھەموو ھەن! ئەى خودايە! تاوانى كۆن و نويم ھەموو بپۆشە وە تاوانى نەينى و ئاشكرام بپۆشە، ئەو تاوانانەيشم بپۆشە كەتۆ خۆت باشتري لى دەزانيت، پيشخستن و پاشخستن ھەر بەدەستى خۆتە، پيشخەرو پاشخەر ھەر تۆى، وە ھەموو شت بۆ تۆ ئاسانە، تۆ دەستەلاتى ھەموو شتيكت ھەيە و ھيچ شت لە چنگى تۆ قوتار نابى و ھيچ شت لەدەستى تۆ دەرنەچى. {تاج/۵، زنجيرە: ۷۰، ژمارە: ۵۰۴۲ -

نزايى كە خيرو خۆشى جىھانى تىادا بى} + {رياض/۳، زنجيرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۲۴} .
 ۱۸۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ». {الحديث: ۶۸۴۱ = ۶۸۵۹ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خۇدای ئى بى) دەفەرمووی: جاران خۆشەویست (دروودی خۇدای لەسەر بى)

ئەم نزاىەى دەخويند، دەیفەرموو:

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»:

واته: ئەى خودای من! دینه‌که‌م، که مایه‌ی خو‌شیی و باشیی هه‌موو کاروباریکمه، ریک و پیکى بخه بۆم، وه دنیا‌که‌م که‌تیا ده‌ژیم و گوزهرانى تیا‌ده‌که‌م، سازى بکه بۆم، وه دواروژم، که تيازيندوو دهمه‌وه، باشى بکه بۆم، خودايه! ئەم ژيانه‌ی ئەم دنيايه‌م بۆبکه به‌هۆى هه‌موو زيا‌ده‌ خي‌رى، وه مردنیشم بۆ بکه به‌ ده‌ستمايه‌ی سه‌رفرازى و سه‌سانه‌وه له‌ده‌ستى هه‌موو شه‌رێ!}. {رياضى صالحين/۳، زنجيره: ۲۵۰. نامه‌ی نزاو پارانه‌وه، ژماره: ۱۴۷۲ + تاج/۵، زنجيره: ۷۰، ژماره: ۵۰۴۴ - نزيائى که خيرو خو‌شى هه‌ردوو جيهانى تيا‌بێ}.

۱۸۷۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى». {الحديث: ۶۸۴۲ = ۶۸۶۰ فم}:

عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری مه‌سه‌عوود (ره‌زای خودای ئى بن) فه‌رمو‌وی: خو‌شه‌ويست (درو‌ودى خودای له‌سه‌ر بن) گه‌لى جار ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى»: واته: ئەى خودای من! داخوا‌زى ئەم خه‌لاتانه‌ت ئى ده‌که‌م: ریکه‌ی راستم پێ نیشان بده، له‌خودا ترسیی و ته‌قوام پێ نیشان بده، روو سووریم پێ خه‌لاتکه، دارایی و ده‌وله‌مه‌ندیی دلو ده‌روون و مال‌م پێ خه‌لات بکه. {تاج/۵، زنجيره: ۷۰، ژماره: ۵۰۴۳}.

۱۸۷۱- عَنْ زِيَادِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: لَا أَقُولُ لَكُمْ إِلَّا كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ، قَالَ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا». {الحديث: ۶۸۴۴ = ۶۸۶۲ فم}:

زه‌یدی کو‌ری ئه‌ره‌قه‌م (ره‌زای خودای ئى بن) فه‌رمو‌وی: جاران پێغه‌مبه‌ر خو‌ی (درو‌ودى خودای له‌سه‌ر بن) چۆن ئەم نزا‌یه‌ی ده‌خو‌یند، منیش ئاو‌هه‌ا بو‌تانى ده‌خو‌ینم، ده‌یفه‌رموو

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا، أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا».

واته:

خودايه! پهنا دهگرم له بیکارهی و تهووهزلی و ترسنوکی و رژدی و چرووکی و نیفتادهیی و نازاری گوړ، خودايه! ترسی خوت بخهره ناو دلمهوهو دهروونم کهیل که له تهقواو پاک و ته میز رایبگره، چونکه تو خوت لهههموو کهسیکی تر، باشر پاک و خاوینی دهکهپتهوه، لهراستیدا تو ههر خوت گهورهو سهروورو خاوهنی خودی منیت. خودايه! پهنا دهگرم بهتو له زانستی بی کهلک و بی سوودو، له دلی بی ناگای بی ترسو، له دهروونی چاو برسیو، لهدووعاو نزاو پارانهوهیی که گیرانهبی!). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۶ - نهو گوته هدیسیانهای که بهکاردهیئرین بو پهناگرتن بهخودا}.

۱۴۲۶) نزاو پارانهوهی ... خودايه! لیلم ببوورهو رهحمم پی بکهو ناسوودهییلم پی ببهخهه و رزقو روژی باشم بدهری. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

باب: الدُّعَاءُ ... اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

۱۸۷۲- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَقُولُ حِينَ أَسْأَلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي، وَيَجْمَعُ أَصَابِعُهُ إِلَّا الْإِبْهَامَ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ تَجْمَعُ لَكَ دُنْيَاكَ وَآخِرَتَكَ». {الحديث: ۶۷۹۱ = ۶۸۰۷ فم}:

نهو مالیکی نهشجعهی (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: باوکم فهرمووی: گویم لی بوو پیاوئ هات له پیغهمبهری پرسى، گوئی: نهی پیغهمبهری خودا! کاتی له پهروهردگارم دهپارپمهوهو داوای لی دهکهم چی بلیم و چوَن بلیم؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسر بی): بلی: «قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»: واته: نهی خودايه! خوشبه لیلم و له گوناههکانم ببوورهو بهزهویت بیتهوه پیامو و رحمم

پېښکه و (رېگه‌ی راستم پې نشان بدهو) بېوه‌ی و سهر ناسوودهم که و رزق و روژیه‌کی حه‌لائی سهر و بهرم پې بده). هه‌موو جارئ که پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بې) یه‌کئ له‌م چوار وشه‌یه‌ی ده‌فه‌رموو، په‌نجه‌یه‌کی خوئی ده‌نووقان، به‌س په‌نجه که‌له‌ی مایه‌وه که نه‌ینوو قان‌دبوو، چوار وشه‌که ئه‌مانه‌ن:

۱- اغفر لی. ۲- وارحمنی. ۳- وعافنی. ۴- وارزقنی.

ئه‌وجا خو‌شه‌و یست (دروودی خودای له‌سهر بې) به‌ پیاوه‌که‌ی فه‌رموو: (نزاو پارانه‌وه به‌م وشانه، خېرو خو‌شی هه‌ردوو جیهانت بو کۆده‌کاته‌وه!). {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰، ژماره: ۱۴۶۹ — نامه‌ی نزاو پارانه‌وه}.

روونکر د نه‌وه:

ئه‌بو مالیکی ئه‌شجعه‌ی، ناوی سه‌عدی کورپی طاریقی کورپی ئه‌شیه‌مه، خوئی تابیعیه، متمانه‌یه، طاریقی باوکی سه‌حابه‌یه، ئیمامی موسلیم ده‌فه‌رموئ: یه‌ک راوی هه‌یه که ئه‌بو مالیکی کورپی خو‌یه‌تی، دوو فه‌رمووده‌ی له‌ موسلیمدا هه‌یه. له‌ ئیصابه‌دا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو مالیکی ئه‌شجعه‌ی ده‌فه‌رموئ: گوتم به‌ باوکم: بابه! تو خۆت له‌پشتی پېغه‌مبه‌ره‌وه نوێژی به‌یانیت کردووه، هه‌روه‌ها له‌ پشتی عومه‌رو ئه‌بویه‌کرو عوتمان‌ه‌وه، هه‌رکه‌سه‌یان له‌کاتی جېنشینی خو‌ياندا، له‌پشت عه‌لیشه‌وه له‌ کووفه، نزیکي پېنج سال نوێژی به‌یانیت کردووه، جا ئایا ئه‌م زاتانه، له‌ جه‌ماعه‌تی نوێژی به‌یانیدا قونووتیان ده‌خویند، یان نا؟ باوکم له‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌مدا فه‌رمووئ: (شتی وا نه‌بووه، قونوت خویندن له‌ نوێژی به‌یانیدا، له‌دوا ئه‌وان داهینراوه!).

عه‌سقه‌لانی ده‌فه‌رموئ: ته‌رمه‌زی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی به‌ صه‌حیح داناوه. له‌ ته‌هذیب و ته‌هذیبا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو مالیک هه‌تا ده‌ورو به‌رو سنووری سالی سه‌دو چلی کۆچی ژیاوه، ئیبنو عه‌بدولبه‌ر ده‌فه‌رموئ: که‌سی له‌ زانایانی فه‌رمووده گومان نابهم که به‌متمانه‌و زانای دانه‌ن!

١٤٢٧) نزاو پارانهوہى ... خودايه! لههہردوو جيهانا باشمان بۆيکهو لهسزای دۆزهخ بمانپاریزه. (٦٧٨١ - ٦٧٨٢)

باب: الدُّعَاءُ ... اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
١٨٧٣- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ - وَهُوَ ابْنُ صُهَيْبٍ - قَالَ: سَأَلَ قَتَادَةُ أَنَسًا: أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَكْثَرُ؟ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». قَالَ: وَكَانَ أَنَسٌ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدَعْوَةٍ دَعَا بِهَا فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدُعَاءٍ دَعَا بِهَا فِيهِ. {الحديث: ٦٧٨١ = ٦٧٩٦ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٥، رقم: ١٩٩٠ = ٦٣٨٩، ٤٥٢٢ فتح البارى}:

عهبدو لههزیزى كورپى صوههیب فهرمووى: قهتاده له ئهههسى كورپى مالیکى
پرسى: زۆرتر پیغهمبهه (دروودى خودای لهسهه بئ) بهكام نزایه نزاى دهکرد؟ فهرمووى:
زۆرترینى کات پیغهمبهه (دروودى خودای لهسهه بئ) بهم نزایه نزاى دهکردو دهیغهرموو:
{اللَّهُمَّ - رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ - البقرة - ٢٠١/٢}.

واته: خودايه! ئهى پهروهردگارى ئيمه! ههم لهجيهاناو ههم لههروژى پاشه روژا،
بهشى باشمان پئ بدهو، لهههردوو جيهاندا چاکمان بۆيکه، وه بمانپاریزه له سزای
دۆزهخ). {تاج/٤، زنجیره: ٣، ژماره: ٣٧٢٨ - ئهوهى لهبارهى سوورتهى بهقههروهه
هاتووہ}.

فهرمووى: ههركاتئ ئهههس بيويستايه، كه نزايهكى كورتو پوخت بكا، بهم
نزايه دهيكردو دهیغهرموو: {رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ} بهلام کاتئ كه دهيويست زۆر بپاریتهوهو نزاى دوورو دريژبكا، لهناو ئهو
پارانهوهو نزا دريژدها، ئهم نزايهشى تيا دهخويندو ئهم نايهتهيشى دهکرد به بهشى
له نزاو پارانهوهو دريژدهكى.

(۱۴۲۸) نزا بۆرینمایی و شاره زایی. (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

باب: الدُّعَا بِالْهُدَايَةِ وَالسَّدَادِ

۱۸۷۴- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قُلِ: اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي، وَادْكُرْ بِالْهُدَى هِدَايَتَكَ الطَّرِيقَ، وَالسَّدَادِ سَدَادَ السَّهْمِ». {الحديث: ۶۸۴۹ = ۶۸۶۷ فم:}

ئىمامى عهلى (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغهمبهری نازدارو خوشهویست (دروودی خودای لهسمر بین) فهرمووی پییم: (بلی: اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي: خودایه! ریگهی راستم له نایینی خۆتدا پی نشان بدهو ناراسته ی ههموو کاریکی باشم بفهرموو).

خوشهویست (دروودی خودای لهسمر بین) فهرمووی: (ئهی نزا خوین بهم دوو وشه پیروژه! گرنگی به نزاکهت بده، بهم رهنکه کاتی دهلیت: (اهدنی) ئهوه بهینهره بهرچاوی خۆت، کهچۆن ئهگهر له ریگهی راستو رهوا شارهزاو قال ببیت، ئیتر ریگهکه ههله ناکهیت و لی تیک ناچ، ئاوههایش خودای گهوره له ریگهی راستو دروستی زیان و ناییندا شارهزات بکا، ههتا قهت بهههلهدا نهچیت.

ههروهها ئهی نزا خوین! کاتی دهلیت: (سددنی) له دلی خۆتدا، بیر له وه بکه رهوهو به باشی ئهوه بهینهره بهرچاوی خۆت کهچۆن ئهگهر تیر به باشی ناراسته ی نشان بکری، به باشی دهپیکی و ههله ناکا، ئاوههایش خودا له ههموو بواریکی باشی زیانا، به رهو چاکه و خیر ناراستهت بکا، ههتا له ههله بوون و نه پیکان به دوور بیت!).

(۱۴۲۹) کردنی کاری چاکه له کاتی نزاو پارانه وهدا. به دهست کهلاو به هو ی

گیرابوونی. (۶۸۸۶ - ۶۸۸۴)

باب: الدُّعَا بِمَا عَمِلَ مِنَ الْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ

۱۸۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَمَا ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ يَتَمَشُّونَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ، فَأَوْوَأَ إِلَى غَارٍ فِي جَبَلٍ، فَأَنْحَطَّتْ عَلَى فَمِ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ، فَأَنْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ فَادْعُوا اللَّهَ تَعَالَى بِهَا لَعَلَّ اللَّهَ يَفْرُجُهَا عَنْكُمْ، فَقَالَ

أَحَدُهُمُ: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ لِي وَالِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَأَمْرَاتِي، وَلِي صَبِيَّةٌ صِغَارٌ أُرْعَى عَلَيْهِمْ، فَإِذَا أَرَحْتُ عَلَيْهِمْ، حَلَبْتُ فَبَدَأْتُ بِوَالِدَيَّ فَسَقَيْتُهُمَا قَبْلَ بَنِيَّ، وَأَنَّهُ نَأَى بِي ذَاتَ يَوْمٍ الشَّجَرُ، فَلَمْ آتِ حَتَّى أَمْسَيْتُ، فَوَجَدْتُهُمَا قَدْ نَامَا، فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ، فَجِئْتُ بِالْحِلَابِ فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا، أَكْرَهُ أَنْ أُوْقِظَهُمَا مِنْ نَوْمِهِمَا، وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْقِيَ الصَّبِيَّةَ قَبْلَهُمَا، وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاعُونَ عِنْدَ قَدَمَيَّ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ دَائِبِي وَدَائِبُهُمْ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ، فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً نَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ، فَفَرَجَ اللَّهُ مِنْهَا فُرْجَةً فَرَأَوْا مِنْهَا السَّمَاءَ. وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَتْ لِي ابْنَةٌ عَمَّ أَحَبَبْتُهَا كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرِّجَالُ النِّسَاءَ، وَطَلَبْتُ إِلَيْهَا نَفْسَهَا، فَأَبَتْ حَتَّى آتِيَهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ، فَتَعَبْتُ حَتَّى جَمَعْتُ مِائَةَ دِينَارٍ، فَجِئْتُهَا بِهَا، فَلَمَّا وَقَعْتُ بَيْنَ رَجُلَيْهَا، قَالَتْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ، اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَفْتَحِ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ، فَقُمْتُ عَنْهَا، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ، فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً، فَفَرَجَ لَهُمْ. وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ اسْتَأْجَرْتُ أَجِيرًا بِفَرْقِ أَرْزٍ، فَلَمَّا قَضَى عَمَلَهُ قَالَ: أَعْطِنِي حَقِّي، فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ فَرَقَهُ، فَرَعِبَ عَنْهُ، فَلَمْ أَزَلْ أَرْزِعُهُ حَتَّى جَمَعْتُ مِنْهُ بَقْرًا وَرِعَاءَهَا، فَجَاءَنِي فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَظْلِمْنِي حَقِّي. قُلْتُ: أَذْهَبُ إِلَى تِلْكَ الْبَقَرِ وَرِعَائِهَا فَخُذْهَا، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَسْتَهْزِئْ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ، خُذْ ذَلِكَ الْبَقَرِ وَرِعَاءَهَا، فَأَخَذَهُ فَذَهَبَ بِهِ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ، فَافْرُجْ لَنَا مَا بَقِيَ، فَفَرَجَ اللَّهُ مَا بَقِيَ. {الحديث: ٦٨٨٤ = ٦٩٠٤ فم. تجريد البخاري بالكوردی ٣/، رقم: ١٠٠٥ = ٢٢٧٢ فتح الباری}

عہدوللای کوری عومہر (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: خوْشہوویست (دروودی خودای لہسہر بی)

فہرمووی: (جاری سی کہس بہ ریگاہہکا دہرؤیشتن، لہنہتہوہ پیْشینہکان بوون، باران دایگرتن، جا شہوئی پہنایان بردہ ناو ئہشکہوتی لہکیوی، تاویری لہ کیوہکہوہ بہربؤوہ دہرگای ئہشکہوتہکہی قہپاتکرد، جا لہناو خوْیاندا گوتیان: ئادہی سہیربکہن بزائن چی کردہوہیہکی باشتان کردوہ بوْ خودا، بہو کردہوانہ لہخودا بپارپنہوہ، سا بہشکوو خودا بہہوئی ئہو کردہوہ باشانہوہ دہرووتان لی بکاتہوہو لہم گاہہردہ رزگارتان بکا.

يەككىيان گوتى: خودايە! خۆت ئاگات لىيەو ئاگادارىت كە من باوك و دايكىكى
 پىرو ئىختىيارم ھەبوون و لەگەل ژنىك و چەند منالىكى ورددا، شوانىم بۆيان دەگردو
 بەشوانى بەخىوم دەگردن، ھەموو جارى كە دەگەرپامەو ھە بۆ مالىھەو، رانەكەم
 دەگردە پەچەو ھەو شىرم دەدۆشى و لەپىشدا دەرخواردى دايك و باوكم دەدا، ئەو جا
 بەشى منالىھەكانى خۆشم لە شىرەكە دەدا، تا رۆژى بەشوین لەو ھەرى باشا
 دووركەوتەو ھەو درەنگم بەسەرھات و كە ھاتمەو ھەو شەو بوو، روانىم كەوا باوك و
 دايكم نووستوون، منىش وەك جارەن شىرم دۆشى بۆيانم بردو بەدىار سەريانەو
 راوہستام ھەتا كەى خەبەريان بۆو شىرەكەيان بخۆنەو، بەلام ھەزم نەكرد كە
 خەبەريان بكەمەو ھەو پىشم ناخۆش بوو كە بەرلەوان شىر بەدەم بە ژن و منالىھەكانم،
 منالىھەكانىش لەو ماوہيەدا لەبەرپىما لەبەرساندا ھەر دەرزوكانەو، ھەتا شەبەقىدا
 ئەمە ھالمان بوو، جا ئەى خودايە! تۆ خۆت دەزانى ئەگەر ئەمەم لەبەر
 رەزامەندىي تۆ كەردو، ئەوا دەرزو پەكمان لى بكەرەو ھەو كەلەبەرپىكمان بۆ بكەرەو،
 كە ئاسمانى لىو ھەو ببينن.

جا خودا كەلەبەرپىكى بۆ كەردنەو ھەو ئاسمانيان لىو ھەو بىنى و تاویرەكە تۆژى
 خزا بەلام نەيانتوانى لىو ھەو دەرچن.

يەككىكى تريان گوتى: خودايە! خۆت ئاگادارى كە كچىكى ئامۆزام ھەبوو،
 چەندە پىاو ھەز لە ئافرەت دەكا ئەو ھەندە ھەزم لىي بوو، كە داواى ئىشى خراپەم
 لىكرد خۆى نەدا بەدەستەو، ھەتا سالىكىيان دووچارى گرانى و قات و قىرى بوو، وە
 بەناچارى خۆى ھات بۆلام، ديسان خۆى نەدا بەدەستەو تاسەد دىنارى زىپرى پى
 نەدەم، منىش تىكۆشام و خۆم ماندوو كەرد تا ئەو پارەيەم كۆكردەو ھەو بۆم بردو دام
 پىي لەباتى ئەو ھەو كە خۆيم بدا بەدەستەو، ئەو پىش واپكرد، جا كاتى دەستم لىي
 گىر بوو، وە لەناو كۆشيا دانىشتەم و وىستم بەدەستى بگرم، كچەكە گوتى: ئامۆزا!
 ئەى عەبدەللا! ئەى بەندەى خودا! لەخودا بترسەو ئەم مۆرە بەنارەوا مەشكىنە!

ئىتر منىش ھەلسام و ازم لى ھىناو پارەكەيشم داپىي بەخۆپايى بۆ خۆى، وە
 لەو كاتەيشدا لەھەموو كاتى زياتر ھەزم لىي بوو، جا ئەى خودايە! تۆ دەزانى

ئەگەر ئەمەم لەبەر رەزامەندیی تو کردوو، ئەوا دەروویە کەمان لی بکەرەدوو لەم سەخەلتییە رزگارمان بفرموو، ئیتر خودا دەروویەکی تری لیکردنەدوو تا دوو بەش لەسی بەشی تاویرەکە خزاو لەسەر دەرگاکی لاچوو، بەلام کە لەبەرەکە وەها گەورە نەبوو کە بتوانن لێوێ بچنە دەرەدوو!

سییە میان گوتی: ئەی خودایە! تو خۆت ئاگات لێیە، کەمن جارێ بەقزناخی برنج کریکارێکم بەکری گرت، کە ئیشەکە تەواو کرد، گوتی: کریکەم پێ بدە، منیش گوتم: کریکەت ئەوەتانی، کەچی بەدلی نەبوو، وەری نەگرت، منیش کە ئەو رۆیی پارەو کریی کریکارەکانی ترم هەموودا، وە چەلتوو کەکە ئەویشم هەموو وەرزی دەچاندو بەرەمەم دەهینا، تاوا زۆر بوو گاگەلیک و وشتر و مەرو چەند بەندەیکە شوانم پێی کری، تا رۆژی کریکارەکە هاتەو بۆلام، گوتی: لەخودا بترسە کریکەم پێ بدە. منیش گوتم پێی: برۆ ئەو رانە وشتر و گاگەل و رانە مەرو شوانەکانیان ببە بۆ خۆت، هەمووی هی کریکەتە، گوتی: ئەی عەبدی خودا! لەخودا بترسە گالتەم پێ مەکە. منیش گوتم: بەراستەم، گالتەت پێ ناکەم، هەمووی هی خۆتە برۆ ببە بۆ خۆت. ئیتر ئەویش هەمووی برد بۆ خۆی و رویشت. جا ئەی خودایە! تو خۆت دەزانی ئەگەر ئەمەم لەبەر خاتری تو کردوو، ئەوا دەرگای ئەشکەوتە کەمان بەتەواوی بۆ بکەرەدوو، جا خودای گەورە بەهۆی ئەم کردوو بەشەنەیانەدوو بەهۆی نیازی پاکیانەو دەرگای ئەشکەوتەکە بە تەواوی بۆیان کردوو تاویرەکە تەواو خزاو هاتنە دەرەدوو بە رینگەیی خۆیان رویشتن!.

{ریاضی صالحین/۱، زنجیرە: ۱، ژمارە: ۱۲ - باسی نیازو نیازپاکی + تاج/۱، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۸۵ - نیازو نیازپاکی}.

(۱۴۳۰) نزای کاتی مەینەتی و سەخەلتی. (۶۸۵۸ - ۶۸۶۱)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الْكَرْبِ

۱۸۷۶- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». {الحديث: ۶۸۵۸ = ۶۸۷۷ فم. تجرید البخاری بالكوردی = مختصر صحیح البخاری/ ۶، رقم: ۱۹۸۵ = ۶۳۴۵، ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۳۵}:

نَیَبَنُو عَهَبَس (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: دہستووری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) وابوو، لہکاتی سہخلہتی و دلتنہنگی و مہینہتو و لیقہ وماندا، کہخہم دایدہگرت دہیفہرموو:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». واتہ:

خودای راست و دروست و بہہق ہمر یہزدانی پاکہ و بہس، خودای تر نییہ بیجگہ لہخوی، کہ خودایہکی گہورہو ہیمن و خاوہنی حیلہم و حہوسہلہیہ، خودای بہہق ہمر یہزدانی پاکہ، کہ خاوہنی عہرشی مہزنہ، کہ تہخت و بارہگای حوکمپرائی خویہتی، خودای بہہق بہس یہزدانی پاکہ، کہ خاوہنی یہک بہیہکی گشت ناسمانہکان و زہمینہ، کہ خاوہنی عہرش و بارہگای نازداری خودای گہورہو سہرورہہ!). {تاج: ۵/، زنجیرہ: ۷۲، ژمارہ: ۵۰۷۸ - نزاکانی مہینہتبار}.

(۱۴۳۱) نَزای بہندہ گیرادہبی بہ مہرجی پہلہنہکا. (۶۸۶۹ - ۶۸۷۱)

بَابُ: يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَعْجَلْ

۱۸۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ بِائْتِمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمَ مَا لَمْ يَسْتَعْجَلْ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا الْإِسْتِعْجَالُ؟ قَالَ: «يَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ أَرِ يُسْتَجَابْ لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ». {الحديث: ۶۸۷۱ = ۶۸۹۱ فم. تجرید البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۹۸۴ = ۶۳۴۰ فتح الباری}:

نہبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) دہیفہرموو: (ہمیشہ نزاو پارانہوہی بہندہ قہبوول دہبی و خودای گہورہ گیرای دہکا،

بەمەرچی دووعای ناهەق نەبێ، وەك ئەوە نزا بۆ بڕینی رشتەى خزمایەتى بكا، بەلام بەمەرچی ئەوەش كە پەلەنەكا).

عەرزی خۆشەویست كرا: قوربان! ئەى پێغەمبەرى خودا! پەلە پەل وەكوو چى؟ فەرمووى: (وەك نزا خوان بلى: من هەر دووعا و نزا دەكەم و هەرگىرا نەبوو، ئیتر بەره بەره نائومید دەبى و كۆل دەدا واز لە نزاكردن دەهینى و نزاكەى گىرا نابى!).

روونکردنەوه:

واتە: بەردەوام بوون لەسەر پارانەوهو، ورك گرتن لە خودای گەوره و میهرەبان كە بىت بەهاوارتەوهو كۆل نەدان لە نزا و دووعا، نیشانەى گىرابوونىەتى!

(۱۴۳۲) بەجەخت نزاكردن و نەلى: ئەگەر جەزەدەكەیت. (۶۷۵۴ - ۶۷۵۲)

بَابُ الْعَزْمِ فِي الدُّعَاءِ وَلَا يَقُلْ إِنْ شِئْتَ

۱۸۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، لِيَعَزِمَ فِي الدُّعَاءِ، فَإِنَّ اللَّهَ صَانِعَ مَا شَاءَ، لَا مَكْرَهَ لَهُ». {الحديث: ۶۷۵۴ = ۶۷۶۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۸۳ = ۶۳۳۹، ۷۴۷۷ فتح البارى}:

ئەبو هورەیره (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (کەستان مەلێن لەکاتى نزا و پارانەوهدا: خودایە! ئەگەر خۆت ئارەزوو دەکەى لىم خۆشە، خودایە! ئەگەر خۆت ئارەزوو دەکەى رەحمم پى بکە، داواکەتان یەك لایى بکەنەوه و سووربین لەسەرى و بەجەخت داوا لەخودا بکەن و ئەگەر و مەگەر لە نزا و پارانەوهدا مەکەن، بەلکوو بەبى مەرج و بەستەنەوه بەشتیکەوه، رىک و راست داواى شت لەخودا بکەن، وەك ئەوە بلین بەبى قەید: خودایە! لە گوناھمان خۆشە، زیندووومان سەلامەتکە، لە مردووومان خۆشە، شىفای نەخۆشمان بدە، دل و مال و ولاتمان ئاوەدان بفرموو، چونکە کەس زۆرى لەسەر خودا نییە، تۆ بلییت و نەلییت خودا ئەگەر مەیلی لەسەر شتى نەبى نایکا). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶۷، ژمارە: ۵۰۱۹}.

۱۴۳۳) هه موو شهوی کاژیریکی تایبهتی واتبادا نرای تیا گیرایه. (۱۷۱۴ - ۱۷۷۵)

بَابُ: فِي اللَّيْلِ سَاعَةٌ يُسْتَجَابُ فِيهَا

۱۸۷۹- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ فِي اللَّيْلِ سَاعَةً، لَا يُؤَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ». {الحديث: ۱۷۶۷ = {

جاییری کوری عهبدوللا (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: بیستم له پیغه مبهه ر (دروودی خودای لهسه ر بئ) دهیغه رموو: (له شهودا کاژیری ههیه، هه ر پیاویکی موسولمان، نهو کاژیری بهنسیب بئ، داوی هه ر خیری له کاروباری جیهان، یا له کاروباری دواروژ له خودا بکات مسوگه ر خودا پیی ددها، نهو کاژیره له هه موو شهویکا ههیه!). {تاج: ۵، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۵۰۲۲ + تاج: ۱، زنجیره: ۱۵۰، ژماره: ۸۷۶، ۸۷۷، ۷۷۸، ۸۷۹ + تاج: ۱، زنجیره: ۱۳۹، ژماره: ۸۱۹ - خیرو گه ورهیی روژی ههینی}.

۱۴۳۴) هاندان لهسه ر نزاو یادی خودا له کوتایی شهودا و گیرابوونی نزا تیایدا.

(۱۷۱۴ - ۱۷۷۵)

بَابُ: التَّوْبَةُ فِي الدُّعَاءِ وَالذِّكْرِ فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَالْإِجَابَةُ فِيهِ

۱۸۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كُلِّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ». {الحديث: ۱۷۶۹ = تجريد البخاري بالكوردي ۱/، رقم: ۵۷۲ = ۱۱۴۵، ۶۳۲۱، ۷۴۹۴ فتح الباري. أبو داود. صلاة: ۱۳۱۵. ترمذی. دعوات: ۳۴۹۸. تحفة الأشراف: ۱۳۴۶۳}.

ئه بو هورمه ر (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ر بئ) فهرمووی: (له سییه کی دواپی شهودا، هه موو شهوی، ساڻ دوا زده مانگه، خودای په روه ردگاری پیروژو گه وره مان، دیته خواره ده بو ئاسمانی خواروو، ده فه رموی: کئ له م دهمه دا لیم دهمارپه ته وه تابجم به هاوارییه وه، کئ له م دهمه دا داوی شتم ئی دهکا تا بهشی باشی پی بدهم و بی بهشی نه که م، کئ داوی لیخو شبوونم ئی دهکا تا لیی خو شم به!).

روونکردنهوه:

شیخی عهسقه لانی (رحمتهی خودای لی بن) له راقه و روونکردنهوهی ئەم فەرموودیهدا، زۆر زانایانه و مه لایانه، له هاتنه خوارهوهی خودا بۆ ئاسمانی خواروو ددهوی، وەرپاو بۆچوونی زاناو لایهن و کۆمه له مه زهه بییه کان باس دهکا. یه کۆ لهو زاتانه ئیبنو عه ره بییه، که ده فەرموئ: (من رام له سه ر ته ئویلی ئەم جوړه فەرموودانه یه، که بۆنی جیهه ته و لاو جیگه و شوینیان لی دی).

(۱۴۳۵) نزا له کاتی خویندنی که له بابدا. (۶۸۵۷)

باب: الدُّعَاءُ عِنْدَ صِيَاكِ الدِّيَكَةِ

۱۸۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاكِ الدِّيَكَةِ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا». {الحديث: ۶۸۵۷ = ۶۸۷۶م. تجريد البخاري بالكوردی ۳/، رقم: ۱۳۳۲ = ۳۳۰۳ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۶۰۲. ترمذی. دعوات: ۳۴۵۹. تحفة: ۱۳۶۲۹}:

ئەبو هورەیره (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر لی) فەرمووی: کاتی گویتان له قوو قه ی که له شیر بوو، داوای به هره و به خشش له خودای گه و ره بکه ن، چونکه ئەوه بویه ده خوینن چونکه فریشته ی دیوه، کاتی گویتان له زه ره ی که ریش بوو، په نابگرن به خودا له شه ری شه ی تان، وه ک ئەوه بلین: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: په ناده گرم به رهحه تی خودا له شه ری شه ی تانی بیهش له رهحه تی خودا) چونکه که ر که ده زه پرنی شه ی تان ده بینن، یا شه ی تان دیته به رچاوی!). {تاج/۵، زنجیره: ۷۷، ژماره: ۵۰۹۶ - گوته ی کاتی خویندنی که له باب}.

(۱۴۳۶) خیرو باشی نزا لی که له روو نه بی. (۶۸۶۶)

باب: الدُّعَاءُ لِلْمُسْلِمِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ

۱۸۸۲- عَنْ صَفْوَانَ - وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ - وَكَانَتْ تَحْتَهُ أُمُّ الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَدِمْتُ الشَّامَ فَأَتَيْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فِي مَنْزِلِهِ، فَلَمْ أَجِدْهُ، وَوَجَدْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ، فَقَالَتْ: أُرِيدُ

الْحَجَّ الْعَامَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ. قَالَتْ: فَادْعُ اللَّهَ لَنَا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ: «دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلٍ». قَالَ: فَخَرَجْتُ إِلَى السُّوقِ، فَلَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فَقَالَ لِي مِثْلَ ذَلِكَ، يَرْوِيهِ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ٦٨٦٦ = ٦٨٨٥ فم:}

صهفوانی کوپی عهبدوئلائی کوپی صهفوان، که می‌ردی دهردائی کچی نه‌بو دهرداء بوو، دده‌فرموی: چووم بو شام، له‌وی چووم بو مائی نه‌بو دهردائی خه‌زوورم، خوئی له‌مال نه‌بوو، خه‌سووم ئوم دهرداء له‌مال بوو، خه‌سووم گوتی: نه‌مسال ده‌جیت بو حه‌ج؟ گوتم: به‌ئی. فهرمووی: (دهی له‌لای خودای گه‌وره نرای باشمان بوبکه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دده‌فرموی: (نزاو دو‌عای موسولمان بو خوشک و برای نایینی خوئی، که له‌روونه‌بی و له‌پاشه‌مله بی، دو‌وعای وا گیرایه له‌لای خوا، له‌راسه‌ریه‌وه فریشته‌یی هه‌یه، نه‌ودی پی راسپی‌راوه، گشت جاری که نه‌و نرایه‌کی باش، له‌نادیار و پاشه‌مله بو برای نایینی خوئی بکا، چ پیاوبی، چ ژن، فریشته‌که‌یش دده‌فرموی: نامین، یاخوا نزاکه‌ت گیرابی، وه نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌یش بو توبی!).

صهفوان فهرمووی: جاجووم بو بازار، له‌وی تووشی نه‌بو دهردای خه‌زوورم بووم، نه‌ویش هه‌مان شتی پی‌م فهرموو، که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وایفه‌رمووه. {ریاض/٣، زنجیره: ٢٥١، ژماره: ١٤٩٤، ١٤٩٥ — خیری نرایینی له‌روو نه‌بی} + {تاج/٥، زنجیره: ٦٨، ژماره: ٥٠٣٢ — نرای گیراو نرای په‌سه‌ند}.

(١٤٣٧) ناباشی نرای پی‌شخستننی توله له جیهاندا. (٦٧٧٦ - ٦٧٧٩)

باب: كَرَاهِيَةُ الدُّعَاءِ بِتَعْجِيلِ الْعُقُوبَةِ فِي الدُّنْيَا

١٨٨٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَادَ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَدْ خَفَتَ فَصَارَ مِثْلَ الْفَرْخِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ كُنْتَ تَدْعُو بِشَيْءٍ أَوْ تَسْأَلُهُ إِيَّاهُ؟» قَالَ: نَعَمْ، كُنْتُ أَقُولُ: اللَّهُمَّ مَا كُنْتُ مُعَاقِبِي بِهِ

فِي الْآخِرَةِ، فَعَجَّلَهُ لِي فِي الدُّنْيَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَطِيقُهُ أَوْ لَا تَسْتَطِيعُهُ، أَفَلَا قُلْتَ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». قَالَ: فَدَعَا اللَّهُ لَهُ فَشَفَّاهُ. {الحديث: ۶۷۷۶ = ۶۷۹۱ فم. ترمذی. دعوات: ۳۴۸۷. تحفة الأشراف: ۳۹۳}.

ئەنەسى كۆرۈ مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: جارى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەشرىفى برد بۇ ھەوالپرسى پياۋىكى موسولمان، كە نەخۇش بوو، ھەك بەچكەى مەل ئاۋەرووت بىكرى ئاۋا دامالاً بوو، دەنگوت چىلكەى رەقو تەقە، ھەزرمەت (دروودى خوداى لەسەر بى) پىي فەرموو: (ئايە ھىچ نزاىەك دەكەى، ياخود داۋاى شتېكت لەخودا دەگرد لەمە وپېش؟).

پياۋە نەخۇشەكە گوتى: بەئى، قوربان! ھەر دەمگوت: خودايە! تۆلەى ئەو جىھانىشم لەم جىھانەدا ئى بىستېنە!

ھەزرمەت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (سوبجانەللاً لەم كارە سەيرە! بەرگەى ئەو ھە ناگرى). يا فەرموۋى: (تواناى ئەو ھەت نىيە، دەبوو بتگوتبايە: اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ: خودايە! ئەى پەرۋەردگارى ئېمە! لەھەردوو جىھاندا، بەشى باشمان پى خەلات بۇفەرموو، ۋە لەسزاي دۆزەخ بمانپايرە!).

فەرموۋى: جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆى پارايەۋەو خودا چاكي كردهۋە). {تاج/۵، زنجيرە: ۷۰، ژمارە: ۵۰۴۱ - نزاىى كە خىرو خوشى ھەردوو جىھانى تىابى} + {تاج/۴، زنجيرە: ۳، ژمارە: ۳۷۲۸ - سوورەتى بەقەرە}.

۱۴۲۸) خۆزگە خواستن بۇ مەرگ لەكاتى ناخۇشيدا ناباشە. بەلكوو لەھەموو

دۆخىكا نزاى باش باشە. (۶۷۵۵ - ۶۷۶۰)

فِي كَرَاهِيَةِ تَمْنِي الْمَوْتِ لِضَرْبِ نَزْلٍ بِهِ وَالِدَعَاءِ بِالْخَيْرِ

۱۸۸۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضَرْبِ نَزْلٍ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنَّيًّا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ

الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي». {الحديث: ۶۷۵۵ = ۶۷۷۰ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۸۶۶ = ۵۶۷۱، ۶۳۵۱، ۷۲۳۳. فتح البارى. أبو داود. جنائز: ۳۱۰۸. ترمذى. جنائز: ۹۷۱. نسائى. جنائز: ۱۸۲۰. ابن ماجه. زهد: ۴۳۱۹. تحفة الأشراف: ۹۹۱}:

ئەنەس (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خودای لەسەر بىن) دەفەرەمۇۋى: (ئەگەر يەككىكتان دووچارى زىيانى بوو، يا تووشى ناخۇشەيەك بوو، خۇزگە بوۋ مردن نەخوازى و مەرگ بەئاۋات نەخوازى، ئەگەر ھەر ناچار بوون، شتى وابكەن بلىن: خودايە! ھەتا ژيانم بۆم باشترە بىم ژينە، كەيىش مردنم باشتر بوو بۆم بىم مەينە!).

۱۸۸۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَتَمَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ، وَلَا يَدْعُ بِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُ، إِنَّهُ إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ انْقَطَعَ عَمَلُهُ، وَإِنَّهُ لَا يَزِيدُ الْمُؤْمِنَ عُمُرُهُ إِلَّا خَيْرًا». {الحديث: ۶۷۶۰ = ۶۷۷۵ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خودای لەسەر بىن) دەفەرەمۇۋى: (مەرگ بەئاۋات مەخۋازن، ۋە مەلئىن ئەى خودا مەرگ! پېش ئەۋەى كە مەرگ خۇى بگاتە سەرتان، چونكە كاتى كەسى لەئىۋە دەمرى، ھەموو كەردەۋەيەكى كۇتايى دىت، بىگومان مەۋفى موسولمان تازياتر تەمەنى، دىرژبى، زياتر خىرى بوۋ مسۆگەر دەبى!).

روونكر دنەۋە:

۱/ گرنگرتىنى دەستوورەكانى نزاۋ پارانەۋە دووعاكردن:

۱. لەكاتى پارانەۋە نزاكردندا، بەپىى بوارى گونجاۋ، ئەگەر دەستى دەدا بوى، لەشى پاك بى، جەلكانى پاك بى، دەستى بە دەستىۋىژبى، نزاۋ پارانەۋە زۆر زۆر بكات.

۲. رووى لەرووگەبىۋ بەرەۋ قىبلە دابنىشى، يا بەپىۋە رابوۋەستى، يا بەپىزەۋە رابكشى، بەپىى ھال.

۳. بۆ ژن و بۆ پياۋ بەرگى شەرى پاكى ھەلاى لەبەردابى.

۴. هەردوو دەستی هەتا ئاستی هەردوو سەرشارنی لەسەرەتای نزاو پارانەو هەگەو هەتا کۆتایی، هەردوو دەستی هەلپڕی، بە پاک، حیکمەتی ئەو دەست بەرزکردنەویش ئەو هیه که نزا خوین بەدل و بەکول پەنا دەباتە بەرخودا، وەك کەسیکی غەرقبوو لەناو دەریادا، دەست بەرز دەکاتەو هەتا کەسی دەستی بگێری و لەخنکان رزگاری بکا.
۵. که نزا که تەواو بوو، بەری هەردوو دەستی بهینێ بە دەمو چاویدا.
۶. بەپیی حال زیکرو دوعاو نزاو پارانەو هەگە بەنهینی و بە شینەیی و بە کول و بەدل بی و ورکی تیابی لەخوا که ئیشەگە ی بۆ بکا.
۷. ئەگەر پیشەوای کەسانی تربوو، ئەو وە واباشە که بەپیی شوین دەنگ هەلپڕی، هەتا نزاخوینەکانی تریش شوین ئەو بکەون و بەرەوانی نزا که بخوینن و هەلە ی تیا دا نەکەن، وەك کاتی قونووت لەناو نوپژی بەیانی و لە نوپژی وەتری رەمەزاند. هەركاتی خوێان فیربوون با بەدەنگی نزم نزا که بخوینن و ئەوانی تریش خوێان بەدەنگی نزم نزا که بخوینن.
۸. لەسەرەتای دەستی پکردنەو، سوپاس و ستایشی خودا بکا و بیسمیلا بکا، باسترین شت، زیکری باقیات الصالحات، که ئەمە دەقە کە یەتی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ).
۹. هەروا لەسەرەتاو، لەپاش ناوھینان و سوپاس و ستایشی خودای گەورە دروود بنپیری بۆ گیانی پیروزی پیغەمبەر و سەلاواتی لەدیاردات، وەك ئەو بلی: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَآلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).
- یا بەگوردی بلی: (دروودو سلاو بۆ گیانی پیروزی پیغەمبەر و خۆشەویست و کەسوکار و هاوەلانی).
۱۰. لەکۆتاو هەمدو سوپاسە که دووبارە بکاتەو، وەك ئەو بەتیگە شتەو، لەناخی دڵەو بلی: (وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).
۱۱. هەروا لەکۆتاو دروودو سەلاواتو سەلامە که دووبارە بکاتەو.

۱۲. لهکاتیکا که هیشتا دهستهکانی بهرزوه کردووه بهری ههردوو لهپی ههر لهئاسمانه، که رووگو و قیبله‌ی نیازمه‌ندان و نزاکارانه، به کول و بهدل، لهناخی دلهوه بلئ: (ئامین) ئه‌گهر چه‌ند جاریکیش دووباره‌ی بکاتهوه قهیدی نییه. ئامین واته: خودایه! ئه‌م نزایه‌مان گیرابفه‌رموو، قبوولی بکه لی‌مان، به عه‌ره‌بیش یا به‌کوردیش ده‌بی که مرو‌ف بلئ: (اللهم تَقَبَّلْ مِنَّا = خودایه! و‌مری بگره لی‌مان).

۱۳. به دلئیکی به‌ئاگای پر له‌ئومیدی گیرابوونه‌وه نزاکه بکری، جه‌ختی تیابکا، و‌رک له‌خودا بگری، که‌دلی ئه‌م به‌نده زه‌بوونه‌ی خو‌ی نه‌شکینئ و به‌جوره‌ها شیوه باسی زه‌بوونی و داماو و ناتاجی خو‌ی بکا و به‌خوشوع و خوضوعه‌وه بی.

۱۴. وه‌ک گوتمان له‌کاتی نزا‌کردنه‌که‌دا ده‌ست هه‌لپ‌رئ و به‌به‌ری ده‌ست داوای به‌خشش و خه‌لات و نازو به‌هره له‌خودا بکا، به‌لام ئه‌گهر ویستی خودا به‌لایه‌کی له‌کول بخت، یا په‌نا‌بگری به‌خودا له ئیش و نازارو د‌م‌ردو به‌لا، با له‌م کاتانه‌دا، پشتی ده‌ستی بکاته ئاسمان، وه‌ک که‌سئ پال به به‌لایه‌که‌وه بنئ و ئیش و نازاری له‌خو‌ی دوور بخته‌وه ئاوا، به‌لام ئه‌گهر پشتی ده‌ستی نه‌کاته ئاسمان قهیدی نییه.

۱۵. له‌خو‌یه‌وه ده‌ست پی بکا، چه‌زهرتی پی‌غه‌م‌به‌ر ئی‌براهیم (درو‌دی خودای له‌سه‌ر بی) بکا به‌سه‌ر مه‌شق بو خو‌ی که ده‌فه‌رموئ: {رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ} - ۱۴/۴۱.

واته: ئه‌ی په‌رو‌م‌ردگاری گه‌وره‌مان! خو‌شبه له‌خو‌م و له باوک و دایکم و له‌هه‌موو ئی‌مانداران له‌رو‌ژی لی‌پ‌رسینه‌وه‌دا، که‌هه‌موو که‌سئ دادگایی ده‌کری و له‌دیوانی خوادا راده‌وه‌ستی بو دادگایی و لی‌پ‌رسینه‌وه‌دا.

۱۶. نزاو پارانه‌وه تا س‌ج‌ار دووباره بکریته‌وه.

۱۷. هه‌ندی نزاو پارانه‌وه تایبه‌تن به‌کات و به‌شوین و به‌بو‌نه‌ی تایبه‌ته‌وه، وه‌ک نزای ق‌ت‌و‌وت، یا نزای طه‌وافی به‌یت و طه‌وافی سه‌فا و مه‌رو‌ده نزای کاتی ژنه‌یان و شوو‌کردن و مند‌البوون و کاتی سه‌فه‌رو هاتنه‌وه له سه‌فه‌رو رو‌ژی

ههینی و رۆژی جهژن و کاتی سواربوون و دابه‌زین و کاتی سه‌ردانی نه‌خۆش و ناشتنی دارو درده‌خت و ده‌ستکردن به‌خویندن و به‌ده‌رس و زۆر شتی تر، له‌گه‌ڵ دووباره‌بوونه‌وه‌ی بۆنه‌کانا، نزاگه‌ش دووباره‌ده‌ییته‌وه، ده‌نانا.

۱۸. متمانه و باوه‌ری ته‌واوی وابی که‌خودا نزاکه‌ی گیرا ده‌کا و نائومی‌دی ناکا، جا یاخودا خودی داوا و مه‌به‌سته‌که‌یی بۆ جی‌به‌جی ده‌کا، یا به‌شتی تر هه‌قی بۆ ده‌کاته‌وه، جا له‌م جیهاندا بۆ خودا هه‌قی بۆ ده‌کاته‌وه.

۱۹. واباشه‌ دووعای مه‌ئشور، که‌ئه‌و جوژه‌ نزا و پارانه‌وه‌و داخوازیانه‌ن که‌ له‌ قورئان و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌رو فهرمایشتی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ردا هاتوون، به‌هه‌مان شیوه‌و له‌فظو شه‌کل و شیوه‌ی خۆیان که‌ له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوون ئاوا دووباره‌بکرینه‌وه، به‌بێ که‌م و زیاد. به‌لام دروسته‌ به‌ وەرگه‌راوو ته‌رجه‌مه‌که‌شیان نزا‌بکری، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ که‌دلی له‌لای نزاکه‌بی.

ب/ گرنگترینی مه‌رجه‌کانی گیرابوونی نزا و پارانه‌وه:

۱. داوا و مه‌به‌ست (مطلوب) ده‌که، ره‌وا و شه‌ری بنو، گونا‌هو تاوان و ناهه‌قی نه‌بن.
۲. نزا خوین حه‌لل‌خۆربێ و خۆی له‌هه‌موو حه‌رام و بێ شه‌ری و گونا‌هی بپاریزی، ته‌نانه‌ت نابێ نزا‌ی باش بۆکه‌سی بکا که‌ شایان و شایسته‌ی ئه‌و نزا‌یه‌ نه‌بێ!!
۳. ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کان به‌جی به‌یانی، وه‌ک: نوێژ و رووژ و حه‌ج و زه‌کات و پابه‌ندبوون به‌ شه‌ریعه‌تی خوداوه.
۴. پاکی و خاوینی ناشکرا و نه‌ینی، وه‌ک: دلی و ده‌روون و جه‌سته‌ و جل و به‌رگ و شوین و نیازێ پاک.

ج/ گرنگترینی کاته‌کانی نزا‌کردن به‌شیوه‌ی گشتی:

۱. باشت‌ترین کات بۆ نزا و پارانه‌وه‌و سکا‌لی حال، له‌لای خودای گه‌وره‌: سییه‌کی کۆتایی شه‌وه، به‌تایبه‌تی دهمه‌وبه‌یان.
۲. له‌پاش نوێژه‌ فهرزه‌کان، به‌تایبه‌تی له‌پاش پینج فهرزه.
۳. له‌نیوانی بانگو قامه‌تدا و له‌رۆژی عه‌ره‌فه‌دا و له‌رۆژی هه‌ینیدا.
۴. له‌کاتی کورنووشدا و له‌ناو سو‌جوددا.

۵. شەو و روژی هەینی و مانگی رەمەزان و ئەحوالە شەریفەکان بەهەل بزان، وەك:
کاتی بارانبارین و کاتی کردنی نوێژە فەرزدەکان.
 ۶. لەکاتی جێبەجێ کردنی طاعەتدا، وەك کاتی حەج و عەمرەو سەردانی گۆری
پیرۆزی پیغەمبەر و کاتی بەروۆزوو بوون.
 ۷. لەکاتی سەخڵەتی و خەم و خەفەت و زەبوونیدا.
 ۸. لەکاتی بۆنەکاندا، ئەو نزایی بخوینری کە ئەو بۆنەیه دانراوە بۆی.
 ۹. لەکاتی دڵگەرم بوون و هەست کردن بەکەشیکی گیانی پیرۆزی وا کە چاو و دلی
پێ روشن دەبێتەووە هەست بە بارینی سۆزو میهرەبانی خودا دەکری.
 ۱۰. لەکاتی رەمەزان و زمانی بەروۆزوووەو کاتی بەربانگ.
 ۱۱. لەپاش خویندن و خەتمە ی قورئانی پیرۆزەو.
 ۱۲. لەپاش خەتمە ی زیکری خوداوە، وەك: خەتمە ی (لا إله إلا الله) یا خەتمە ی (قل
هُوَ الله).
 ۱۳. نزا لەکاتی خویندنی کەلەبابدا.
- د/ باشترین شوین بۆ نزاکردن:
۱. لە مەسجید و لەحرام لەمەککە، لەدەوری کەعبە و حەجەرول ئەسودە.
 ۲. لە جێگە مناسکەکانی حەجدا، وەك: جەبەلورەحمە و کێوی عەرەفە و مینا و
موزدەلیفە و مزگەوتی عائیشە و شوینە پیرۆزەکانی تری مەککە و مەدینە و
مەسجید و ئەقصا.
 ۳. لەخەمەت ئارامگای پیرۆزی پیغەمبەردا.
 ۴. لەسەر بەرمال، بەتایبەتی لە کوئای تەحیاتی کوئاییدا.
 ۵. ناو مزگەوت بەشیویدی گشتی، بەتایبەتی لەپاش نوێژی تەحییەت و لەسجید و
لەپاش پێنج فەرزدە نوێژی تری سوننەت وەك: وەترو تەراویح، کە لەناو
مزگەوتا بکری.
 - ه/ خوینەری ئازیزو بەرپز، ئەمە بەگورتی و بەگوردی، پوختە دەستوو و
مەرچ و جێگە ی نزاوو، ئەمەیش بەگورتی چۆنیی نزاو پارانەووە دوعایە:

۱. بهزارو بهدهم، واته: بهس بهگوتن و بهخویندن، وهك: نهو نزیانهی كه لهم پهپاوه و پهپاوی تاجول ئوصول و موختهصهري صهحیحی بوخاریدا هاتوون و تۆمارکراون.
 ۲. بهنووسین دهنووسرین، به قهلهمی پاك لهسهر شتی پاك، دهستوورو مهرج و کات و شوینی نزی نووسراو و نووشته، ریک وهك دهستوورو مهرج و کات و شوینی نزی خوینراوه، مهگهر شتهكه نهگونجی لهگهل حالی نووسیندا.
 ۳. دروسته نووشتهكه، یا نووسراوهكه، بهنیازی سوودو بههره و كهلكی، لهشوینیکا ههلبگیرئ، یا بهبهرگو سهرینی پهپوهندیداروه ههلبواسرئ. بهمهرجی نووشتهكه شهرعی بی. {تاج/۵، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۵۱۰۸}.
- جا پاش ئەمه عەرزم ئەمەیه:
- (برای بهرپزم! خوشکی نازیزم! جهنابیشته دهنوانی پهپرهوی ئەم دهستوورو نادابانه بکهیت و نزاو نووشته بکهیت و به دلتیاییهوه چاوهروانی گیرابوون و هاتندهی مرازو نیازت بیت. ئیتر پهنا بهخودا).
- دوا وته لهم بابتهوه:
- (ئهمهی گوتراو نووسرا، شیوازی ههره پهسهندی نزاکردن و پارانهوهیه. بهلام بهبی گومان دوعای ههموو کهسی، له ههر بارو دۆخ و کات و شوینیکا بیت دهبی و دروسته کهخودا لیی قهبوول بکات. لهبهرئوهوه ههتا دهنوانین لهنزاو پارانهوه، لهکات و ناکاتا، دریغی و کوتایی مهکه. له احيادا دهفهرموی: خودا نزی ئیبلیسی گیرکردوه، که دهلی: (رَبِّ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونِ!). قال: إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ).
- ئهمهی که نووسیومه لهم شوینهدا، لهبابهتی نزاوه، لهخۆمهوه نهمگوتوه، بهلکوو راگوپزم کردوون لهسهرچاوهی باوهپیکراوهوه. بهتایبهتی برپوانه:
- ۱- الأذکار للإمام النووي. باب: في آداب الدعاء. ص ۳۵۳.
 - ۲- إحياء علوم الدين. المجلد الأول. مبحث آداب الدعاء وهي عشرة. ص ۲۷۴.
 - ۳- غاية المأمول - شرح التاج الجامع للأصول. المجلد الخامس الطبعة الرابعة. الصفحة: ۱۱. مبحث (آداب الدعاء) + لهژماره: ۵۰۱۰ وه ههتا ژماره: ۵۰۲۷ + تاج/۵، لاپهه: ۲۲۱، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۵۱۰۸ - نزی ترس شکاندن و خهوزپان.

۵۷- نامه‌ی یادى خودای گه‌وره

کتاب الذکر

{بروانه: ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، له ژماره: ۱۴۰۸ وه ههتا ژماره: ۱۴۶۴ + تاج/۵، زنجیره: ۵۸، لاپه‌ره: ۱۳۶ له ژماره: ۴۹۳۹ وه ههتا ژماره: ۵۰۰۰ ج/۴}.

۱۴۳۹ هاندان له‌سه‌ر یادى خداو خو نزيك كرده‌وه لى و به‌رده‌وامى یادى
خودا. (۶۷۴۶ - ۶۷۴۹)

باب: الترغيب في ذكر الله والتقرب اليه و دوام ذكره

۱۸۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شَبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً». {الحديث: ۶۷۴۶ = ۶۷۶۱ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۲۱۲۹ = ۷۴۰۵، ۷۵۰۵، ۷۵۳۷} :

ئه‌بو هوره‌يره (ره‌زای خودای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ده‌فه‌رموی:
(خودای گه‌وره و سه‌روه‌ر، له‌ فهرمووده‌یه‌کی پاکی پی‌روژ (حه‌دیشیکی قودسی) دا ده‌فه‌رموی: به‌نده‌ی من، خو‌ی گومانی چۆن بی، من واده‌یم له‌گه‌لیدا، گومانی باش بی به‌من، ئه‌وا منیش باش دم‌یم بو‌ی، ئه‌و گومانی خراپ بی به‌من، ئه‌وا منیش خراپ دم‌یم بو‌ی. له‌و ده‌مه‌دا که‌ئه‌و ناوی من ده‌باو یادو زی‌کری من ده‌کا، ئا له‌وده‌مه‌دا من خو‌م وام له‌گه‌لیدا، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌ته‌نیا هه‌ر خو‌ی یادو زی‌کری من بکا، ئه‌وا منیش هه‌رخۆم به‌نه‌ینی یادى ئه‌و ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌ناو کو‌مه‌لیکا یادو زی‌کری من بکا، ئه‌وا منیش به‌ ئاشکرا له‌ناو ده‌سته‌یه‌کا، له‌ناو کو‌مه‌لیکا، که‌ له‌وان باشت‌رین، یادى ئه‌و ده‌که‌م. ئه‌گه‌ر به‌نده‌ بستی له‌من نزيك ببیته‌وه، من بائى له‌و

نزیک دمبهه وه، نه گهر نهو بالئ له من نزیک بیته وه، من دوو بال لهو نزیک دمبهه وه، نه گهر نهو بهر ویشتنی ناسایی بی بۆلای من، من به لۆقه ده چم به پیری وه. واته: ههتا بهندهی من خووی بهتاعهت له من نزیک بکاته وه، منیش رهحمهتی خووم زیاتر لهو نزیک دهکهمه وه. {تاج/ ۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۹۳۹ - گه ورهیی یادو زیکری خودا + ریاضی صالحین/ ۳، لایه: ۲۹۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۲۵ - بههره ی زیکرو یادی خودا کردن}.

(۱۴۴۰) بهرده وامبوون له سهر زیکرو یادی خوداو وازنه هینان لیتی. (۶۹۰۰ - ۶۹۰۳)

باب: فی الدوام علی الذکر وترکه

۱۸۸۷ - عَنْ أَبِي عُمَانَ النَّهْدِيِّ عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ (قَالَ: وَكَانَ مِنْ كُتَّابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَقِينِي أَبُو بَكْرٍ الصَّدِيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: كَيْفَ أَنْتَ يَا حَنْظَلَةُ؟ قَالَ قُلْتُ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ! قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! مَا تَقُولُ؟ قَالَ قُلْتُ: نَكُونُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ حَتَّى كَأَنَّا رَأَى عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيِّعَاتِ فَنَسِينَا كَثِيرًا. قَالَ أَبُو بَكْرٍ: فَوَاللَّهِ إِنَّا لَنَلْقَى مِثْلَ هَذَا، فَأَنْطَلَقْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ الصَّدِيقُ حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قُلْتُ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَمَا ذَاكَ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَكُونُ عِنْدَكَ تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ حَتَّى كَأَنَّا رَأَى عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِكَ عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيِّعَاتِ نَسِينَا كَثِيرًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَوْ تَدْرُمُونَ عَلَى مَا تَكُونُونَ عِنْدِي وَفِي الذِّكْرِ لَصَافَحْتُكُمُ الْمَلَائِكَةُ عَلَى فُرْشِكُمْ وَفِي طُرُقِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةُ سَاعَةً وَسَاعَةً». ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. {الحديث: ۶۹۰۰ = ۶۹۲۱ فم.

ترمذی. صفة القيامة/ ۲۴۵۲. ابن ماجه. زهد/ ۴۲۳۹، تحفة الأشراف: ۳۴۴۸}:

نه بو عوتمانى نهل - نه هدى (رهزای خودای ئی بێ) فه رمووی: چه نهظه له ی نهل -

ئوسهیدی (رهزای خودای ئی بێ) که میرزایهکی باش بوو، و دیه کیک له نووسه رهکانی

پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر پېغەمبەر بىۋە رەزاي خودايش لەوبى) فەرمووى: جارى ئەبوبەكرى سەدىقم پى گەشت، فەرمووى: تۆ چۆنىت ئەى حەنظەلە؟! فەرمووى: گوتم: حەنظەلە ناپاكي (مونافىقى) سەرى ئى ھەلداۋە! فەرمووى: سوبحانەللا! ئەو دەلىلى چى، مەبەستت چىيە لەم قسەيەت؟ گوتم: كە دەچىن بۆ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) باسى بەھەشت و دۆزەخمان بۆ دەكا، دل دادەھىنين و وامان ئى دى، دەلىلى بەچاۋى خۆمان تەماشايان دەكەين و وان بە بەرچاۋمانەۋە، بەلام كەلەى حەزرىتمان چۆلگەردو چووينەۋە بۆ ناو مال و پلكاين بە خاۋو خىزانەۋە و مشورى مەرو مالات و خەلە و خەرمان و گوزەرەنمان خوارد، ئىتر دەچىنە حال و دۆخىكى ترەۋە و زۆرمان لە ئامۇزگار يىەكانى حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) لەبىر دەچى!

دەى ئەگەر ئەمە دوو روۋىي و مونافقى نىيە، ئەى چىيە؟ ئەبوبەكر فەرمووى: خۆ ئەگەر بۆ ئەمە بلىى، دەسا بەخودا ھەموومان ھەرواين! ئىتر من و ئەبوبەكرى صديق چووين بۆلەى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) عەرزىم كەرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! حەنظە ناپاكي و دوو روۋىي سەرى ئى ھەلداۋە! فەرمووى: (ئادەى چۆن؟).

منىش چىم عەرزى ئەبوبەكرى صديق كەرد، ئەۋەم بەبى زىادو كەم، عەرزى ئەۋىش كەرد. فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (بەو كەسە كەگىانى منى بەدەسە، كە يەزدانى پاكە، ئەگەر بەردەوام سەرگەرمى يادو زىكرى خوداين، پەردە لەنىۋانى ئۆۋە فرىشتەكاندا ھەلدەگىرى، ئىتر لەھەموو جىگەيى، تەنانت لەسەر نوۋىن و لەرىگە و بانىش، فرىشتەكان چاك و چۆنى و تەۋقەيان لەگەلدا دەكەرد و دەبوون بەھاۋدەم و ھاۋرىتان!).

ئىنجا خۆشەۋىست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەى حەنظەلە! ئەۋە قەيناكاۋ، ئەۋە نىفاق و دوو روۋىيى نىيە، چونكە ژيانەكە خۆى ئاۋايە: تاۋى بۆ خوداۋ، تاۋى

روونکردنهوه:

۱۴۴۱) کۆبۈنەۋە بۆ خويندن و دەورکردنەۋە نامەى خوداى گەۋرە كە قورئانى پيرۆزە. (۶۷۹۳ - ۶۷۹۷)

١٨٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَذَكَّرُونَ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ». {الحديث: ٦٧٩٣ = ٦٨٠٩ فم. أبو داود. أدب: ٤٩٤٦. ترمذي. دعوات: ٣٣٧٨. تحفة الأشراف: ١٢٥١٠}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بىن) دەفەرمۇي: خۆشەويىست (دروندى خوداى ئەسەر بىن) دەفەرمۇي: (ھەركەسىن مۇسۇلماننى، لە مەينەتنى لە مەينەتەكانى جىهان رزگار بىكا، خوداى گەورە لەپاداشى ئەوودا، مەينەتنى لە مەينەتەكانى رۆزى قىيامەتى بۇ چارەسەر دەكاو، لە سەخلەتنى لە سەخلەتتەكانى دوا رۆژ رزگارى دەكا، لە

تەنگانەیی لە تەنگانەکانی روژی دوایی قوتاری دەکات، وە هەرکەسێ دەسگیرۆیی
 هەژاری، نەدارایی بکا، لە جیهان و لەدوا روژدا، خودایش دەسگیرۆیی ئەو دەکا، وە
 هەرکەسێ عەیب و نەنگی موسوڵمانی بپۆشی، یا جەستە و لەشی بە پۆشاکێ
 دابپۆشی، ئەو خودایش ئەو کەسە لەهەردوو جیهاندا بە بەرگی رحمەتی خوێ
 دادەپۆشی، وە خودا لەپشتی ئەو بەندەیهکە پشتی برای ئایینی خوێ دەگری،
 هەرکەسێ ریگە زانین بگری و ویلی دوا زانست و زانین بێ، خودای گەورە ریگە
 بەهەشتی بۆ خوێ دەکا، وە هەرکۆمەلێ لەمالێ لە مالهکانی خودادا کۆبەنەووە
 نامە خودا کە قورئانی پیرۆزە بخوینن و لەناو خوێاندا دەوری بکەنەووە و اتاو
 مانای لێک بدەنەووە، بیگومان کەوا پەری میهر و دنیایی، بەسەریاندا دادەبارێ و
 رحمەت و سۆزو میهرەبانی دایان دەپۆشی و، فریشتەیی رحمەت دەوریان لێ دەدەن،
 وە خودایش لەبارەگای خوێ، لەلای مەلەئێ ئەعلا، لەناو ئەنجوومەنی هەرە بالادا،
 باسی چاک و چاکەکیان دەکا، وە هەرکەسێ کار و کردەوی خوێ دوا بخت،
 بنەچە و بنەمالەیی پیشی ناخات. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۴، ژمارە: ۱۰۰ - فەزل و
 گەورەیی زانین و زانیان + ریاضی صالحین/۱، زنجیرە: ۲۹، ژمارە: ۲۴۵. گەورەیی
 جیبەجێکردنی کار و ئیشی موسوڵمانان}.

۱۴۴۲) کەسانی کە کۆر دەبەستن بۆ یادو سوپاسی خودا، خودا شانازیان پێوە

دەکات بەسەر فریشتەکاندا. (۶۷۹۲ - ۶۷۹۷)

باب: مَنْ جَلَسَ يَذْكُرُ اللَّهَ وَيَحْمَدُهُ يَبَاهِي بِهِ الْمَلَائِكَةَ

۱۸۸۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ عَلَى حَلَقَةٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: مَا
 أَجْلَسَكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا: وَاللَّهِ
 مَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ. قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَمَا كَانَ أَحَدٌ بِمَنْزِلَتِي مِنْ
 رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقَلَّ عَنْهُ حَدِيثًا مِنِّي، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) خَرَجَ عَلَى حَلَقَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: «مَا أَجْلَسَكُمْ؟». قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ
 وَنَحْمَدُهُ عَلَى مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ بِهِ عَلَيْنَا. قَالَ: «اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟». قَالُوا:

وَاللّٰهُ مَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ. قَالَ: «أَمَّا إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَّكُمْ، وَلَكِنَّهُ أَتَانِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ». {الحديث: ۶۷۹۷ = ۶۸۱۳
 فم. ترمذی. صفة القيامة: ۲۴۵۲. ابن ماجه. زهد: ۴۲۲۹، تحفة الأشراف: ۳۴۴۸}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: معاوییه (رمزای خودای ئی بئ) چوو بەسەر کۆرپکی زیکردا، لەناو مزگەوتدا ئەلقەیان دابوو. فەرمووی: بۆچی دانیشتوون؟ فەرموویان: دانیشتوویان یادو زیکری خودا دەکەین. فەرمووی: توخوا هەر بۆ ئەو دانیشتوون و بەس؟ فەرموویان بەلێ بەخودا هەر بۆئەو دانیشتوویان و بەس. فەرمووی: دەبزانن کەمن لەبەرئەو ئیووم سویند ئەدا کە باوەرتان پێ نەکەم، بەلکوو باوەرم بە قسەکەتان هەیە، بەلام لەبەر شتیکی تر ئیووم سوینددا، کە ئیستا بۆتانی باس دەکەم، لەلایەکی تریشەو کەس نییە کەوێک من پایە لە پیغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بئ) نزیک بووبی و لەگەڵ ئەویشدا، وەک من ئاوا فەرموودەو فەرماشتی ئەو زاتە کەم بگێریتەو، چونکە من ژنبرای پیغەمبەر بووم و نووسەری سرووشی بووم و زۆریش لە خزمەتیدا بووم، بەلام لەگەڵ ئەمەشدا فەرموودەیی تانەچمە بنج و بنەوانی و بەباشی لێم روون نەبی کە ئەو فەرماشتی پیغەمبەر خۆیتە ئایگێرمەو.

ئینجا موعاوییه (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: جارێ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەرچوو، رویشت بۆ مزگەوت، لەوێ چوو بەسەر دەستەیی لە هاوڕێیانیدا، بە ئەلقە کۆری زیکریان دابەستبوو، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ): (بۆچی دانیشتوون؟). فەرموویان: دانیشتوویان یادو زیکری خودا دەکەین، حەمدو سوپاسی خودا دەکەین لەسەرئەو کە شارەزای کردوویان بۆ ئایینی ئیسلام و ئەم بەهرە گەورەییە پێمان بەخشیو.

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بئ): (توخوا هەر ئەوێ هەوێ دانیشتنەکەتان و هیچی تر؟). فەرموویان: ئەرێ بەخودا هەربۆ ئەو دانیشتوویان و بەس.

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بێ) فهرمووی: (دبزانن که من له‌به‌رئه‌وه سویندم نه‌دان که باوه‌رتان پێ نه‌که‌م، به‌لکوو ری خۆشکردنه بو ئه‌م موژده خۆشه: جوبرائیل ته‌شریفی هات بو‌لام، فهرمووی پێم: که خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌و شانازیتان پێوه ده‌گا، له‌لای فریشته‌کان!). {تاج: ۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۹۶ – گه‌وره‌یی یادی خودا}.

۱۴۴۳) باسی خیری کۆری زیکری خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌و باسی نزاو پارانه‌وه‌و

داوای لی‌بووردن و لی‌خۆشبوونی گونا‌هو تاوان. (۶۷۸۰)

باب: فضل مجالس الذکر لله عز وجل والدعاء والاستغفار

۱۸۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَلَائِكَةً سَيَّارَةً فَضْلًا يَتَّبِعُونَ مَجَالِسَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا مَجْلِسًا فِيهِ ذِكْرٌ قَعَدُوا مَعَهُمْ وَحَفَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِأَجْنِحَتِهِمْ، حَتَّى يَمْلَأُوا مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَإِذَا تَفَرَّقُوا عَرَجُوا وَصَعِدُوا إِلَى السَّمَاءِ. قَالَ: فَيَسْأَلُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ: مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: جِئْنَا مِنْ عِنْدِ عِبَادِكَ فِي الْأَرْضِ يُسَبِّحُونَكَ، وَيُكَبِّرُونَكَ، وَيُهَلِّلُونَكَ، وَيَحْمَدُونَكَ. وَيَسْأَلُونَكَ. قَالَ: وَمَاذَا يَسْأَلُونِي؟ قَالُوا: يَسْأَلُونَكَ جَنَّتِكَ. قَالَ: وَهَلْ رَأَوْا جَنَّتِي؟ قَالُوا: لَا أَيْ رَبِّ. قَالَ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا جَنَّتِي. قَالُوا: وَيَسْتَجِيرُونَكَ. قَالَ: وَمِمَّ يَسْتَجِيرُونَنِي قَالُوا: مِنْ نَارِكَ يَا رَبِّ. قَالَ: وَهَلْ رَأَوْا نَارِي؟ قَالُوا: لَا. قَالَ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا نَارِي؟ قَالُوا: وَيَسْتَغْفِرُونَكَ. قَالَ: فَيَقُولُ: قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ فَأَعْطَيْتُهُمْ مَا سَأَلُوا، وَأَجْرَتُهُمْ مِمَّا اسْتَجَارُوا، قَالَ: فَيَقُولُونَ: رَبِّ فِيهِمْ فَلَانٌ عَبْدٌ خَطَاءٌ إِنَّمَا مَرَّ فَجَلَسَ مَعَهُمْ. قَالَ: فَيَقُولُ: وَلَهُ غَفَرْتُ، هُمُ الْقَوْمُ لَا يَشْقَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ». {الحديث: ۶۷۸۰ = ۶۷۹۵ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۹۹۶ = ۶۴۰۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: {۱۲۷۵۴}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای ئی بێ) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) فهرمووی:

خودای گه‌وره، چه‌شنه فریشته‌یه‌کی گه‌ڕۆکی به‌رپێزو نازداری تایبه‌تی هه‌یه، ئیشیان ئه‌وه‌یه به‌رپێو باناو به‌ملاو به‌ولادا ده‌سوورپێنه‌وه به‌شوین ئه‌هلی زی‌کردا

دەگەرپېن، مەنى كۆپرەكانى يادى خۇدا دەكەن، كاتى كۆپكى زىكرىيان دۆزىيەۋە دىيان كەۋا كۆمەللى لە شۆيىنىكا، يادى خۇدا دەكەن و كۆپى زىكرىيان دابەستۈۋە، قاۋ لەيەكتى دەكەن و يەكتى بانگ دەكەن و دەللىن: ۋەرن بەلای كارى خۇتانهۋە، ئەمە ئەۋەيە كەئىۋە بۆى دەگەرپېن و ئىتر ئەۋانىش دىن لەناۋ كۆپى دانىشتەكەدا، لەگەل ئەۋانا دادەنىشن و كەلەكە دەكەن لەدەۋرىيان و ھەتا ئاسمانى يەكەم بەبال دەخولېنەۋە بەسەرىياناۋ، ناۋەندى خۇيان و ناۋەندى ئاسمانى خواروۋ پېردەكەن!

كاتى كۆپى زىكرەكە تەۋاۋ دەبىۋ بىلاۋەى لى دەكەن، فرىشتەكانىش بەرزەدەبنەۋە سەردەكەۋن بۆ ئاسمان، جا پەرۋەردگارىيان لىيان دەپرسى - گەرچى خۇى زۆر باش لە حالەكە ئاگادارە - لىيان دەپرسى: لەكۆى بوۋن و لەكۆۋە ھاتوۋن؟ دەللىن: لەلای كۆمەللى بەندەى باشى تۆۋە ھاتوۋىن، كە لەسەر زەۋى، سەرگەرمى (سُبْحَانَ اللَّهِ) كەردن بوۋن و تۆ بە پاك و پىرۋز و بى گەردو بى خەۋش دەزانن و (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەكەن و تۆ بەگەۋرەۋ سەرۋەر دادەنلىن و خۇداى خۇيان بە گەۋرە دەگرن و بەشان و شكۆى تۆدا ھەل دەدەن و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دەكەن و بەس تەنھا ئەللا بەخۇداى خۇيان دەزانن و باۋەرپان بەھىچ خۇدايەكى تر نىيەۋ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دەكەن و بەكۆل و بەدل سوپاس و ستايشى يەزدانى پاك دەكەن و داۋاى ھەموۋ خىرو بىرو نازو بەھرىيەكت لى دەكەن.

خۇدا دەفەرمۇى: داۋاى چىم لى دەكەن بەتايبەتى؟ دەفەرمۇۋن: داۋاى بەھەشت لى دەكەن. دەفەرمۇى: ئايا بەھەشتىيان دىۋە؟ دەفەرمۇۋن: نەخەير، بەھەشتى تۆيان نەبىنىۋە ئەى خۇدايە! دەفەرمۇى: ئەى ئەگەر بەھەشتى من بىبىن چۆنە؟

دەفەرمۇۋن: ئەى خۇدايە! داۋاى داللدەۋ پەنات لى دەكەن. دەفەرمۇى: لەچى دەيانەۋى كەمن پەنايان بدەم؟

دەفەرمۇۋن: داۋات لى دەكەن كە لەئاگرى دۆزەخى خۇت پەنايان بدەيت و ببىت بەداللدەيان. دەفەرمۇى: ئايا ئاگرى دۆزەخى منيان دىۋە؟ دەفەرمۇۋن: نە،

نەياندىيە! دەفەرمۇي: ئەي ئەگەر ئاگرى دۆزەخى مەن بىيىن چۆنە؟ دەفەرمۇي: ئەي خودايە! داۋاي لىبووردن و لىخۆشبوونى تاوان و گوناھانت لى دەكەن. فەرمۇي: دەفەرمۇي: دەي ئىۋە بەشايەت بىن، ئەوا مەن لىيان خۆش بووم و داۋاي چى دەكەن دەيدەم پىيان و لەترسى چى پەنا دەگىرن بەمەن ئەوا دالەدو پەنام دان. فەرمۇي: دەفەرمۇي: ئەي خوداي گەورەو سەرورە! كاپرايەكەن لەناودايە، بەندەيەكى گونەكارە لەوان نىيە، پىاۋىكى خراپە بۇ زىكرى خودا نەھاتبوو، بە رىكەوت لەۋىۋە رەت بوو، لەگەلەن دانىشت؟ فەرمۇي: دەفەرمۇي: مەجلىس مەجلىسى زىكرە، ئەۋەي لىي دابنىشى لەپىت و فەرى بى بەش نابى، وا لەۋىش خۆشبووم، كۆمەللى كۆرى وا ھاۋنىشىنىشيان لەبەر خاترى ئەۋان، لەبەدەختى رزگارى دەبى و بەھۋى ئەۋانەۋە ئەۋىش خۆش بەخت دەبى! {رياضى صالحين/۳، زنجيرە: ۲۴۷، ژمارە: ۱۴۴۷ و تاج/۵، زنجيرە: ۵۸، ژمارە: ۴۹۴۰ — باسى گەورەيى يادو زىكرى خودا ...}.

۱۴۴۴) ئەۋ پىاۋو ژنانەي كە سەرگەرمى يادو زىكرى خودان. (۶۷۴۹ - ۶۷۴۹)

بَابُ فِي الذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ

۱۸۹۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسِيرُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، فَمَرَّ عَلَى جَبَلٍ يُقَالُ لَهُ (جُمْدَانُ) فَقَالَ: «سِيرُوا هَذَا جُمْدَانُ، سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ». قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ». {الحديث: ۶۷۴۹ = ۶۷۶۴ فم:}

ئەۋو ھورەيرە (رەزى خوداي لى بىن) فەرمۇي: خۆشەۋىست (دروۋى خوداي لەسەر بىن) لەرىگەي مەككەۋە دەۋرۋىشت گەيشتە كىۋى، ناۋى (جومدان) بوو، فەرمۇي: (بەتەنھا ماۋەكان پىشكەۋتن و گرەۋى خۇيان بىردەۋەو براۋەن!) گوتيان: قوربان! بەتەنھا ماۋەكان كىن، كە ئەم پلەو پاىيەيە گەۋرەيان بۇ خۇيان دابىن كىردوۋەو تۇ ئەم موژدە خۆشەيان دەدەيتى؟ فەرمۇي (دروۋى خوداي لەسەر بىن): (ئەۋ چلە كىشە تەمەن درىژنەن، كە لەكۆرى ھىچ و پوۋچى مەردوم كەنار دەگىرن و بەردەۋام سەر گەرمى يادو زىكرى خودان، لە پىاۋان و لە ژنان!).

واته: ئەو ژنو پیاوانەن که خودای گەوره بەم نایەتە پەسنو تارێفیان دەکا،
دەفەرەموی: {وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا -
۳۳/۳۵}:

واته: ئەو پیاوو ژنانەى که بەزمانو بەدڵ هەمیشە یادو زیکری خودا دەکەن،
بە پەنامەکیو بە ئاشکرا، ئەوانە خودا خۆی لێخۆشبوونی خۆی و خەلاتی گەورەى
خۆی ئامادە کردوووە بۆیان! {تاج/۵، زنجیرە: ۵۸، ژمارە: ۴۹۴۵ + ریاضی صالحین/۳،
زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۳۶ - نامەى زیکرو یادى خودا}.

۱۴۴۵) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَرْدَن و تەلێلە كَرْدَن. (۶۸۳۲ - ۶۸۵۰)

باب: فِي التَّمْلِيلِ

۱۸۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ
يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزَّ جُنْدُهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ
بَعْدَهُ». {الحديث: ۶۸۴۸ = ۶۸۶۶ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۴، رقم: ۱۵۵۲ =
۴۱۱۴ فتح البارى}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لێ بێ) فەرەموی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
وابوو بەزۆری دەیفەرەموو:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَعَزَّ جُنْدُهُ وَتَصَرَّ عَبْدُهُ وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ).
واته:

ھەر خودا خۆی خودایەو بەس، لەشکری خۆی لەروژی گەلە کۆمەکەدا، که
ناسراوە بەروژی ئەحزاب سەرخست، بەندەکەى خۆى که موخەممەدى کورى
عەبدوللایە، که پێغەمبەرى خودایە سەرخست، بەتەنھا خۆى لەشکری ئەحزابى
بەزاندو تێک و پێکی شکاند، که ناسراوە بە غەزای خەندەق، خۆى نەبێ ھەموو
شتى ھێچ و پووچە، بێجگە لەخۆى ھەمووشتى بوونى نەبوونە. {تاج/۴، زنجیرە:
۸۸، ژمارە: ۴۶۰۳ - غەزای خەندەق}.

(۱۴۴۶) دهنگ بهرزکردنه وه له یادی خودا. (۶۸۰۲ - ۶۸۰۹)

باب: فی رفع الصوت بالذکر

۱۸۹۳- عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَجْهَرُونَ بِالتَّكْبِيرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّهَا النَّاسُ ارْبُعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، إِنَّكُمْ لَيْسَ تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ مَعَكُمْ». قَالَ: وَأَنَا خَلْفُهُ، وَأَنَا أَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَقَالَ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟». فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: «قُلْ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». {الحديث: ۶۸۰۲ = ۶۸۲۰ فم. تجريد البخاری بالكوردی ۳/، رقم: ۱۲۲۵ = ۲۹۹۲، ۴۲۰۵، ۶۳۸۴، ۶۴۰۹، ۶۶۱۰، ۷۳۸۶} :

ئەبو موسای ئەشعەری (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکا لە خەزمەتی خۆشەوێستدا بووین (دروودی خودای لەسەر بێ) گشت جاری که دەگەشتینە سەر بەرزاییەک، که دەپروانی بەسەر شیوو دۆلیکا، دەستمان دەکرد بەگوێتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الله أكبر) بەدەنگی بەرز، پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو موسوڵمانینە! بەزەوێتان بەخۆتانان یێتەوه، ئەم هاتو هاواری پیناوی، خو ئیوه هاوار لەکەرو لال، یا لەنادیار ناکەن، ئیوه بانگی کەسێ دەکەن و لەکەسێ دەپارێنەوه، که ناگای لەخشە مارو میرو، که خودای گەورەیه، که هەموو شتی دەبیستێ و لەهەموو شتی نزیکتره).

ئەبو موسا فەرمووی: من لەم کاتەدا لەدواپەوه بووم، خۆش خۆش دەمگوت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: هێزو تەوانایی هەربەدەستی خودا خۆپەتی و بەس). خۆشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو عەبدوڵلای کۆری قەیس! ئەو ئەبو موسا! هۆشیاربه، با گەنجینه یێ لەگەنجینه کانی بەهەشتت پێ نیشان بدەم؟). گوتە: بفرموو ئەو پیغەمبەری خودا! دڵم لەلاته، فەرمووی: وشە پیرۆزی (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گەنجینه یه که لە گەنجینه کانی بەهەشت! {تاج/۵، زنجیره:

۶۳، ژماره: ۴۹۷۵ - ذیکری لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ { + {تاج/۱، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۳۲ + تاج/۵، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۹۷۹ ذیکری لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ...}.

(۱۴۴۷) نَزَای نیواران. (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

باب: مَا یَقَالُ عِنْدَ الْمَسَاءِ

۱۸۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَمْسَى قَالَ: «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ». (قَالَ الْحَسَنُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ: وَزَادَنِي فِيهِ زَيْدٌ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَفَعَهُ أَنَّهُ قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»). وَفِي رَوَايَةٍ: إِذَا أَصْبَحَ قَالَ ذَلِكَ أَيْضًا: «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ». {الحديث: ۶۸۴۷، ۶۸۴۶ = ۶۸۶۵ فم}:

عەبدوڵلاى كورى مەسعوود (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: جاران پێغه مبهری خودا

(دروودی خودای لەسەر بێ) کاتی ئیواران دەستووری وابوو، دەیفەرموو:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

واته: ئەوا ئیواره داهات، هەموو بەردەوام مولکی خوداین، سوپاس بۆ خودا، هەر خودا خودایه و بەس، بێجگه له یەزدانی پاك هیچ خودایهکی تر تییە، خودایهکی تاكو تەنهاو بێ هاوێل و بێ هاوبەشه، ئەو خودایه! من لەتۆ داواکارم که لەخێرو بێرو خۆشی ئەم شەوه بێ بەشم نەکهی، هەروا لەو خێرهیش کهوا تیاذا بەشی باشمان بێ خەلات بفرموی، وەپەنا دەگرم بە پەناى تۆ لەشەرو ئیش و نازاری ئەم شەوه، هەروا پەنا دەگرم بە پەناى تۆ لەو شەرو ئیش و نازارەى

کهوا لهم شهوهدا، ئەى خودايه! په ناده گرم به تو له تهمبه لى و ته وه زه لى و، له پيرى و له كهفته كارى كاتى ئيختيارى! هه روا په نا ده گرم به په ناي تو له ئازاوه و فهرته نه و ئاشووبى ئەم جيهانه و له سزاي گۆر!).

ئەم فهرموودهيه ئيمامى موسليم (رحمتهى خوداي لى بى) به دوو رشته دهگيرپيتهوه، رشتهى يه كه ميان نزاكه ليردا كو تاى دى، ئەم رشتهى يه كه مە ئاويه:

۱- مسلم. ۲- له ئەبوبه كرى كورى ئەبو شهيبه وه. ۳- له حوسهينى كورى عهليه وه. ۴- له زائيده وه. ۵- له حهسەنى كورى عوبهيدوللا وه. ۶- له ئيراهيمى كورى سووويه وه. ۷- له عهبدوره حمانى كورى يهزیده وه. ۸- له عهبدوللاى كورى مهسعوده وه له پيغه مبه ره وه (دروودى خوداي له سهر بى).

ئەمەيش رشتهى دووه مه، كه حهسەنى كورى عوبهيدوللا، ئەم فهرموودهيه له مامۆستايه كى ترى خويه وه دهگيرپيته وه، كه ناوى زوبه يده، له سهر ئەم شيويه:

۱- موسليم. ۲- ئەبوبه كرى كورى ئەبو شهيبه. ۳- حوسهينى كورى عهلى. ۴- زائيده. ۵- حهسەنى كورى عوبهيدوللا. ۶- زوبه يد. ۷- ئيراهيمى كورى سووهد. ۸- عهبدوره حمانى كورى يهزید. ۹- عهبدوللاى كورى مهسعود له پيغه مبه ره وه (دروودى خوداي له سهر بى).

جا لهم گيرانه وهى دووه مه دا حهسەنى كورى عوبهيدوللا ده فهرموى: زوبه يدى مامۆستام، ئەم وشانهيشى لهم فهرموودهيه پتر كردبۆم كه پيغه مبه ره (دروودى خوداي له سهر بى) فهرموويانى، ئاوه ها: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

واته: هه ر خوداي تاك و ته نها تا قه خودايه و بهس، خوداي تر نييه، هاوهل و هاوبه شى نييه، بى هاوهل و بى هاوبه شه، پاشايى و دارايى و خاوهنى له سهر رووى راستى هه ربؤ ئەوه و بهس، سوپاس و ستايش له راستى دا هه ر بؤ ئەوه و بهس، خودايه كى وايه، خاوهنى دهسته لاتى بى سنووره، دهسته لات و توانايى هه موو شتيكى هه يه، هيجى له دهست دهر ناچى!).

له گپړانه وهی ژماره: (۶۸۴۶) دا، له کوتایه کهیدا عهبدو لای کوری مه سعوود دهغه رموی: ههروا جاران، پیغه مبهری خودا دهستووری وابوو، بهیانانیش، که بهیانی دهکرده وه، دهیغه رموو: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ ههتا (وَعَذَابُ فِي الْقَبْرِ)، واته: نیواران چی دهغه رموو، بهیانانیش ههرنه وهی دهغه رموی، به لام له جیاتی (أَمْسَيْنَا) که بهواتای نهوا نیواره مان لی داهات، دهیغه رموو: (أَصْبَحْنَا....) تادوایی.

(۱۴۴۸) گوته ی کاتی نووستن وراکشان له سه رجی. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

باب: مَا يَقُولُ عِنْدَ التَّوْمِ وَأَخَذِ الْمَضْجَعِ

۱۸۹۵- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) اشْتَكَتْ مَا تَلْقَى مِنَ الرَّحَى فِي يَدِهَا، وَآتَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبِيًّا، فَانْطَلَقَتْ فَلَمْ تَجِدْهُ، وَلَقِيَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَأَخْبَرَتْهَا، فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْبَرَتْهُ عَائِشَةُ بِمَجِيءِ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِلَيْهَا. فَجَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْنَا، وَقَدْ أَخَذْنَا مَضَاجِعَنَا، فَذَهَبْنَا نَقُومُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَى مَكَانِكُمَا». فَقَعَدَ بَيْنَنَا، حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمِهِ عَلَى صَدْرِي، وَقَالَ: «أَلَا أَعْلَمُكُمْ خَيْرًا مِمَّا سَأَلْتُمَا؟ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا؟ أَنْ تُكَبِّرَا اللَّهَ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، وَتُسَبِّحَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمَا مِنْ خَادِمٍ». وَزَادَ فِي أُخْرَى: قَالَ عَلِيٌّ: مَا تَرَكْتُهُ مُنْذُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قِيلَ لَهُ: وَلَا لَيْلَةَ صَفِينٍ؟ قَالَ: وَلَا لَيْلَةَ صَفِينٍ. {الحديث: ۶۸۵۳، ۶۸۵۵ = ۶۸۷۳ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۴۶۲ = ۳۷۰۵، ۳۱۱۳، ۵۳۶۱، ۵۳۶۲، ۶۳۱۸. أبو اود. أدب: ۵۰۶۲}:

پيشهوا عهلی کوری نهبو طالیب (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: فاطیمه (رمزای خودای لی بن)

تهنیا بال بوو، ههرخوی نیش و کاری ناومالی دهکرد، سکالای بوو له دهست شت هارپن به دهستار، ناوله پی دهستار بردبووی، نهووندهی دهستار کردبوو جا کومه لی ژنی دیلی بهتالان گیرای جهنگیان هینا بو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بن) فاطیمه به

ئومىدى ئەۋەى كە باۋكى لەۋژنە دىلانە، كارەكەرئىكى پى بىدا، ھەتا لەمالئەۋە بۆ ئىش و كار يارىدەى بىدا، چوۋ بۆلاى باۋكى، بەلام باۋكى لەمال نەبوو، عائىشەى زىپداىكى لەمال بوو، عەرەزى ئەۋەى كە بۆ شى واھاتوۋە، كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەشرىفى ھاتەۋە، عائىشە داخاۋىيەكەى فاطىمەى پى گوت، عەرەزى دەكا كە فاتىمەى كچت ھاتبوو بۆلات بۆ ئىشىكى ئاۋەھا، داۋاى كارەكەرئىكى لى كرەيت، بەلام تۆ لەمال نەبوۋى!

پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەشرىفى ھات بۆلامان، لەۋكاتەدا ئىمە راکشابوۋىن، دەمانوۋىست بىخەۋىن، مەن وىستەم كە لەبەرى ھەلەم، فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (لە جىگەى خۇتان مەجوۋلەن). جا لەبەىنى مەن و لەبەىنى فاطىمەى كچىدا دانىشت، تەنەت ھەستەم كە بە فىنكەى قاچەكانى، كە دەكەۋتەن لە سىنگەم. فەرموۋى: (ئەدىى با شىكتان فىركەم، زۆر لەۋە باشترە كەئىۋە داۋايتان لەمەن كەردوۋە! ئەۋىش ئەمەى: كاتى كە راکشان لەسەر نوپنەكانتان بۆ خەۋتەن، سىۋو چوار جار ئەللاھو ئەكبەر بىكەن و سىۋو سى جار سوبحانەللا بىكەن و سىۋو سى جار بلىن (الحمد لله) ئەمە زۆر باشترە بۆ ئىۋە لە كارەكەرو نۆكەر!).

لە گىرانەۋەى (۶۸۵۵)دا ئەمەى پترە: عەلى فەرموۋى: ئەۋەتى ئەم فەرموۋەىيە پىغەمبەرم بىستوۋە، لەپىش نووستەدا ئەم وشانەم تەرك نەكەردوۋە. گوترا بە عەلى: ئاىا لەشەۋى شەرى صەفىنىشدا، لەۋ نەبەردە قورس و گرەنەشدا، ئەم وشانەت ۋاز لى نەھىئاۋە؟ فەرموۋى: بەلى، تەنەت لەشەۋى نەبەردى صەفىنىشدا ئەم وىردانەم تەرك نەكەردوۋە. {رياض/۳، زنجیرە: ۲۴۹، ژمارە: ۱۴۵۹}.

روونكر دىنەۋە:

۱- شەۋى صەفىن، يەككە لە نەبەردە خۇپناۋىيەكانى نىۋانى موسولمانان، كە لەپاش جەنگى جەمەل، لەبەىنى لەشكرى ئىمامى عەلى و لەشكرى موعاۋىيەدا روۋىدا، صەفىن جىگەىكە لەنزىك روبرارى فوراتەۋە، دەۋرى شەش ھەت مانگ لەۋى شەر بوو لەنىۋانى لەشكرى عەلى و لەنىۋانى لەشكرى موعاۋىيەدا، لەسەر

فهرمايشتی ئىبنو كهثير له (البداية والنهاية) دا، حهفتا ههزار كهس كوژراوه، چلو پينج ههزار له خهلكى شامو بيستو پينج ههزار له خهلكى عيراق.

۲- بهبۆنهى ئەم دەستار كردهى حهزهرتى فاتيمه، كه دهستى زامار بووه، دهئيم زور منال بووم، لهدهوروبهري جزمى (تبارك) دا بووم، له گوندى خومان لهبرايماره، كات كوتايى وهرزى بههار بوو، رۆژى ههروهز بوو، بۆ دهسكهنهى شكارتهى نوکی مالى مهلاى ديكهمان، كهناوى ماموستا مهلا موحههمهدى تال بوو، مالى ماموستا خويان و كۆمهلى كچى ديكه، لهگهڵ پينج شەش قوتابى ورديله دا، چووین بۆ دهسكهنهى نوکی مالى ماموستا مهلا موحههمهد، كه لهبهري سیداربوو، دهستان كرد به دهسكهنه كردن، كچهكان بهجيا، منالهكان بهجيا، ماموستا و ماموستا ژنیش كهناوى ئامينه خان بوو، سهريهرشتى كارهكهيان دهکرد!!

ماموستا ژن ئامينه خان هات بۆلام، بهسهري سامييهوه گوتى: ئهپرو! نورى ئهوه چييه بهدهستهوه؟ ئهوه خوينه؟ ئادهى دهستت بيئه. كه تهماشايکرد ههردوو بهري لهپم تلوقيان کردوووه بههوى سوپرىو زبرى لاسكى نوکهكهوه خوينيان لى دهتكى، بهلام من واماندوو شهكهتم، بهباشى ههست بهكارهكه ناکه، دياره لهوهيش دهترسام كه باوهرم پى نهکهن!

ماموستا ژن ئامينه خان، بانگى ماموستای کرد: مهلا! مهلا! وهره بزانه دهستى نوورى دهسكهنهكه چى ليکردوووه؟ جا ئيواري چى بهمام فارس بلين؟!

ماموستا مهلا موحههمهد (رهحمهتى خودای لى بى) ههندى خۆله سوورهى بهچمكى مهنديلهكهى بيژايهوهوه دهستهكانى بهو تهپو تۆزه برژاندهوهوه فهرمووى: (واز لهدهسكهنه بهينه، بچۆ بيشكهى كۆرپهكه راژهنه) ماموستا ژن ئهزهرى كۆرى له بيشكهكه دا تيرکرد له شير و ئهوجا منيش دهستم کرد بهپاژهندينى و ههردوكمان خومان لى كهوت، جا بۆئهوهى كه زامو تلوقهكانى دهستهكانم زور زهقو بهرچاوى نهبن، ههردوو دهستم و سهرميان گرتە خهنه!!

چونکه گهرچی بئ دايك بووم و زور به مندالي دايكم مردبوو، تهنانهت سهبارت به مهرگی دايكم هيچم لهير نييه، بهلام چوار خوشكم ههبوو، ههر چواريان لهمن گهورتر بوون، له بهرئه وهی كه قورئان خوینیش بووم و قوتابی ئایینی بووم زور ناسكو و نازدار بووم، شهوو روژ به باودشو به كوئیانه وه بووم! زوریان خوش دهبوستم، ههتا چوومه فهقییه تیش قزیکی جوانم ههبوو، ههفتهی جارئ دهیانگرتنه خهنه بوم، نهگهر ماوهی سهرم نهگرتایهته خهنه سهرم دهئیشا!! ئهو چوار خوشكم كه له دايكو باوكی خوم بوون، ناویان: فاطیمه و عائیشه و خاوهرو هه بیبه بوو.

مالي ماموستا، كه له بنگردو ئالیشه وه هاتبوون بؤ دئی ئیمه، بریتی بوون له:

۱- ماموستا مهلا موحه ممه دی تال، له بنه رهدا ئیرانی بوو.

۲- ماموستا ژنه ئامینه خان، ژنیکی زور خان و مان بوو.

۳- ههلاوه خانی دايکی ئامینه خان كه خهسووی ماموستا بوو، ههلاوه خان

سهید بوو.

۴- نووری برای ئامینه خان له ته مهنی منابوو.

۵- مهلا فاطیمه خانی خوشکی ئامینه خان، گه وه كچ بوو.

۶- كوردهكهی ماموستا كهوا دهزانم ناوی نه نوهر بوو نو بهرمان بوو!

چهند یادگاری هی ئهو روژگاره: ئیمه ههشت نو منالی دیکه بووین، زورتر كه ماموستای تال، له مال نه بوايه، یا ئیشی، کاریکی تری ببوايه، مهلا فاطمه دهرسو و وانهکانی پیمان رهوان دهکرد، من یه كهه جار دهرپیم بؤكرا نهه دهزانی بهنده خوینه كهی بیهستم مهلا فاطمه بؤی ده بهستم. گه ئی جار كه هارو هاجیمان دهکردو جزمی یه كتریمان ده دراند، یادهمان شارده وه، ههتا ماموستا له خاوه نه كهی بدات، فاطمه خان له سهر پئ ریزی دهكردین و له پیمان درپژ دهکرد، ئه ویش یهکی سهر و چهند شوولگی ده مالی به ناو له پمانا، تهنانهت له نوری برای خوشی هه، كه نوری برای هه تیویش بوو، بهلام كه سهره دهگه یشته سهرمن، له منی نه دهه،

منالہکان رہخنیان لی دہگرتو دہیانگوت: بوجی لہنوری نادہی لہہموومان
 ہاروہاجترہ؟ دہیگوت: ناخر نوری بی دایکہ گوناہہ!!

کاتی گہیشتمہ مریشکہ رہشہ، مریشکیکی گہورہی چاکی پھر لہپی رہشم برد
 بو ماموستا مہلا فاطمہ خان لہگہل ہندی ہناردا!

لہ ماموستاکانمدا، دوو کچیان تیادا بوو، خودا لہہردوو دنیاذا چاکہی
 ہردوکیان بداتہوہ، دہرسی قورنائی زورم لہ خزمہتیانا خویندووہ، یہکیکیان ئەم
 مہلا فاطمہیہ بوو، ئەوی تریشیان مہلا سہعدہی کچی ماموستا مہلا علی سہرزہل
 بوو، کەشووی کرد بہ ماموستا مہلا موحممہدی کانی روشنائی، لہکوٹایی
 تہمہنیدا مہلای مزگہوتی عہدوللا لوظفی بوو. خوا لیی خوشبی.

لہنووسینی ئەم یادگاراندہا، ماموستای حالی (مفتی الدیار السُّعودیّہ)م کردووہ
 بہسہر مہشق، کە لہکەنالی ئیقرہئہوہ، باسی منالئی خوئی دہکرد، فہرمووی:

(منالئیکی ژیر بووم، تازہ خہریکبووم لہشت حالی ببم، باوکم مہلایہکی
 سہلہفی زور توندردو بوو، منیش کەمہ کەمہ دہچووم لہملاولا، گویم لہ تیلاوہتی
 عہدولفہتاج شہعشہعی و مہنشاوی دہگرتو وەک ئەوان بہ مہقام قورئانم
 دہخویندو لہ کوٹاییدا (صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمَ)م دہکرد، جا باوکم بہمہی زانی، زوری
 بی ناخوش بوو، روژی لہلای سہرووی قادرمہیہکی چہند پلہییہوہ راوہستابووم،
 باوکم تہحقیقی ئەوہی لییم کرد، کەراستہ من ہلہی وا دہکەم، منیش حەزم
 نہکرد کە دروی لہ خزمہتدا بکەم، راستیہکەم عہرزیکرد، ئەویش لہسہرئہوہ کە
 یہک شہقی مزی تیہلدام بہ قادرمہکانا ہتا خواروہ خلور بومہوہ!).

فہرمووی: (دراوسیہکمان ہہبوو، دیواری لہ بہینمانا بوو، رادیویہکی ہہبوو،
 دہیخستہ سہر قاہیرہ، باوکم لہمالی خومانہوہ گوئی دہنا بہ دیوارہکەوہو گوئی لہ
 قورئان خوینہ میسریہکان دہگرت، بہرہ بہرہ کاریان تی کرد، دراوسیہکمان کە
 بہمہی زانی، ہاتہ خزمہتی باوکم، عہرزیکرد: ئەگەر دہفہرمووی رادیوکت بو

دەھىنەم، ئەگەر دەفەرمووى ئەوا دەشىكىنىم؟! باۈكەم فەرمووى: نەبۆمى بەينەو نە بېشىكىنە!). {بىروانە: ژمارە: ۱۷۵۸، لە زنجىرە: ۱۳۳۹، كە لەپېشەو رابورد}.

ئەى خوداى مېھرىبان! ئەى پەروەردگارى گەورەو سەرۈەرم! تۆ خۆت باش باش ئاگادارى، كەمەن لەو دەسكەنەى نۆكەو ھەتا ئەمىرۆ، كەتەواو پىرېوومو سەرۈ رېشم بوون بەگولۈوى بەفر، چەندە تووشى ماندوۈيىو نارەحتىو زەحمەتو ئەرك بووم، لە پىناۈى خزمەتى ئەم ئايىنە پىرۆزەى تۆدا، بگرە زۆر جارائىش لەم پىناۈەدا، تووشى تانەو تەشەرۈ گەرۈ تەشقىلەى نەفامانى ئەم و ئەۈيش بووم!!

دەى پەروەردگار! بە رحمەتى خۆت، ئەم ئەركو خزمەتەم ئى قەبوول بفرموو، بىكە بە مايەى سەر بەرزىو خىرو بىرو رحمەتى دىن و دۇنيا، بۆ خۆم و بۆ باك و دايكەم و بۆ حاجى مەلا زەكىەى ھاوسەرم، بۆ خۆمان و بۆ منالمان و بۆ منالى منالمان و بۆ مامۇستاو فەقىكانمان و بۆۈچەو نەۋەكانمان و بۆ ھەموو موسولمانى، كە خىر لەم كىتابانە دەبىنى، يا بەھەر شىۋەى خزمەتبان دەكا، خودايە! ئەم كىتبە پىرۆزانەى كەمەن خزمەتم كىردوون و تەرەجەمەم كىردوون، ۋەك ئەسلەكەيان بىكەيت بە سەرچاۋەيەكى گەورەى رحمەتو بەھرەى ھەردوۈ جىھان لە ۋالاتا!

ئامىن. يا أَرْحَمَ الرَّحْمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ھەزار رحمەت لە گۆرۈ گىانى ئەحمەد ھەردى كە دەلى:

بەسەرسامى، لەسەر ئوۋتكەى بىلدندى (پىرى) ۋەستاوم
شەرىتى عەمرى رابردووم، ۋەكوۋ خەو دىتە بەرچاوم

۱۸۹۶- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا أَحَدُكُمْ مَضَجَّكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ،

وَبَنِيكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، وَاجْعَلْنَهُ مِنْ آخِرِ كَلَامِكَ، فَإِنْ مُتَّ مِنْ لَيْلَتِكَ مُتَّ وَأَنْتَ عَلَى الْفِطْرَةِ». قَالَ: فَرَدَدْتُهِنَّ لِأَسْتَذْكِرَهُنَّ، فَقُلْتُ: آمَنْتُ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ». {الحديث: ۶۸۲۰ = ۶۸۳۸ فم. تجريد البخارى بالكوردى ۱/، رقم: ۱۷۸ = ۲۴۷، ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۴، ۷۴۸۴ + ۱۹۸۰ تجريد = ۶۳۱۵ فتح البارى. أبو داود. أدب: ۵۰۶۶. ترمذى. دعوات: ۳۳۹۴. تحفة الأشراف: ۱۷۶۳}:

بەپرائى كورپى غازىب (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (كاتى دەچىتە سەر نوپىنى نووستەنەكەت، دەستنوئىژى تەواو بگەرە، وەك بۆ نوئىژ دەستنوئىژ بگرى ئاواو، ئەوجا لەسەر لای راست راکشى و بلى: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْبَجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبَنِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ):

خودايە! خۆم دايە دەستى تۆو كارى خۆم سپارد بەتۆ، پەنام هیناوه بۆ پەناى تۆو، پشتم بەستووہ بەتۆ، ھەرودەك مەترسىم ھەيە لە قارو سزای تۆ، ئومىدىشم قەويیە بە مېھرمېانى تۆ، ھىچ پەناو پاسارى نىيە لە قاروقىن و خەشمى تۆ، مەگەر ھەر لەلای خۆت ھەبى، پەنا ھەر پەناى تۆیە و بەس، باوەرم ھەيە بەو نامە پىرۆزەى تۆ، كەخۆت ناردووتە خوارەوہ، كە قورئانى گەورەيە، وە باوەرىشم ھەيە بەو پېغەمبەرەيشت كە خۆت رەوانەت كەردووە بۆسەر بەرەى ئادەمىزادو بەرەى پەرى!! كە حەزەرەتى موحەممەدە).

ئەوجا فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (جا ئەگەر لەپاش خويندنى ئەم نزايە، دنياوو، وارپكەوت لەو شەوئەدا بمریت، ئەوا ئيماندر دەبەيتو، لەسەر ئايىنى پاکی ئىسلام دەمریت، وە ئەم نزايە بكە بە كۆتايى قسەى ئەو شەوئەتو، كە نزاكەت خويند ئيتەر قسەى ترمەكە، ھەتا خەوت ئى دەكەوئ).

بەراء فەرمووى: (خەرىكبووم نزاكە لەبەربكەم، كە بۆيم دووبارە كەردەوہ، لەجىياتى رستەى (وَبَنِيكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) گوتم: (وَرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) كەچى

حه زرمّت (دروودی خودای له سهر بئ) بووی راست کردمه وه وهرمووی: (نهه، وا مه لئ ووشه کانی نزاکه له خۆته وه مه گۆره و ریک وهك خۆم پیتم گوت وابلئ: (بَنِيكَ الَّذِي أُرْسِلْتُ). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۰ - له باره ی دهستوو رو نه ریت و دوعا و نزای نووستنه وه} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۸۱۴} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۴۹، ژماره: ۱۴۶۲ - گوته ی کاتی نووستن}.

۱۸۹۷- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَالَ: «اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَبِاسْمِكَ أَمُوتُ». وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ». {الحديث: ۶۸۲۵ = ۶۸۴۳ فم}:

به رائی کوری عازیب (رهزای خودای بی) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) دهستوو ری و ابوو، به شه و که دهچوو ه سهر نووستنگاکه ی، دهستی راستی له ژیر روومه تی خۆیدا داده ناو نه نجا دهیفه رموو: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَبِاسْمِكَ أَمُوتُ): خودایه! به پیروزی ناوی تو ده ژیم و به پیروزی ناوی تو ده مرم، ژین و مردنم به دهستی خۆته، هه زکه یت له م خه وه م دا خه به رم ده که یت ه وه، هه زکه یت ده م مرینیت).

کاتی له خه ویش هه ل دهستا، دهیفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ): سوپاس و ستایش هه ر بو ئه و خودایه یه، که له پاش ئه وه ی که مراندینی، زیندوو ی کردینه وه، وه له قیامه تیشدا زیندوو کردنه وه هه ر به دهستی خۆیه تی). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۱ - دهستوو رو نه ریت و دوعا و نزای نووستن + تاج/۵، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۹۸۶} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۸۱۷ - دهستوو ره کانی نووستن و...} + {ریاض/۳، ژ: ۲۴۸، ژ: ۱۴۵۳ - ویرد خویندنی به یانیان}.

۱۸۹۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ أَمَرَ رَجُلًا إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَالَ: «اللَّهُمَّ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ». فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَسَمِعْتَ هَذَا مِنْ عُمَرَ؟ فَقَالَ:

مِنْ خَيْرٍ مِنْ عُمَرَ، مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۸۲۶ = ۶۸۴۴ فم}:

ئيبنو عومەر (رهزای خودای لی بن) به پیایوکی فہرموو: کاتی دہجیتہ ناو نوینہ کەوہو کەچویتہ سەر نوینی نوستنہ کەت بلّی:

«اللَّهُمَّ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفُ رَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»:

خودایہ! گیانی من تو خۆت دروست کردووہ، وہ خۆت وەری دەگریتەوہ بوّای خۆت، مان و نەمانی و مردن و ژیا، بە دەستی خۆتە، دەی کەوايە: ئەگەر زیندوی دەکەیتەوہو لەم خەوہ خەبەری دەکەیتەوہ، ئەوا بە کەرەم و میهری خۆت چاوی خیرت لی بی و ئاگاداری بکەو بیپاریزە، خو ئەگەر دەیمیرینی ئەوا لی خوشبە، ئەی پەروەردگار! ئەی یەزدانی پاک و بیباک! داوی خوژی و باشی و بیوہی و ئاسودہی و لەشی ساغت لی دەکەم).

کابرایەکیش پیی گوت: باشە ئەی ئیبنو عومەر! تو خۆت ئەم نزایەت لە عومەری باوکت بیستوو؟ ئیبنو عومەریش فہرموو: بە لکو لە کەسیکم بیستووہ کە لە عومەر گەلی باشترە، لە حەزرتی پیغەمبەری خودا خۆیم بیستووہ (دروود و صەلات و سەلامی خودای گەورەو سەرور لە خوێ و لە کەسوکارو لە یاران و هاوەلانی بی). {تاج/۴، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۲۷۷ - دەستورو نەزای نوستن}.

۱۸۹۹ - عَنْ سُهَيْلٍ قَالَ: كَانَ أَبُو صَالِحٍ يَأْمُرُنَا إِذَا أَرَادَ أَحَدُنَا أَنْ يَنَامَ أَنْ يَضْطَجِعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ». وَكَانَ يَرَوِي ذَلِكَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۸۲۷ = ۶۸۴۵ فم}:

سۈھەيل (كەمامۇستاي جەريرى مامۇستاي زۈھەيرى مامۇستاي ئىمامى موسلىمە، (رەخمەتى خۇدا لە ھەموويان بى) ھەرمووى: ئەبو صالحى مامۇستام دەيفەرموو: ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى لى بى) دەيفەرموو: خۇشەويست (دروودو ھەلاتو سەلامى خۇداى لى بى) دەيفەرموو پىمان: (كاتى كەسپك لە ئىوھ دەيەوى كە بچىتە سەر نوپىنى نوستنەكەى بلى:

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ، أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ».

ئەى خۇدايە! ئەى پەرۋەردگارى ئاسمانەكان، ئەى پەرۋەردگارى زەوى، ئەى پەرۋەردگارى بارەگاي يەزدانى مەزن! ئەى پەرۋەردگارى ئىمە، ئەى پەرۋەردگارى ھەموو شتئ! ئەى ئەو كەسەى كە لەتۈمەى رەقو تەقو وشكو برىن، چووزەرى سەوزو ناسك شىن دەكەى! وە دانەوئەو ناوكە، لەكاتى رۋانو سەوزبوونا، بە توانايى بى سنوورى خۆت لەت دەكەى و دەپروپىنى! ئەى دابەزىنەرى تەوراتو ئىنجىلو قورئان! ئەو قورئانەى كە راست و ناراست لە يەكترى حىادەكاتەو، پەنا دەگرم بە پەناى تۆ لە شەرى ھەموو شتئ، كە جەھوى وا لەدەستى تۆدا، ئەى خۇدايە! ئەى پەرۋەردگارى گەورەو سەرۋەرم! تۆ خۆت ئەوھل و يەكەم كەسەيتو سەرەتات بۆ نىيەو ھىچ شتئ لەپىش تۆدا نەبوو، وە تۆ خۆت ئاخەرمىنىتو دواھەمىن كەسەيتو لەدواى ھەموو مەوچوودى ھەردەمىنى، وەتۆ ھەم ظاھىرو ئاشكرايىو ھىچ شتئ بالا دەستى تۆ نىيە، وەھەم باطينو پەنھانىتو جگە لەتۆ، ھەموو شتئ لەژىر دەستى تۆدايە، پەرۋەردگارا! ئەى خۇداى گەورەم! بە كەرەمو بەخشنەيى خۆت ئەو قەرەزى كە لەسەرمانە بۆمانى بدمرەو بەرەخمەتى خۆت، بە مالى رەخمەتو بەزانستى باشو بە رەفتارى شىرىن و بە گوتارى زىرىن، داراو دەولەمەندمان بكەو لەو ھەقرو ھەزارىيەى كەدەبى بەمايەى كوفرو ناسوپاسىو

ناشوگرایی تو، رزگارمان بضررمو!). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۵ - دهستوورو
نزای نووستن}.

۱۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَهُ إِزَارَهُ فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، وَلْيُسَمِّ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا
يَعْلَمُ مَا خَلْفَهُ بَعْدَهُ عَلَى فِرَاشِهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَضْطَجِعَ، فَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ،
وَلْيَقُلْ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا،
وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ». {الحديث: ۶۸۳۰ = ۶۸۴۸ فم.
تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، رقم: ۱۹۸۲ = ۶۳۲۰، ۷۳۹۳ فتح الباری.
أبو داود. أدب: ۵۰۵۰. تحفة الأشراف: ۱۴۳۰۶}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بی) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی:
(کاتی یەکی لەئێوە دەبەوی بچیتە ناو نوینەکە یەو، با بە چمکی ناو دەوی
جلەکی، یا بە ھەر شتیکی تر، نوینەکی بتەکی نی، چونکە ئێوە نازانن کە لەپاش
ئێوە نوینەکی چی تری تێدەچی، لەوانە یە ماری، یا دوویشکی، یا ئازاریکی تری تی
چوو بی، جا کە نوینەکی تەکان، ئەو جا بلی: بیسمیلاو ناوی خودا بهی نی، کاتی
ویستی کە لەسەری رابکشی، با لەسەر لای راست رابکشی و بلی:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا،
وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ):

پاکی و پیروزی بو تۆ یە ئەی خودایە! ئەی پەروردگارم بە پیروزی ناوی
پیروزی تو، تەنیشتی خوُم لەسەر ئەم نوینە دادەنیم و دەخەوم، وە بەپشتی تو
بەرزی دەکەمەو و هەل دەستم لەخەو. خودایە! ئەگەر گیانم دەکیشی و گلی
دەدەیتەو و لەلای خۆت لەم نووستنەمدا، ئەوا بە سۆزو میهرەبانی خۆت رەحمی پی
بکە و سۆزو میهری لەگەڵ بنوینە، وە ئەگەر بەرەلای دەکەیتەو و لەم خەو
خەبەرم دەکەیتەو ئەوا بیپاریژەو، بەو دی کە ئاگاداری بەندە باشەکانی خۆتی پی

دهکەیت، ئاگاداریی ئەویشی پێ بکە). {تاج/۴، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۲۷۷ - دوعاو نزای نوستن} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۴۹، ژمارە: ۱۴۶۰ - گوتهی کاتی نووستن}.

۱۹۰۱ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَّلَنَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُنَوَّى». {الحديث: ۶۸۳۲ = ۶۸۵۰ فم}:

ئیمامی ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودای بێ) فهرمووی: پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە دەچوو ه سەر نوێنی نووستنە کە دەیفهرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَّلَنَا وَآوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُنَوَّى»:

سوپاس و ستایش هه ربۆ ئەو خودایهیه که نان و ئاومان دهاو، بهشی که سهروبهر بهشمان بکا پیمان دهاو، جیگه و ریگه که هسانه وه و ههوانه وه پیمان داوه، ئەمه له کاتی کهدا که چهنده ها که سی واهه که بی که س و بی داله و بی جیگه و بی شوین و بی لانه!). {تاج/۴، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۲۷۶ - دوعاو نزا} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۴۹، ژمارە: ۱۴۶۳ - گوتهی کاتی نووستن}.

(۱۴۴۹) سوبحانه لآ کردن له پاش نوێژی به یانی. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

التسبیح بعد الصلاة الصبح

۱۹۰۲ - عَنْ جُوَيْرِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا بُكْرَةً حِينَ صَلَّى الصُّبْحَ، وَهِيَ فِي مَسْجِدِهَا، ثُمَّ رَجَعَ بَعْدَ أَنْ أَضْحَى وَهِيَ جَالِسَةٌ، فَقَالَ: «مَا زِلْتُ عَلَى الْحَالِ الَّتِي فَارَقْتُكَ عَلَيْهَا؟» قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكَ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَوْ وَزَنْتَ بِمَا قُلْتَ مِنْذُ الْيَوْمِ لَوَزَنْتَهُنَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى عَنْهَا قَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِنَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ». {الحديث: ۶۸۵۱، ۶۸۵۲ = ۶۸۶۹ فم. ترمذی: ۳۵۵۵. نسائی: ۱۳۵۱}:

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بین) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بین) سهر له‌به‌یانی، له‌لای جووه‌یریه‌ی هاوسهری بوو، جووه‌یریه له نوپژگاکیدا بوو، خهریکی یادی خودا بوو، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بین) له‌پاش کردنی نوپژری به‌یانی، له‌سهر نهو حاله به‌جپی هیشتو دمرچووه دمره‌وه، له‌پاشان له‌کاتی چیشته‌نگاودا، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بین) که ده‌گه‌رپته‌وه بۆلای جووه‌یریه، ده‌بینی ههر له‌سهر نوپژگاکی خوی دانیش‌تووه، پیی ده‌فهرمووی: (له‌وساکه‌وه که‌من به‌جیم هیشتوویت، ههر خهریکی ته‌سبیحاتیت؟). فهرمووی: به‌ئی. فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بین): (ده‌سا من له‌دوائه‌وه که‌له‌تۆ جیابوومه‌ته‌وه، سی جار نهم چوار وشه‌یه م گوتووه، نه‌گهر هه‌ل‌ب‌ک‌یش‌رین به‌و هه‌موو یادو زی‌کرو ته‌سبیحاته‌دا، که‌تۆ له‌وساکه‌وه نه‌م‌پۆ کردووتن، به‌رابه‌ریان ده‌که‌ن و به‌قه‌د نه‌وان پاداشیان بۆ هه‌یه بگره به‌زیادیشه‌وه، که‌ نهو چوار وشانه‌یش نه‌مانه‌ن:

(سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزَنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ):

۱. به‌قه‌ی ژماره‌ی دروست‌کراوانی خودا ته‌سبیحات و همدو سوپاسی خودا ده‌که‌م.
 ۲. هه‌روا نه‌وه‌نده‌ی که‌خودا خوی پیی خۆش بی ته‌سبیحات و همدو سوپاسی ده‌که‌م.
 ۳. هه‌روا به‌قه‌د سه‌نگ و کی‌شی ته‌خت و باره‌گای خودا، ته‌سبیحات و همدو سوپاسی خودا ده‌که‌م.
 ۴. هه‌روا به‌قه‌د ژماره‌ی وشه‌کانی خودا، که‌ له‌ژماره‌ نایه‌ن، ته‌سبیحات و همدو سوپاسی خودا ده‌که‌م). {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۶۳۰ - ویرد له‌پاش نوپژره‌وه + تاج/۵، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۹۷۳، ۴۹۷۴ - ژماردنی ته‌سبیحات و ویرد} + {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۳۳ - نامه‌ی یادو زی‌کری خودا...}.
- له‌گیرانه‌وه‌ی ژماره: (۶۸۵۲) دا، ئاوايه، فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بین): (سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زَنَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ).

بۆ ژياننامه‌ی جووه‌یریه‌ی بېروانه پاش ژماره: (۱۹۰۳) که یه‌کسەر وا له‌پاش نه‌مه‌وه.

۱۹۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةً مَرَّةً، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۶۷۸۴ = ۶۷۹۹ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۵، رقم: ۱۹۹۴ = ۶۴۰۵ فتح الباري. أبو داود. أدب: ۵۰۹۱. ترمذی. دعوات: ۳۴۶۹. تحفة الأشراف: ۱۲۵۶۰}:

ئه‌بو هورده‌یر (ره‌زای خودای ئی بێ) ده‌فه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودو سلاوو ره‌حه‌متو میه‌ره‌بان‌ی خودای له‌سه‌رب‌و گیان و هه‌ست و نه‌ست به‌م شه‌وی هه‌ینییه‌، به‌قوربان‌ی گه‌ردی سه‌ر گو‌زی بێ) ده‌فه‌رموئ: (هه‌رکه‌سێ سه‌ر له‌به‌یان‌یان، یا سه‌ر له‌نیو‌اران سه‌دجار ب‌ئێ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) له‌رو‌ژی قیامه‌تدا، که‌سێ تر کرده‌وه‌ی وانا‌یاب له‌گه‌ل خو‌ی نا‌ه‌ئین، بۆ مه‌یدانی لی‌پرسینه‌وه‌، که‌ له‌بابه‌تی یادی خوداب‌ی، مه‌گه‌ر که‌سێ که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وی گو‌تب‌ی له‌و ته‌سه‌بی‌حاته‌، یاله‌و زیاتری کرد‌ب‌ئێ!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۹۸۴ - یاد خو‌یندن و ویرد خو‌یندنی... + ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۴۸، ژماره: ۱۴۵۱ - ویرد خو‌یندنی به‌یان‌یان و...}.

روونگرده‌وه‌:

جووه‌یریه‌ی کچی حاریث، هاوسه‌ری پ‌یغه‌مبه‌ره‌، یه‌کی‌که‌ له‌ دایک‌انی باوه‌رداران، له‌ه‌ۆزی به‌نی موصطه‌لیقه‌، له‌پ‌یشدا ناوی (به‌رره‌) بوو، که‌ به‌واتا (باش = چاک = خاس) پ‌یغه‌مبه‌ر ماره‌یکرد، ناوه‌که‌ی گو‌ری و ناوینا جووه‌یریه‌ واته‌: کچۆله‌. حاریثی باوکی ئاغای ه‌ۆزی به‌نی موصطه‌لیق بوو، گو‌مه‌ل‌ی فه‌رمووده‌ی له‌ پ‌یغه‌مبه‌ره‌وه‌ له‌به‌رکرده‌وه‌، له‌ بوخاری و موس‌لیمدا، له‌چه‌ند شو‌ینیکا، له‌چه‌ند بۆنه‌یه‌کا ناوی ها‌تووه‌، له‌سه‌ر فه‌رما‌یشتی شی‌خی عه‌ینی له‌ عومده‌تولقاری‌ئدا: ئافه‌ره‌تیکی یادکاری زمان‌پاراو به‌یادی خودا بووه‌، زۆر جار‌ان که‌ نو‌یژ‌ی به‌یانی ده‌کرد، له‌سه‌ر جی‌گه‌ نو‌یژه‌که‌ی داده‌نیشت، گو‌مه‌ل‌ی ناوکه‌ خورما، یا به‌رده‌ ورده‌ی

لهبه رده می خویدا، دادنهنا وهك ته زبیجی ئه مرۆ، ههتا چیشته نگاویکی درهنگ لهباتی ته زبیج، ویردو یادو ته سبیحاتی پی ده ژمارد، له ته مهنی شهست و پینج سالییدا، له مانگی ره بیعی یه که می سالی په نجاو شهشی کۆچی، کۆچی دواپی کردوو (ره زاو ره حمهتی خوی گه وره ی ئی بی). {ته جریدی بوخاری/ ۲، ژماره: ۹۱۶، لایه ره: ۲۹۸، ج/ ۱}.

بۆ زانیاری زیاتر برهوانه ئه م سه رچاوانه:

۱. تاج/ ۱، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۶۳۰ که خه ریکی ته سبیحات بووه ص ۲۱۷.
۲. تاج/ ۳، زنجیره: ۳۵ نایه ته کان که باسی قه درو ریژی دایکانی موسو لمانان ده که ن.
۳. تاج/ ۴، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۴۶۱۷ = تاج/ ۲، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۲۱۲۷ = باسی غه زای به نی موصطه لیق.
۴. تاج/ ۵، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۹۷۱، ۴۹۷۲، ۴۹۷۳، ۴۹۷۴ — باسی ژماردنی ته سبیحات و ویردو سه رچاوه ی ته زبیج.
۵. عومده تولقاری/ شیخی عه نی، به رگی/ ۱۱، ص ۱۰۶ + ص ۲۸۷ + عینی/ ۱۷، ص ۳۰۴ + ۳۱۴ + عینی/ ۱۳، ص ۹۵.
۶. فه تحو لباری/ شیخی عه سقه لانی، به رگی/ ۴، ص ۲۳۲، فه رمووده ی ژماره: ۱۹۸۴ = ۹۱۶ ته جریدی بوخاری.
۷. الإصابة فی تمییز الصَّحبة، المجلد/ ۴، ص ۲۵۶ (جویریة). تسلسل/ ۲۵۱ من أسماء النساء .
۸. الإستیعاب فی معرفة الأصحاب، لابن عبد البر، المجلد/ ۴، إسم (جویریة) من أسماء النساء ص ۲۵۸.
۹. تاج/ ۱، ص ۲۱۷ + تاج/ ۲، ص ۲۰۲ + ص ۲۷۲ + تاج/ ۵، ص ۱۰۱.
۱۰. صحیح مسلم بشرح الامام النووی المجلد/ ۱۷، ص ۴۴ + شرح صحیح مسلم/ ۱۰، ص ۱۴۰ إلى ص ۱۴۵.

راستگردنهوه:

له ته جریدی بوخاریدا، له راقه و شیکردنهوهی ژماره: (۹۱۶) دا له زیاننامه‌ی جووه‌یرییه‌ی کچی حاریندا، ئاماژه بو ژماره: (۱۷۹۷) له زنجیره: ۱۴۹ دا، دهکات، که له‌چایی جواره‌مدا، ده‌که‌وێته به‌رگی/۲، لاپه‌ره: ۳۳۵. ئه‌وه هه‌له‌یه، هیچ په‌یوه‌ندی به‌م جووه‌یرییه‌وه نییه، هه‌روا ئاماژه بو ژماره (۲۰۱۹) له زنجیره: ۱۸ ده‌دا ده‌کا، له‌هه‌مان به‌رگا، له لاپه‌ره: ۴۴۹ دا، ئه‌ویش هه‌ر هه‌له‌یه و په‌یوه‌ندی به‌م جووه‌یرییه‌وه نییه.

له‌سه‌ر فه‌رمایشتی ئیصابه مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ریش له‌پیشدا ناوی (به‌رپه) بووه، پی‌غه‌مبه‌ر که ماره‌ی ده‌کا ناوی ده‌نی: (مه‌یموونه = پی‌روژ = پی‌به‌خێر).

هه‌روا له‌سه‌ر فه‌رمایشتی ئیصابه زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشیش له‌پیشا ناوی به‌رپه بووه، پی‌غه‌مبه‌ر که ماره‌ی ده‌کا، ده‌یگۆڕی به زه‌ینه‌ب.

هه‌روا زه‌ینه‌بی هه‌نه‌زای پی‌غه‌مبه‌ریش، که کچی ئوم سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بوو له‌پیشا ناوی به‌رپه بوو، پی‌غه‌مبه‌ر گۆڕی به زه‌ینه‌ب.

۱۴۵۰ خێرو به‌هره‌ی (سُبْحَانَ اللَّهِ) کردن. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

باب: فِي فَضَائِلِ النَّسَبِ

۱۹۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ». {الحديث: ۶۷۸۶ = ۶۸۰۲ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۱۳۴ = ۷۵۶۳، ۶۴۰۶ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۶۷. ابن ماجه. أدب: ۳۸۰۶. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۰} :

ئهبو هوره‌یره (ره‌زای خودای بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (ئهم دوو وشه‌یه: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ: خودا به پاک و پی‌روژ ده‌زانم و سوپاس و ستایشی بی پایانی ده‌کهم، دیسان خودای خو‌م، یه‌زدانی مه‌زن، به

پاک و پیروز دهنده، له مه‌دا هیچ گومان و سوو گومانیکم نییه). ئەم دوو وشه پیرۆزیه سووک و خوش و ئاسانن له‌سه‌ر زمان و، قورسن و گرانن له‌ناو شایان له‌کاتی کیشان، که‌هه‌موو کردووی له قیامه‌تدا به‌تازوو ده‌کیشری، خوشه‌ویستن له‌لای خودای میهره‌بان). {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۰۸ - نامه‌ی زی‌کرو یادی خودای گه‌وره}.

روونکردنه‌وه:

ئەم فەرمووده‌یه دواییین فەرمووده‌یه له سه‌حیحی بوخاریدا.
 ۱۹۰۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ». {الحديث: ۶۷۸۷ = ۶۸۰۳ فم}:

ئەبو هورهیره (ره‌زای خودای لی‌بن) فەرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فەرمووی: (سویند به‌خودا یه‌ک جار بلییم: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ: پاک و پیروزی به‌ته‌واوی هه‌ر بو خودایه، هه‌روا سوپاس و ستایش، ته‌نها یه‌زدانی پاک خودای به‌هه‌قه‌و به‌س، خودا له هه‌موو که‌سی گه‌وره‌تره). فەرمووی: (یه‌ک جار ئەم وشه پیرۆزه بلییم، له‌لام له‌هه‌موو مو‌لک و سامان و دارایی جیهان باشترو خوشه‌ویست‌ره). {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۰۸ - نامه‌ی زی‌کردو یادی خودا...}.

(۱۴۵۱) له‌باردی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردنه‌وه. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

باب: فِي التَّهْلِيلِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّكْبِيرِ

۱۹۰۶ - عَنْ مُوسَى الْجُهَنِيِّ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: عَلَّمَنِي كَلَامًا أَقُولُهُ. قَالَ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». قَالَ: فَهَؤُلَاءِ لِرَبِّي، فَمَا لِي؟ قَالَ:

«قُل: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي». (قَالَ مُوسَى: أَمَّا عَافِنِي فَأَنَا أَتَوَهُمَّ، وَمَا أَذْرِي). {الحديث: ٦٧٨٨ = ٦٨٠٤ فم} :

موسای ئەلجوهه‌نی فەرمووی: موصعه‌بی کوری سه‌عدی کوری ئەبو وه‌قاص (ره‌زای خودایان لی بێ) فەرمووی: باوکم فەرمووی: عاره‌بیکی چۆل نشین هاته خزمه‌تی خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) گوتی: قوربان! گوتاری، فەرمووده‌یی، قسه‌یی‌کم فی‌ربکه، که بۆ خۆم بیلیم، هه‌تا سوودی‌کم پێ بگه‌یه‌نی. فەرمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) (بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ):

بێ‌جگه له خودای تا‌کو ته‌نیا خودای تر نییه، هاوبه‌ش و هاوه‌لی نییه، خودا له‌گشت شتێ مه‌زن‌تر و گه‌وره‌تره، سوپاسی‌کی زۆر بۆ خودای گه‌وره، پاکی و پیرۆزی و بێ‌گه‌ردی بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، هێزو ته‌وانایی هه‌ربه‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی و به‌س، که تواناو دانایه).

پیاوه ده‌سته‌کیه‌که گوتی: ئەم وشانه سوپاس و ستایش و وه‌سپی خودان و بۆ په‌روه‌ردگاری من، ب‌فه‌رموو گوته‌یه‌کی وایشم پێ ب‌فه‌رموو که په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه بێ و بۆ خۆم بێ؟! :

فەرمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): (بلی: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي): خودایه! لێم خوشبه‌و، ره‌حمم پێ بکه‌و، رێگه‌ی هه‌قم پێ نیشان بده‌و، رزق و رۆژی هه‌لال و پاکم پێ بده).

موسای ئەلجوهه‌نی فەرمووی: ئایا وشه‌ی (وَ عَافِنِي) یش یه‌کێ بێ له وشه‌کانی ئەم فەرمووده‌یه، ئەوه‌م لی روون نییه، له‌وه به‌گومانم. {ریاض/٣، زنجیره: ٢٤٤، ژماره: ١٤١٤ — نامه‌ی زی‌کرو یادی خودا...}.
روون‌کردنه‌وه:

١- موصعه‌بی کوری سه‌عدی کوری ئەبو وه‌قاص (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودا له‌خۆی و له‌ باوکی بێ) تاب‌عییه، له‌ په‌یره‌وانه، گێرانه‌وه‌ی له‌م زاتانه‌وه هه‌یه: له

باوکی و له عهلی و طه لحه و عیکریمه ی کورپی ئه بو جه هل و له که سانی تریشه وه، له پیاوانی شهش پهراوه گانه، واته: له ریجالی سنده دی بوخاری و موسلیم و ئه بو داوود و تهرمه زی و نه سائی و ئیبنو ماحیه، که له په راوی (تهذیب التهذیب) عه سقه لانیډا، هیمای (ع) یان بو دانراوه. بپروانه ئه م ژمارانه، که له پیشه وه رابوردوون، بو ژیان نامه ی سه عدی کورپی ئه بو وه قاص (۲۰۰ + ۲۹۶ + ۳۱۰ + ۴۷۸) موضع ب له سائی (۱۰۳) ی کوچیدا مردووه.

۲- مووسای جو هه نی ناوی ته واوی: (مووسای کورپی عه بدوللای ئه لجوه نه ی) یه، که سناو (کونیه) ی ئه بو سه له مه یه، نازناو (له قه ب) ی کووفیه، گیرانه وه ی زوره، متمانه یه.

یه علای کورپی عوبه ید، له سه ر فه رمایشتی ته هذیبو ته هذیب، ده فه رموی: له شاری کووفه، خه لکه که چوار سه روکی خانه دانیان هه بوو که یه کیکیان مووسای جو هه نی بوو، روژ به روژ که ده یت بینی، هه ستت ده کر که له روژی پیشو باشته. عه سقه لانی له (تهذیب التهذیب) دا ده فه رموی: سائی (۱۴۴) سه دو چلو چواری کوچی مردووه (ره حمه تی خودای ئی بی).

۱۴۵۲) خوشه ویسترتین ویرد له لای خودا، یادی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) یه.

(۶۸۶۲ - ۶۸۶۳)

باب: أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)

۱۹۰۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. فَقَالَ: «إِنَّ أَحَبَّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». {الحديث: ۶۸۶۳ = ۶۸۸۲ فم:}

ئه بو زه ر (ره زای خودای ئی بی) فه رمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی پی م: (هوشیار به! دلت له لام بی، باپی ت بلیم که خوشه ویسترتین گوتار له لای یه زدانی پاک چییه؟).

ئەوجا فەرمووی پېم: (دلتیابە کە بېگومان خۆشەویستترین فەرمایشت و تار لەلای یەزدانی گەورەو سەرورەر، ئەم گوته پیرۆزەیه: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: پاکى و پیرۆزى و بى گەردى لەهەموو نەنگو کەم و کورى و ناتەواویەك، لەگەل سوپاس و ستایشىكى جوانا، هەمووی هەر بۆ زاتى پەرورەدگارە). {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۱۲} + {تاج/۵، زنجیرە: ۶۱، ژمارە: ۴۹۶۷}.

روونکردنەوه:

نەوهووی (رحمەتی خودای ئى بى) دمفەرموئى: ئەمە کە ئەم یاده خۆشەویستترین وتاریبى، تایبەتە بەقسە و وتاری ئادەمیزادەوه، دەنا قورئان کە فەرمایشتى خودایە گەورەتر و خۆشەویستەر، وە هەروا خویندنیشى. وەکی تریش: ئەو یادو زیکرو نزاو دووعایانەیش کەمەئوورن و پەيوەندیان هەیه، بەکات و شوین و بارو دۆخ و حال و مەقامەوه، خەریکبوون بەوانەوه، لەکات و شوین و بۆنەى خۆیاندا خێرى زیاترە. قسەى نەوهووی تەواو.

۱۴۵۳) کەسى رۆژى سەدجار بلى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ). (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)
باب: فَمَنْ قَالَ: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ} فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ
 ۱۹۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ، يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمَسَّى، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ. وَمَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». {الحدیث: ۶۷۸۳ = ۶۷۹۸ فم. تجرید البخاری
 بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۹۲ = ۶۴۰۳، فتح الباری + رقم: ۱۹۹۴ تجرید = ۶۴۰۵
 فتح الباری: }

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ھەرکەسی، ھەر رۆژی سەدجار بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ):

ھەر خودا خودای بەھەقەو بەس، خودایەکی تاکو تەنھایە، ھیچ ھاوبەشیکی نییە، مۆلک و سامان و دارایی و پاشایی و دەسەلات و سوپاس و ستایش ھەمووی ھەر بۆ خۆیەتی، وە ئەو خودایەکی وایە کە دەستی دەروا بەسەر گشت شتیكاو، توانایی ھەموو شتیکی ھەیە).

فەرمووی: (ھەرکەسی لەرۆژیکا، سەدجار ئەم زیکرە بلی، ھاوتای خیری ئازادکردنی دەکۆیلە دەکا، سەرەرای ئەوەیش سەد چاکە لەنامە ی کرداردا بۆ دەنووسری، وە سەد خراپەیش، لە دەفتەری کرداری کە فریشتە نووسیونی لەسەری دەکوژیتەو، سەرباری ئەمانەیش دەبی بەقسن و پەرژین و دژو قەلا، لەدژی شەیتان، وە ئەو رۆژە تا ئیوارێ شەیتان پێ ناوێری، وھیچ کەسی لە یادکارانی خودای گەورە بەقەد ئەو خیری ناگا، مەگەر کەسی کە لەم یادو زیکرە لەو پتریکات).

وہ فەرمووشی: (ھەرکەسیکیش ھەر رۆژی لە رۆژان سەدجار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) بە فەرمانی خودا ھەموو گوناھەکانی ھەل دەودرن، ئەگەرچی لەبەر زۆری ھەک کەفی دەریا ئاوا زۆربن!). {ریاضی صالحین/۳، زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۱۰ – نامە ی زیکرە یادی خودا}.

(۱۴۵۴) کەسی سەد تەسیحات بکات لەرۆژیکا. (۶۷۸۳ – ۶۷۹۲)

باب: فِيمَنْ سَبَّحَ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ

۱۹۰۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاسٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟» فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ». {الحديث: ۶۷۹۲ – ۶۸۰۸ فم}:

سه عدی کوری ئه بو وه قاص (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: له خزمهتی خوشه و یستدا (دروودی خودای له سه ر بئ) دانیشتیووین فهرمووی: (ئهری یه کئی له ئیوه ناتوانی که هه موو روژی هه زار چاکه بو خوی دابین بکا؟) یه کئی له دانیشتیوانی خزمهتی لیی پرسی: قوربان! چۆن چۆنی یه کئی له ئیمه ده توانی که روژی هه زار چاکه په یدابکا بو خوی؟

فهرمووی: (سه د ته سبیحات بکات، هه م هه زار چاکه ی بو دهنوو سرت و هه م هه زار خراپه ی ئی هه ل ده وهری).

روونکردنه وه:

۱- جووری ته سبیحات، به و گشته شیوازه ده بی، که له سه ره تای نامه ی زیکره وه هه تا ئیره تو مار کراون، وه ک وتنی (سبحان الله) فهرمووده ی ژماره: (۱۸۹۵) یا وه ک ئه و دارێژگه یه ی که له ژماره: (۱۹۰۰) دا، تو مار کراوه له (سبحانک اللهم) هه تا (عبادک الصالحین) یا وه ک ژماره: (۱۹۰۴) و (۱۹۰۵) و (۱۹۰۶) و (۱۹۰۷).

۲- زانا کان وه ک له شه رحه گه وهره کاندای ده فهرموون: مه به ست له و تاوان و گونا هانه ی که خودای گه وهره به هوی گو تن و کردنی ئه م جو ره زی کړو یاد و ویردانه وه، له به نده ده یان سر پێ ته وه، ئه و جو ره گونا هه و تاوانه ن که په یوه ندی یان به مافی خودا وه هه بی، وه ک درو بی زیانی بو که س نه بی، یا وه ک زو لَم کردن له خودی خۆت، نه وه ک گونا هه ی که په یوه ندی به مافی خه لکه وه هه بی، وه ک دزینی مائی، وه کی تریش به ئه زموون دهر که وتوو که سانی که خو و بگرن به خوا به رستی و زی کړو یاد کردنی خودا وه، به تای به تی ئه م جو ره یاده پیرۆزانه، دوورترین که سن له گونا هه و نافه رمانی خودا.

هه روا وابه به ر چا وه وه به ته جربه وه ئه زموون دهر که وتوو که دروژن و پیا و خراپ و دزو حیزو خو یی ری ژو خرا به کاریش دوورترین که سن له یاد و زی کړی خودا، به تای به تی له کردنی ئه م جو ره یاد و زی کړه تای به تی یانه، کابرای زو ردار ی مله وړ، نه ک هه ر ئه م یاد و زی کرانه نا کا، به لکو و گال ته یشی پیی دی.

مەگەر كەسئ كەخودا ھىدايەتتى بىداو تەۋبەى بەپراستى بكا، ئەوانەش بەخودا زۆر كەمن، چونكە بەپراستى گوناھو تاوان بەرە بەرە وادل و دەروونى مرقۇ رەق و رەش دەكەن، ھەتا لووتيان نەتەقئ بە بەردى ئەلھەدداو گۆرپچەدا، سەرھۆش خۇيان نايانەۋە!

زۆرمان دى لەگەل ئىمەدا فەقئ بوون، نوپژكارو خواناس و باشكار بوون، بگرە شەو نوپژو خەتمەى قورئانان دەكرد، بەلام بەرە بەرە تىكەلاۋى دىنا بوون، گوناھو تاوان دلئ رەشو رەق كەردن، وەك گەردەلوول و رەشەبايئ پووشكە و قنگەلاشكەيئ لوولبدا، ئاوا لافاۋى تاوان و گوناھو نافەرمانى، راپپچى كەردن، ھەتا فرىاى شايتەمانى سەرە مەرگ نەكەۋتن، بەدەم سەرخۆشى و بەد مەستىيەۋە گيانان دەرچوو!!

ژياننامەى ئىمامى موسلىم:

۱- ئىمامى موسلىم ناۋى موسلىمى كورپى حەججى كورپى موسلىمە، كەسناۋ (كونىيە) ئەبولھوسەينە، قوشەيرىيە، لە ۋلاتى نەيسابوور پەرۋەردە بوۋە گەۋرە بوۋە، دانەرى صەحىجى موسلىمە، كەپاش قورئان يەكەم پەرۋا: صەحىجى بوخارىيە، دوۋەم پەرۋا: صەحىجى موسلىمە، شەرعزانىكى گەۋرە بوۋە. قوشەير ھۆزى ئىمامى موسلىمە، ھۆزىكى عەرەبى ناسراۋە، لەنەيسابوور گەۋرە بوۋە، كە نەيسابوور، جوانترىن و خۆشترىن شارە لە شارەكانى ۋلاتى خوراسان، سابوور پادشاى بوۋە، لەۋپوۋە دەرۋا، نەى و قامىشى زۆرى لى دەبئ، دەلئ: ئەمە بۇ جىگە شار باشە، نەيچە (تەرکە: قامىش) زۆرى لى دەبئ فەرمان دەكا (نەيچە) كە دەبىرن و شوپنەكە دەكەن بەشارو ناۋى دەنئ (نەى + سابوور = نەيسابوور).

۲- پيشەۋا موسلىم، لەسەر فەرمايشتى سەنگىن لەشارى نەيسابوور، لەسالى (۲۰۴) دوو سەدو چۈارى كۆچىدا لەدايك بوۋە، سەبارەت بەسالى لەدايكبوونى راجيايى زۆر ھەيە.

ئىبنو كەئىر دەفەرمۇي: (موسلىم لەو سائەدا لەدايك بوو، كە شافىعى تىادا مردوود. كەسئ لە زانايانئ كە گرنگيان داو بە ژياننامەكان، باسى منالئى ئەويان نەكردوود، ھەروا باسى بنەمالەشيان نەكردوود).

۳- موسلىم (رحمەتى خوداى ئى بى) بە دەولەمەندى پەرورەدە بوو، زۆر سەخى و بەخشنەدە بوو، زەھەبى لە (السیر) دا دەفەرمۇي: بازىرگانىكى گەورە بوو، چاكەخوازى نەيسابوور بوو، مولك و سامان و دارايى باشى ھەبوو.

۴- حاكم دەفەرمۇي: بالايەكى تەواوى ھەبوو، سەرورىشى سىپى بوو، لىكەى مېزەكەى بەناو شانيدا شوڤ دەكرەدە.

۵- گەرانى بەشوئىن بىستنى فەرموودەدا، لەسائى دووسەدو ھەژدەدا دەستى كرد بە بىستنى فەرموودە، لەخزمەت يەحىاى كورپى يەحىادا، لەسائى دووسەدو بىستدا چوو بۆ ھەج، ھىشتا مووى ئى نەھاتبوو لەمەككە دەستى كرد بە بىستن لەلاى ئەلقەنەبى، وەچەندىن جار ھاموشوئى بەغدادى كردوود، خەلگى بەغدا، گىرپانەوھيان لەوودە ئەنجام داو، دواھاتنى بۆ بەغداد، لەسائى (۲۵۹) دووسەدو بەنجاو نوڤا بوو.

۶- مامۇستايەكى زۆر زۆرى بوو، كە فەرموودەى لىيان وەرگرتوود، وەك ھەموو مامۇستاكانى كە صەحىجى موسلىمى لىيانەو گىرپاوتەو، يەكئ لەوان: ئىمامى بوخارىيە.

۷- كاتئ ئىمامى بوخارى تەشرىفى ھات بۆ نەيسابوور، لە سەرەتاو، موسلىم دەستى پىئى نەدەگەشت، بەلام لەدوايىدا ھۆگرى بوو، وە بەزۆرى ھاموشوئى دەكرد. خەطىب دەفەرمۇي: موسلىم پەپرەوى ئىمامى بوخارى كردوود، وە لەدانانى صەحىجى موسلىمدا، چاوى لە بوخارى كردوودە ئەوى كردوود بە پىشەواو سەرمەشق بۆ خوئى.

دارە قوطنى دەفەرمۇي: (ئەگەر بوخارى نەبوايە، موسلىم نەدەھات و نەدەرؤى!).

ئەحمەدى ھەمدون ئەلقەصار دەلى: موسلىمى كورى ھەججەم بىنى، ھات بۆلای ئىمامى بوخارى، نىوانى ناوچاۋەكانى ماچ كىردو ھەرموۋى بە بوخارى: رىگەم بدە كە ھەردوۋ پىكانت ماچ بكەم، ئەى مامۇستاي مامۇستايان! ئەى سەرۋەرى ھەرموۋە شوناسەكان! ئەى پىزىشكى ھەرموۋە، بۇ دەردو نەخۇشىنەكانى، ئەوچا لەبارەى ئەم ھەرموۋەدە ھەرموۋە پىرسارى لىي كىرد، كە باسى كەفارىتى ھەئسان لە كورى دانىشتن دەكا، ئەویش باسى عىللەكەيى كىرد بۆى، كاتى بوخارى لە تەقىرى پىرسارىكە لى بۆۋە، موسلىم ھەرموۋى: (ئەۋەى رقى لەتۆ بى، ديارە بەخىلو ھەسوۋە، دەنا كەس نىيە كە رقى لەتۆ بى، شاپەتى دەدەم كە وىنەى تۆ ئەمرو لەجىھاندا نىيە).

۸- شاگردو ھەقىي زۆرى بوو، يەككى لەوانە ئىمامى تەرمەزىيە، يەك ھەرموۋەدى لە موسلىمەۋە رىۋايەتكدوۋە، يەككى ترىان (أبو عوانة الأسفرائینی) يە ھەروا ئىبنو خوزەيمەۋ ئەبو ھاتەمى ئەل - رازى و مووساى كورى ھاروون و ئەحمەدى كورى سەلەمەۋ ئىبراھىمى كورى ئىسحاقى سەپىرەفى.

۹- پلەۋ پاىەى. بەكۆى دەنگ زاناکان دايانناۋە بە پىشەۋايەكى گەۋرەى ھەرموۋە زان، گەۋرەترىن بەلگەۋ قەۋالە لەسەر پاىە بەرزىى ئەم زاتە، ئەۋ ھونەرە بەرزىيە كە پىادەىكدوۋە لە دارشتنى سەحىجى موسلىمدا.

۱۰- سەحىجى موسلىمەكەى بوۋە بەسەرچاۋەكەى زۆر گرنگو لەبەرچاۋ، بۇ سوننەتى پىغەمبەرۋ، بۇ شەرىعەتى ئىسلام لەپلەى يەكەمدا، ھەروا بوۋە بەسەرچاۋە بۇ ھەضائىلى سەھابەكان و بۇ تەفسىرو زۆر لە بابەتەكانى ئايىنى ئىسلام، بەتايىبەتى لە بابەتى سوننەت و ھەرموۋەدا.

چەندىن كىتەبى لەبارەۋە دانراۋە، ۋەك شەرح و پوختەكىردن و لىكۆلەينەۋەۋە باسى پىۋانى رشتەكانى، بەناوترىن شەرح لەسەرى شەرحەكەى ئىمامى نەۋەۋىيە. لە تەرجەمەى ژيانى موسلىمدا، لەسەرەتاي بەرگى يەكەمى شەرحى موسلىمەۋە، تەحقىقى شىخ خەلىل مەئموون شىخا، ناۋى (۲۷) بىست و ھەوت شەرح نووسراۋە،

وه ناوی پینج موخته صهری تۆمارکراوه. روباعیاته کانی صه حیجی موسلیم بیست و پینج فهرمووده ن که ههریه کی چوار راویان ههیه و بهس، بۆیه پیاان دهگوتری: فهرمووده چوارینه کان، واته له نیوانی موسلیم و پیغه مبهردا چوار کهسی تر ههیه و بهس.

۱۱- ئەم ناو نیشانانە لەو پەرپوانەدا بەرچاو دەکەون، کە پەيوەندیان بە صه حیجی موسلیمه وه ههیه:

- أ- شروع علی أجزاء من صحیح مسلم.
- ب- مختصرات لصحیح مسلم (پینج موخته صهر تۆمارکراوه).
- ج- الرباعیات من صحیح مسلم (۲۵ حدیثا بأربعة رواة فقط).
- د- کتب حول صحیح مسلم.
- و- حول رواة مسلم والبخاری وروایاتهم.
- ز- الجمع بین رجال الصحیحین.
- ح- أسامي شیوخ البخاری ومسلم.
- ط- شروع لصحیح البخاری ومسلم.
- ی- الروایات المشتركة فی البخاری ومسلم.
- ک- المستدرک علی البخاری ومسلم.
- ل- الجامع بین الصحیحین.
- م- أحكام الصحیحین.
- ن- کتاب الکنی والأسماء
- س- زۆر پەرپاوو بابەتو سەرپاسی تری لەم بابەتانە.
- ۱۲- مردنی ئیمامی موسلیم.

موحه ممه دی کوری عه بدوللای نه یسابووری ده ئی: بیستم له ئەبو عه بدوللای موحه ممه دی کوری یه عقووب ده یفه رموو: بیستم له ئەحمه دی کوری سه له مه ده یفه رموو: کۆرئ گیرا بۆ ئیمامی موسلیمی کوری حه ججاج بۆ گفتوگۆ له باره ی

فەرەمۇدەۋە، فەرەمۇدەيەكەيەن بۇ باس كەرد، نەيزانى و ئاگای لىي نەبوو، جا گەپايەۋە بۇ مائەۋە، لەۋى چەراي ھەل كەردو گوتى بەۋانەى لە مائەكەدا بوون: كەستان نەيەن بۇلام بۇ ئەم ھۇدەيەى خۇم.

غەزەلەن كەرد: زەمىلەى خورمايان بەدىارى بۇ ھىناۋىن. فەرەمۇۋى: بىھىنن بۇم، ئەۋانىش بەردىان بۇى، ئىتەر ھەربەدۋاى ئەۋ فەرەمۇدەيەدا دەگەپاۋ لەۋ زەمىلە خورمايەى، دەنكە دەنكە، دەخۋارد، ھەتا كاتى بەيان، ئەۋسا فەرەمۇدەكەى دۇزىيەۋە، ۋە زەمىلە خورماكەيش تەۋاۋ بوۋ بوۋ!

مۇھەممەدى كورۋى غەبىدۇللا فەرەمۇۋى: كەسانى تەرى باۋەرپىكراۋ، جگە لە ئەھمەدى كورۋى سەلەمە (كە فەقىتى ئىمامى مۇسلىم بوۋە)، ئەمەيان لەم ھەۋالە زىادكەرد بۇم: كەئەۋە بوۋ بەھۇى مەرگى ۋە بەۋە مەردوۋە.

ئىبنو كەئىر دەفەرەمۇۋى: جا بەھۇى ئەۋ رۇۋادەۋە، لەشى قورس دەبىۋ نەخۇش دەكەۋى، لەرۇۋى دۇۋ شەمەدە، لە بىستو پىنجى مانگى رەجەبەدا، لەسالى (۲۶۱) دۇۋ سەدو شەستو يەكى كۇچىدا، لە تەمەنى پەنجاۋ ھەۋت سالىدا لە نەيسابوۋر مەرگ دەبى بەمىۋانى ۋە مەرى (رەھمەتى خۇداى ئىبنى)، گۇرەكەى ھەتا ئىستا زانراۋە دەناسرى، مۇسۇلمانان بۇ پەندو ئامۇز، پۇل پۇل دىنى ۋە سەردانى گۇرەكەى دەكەن. ھەندى تر دەفەرەمۇۋى: لەرۇۋى يەكشەمەدا لەۋ مۇرۇۋەدا كە ناۋمان ھىنا مەردوۋە، بەلام لەرۇۋى دۇۋ شەمەدا بە خاك سىپىرراۋە، تەمەنى پەنجاۋ پىنج سال بوۋە.

ئىمامى نەۋەۋى لە (تەزىب الأسماء واللغات)دا، دەفەرەمۇۋى: لەدۋا مەرگى مۇسلىم ھەتا ئەمەۋى كەلە پىۋاۋى ۋا ھەل نەكەۋتۇتەۋە. ھەروا دەفەرەمۇۋى:

(لە گەپان بەشۋىن زانستو زانىارى ۋە زانىندا، ۋلاتى زۇر چوۋەۋ بەخەمەت مامۇستاي گەۋرە گەۋرە گەيشتوۋەۋ زانستو فەرەمۇدەۋ زانستى فەرەمۇدەۋى لىيان ۋە مەرگرتوۋە، ۋەك:

۱- له خۆراسان له لای یه حیای کورپی یه حیا و ئیسحاقی کورپی راهودهیه و کهسانی تریش، زانست و فهرمووده فیربووه.

۲- له رهی، له موحه ممه دی کورپی مه هران و ئه بو غه سسان و کهسانی تریش.

۳- له عیراق له ئه حمه دی کورپی موحه ممه دی کورپی حه نبه ل و عه بدو لای کورپی مسلمه و کهسانی تریش.

۴- له حیجاز، له سه عیدی کورپی مه نصور و ئه بو موضعه ب و کهسانی تریش.

۵- له میصر، له عه مری کورپی سه وادو له حه رمه له ی کورپی یه حیای توجیبی و کهسانی تریش.

۱۳- دانراوه کانی تری ئیمامی موسلیم:

أ- له زانسته کانی فهرمووده دا، په راوی زۆری داناوه، به ناوبانگترینیان سه حیجی موسلیمه، که بووه به مایه ی خیر و بیرو پیت و فهرپکی زۆر بو نه ته وه ی ئیسلام و به مایه ی سهر به رزی و شانازی و ناوی جوان بو خو ی له هه ردوو جیهاندا. هه روا په راوی (الکتاب المسند الکبیر علی أسماء الرجال) و په راوی (الجامع الکبیر علی الأبواب) و (کتاب الملل) و په راوی (أوهام المحدثین) و په راوی (التمییز) و په راوی (مَنْ لَيْسَ لَهُ إِلَّا رَأْيٌ وَاحِدٌ) و په راوی (طبقات التَّابِعِينَ) و په راوی (المُحَضَّرِمِينَ) و په راوی تریش، وهک: (الکُنَى وَالْأَسْمَاءُ) و (المتفردات والوحدان) و (رجال بن الزبير) و (الأقران) و (سؤالاته أحمد بن حنبل) و (عمر بن شعيب).

ب- له بابته تی تردا:

(الانتفاع بأهْبِ السَّبَاع) و (مَشَايخ مَالِك) و (مَشَايخ الثوري) و (أولاد الصَّحَابَةِ) و (أفراد الشَّامِيِّينَ).

۵۸- نامه‌ی په‌ناگرتن به‌خوداو شتی تریش

کتاب‌التعوذ و غیره

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۷۱ هه‌تا ۷۲، له‌ژماره: ۵۰۶۲ هه‌تا ژماره: ۵۰۷۷}.

(۱۴۵۵) په‌ناگرتن به‌خودا له‌شهری نازاوه گهل. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

باب: التَّعَوُّذُ مِنَ الْفِتَنِ

۱۹۱۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ: «اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقِيَّتُ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ». {الحديث: ۶۸۱۰ = ۶۸۲۷ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۱، رقم: ۴۴۷ = ۸۳۲، ۸۳۳، ۲۳۹۷، ۶۳۶۸، ۶۳۷۵، ۶۳۷۶، ۷۱۲۹. تحفة الأشراف: ۱۶۹۸۸. ابن ماجه. دعاء: ۳۸۳۸. أبو داود. الصلاة: ۸۸۰}:

عائیشه (همزای خودای بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) به‌م وشانه نزای

ده‌کرد، ده‌یفه‌رموو:

«اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقِيَّتُ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»:

ئەى خودايە! پەنادەگرم بەتۆ لە بەلاۋ ئازاۋەى ئاگرى دۆزەخو، لەسزاي ئاگرى دۆزەخو لە ئازاۋەى گۆرۈ، لەسزاي گۆرۈ، لەشەپى ئازاۋەى دەۋلەمەندى، لەشەپى ئازاۋەى ھەژارى، پەنادەگرم بەتۆ لەشەپى ئازاۋەى جەجالە كۆرەى ھەلاتباز. خودايە! بەرەحمەتى خۆت گوناھەكانم بەئاۋى بەفرو تەرەزە بشۆرەۋە، ۋەك چۆن شتى بەئاۋو بەئاۋى بەفرو بە تەرەزە بشۆردى تەۋاۋ پاك دەبىتەۋە ئاۋا، دىلم لەتاۋان پاك بىكەرەۋە، ۋەك بلوورى بى گەردو بلوورى سىپى، ھەروا لەتاۋان دوورم بىخەرەۋە ۋەك دوورى خۆرەلەت ۋە خۆرئەۋا لەيەكرى. ئەى خودايە! مەن پەنا دەگرم بەتۆ لە تەمەلى ۋە تەمەزەلى، لە ئىفتادەبى كاتى پىرى ۋە لە گوناھبارى ۋە تاۋانبارى، لەبارى ژىر قەرەزى ۋە قەرەز كۆپىرى). {تاج: ۵، زنجىرە: ۷۱، ژمارە: ۵۰۶۴} — ئەو گوتە ھەدىسىيەنى كە بەكاردەھىنرېن بۆ پەناگرتن بە خوداى گەرە.

(۱۴۵۶) پەناگرتن بەخودا لە تەمەلى ۋە تەمەزەلى. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

بَابُ فِي التَّعَوُّذِ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ

۱۹۱۱- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ». {الحديث: ۶۸۱۲ = ۶۸۲۹. تجريد البخارى بالكوردى/ ۴، رقم: ۱۶۶۹ = ۴۷۰۷ فتح البارى، ۲۸۲۳، ۶۳۶۷، ۶۳۶۹، ۶۳۷۱. أبو داود. الصلاة: ۱۵۴۰. نسائي. استعاذة: ۵۴۶۷. تحفة الأشراف: ۸۳۷} :

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەمۇۋى: جاران خۆشەۋىست (دروۋى خۇداى لەسەر بىن)

لەكاتى پەناگرتن بەخودا دەيفەرەمۇۋ:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ»:

ۋاتە: ئەى خودايە! پەنادەگرم بەتۆ لە بىكارەبى ۋە تەمەزەلى، لە ترسئۆكى، لە كەفتەكارى كاتى ئىختىيارى، لە چروۋكى ۋە زەبىلى، ۋە پەنادەگرم بەتۆ لە سزاي ناۋ گۆرۈ، لە گىرۋدەبوۋن ۋە گرفتار بوۋن بەدەست فەرتەنەۋ ئازاۋەى ژيان ۋە

مردنه وه). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۶} — ئەو گوته هەدیثیانە ی که به کار...}.

۱۴۵۷) په ناگرتن به خودا له چاره نووسی خرابو له تووشبوونی نه گهتی. (۶۸۱۰ -

(۶۸۱۹

باب: التَعَوُّذُ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ

۱۹۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَمِنْ دَرْكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ. (قَالَ عَمْرُو فِي حَدِيثِهِ قَالَ سُفْيَانُ: أَشْكُ أَنَّ زِدْتُ وَاحِدَةً مِنْهَا). {الحديث: ۶۸۱۶ = ۶۸۳۳ فم. تجريد البخاري بالكوردي/۵، رقم: ۱۹۸۶ = ۶۳۴۷، ۶۶۱۶. نسائي. استعاذة: ۵۴۹۱. تحفة الأشراف: ۱۲۵۵۷}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: یاساو دەستووری پیغەمبەر (دروودی خودای

لەسەر بی) وابوو، گەئێ جار ئاوا پەنای دەگرت بە خودا، دەیفەرموو:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرْكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ»:

واتە: ئەو خودایە! پەنادهگرم بە پەنای تۆ لە چارەنووسی خرابو، لە تووشبوونی نهگهتیو، لە یه خه گرتنی چاره رهشیو، لە پیخۆشبوون و شادهکامی دوश्منان و ناحهزانو، لە به لای برسپرا.

ئەم فەرموودهیه ئیمامی موسلیم (رحمەتی خودای ئی بن) لەدوو مامۆستای خۆیه وه دهگێرپێته وه، لە عەمری ئەلناقیده وه، لە زوههیری کوری ههربه وه، ئەوانیش لە مامۆستای خۆیانە وه دهگێرپێته وه که سوفیانی کوری عویهینهیه، جا موسلیم دهفهرموی: عەمر فەرمووی: وا دەزانم، که شته پەنا لیگیراوه کان سیان بوون، من یه کیکم بهههله ئی پتر کردوون و بون به چوارا). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۲} — ئەو گوته هەدیسیانە که به کار دهئێنرین...} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰، ژماره: ۱۴۷۱ — نامە ی نزاو پارانه وه}.

۱۴۵۸) په ناگرتن به خودا له پښت ټيکړدنی به هره و نازو نيعمه تی خودا.

(۶۸۸۳ - ۶۸۷۲)

باب: التَعَوُّذُ مِنْ زَوَالِ النِّعَمِ

۱۹۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ». {الحديث: ۸۷۹ = ۶۸۹۹ فم. أبو داود. صلاة: ۱۵۴۵. تحفة الأشراف: ۷۲۵۵}:

عبداللای کوری عومهر (دهزای خودایان لى بى) فهرمووی: زور جاران خوښه ويست

(دروودی خودای له سر بى) ئەم نرایه یښى دهکرد، دهیغه رموو:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»:

واته: ئەى يهزدانى پاك! په ناده گرم به تو له وه كه خوا نه خواسته به هره و نازو نيعمه تی تو رووم لى وهرگيړن و پښتم تى بکهن، له وه ديش كه نه و ناسووديه ی داوته پيم ليم بسه نيته وه و تووشى دهر دو مهينه تی و سه خله تی بيم، هه روا په ناده گرم به تو له وهى كه له پر له ناکاودا، رووبه پرووی تو له ی سه ختی ناگه هانی تو بيم، په ناده گرم به ههر چى شتى كه بى به مايه ی نارېزایى و زویری تو). {تاج: ۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۸ - نهو گوته هديثيانه ی كه به كارد هينرين بو په ناگرتن به خودا}.

۱۴۵۹) نرای باش بو پزميو كه سوباسى خودای كرد. (۷۴۱۱ - ۷۴۱۹)

باب: تَشْمِيتُ الْعَاطِسِ إِذَا حَمَدَ

۱۹۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: عَطَسَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلَانِ، فَشَمَّتْ أَحَدُهُمَا، وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمِّتْهُ: عَطَسَ فُلَانٌ فَشَمَّتْهُ، وَعَطَسْتُ أَنَا فَلَمْ تُشَمِّتْنِي، قَالَ: «إِنْ هَذَا حَمِدَ اللَّهَ، وَإِنَّكَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۷۴۱۱ =

۷۴۶۶ ف.م. تجرید البخاری = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۱۹۶۲ = ۶۲۲۱، ۶۲۲۵ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۰۳۹. ترمذی. أدب: ۲۷۴۲. تحفة: ۸۷۲؛

ئەنەسی کۆری مالیک (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەخزمەتی پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) دوو پیاو پۆمین، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نزای خیری بۆ یەکیکیان کردو نزای خیری بۆ ئەوی تریان نەکرد، جا ئەوەیان کە نزای بۆ نەکرد، گوتی: بۆ کە ئەو پۆمی نزات بۆیکرد، کەچی کەمن پۆمیم نزات بۆم نەکرد؟ فەرمووی: (چونکە ئەو لەپاش پۆمینهکە سۆپاسی خودای کرد، بەلام تۆ کە پۆمیت سۆپاسی خودات نەکرد). {ریاض/۲، زنجیر: ۱۴۲، ژمار: ۸۸۱ – سوننەتە ئەگەر پۆمییو ستایشی...} + {تاج/۵، زنجیر: ۵۷، ژمار: ۵۳۷۷ – پۆمین و نزای باش بۆ پۆمییو}.

روونکردنەوه:

واباوه کە یەکی دەپۆمیی پۆیی دەگوتری: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: رەحمەتی خودات ئی بێ) بەم نزایە لەزاراوی یاسا نامە (شەرە) دا دەگوتری: (تشمیت). ۱۹۱۵- عَنْ إِيَّاسُ بْنُ سَلَمَةَ أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَهُ، فَقَالَ لَهُ: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ». ثُمَّ عَطَسَ أُخْرَى، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الرَّجُلُ مَرْكُومٌ». {الحديث: ۷۴۱۴ = ۷۴۴۹ ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. أبو داود. أدب: ۵۰۳۷. ترمذی. إستانان: ۲۷۴۳. تحفة الأشراف: ۴۵۱۳}:

ئییاسی کۆری سەلەمە کۆری ئەکوه (رەزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: باوکە فەرمووی پۆم: جارێ پیاوێ لەلای پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) پۆمی، گویم ئی بوو، کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پۆیی فەرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: بەر سۆزو بەزەیی خودا کەوی).

دیسان پیاوێ جارێکی تریش پۆمییهوه، ئەمجارەیان پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پۆیی فەرموو: (وا دەرئەکەوی کە ئەم پیاو هەلامەتیەتی). واتە: ئیتر پۆیست

به تەشمیط ناکا. {تاج/۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۵۳۸۳ ج/۴ - تاجەند جار نزا بو پزمیو دهکری}.

۵۹- نامەى به شیمانی و قەبوولی به شیمانی و به رواایی سۆزو به زەیی خوداو

شتانی تریش

کتاب التوبة وقبولها وسعة رحمة الله وغير ذلك

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۸۹، له ژماره: ۵۱۲۷. م ههتا: ۵۱۵۶ م، زنجیره: ۹۳} +
{ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲، له ژماره: ۱۳ وه ههتا ژماره: ۲۴}.

۱۴۶۰) فه زمانکردن به ژیانوبونه وه تهوبه کردن. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

باب: فِي الْأَمْرِ بِالتَّوْبَةِ

۱۹۱۶- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: سَمِعْتُ الْأَعْرَ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ ابْنَ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ». {الحديث: ۶۷۹۹ = ۶۸۱۴ ف.م. ف.م. = فتح اللهم بشرح صحيح الامام مسلم} :

ئەبو بورده (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: ئەغەرری موزەنی، که یهکی بوو له یارانێ پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له پیغه مبهرو رهزای خودا له هه موو یارانێ بن) گویم ئی بوو که ئەغەر فهرمووده ی دهگیرایه وه بو ئیبنو عومەر، فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (بیگومان که منیش هه ر ئاده میزادمو هه ندی جار که رد له دلم دهنیش و دلم که رد دهکری).

جابۆیه هه موو روژی سه دجار، بگره پتریش له خودای خۆم دهپارپمه وه و داوای لیبووردن و لیخۆشبوونی لی دهکه مو تهوبه ی له لا نوێ دهکه مه وه، که وایه ئیوه دیش بگرپنه وه بو لای خوداو ژیان نوێ بکه نه وه له خزمه تیداو داوای چاوپۆشی و تاوانپۆشی ئی بکه ن و هه میشه تهوبه له خزمه تی خودادا تازه بکه نه وه). {ریاض/۱،

زنجیره: ۲، ژماره: ۱۴ - تەوبە و پەشیمانی + تاج/۵، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۵۱۳۷ - گەورەیی تەوبە و پەشیمانی}.

روونکردنەوه:

ئەغەری کۆری یەساری ئەل - موزەنی، یان: ئەل - جوھەنی، هاوێلی پیڤەمبەرە، لە کۆچکارانە (لە موهاجیرینە) ئیمامی موسلیم و ئیمامی ئەحمەد و ئەبو داوود و نەسائی، لەرێگەیی ئەبو بورردە کۆری ئەبو مووسای ئەشعەرییە، فەرموودەکانی ئەویان گیراوەتەوه، زۆر بێ هەوا بوو.

(۱۴۶۱) هاندان لەسەر ژێوانبوونەوه. (۶۸۸۷ - ۶۸۹۶)

باب: الخَضُّ عَلَى التَّوْبَةِ

۱۹۱۷- عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُوَيْدٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ أَعُوذُهُ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَحَدَّثَنَا بِحَدِيثَيْنِ: حَدِيثًا عَنْ نَفْسِهِ، وَحَدِيثًا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لِلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِيَّةٍ مَهْلَكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَنَامَ، فَاسْتَيْقَظَ، وَقَدْ ذَهَبَتْ، فَطَلَبَهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامُ حَتَّى أَمُوتَ. فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَالَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ». {الحديث: ۶۸۹۰ = ۶۹۱۰ فم = ف.م = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۱۹۷۸ = ۶۳۰۸. ترمذی. صفة القيامة: ۲۴۹۷. تحفة: ۹۱۹۰}:

حاریتی کۆری سووید فەرمووی: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود (ڕەزای خودای ئی بێ) نەخۆش بوو، چووم بۆلای بۆ سەردان و هەواڵپرسینی، دوو فەرموودەیی گیرایەوه بۆمان، یەکیکیان فەرماشتی خۆی بوو، ئەوی تریان فەرموودەیی پیڤەمبەر بوو

عهبدوڻلا فهرمووی: بیستم له پیغهمبه (دروودی خودای لهسر بڼ) دهیفرموو: (خودای گهوره زیاتر شادمان دهی، بهژیوان و پشیمانی و تهوبه ی بهنده ی باوپرداری خوئی، کاتی پشیمان دهیتهوه و دهگپرتهوه بولای خودا، ههتا نه و پیاوهی که لهچولهوانییهکی کاکي بهکاکي، پر مهترسی دادهبهزی، ولاخیکی پی دهی، نان و ناوهکی بهسر ولاخهکویهوه دهی، سرخهوی دهکین، که ههلا دهستی دهروانی ولاخهکی بهنان و ناوهکویهوه، رویشتهوه و گوم بووه و نهماوه!

جاکاتی بهدوایدا دهگپرئی و تهواو ماندوو وشهکته دهی و توویتی زوری بو دهین، له دلی خویدا دهلی: دهگپریمهوه بو شوینهکی خوم کهلی بووم، لهوی دهخوم ههتا دمرم!!

جا سهری لهسر باسکی دادهنی ههتا بغهوی و بمری، خهوی لی دهکوی، که خهبری دهیتهوه و سهری ههلهدبرئی، دهین و لاخهکی بهنان و ناوهکویهوه، لهلایا، بهدیاریهوه راوهستاوه، خودای گهوره بهتهوبه ی بهنده ی ئیمانداري خوئی زیاتر شادمان دهی، ههتا نه و پیاوه بهدوژینهوهی ولاخهکی و نان و ناو تویشوهکی!).

روونکر دنهوه:

فهرموودهکی ئیبنو مهسعوود خوئی له بوخاریدا ناوایه: ئیبنو مهسعوود (رهزای خودای لی بڼ) دهفرموی: مروی موسولمان، لهخودا دهترسی، گوناھی خوئی وهک کیوی دهین، که لهبنیدا دانیشتی، مهترسی نهوهی ههبی که لهپرکا برووخ بهسهریدا. واته: موسولمان دلی رووناکه، هیچ گوناھی بهکه م نازانی، لهبهرتهوه ههمیشه پاریزدهکا له گوناو خوئی دهپاریزی لهتاوان. نهوجا ئیبنو مهسعوود فهرمووی: بهلام مروی بهدکار، گوناھی خوئی بهکه م دهین، دهرهستی نییه، بهلایهوه که گوناھی دهکا، وهک میشی بهلای لووتیدا برپواو، بهدهستی ناوایهکی لی بکاو دووری بختهوه ناوایه. {بروانه: ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲، ژماره: ۱۵ —

تهوبه و په شيمانی + تاج/ ٥، زنجيره: ٩٠، ژماره: ٥١٣٦. م - گه وره يی تهوبه و په شيمانی}.

١٤٦٢) باسی تهوبه ی راستو دروستو فهرمايشتی خودای گه وره: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا} (٦٩٤٧ - ٦٩٥٠)

باب: فِي الصَّدَقِ بِالتَّوْبَةِ وَقَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا}

١٩١٨- عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: «ثُمَّ غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ، وَهُوَ يُرِيدُ الرُّومَ وَتَصَارِي الْعَرَبِ بِالشَّامِ. قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ كَعْبٍ كَانَ قَائِدَ كَعْبٍ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِيَ. قَالَ سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ يُحَدِّثُ حَدِيثَهُ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، قَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: لَمْ أَتَخَلَّفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا قَطُّ إِلَّا فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، غَيْرَ أَنِّي قَدْ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ، وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدًا تَخَلَّفَ عَنْهُ، إِنَّمَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ يُرِيدُونَ غَيْرَ قَرِيشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوِّهِمْ عَلَى غَيْرِ مِيعَادٍ، وَلَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَاقَفْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ. وَمَا أُحِبُّ أَنْ لِي بِهَا مَشْهَدٌ بَدْرٍ، وَإِنْ كَانَتْ بَدْرٌ أَذْكَرَ فِي النَّاسِ مِنْهَا، وَكَانَ مِنْ خَبْرِي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ، وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُ قَبْلَهَا رَاحِلَتَيْنِ قَطُّ، حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ، فَعَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرٍّ شَدِيدٍ وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَفَازًا، وَاسْتَقْبَلَ عَدُوًّا كَثِيرًا، فَجَلَّ لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرُهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةَ غَزْوِهِمْ، فَأَخْبَرَهُمْ بِوَجْهِهِمُ الَّذِي يُرِيدُ، وَالْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَثِيرٌ، وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ - يُرِيدُ بِذَلِكَ الدِّيَّانَ -. قَالَ كَعْبٌ: فَقَلَّ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَغَيَّبَ يَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ سَيَخْفَى لَهُ، مَا لَمْ يَنْزِلْ فِيهِ وَحْيٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَغَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتِ الشَّمَارُ وَالظَّلَالُ فَأَنَّا إِلَيْهَا أَصْعَرُ، فَتَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ، وَطَفِقْتُ أَغْدُو لِكَيْ أَتَجَهَّزَ مَعَهُمْ، فَأَرْجِعُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، وَأَقُولُ

فِي نَفْسِي: أَنَا قَادِرٌ عَلَى ذَلِكَ إِذَا أَرَدْتُ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَادَى بِي حَتَّى اسْتَمَرَّ بِالنَّاسِ
الْجِدُّ، فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَادِيًا وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ، وَلَمْ أَقْضِ مِنْ
جَهَازِي شَيْئًا، ثُمَّ غَدَوْتُ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَادَى بِي حَتَّى أَسْرَعُوا
وَتَفَارَطَ الْغَزْوُ، فَهَمَمْتُ أَنْ أَرْتَحِلَ فَأَدْرِكَهُمْ، فَيَا لَيْتَنِي فَعَلْتُ، ثُمَّ لَمْ يَقْدِرْ ذَلِكَ لِي،
فَطَفِقْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْزُنُنِي أَنِّي
لَا أَرَى لِي أُسْوَةً إِلَّا رَجُلًا مَغْمُوصًا عَلَيْهِ فِي النِّفَاقِ أَوْ رَجُلًا مِمَّنْ عَذَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ
الضُّعْفَاءِ: وَلَمْ يَذْكُرْنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَلَغَ تَبُوكًا، فَقَالَ وَهُوَ
جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ بِ (تَبُوكِ): «مَا فَعَلَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ؟». قَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ حَبَسَهُ بُرْدَاهُ وَالنَّظَرُ فِي عِطْفِيهِ، فَقَالَ لَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: بئسَ مَا قُلْتَ، وَاللَّهِ يَا
رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَيْنَمَا هُوَ
عَلَى ذَلِكَ رَأَى رَجُلًا مَبِیضًا يَزُولُ بِهِ السَّرَابُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«كُنْ أَبَا حَيْثَمَةَ»، فَإِذَا هُوَ أَبُو حَيْثَمَةَ الْأَنْصَارِيُّ. وَهُوَ الَّذِي تَصَدَّقَ بِصَاعِ التَّمْرِ حِينَ لَمَزَهُ
الْمُنَافِقُونَ. فَقَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ
تَوَجَّهَ قَافِلًا مِنْ تَبُوكِ، حَضَرَنِي بَنِي، فَطَفِقْتُ أَتَذَكَّرُ الْكَذِبَ وَأَقُولُ: بِمِمْ أَخْرَجُ مِنْ سَخَطِهِ
غَدًا؟ وَأَسْتَعِينُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي، فَلَمَّا قِيلَ لِي: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَظَلَ قَادِمًا، زَاحَ عَنِّي الْبَاطِلُ، حَتَّى عَرَفْتُ أَنِّي لَنْ أَنْجُو مِنْهُ بِشَيْءٍ أَبَدًا.
فَاجْمَعْتُ صِدْقَهُ، وَصَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَادِمًا، وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ
بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ، فَلَمَّا فَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلْفُونَ فَطَفِقُوا
يَعْتَذِرُونَ إِلَيْهِ، وَيَحْلِفُونَ لَهُ، وَكَانُوا بِضَعَّةٍ وَثَمَانِينَ رَجُلًا، فَقَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِلَانِيَتَهُمْ، وَبَايَعَهُمْ، وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ، وَوَكَّلَ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ، حَتَّى جِئْتُ، فَلَمَّا
سَلَّمْتُ تَبَسَّمَ تَبَسُّمُ الْمُغْضَبِ ثُمَّ قَالَ: «تَعَالَى»، فَجِئْتُ أَمْشِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ
لِي: «مَا خَلَفَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتَعْتَ ظَهْرَكَ؟». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ
جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنِّي سَأَخْرُجُ مِنْ سَخَطِهِ بَعْدَ، وَلَقَدْ أُعْطِيتُ
جَدَلًا، وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَنْ حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذِبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي لِيُوشِكَنَّ

اللَّهُ أَنْ يُسَخِّطَكَ عَلَيَّ، وَلَيْتَنِي حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صِدْقٍ تَجِدُ عَلَيَّ فِيهِ، إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عُقْبَى اللَّهِ، وَاللَّهُ مَا كَانَ لِي عُدْرٌ، وَاللَّهُ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمَّا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ، فَقُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ»، فَقُمْتُ، وَثَارَ رِجَالٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ، فَاتَّبَعُونِي، فَقَالُوا لِي: وَاللَّهُ مَا عَلِمْنَاكَ أَذْنِبْتَ ذَنْبًا قَبْلَ هَذَا، لَقَدْ عَجَزْتَ فِي أَنْ لَا تَكُونَ اعْتَذَرْتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا اعْتَذَرَ بِهِ إِلَيْهِ الْمُخَلَّفُونَ، فَقَدْ كَانَ كَافِيكَ ذَنْبَكَ اسْتَغْفَارُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتِبُونَنِي حَتَّى أَرَدْتُ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأُكَذِّبَ نَفْسِي، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ: هَلْ لَقِيَ هَذَا مَعِيَ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالُوا: نَعَمْ لَقِيَهُ مَعَكَ رَجُلَانِ. قَالَ: مَا قُلْتُ فَقِيلَ لَهُمَا مِثْلُ مَا قِيلَ لَكَ، قَالَ: قُلْتُ مَنْ هُمَا؟ قَالُوا: مُرَارَةُ بْنُ رَبِيعَةَ الْعَامِرِيُّ، وَهَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَاقِفِيُّ. قَالَ: فَذَكِّرُوا لِي رَجُلَيْنِ صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَدْرًا فِيهِمَا أُسُوءَ. قَالَ: فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي. قَالَ: وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ، قَالَ: فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ، وَقَالَ: تَغَيِّرُوا لَنَا حَتَّى تَنْكَرْتُ لِي فِي نَفْسِي الْأَرْضُ، فَمَا هِيَ بِالْأَرْضِ الَّتِي أَعْرِفُ، فَلَبِثْنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً، فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكَانَا، وَقَعَدَا فِي بُيُوتِهِمَا يَبْكِيَانِ، وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشَبَّ الْقَوْمِ وَأَجْلَدُهُمْ، فَكُنْتُ أَخْرُجُ فَأَشْهَدُ الصَّلَاةَ، وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يُكَلِّمُنِي أَحَدٌ، وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَسْلَمَ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَأَقُولُ فِي نَفْسِي: هَلْ حَرَكَ شَفَتَيْهِ بِرَدِّ السَّلَامِ أَمْ لَا؟ ثُمَّ أَصَلَّى قَرِيبًا مِنْهُ، وَأَسَارِقُهُ النَّظَرَ، فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَلَاتِي نَظَرَ إِلَيَّ، وَإِذَا التَفْتُ نَحْوَهُ أَعْرَضَ عَنِّي، حَتَّى إِذَا طَالَ ذَلِكَ عَلَيَّ مِنْ جَفْوَةِ الْمُسْلِمِينَ، مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَانِطِ أَبِي قَتَادَةَ، وَهُوَ ابْنُ عَمِّي، وَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا قَتَادَةَ! أَنْشُدُكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَنَّ أَنِّي أَحَبُّ اللَّهِ وَرَسُولُهُ؟ قَالَ: فَسَكَتَ، فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ، فَسَكَتَ. فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ، فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، فَفَاضَتْ عَيْنَايَ، وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ، فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِي فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ، إِذَا نَبْطِيُّ مِنْ نَبْطِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ يَبِيعُهُ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ: مَنْ يَدُلُّ عَلَيَّ كَعْبَ بْنِ مَالِكٍ؟

قَالَ: فَطَفِقَ النَّاسُ يُبْشِرُونَ لَهُ إِلَى حَتَّى جَاءَنِي، فَدَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ غَسَّانَ، وَكُنْتُ كَاتِبًا، فَقَرَأْتُهُ. فَإِذَا فِيهِ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنَا أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ، وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَانٍ وَلَا مَضِيعَةٍ، فَالْحَقَّ بَنَا نَوَاسِكَ، قَالَ: فَقُلْتُ حِينَ قَرَأْتُهَا: وَهَذِهِ أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ، فَتَيَامَمْتُ بِهَا التَّنَوُّورَ فَسَجَرْتُهَا بِهَا، حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْبَعُونَ مِنَ الْخُمْسِينَ، وَاسْتَلْبَثْتُ الْوَحْيَ، إِذَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْتِينِي فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزَلَ امْرَأَتَكَ، قَالَ: فَقُلْتُ: أَطْلُقُهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ؟ قَالَ: لَا، بَلِ اعْتَزَلْهَا فَلَا تَقْرُبْنَهَا، قَالَ: فَأَرْسَلُ إِلَى صَاحِبِي بِمِثْلِ ذَلِكَ، قَالَ: فَقُلْتُ لِامْرَأَتِي: الْحَقِي بِأَهْلِكَ فَكُونِي عِنْدَهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ، قَالَ: فَجَاءَتْ امْرَأَةُ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْدُمَهُ؟ قَالَ: لَا، «وَلَكِنْ لَا يَقْرُبَنَّكَ»، فَقَالَتْ: إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا بِهِ حَرَكَةٌ إِلَى شَيْءٍ، وَاللَّهِ مَا زَالَ يَبْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا. قَالَ: فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي: لَوْ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي امْرَأَتِكَ، فَقَدْ أَذِنَ لِمَرْأَةِ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْدُمَهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: لَا اسْتَأْذَنْ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَا يُدْرِينِي مَاذَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اسْتَأْذَنْتُهُ فِيهَا وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ، قَالَ: فَلَبِثْتُ بِذَلِكَ عَشْرَ لَيَالٍ فَكُمِلَ لَنَا خَمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نُهِيَ عَنِّي كَلَامُنَا، قَالَ: ثُمَّ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَبَاحَ خَمْسِينَ لَيْلَةً عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِنَا، فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَّا، قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ نَفْسِي، وَضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ، سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَى سُلْعٍ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ، يَا كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَبْشِرْ، قَالَ: فَخَرَرْتُ سَاجِدًا وَعَرَفْتُ أَنَّ قَدْ جَاءَ فَرَجٌ، قَالَ: فَأَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ بِتَوْبَةِ اللَّهِ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّى صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَذَهَبَ النَّاسُ يُبْشِرُونَنَا، فَذَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبْشِرُونَ وَرَكَضَ رَجُلٌ إِلَيَّ فَرَسًا، وَسَعَى سَاعٍ مِنْ أَسْلَمَ قَبْلِي، وَأَوْفَى عَلَى الْجَبَلِ، فَكَانَ الصَّوْتُ أَسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ، فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبْشِرُنِي فَتَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي، فَكَسَوْتُهُمَا إِيَّاهُ بِبِشَارَتِهِ، وَاللَّهِ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ، وَاسْتَعَرْتُ ثَوْبَيْنِ فَلَبِسْتُهُمَا، فَانْطَلَقْتُ أَتَاكُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَلَقَانِي النَّاسُ فَوْجًا

فَوَجَّاهُمْ يَهْتَدُونَ بِالتَّوْبَةِ، وَيَقُولُونَ لَهْتَنُنْكَ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ، حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَحَوْلَهُ النَّاسُ، فَقَامَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ يَهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَنَانِي، وَاللَّهُ مَا قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ. قَالَ: فَكَانَ كَعَبٌ لَا يَنْسَاهَا لَطْلَحَةُ، قَالَ كَعَبٌ: فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ وَيَقُولُ: «أَبْشِرْ بِخَيْرٍ يَوْمَ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتِكَ أُمُّكَ». قَالَ: فَقُلْتُ: أَمِنْ عِنْدِكَ يَا رَسُولُ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «لَا بَلَّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ». وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ كَأَنَّ وَجْهَهُ قِطْعَةُ قَمَرٍ، قَالَ: وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ. قَالَ: فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُمْسِكْ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ». قَالَ: فَقُلْتُ: فَإِنِّي أُمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْبَرٍ، قَالَ: وَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ إِنَّمَا أَنْجَانِي بِالصَّدَقِ، وَإِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أُحْدِثَ إِلَّا صَدَقًا مَا بَقِيْتُ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاهُ اللَّهُ فِي صَدَقِ الْحَدِيثِ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا أَحْسَنَ مِمَّا أَبْلَانِي اللَّهُ بِهِ، وَاللَّهِ مَا تَعَدَّدْتُ كَذِبَةً مُنْذُ قُدْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيَ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ) حَتَّى بَلَغَ (إِنَّهُ بِهِمْ رِءُوفٌ رَحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ. وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ) حَتَّى بَلَغَ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ). قَالَ كَعَبٌ: وَاللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطُّ بَعْدَ إِذْ هَدَانِي اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا أَكُونَ كَذَبْتُهُ فَأَهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَبُوا، إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِلَّذِينَ كَذَبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا قَالَ لِأَحَدٍ، وَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُتَعَرَّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ). قَالَ كَعَبٌ: كُنَّا خُلَفْنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ عَنْ أَمْرِ

أُولَئِكَ الَّذِينَ قَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ حَلَفُوا لَهُ فَبَايَعَهُمْ وَاسْتَعْفَرَ لَهُمْ، وَأَرْجَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمْرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ، فَبَذَلَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ) وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ مِمَّا خُلِفْنَا تَخْلُفْنَا عَنِ الْغُرُ، وَإِنَّمَا هُوَ تَخْلِيفُهُ إِيَّانَا، وَإِرْجَاؤُهُ أَمْرَنَا عَمَّنْ حَلَفَ لَهُ وَاعْتَدَرَ إِلَيْهِ فَقَبِلَ مِنْهُ». {الحديث: ٦٩٤٧ = ٦٩٧١ فم = ف.م = فتح

المسلم بشرح صحيح مسلم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكردية/٣، رقم: ١٢٥٧ = ٣٠٨٨، ٢٧٥٧، ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٣٩٥٠، ٣٨٨٩، ٣٥٥٦، ٣٩٥١، ٤٤١٨، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥ فتح البارى + رقم: ١٦١٩ تجريد = ٤٤١٨ جلد/٤} :

ئىمامى زوھرى، كە لەناو فەرمووده شوناسه‌كاندا ناسراوه به (ئىبنو شهاب) كە زانايه‌كى گه‌ورمه‌ ناوداره، فەرمووى: ئەوجا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) غەزاي تەببووكى ئەنجامدا، دەيوست بچى بۆ سەر رووم و بۆسەر نەصرانىيە‌كانى عەرەب كە لەشام بوون.

ئىبنو شەھاب فەرمووى: عەبدورەحمانى كۆپى عەبدوللّاي كۆپى كەعبى كۆپى مالىك (رەزاو رەحمەتى خودا لەھەموويان بى) ھەوالى بەمنداو فەرمووى: باوكم عەبدوللّاي كۆپى كەعبى كۆپى مالىك – كە چاوساغى باوكى بوو، ئەو كاتەى كە كەعبى باوكى لە ئاخىرى تەمەنيا، كوئىر بوو بوو، كە ئەو لەناو كۆرەكانىدا چاوساخى بوو، فەرمووى: لەكەعبى كۆپى مالىكم بىست (رەزاي خوداي ئى بى) كەداستانى دواكەوتنى خۆيى لە غەزاي تەبووكدا، لە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دەگىرپاىو، كەعب فەرمووى: لەھىچ غەزايەكى تردا، جگە لەغەزاي تەبووك، لە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دوانەكەوتوووم، لەھەموو غەزاكانىدا لەخزمەتيدا بووم، بەلام لە غەزاي بەدرىشدا لەخزمەتيدا نەبووم، بەلام لەم غەزايەدا، حەزرىت (دروودى خوداي لەسەر بى) گلەيى لەوانە نەكرد كە لەم غەزايە دواكەوتبوون، چونكە پىغەمبەر و موسولمانان لەم غەزايەدا كە دەرچوون لەمال، مەبەستيان كردنى ئەم غەزايە

نهبوو، به لکوو مه به ستیان گرتنی کاروانه که ی قوردهش بوو، که به مائیکی بازرگانی زۆره وه له شام گهرا بوننه وه، به لام ئه وه بوو چاره نووسی خودایی وابوو: که خودا به بی واده له گه ل دوشمنی خۆیاندا به رهنگاری یه کتری کردن و ئه و شهره قورسو گرانه، به ناوی غه زای به در روویداو سه رکه وتنیکی گه وره به نسیمی موسولمانان بوو، وه که عب فهرمووی: ودمن له شه وه که ی عهقه به دا، که ناوداره به به یعه توله عهقه به، له خزمه تی پیغه مبه ردا بووم، له وکاته دا که په یمانمان به ست له گه لید، له سه ر نیسلامه تی و کۆمه کی نیسلام، ودمن بهش به حالی خۆم ئه م شه وه ناگۆرمه وه به ئاماده بوونی جهنگی به در، هه رچه ند له ناو خه لکا غه زای به در به ناو بانگتره له م شه وی عهقه به یه، له راستیدا ئه وکاته که له غه زای ته بووک دواکه وتم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) هه رگیز وه ک ئه و کاته ئاوا به هه یزو ته واناو، ده ست رویشوو نه بووم، به خودا له وه پیش هه رگیز دوو و لاخی سواریم پیکه وه نه بووه، به لام له کاتی ئه و غه زایه دا دوو و لاخی سواریم هه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) که چوو بو ئه م غه زایه کات جهنگه ی گه رمابوو، ریگه یه کی دوورو درێژی گرت به ره رووی کرده بیابانیکی وشک و برینگو، به ره و دوژمنیکی زۆری بئ شومارو شاره زا له جهنگا که وته رێ، جا له به ره ئه وه، له پیشدا جاریداو هه موو شتیکی به باشی روون کرده وه، بو موسولمانان و پیی گوتن که ده یه وی بجی بو کوی، هه تا تفاق جهنگ بخه ن و که ره سته ی پیویست ئاماده بکه ن بو غه زاکه یان، سوپای موسولمانانیش - که له م غه زایه دا له خزمه تی هه زه رته دا بوون - له به ر زۆری له زماره نه ده هاتن و ده فته رو تو مار نه یده گرتن، له به ره ئه وه ئه گه ر که سی بیویستایه که خوی بشاری ته وه نه چی بو ئه و غه زایه وای ده زانی که که س پیی نازانی، مه گه ر تاك و ته را، یا خود خودا سرووش (نیگا - وه حی) ده رباره ی ئه و بنیری!

که ئه م غه زایه روویدا جهنگه ی میوه بوو، به ر سیبه ر ته واو خۆش بوو بوو، منیش هه زم له وه یه که به ده سته ی خۆم باخ برنم، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) و موسولمانان تفاقیان خست، منیش ده مو یست که به جم له گه لیاندا تفاق بخه م، به لام

دەگەر پامەو دەھچەم نەدەکرد، وە لەدەلی خۆمدا دەمگوت: ئاسانە ھەركاتى بمەوئ دەتوانم تفاق بخەم، ئیتر ئەم دڵە راوکییەم درێژە کێشا، تا خەلکە بەگەر می پەلاماری تفاق خستنیاندا وەلى من ھیچەم دیارنەبوو، تا رۆژى پیغەمبەر و موسولمانان سەر لەبەیانى کەوتنەرئ، منیش لەگەڵیاندا درچووم بەلام بەبى نازوقە و تفاق، وە لەدواییدا گەر پامەو دەھچووم، ئیتر ئەم راپایەم ھەر درێژە کیشا. ھەتا ئەوان خیرا ناویان کردو دوورکەوتنەو دەگەزاکەم لەکیس چوو، ھەرچەند نیازم ھەبوو کە بپرۆم پێیان بگەم، بەلام ئەو دەشەم لەچارە نەنووسرابوو، خۆزگەم ئەو دەم بکەردایە، جا لەپاش ئەو کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) رویشت، ھەرچەند دەچوومە دەروو دەھچوومە ناو خەلک، تەواو پەشیمان دەبوومەو دەھام نەدەدی کەبۆنى پیاو دەتى لى بى و دەست بدا بۆ ئەو دەى کە بیکەم بەسەر مەشق بۆ خۆم، جگە لەوانەى کەتانەى نیفاقیان لى دەدان و گومانى ناپاکى و دوو روپیان لى دەکرا، مەگەر ئەو بى ھیزو لاوازو لازەبوونانەى کە خودای گەورە بەھانە و پۆزش و عوزرى ئەوانى پەسەند کردووە! ئیتر پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) باسى من ناکا ھەتا دەگاتە تەبووک، لەکاتیکیا لەناو کوپرى موسولماناندا دادەنیشى دەفەرموئ: (دەبى کەعبى کوپرى مالیک خەریکی چى بى، بۆ نەھات بۆ ئەم غەزایە؟).

پیاویکی بەنى سەلەمەیش دەلئ: ئەى پیغەمبەر! خودا! ئەو لەخۆى بايى بوو دەدەئەى نایەت کەبى بۆ غەزاو بەگەش و فەشەو لەکالاو والاگەى بەرى خۆى مۆر دەبیتەو!!

موغازى کوپرى جەبەلش پێى دەلئ: قەسەیکى نابەجیّت کرد، وانییە، بەخودا ئەى پیغەمبەر! خودا! ئەو دەى کە باش نەبى لەو پیاو دەمان نەدیو، ئیتر پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) بى دەنگ دەبى، جا لەوکاتەدا لەدوور دەو تارماییى زەلامى دەبینى، لەناو سەرەب (بەردە خۆى: بەردە تراویلیکە: تراویلیکە: سەرەب) دا کەرویشکە دەکا، دەفەرموئ: (دەى ئەم زەلامە کەوا لەدوور دەھات ئەبو خەیتەمە بیّتا). جا کە

زەلامەكە دېتە بەرمەدە ئەبو خەيشەمە خۇى دەبى، ئەم ئەبو خەيشەمە ئەو پياوۋە ئەنصارىيە بوو، كەمەننى خورماي كوردبوو بەخىر، وە مونافىق و ناپاكان تەوسيان پى كوردبوو لەسەرئەو.

جا كاتى كە ھەوالم زانى كەوا پىغەمبەر خەرىكە دەگەرپتەو ھەو لە تەبووك دېتەو، خەم و پەژارەى خۇ پەراندنەو ھەم كېشەى دواكەوتنە داىگرتەم، وە دەستەم كەرد بە درۆ رېكخستەن، وە لەدلى خۇمدا دەمگوت: سبەينى بەچى خۇم رزگار بكەم لە زویربوون و لەعاجز بوونى پىغەمبەر و لە دل رەنجاندنى، وە بۇ ئەمە پرس و رام بەھەموو كەسىكى خاوەن راو تەگبەر لە كەسوكارى خۇم كەرد، بەلام ھەر لەگەل گوتيان ئەوا ھەزەرت (دروودى خودای لەسەر بىن) گەيشتە بەرمەدە، ئەم خەيالاتە پەر پوۋچانە لە دلم رەوينەو، بەرچاوم رۇشن بوۋەو زانىم كە بەدرۆ سازكەردن لەدەستى پىغەمبەر رزگارم نابى، جا لەبەرئەو بەرپارمدا چى راست و رەوانە ئەو ھەزەرت (دروودى خودای لەسەر بىن) سەر لەبەيانىيەك تەشرىفى ھاتەو، دەستوورى وابو كە لەسەفەر دەگەرپايمەو لەپېشدا دەچو بۇ مزگەوت، لەوئى دوو ركات نوپۇزى سوننەتى دەكەرد، ئەو جا لەوئى دادەنىشت بۇ پېشوازى لە خەلك، جا كەئەمەى كەرد، ئىتر دواكەوتوۋەكان لە غەزای تەبووك، بەرودوا چوون بۇ خەزمەتى و دەستيان كەرد بە پاكانەكەردن بۇ خۇيان لەلای پىغەمبەر و، كەم و زۆر بيانو و بەھانەيان دەدۇزىيەو بۇ خۇيان لەلای، ژمارەى ئەمانە لە ھەشتا زەلام زىاتەر بوون. پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بىن) بەرپالەت ئەم بەھانانەى لى وەردەگرتەو پەيمانى لەگەلئانا دەبەستەو بۇيان دەپارپايمەو، رازو نەپىنى دلىشانى رووبەرەووى خودای گەورە دەكەردەو.

منیش رۇپىشتم بۇ خەزمەتى و سلاوم لى كەرد، وەكوو مرۇقىكى زویر و عاجزو زىز، زەردەخەنەيەكى بەتوۋرەيەو كەرد و فەرموۋى: (وەرە). منیش چوومە پېشەو تا لەبەرەدمىا دانىشتم، فەرموۋى پىم: بۇچى پاشكەوتى لەم سەفەرە، خۇ تۆ لەلای خۇت و لاخت كرىبوو بۇ خەباتگىران و غەزاكەردن!).

منیش عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! خودا گوساخ‌ی و دهم و پلّیک و زمانیک‌ی و ره‌وان و پاراوی پیمداوه، ئه‌گه‌ر له‌خزمه‌تی تۆدا نه‌بوومایه‌و، له‌لای هه‌رکه‌سیکی تر بوومایه‌ له‌ خه‌لکی سه‌ر ئه‌م زه‌مینه، ده‌متوانی به‌عوزرو به‌هانه‌و درۆی رازاوه‌ خوّم قوتار بکه‌م له‌ده‌ستی، به‌لام به‌خودا من باش ده‌زانم ئه‌گه‌ر ئه‌م‌پروش له‌خزمه‌تتا قسه‌یه‌کی درۆت بۆ بکه‌م و به‌وه‌ تۆ له‌خوّم رازی بکه‌م، دوورنیه‌ که‌ له‌ناینده‌دا خودا توورپه‌و عاجزت بکالیّم، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ی راستیشت بۆ بکه‌م – هه‌رچه‌ند له‌وانه‌یه‌ که‌تۆ نیستا به‌و قسه‌یه‌ لیّم دلگران ببیت – به‌لام له‌راستی ره‌حمه‌ت ده‌بارئ، سه‌ره‌نجام ئومید ده‌که‌م که‌ له‌لای خودا به‌گوتنی راستی رزگارم ببی، ده‌ی ئه‌وی که‌پراست بی، به‌خودا قوربان! هیچ به‌هانه‌یه‌کی ره‌وام نه‌بوو، به‌خودا هه‌رگیز وه‌ک ئه‌م جاره‌ ئاوا ته‌واناو ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووم، به‌لام چاره‌منووس وابوو که‌ له‌م سه‌فه‌رده‌ا له‌تۆ داوابکه‌م!

حه‌زهره‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (تۆ راست ده‌که‌یت! ده‌ی هه‌سته‌ پرۆ هه‌تا بزانی که‌ خودای گه‌وره‌ چی ده‌فه‌رموئ). منیش هه‌لسام و رویشتم، کۆمه‌لئ له‌پیاوانی به‌نی سه‌له‌مه‌، شوینم که‌وتن و سه‌رکۆنه‌و سه‌رزهنشتیان کردم و گوتیان: بۆچی تۆیش وه‌ک ئه‌و دواکه‌وتووانه‌ی تر، به‌هانه‌و عوزرت نه‌هاورده‌وه‌ بۆی و خۆت بیه‌رپنیه‌وه‌؟ ده‌سته‌لاتی ئه‌وه‌نده‌یشت نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌م گونا‌هه‌ی تۆ ئه‌وه‌نده‌ی به‌س بوو، که‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) داوای لیخۆشبوونت بۆیکا له‌خودا، وه‌ گوتیان: به‌و خودایه‌ له‌پیش ئه‌مه‌دا ئاگامان لیّت نیه‌ که‌ گونا‌هی ترت کردبی. که‌عب فه‌رمووی: به‌خودا ئه‌وه‌نده‌یان سه‌رزهنیشت کردم له‌م باره‌یوه‌، ته‌نانه‌ت خه‌ریک بووم که‌ بگه‌رپیمه‌وه‌ بۆلای پیغه‌مبه‌رو خوّم به‌درۆ بجه‌مه‌وه‌!

به‌لام له‌پاشا پیاانم گوت: ئایا که‌سی تر، له‌گه‌ل مندا ئاوای به‌سه‌ره‌اتوووه‌؟ گوتیان: به‌لئ، دوو پیاوی تریش وه‌ک تۆ هه‌مان شتیان به‌سه‌ره‌اتوووه‌، تۆ چیت گوتوووه‌ ئه‌وانیش هه‌ر ئه‌وه‌یان گوتوووه‌، وه‌ به‌تۆ چی گوتراوه‌ به‌وانیش هه‌رئه‌وه‌ گوتراوه‌. گوتم: کئ و کئ؟ گوتیان: مه‌راه‌ی کوری ره‌بیه‌ی ئه‌ل-عامیری و هیلالی

کورپی ئومەییەى ئەل-واقیفی، کە ناوی ئەم دوو پیاوہ باشانەیان هینا بۆم، روانیم کە وا دەست دەدەن بۆ ئەوہ کە بیانکەم بەسەر مەشق و بە پیشەوای خۆم و چاو لەوان بکەم، ئیتەر رویشتم و نەگەرپامەوہ بۆ خزمەتی حەزەرەت، چونکە ئەم دووانە موسوڵمانی ساغ بوون و ئامادەى غەزای بەدر بوو بوون!

جا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) موسوڵمانەکانی قەدەغەکرد لەوہ کە قسەبکەن لەگەڵ ئیمەدا، کە ئەم سێ کەسە بووین و بەس، بەلام قسەو گوفتوگووی لەگەڵ دواکەوتووہکانی تردا قەدەغە نەکرد، ئیتەر خەلکی ھەموو دوورە پەرێزیان ئی گرتین و لەگەڵمانا گوێران، بەجوێری وا دنیام لەلا تاریک و نوتەک و تەنگ و تەنگەبەر بوو، لەدنیاکەى لەوہوپیچی نەدەکرد، جا لەسەر ئەم بارودۆخە پەنجا شەوی دەق ماینەوہ، ھەردوو ھاوڕێکەم دۆش دامان و لەمالەوہ دادەنیشتن و دەگریان، بەلام من کەلەوان لاوتر بووم چالاکتر بووم، دەرۆیشتم لەگەڵ موسوڵمانانان نوێژم دەکردو بە بازاردا دەگەرپام، بەلام کەس قسەى لەگەڵدا نەدەکردم، لەپاش نوێژ دەرۆیشتم بۆ کۆری دانیشتنی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سلاوم ئی دەکرد، لەدلی خۆمدا دەمگوت: نەری لیوی جووڵاند بۆ وەلامی سلاوہکەم یان نا.

جار بەجاریکیش لەنزیکى حەزەرەتەوہ نوێژم دەکردو بەدزییەوہ بە گوێشەى چاو سەرئەجم دەدا، کەرەووم دەکردە کورنوووشگاگەم و تەماشای جیگە کورنوووشەکەم دەکرد، ئەو بەلاچاو بۆ منى دەرپوانى و کاتى من بەقنگە چاو بۆ ئەوم دەرپوانى ئیتەر ئەو لای تى دەکردم، لەسەر ئەم حالە ماوہیەکی زۆر مامەوہو جەخاریکی زۆرم دەخوارد لە دەست لووتەلایى موسوڵمانان! ھەتا روژی رویشتم بەشوورای باخەکەى ئەبو قەتادەى ئامۆزاما، کە خوشەویستترین کەسم بوو ھەلژنیم، بەو خودایە کە سلاوم لیی کرد، وەلامی سلاوہکەمى نەسەندەوہ. گوتم: ئەى ئەبو قەتادە! تو خودا ئایا تۆ دەزانیت کەوا من خودا و پیغەمبەرى خوام خوش دەوی! کەچی نقەى نەکرد، دووبارە سویندم دایەوہ ھەر نقەى نەکرد، سیبارە کە سویندم دایەوہ، بەس ئەوہندەى گوت: خودا و پیغەمبەرى خودا باشتى دەزانن!

نیتراو به چاوه کانداهاته خواره وه و بهر هودوا گه پامه وه، به دیواری
باخه که دا هه لزنیمه وه. روژئی له پوژان له بازاردا ده سوور پامه وه، ته ماشام کرد وا
جوتیارئ - له نه به طه کانی شام که خوراک ده هیئن بۆ مه دینه و له وئ ده پفرۆشن

— پرسپاری من دهکا، ده ئی: کی که عبی کوری مالیکم پی نیشان ده دا؟

خه لکه که یش به ئامازه منیان پی نیشان ده دا، جاهات بۆ لامو کاغه زیکی پیمدا،
شای غه سسان نووسی بووی بۆ من، منیش خۆم خوینده وار بووم، که خویندمه وه
ئه مه ی تیا دا نووسرابوو: (له پاش ئه مه بیستوو مانه ته وه که هاوړیکه ت (واته:
پیغه مبه ر) لیت لووته لایه، تۆیش خودا بی لانه و بی دالده ی نه کردووی، بفرموو
وه ره بۆلای ئیمه، تا دلنه واییت بکه ین). که خویندمه وه گوتم: ئه مه یش به لای
مهینه تییه کی تره! جا چوو مه وه له ماله وه نامه که م خسته ناو گری ته ندوو رو
سووتاندم، جا که له په نجا شه وه که چل شه وی رویشته، فروستاده ی حه زره ت (دروودی
خودای له سه ر بی) هاته لام، گوئی: حه زره ت (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمانت پی ده کا، که
له ژنه که ت دوور که ویته وه. گوتم: ته لاقی بده م یاچی بکه م؟ گوئی: نه، ته لاقی
مه ده، به س توخنی مه که وه و نزیکي مه به ره وه، له هه مان کاتا هه مان فهرمانیشی
به هه ردوو هاوړیکانه کرد، منیش ژنه که م نارد وه بۆ مالی باوکی و گوتم: بجۆ بۆ
مالی باوانت و له وئ به، تا بزاین خودا چی ده فهرموئ.

که عب فهرمووی: به لام ژنه که ی هیلالی کوری ئومه ییه چوو بۆ خزمه تی
حه زره ت (دروودی خودای له سه ر بی) گوئی پئی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! هیلال نیختیار یکی
که فته کاره و نوکه ریشی نییه، که خزمه تی بکا، خۆپیت ناخۆش نییه که من
خزمه تی بکه م؟ فهرمووی: (نه، به لام توخنت نه که وئ). ژنه که گوئی: خۆ به خودا
تاقه تی سه ر جیی و شتی وای نه ماوه، به خودا له و روژمه که ئه م کاره ی لی قه و ماوه،
هه تا ئه مپو سه رومر هه ر ده گری! جا خیزانه که ی منیش به منیان گوت: بۆچی
عه رزی حه زره ت نا که ییت، که ژنه که ت پی بداته وه و خزمه تت بکا، ئه وه تا ریگه ی
ژنه که ی هیلالی داوه که خزمه تی بکات، گوتم: داوای شتی و له حه زره ت نا که م،

یہ کہم لہ بہرئہ وہ کئی دہلیٰ نگہر رووی ئہ وہی ئی بنیم ژنہ کہم پی دہداتہ وہ،
 دووہ میش من پیاویکی گہنجم دہتوانم خرمہ تی خوم بکہم و دہشترسم کہ دہروونی
 خوم پی زہوت نہ کروی توخنی بکہم و۔ کہ عب گوتی: لہ سہر ئہم حالہیش دہشہوی
 تریش ماینہ وہ، بہم پیئہ لہ وکاتہ وہ کہ پیغہ مہر (درووی خودای لہ سہر بی) قہدہ غہی کرد،
 کہ مہردووم قسہمان لہ گہ لدا بکہن، پہنچا شہوی دہقمان تہ واکرد، جا بؤ بہیانی
 شہوی پہنچا ہم، لہ سہر سہربانی خانوویہ کی خومان نویژی بہیانی مکرد، وہ لہ سہر
 ئہو حالی پہریشانیہ دانیشتبووم کہ خودای گہورہ باسی کردوہ، لہ گیانی خوم
 وہرس بووم و گیانی خوم ئی بوو بوو بہ بارو، گوی زہوی، بہو ہہموو گوشادیہ وہ،
 لہ بہر چاوم تہنگ بوو بوو، لہم کاتہ داو لہم بارودوخی دلتہنگیہ دا، دہنگی
 چرندہیہ کم بیست، کہ سہرکہ و تہبووہ سہر کیوی سہل، وہ بہہموو ہیژی خوی
 بانگی دہکرد: ئہی کہ عیبی کوری مالیک! موژدہت ئی بی۔ یہ کہ سہر کورنووشی
 سوپاسی خودام بردو زانیم کہ خودا دہرووی میہربانی خوی کردو تہ وہ بومان،
 حہ زہمت (درووی خودای لہ سہر بی) لہ پاش نویژی بہیانی ئہو روژہ، رادہ گہیہ نی کہ خودا
 تہوبہی ئیمہی قہبوول کردوہ، جا خہلکی دہہاتن موژدہیان پی دہداین، وہ چہند
 کہ سی موژدہ دہبہن بؤ ہہردو و ہاوریکہم، دوو پیاویش مژدہیان بہ مندا:

پیاویکیان ماینہ کہی غاردہ دا بہرہ و من، ئہوی تریشیان لہ ئہ سلہ مہوہ رادہ کاو،
 سہردہ کہ ویتہ سہر چیا سہل و لہوئوہ پر بہدہم بانگ دہکا: ئہی کہ عب! موژدہت
 ئی بی، لہ بہرئہ وہی کہ دہنگہ کہ لہ ماینہ کہ خیراتر بوو، دہنگہ کہ زووتر گہیشٹ،
 کاتی کابرای خاوم دہنگ گہیشٹہ لام جلہکانی خوم بؤ داکہ ندو، لہ باتی
 مزگینی و موژدانہ دامن پی، بہو خودایہ ئہو روژہ تہنہا ئہو دوو جلکہم ہہبوو،
 کہ دامن بہو، جا دوو جلکہم لہ برادرئ خواست و لہ بہرم کردن و رویشتم بؤ
 خرمہ تی پیغہ مہر (درووی خودای لہ سہر بی)۔ برادران پؤل پؤل پیم دہگہیشٹن و دہہاتن
 بہ پیرمہ وہو پیرؤزبایی قہبوولی تہوبہیان لی دہکردم: دہیانگوت: پیرؤزت بی
 قہبوولی تہوبہ لہ لایہنی خوداوہ، کہ بہدہقی ئایہت لہ قورئاندا راگہ پہندراوہ، کہ

چوۋمە مزگەوت ھەزرىت (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) دانىشتىبوو، مەردومەكە لەدەۋرى دانىشتىبون، تەلھەى كۆرى عوبەيدوللا، بە ھەپراکردن ھەلسا ھات بە پىرمەۋەو، تەۋقەو پىرۋزىبايى لەگەلما كىرد، بەخو لەۋزىياتر، لە كۆچكاران (موھاجىرىن) كەسى تر ھەل نەساۋ نەھات بە پىرمەۋەو، ئەم پىاۋەتتىيەى تەلھەىيە قەت فەرامۇش ناكەم، جا كاتى سلاۋم كىرد لە ھەزرىت (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) روۋى موۋفەپك و پىرۋزى، لەخۇشيانا شەۋقى دەدايەۋەو نورى لى دەبارى و دەردەۋشاىەۋەو فەرموۋى: (موزدەبىن لەتۋ ئەۋەتەى لەدايك بوۋىت، رۆزى ۋەك ئەمپۇ باش و پىرۋزت بەخۆتەۋە نەدىۋە!).

عەزىمكىرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خۇدا! لەلايەنى تۆۋەيە، يا لەلايەنى خۇداى گەۋرەۋەيە؟ فەرموۋى: (نە، لەلايەنى مەۋە نىيە، بەلكوۋ لەلايەنى خۇداۋەيە و قەبوۋلى تەۋبەكەتان بەدەقى ئايەتى قورئان تۆماركراۋە).

عادەتى پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) ۋابوو، كە كەيفى خۇش بوايە، روۋى ۋەك مانگى چۋاردە دەردەۋشاىەۋە، ئىمە خۇمان بە ئەزموۋن ئەۋەمان بەباشى دەزانى، كە ھەزرىت لەكاتى خۇشيدا نوور لەروخسارى دەبارى، ۋەك تىرىفەى مانگە شەو، كە لەبەردەميا دانىشتەم گوتەم: قوربان! لەتەۋاۋەكردنى تەۋبەكەمە كە لەھەموو سامان و دارايى خۇم دەست بەرداربىم بۇ موسولمانان و ھەموۋى بىبەخشم بەخۇداۋ بە پىغەمبەر خۇدا، خۇيان چۇنى دابەش دەكەن بىكەن. فەرموۋى: (نە ئەۋە نابى، ھەنى لەمالەكەت بەيئەلرەۋە بۇ خۇت باشترە).

گوتەم: دەباشە ئەۋ پشكەم كە لەخەيبەردا ھەيە، ئەۋە گل دەدەمەۋە بۇ خۇم. گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! راستىنى مەن رىزگاركىرد، لەۋ سەرەنجامە بەدەى كەبوو بەنسىبى دۋاكەۋتوۋەكانى تر كەبەدرۇ خۇيان لەلاى تۇ لەسەرەتاۋە پەراندەۋە، كەۋاتە: بەشى بىن لەتەۋاۋى پەشىمانى و تەۋبەكەم كەھەتا ماۋم قسەى راست نەبىن نەيكەم. كەعب فەرموۋى: بەخۇدا كەس گومان نابەم كە لە موسولمانان، كە ۋەك مەن خۇدا ۋابەجۋانى، گوتارى راستى جۋانى پىن بەخشىبىن لەۋ رۆژرەۋە. دىسان

به خودا لهو رۆژم وه که نهوم عهرزی حهزرت کردوو وه نهو به ئینه داوه پی، ههتا نه مرۆ هیشتا به قهستی درۆم نه کردوو. وه ئومیدم ههیه که ههتا ماوم خودا بمپاریزی. جا خودای گه وره سهروهر ئهه نایهتهی نارد:

{لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ - التوبة / ۱۱۷ - ۱۱۹}:

که نه مه پوختهی واتاکهیهتی: خودا بارانی رحمهتو تهوبهی داباراند به سهرو پیغه مبهرو کوچکاران و یاریده دهراندا (که قورئان ناوی ناو: موهاجیرین و نه نصار) نهوانهی که لهوکاته ناسکو نه هاته دا، شوین حهزرت کهوتن، پاش نهوهی که خه ریک بوو دلی تاقمیکیان لابدا له ریگه ی پهیرهوی پیغه مبهرو، جا خودا سهرو نهجام له باره ی نهو ورده خه یالاته وه به خشینو بارانی میهرو سوژو رحمهتو تهوبه ی رژاند به سهریاندا، ههروا تهوبه ی قه بوول کرد له سهرو نهو سی که سه موسولمانه که پاش خران له لایه نی پیغه مبهرو که له ماوه ی نهه په نجا شه وه دا، نهه سی که سه تهواو په ریشان بوون، وایان لی هاتبوو، زهوی بهم پانو پۆری و گوشادییه ی خۆیه وه، وه کوو زیندانی لی هاتبوو، له گیانی خۆیان جارس بوون، باوه ری راستیان هاته سهرو نهوه که پشتو په نا ههرو خودایه وه، په ناو پاسار له قاری خودا نییه، مه گهرو ههرو له لای خۆی!

خودایش به بهخشش و نهوازشی خۆی دهرگای تهوبه و به خشین خۆی پی نیشان دان، وه نهوانیش روویان کرده قاپی که رهمی خوداو تهوبه ی به راستیان کرد. نهه موسولمانیه! له خودا بترسن و به دل و به گیان و به گوتارو به کردار هه میسه له گه ل پیاو راستان و راستگو یان بن. که عب (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: به خودا به لامه وه، له ژیاندا گه ورهترین به هرو نازو بهخشش که خودای گه وره خه لاتی کردبی به من یه کهم: نهوهیه که هیدایهتو رینمای کردوو بو ئایینی پاکی ئیسلام.

دوووم: ئه‌وه‌یه که ئه‌و رۆژه قسه‌ی راستم عهرزی حه‌زرت کرد، له‌ رحمه‌تی خوداوه‌ بوو، که درۆم له‌ خزمه‌تیا نه‌کرد، ئه‌گینا منیش وه‌ک درۆکه‌ره‌کان به‌ فه‌تارته‌ ده‌چووم، ئه‌وه‌تانێ خودای گه‌وره‌ له‌ قورئانا خراپه‌ترین هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌ی لێیان کردووه‌، له‌شانیانا ده‌فه‌رموئ:

{سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوْا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا زَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ، يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لَتَرْضُوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضُوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ} :

که ئه‌مه‌ پوخته‌ی رافه‌که‌یه‌تی: کاتێ ئیوه‌.. گه‌رانه‌وه‌ بۆلای ئه‌و ناپاک و مونافقانه‌، که له‌م غه‌زایه‌ دواکه‌وتوون، که هه‌ندئ له‌ ئه‌نصاره‌کان و کۆمه‌له‌ی عه‌بدوللای کوپی ئوبه‌ی و هه‌ندئ ئه‌عراب بوون، به‌گه‌رمی سویندی گه‌وره‌ گه‌وره‌تان بۆ ده‌خۆن و ده‌لێن: ئیمه‌ بۆیه‌ نه‌هاتین بۆ ئه‌م ته‌بوکه‌، چونکه‌ عوزرمان هه‌بوو، ئه‌و سوینانه‌یش بۆیه‌ ده‌خۆن که‌ئیه‌و باوه‌ریان پێ بکه‌ن و گله‌ییان لێ نه‌که‌ن و وازیان لێ به‌یئن و سه‌ره‌زنشتیان نه‌که‌ن، جا ئیوه‌ پشت گوێیان بخه‌ن، چونکه‌ به‌راستی ئه‌وانه‌ ناو دلایان ره‌شو پیسه‌، ئه‌وانه‌ نه‌ سویندیان راسته‌و نه‌ به‌گله‌یی و سه‌رکۆنه‌و سه‌ر زه‌نشته‌ هۆشو بیر ده‌که‌نه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ جیگه‌ی پاشه‌رۆژیان ناوجه‌رگه‌ی دۆزه‌خه‌، له‌ تۆله‌و سزای کرده‌وه‌ نابارو ناشیرینه‌کانیانا، ئه‌وانه‌ سویندی درۆتان بۆ ده‌خۆن بۆئه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ لێیان رازی بن، جا ئه‌گه‌ر گریمان ئیوه‌یش لێیان رازی بن، به‌راستی خودا لێیان رازی نابێ، چونکه‌ ئه‌وانه‌ له‌ریده‌رچوون و له‌ یاسای هه‌ق به‌ده‌رن و خودایش رازی نابێ، له‌ کۆمه‌لێ له‌رێ ده‌رچووان!

که‌عب فه‌رمووی: مه‌به‌ست له‌: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا} ئه‌وه‌ نییه‌ که ئیمه‌ که‌ ئه‌وسێ که‌سه‌ بووین، له‌و غه‌زایه‌ دواکه‌وتووین، به‌ئکوو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌، ئه‌م سێ که‌سه‌، کاتێ چووینه‌ خزمه‌تی حه‌زرت و راستیمان له‌خۆمان داو درۆمان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر نه‌کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کاری ئیمه‌ی

دواخستو عوزرى ئىيمەى قەبوول نەکردو پەيمانى لەئىمە وەرنەگرتو بۆمان
 نەپاراپىيەو، وەك عوزرى ئەو دواکەوتوووانەى ترى قەبوولکردو پەيمانى لى
 وەرگرتن و بۆيان پاراپىيەو، کە بەسویندى درۆ پاکانەيان بۆ خۆيان کرد. چونکە
 ئەو دەبوو پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) برپارى سەبارەت بەئىمەى دواخست، هەتا
 خودا خۆى لەم بارەيەو برپارى داو فەرمووى: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا}.
 {رياضى صالحين/۱، زنجیرە: ۲، ژمارە: ۲۱ - تەوبە و پەشیمانى + تاج/۴، زنجیرە: ۱۰،
 ژمارە: ۳۹۱۵ - سوورەتى تەوبە، لاپەرە: ۲۷۰ ج/۴}.

روونکردنەو:

- لەسەر قسەى رافەنامە (شەرح)ەکان، بەهرەى زۆرو برپارى یاسایى (شەرعى)
 زۆر لەم فەرموودە درێژەدا هەن و وەردەگیرىن، وەك:
۱. گەورەیی و بەریزیی هاوبەشکەرانی پەیمانى عەقەبە و جەنگی بەدر.
 ۲. زەندىق ئەگەر تەوبە بکا ناکوژرى، وەك هەشتا کەسەكە کەدوا کەوتبوون لە
 غەزاكە و تەوبەى خۆيان راگەيانندو پىغەمبەر نەيكوشتن.
 ۳. موناڤىق (ناپاك) ناکوژرى، چونکە خۆى و خوا نەبى، کەسى نازانى کە
 موسوڵمانە یا ناپاکە.
 ۴. سەرکۆنە و لیپرسینەو لەسەر ئایین، بەپى تەوانایى و ناتەوانایى دەگوژى.
 ۵. دەسپ و مەتجى باشەى لەروو دروستە، بە مەرجى دلتیابوون لەبایى نەبوون.
 ۶. کەسیكى تر بکرى بەسەر مەشق و چاوى لى بکرى، بەتایبەتى لەکاتى لیقەومانان،
 وەك کەعب چاوى لەدوو هاوریكەى کرد کە ئەوانیش پىيان لەراستى نابوو،
 بەدرۆ مەهانەيان بۆ پىغەمبەر نەهینابوو.
 ۷. شوینە و نكى لەکاتى لەباردا سوننەتە، بەشیکە لە شوینە و نكى شەرعى،
 بەکارهینانى وشەى نەینى (کلمة السّر) و جفرەى برووسکە و هیمادانان بۆ
 دۆزینەو وەك لکردنى قسەى کە بەجفرە و داخراوى کرابى، وەك برووسکە و
 نامەى نەینى کە بەبى کلیل حەل ناکرى و نازانى بۆخوینریتەو.

۸. خۆزگه خواستن بۇ خىرى لهدست چوو (خىرى فەوتاو).
۹. كەسنى لەسەفەر دەگەرپتەو دەستنوئىژى ھەبىۋ لەپىشا بچى لە مزگەوت دوو ركات نوئىژى سوننەت بكات و ئەوجا لەوئى دابنىشى بۇ پىشوازى لە بەپىرەو چووانى.
۱۰. بىرپارى شەرع بەپىي روالەتى كارەو تەماشاي دىوى دەرەوئى شتەكان دەكرىۋ بىرپار دەدرى، ناودل و نەينىيەكانى ناو دەرۋون چۆنەو چىيە، ئەو دە لىپرسىنەوئى ئەو دە لەسەر خودا خۇيەتى، لەسەر ئىمە نىيە. لەم خالەو دە ھەركاتى لەكارىكا موسولمانان زىانمەند نەدەبوون، واباشە قازى بۇ بەرژەوئى دەندى گومانبار بىرپارىدە، بە ئومىدى ئەو دە كە پەندە ئامۇژ لەھەلەى خۇى وەربىگرىۋ عوزرەكەى وەربىگرىۋ.
۱۱. چاۋ پۇشى و قەبوۋلكردى مەھانە و شتى وا ئەگەر خراپەى لى نەدەكەوتەو دە دوستە.
۱۲. سلاۋ نەكردى لە گوناھكارو تاوانبارو قسە لى دابىرىنى ئەم جۆرە كەسانە دوستە و رەوايە.
۱۳. قورئان و پەراۋى فەرموودە و شتى كەناۋى خوداى لى نوسرابى، يا چاپكرابى، يا پىۋەبى، دوستە كە بەپىي بەرژەوئى دەند بسووتىنرى، بەلام واباشە خۆلەمىشەكەى لەشۋىنىكى پاكا بشارىتەو، يا بنىژرى، ھەروا سىپىنەو دىان بەتەختە سىروشتى وا، وەك سىپىنەوئى تەختە رەش.
۱۴. لەكاتى موژدەو روودانى خۇشيداۋ گەشىتنى ھەوالى خۇش و روودانى نازو بەھرو بەخشى، كورنووشى سوپاس لەم كاتانەدا خىرەو سوننەتەو زۆر پەسەندە.
۱۵. دانى سەرقلەمانە و مژدانە و موژدانە پىدان بەموژدە دەر سوننەتە، ھەروا وەلىفەت و وەلىفەت نامە و شاگردانە.

۱۶. هه ئسان له بهر هاتوو، وه تهوقه کردن له گه ئیداو به خیر هاتنی و به پیره وه چوونی و خوشی دهر برین سوننه ته.
۱۷. له پاش تهوبه کردن خیر کردن سوننه ته.
۱۸. به زه وه بهاتنه وه به خۇداو گریان بۆ حالی شری خۆی، له لایهن که سیکه وه رهوایه.
۱۹. به رپه رچی غه یبهت، وهك موعاز غه یبهتی کابرای رهتکرده وه، که له خزمهت پیغه مبهردا، قسه ی به که عب گوت.
۲۰. به هره ی راستگۆیی و بهرده وامبوون له سه ری.
۲۱. پیرۆزبایی له کاتی روودانی نازو به هره وه به خشش داو، به بۆنه ی بۆنه خوشه کانه وه سوننه ته، وهك: کاتی گه پرانه وه له سه فه ری خیر و منال بوون و کردنی جل و بهرگی تازه و ژنه یان و شوو کردن و روژانی جه ژن و شادی.
۲۲. وه رع و پارێز له هه رشتی که مه ترسیت هه بی که سه ر بکیشی بۆ ناره وایی، با له خودی خوشیدا ره وایی، وهك که عب نه یویست که ژنه که ی بگه رپینیته وه بۆلای خۆی هه تا خزمه تی بکا، نه بادا تووشی بی شه رعیه ک ببی له م لایه نه وه.
۲۳. خوشی دهر برینی گه وه ره، به بۆنه ی خوشی ده ستو پابه ندانی خۆیه وه، وهك پیغه مبه ر خوشی دهر بری به بۆنه ی قه بوولی تهوبه له وه سی که سه له موسولمانان.
۲۴. شتی گرنگ له پێشدا روون بکریته وه بۆ خه لک و بۆ جه ماودر، هه تا هاوبه شی باش بکه ن له ئاراسته کردنی دا.
۲۵. راویژ کردن به که سوکار و به که سی که له کار ی ناگاداری ی.
۲۶. دووربینی کردن له کاردا و هه لبراردنی سه رهنجای باش و راست و دروست، با کیشه و به ره شی له به رده مدا بی و هه ل نه خه له تان به خوشی کاتی، که په شیمانی گه وه ری له دوا بی.
۲۷. هه ندی سزاو تۆله به وه ده بی، که تاوانبار له خوشی قه دهغه بکری، وهك که عب و هاوړیکانی دوور خرا نه وه له ژنه کانیان.

۲۸. ھەلبۇزاردىكى كاتى لەبار بۇ راگەياندىن و جاردانى كارى گىرنگ، ئايا خۇش، ئايا ناخۇش. چۈنكى لە گىرئەنەۋىيەكى تاجول ئۇصولدا ئەمەى واتىادا: ئىتر لەۋە بەدۋاۋە موسولمانان دىنگىيان لەگەلئماندا دابرى و قىسەيان لەگەلئمانا نەدەكرد، ۋەمەن ماۋەىيەكى زۇر لەسەر ئەم حالەىيە مامەۋە، ھەتا تەۋاۋ سەخلەتى كردم، ۋە لەگشت شتى بەلامەۋە گىرنگىر ئەۋەبۈۋ، كە خوانەخۋاستە لەۋ ماۋەىيەدا مەن بىرمە ۋە زەرت نوپۇر لەسەر تەرمەكەم نەكات، ياخۇد ھەزەرت (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) بىرىۋ مەن لەسەر ئەۋ حالە بىمىنەۋە لەناۋ خەلكاۋ كەس قىسەم لەگەلئان نەكا، تا خوداى گەۋرە لەكاتى سىيەكى دۋاىي شەۋدا، گىرئابۋونى تەۋبەى ئىمە بە سىروۋش دىنىرى بۇ پىغەمبەرى خۇى، لەۋ دەمەدا ھەزەرت (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) لەلاى ئومۇم سەلەمە دەبى، ئومۇم سەلەمە ئافىرەتلىكى زۇر باش بوۋ، لەم كارەى مەندا قىسەى خىرى زۇر دەكردو گەلئ مەبەستى بوۋ، جا پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) دەفەرمۈى: (ئەى ئوم سەلەمە! خودا تەۋبەى كەبى گىراكرد). ئەۋىش (رەزى خوداى ئ بىن) دەلئ: ئەى پىغەمبەرى خودا! بۇ ھەۋالى بۇنەنىرمە ئەم مۇژدە خۇشەى پى بەدم؟

دەفەرمۈى: (ئاخىر بەم شەۋە دەبىن بەژىر پىي خەلگەۋەۋە خەلئك ۋە خۋاكە تابەيانى خەۋتان ئى دەزپىنن، ئىتر كاتى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) نوپۇرى بەيانى دەكا، ھەۋالى قەبۈۋلكردى تەۋبە، لەلاىيەنى خوداى گەۋرەۋەۋە، لەسەر ئىمە، بە موسولمانان رادەگەيەنئ، دەستۈۋرى ھەزەرت (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) ۋابۈۋ لەكاتى خۇشى ۋە شادىدا، رۈۋى ۋەك مانگى چۈاردە دەدرەۋشايەۋەۋە خەرمەنەى دەدا). (تاج/ ۴: ز: ۱۰ ژ: ۳۹۱۵ — سۈۋرەتى تەۋبە).

۱۴۶۳) تەۋبەى پىاۋى ۋەركىراۋە كە سەد كەسى كۈشتۈۋە. (۶۹۳۹ - ۶۹۴۱)

بَاب: قَبُولُ التَّوْبَةِ مِمَّنْ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ

۱۹۱۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ

الأَرْضِ؟ فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ، فَاتَّاهُ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا. فَقَتَلَهُ، فَكَمَّلَ بِهِ مِائَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ؟ فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا، فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، فَاعْبُدِ اللَّهَ تَعَالَى مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ، فَانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ، فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ. فَاتَّاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ، فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ، فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوهُ فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ، فَقَبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ. قَالَ قَتَادَةُ: فَقَالَ الْحَسَنُ: ذَكَرَ لَنَا أَنَّهُ لَمَّا أَتَاهُ الْمَوْتُ نَأَى بِصَدْرِهِ. {الحديث: ٦٩٣٩ = ٦٩٦٣ فم = ف.م = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/ ٤، رقم: ١٣٨٣ = ٣٤٧٠. تحفة الأشراف: ٣٩٧٣} :

ئەبو سەعیدی خەردی (رەزای خەردی ئی بێ) فەرەمووی: پێغەمبەر (دروودی خەردی لەسەر بێ) فەرەمووی: پیاوی ئە نەتەوێ پێشینەکان، کە جوولەکە بوو، لە نەوێ ئیسرائیل بوو، نەوێ نوکەس دەکوژی، ئینجا دەپرسی: کێ زانترین کەسە لە ولاتدا، دەلێن: فیسارە سوڤیلکە، جا کابراکە دەچێ بۆلای و پێی دەلێ: من نەوێ نوکەسم کوشتوو، ئایا تەوێم بۆ هەیه؟ خەردا ناسە کە دەلێ: نە، جا کابرا ئەوێش دەکوژی و دەیکا بە سەدی تەو، جا دیسان کابرای بکوژ دەست دەکاتەو بە پرسیار و دەلێ: کێ زانترین کەسە لە ولاتدا؟ ئەمجارەیان پیاویکی زانای پێ نیشان دەدەن، جا دەچێ بۆلای و پێی دەلێ: من سەد کەسم کوشتوو، ئایا تەوێم بۆ هەیه؟ زاناکە دەلێ: بەلێ، وەکەس ناتوانی رێگە تەوێت ئی بگری، تەوێم هەموو کاتی لە هەموو کەسێ قەبوول دەکری، بەلام لێرە مەمێنەو برۆ بۆ فیسارە ولات لەوێ تاقمەیی خەناسی باشی ئی هەیه، خەریکی خەپەرستی و پەرستش و عیبادەت کردن، برۆ لەوێ تۆیش لەگەڵ ئەواندا خەناسی بکەو، مەچۆرەو بۆ ولاتی خۆت،

چونکه خاکیکی شوومو بهده، پیاوه‌گه‌یش ده‌که‌وئته ری بۆ ئهو ولاته، دهر و
تاده‌گاته نیوهی ری، له‌وی دهری!

جا فریشته‌ی رحمه‌ت و فریشته‌ی سزا و عذاب، له‌سهر تهرمه‌که‌ی ئاماده
ده‌بن و له‌سهری ده‌بی به‌کێشمه‌ کێشمییان: فریشته‌ی رحمه‌ت ده‌لێن: ئه‌مه‌ بۆ
ته‌وبه‌ هاتوووه‌ به‌گولێ دل رووی له‌ خودای گه‌وره‌ بووه‌ له‌ کرده‌وه‌ی خراپی
پێشینی په‌شیمان بووه‌، که‌واته‌: ئه‌مه‌ دیاری ده‌ستی ئێمه‌یه‌ و ده‌یبه‌ین بۆ
به‌هه‌شت!

فریشته‌ی سزایش ده‌لێن: ئه‌مه‌ هه‌رگیز کرده‌وه‌ی چا‌که‌ی نه‌کردوو، که‌واته‌:
نیچیری خۆمانه‌ و ده‌یبه‌ین بۆ دۆزه‌خ!

جا به‌فه‌رمانی خودا، فریشته‌یی له‌ شیوه‌ی ئاده‌میزادا ده‌چێ بۆلایان،
هه‌ردوولا ئهو فریشته‌یه‌ ده‌که‌ن به‌حه‌که‌م و فه‌رمانپه‌روا، هه‌که‌مه‌که‌ ده‌فه‌رموێ:
نیوانی هه‌ردوو شوینه‌که‌ بپێون، ولاته‌که‌ی خۆی و ئهو ولاته‌ی تر که‌بۆی ده‌چێ، جا
له‌کام لایانه‌وه‌ نزیکتر بوو، ئه‌وه‌ هی ئه‌وه‌یانه‌، که‌ نیوانیان ده‌پێون دهر وانه‌ن له‌و
جی‌گه‌یه‌وه‌ نزیکتر ده‌بی که‌بۆی ده‌چێ، ئیتر فریشته‌ی رحمه‌ت وهری ده‌گرن).

رشته‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ئاوايه‌: موسليم ← موحه‌مه‌دی کوری موته‌ننی ←
موعاذی کوری هیشام ← هیشامی باوکی موعاذ ← قه‌تاده ← ئه‌بو سه‌دیق ←
ئه‌بو سه‌عیدی خودی.

لێرده‌ قه‌تاده رشته‌که‌ی دوا‌ی خۆی ده‌گۆڕێ و ئاوا ده‌لێ: هه‌سه‌نی به‌صری
ده‌فه‌رموێ: باس کراوه‌ بۆ ئێمه‌ که‌کاتی مردن ده‌گاته‌ سه‌ری، ئه‌زه‌که‌ ده‌دا
که‌سینگی به‌پێی توانا له‌دی باشه‌که‌وه‌ نزیک بکاته‌وه‌!). {تاج/۵، زنجیره‌: ۹۲، ژماره‌:
۵۹۴۶. م} + {ریاض/۱، زنجیره‌: ۲، ژماره‌: ۲۰}.

روونکردنه‌وه‌:

۱. مه‌به‌ست له‌ (الحسن) هه‌سه‌نی به‌صریه‌، که‌ تابعیه‌یه‌.

۲. ئەم زىادەيەى ھەسەنى بەصرى لە گىرپانەوہى ژمارە: (۶۹۴۰) ى صەحیحى موسلىمدا بە مەرفووعى ھاتووہ.

۳. مەبەستى سەرەكى ئەم فەرموودەيە ئەوہيە كە (دەرگای تەوبە بە مەرجى خۆى بۆ ھەموو كەسێ لەسەر پىشتە، تەوبەكار لە گوناھى بچكۆلە تەوبە بكا، ھەر تەوبەى گىرايە، لەتاوانى ھەرە گەورە تەوبە بكا ھەر تەوبەى گىرايە).

۴. باشترين وەلام، بۆ ئەو پرسەى كە دەئێ: چۆن چۆنى خودا لە بكۆژ خۆش دەبێ، بەبێ پەزا لەسەربوونى كۆژراو، چونكە كۆژراو مردووہ، بەدەستھيئەتەى رەزابوونى لەسەر لىخۆشبوون لە بكۆژەكەى ئەستەمە؟ لە وەلامى ئەم پرسىارەدا دەئێين: (لەم بارو دۆخانەدا، كە خودا لە تاوانبار خۆش دەبێ، بەبێ رەزابوونى ئەو كەسەى كە تاوانەكەى دەربارە كردووہ، خوداى گەورە دەبێ بەدەستە بەرى ئەوہيش كە لەقيامەتدا خاوەن مافەكە قايىل بكاو ھەقى بەزىادەوہ بۆ بكاتەوہ).

۱۴۶۴) كەسێ لەپيش ئەوہدا تەوبەكا، كە خۆر لە خۆرئاواوہ ھەل دى، تەوبەى

گىرايە. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

بَابُ: مَنْ تَابَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ

۱۹۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ». {الحديث: ۶۸۰۱ = ۶۸۱۷ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرمووی:

(ھەرکەسێ لەپيش ئەو کاتەدا كە خۆر لە خۆرئاواوہ ھەل دى، تەوبە بكا، خودا تەوبەى گىرا دەكا). {رياض/۱، زنجيرە: ۲، ژمارە: ۱۷ - تەوبە + تاج/۵، زنجيرە: ۹۱، ژمارە: ۵۱۴۱. م - باسى کاتى تەوبەکردن}. {پروانە: تاج/۵، زنجيرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۸، ۵۵۷۶، ۵۵۷۷}.

۱۴۶۵) تهوبه قه بوول دهكرى له كه سى چى به شهو خراپه بكاو چى به رۆژ خراپه بكا.
(۶۹۱۹ - ۶۹۲۲)

باب: قبول التَّوْبَةِ مِنْ مُسِيئِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

۱۹۲۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». {الحديث: ۶۹۲۱ = ۶۹۴۴ فم}:

ئەبو موسا (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی:
(خودای بالا دەست و شکۆمەند، لەشەودا دەستی خۆی رادەهێلێ بۆ ئەو خراپە کارانەی کە لەرۆژدا خراپەیان کردووە، هەتا تەوبەبکەن و لەسەر دەستی خودادا لە تاوانەکانیان پەشیمان ببنەو، هەرەها لەرۆژدا دەستی خۆی درێژ دەکا، بۆ ئەو خراپە کارانەی کە لەشەودا خراپەیان کردووە، هەتا لەسەر دەستی ئەودا تەوبە بکەن و لەتاوانەکانیان پەشیمان ببنەو، ئەم رحمەت و قەبوول و گیرابوونی تەوبە و پەشیمانییە، هەروا بەردەوام دەبێ، هەتا ئەو کاتەی کە رۆژ دەگەرێتەووە و لەباتی ئەوێ وەک هەموو جاری، خۆر لە خۆرەلاتەووە هەلێ، کەچی لە رۆژئاواوە هەلێ، نێر لەو رۆژە بەدواوە دەرگای تەوبە دادەخرێ و تەوبەی کەس گیرا نابێ).
{تاج/۵، زنجیرە: ۹۱، ژمارە: ۵۱۴۰. م - کاتی تەوبەکردن}. بڕوانە: ژمارە: (۱۹۲۰) لەپێشەو تەوگۆتایی.

۱۴۶۶) سەبارەت بە لێخۆشبوونی گوناھەکان. (۶۸۹۷ - ۶۸۹۹)

باب: فِي غَفْرِ الذُّنُوبِ

۱۹۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ». {الحديث: ۶۸۹۹ = ۶۹۲۰ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرمووی:
(بەو کەسە کە گیانی منی بە دەسە، کە خودای گەورە و فریارەسە، ئەگەر گریمان

ئىيۈە گوناھتان نەكردايە، خوداى گەورە، ئىيۈەى لادەبردو، جۆرە ھۆزىكى ترى دەھىنا كە گوناھ بىكەن و لەخودا بپارىنەو دە تاخودا بەو بەھانەيەو دە لىيان خۇش بى). {تاج/۵، زنجىرە: ۸۹، ژمارە: ۵۱۳۰. م — پارانەو دە پەشىمانى}.

۱۴۶۷) باسى كوشادى و بى سنوورى رەھمەت و مېھرەبانى خوداى گەورە،

رەھمەتى رىق و خەشى دەبەزىنى. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

باب: فِي سَعَةِ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنَّهَا تَغْلِبُ غَضَبَهُ

۱۹۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخُلُقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ عَلَى نَفْسِهِ فَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ: إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي». {الحديث: ۶۹۰۵ = ۶۹۲۶ م}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (كاتى خوداي گەورە بپارى دا كە ئەم خەلك و جىهان و بوونەوەرە دروست بىكا، لەنامەيەكى خۇيدا، كە لەلاى خۇى دايانەو، ئەمەى نووسى: رەھمەت و مېھرەبانى مەن، رىق و خەشم دەبەزىنى). {تاج/۱، زنجىرە: ۶، ژمارە: ۳۷} + {رياض/۲، زنجىرە: ۵۱، ژمارە: ۴۱۹ — ھىوا و ئومىد بە مېھرى خودا..}.

۱۹۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ. فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ، وَبِهَا تَعُطِفُ الْوُحُوشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَّرَ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً، يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۹۰۸ = ۶۹۲۹ م. تجريد البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۱۹۲۲ = ۶۰۰۰، ۶۴۶۹}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) دەفەرمووى: (خودا سەد رەھمەتى ھەيە، يەك رەھمەتى لەو سەد رەھمەتە ناردۆتە خوارەو دە بۆ ناو پەرى و ئادەمىزاد و گيانلەبەرەن و جانەوەرە مارو مېروو، جا بەھوى ئەم تاقە رەھمەتەو دەيە كە ئەمانە لەناو خۇياندا رەھم بەيەكترى دەكەن و بەزەبىيان بەيەكترىدا دىتەو دە، تەنانەت ئەو دەيش درندە بەزەيى بەبەچكەى خۇى دا دىتەو دە

هەر بههوی ئەم تاقە رحمەتەوهیە، ئەو نهوودو نو رحمەتەکهی تریشی
هه لگرتوو، له رۆژی ژینهویدا رحمیان پێدهکا، به بێندهکانی خۆی!). {تاج/۵،
زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۱۵۱. م + ریاض/۲، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۴۲۰ — هیواو ئومید به
میهری خودای گهوره}.

(۱۴۶۸) ههم رحمهتی خودا زۆرهو ههم تۆلهی. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

باب: فيما عند الله تعالى من الرحمة والعقوبة

۱۹۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمَعَ بِجَنَّتِهِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ
اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ أَحَدٌ». {الحديث: ۶۹۱۳ = ۶۹۳۴ فم}:

ئەبو هورەیره (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بێ) فهرمووی:
(ئهگەر موسولمان دهیزانی که خودا چهندی سزاو تۆلهی زۆری له لا ههیه، کهس
به تهمای بهههشت نه دهبوو، ههروهها ئهگەر کافرو بیباوهریش دهیزانی که خودا
چهندی رحمهتی زۆره کهس له بهههشت نا ئومید نه دهبوو). {تاج/۵، زنجیره: ۹۳،
ژماره: ۵۱۴۹. م — گوشادی و بیسنووری رحمهت و میهره بانی خودای گهوره}.

(۱۴۶۹) خودا له دایک به رحمتیه به بێندهکانی خۆی

باب: الله أرحم بعباده من الوالدة بولدها

۱۹۲۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَبْيٍ، فَإِذَا امْرَأَةً مِنَ السَّبْيِ تَبْتَغِي، إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ أَخَذَتْهُ
فَأَلْصَقَتْهُ بِبُطْنِهَا، وَأَرْضَعَتْهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَرُونَ هَذِهِ
الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ؟». قُلْنَا: لَا وَاللَّهِ وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ رَسُولُ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدِهَا». {الحديث: ۶۹۱۲ =
۶۹۳۳ فم}:

عومهری کوری خه طالب (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: جاری برکه یی ژنی دیلیان هیئا
 بۆ پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بین) ژنیکی منال به‌به‌ریان تیادابوو، مناله‌که‌ی خوویی ئی
 به‌جیما‌بوو له‌ عه‌زه‌ت به‌چه‌که‌ی هه‌رگه‌ری ده‌خواردو چه‌رخه‌ی ده‌کرد، به‌ناو ژنه
 دیله‌کاندا، له‌کوئی کۆرپه‌یه‌کی مه‌مه‌که‌ خوهری ده‌ست ده‌که‌وت هه‌لی ده‌گرتو
 ده‌ینووساند به‌سینگ و به‌روکی خوویه‌وه و مه‌مکی پپی ده‌دا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
 له‌سهر بین) به‌ئیمه‌ی فهرموو: (ئایا به‌رای ئیوه‌ نهم ژنه‌ په‌روشه، ئه‌گه‌ر ساواکه‌ی خوئی
 ده‌ست بکه‌ویته‌وه، له‌م بارو دۆخی په‌روشییه‌یدا بۆی، فیه‌ی ده‌داته ناو ناگره‌وه؟).
 گوتمان: نه‌خیر نه‌به‌خوا هه‌تا بتوانی شتی وانا‌کا، هه‌رگیز نه‌و جگه‌ر گۆشه‌یه‌ی
 خوئی که‌ئیه‌تا ناوا په‌روشه‌ بۆی توو‌ر نادات، چ‌ج‌ای، ئه‌وه‌ی که‌ فیه‌ی بداته ناو
 ناگره‌وه! فهرمووی: (ده‌سا زۆرباش بزانی که‌خوا گه‌لی به‌ره‌حمه‌ره‌ له‌گه‌ل به‌نده‌کانی
 خویدا هه‌تا نهم ژنه‌ له‌گه‌ل ساواکه‌ی خویدا!). {تاج/۵، زنجیره‌: ۹۲، ژماره‌: ۵۱۵۵ م.}.

۱۴۷۰) که‌س کرده‌وه‌ی خوئی رزگاری نا‌کا. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

بَابُ: لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا عَمَلُهُ

۱۹۲۷- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَدُّوا وَقَارِبُوا، وَأَبْشِرُوا، فَإِنَّهُ لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ».
 قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ
 أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ». {الحديث: ۷۰۵۳ = ۷۰۷۸ فم. تجريد البخاری
 بالكوردی/۱، رقم: ۴۰ = ۴۳، ۱۱۵۳ فتح الباری}:

عائیشه (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بین) فهرمووی: (هه‌ول و
 ته‌قه‌للایه‌کی مامناوه‌ندی و ریک و پیک بده‌ن و، له‌کاری خیردا دریغی مه‌که‌ن و
 موژده‌ی قه‌بوولتان ئی بی، بشزانی که‌که‌س به‌هۆی کرده‌وه‌ی خوویه‌وه‌ ناچیته
 به‌هه‌شت و له‌سزا رزگاری نابێ!). یاران عه‌رزیان کرد: قوربان! هه‌تا تۆیش؟
 فهرمووی: (به‌ئێ منیش هه‌روا، مه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ به‌ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی خوئی
 دام بگه‌ری و نوقمی ده‌ریای ره‌حمه‌تی خویم بکا، بزانی که‌ خۆشه‌ویسته‌ترین کرده‌وه‌ی

به‌نده له‌لای خودای گه‌وره نه‌و کرده‌وهیه‌تی که به‌رده‌وام‌تر بی له‌سه‌ری با که‌میش بی‌۱). {تاج/۵، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۵۲۱۵ — چوونه به‌هه‌شت له‌سایه‌ی خودای گه‌وره‌وهیه‌}. {

(۱۴۷۱) که‌س وه‌ک خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر نارام ناگ‌ری له‌سه‌ر نازار. (۷۰۱۱ - ۷۰۱۳)
باب: مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَىٰ أَذَىٰ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
۱۹۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَىٰ أَذَىٰ يَسْمَعُهُ، مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، إِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً، وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا، وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ، وَيُعَافِيهِمْ، وَيُعْطِيهِمْ». {الحديث: ۷۰۱۳ = ۷۰۳۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۴۷ = ۶۰۹۹، ۷۳۷۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۱۵} :

ئه‌بو مووسای ئه‌شه‌ری، که‌ناوی عه‌بدوللای کوری قه‌یسه (ره‌زای خودای ئی‌بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (که‌س نییه که‌ئاوا وه‌ک خودای گه‌وره به‌ نارام و به‌ هه‌سه‌له‌ بی، له‌سه‌ر نه‌و گشته نازار و قسه نار‌ه‌وایانه‌ی که‌به‌و ده‌ک‌ری و به‌گو‌یی خو‌ی ده‌یان‌بیستی، ئه‌وه‌تانی بت‌په‌رستان بر‌پاری هاوتاو مندالی بو‌ دهن و ده‌لین: مندالی هه‌یه، خودا شه‌ریک و هاوبه‌شی هه‌یه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌م تانه‌و تانه‌شه‌دا ئه‌وه‌تانی خودای گه‌وره رزق و رو‌ژییان د‌ه‌دا، ساخ‌له‌میان ده‌کا، خو‌شی و نازو به‌هره‌و به‌خششی خو‌ی ده‌ر‌ژینن به‌سه‌ریانا). {تاج/۵، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۴۸۴۰ — باسی سه‌برو نارام و لی‌بووردن...} .

روونکردنه‌وه:

واته: نارام و هی‌منی و هه‌سه‌له‌و شینه‌یی ره‌فتاری خودای گه‌وره‌و پی‌غه‌مبه‌ران و زانایان و پیاو چاکانه.

(۱۴۷۲) كەس وەك خودای گەورە بەتەنگەوہ نایی. (۶۹۲۳ - ۶۹۳۱)

باب: ما أَحَدٌ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۹۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ، وَلَيْسَ أَحَدٌ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ، وَلَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعُذْرُ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَنْزَلَ الْكِتَابَ وَأَرْسَلَ الرُّسُلَ». {الحديث: ۶۹۲۶ = ۶۹۴۹
 فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۷۷۹ = ۵۲۲۳ م فتح البارى:}

عەبدوڵلاى كورى مەسعوود (رمزى خودای ئى بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

فەرمووی: (كەس وەك خودای بالا دەست و خاوەن شكۆ، وەسپى جوان و پیاوێكگوتنى پى خۆش نىيە، هەر لەبەرئەوێهە كە مەدحو وەسپى جوانى خۆى دەكا، لە ئايەتەكانى قورئاندا، وەك سوورەتى فاتىحاو قولهوودەللا و زۆر ئايەت و سوورەتى تر، وە كەسپش وەك خودای بالا دەست و خاوەن شكۆ بەتەنگى ريزى ئايىنى خۆيەو نىيە، هەر لەبەر ئەوێهە كە هەموو خراپە و بى شەرعیيەكى ناپەرەوا كردوو، وە كەسپش وەك خودای گەورە مەهانەى رەواى پى خۆش نىيە، هەر لەبەرئەوێهە كە نامە ئاسمانییەكان و پێغەمبەر و رەوانەكراو و فروستادەكانى ناردوو، هەتا خودای گەورە چى پى خۆشەو چى پى ناخۆشە رونى بكەنەو بۆ پەيوەندىداران!). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۵۷، ژمارە: ۲۲۰۴}.

۱۹۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَغَارُ، وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۶۹۲۷ = ۶۹۵۰ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۷۷۹ = ۵۲۲۳ م. ترمذى. رضاء: ۱۱۶۸ تحفة الأشراف: ۱۵۳۶۳}:

ئەبو هورەیرە (رمزى خودای ئى بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (خودای گەورە بەتەنگەوہ دى و غیرەت دەیگرى، هەر وەها موسولمانیش بەتەنگەوہ دى و غیرەت دەیگرى، لەكاتى روودانى کارى ناشایستەدا بە تەنگى شەرەفو نابوو نامووسەوہ دین، خودای گەورە لەسەر ئەوە غیرەت دەیگرى و هەڵدەداتى كە

موسولمان شتی نارہوا بکاو ئه‌ودی که خودا نادرست و نارہ‌وا یکر دووه ئه‌و بیکات).
{تاج/۲، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۲۲۰۲ - مه‌ردایه‌تی و به‌ته‌نگه‌وه بوونی نامووس...}.

(۱۴۷۲) رازی نه‌ینی و دیاننانی به‌نده به‌ گونا‌هه‌کانیدا. (۶۹۴۲ - ۶۹۴۶)

باب: النجوى وتقرير العبد بذنوبه

۱۹۳۱- عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحْرِزٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): كَيْفَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِي النَّجْوَى؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «يُدْنِي الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهِ كَنَفَهُ، فَيَقْرُرُهُ بِذَنْبِهِ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُ؟ فَيَقُولُ: أَى رَبِّ أَعْرِفُ. قَالَ: فَإِنِّى قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَإِنِّى أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ، فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ». {الحديث: ۶۹۴۶ = ۶۹۷۰ ف.م = ف.م = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/۳، رقم: ۱۰۵۸ = ۲۴۴۱، ۴۶۸۵، ۶۰۷۰، ۷۵۱۴ فتح البارى. ابن ماجه. مقدمة: ۱۸۳. تحفة الأشراف: ۷۰۹۶}:

سه‌فوانی کوری موحریز (رحمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: پیاوی به‌ ئیبنو عومه‌ری گوت: چیت بیستوو له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) سه‌باره‌ت به‌رازی نه‌ینی نیوانی خودا و به‌نده‌ی خو‌ی؟ فه‌رمووی: ژنه‌وتم لی‌ ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (له‌پو‌ژی دوا رو‌ژدا، له‌ رازیکی نه‌ینی دوو به‌دوودا، خودای گه‌وره، موسولمان له‌خو‌ی نزیک ده‌کاته‌وه، به‌ ره‌نگیکی وا له‌په‌نای خو‌یدا په‌نای ده‌دا و به‌ په‌رده‌ی رحمه‌تی خو‌ی ده‌پو‌شی، هه‌تا خه‌لکی مه‌حشه‌ر چاویان لی نه‌بی، نه‌وجا خودا یه‌که یه‌که، پی‌ی پی‌ ده‌نی له‌ گونا‌هه‌کانی، پی‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: ئایا پی‌ ده‌نی‌یت له‌م گونا‌هه‌ و له‌و گونا‌هه‌ که کردووتن، به‌نده‌که‌یش گشت جار‌ی له‌باتی جار‌ی دووجار ده‌لی: به‌لی، نه‌ی په‌روم‌ردگارم پی‌ی لی ده‌نیم و له‌دنیا‌دا نه‌و تاوانانه‌م گشت کردوون، هه‌تا به‌نده‌که‌ ددان ده‌نی به‌هه‌موو گونا‌هه‌کانیدا.

ئیت به‌نده‌که‌ ده‌ترس‌و ده‌حه‌په‌س‌و له‌دلی خو‌یدا ده‌لی: سه‌رم تیاده‌چی، خودا پی‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: مه‌ترسه، من له‌جیهان‌دا نه‌م گونا‌هان‌ه‌م بو‌ پو‌شیویت، نه‌وا

نهمر و کهیش لیّت خوشبووم لهو گوناخانه، له پاش نهمه نامه‌ی کرده‌وه باشه‌کانی دده‌نه دهستی راستی، نهمه حالی موسولمانه، به‌لام نا موسولمان، چی بی پروایی، چی موافق و ناپاک، جارکیش و جارچی، له بهرچاوی شایه‌ته‌کانی سه‌ریان و له بهرچاوی خه‌لکی مه‌حشر، بانگه‌واز هه‌لده‌داو ده‌لی:

{هُؤلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ - هود - ۱۸/۱۱}.

واته: نائه‌مانه بوون که دروین به‌دهم خوداوه ده‌کرد، ناگاداربن که نه‌فرین و نه‌فردت و سزای سه‌ختی خودا بو سته‌مکارانه. {تاج: ۴، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۳۹۲۱ - سوورده‌تی هود}.

۱۴۷۴) ده‌ور‌کردنه‌وه‌ی به‌خشه‌کانی خودا، له روژی قیامه‌تدا بو به‌نده‌ی

بیباوه‌ی، یا به‌نده‌ی ناپاک. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: تقرير النعم يوم القيامة على الكافر والمنافق

۱۹۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: «هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ فِي الظَّهْرِ لَيْسَتْ فِي سَحَابَةٍ؟». قَالُوا: لَا. قَالَ: «فَهَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَ فِي سَحَابَةٍ؟». قَالُوا: لَا. قَالَ: «فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ أَحَدِهِمَا، قَالَ: فَيَلْقَى الْعَبْدُ فَيَقُولُ: أَيْ فُلًا! أَلَمْ أُكْرِمَكَ وَأُسَوِّدْكَ وَأُزَوِّجْكَ وَأُسَخِّرْ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ وَأَذْرِكَ تَرَأْسُ وَتَرْبَعُ؟ فَيَقُولُ: بَلَى أَيْ رَبِّ، قَالَ: فَيَقُولُ: أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقِي؟ فَيَقُولُ: لَا. فَيَقُولُ: فَإِنِّي أَنَسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي، ثُمَّ يَلْقَى الثَّانِي فَيَقُولُ: أَيْ فُلًا! أَلَمْ أُكْرِمَكَ وَأُسَوِّدْكَ وَأُزَوِّجْكَ وَأُسَخِّرْ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ، وَأَذْرِكَ تَرَأْسُ وَتَرْبَعُ؟ فَيَقُولُ: بَلَى يَا رَبِّ. فَيَقُولُ: أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقِي؟ فَيَقُولُ: لَا، فَيَقُولُ: فَإِنِّي أَنَسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي، ثُمَّ يَلْقَى الثَّالِثَ فَيَقُولُ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ آمَنْتُ بِكَ وَبِكِتَابِكَ وَبِرُّسُلِكَ، وَصَلَّيْتُ وَصُمْتُ وَتَصَدَّقْتُ، وَيُسْنِي بِخَيْرٍ مَا اسْتَطَاعَ، قَالَ: فَيَقُولُ: هَا هُنَا إِذَا. قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ لَهُ: الْآنَ نُبْعَثُ شَاهِدَنَا عَلَيْكَ، وَيَتَفَكَّرُ فِي نَفْسِهِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْهَدُ عَلَيَّ؟ فَيُخْتَمُ عَلَيَّ فِيهِ وَيُقَالُ لِفَخْدِهِ

وَلَحْمِهِ وَعِظَامِهِ: انْطَقِي، فَتَنْطِقُ فَخَذَهُ وَلَحْمُهُ وَعِظَامُهُ بِعَمَلِهِ، وَذَلِكَ لِيُعْذِرَ مِنْ نَفْسِهِ، وَذَلِكَ الْمُنَافِقُ، وَذَلِكَ الَّذِي يَسْحَطُ اللَّهُ عَلَيْهِ. (الحديث= ۷۳۶۴ =).

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) ھەرمووى: ياران (رەزاي خودايان ئى بى) ھەرموويان: قوربان! ئەى پيغەمبەرى خودا! ئايا لەرۋىزى دوا رۇژدا، خوداي خۇمان بەچاوى سەر دەبينىن؟ ھەرمووى: (ئەگەر كات نيوەرۋ بى و ئاسمانىش سامال بى بۇ بينىنى خۇر لەو كاتەدا ھىچ ئەركى، زەحمەتى، دەكىش؟).

گوتيان: نەخەير. ھەرمووى: (ئەى ئەگەر ئاسمان سايەقە بى بۇ ديتنى مانگى شەوى چواردە ھىچ ئەركى، زەحمەتى دەبينىن؟). ھەرموويان: (نەخەير) ھەرمووى: (دەسا بەوكەسە كە گيانى منى بەدەسە كە خوداي فريا رەسە، وەك چۆن بە ئاسانىو بە ئاسايى لەم دوو كاتەدا ئەم دوو شتە بەچاوى سەرتان دەبينىن، لە قىامەتیشا ئاوا بەبى ئەركو سەراسى، خوداي خۇتان دەبينىن).

ھەرمووى: (كاتى بەندە دەگاتەو بەخودا، پىي دەفەرمووى: ئەى فيسار! من رىزى تۆم نەگرتبوو؟ نەمكردبووى بە سەرگەورەو سەردار؟ ژنم نەدابوو پىت؟ رەوگو رانە وشرم نەدابوو پىت؟ نەمكردى بە گەورەو سەرۋك و بە سەردارى تۆم نەھىشتىتەو؟ ملكانەو چوارىەكت وەرنەدەگرت لە مسكىنەكانت؟ ئەويش دەلى: با، چۆن دەفەرمووى وايە، ھەرمووى: خودايش دەفەرمووى: ئەى باوەرپ بەو ھەبوو كەئاوا بەداماوى دىيتەو بەردەستى من؟ دەلى: نەخەير، خودايش دەفەرمووى: دەوامنىش تۆ لەبىر خۆم دەبەمەو، وەك چۆن تۆ منت لەبىرى خۆت بردبۆو، ئىتر ئاوا لەبەينى خودا ئەم جۆرە بەندانەدا، كە ئەمانە كافرو بى پروان، ئەم جۆرە پرسىارو وەلامانە روو دەدا، سىيەم كەس كە خودا ھەمان پرسىارى ئى دەكا دەلى: ئەى پەرەردگارى خۆم! باوەرپ بەتۆو بەنامەى پىرۋىزى تۆو بە پيغەمبەرانى تۆ ھەبوو، وەكى ترىش نويزم دەكردو رۆژووم دەگرتو خىرم دەكرد، ئىتر تا دەتوانى لەم وەسپە شىرىنە دەلى خودايش دەفەرمووى: كەوابى تۆ لىرەبە، ھەر ئىستا شاىەتى خۆمت ئى راست دەكەمەو. ئەويش لەدلى خۇيدا بىردەكاتەو دەلى: دەبى

کى بى که شایه تيم لى بدا، نهوجا دهمى مؤردهگرى، بهرانى و گوشتى و ئيسكى دهگوترى: ئادهى ئيوه قسه بکهن، جا نهوان دینه قسهو، کابراى دوو روو ناپاک، ههرچى کردووه دهیگپر نهووه شایه تى لى ددهن، بویه خودا نهندامى خوئى لى دهکا بهشایهت تا هیج قسهى نه مینى و بیانووى بپرئ، ئهم جوره کهسانهیش نهو دوو روو ناپاک و منافقانهن، که خودا لیان رهنجاوهو رقى لیان گرتوون). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۵۶۵۸ - لیپرسینه وهى بهندهکان}.

۱۴۷۵) نهندامه کانی مروءه خوئى ده بن بهشایهت له سه رى. له روژى قیامه تا.

(۷۳۸۸ - ۷۳۴۳)

باب: شَهَادَةُ أَرْكَانِ الْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِعَمَلِهِ

۱۹۳۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَضَحِكَ، فَقَالَ: «هَلْ تَدْرُونَ مِمَّ أَضْحَكُ؟». قَالَ: قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «مِنْ مُحَاطَةِ الْعَبْدِ رَبَّهُ فَيَقُولُ: يَا رَبَّ أَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالَ: يَقُولُ: بَلَى. قَالَ: فَيَقُولُ: فَإِنِّي لَا أُجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ: فَيَقُولُ: كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ شُهُودًا. قَالَ: فَيُخْتَمُ عَلَى فِيهِ، فَيُقَالُ لِأَرْكَانِهِ: انْطَقِي. قَالَ: فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يَخْلَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ: فَيَقُولُ: بَعْدًا لَكُنَّ وَسُحْقًا! فَعَنَكُنَّ كُنْتُ أَناضِلُ». {الحديث: ۷۳۶۵ = ۷۳۹۹ فم}:

ئیمامی نه نه سى کورى مالیک (رهزای خودای لى بن) فهرمووی: جارى له خزمه تى حه زه تدا بووین (درووى خودای له سه ر بئ) پیکه نهى و فهرمووی: (دهزانن له بهرچى پیکه نهیم؟) عه زمان کرد: خوداو پیغه مبه رى خودا زور باش دهزانن.

فهرمووی: (لهو گفتوگو یه ی که له نیوانى بهنده و پهروه دگاریدا رووده دا، که بهنده که ده لئ: نهى خودایه! دیاره که تو په نای منت داوه له وه که زور و سته مم لى بکرى؟

دهفه رموى: به لئ: په نام داوى، ئه مپرو روژیکه نه من نه که سیکی تر زور و سته م و ناهه قیت لى ناکا. بهنده که ده لئ: که وایى ههر شایه تى که پارچه یى له خوم

نەبی، شایەتی ئەو قەبوول ناکەم (واتە: ئەوەی کە فریشتەکان لە نامەی کردارما لەسەر منیان نووسێوە، ئەوەم قەبوول نیکە). خودایش دەفەرموێ: ئەمڕۆ خۆت بەسیت کە ببی بەشایەت لەسەر خۆت، لەگەڵ شایەتی فریشتە نووسەرە بەرێزەکان (یان: شایەتی تری پێناوی!).

فەرمووی: (ئەوساکە مۆر دەنرێ بەسەر دەمیایو بە ئەندامەکانی تری دەگوترێ: ئادەیی ئێوە قسە بکەن). فەرمووی: (جا ئەوانیش هەرچی کردوو بەقسە دەگێڕنەو). فەرمووی: (ئەنجا خودا رێگەی قسەکردنی دەدا، زمانی دەکرێتەو دەلی: قرتان تیکەوێ، ئەو ئەندامەکانم من بۆ کێمە، خۆم بۆ ئێوەم بوو!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۲۱، ژمارە: ۵۶۵۹ - لێپرسینەوێ بەندەکان لەلایەنی خوداوە}.

۱۴۷۶) ئەو پەری ترسان لەخودای بالا دەستو شکۆمەندو ترسانی زۆر لە تۆلەیی سەختی. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

باب: فِي خَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَشِدَّةِ الْخَوْفِ مِنْ عِقَابِهِ

۱۹۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «قَالَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ حَسَنَةً قَطُّ لِأَهْلِهِ: إِذَا مَاتَ فَحَرَّقُوهُ، ثُمَّ اذْرُوا نَصْفَهُ فِي الْبَرِّ، وَنَصْفَهُ فِي الْبَحْرِ، فَوَاللَّهِ لَئِنْ قَدَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ لَيُعَذِّبَنَّ عَذَابًا لَا يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، فَلَمَّا مَاتَ الرَّجُلُ فَعَلُوا مَا أَمَرَهُمْ، فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَرَّ، فَجَمَعَ مَا فِيهِ، وَأَمَرَ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: مِنْ خَشْيَتِكَ يَا رَبِّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ، فَغَفَرَ اللَّهُ لَهُ». {الحديث: ۶۵۱۴ = ۶۹۳۵ ف.م = فتح الملهم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/ ۴، رقم: ۱۳۷۶ = ۳۴۵۲، ۳۴۷۹، ۷۵۰۶ فتح الباري. نسائي. جناز: ۲۰۷۹. تحفة الأشراف: ۱۳۸۱۰}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (پیاوی دەبی، کفن دز دەبی، ھەرگیز کردەوێ چاکەیی نەکردبوو، لەسەرە مەرگدا، کاتی لەخۆی ناویمید دەبی و دەزانی کەئێتر ناژی، کەسوکارەکی رادەسپیری و پێیان دەلی: کەمن مردم، داریکی زۆر کۆیکەنەوێ ناگری تی بەردەن و لەناو ئەو

ناگره مه شقه لانه دا، له شه که م ته و او ته و او بسووتینن، کاتی گوشت و نیسکه که م دایلو خان و بووم به خه لووز، له ناو دنگدا ورد ورد بمه اړن و بمکه ن به ئاردو، له روژیکي ره شه بادا، نیووم بچینن به دهشت و درداو ئه و نیوکه کی تریشم بچینن به ناو دریا دا، چونکه به و خودایه، ئه گهر خدا دهستی لیم گیربی سزایه کی وهام ددها، که سزای که سی تر وابه سه ختی نادا، جا که پیاو ده که دهری که سوکاره کی راسپیړی و وه سیته که ی به جی دهینن، دهی سووتینن و توژو خو له سووتاو ده کی بهرووی زهوی و به سمر رووی دریا دا ددهن به دهم باوه و دهیچینن. ئه و سا خودای گه و ره ئاردو گه ردو ته پو توژه که ی کو ده کاته ووه، سهر له نوی زیندووی ده کاته ووه دهی کاته ووه به پیاو ده کی جاران و پیی دهفه رموی: له بهر چی وات له خوت کرد؟ ده لی: له ترسی سزای تو ئه ی خوییه! وه خوشت باشر ئاگات له نیازی دلیم هیه، ئه گهر درو ده که م ئه م وه لامه م لی قه بوول مه که. ئیتر خودا باوه ری پی ده کاو دهرانی که له ترسی ئه و ئه و راسپیړیه ی کردووه وای له خوی کردووه، له بهر ئه ووه لیی خوش ده بی (۱). {تاج/۵، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۵۱۴۵. م - هر چه نده به نده له راده به دهر تاوانی هه بی...}.

(۱۴۷۷) که سی له پاش گونا ه کردن له خوا داوای لیخو شبوون بکا. (۶۹۱۹ - ۶۹۲۲)

فِيْمَنْ اَذْنَبَ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

۱۹۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي. فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، وَأَعْمَلَ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ». قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى: لَا أَدْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ: «أَعْمَلَ مَا

شئت». {الحديث: ۶۹۱۹ = ۶۹۴۱ فم. تجريد البخارى بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۱۳۱ = ۷۵۰۷. تحفة/ ۱۳۶۰۲}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: خۆشەويست (دروودو سلاوو سەلاواتو رەحمەتو بەرەكەتو خوداي گەورەو سەرورەو لەسەربىو سەر و مائ و مائ و حال و ھەست و نەست گشتى بەقوربانى تۆزى بەرپىي دىنيكەرانى گۆرى پىرۆزو نازدارى بى) لە فەرموودەيەكى قودسيدا، لە پەرورەدگارى گەورەو سەرورەو خۆيەو دەگىرپىتەو، كە خوداي گەورەو سەرورەو دەرەموى: (بەندەيى گوناھى دەكا، لەپاشا پەشيمان دەبىتەو دەلى: خودايە! پەشيمانم لىم خۆشە، خوداي پىرۆزو گەرەيش دەرەموى: ئەم بەندەيەى من، وەك ئەم گوناھەى كردووە، ھەق دەيشزانى، كە خودايەكى واى ھەيە دەتوانى كە ھەم لە گوناھ خۆش بىو ھەم لەسەر گوناھ تۆلە بستىنى. ديسان ئەو بەندەيە تىھەل دەچىتەو گوناھىكى تر دەكاتەو دەلىتەو: خودايە! پەشيمانم لە گوناھم خۆشە، ديسان خوداي پىرۆزو گەرەيش دەرەموىتەو: ئەم بەندەيەى من، وەك ئەم گوناھەى كردووە، دەيشزانى كە خودايەكى واى ھەيە، مېھەربان و لىبورەيە، دەتوانى ھەم لە گوناھ خۆشە و ھەم لەسەر گوناھ تۆلە لە گوناھكار بستىنى، دەى ئىتر ھەرچى ئارەزوو دەكا، بابىكا مادام ئەمە ھالەتە، گوناھ دەكاتو تەوبەى بەراستى ئى دەكا، والىي خۆشبووم). {رياض/ ۲، زنجيرە: ۵۱، ژمارە: ۴۲۱ – باسى ھىواو ئومىد بە مېھرو رەحمەتى خوداي گەورە}.

لىرەدا ئەمەى پترە: مامۆستاگەى موسلىم كەناوى عەبدول ئەعلاى كورى ھەمما، دەلى: نازانم كە لەسەرى جارى سىيەمدا يا لەسەرى جارى چوارەمدا، دەرەموى: (چى دەكەيت بىكە، من لىت خۆش بووم!). {تاج/ ۵، زنجيرە: ۹۲، ژمارە: ۵۱۴۴. م}.

(۱۴۷۸) که سی تووشی گوناہی ببی و له پاشا ده ستنوئیز بکری و له پاشان نوئیزیکی
 فه رزیکا. (۶۹۳۲ - ۶۹۳۸)

باب: فیمَن أَصَابَ ذَنْبًا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَصَلَّى الْمَكْتُوبَةَ

۱۹۳۶- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمَسْجِدِ وَتَحَنُّ قُعُودٌ مَعَهُ، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَسَكَتَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ أَعَادَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَسَكَتَ عَنْهُ، وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ أَبُو أُمَامَةَ: فَاتَّبَعَ الرَّجُلُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ انْصَرَفَ، وَاتَّبَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْظَرُ مَا يَرُدُّ عَلَى الرَّجُلِ، فَلَحِقَ الرَّجُلُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَقَالَ أَبُو أُمَامَةَ: فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرَأَيْتَ حِينَ خَرَجْتَ مِنْ بَيْتِكَ أَلَيْسَ قَدْ تَوَضَّأْتَ فَأَحْسَنْتَ الْوُضُوءَ؟». قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «ثُمَّ شَهِدْتَ الصَّلَاةَ مَعَنَا؟». فَقَالَ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ حَدَّكَ، أَوْ قَالَ: ذَنْبَكَ». {الحديث: ۶۹۳۸ = ۶۹۶۲. فم. أبو داود. حدود: ۴۳۸۱. تحفة الأشراف: ۴۸۷۸} :

ئەبو ئومامە (رەزای خودای لی بن) فه رمووی: جاری خۆشهویست (دروودی خودای لهسەر بن) له
 مزگهوت دانیشتبوو، ئیهمیش له خزمهتیدا دانیشتبووین، له وکاتهدا پیاوی هات،
 گوتی: ئەه پێغه مبهری خودا! شایانی هه ددی شه رعیم، فه رمان بفه رموو که
 هه ددم به سه ردا جی به جی بکری، پێغه مبهر (دروودی خودای لهسەر بن) بێدهنگ بوو، وه لای
 نه دایه وه، دووباره پیاوه که قسه که یی دووباره کرده وه گوتی: ئەه پێغه مبهری
 خودا! شایانی هه ددی شه رعیم، بفه رموو که هه ددم به سه ردا جی به جی بکری.
 دیسان پێغه مبهر خامۆش بوو، قسه ی نه کرد. جا قامه تکرابۆ جه ماعه تی نوئیزی له
 پینج فه رزه کان و نوئیزه که کرا، که پێغه مبهر نوئیزه که ی ته واکرد روشت، پیاوه که
 شوین پێغه مبهر کهوت، منیش شوینی که وتم، هه تا بزانه م به جی وه لای پرسیاری
 پیاوه که ده داته وه. پیاوه که پێغه مبهری گرت ه وه و عه رزیکرد: قوربان! وه لامت

نەدامەو، مەن شايسەى ھەددى شەرىم، بىھەرموو كە ھەددەكەم لەسەر جى بەجى بىرى.

ئەبو ئومامە ھەرموو: پىغەمبەر پىي ھەرموو: (ئەرى تۆ كە لەمال دەرچووت، دەستىوئىزىكى جىوانت نەگرت؟). گوتى: بەلى، ئەى پىغەمبەرى خودا! كە لەمال دەرچووم دەستىوئىزىم گرتو دەستىوئىزىكى جىوانىش. ھەرموو (دروودى خوداى لەسەر بى): (لەپاشا لەگەل ئىمەدا ئەم نوئىزىم بە جەمەت كەرد؟). گوتى: بەلى، ئەى پىغەمبەرى خودا! لەگەل ئىوودا ئامادەى ئەم نوئىزە بووم بە جەمەت كەردم لەگەل ئىوودا. پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىي ھەرموو: (دەى خوداى گەورە لىت خۆشبوو لەو ھەددە) يا ھەرموو: (دەى خوداى گەورە لەو گوناھەت خۆشبوو). {تاج: ۱، زىجىرە: ۴۳، ژمارە: ۳۳۰ - ھەزلو گەورەى نوئىزو باسى ھەرزىوون...}.

روونكردنەو:

ئەبو ئومامەى باھىلى، ناوى سودەى كورى عەجلانە، ھاوئى پىغەمبەرە، لەھۆزى ئەل-باھىلىيە، خۆى دەفەرموى: كاتى {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ} لە قورئانى پىرۆزدا، لە پەسنو مەتھى بەشدارانى بەيەتەى رىضواندا ھاتە خوارەو، ھەرزى خۆشەويستەم كەرد: قوربان! مەنىش يەكەك بووم لەو كۆمەلەى كە لەزىر ئەم شىخەلەدا پەيمانەم بەتۆدا، ھەرموو: (تۆ لەمنىو مەنىش لەتۆم).

ھەروا ئەبو ئومامە خۆى دەفەرموى: لە غەزايەكا چوومە خەمەتى ھەزەرت (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرزىم كەرد: قوربان! نزام بۆ بىكە كە خودا لەم غەزايەدا شەھىدبوونم پى خەلات بىھەرموى. بەلام خۆشەويستەم ھەرموو: «اللَّهُمَّ سَلِّمْهُمْ وَغَنِّمْهُمْ». واتە: (خودايە! لەم غەزايەدا ھەم بىوودەى سەلامەتەيان بىكەو، ھەم تالانىيان پى خەلات بىھەرموو!).

ئەبو ئومامە لە ھومس، لەشام دەزىيا، دەلىن: دواھەمەن كەس بوو، لە ھاوئەلانى پىغەمبەرى نازىز كە لەشام مردوو. گىرانەوئەى زۆرى لە خۆشەويستەو

ئەنجامداۋە، زۆرىنەى گىرآنەۋەكانى شامىيەكان دەيگىرپنەۋە. لە فەتھول بارى
عەسقىلانى و عومدەتولقارى عەينىدا دەفەرموى: (سى فەرموودەى لە بوخارىدا
هەيە).

لە تەجريدى بوخارىدا، ژمارە: (۱۰۲۰) دەفەرموى: جارى ئەبو ئومامە سودەى
كورى عەجلانى ئەل-باھىلى (رەزاي خوداي ئى بى) ھەۋجارو يەرەقو گاسن و شتى ترى لە
كەرەسەى جووتو فەلايى بىنى، فەرمووى: بەگوپى خۆم لەزارى پىرۆزى
خۆشەويستەم ژنەوت، دەيفەرموو: (ئەمە سەربكا بەھەر مالىكا، خودا دەيكا
بەمايەى ژىر دەستى و كەساسى بۆيان).

ئەبو ئومامە لەتەمەنى نەۋەدو يەك سالىدا، لەسالى ھەشتاۋ يەكى كۆچىدا،
لەشام بەمردنى خودا دەمرى (رەزاو رەحمەتى خوداي ئى بى). {بىروانە:
تەجريد/۳، ژمارە: ۱۰۲۰ فتح البارى}.

۱۴۷۹) لەرۆزى قىامەتدا لەتۆلەى ھەموو موسولمانىكدا بىپروايەك دەخرىتە ناو
ناگرى دۆزەخەۋە. (۶۹۴۲ - ۶۹۴۶)

بَابُ: يُجْعَلُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فِدَاءٌ مِنَ النَّارِ مِنَ الْكُفَّارِ

۱۹۳۷ - عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا كَانَ يَوْمُ
الْقِيَامَةِ دَفَعَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى كُلِّ مُسْلِمٍ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا، فَيَقُولُ: هَذَا فَكَأُكَّكَ مِنَ
النَّارِ». {الحديث: ۶۹۴۲ = ۶۹۶۶ فم}:

ئەبو موساي ئەشعەرى (رەزاي خوداي ئى بى) خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى:
(كاتى رۆزى ژيانەۋە ھات خوداي بالا دەست و خاۋەن شكو، گشت موسولمانى، يا
جوولەكەيى، يا گاۋرى، دەداتە دەستى و پىي دەفەرموى: ئەۋا تۆم بەخشى و
لەحياتى تۆ، بەم كابرا جوولەكەيە، يابەم كابرا گاۋرە، جىگەى ناو دۆزەخى تۆ،
بەمە پىر دەكەمەۋە!). {تاج/۵، زنجىرە: ۹۳، ژمارە: ۵۱۵۲. م}.

(پوخته‌ی نهم نامه‌ی تهوبه‌یه)

- ۱- تهوبه صابوونی گوناوه، تهوبه‌ی به‌راستی هه‌موو گوناھێ پاک ده‌کاته‌وه، بیاوه‌که سه‌د که‌سی به‌ناھه‌ق کوشتبوو، به‌لام کاتی به‌راستی تهوبه‌ی کرد، خودا تهوبه‌که‌ی قه‌بوول کردو له به‌هه‌شتی به‌رینی خۆیدا نیشه‌جیی کرد گه‌رجی فریای جی‌به‌جی کردن و دانه‌وه‌ی مافی خوداو مافی به‌نده‌کان نه‌که‌وت!!
 - ۲- تهوبه قه‌بوول ده‌بی، به‌مه‌رجی گیان نه‌گاته گیانه‌لای سه‌ره مه‌رگ، خوا به‌نسیبمان به‌هرموئ.
 - ۳- به‌رحمه‌تی خودا زیاتر پشت ده‌به‌ستین، هه‌تا به‌گه‌رده‌وه‌ی باشی خۆمان.
 - ۴- نابئ مروؤف، له‌مه‌گری خودا دلنیا‌بی، باش وایه هه‌میشه دلێ له‌لای خودایی، زمانی له‌ زی‌کرو یادی خودا پاراوبی.
 - ۵- کورت و پوخت: (مروؤف نابئ به‌کردنی گوناوه وه به‌ربداو نائومی‌د ببئ له‌ رحمه‌ت و میهره‌بانی خودا، به‌لکوو به‌ پی‌چه‌وانه‌وه له‌پاش هه‌موو گوناھێ تهوبه‌ی لی بکا، په‌شیمان ببیته‌وه، له‌خودا بپاریته‌وه که لیی خۆش بی، نه‌رکه نایینییه‌کان به‌جی به‌یئ، وه‌ک نویژو جه‌ماعه‌ت و جه‌ج و زه‌کات و خیر و خیرات و روژوو، وه‌ک خودا له‌ قورئاندا به‌ده‌ق ده‌فه‌رموئ:
- {وَأَخْرَجُوا عَنْهُمْ خُلُوفًا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - التوبة - ۱۰۲/۹}. واته:
- که‌سانی تریش هه‌ن، موسولمانن و خۆیان به‌ موسولمان ده‌زانن، له‌چاک و خراپیان تی گو‌شیوه، پی له‌تاوانه‌کانی خۆیان ده‌نن، له‌ غه‌زای زۆردا ئاماده‌بوون، له‌غه‌زای ته‌بووک دواکه‌وتوون، ئومی‌ده که‌خودا ته‌وبه‌یان قه‌بوول بکا، به‌هۆی پیروزی کاره باشه‌کانیا‌نه‌وه، چاوپۆشی له‌ هه‌له‌و تاوانیان بکات!.
 - ۶- جی‌گه‌ی داخه، هه‌روه‌ک هۆی زیانیکی زۆری ئایینی و جیهانییه، که‌زۆر له‌لایه‌ن و له‌مه‌لاو ئاموژگارو مامۆستاو زانا ئایینییه‌کانمان، به‌تایبه‌تی له‌ کوردستانی ئازیزی خۆماندا، زۆر توند‌ده‌ون و به‌هه‌له‌ له‌کاره‌که‌ حالی ده‌بن و به‌ هه‌ره‌شه‌و

گۈرەشەى زۆرۈ بەسەر زەنشتو سەرکۆنەو شەرەجمىن، پۇل پۇل خەلک لەخۇيان و لەنوورى ئىسلام دەتەگىننەو، حسیبى ئەمن و ئىستىخبارات و دىکتاتور و مۇدىل، بۇ فرىشتە و ئایىنى پىرۋزی ئىسلام و شەرىعەت و خودای گەرە دەکەن!!

گرنگ ئەویدە کە ئیمە بەو خەلکەى بسەلینن، ئىسلام دەریایە، ئۇقیانووسیکی زۆر گەرەیدە، جىگەى ھەموو جۆرە کەسو بیرو باوەرو خەلکىکی تیادەبیئەو، گرنگتر ئەویدە کەتۇ خۆت بە موسولمان بزانی و ئىسلام بە پیناسەى خۆت بزانی و خوداو پیغەمبەر و قورئان و کەعبەت خۆش بوئ، ئیتر بەپیى خۆت دىیت بۇ مزگەوت، یا خەلک لەدارە تەرما بەسەرشان دەتەینن بەخیربییت!

۶۰- نامه‌ی ناپاکه‌کان

کتاب المنافقین

۱۴۸۰) فہرمایشتی خودای گہورہ: {إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ} ہہ تا {حَتَّى يَنْفَضُوا}.

(۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: فی قولہ تعالیٰ: {إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ} إِلَى قَوْلِهِ {حَتَّى يَنْفَضُوا}

۱۹۳۸- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ أَصَابَ النَّاسَ فِيهِ شِدَّةٌ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي الْأَصْحَابِ: لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ، قَالَ زُهَيْرٌ: وَهِيَ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ، وَقَالَ لَمَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتُهُ بِذَلِكَ، فَأَرْسَلَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي فَسَأَلَهُ، فَاجْتَهَدَ يَمِينَهُ مَا فَعَلَ! فَقَالَ: كَذَبَ زَيْدُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَوَقَعَ فِي نَفْسِي مِمَّا قَالُوهُ شِدَّةٌ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَصْدِيقِي (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ). قَالَ: ثُمَّ دَعَاهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ، قَالَ: فَلَوْأَ رُءُوسُهُمْ، وَقَوْلُهُ: (كَانَهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ). وَقَالَ: كَانُوا رِجَالًا أَجْمَلُ شَيْءٍ. {الحديث: ۶۹۵۵ = ۶۹۷۹ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۷۰۷ = ۴۹۰۰، ۴۹۰۱، ۴۹۰۲، ۴۹۰۳، ۴۹۰۴ فتح الباری. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۳۱۲. تحفة: ۳۶۷۸}:

زہیدی کوری ئہرقہم (رمزای خودای فی بین) فہرمووی: لہسہفہری غہزایہکا، لہخزمہتی مامہمدا، لہخزمہتی پیغہمبہردا (درودی خودای لہسہر بین) دہرچووین بوئہو غہزایہ، مہردومہکہ تووشی سہختی و زہمہت بوون، عہبدوللای کوری نوبہیہی کوری سہلوول، بہلایہنگیرانی خوئی گوت: مالی خوئان بوئہوانہ خہرج مہکەن کەوان لہگەل پیغہمبہری خوادا، ہہتا بلاوہی لی بکەن و لہدہوری بتہکیئہوہ).

زوھەیری کۆری موعاوییه، که کهسی سییەمە، لەرشتە ی ئەم فەرموودەیدا،
 فەرمووی: قسەکە ی عەبدوللای کۆری ئوبەیی، که بەعەرەبی ئاوایه: { لَا تُنْفِقُوا
 عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ } . ئەمە ئایەتی قورئان نییە،
 ئایەتەکە لە قورئاندا ئاوایه: { لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا } بەبێ
 زیادە (مِنْ حَوْلِهِ) . بەلام لە قیرائەتیکە تەفسیری عەبدوللای کۆری مەسعووددا
 ئایەتەکە لە قورئاندا ئاوایه: { لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا — مِنْ
 حَوْلِهِ } بەزیادە (مِنْ حَوْلِهِ) .

هەروا عەبدوللای کۆری ئوبەیی سەرۆکی ناپاکەکان، هەرەشە ی کردو گوتی:
 (ئەگەر گەڕاینەووە بۆ شاری مەدینە، لەوێ ئە ئیمە و لەدەستە ی موحمەد، کێمان
 بەدەست و بە دەسەلات و ئازاتربێ، شاری مەدینە بەدەستە کوونی و بێ
 دەستەلاتەکە ی ترمان چۆل دەکەین!) . زەید فەرمووی: منیش چووم بۆ خزمەتی
 حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) و ئەم قسە و هەرەشە ی ئێبنو سەلوولم گێڕایەووە بۆی،
 پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) ناردی بەشوێن عەبدوللای کۆری سەلوول و
 هاوڕێکانیداو، باسەکیان بۆ باسەکا، که ئیوە شتیکی واواتان گوتوو، ئەوانیش
 حاشایان ئی کردو، بەدرۆ سوێندیان خوارد، که ئیمە قسە ی وامان نەکردوو، مامەم
 فەرمووی: زەید درۆی لەگەڵ پیڤەمبەردا کردوو. زەید فەرمووی: منیش تووشی
 خەمی وابوو، هەرگیز تووشی خەمی وانەبووم، لە مالهو دەستە ئەزنی بەخەم و
 خەفەتەووە لیی دانیشتم، تا خواو راسان خودای گەورە ئەم ئایەتانە ی ناردە
 خوارووە:

{ إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ
 يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ، يَقُولُونَ لِنَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا
 الْأَذَلُّ } .

جا حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) ناردی بەشوێن منداو، ئایەتەکانی بۆم
 خویندەووە فەرمووی: ئەی زەید! قسەکە راست دەرچوو، چۆنت گوت وابوو،

ئەوھتانی خودا بەم ئایەتانه راستی قسەگەى تۆى دەرخت و ئەوانى بەدرۆ خستەوھ.

فەرمووی: ھەرودەك لەم ئایەتانهدا روونکراوھتەوھ، کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ناردى بەشوپىناندا، کەبىن ئىعتىزار بکەن و لەم ھەلۆیستە نامەردانەیان پەشیمان ببەنەوھ، ھەتا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) داواى لىبووردنیان لەخودا بۆ بکا، کەچى لووتیان کرد بەولادا، وەلامى پیغەمبەریان نەدايەوھ و روویان وەرچەرخان و ئەوھى کە پیغەمبەر بۆیان بپاریتەوھ، ئەوھیان رەتکردوھ. گوئی: ئەوھیش کە لەم ئایەتانهدا دھەرموئ:

{وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدَةٌ — المنافقون — ۶۳/۴}. واتە:

كاتى دەیانبینى و لەگەڵیان دائەنیشى و گوشتوگوڤیان لەگەڵ دەکەیت، لەش و لارو دیمەنىكى دلگىرى وایان ھەيە ھەرچەزەدەکەى کە گوئ لەقسەیان بگىرى، بەلام لەراستیدا ھەر گەدو گىپال و دوورن لە تیگەیشتن و لەبەر قەبەيى و زەبەلاحیان، دەلێى تەختەى بەدیوارا ھەلسپىراوى بى ھەست و گيان).

فەرمووی: ئەوھیش کە لەم ئایەتانهدا ئاوا دھەرموئ و باسى روو بازارى ئەوان دەکا، مەبەست دیمەنى دەرەوھیانە کە بەرپاڵەت و ابوون، لەراستیشدا، خۆیان پیاو گەلىكى بەرپاڵەت زۆر جوان و شیوہ شیرین بوون، بەلام لەدڵەوھ تەواو بە پیچەوانەوھ بوون و ناو دڵ و دەررونیان پىبوو لە کىم و زووخاوو جەرەتاو!! {تاج/۴، زنجیرە: ۴۶، ژمارە: ۴۱۶۹ — سوورەتى منافقون}.

روونکردنەوھ:

۱- بۆ ژياننامەى زەیدو نەرقەمى باوکى بىروانە: ژمارە: (۳۳۴) کە لەپیشەوھ لەم پەراوھ پىرۆزەدا رابورد، ھەروا بىروانە: تەجریدی بوخارى بەکوردی بەرگى دووھ، ژمارە: (۵۹۰) ھەتا کوئایى لە زنجیرە: (۲۷).

(۱۴۸۱) دوو رووهکان بيزيان نايه داواى لیبووردن له پیغه مبهه بکه.

(۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

بَابُ فِي إِعْرَاضِ الْمُنَافِقِينَ عَنْ إِسْتِغْفَارِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۹۳۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ يَصْعَدُ الثَّنِيَّةَ ثَنِيَّةَ الْمَرَارِ؟ فَإِنَّهُ يُحِطُّ عَنْهُ مَا حُطُّ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ»، قَالَ: فَكَانَ أَوَّلُ مَنْ صَعَدَهَا خَيْلُنَا خَيْلُ بَنِي الْخَزْرَجِ ثُمَّ تَتَامَ النَّاسُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَكُلُّكُمْ مَغْفُورٌ لَهُ إِلَّا صَاحِبَ الْجَمَلِ الْأَحْمَرِ»، فَاتَيْنَاهُ، فَقُلْنَا لَهُ: تَعَالِ يَسْتَغْفِرْ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَجِدَ ضَالَّتِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لِي صَاحِبُكُمْ! قَالَ: وَكَانَ رَجُلٌ يَنْشُدُ ضَالَّةً لَهُ. {الحديث: ۶۹۶۹ = ۶۹۹۳ فم:}

جابرى كورى عهبدوللا (رمزى خودايان لى بى) فهرمووى: پیغه مبهه (دروودى خودای لهسهه بى)

لهسه فهه رى حوده يبييه دا فهرمووى: (كى سهردهكه ويته سهر ملهى مورار؟ هه تا بزائى لهشكرهكه قوره يش چى دهكه نه و گه يشتوونه ته كوى، نه وهى بهم نه ركه هه لبستى خودا لى خوش دهى، وهك چوڼ خودا له وبه نى ئيسرائيليانه خوش بوو كه چوونه ناو شارى به يتوله قديسه وهو فهرمانه كهى خودايان به جى هيئا كه پيى فهرموون:

{وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ - البقرة - ۵۸/۲}. {بروانه: النهاية في غريب الأثر}.

جابر فهرمووى: جا يه كهه تاقم كه سهركه وتنه سهر ملهى مورار، كه به سهر حوده يبييه دا دهر وائى، سوارهى هوږى به نى خه زرهج بوو، كه هوږه كهى ئيمه نه، چونكه جابر خوى نه نصارييه و خه زره جبيه، فهرمووى: جا خه لكه كهى تريش هه موويان بهرودوا بهدوا ئيمه دا سهركه وتنه سهرى، پیغه مبهه (دروودى خودای لهسهه بى) فهرمووى: (ئيوه هه مووتان خودا ليتان خوش بووه، ته نها خاوه نى نهو وشتره سووره نه بى!). فهرمووى: جا ئيمه يش چووين بوڼاى و پيمان گوت: ودره بچين بوڼاى پیغه مبهه (دروودى خودای لهسهه بى) هه تا داواى ليخوشبوونى تاوانت له خودا بو بكا،

که چی گوتی: به خودا نهووم له لا باشره که بگه ریم به شوین و لاخه ونبوو ده که ما، سا به لکوو بیدۆز مه وه، ههتا نه وه که بچم بۆلای یارۆی نیوه که بۆم بیارپته وه!.

جابر فهرمووی: ئەم کابرایه پیاوی بوو، و لاخه که ی ون کردبوو، به شوینیدا ده که را به پرسیار.

(۱۴۸۲) نیشانه ی دوو رووه کان. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: فِي ذِكْرِ الْمُنَافِقِينَ وَعَلَامَتِهِمْ

۱۹۴۰- عَنْ قَيْسِ بْنِ عُبَادٍ قَالَ: قُلْنَا لِعَمَّارٍ: أَرَأَيْتَ قِتَالَكُمْ، أَرَأَيْتَ رَأَيْتُمْهُ، فَإِنَّ الرَّاْيَ يُخْطِئُ وَيُصِيبُ، أَوْ عَهْدًا عَهْدُهُ إِلَيْكُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فَقَالَ: مَا عَهْدَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا لَمْ يَعْهَدْهُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي أُمَّتِي». (قَالَ شُعْبَةُ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: حَدَّثَنِي حُذَيْفَةُ. وَقَالَ غُنْدَرٌ أَرَاهُ قَالَ: فِي أُمَّتِي) اثْنَا عَشَرَ مُنَافِقًا لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُونَ رِجْعَهَا، حَتَّى يَلْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ، ثَمَانِيَةٌ مِنْهُمْ تَكْفِيكُهُمُ الدُّبَيْلَةُ: سِرَاجٌ مِنَ النَّارِ يَظْهَرُ فِي أَكْتَافِهِمْ، حَتَّى يَنْجُمَ مِنْ صُدُورِهِمْ». {الحديث: ۶۹۶۷ = ۶۹۹۱ فم = ف.م = فتح الملهم} :

قهیسی کوری عوباده (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: به عه ماماری کوری یاسیرمان گوت: هه والمان پی بده: ئایا ئەم جهنگی نیوه و عه لیه که له گهل موعاوییه و خه لکی شامدا دهیکهن، له سه ر بیرو باوه ری خۆتان بوو، دیاره که بیرو راش گهل جار ده پیکی و هه ندی جاریش به هه له دا ده چی، یاخود ئەم شه رو شوړه که دهیکهن له گهل نه واندای، به پیی په یمانی بووه، له لایه نی پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) که نه و وه سیتی بۆتان کردووه و بۆ ئەمه نیوه ی راسپاردووه؟

ئه ویش فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) په یمان و عه هدی وای له گهل نیمه دا نه کردووه، که له گهل سه راپای یاران ی تریدا نه یکردبی. وه عه مار فهرمووشی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرموویه تی: (له ناو ئۆمه تی مندا، دوازه د ناپاک، واته: (منافق = دوو روو) هه ن، نه ده چنه به هه شته وه و نه له دوو ریشه وه

بوئی بههشت دهکهن، مهگهر لهفه رزی مهحالا و شتر بجی بهکونی دهرزییه وه
 نهوسا نهوانیش بچنه بهههشت، ههشت کهس لهم دوازده کهسه، خهیاره (که
 دوومه لیکی گه وره به سوئییه، له نهندام پهیدا دهبی، وه بهقهده خهپاری دهبی) له
 کوئی نیوهیان دهکاته وه، دوومه لی وهکوو چراووک لهسه ر شانیان دهردی، لهسه ر
 سینگیانه وه سه ر هه لدهداتو لهو یوه دهرگا دهبی و دهیانکوژی). {تاج/ ۴، زنجیره: ۴۶،
 ژماره: ۴۷۱ - سوورتهی منافقون}.

۱۴۸۲) باسی دوو رووهکانی شهوی مله کهی کهوا لهسه ر ریگهی تهبووک -

مهکه دهاو باسی ژماره یان. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

بَابُ فِي الْمُنَافِقِينَ لَيْلَةُ الْعَقَبَةِ وَعَدَدُهُمْ

۱۹۴۱ - عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: كَانَ بَيْنَ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْعَقَبَةِ، وَبَيْنَ حُدَيْفَةَ بَعْضُ مَا
 يَكُونُ بَيْنَ النَّاسِ، فَقَالَ: أُنْشِدُكَ بِاللَّهِ، كَمْ كَانَ أَصْحَابُ الْعَقَبَةِ؟ قَالَ: فَقَالَ لَهُ الْقَوْمُ:
 أَخْبِرْهُ إِذْ سَأَلَكَ، قَالَ: كُنَّا نَخْبِرُ أَنَّهُمْ أَرْبَعَةٌ عَشَرَ، فَإِنْ كُنْتُ مِنْهُمْ فَقَدْ كَانَ الْقَوْمُ خَمْسَةَ
 عَشَرَ، وَأَشْهَدُ بِاللَّهِ أَنَّ اثْنَيْ عَشَرَ مِنْهُمْ حَرَبٌ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
 الْأَشْهَادُ، وَعَدَرْتُ ثَلَاثَةً، قَالُوا: مَا سَمِعْنَا مُنَادِيَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا
 عَلِمْنَا بِمَا أَرَادَ الْقَوْمُ، وَقَدْ كَانَ فِي حَرَّةٍ فَمَشَى فَقَالَ: «إِنَّ الْمَاءَ قَلِيلٌ فَلَا يَسْبِقُنِي إِلَيْهِ
 أَحَدٌ»، فَوَجَدَ قَوْمًا قَدْ سَبَقُوهُ فَلَعَنَهُمْ يَوْمَئِذٍ. {الحديث: ۶۹۶۸ = ۶۹۹۲ فم:}

نهبو طوفهیل (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: له نیوانی پیاویکا، که نامادهی پیلانه کهی
 مله که بوو بوو، نهوکاتهی که پیغه مبهه ر (دروودی خودای لهسه ر بین) لهغه زای تهبووک
 دهگه راییه وه، که ناوداره به پیلانی عهقه به (مله) ی ریگهی تهبووک که له پیغه مبهه ر
 (دروودی خودای لهسه ر بین) گراوه، فهرمووی: له نیوانی نهه پیاوه وه له نیوانی حوده یفه ی کوری
 یه ماندا، دهمه قاله یی روویدا، وهک نهو دهمه قاله یانه ی که له ناو خه لکا رووده دن،
 کهوا مه شهووره حوده یفه ناوی دوو رووهکانی له لابهووه. {بروانه: مختصر صحیح
 مسلم، ژماره: ۷۱، ته جریدی بوخاری به کوردی/ ۱، ژماره: ۱۶۳}.

خودەیفە بە کابرای فەرموو: سویندت دەدەم بە خودا، کە پێم بلێت ئەوانەى کە لە پێگەى گەڕانەود، لە غەزای تەبووک لەملەکە، شەوێ پیلانیان کرد لە پێغمەبەر و ویستیان بیکوژن چەند کەس بوون. کابرايش لە سەرەتاوە نکووی لە گوتنى ئەوە کرد. فەرمووی: جا خەلکە کە پێیان گوت: بۆ وەلامى پرسیارەکەى نادەیتەو. کابرا گوتى: بیستوو مانە کە چوار دە کەس بوون. خودەیفە فەرمووی: دەى ئەگەر تۆیش یەکیک بیت لەو پیلانگێرانه، ئەوا ژمارەیان پاز دە کەس بوو، نەوێک چوار دە، ئەو جا خودەیفە فەرمووی: وەمن خودا دەگرم بە شایەت لە سەر راستى ئەم قسەم کە: لەو پاز دە کەسە دواز دە کەسیان دوو روو مونا فاق بوون و دوژمنى خودا و پێغمەبەر بوون، هەم لە حیهانداو، هەم لەرۆژى دوایدا، کە پێغمەبەر ان و فریشتە نووسەرەکانى کردەوێکان و ئەندامى لەش، راست دەبنەو و ئەو شایەتیەى کە لەلایانە پێى هەل دەستن! (وێک لە قورئانى پیرۆزدا، لە سوورەتى ھودا دەفەرموێ: {وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ} ھود- ۱۱/۱۸).

ئەو جا خودەیفە فەرمووی: بە ئێ ئەم دواز دەیان ئەمە حالیانە، ناپاک بوون و نەفرمت و لەعنەت لێکراو بوون، بەلام سێ کەس لەو پاز دە کەسە، پاک و بێتاوان بوون، وە لەو هەلەدا کە کردبوویان مەهانەى رەوايان ھەبوو، وێک خۆیان پاکانەیان بۆ خۆیان کردو گوتیان: ئێمە بێ ئاگابووین لەم کەین و بەینەى کە ئەمانە کردیان و گوێمان لە جارچى پێغمەبەر نەبوو کە جارى داو: کەس لە لەشکرەکە، لە ھەوێرە کەو (واتە: لە عەقەبە کەو) نەر وات، چونکە پێغمەبەر (درووى خودای لەسەر بێ) دەیهوێ لەوێو بڕوات، تا رێیە کە جەنجال نەبێو، نەبێ بە ئێرک و زەحمەت بۆى). گوتیان: ئێمە نە ئاگامان لەم پیلانەى ئەم چەند کەسە بوو، نە ئاگامان لەو قەدەغە کردنەى پێغمەبەر بوو، کە فەرمانى کردوو کەس لە پێگەى ھەوێرە کەو نەر وات، چونکە مەن دەمەوێ لەوێو بڕۆم، ئێمە بە نیازى پاك شوین ئەمانە کەوتین و ئاگامان لە نیازى پیسیان نەبوو!

ئەنجا ئەبو طوفەيل فەرمووى: بەم بۆنەيەو، ئەمەيشتان بۆ دەگىر مەو، كە ديسان باسى چىرۆكى ناپاكان و دوو رووانە: جارى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەسەفەرى گەرانەو، لە غەزاي تەبووك گەيشتە شوپىنكى بەرداوى، كەخرە بەرداوى بوو، وە بەردى رەشى زۆر بوو، بەدەم رىگەو فەرمووى: (لەپىشمانەو، كۆپرە كانىيەك هەيە، ئاوەكەى زۆر كەمە، لەپىش مندا كەس دەستى بۆ نەباو ئاوى لى بەكارنەهينى، باپىت و فەركەى نەروا).

كەچى كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گەيشتە سەر كۆپرە كانىيەكە، روانى چوار لە منافقەكان لەوین و لەپىش پىغەمبەردا، گەيشتوونەتە ئەوئ و فەرمانەكەى پىغەمبەريان شكاندوو، جا لەبەرئەو پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) نەفرىن و نەفرەت و لەعنەتى لىيان كرد).
روونکردنەو:

- ١- بڕوانە: ژمارە (١٥٢٠) كە لەم پەرپاوەدا لەپىشەو لەكىتابى فەضائىلدا رابورد.
- ٢- بەندە هەول دەدەم كە بەپى سەرچاوەكان، بەشپۆهەكى روون و ئاشكرا، فەرموودەكان بكەم بە كوردى، لەم خالەو زۆرجار ناچار دەبم، كە تەرجەمەكە دووربى لە تەرجەمەى پىت بەپىت، بەلكو وەرگەرپاوەكە رووحى بابەتەكە بەخوینەرى كورد، بەو پەرى ئەمانەتەو، رابگەيەنیت و بۆپراگۆيز بكات و مەبەستى بەندە لە پلەى يەكەمدا تىگەيشتن و سوود وەرگرتنە لەروودا و فەرموودەكان، ئەوێك كردنيان بەكوردى و بەس.

١٤٨٤) نموونەى دوو روو وەك مەرى ئاوەكى واى، كە لەنيوانى دوو رانا

سەرگەردان بى. (٦٩٧٥ - ٦٩٥٥)

باب: مَثَلُ الْمُنَافِقِ كَالشَّاةِ الْعَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ

١٩٤٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ «مَثَلُ الْمُنَافِقِ كَمَثَلِ الشَّاةِ الْعَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ تَعِيرُ إِلَى هَذِهِ مَرَّةً وَإِلَى هَذِهِ مَرَّةً».

{الحديث: ٦٩٧٥ = ٦٩٩٨ فم: }

ئیبنو عومەر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ) فەرمووی: (ناپاک) وه‌ک مه‌ری ئاوهدکی وایه، ویل و سه‌رگه‌ردان و راریه، جارئ به‌م لایه‌دا باده‌داته‌وه‌و جارئ به‌ولایه‌داو حول حولی ده‌بی و سه‌ری لێده‌شیوی و رانه‌که‌ی خوی ناناسیته‌وه‌!). {تاج/۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۱۷۳ - سوورده‌تی منافقوون}.

۱۴۸۵) هه‌لکردنی بایه‌کی سه‌خت به‌بۆنه‌ی مردنی دوو روویه‌که‌وه‌.

(۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: بَعَثَ الرِّيحُ الشَّدِيدَةَ لِمَوْتِ الْمُنَافِقِ

۱۹۴۳- عَنْ جَابِرٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ، فَلَمَّا كَانَ قُرْبَ الْمَدِينَةِ هَاجَتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ تَكَادُ أَنْ تَذْفِنَ الرَّاکِبَ، فَزَعَمَ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بُعِثْتُ هَذِهِ الرِّيحُ لِمَوْتِ مُنَافِقٍ». فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَإِذَا مُنَافِقٌ عَظِيمٌ مِنَ الْمُنَافِقِينَ قَدْ مَاتَ. {الحديث: ۶۹۷۲ = ۶۹۹۶ م}:

جابر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) له‌سه‌فه‌ر ده‌گه‌رایه‌وه‌، که‌ گه‌یشه‌ نزیکی شاری مه‌دینه، له‌وئ بایه‌کی سه‌خت هه‌لێکرد، زۆری نه‌مابوو که‌سوار به‌ ماینه‌وه‌ بباتو له‌به‌رچاو و نی بکات، ده‌یگوت: به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) فەرمووی: (ئه‌م بایه‌ سه‌خته‌ به‌بۆنه‌ی مردنی پیاویکی ناپاک (دوو روو - دوو دل - منافیق) ده‌و خودا ناردوویه‌تی!) فەرمووی: جا کاتئ چه‌زده‌تو له‌شکره‌که‌ی گه‌یشه‌نه‌وه‌ مه‌دینه، ته‌ماشامان کرد و پیاویکی ناپاکی گه‌وره‌ له‌ ناپاک و منافقه‌کان مردووه‌). {تاج/۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۱۷۲ - سوورده‌تی منافقوون}.

۱۴۸۶) سه‌ختی سزای دوو روو له‌دوا روژدا. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: شِدَّةُ عَذَابِ الْمُنَافِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۴۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: عُدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مَوْعُوكًا، قَالَ: فَوَضَعْتُ يَدِي عَلَيْهِ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ رَجُلًا أَشَدَّ حَرًّا! فَقَالَ نَبِيُّ

اللَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَشَدَّ حَرًّا مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ هَذَيْنِكَ الرَّجُلَيْنِ الرَّكَبَيْنِ الْمُقْفَيْنِ لِرَجُلَيْنِ حِينَئِذٍ مِنْ أَصْحَابِهِ». {الحديث: ۶۹۷۳ = ۶۹۹۷ فم}:

سه له مەهی کوری ئەکوە (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەگەڵ پیڤه مبهردا (دروودی خودای لهسەر بی) چووین بۆ هه والپرسی و سهردانی پیاویکی نهخۆش که تایهکی سهخت دایگرتبوو، منیش دهستم لێ دا، زۆر گهرم بوو، گوتم: بهخودا قهت پیاوی وهها گهرم نه دیوه!

پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسەر بی) فەرمووی: (ئەدی با هه والتان پی بدهم کهکی لهم پیاوه له قیامهتدا گهرمییه کهی سهختره؟ ئانهو دوو سواره دهبینن که پشتیان لهئیمه هه لکردوووه و دهپۆن، ئەو دوو پیاوه له قیامهتدا گهرمییه کهیان زۆر لهگهرمی ئەم پیاوه تاداره سهختره!). پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسەر بی) ئاماژهی بۆ دووپیاو کرد، که بهناو له هاوه لانی پیڤه مبههر بوون.

(۱۴۸۷) دوو روویهکی پاشکه زکۆر نایگریته خوی. (۶۹۷۵ - ۶۹۵۵)

باب: فِي نَبَذِ الْأَرْضِ الْمَنَافِقِ الْمُرْتَدِّ وَتَرْكِه مَنبُودًا

۱۹۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ مِنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي النَّجَارِ قَدْ قَرَأَ الْبَقْرَةَ وَالْإِسْرَاءَ، وَكَانَ يَكْتُبُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَنْطَلَقَ هَارِبًا حَتَّى لَحِقَ بِأَهْلِ الْكِتَابِ، قَالَ: فَرَفَعُوهُ، قَالُوا: هَذَا قَدْ كَانَ يَكْتُبُ لِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَعْجَبُوا بِهِ، فَمَا لَبِثَ أَنْ قَصَمَ اللَّهُ عُنُقَهُ فِيهِمْ، فَحَفَرُوا لَهُ فَوَارُوهُ، فَأَصْبَحَتِ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَهَا، ثُمَّ عَادُوا فَحَفَرُوا لَهُ فَوَارُوهُ فَأَصْبَحَتِ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَهَا، {ثُمَّ عَادُوا فَحَفَرُوا لَهُ فَوَارُوهُ فَأَصْبَحَتِ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَهَا} فَتَرَكُوهُ مَنبُودًا. {الحديث: ۶۹۷۱ = ۶۹۹۵ فم}:

ئهنهسی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیاوی هه بوو، لههۆزی بهنی نهجاری ئیمه بوو، موسولمان بوو، دهستی کرد به خویندنی قورئان، سوورتهی بهقه رهو سوورتهی ئالی عیمرانی خویند، گهلی جار شتی دهنوووسی بۆ پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسەر بی) روژی هه لهاتو رویشت بۆناو خاوهن نامهکان، فەرمووی: جا

ئەوانیش کابرایان قۆستەووە بەرزیاں کردەووە. گوتیان: ئەم پیاووە لەلای موسوڵمانان پایەى بەرز بوو، گەشتبوووە پایەى نووسەرانی موحمەد، نامە و قورئان و شتی بۆ دەنووسی، نیتەر تەواو تەواو موعجەب بوون پێی، بەلام ئەوەندەى پێ نەچوو کەخودا پێی نواندو لەناویانا خودا ئەستۆی وردکرد، ئەوانیش چالیکیان بوى هەلگەندو شارديانەووە، بەلام زەوى نەگرتە خۆى و فرەى دایە سەرپشتى خۆى، تا سێ جار گۆریان بۆیەلەدەکەندو زەوى نەیدەگرتە خۆى و فرەى دەدایە دەرەووە، نیتەر ئەوانیش وازیان لەلاشەکەى هینا و لەو دەشتە تووریاندا).

روونکردنەووە:

منافقە نوێکان:

جینگەى داخە، لەم رۆژگارەدا، لەهەموو لایەکەووە، جیهانى ئىسلام کەوتۆتە بەر هەلەمەت و هەوێلى سوپای کوفرو ناپاکان و دوو رووان، وەکی تریش کۆمەلە دەغەز لەدل و بەناو موسوڵمانەکان، بەدرۆو بۆ چاوبەست و چەواشەکاری، خۆشەویستى و حوببى ئەهل و بەیتیان کردووە بەدەمامک و روو پۆشو، وەک دێوجامە، لەپەنا ئەم بیانوو درۆینەداو، بەناو خۆشەویستى و لەسەر کردنەووەى کەسوکاری پیغمبەرەووە، هیرشى بێشەرمانە دەبەنە سەر حەرەمەکانى پیغمبەر و سەرجمەى هاوئەلەکانى و حەیا و نامووسى خودى پیغمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) زەدەدارو لەکەدار دەکەن و تۆمەتى داوینپىسى و بێئابرووى دەدەن لە هاوسەرەکانى پیغمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) و جمین و لەعنەت بەناشکرا دەدەن و دەکەن لە جینشینە بەرپزەکانى پیغمبەر و دەیکەن بە شریت و نەوارو سێ دى و بەهەموو وڵاتدا بلاوى دەکەنەووە.

ئەمانەمان بەچاوى خۆمان دى، کە ئاخونى شیوە مالووم لەسەر کەناله ئاسمانیەکان، بەوپەرى بێ شەرمى و دەغەز لەدئیەووە، جمین بەدايى موسوڵمانان عایشەى هاوسەرى پیغمبەر و بە ئەبوبەکرو بە عومەر و حەفصە و بە ئوم حەبیبە و بە سەرجمەى سەحابەکانى پیغمبەر دەدەن و هیرش دەبەنە سەر رەمز و

ھېماكانى ترى ئىسلام، تەنانەت قورئانى پىرۋىش لەشەرى ئەم ئاخونانە رزگارى نەبوو، بەراستى ئەمانە، بەشەيتانانە:

۱- ئالوبەيتيان كىردوۋە بە مەقاش و بە ماشە بۇ تانەو تەشەر لەھاۋەلان و بە پاچ و بىل، بۇ روۋخاندنى ئايىنى محمد و ئايىنى پىرۋى ئىسلاميان لە رەگ و ريشە پى دەردەھيىن و بوون بە كوتەكى دەستى دوژمن، لە جوۋلەكە و لە گاور، تەنانەت گاورو جوۋلەكەكانىش لەكاتى ھىرشدا بۆسەر ئىسلام، ھەمان تانەو تەشەرى ئەم ئاخونانە بەكاردەھيىن و بەبى زىادو كەم دووبارە دەكەنەو.

۲- ئىمە بەراستى موسولمانىن و تەنيا لەبەرئەو نوورو رووناكى ئىسلاممان قەبوۋلكردوۋە، كەببىت بەچراى رۆشنى دىن و دونيامان و ھىچى تر، وە خودا ھەزكا ھەر وائىش دەبى، لەم خالەو بەھەموو فەرمودەو فەرمايشتەكانى خودا و پېغەمبەرى خودا ھەيە و لەسەر فەرمايشت و فەرمودەى ئەوان، خىزان و كەسوكارو ئەھلوبەيتى پېغەمبەرمان خۆش دەۋى، ەلى و فاطىمە و ھەسەن و ھوسەين و نەو و وەچەى پىرۋى ئەوانمان لەنوورى چاۋى خۇمان خۆشتر دەۋى و ئومىدى گەرەى دىن و دنيامان، لەپاش خودا و پېغەمبەر و قورئانى پىرۋ، ھوببو خۆشەويستى ئەوانە! وە رۆژى چەندىن جار لەناو نوپژو غەيرى نوپژدا دروودو سلاۋيان بۇ دەنيىر.

بەلام لەبەر رووناكى ئەم شىعرە ەرزتان دەكەم:

پىرسىياري كورت كورت، وەلامى ورد ورد
زاخاۋى مېشكېن، بىۋ خويىلەرى كورد:

دەبى بۆچى يەككى وەكوو ئەقرەى كورى ھابىس، كە خۆى و دەكورى، لەشەرى يەرمووكدا، لەسەردەمى عومەرى كورى خەطابدا، لە ولاتى شام، لەپىناۋى بەرگرى لە نوورى ئىسلام جەنگيون و ھەوليان داۋە بۇ فەتھى شامو لە نەبەردىكى خويىناۋىدا لەگەل سوپاى روومدا، شەھىد بووبىن، دەبى بۆچى ئەمانە مورتەددو مەلەوون بن، چونكە عومەريان بە خەلىفەى خويان زانىو، بەلام ئىمامى ھوسەين، كە لەشەرى برا كوزىدا كوزراۋە وەبەھۋى ئەوۋە خەلكىكى زور لە

موسولمانان، بە بەلاش و لە پېناوى هېچدا كوژراون دەبى بۆ حوسەين شەهیدى و خوينەكەى بىي بەخوينى سىاوەيش و تا رۆژى قىامەت نەكوژيەتەو و رۆژانە، ليرە و لەوى، لەسەر ئەو موسولمانان يەكترى بكوژن و كەسانى بازركانى بەخوينەكەيەو بەكەن و وەك بايەقوژ ھەر بلين: ئادەى تۆلەى حوسەين بسين! دەبى بۆچى ئەم ھەموو سەحابە و تابيعين و موسولمانانەى كە لەسەردەمى ئەبوبەكرى سەدىقەو، ھەتا كۆتايى خەلافەى ئىسلامى، كە ئەم ھەمكە فتوحاتانەيان كردوو و نوورى ئىسلاميان بەجىھانا پەخشەو كردوو، ھەموو مورتەددو پاشگەزو منافق و دوو رووبن، چونكە لەعنەت و نەفرەتيان لە ئەبوبەكرو عومەرو عائىشە و حەفصە و ئوم حەبىبە و موعاويە نەكردوو!

ئەمانە كە دوورگەى عەرەب و شام و مىصر و سى بەشى ئەفريقا و عىراق و ئىران و ھىندو سىندو نيودى ئاسيا و بەشى لە ئەورووپايان بەنوورى قورئان و بە نوورى ئىسلام درەخشانكردو كرديان بە ئىسلام و ھەتا ئىستائىش بەھوى كۆشى ئەوانەو لە سەراسەرى جىھاندا، زياتر لە مليارو نيوى موسولمان و زياتر لە پەنجاو چوار دەولەتى ئىسلام ھەيە، ئەمانە ھەموو مورتەددو پاشگەزو جەھەننەمى بن، بەلام عەلى و منالى عەلى و ئەوانەى كە عەلى و منالى عەلييان كردوو بە بيانوو، كە يەك سانتىميان نەخستۆتە سەر خاكى ئىسلام و يەك شەھىدى بەرەى شەرى كوفريان نيە و ھەر خەرىكى شەرى برا كوژى بن، ئەمانە ھەموو شەھىدبن و بەھەشتى بن؟!

بۆچى ئەمە ھەرقەلىيەتە، يا عەدالەت و نوبووتە؟ بەراستى ئەمە مەنطىقىكى لارو خوارو پىلانكى شەيتانانەى ئاشكرا و ديارە، نەخوا، نە پىغەمبەر، نە عەلى پىي رازىيە!

بۆ بەراورد لەگەڵ ئەم بەچكە شەيتانانەى كە تانەو تەشەر لە حەرمەكان و لە مامەكان و لە خەزورەكان و لە سەحابەكان و لە جىنشينەكانى پىغەمبەر دەدەن و

قورئانەكەي بەدەسكارىكراو دەزانو سوننەتە راست و دروستەكەي بەدرۆي ئەبو
ھورەيرەو عائىشە دادەنن، ئەم نمونەيە تۆمار دەكەين:

سەيگولئ ھەبوو زۆر بەدىن بوو، لەسەيدەكانى خاوى و قانزانقايە بوو، لە
گەرەكى چوارباخ دادەنىشت لە سەيلىمانى، بەزۆرى لە مزگەوتى قەرە چىوار لە
گەرەكى چوارباخ نوپۆزى دەکرد، ھەرچى لەگەنم پەيدا دەبى نەيدەخوارد، گوايە
باوہ ھەواو دايە ھەوا لەسەر خواردنى گەنم لە بەھەشت دەرکراون، ئەم سەيگولە
(رەحمەتى خوداى ئى بى) رەفتارىكى زۆر سەيرى ھەبوو، ھەر مەلایەك لەبەر نوپۆزىدا،
سوورەتى (تَبَّتْ يَدَا)ى بخویندايە، يەكسەر نوپۆزەكەي دەبىرى و دەچوو لەولاوہ
نوپۆزەكەي خۆي دەکرد، ئىتر قەت جەماعەتى لەپشتى ئەو مەلایەوہ نەدەکرد،
دەدەيگوت: مەلا! چۆن شەرم لەخواو لە پىڭەمبەرى خوا ناکەي، دەچى لەناو خەلكى
عەوامدا، خراپىي ئەبو لەھەب باس دەكەيت، كە مامەي پىڭەمبەرە، نازانى ھەر
قەسەي شوپنى خۆي ھەيە؟

جا برا سویندم بە خوداى گەرە، ئەم سەيگولە، گەلى گەلى لەم ھەمكە
ئاخونەي كە لەسەر جویندان بە نامووسى پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سوورنو
بەردەوام ئاگرى شەرى براكوژى لەناو موسولمانانا، بەناوى لەسەرکردنەوہى عەلى و
فاطیمەو ھەسەن و ھوسەين و ئەھلۇبەيتەوہ، بەردەوام بەم بيانوہ درۆيەوہ،
ئاگرى شەرى براكوژى ھەل دەگىرسىنن و خوش دەكەن!

من ئەم پەرسىارە لە ھەموو خاوەن وىژدانى، خاوەن ھۆش و گۆشى، بەبى
لایەنانە دەكەم: دەبى بۆچى، ئەم مەراجىعانە كە خۆيان بە نوپنەرى راستەقىنەي
ئەھلۇ بەيت دەزانو بەس، داخ لەدلانەو كوپرانە، بەھەموو ھۆكارىكى راگەيانندن،
شەوو رۆژ خەلك ھاندەدەن لەسەر دژايەتى و كافركردنى لەسەددا نەوہدو پىنجى
گەلى موحەممەد، بەتايبەتى ھى خزمە نزيكەكانى و ھاوسەرەكانى و ھۆزەكەي كە
ھۆزى قورەيشە، گوايە ئەمانە پشتى عەلييان بەرداوہو پشتى دوژمنانى ئەويان
گرتوہو!

ئەو ھەموو فیداکاری و قوربانی و تیکۆشان و خەباتگێڕان و شەھیدانە، کە کۆی سەرچەمیان بە درێژایی میژوو لە نزیکەی یەک ملیار تێ دەپەرێ، ئەم ھەموو خۆبەختکردن و خەباتگێڕان و شەھید بوونە، گشتی ھیچ و پووچە و جێگەیان ناو ئاگری سووری دۆزەخە، گواپە ئەمانە تەبەرپرایان لە ئەبوبەکر و عومەر نەکردوو، بەلکوو لایەنگیرانی ئەوان، کە منالێکیان بەناوی موحسینەو لەباری فاطیمە بردوو!! پەککو لەم ھەلامەتە؟

جا باشە توخوا، گریمان ئەم بوختانە راستیش بێ و درۆی پەتی ناپاکان و دوو رووان و ناحەزانی ئیسلامیش نەبێ، ئەم ھەموو بەچکە شێرو پالەوان و فیداکارانە، کە لەماوەی نزیکەی (۱۵۰۰) ھەزارو پینج سەد سالد، جەنگیون و دەستیان بە قورگی شێردا کردوو و ئالای ئیسلامیان شەکاندۆتەو و زیاتر لە ملیارێ شەھیدیان، لەم ماوەدا، لەم پێناوەدا داو، ئەم دەریایە لە خوین و فرمیسک، ئەم ھەموو زامارو شەھیدو کەم ئەندام و قور بەسەر و جەرگ سووتاونە، بەھەموویان ئەم سکە لەبارچوو و درۆینە فاطیمەیان تیا دا نابێ؟! باشە ئەو گریمان ئەبوبەکر و عومەریش تاوانبار بوون، ئەم خەلکە تر بۆ؟ بۆچی ئەو خەلکە شەھیدو خەباتگێڕانە، ھەموو ئا و لەزامیان دی، بەس منالی عەلی خوین لەزامیان دی!

خودا شایەتە عەلی و فاطیمە خۆشیان بەمە رازی نابن، بەلام چی دەلیی بەکەسانی، بە فیل و بەدرۆ و بەساختە ئالوبەیتیان کردوو، بە کوتەک و بە ئامراز بۆ رووخانی ئایینی موحەممەد.

من بۆخودا ئەم شایەتیە دەدەم، زیاتر لە (۳۰) سەد سالی لەناو جەعفەریدا، خۆم و مالا و منالەم ژیاوم، دراوسێ و ھاوێل و برادەرم بوون، ھیچ ھەستمان بەو نەکردوو، کە ئیمە دوو لایەنی جیا، مەبەستم ئەمە: ئەم تۆوی دۆژمنایەتی بلاوکردنەو، بەس لەژێر سەری میژر بەسەرەکاندا ھەیە و بەس، جەماوەرەکە لە شیعە و لە سوننە وەک برا پیکەو دەژین، ئەگەر دەستتۆھردانی ئەوان نەبێ!

بەم بۆنەيەووە ئەم راستیە دەدرکێنم و تۆمار دەکەم: کە حیزبی بەعثی درێندە، لە سوپادا، بە کوردو شیعو و شیوعییان دەتگوت: (الثَّلَاثِي الْخَبِيثُ) = (سیلانیە جەپەل!).

وەکی تریش کە بارودۆخەکە، لەهەموو گۆشەکانیەووە دەهێنمە بەرچاو، هەق دەزانم کە ئەمانە وا خوۆشی دنیا قووتی داو و وەک مەسیح دەفەرموێ: وا کەیفیان بەوهدی کە لەلای سەروووەووە دانیشن و پێیان بگوترێ ئایەتووللا و شتی وا و ابوون بەداوی شەیتانەووە (يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). وا لەشەقامە ریگە ی ئیسلام تەرابوون و دوور کەوتوونەتەووە، بەمنی هەژار وریا ناکرێنەووە، بەلام وەک قورئان بەدەق دەفەرموێ:

{وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ - الأعراف - ۱۶۴/۷}.

لەکوئادا بەکوئی دل لەخودا داوا دەکەم کەبرا سوننییەکان و برا جەعفەرییەکان، وەک برا لەگەڵ یەکتەری بزین و خودا لەشەری ئازاوە گیران و ئەوانە ی کە بازرگانی بەخوینی هەردوو لایە دەکەن: بیانپاریزی و باریەتی و تەبایی و هاوسەنگەری، لەناو سەرجهمی موسولماناندا، دژی دوژمنی ئیسلام، بەردەوام بێ. ئامین.

۶۱- نامه‌ی نیشانه‌کانی قیامت

کتاب صفة القيامة

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۵۷ + زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۱}.

۱۴۸۸) له‌روژی قیامه‌تدا خودای گه‌وره گۆی زه‌وی ده‌کات به‌یه‌ک چنگ.

(۶۹۷۶ - ۶۹۸۴)

بَاب: يَقْبُضُ اللَّهُ الْأَرْضَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ {وَالسَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ - الزمر -

{۶۷/۳۹}

۱۹۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْيُمْنَى، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟». {الحديث: ۶۹۸۲ = ۷۰۰۶ ف.م. بخاری. توحيد: {۷۴۱۳}

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) فه‌رمووی:

(له‌روژی قیامه‌تدا خودای بالا ده‌ست و خاوه‌ن شکۆ، ئاسمانه‌کان وه‌ک تۆمار ده‌پیچیت‌ه‌وه، ئه‌نجا به‌ده‌ستی راستی هه‌لیان ده‌گری و ده‌فه‌رمووی: پادشای تاک و ته‌نیای بئ هاوشان هه‌ر خۆم، پادشا زه‌برداره‌کانی سه‌رزه‌وی له‌کوین؟ پادشا مله‌پور و خۆبه‌زلزانه‌کان کوان له‌کوین؟ ئه‌وجا گۆی زه‌وی ده‌پیچیت‌ه‌وه و به‌ده‌ستی چه‌پی ده‌یکا به‌یه‌ک چنگ و ئه‌وجا ده‌فه‌رمووی: پادشای تاک و بئ هاوشان هه‌ر خۆم، پادشا زه‌برداره‌کانی سه‌ر زه‌وی له‌کوین؟ پادشا مله‌پور و خۆبه‌زلزانه‌کان کوان له‌کوین؟). {تاج/۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۰۷۴ - سوورته‌ی زومه‌ر + ژماره: ۴۰۷۴ م + تاج/۵، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۵۶۴۶ + ژماره: ۵۶۴۷ - فه‌رمایشتی خودای گه‌وره و مه‌زن له‌روژی قیامه‌تدا}.

(۱۴۸۹) شیوهی زهوی له رۆژی دوایدا. (۶۹۸۶ - ۶۹۸۷)

باب: صَفَةُ الْأَرْضِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۴۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ». {الحديث: ۶۹۸۶ = ۷۰۱۱ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۲۷ = ۶۵۲۱ فتح الباری}:

سههلی کوری سهعد (رهزای خودای بئین) فهرمووی: بیستم لهزاری پیرۆزی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئین) دهیغهرموو: (له رۆژی دوا رۆژدا، مهردوم ههموو لهسهر زهوییهکی سپی مهیلوه و سوور ههشر دهگریڤ و له مهه و قیف کۆده کرینه وه بۆ لیپرسینه وه و پاداش و درگرتن، که نهو زهوییه وهک کولیره ی باراشی پاککراوی بیژراوهی بئین سووس و کهپهک وایه).

ناخری نهه فهموودهیه له تهجریدا ناوایه:

سههل (یا یهکیکی تر) له گیره وهکانی نهه فهرموودهیه فهرمووی: (نهو زهوییه زهوییهکی تری نوییه، جیایه لهه عهردهی ئیستای خۆمان، که ئیستا لهسهری دهژین، له بهر نهه و نیشانهی خاوه نییتی و په یوه ندی و دیاریکردنی جیگه و ریگه ی پیوه نییه، به هه رچوار لادا ههتا چاوپرېکا، دهشتیکی سافی بئین بهرزی و نزمی و بئین نیشانه و شوینه واره). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۵۶۴۴ - ههشر لهسهر زهوییهکی نوێ دهکری = الحشر علی أرض جدیدة} + {تاج/ ۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۰۷۳، ۴۰۷۴، ۴۰۷۴ م - سووردهتی زومه ر}. {

(۱۴۹۰) بهنده له سه رهچی حالئ مردوو ه له سه ره نه وه زیندوو ده کریته وه.

باب: يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ

۱۹۴۸- عَنْ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۷۱۶۱ = ۷۱۸۸ فم. ابن ماجه. زهد: ۴۲۳۰ تحفة الأشراف: ۲۳۰۶}:

جابیری کورێ عەبدوللّ (رمزای خودایان ئی بێ) دەفه رموێ: لە پێغه مبهرم بیست دهیفه رموو (دروودی خودای لهسهر بێ): (هه موو بهندهیێ لهسهر چی حالێ دهمرێ، له قیامهتدا، لهسهر ئهو حاله زیندوو دهگریتهوه!).

(۱۴۹۱) زیندوو کردنهوه له قیامهتدا به پیتی کردهوهیه. (۷۱۵۴ - ۷۱۵۷)

باب: الْعَبَثُ عَلَى الْأَعْمَالِ

۱۹۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بَعَثُوا عَلَى أَعْمَالِهِمْ». {الحديث: ۷۱۶۳ = ۷۱۹۰ فم:}

عەبدوللّای کورێ عومەر (رمزای خودایان ئی بێ) فەر مووی: لە پێغه مبهری خوشه و بیست نازدارم بیست دهیفه رموو (دروودی خودای لهسهر بێ): (کاتی خودای گه ورده مه زن سزایه کی نارد ه سهر هوژی و بیستی سزایان بدا، ئیتر ئهو سزایه پاک و پیسیان وهك یهك دهگریتهوه، بهلام لهپاشا كهخودا زیندوو یان دهکاتهوه، هه رکهسه یان به پیتی کردهوه ی خوی، تۆله ی ئی دهستی نی، یا پاداشی باشی ده داته وه!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۴، ۵۴۸۶}.

(۱۴۹۲) مهردووم بهرووت و قووتی و به پیاخوسی و به سوننهت نه کراوی هه شر

ده کرین. (۷۱۲۶ - ۷۱۳۱)

باب: يُخْشَرُ النَّاسُ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُلَا

۱۹۵۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُلَا». قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! النَّسَاءُ وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَتْ: قَالَ: «يَا عَائِشَةُ! الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ». {الحديث: ۷۱۲۷ = ۷۱۵۶ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۲۹ = ۶۵۲۷ فتح الباری:}

عائیشه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: له پیغه مبهری خوشه ویست و نازیزم بیست، دهیغه رموو: (له رۆژی قیامه تدا، بهرە ی ئادەمیزاد به نیرۆ میانیانه وه که حەشر دەرکړن، به پئی پەتی و بهرووت و قووتی و به خەتەنە نه کراوی حەشر دەرکړن). منیش عەرزیمکرد: ئە ی پیغه مبهری خودا! ئەو پیاو و ژنانە که هەموویان بهیه که وه حەشر دەرکړن، چۆن تەماشای شەرمگای یه کتری ناکه و کوئەندامی زاوژی یه کتری نابین؟

فهرمووی (دروودی خودای له سەر بن): { ئە ی عائیشه! کێ دهیپەرژیتە سەر شتی وا، کار له وهدا نییه که خەلک بیر له شتی وابکه نه وه، یا تەماشای یه کتری بکه ن! } . { تاج/ ٤، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٤٢٠٣ - سوورەتی عەبەسە + ریاض/ ١، زنجیره: ٥٠، ژماره: ٤١ - ترسان له قاری خوا } .

١٤٩٣) مەردوم بەسی کۆمەڵ کۆدە کړینه وه بۆ حەشر. (٧١٣٦ - ٧١٣١)

باب: يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى طَرَائِقٍ

١٩٥١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقٍ: رَاغِبِينَ، رَاهِبِينَ، وَاثْنَانِ عَلَى بَعِيرٍ، وَثَلَاثَةً عَلَى بَعِيرٍ، وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ، وَعَشْرَةً عَلَى بَعِيرٍ، وَتَحْشَرُ بَقِيَّتَهُمُ النَّارُ، تَبَيَّتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا، وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا، وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا». {الحديث: ٧١٣١ = ٧١٥٨ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ٥، رقم: ٢٠٢٨ = ٦٥٢٢ فتح الباری. نسائی. جناز: ٢٠٨٤. تحفة: ١٣٥٢١} :

ئەبو ھورەیرە (رهزای خودای لی بن) دہفہرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سەر بن) دہفہرمووی: (تۆژی له پیش بهرپابوونی قیامه تا، حەشری له جیھاندا دەبی، لهو حەشرەدا مەردوم بەسی کۆمەڵ کۆدە کړینه وه و دەبن بەسی دەستە ی سەرەکییە وه: دەستە ی یەگەم: پیشەنگەکان، ئارەزوومەندانی دیداری خودان و، لەرابووردووی خۆیان بیزارن، چونکە ئەوێندە تامەزرۆی دیداری خودای خۆیان، لەهەموو شتیکی تر بیزارن.

دەستەى دووھەم: ئەوانەن كە دوو كەس، ياسى كەس، ياچوار كەس، يا پىنج كەس، يا شەش كەس، يا حەوت كەس، يا ھەشت كەس، يا نۆكەس، يا دەكەس، بەسەرھو بەنۆرە، بەرودوای يەكترى، سواری يەك وشتەر دەبن، ياخود دوو كەس دوو كەس، يا سى كەس سى كەس، يا چوار كەس چوار كەس... تاد، پىكەوھ لە پاشكۆى يەكترىيەو سواری يەك وشتەر دەبن و ئەم دەستەيە لە پلەو پايدە ناوئەندىن.

دەستەى سىيەم: وە ھەرجى لەمانە مايەوھ دەستەى سىيەمەن و ئايەخى ھەرسى كۆمەئەكەن، ئاگر وەك شوان دەيانداتە بەرو وەك ران بەرھو سارای مەحشەر لىيان دەخوړى، ئىتر چەند رۆژ بەرپۆەبن ئاگرەكەيش لەگەلئاندايە، لە ھەركوئ شەو بكنەوھ ئاگرەكەيش بەدىاربانەوھ لەوئ شەو دەكاتەوھ، لە ھەركوئ نيوەروان وچان بگرن، ئاگرەكەيش لەگەلئانا لەویدا وچان دەگرئ، لە ھەركوئ بەيان بكنەوھ، ئاگرەكەيش ھەروا، لەكوئ ئىوارە بكنەوھ ئاگرەكەيش ھەروا). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۵۶۴۱ – زىندوو بوونەوھو كۆمەل بوون بۆ لىپرسىنەوھ}.

روونكردنهوھ:

ئەم واتايە بۆ ئەم ھەرموودەيە، كە ئەم كۆبوونەوھيە لەدنیدا دەبى، وەسى كۆمەئەكەيش ئەو سى دەستەيەن كە باسگران ئەمە پەسەندى ئىمامى نەوودەيە (رەحمەتى خوداى ئى بى) لە شەرحى صەحىحى موسلىمدا، وە لىكدانەوھى تىرىش بۆ ئەم ھەرموودەيە كراوھ، بەلام گىرنگ ئەوھيە كە ئىمە لە كرۆكى حالەكە تى بگەين و پەندو نامۆزى ئى وەر بگىرىن و خوئمانى بۆ ئامادە بگەين.

۱۴۹۴) لەرۆزى قىامەتدا بىباوھران لەسەر روخسارىان ئى دەخوړىن بۆ دەشتى

مەحشەر. (۷۰۱۴ - ۷۰۱۹)

باب: حشر الكافر على وجهه يوم القيامة

۱۹۵۲- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُحْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى

وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ: «أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَأَهُ عَلَى رِجْلَيْهِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّيهُ

عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟». قَالَ قَتَادَةُ: بَلَى وَعِزَّةُ رَبِّنَا. {الحديث: ۷۰۱۸ = ۷۰۴۳ ف.م. تجريد البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۶۷۷ = ۴۶۷۰، ۶۵۲۳ فتح الباری. تحفة الأشراف: {۱۲۹۶:

ئەنەسە کۆری مالیک (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیاوی گوتی: ئەهی پیغەمبەری خودا! لەڕۆژی قیامەتدا، بێڕوا لەسەر روخسار چۆن حەشر دەکریت؟ فەرمووی: (ئەو خودایە کە لەم جیهانەدا دەتوانی کاریکی وابکا کە ئادەمیزاد لەسەر دووی بپروات، ئایا ناتوانی کە لەو جیهاندا کاریکی وا بکا، کە لەسەر روو بپروات؟). قەتادە فەرمووی: با، بەگەورەیی خودا، دەتوانی زیاتریش. {تاج/ ۴، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۳۹۷۰ و ۳۹۷۱ - سوورمەتی ئیسرا}.

۱۴۹۵) رۆژی ژینەووە و هەستانەووە خۆر تەواو نزیک دەبێتەووە لە دروستکراوان.

(۷۱۳۵ - ۷۱۳۲)

باب: دُنُو الشَّمْسِ مِنَ الْخَلْقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۵۳- عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنِي الْمُقَدَّادُ بْنُ الْأَسْوَدِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «تُدْنِي الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ، حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ». (قَالَ سُلَيْمُ بْنُ عَامِرٍ: فَوَاللَّهِ مَا أَدْرِي مَا يَعْنِي بِالْمِيلِ أَمْسَافَةَ الْأَرْضِ أَمْ الْمِيلَ الَّذِي تَكْتَحِلُ بِهِ الْعَيْنُ). قَالَ: «فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ: فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ الْجَمًّا». قَالَ: وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ. {الحديث: ۷۱۳۵ = ۷۱۶۲ ف.م. ترمذی. زهد: ۲۴۲۱. تحفة الأشراف: {۱۱۵۴۳:

سولهیمی کۆری عامیر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: میقدادی کۆری ئەسوود (رمزای خودای

ئ بئ) فەرمووی: لە پیغەمبەرم بیست دەیفەرموو: (لەڕۆژی ژینەووە و هەستانەووەدا، کە ناودارە بە قیامەت، خۆر وا لەدروستکراوانی خودای گەورە نزیک دەبێتەووە، بە ئەندازە میلیکی دەمی ئی لیبانەووە).

سولهيمى كۆرى عامىر، كه له مىقداده وه فهرموودهكه دهگىرپتهوه، فهرمووى: بهخودا نازانم مەبهستى لەمىل ئەو مىلەيه، كه وهك كىلوّمهتر لەم سەردەمهدا، زەوى پى دەپيۆرى، يا مەبهستى ئەو مىلەيه كه چاوى پى دەپيۆرى و پيشى دهگوترى: مىلچيۆك. بچينهوه سەر فهرموودهكهى حەزرەت (دروودى خودای لەسەر بى) فهرمووى: (ئيتەر كه گۆى خۆر له دروستكراوان ئاوا نزيك دەبيتهوه، ئەو خەلگە، هەركەسەى بەپىي كردهوى خۆى، لەناو ئارەقى خۆيدا نوقم دەبى! بازيكيان تا هەردوو قولهپيى، هەيانە تا هەردوو ئەژنۆى دەچەقئ له ئارەقى خۆيدا، هەيانە هەتا كورته كه لەكهى دئ، هەشيانە هەتا لاغاوى ئارەق پەنگ دەخواتهوه).

مىقداد فهرمووى: خۆشهويست (دروودى خودای لەسەر بى) بەدهستى پىروۆزى، ئاماژەى بۆدەمى خۆى كرد، نيشانيدا كه ئارەق تا ئيرەيان دئ و وهك لغاو لغاويان دەكات، خودا پەنامان بدا). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۲۰، ژمارە: ۵۶۵۱ - سامناكى رۆزى قيامەت + رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۵۰، ژمارە: ۴۰۲ - ترسان لەقارى خودای گەورە}.

(۱۴۹۶) زۆرىي ئارەقى لەش له رۆژى هەستانهوهدا (قيامەت). (۷۱۳۲ - ۷۱۳۵)

بَابُ فِي كَثْرَةِ الْعَرَقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۵۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْعَرَقَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَيَذْهَبُ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ بَاعًا، وَإِنَّهُ لَيَبْلُغُ إِلَى أَفْوَاهِ النَّاسِ أَوْ إِلَى آذَانِهِمْ». (يَشْكُ ثَوْرٌ آيَهُمَا). {الحديث: ۷۱۳۴ = ۷۱۶۱ فم = ف.م = فتح الملهم + تجريد البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۲۰۳۰ = ۶۵۳۲ فتح الملهم. تحفة الأشراف: ۱۲۹۱۹}:

ئەبو هورەيرە (رەزای خودای ئى بى) فهرمووى: خۆشهويست (دروودى خودای لەسەر بى) فهرمووى: (لەرۆژى ژيانەوهدا، ئەو خەلگە دەکەونە سەخڵەتبیەکی واو، ئارەق دەکەن، ئارەقیکی زۆر زۆر، بەهۆی ناردەحەتی و مەینەتی زۆردو، تەنانەت ئارەقیان حەفتا گەز بەناخی زەويدا دەچیتە خوارەو!

لەلایەکی تریشەوه پەنگاوی لافاوی ئارەقى لەشیان وا ئەهوق دەکاتەوه، هەتا دەگاتە لاغاودیان، گەلئ جار دەگاتە بناگوويان!).

فەرموودەكە لە بوخارىدا، بەم شىۋەى پېشەۋىيە، ھەروا لە رياض الصالحيندا، بەلام لە موسلىمدا، لە كۆتاۋە ئەم پىزىيە ھەيە: ئەور كە لە ئەبولغەيئەۋە، ئەۋىش لە ئەبو ھورەيرەۋە، ئەم فەرموودەيە دەگىرپىتەۋە، گومانى بۆ پەيداۋو بوو، لەو ھەدا كە فەرموۋىيەتى: (دەگاتە لالغاۋەيان) يا فەرموۋىيەتى: (دەگاتە بناگوۋىيان!). {تاج/۵، زنجىرە: ۱۲۰، ژمارە: ۵۶۴۹ + رياضى صالحين/۱، زنجىرە: ۵۰، ژمارە: ۴۰۳ - ترسان لەقارى خودا}.

۱۹۵۵ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِأَهْلِ النَّارِ عَذَابًا: لَوْ كَانَتْ لَكَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا أَكُنْتَ مُفْتَدِيًا بِهَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَدْ أَرَدْتُ مِنْكَ أَهْوَنَ مِنْ هَذَا، وَأَنْتَ فِي صَلْبِ آدَمَ - أَنْ لَا تُشْرِكَ، (أَحْسَبُهُ قَالَ:) وَلَا أُدْخِلُكَ النَّارَ، فَأَبِيتَ إِلَّا الشَّرْكَ». {الحديث: ۷۰۱۴ = ۷۰۳۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۴، رقم: ۱۳۳۹ = ۳۳۳۴، ۶۵۳۸، ۶۵۵۷ فتح البارى. تحفة الأشراف: ۱۰۷۱}:

ئەنەسى كورى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خوداي لەسەر بىن)

فەرموۋى: (لەپۇژى دۋارۋۇزدا خوداي گەۋرە سەرۋەر، بەۋكەسەي كە لەناۋ ئاگرى دۆزەخدا، سزاۋ ئىش و ئازارى لەھەموو دۆزەخىيەكانى تر سووكتەر، پىي دەفەرمۇي: ئەگەر ئىستا جىھان و ھەرچى لەجىھاندا بوو، ھى تۆ بوۋايە، ئايا دەيدەيت لە تۆلەي خۆتدا، ھەتا لەم ئىش و ئازارەي ئىستات، رزگارت بىي يانا؟

دەئى: بەئى، ئەي خوايە! دەيدەم. خودا پىي دەفەرمۇي: درۆدەكەيت، چونكە تۆ ھىشتا لەپىشتى ئادەمدا بوۋى من شتىكم ئى داۋاكردىت، كە گەئى لەمە ئاسانتر بوو، كە ئەۋەبوو داۋام ئى كردىت، كە تۆ ھاۋبەشم بۆ بىرپار نەدەيت و منىش نەتخەمە ناۋ ئاگرى دۆزەخەۋە، كەچى تۆ ھەر ھەزەت لەۋەبوو، كە ھاۋبەشم بۆ بىرپار بەدەيت!). {تاج/۴، زنجىرە: ۶، ژمارە: ۲۸۲۹ - سوورەتى مائىدە}.

۶۲- نامہ چونتہ زانی بہہشت

کتاب صفہ الجنۃ

{بروانہ: تاج/۵/۶۵۴، زنجیرہ: ۱۱۶ ہفتا زنجیرہ: ۱۵۰، لہ ژمارہ: ۵۶۲۳ ہوتا
ژمارہ: ۵۷۵۹ + ریاضی صالحین/۴، زنجیرہ: ۳۷۲، لہ ژمارہ: ۱۸۸۰ ہوتا کوٹای +
تہجرید/۵، زنجیرہ: ۸۴، لہ ژمارہ: ۱۹۹۷ وہ ہوتا ژمارہ: ۲۰۴۳}.

(۱۴۹۷) یہ کہم دہستہ کہدہجنہ بہہشت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: فِي أَوَّلِ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ

۱۹۵۶- عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ: إِمَّا تَفَاخَرُوا، وَإِمَّا تَذَاكُرُوا: الرَّجَالُ فِي الْجَنَّةِ أَكْثَرُ أَمْ
النِّسَاءُ؟ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَوْلَمْ يَقُلْ أَبُو الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ
تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالَّتِي تَلِيهَا عَلَى أَضْوَاءِ كَوْكَبٍ دُرِّي فِي
السَّمَاءِ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ اثْنَتَانِ يَرَى مِخْ سَوْقَهُمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ، وَمَا فِي الْجَنَّةِ
أَعْزَبُ». {الحديث: ۷۰۷۶ = ۷۱۰۳ فم. تجرید البخاری/۳، رقم: ۱۳۱۲ م = ۳۲۴۶،
۳۲۴۵ = ۱۳۱۲ تجرید. تحفة الأشراف: ۱۴۴۰۸}:

ٹیبنو سیرین کہناوی موحمہدی کوری سیرینہ و ناسراوہ بہ ٹیبنو سیرین
(رحمہتی خودای لی بن) فہرمووی: ژنان و پیاوان لہناو خویندا، یا بو شانازی، یا بو
دہمہقائی، بوو بہ گوفتوگوئیان، کہ نایا پیاوان لہ بہہشتا زورترن، یا ژنان؟ ئہبو
ہورمیرہیش گوئی لہم گفتوگوئیہ بوو، فہرمووی: دیارہ کہ ژمارہی ژنان زورترہ،
ئہومتا حہزرتی ئہبولقاسم، کہ پیغہمبہری ئیوہیہ دہفہرموی: (یہ کہم دہستہی
کہدہجنہ ناو بہہشت، لہسہر شیوہی مانگی شہوی چواردہن، ناوا جوان و گہشو
ناسکو نازدارن، لہناو ریزی بہہشتیہکانی تردا دیارن، دہستہی دواۓ ئہوان و ہک
گہشترین ئہستیرہی ناسمان وان، ہہر پیاوہی دوو ژنی ہہیہ، لہ بہہشتا پیاوی بی
ژنی رہبہن نیہ، ہہموو ژندارن، ژنہکانیان لہبہر جوانی و ناسکی و نازداری، مؤخی

ناو ئوولاقیان له ژیر چه رمو گوشت و ئیسکه که وه دیاره، وهک له ناو مینادا بی
 ئاوايه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۵۷۲۷ - چۆنیتی و شیوهی دانیشتوانی بهههشت
 + ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۲} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۸، ژماره: ۵۲۱۰ م + ۵۲۱۱
 م}.

۱۹۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَوَّلُ زُمْرَةٍ
 تَدْخُلُ الْجَنَّةَ، مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجْمٍ فِي
 السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَبُولُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ وَلَا
 يَبْزُقُونَ، أَمْشَاتُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، أَخْلَقَهُمْ عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ
 وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبِيهِمْ آدَمَ، سِتُونَ ذِرَاعًا»، قَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ. وَقَالَ أَبُو
 كُرَيْبٍ: عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ، وَقَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ. {الحديث: ۷۰۷۹ = ۷۱۰۶
 فم. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری = تجريد البخاری بالكوردی ۳/ رقم: ۱۳۱۲
 = ۳۲۴۵، ۳۲۴۶، ۳۲۵۴، ۳۳۲۷. ابن ماجة. زهد: ۴۳۳۳. تحفة الأشراف: ۱۲۵۲۵}:

ئهبو هورمهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودو سلاوو میهرمبانی و
 رحمهتی خودای گه وره مه زنی له سه ربی و، سه رومال و منال و گیان و ههست و
 نهست گشتی به قوربانی گهردی به ربیی دینکه رانی گوژی پیروزی بی) فهرمووی:
 (یه کهم دهستهیی که ده چنه بهههشت، له سه ر شیوهی مانگی چواردن، ئەم یه کهم
 کو مه له له نه ته وهی ئیسلامی منن و له موسولمانان، دهستهی دواي ئەوان وهک
 گه شترین نهستی ره ی ئاسمان وان، له بهههشتا بهههشتیه کان دهن به چه ندين پله و
 پایه وه، که هه نديکیان له هه نديکیان نایابترن، خه لکی بهههشت نه سه راو ده کهن،
 نه گمیز ده کهن، نه چلم دهرن، نه تفو به لغهم روده کهن و (نه قرخن و لرخن)
 شانه کانیان زی ره، بخووریان عووده و له بخووران ه کانیاندا عوودی هیندی
 ده سووتینن، که خو شترین بونی ههیه، ئاره قیان میسکه، رهفتارو رهوشتو شیوهیان
 وهک یهک جوانه، ناشیرین و بهد رهوشتیان تیا دا نییه، له سه ر رهفتارو شیوه و
 قه لافه تی ئاده می باوکیان، بالایان شهست بال دریره).

ئىمامى موسلىم (رحمەتى خوداى ئى بىن) ئەم فەرموودەيەى لەدوو مامۇستاي خۆيەو
 دەرھيئاو، كە ئەم دوو مامۇستايانەى موسلىم: ئەبوبەكرى كورپى ئەبو شەيبە
 ئەبو كورەيبىن، كە لەخویندەنەو گىرپانەو دى دوو وشەدا، كەمى جىاوازيان ھەيە،
 كە ئەو جىاوازيانە كاريگەرييان لەسەر واتاو مەبەست ھەيە، جا لەم روانگەيەو
 ئىمامى موسلىم (رحمەتى خوداى ئى بىن) دەفەر موئى:

۱- ئەبوبەكر، كە ناسراو بە (ئىبنو ئەبى شەيبە) وشەى (على خلق) ئاوا
 خویندۆتەو: (عەلا خولوقى). واتە: لەسەر رەفتارو خووى يەك پىاو، بەلام ئەبو
 كورەيب ھەمان وشەى ئاوا خویندۆتەو (عەلا خەلقى). واتە: لەسەر شيۆو
 قەلافەتى يەك پىاو.

۲- ئەبو كورەيب فەرموويەتى (عَلَى طَوْلِ أَبِيهِمْ آدَم) بەلام ئىبنو ئەبو شەيبە
 فەرموويەتى: (عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ).

روونکردنەو:

۱- بەكۆى دەنگ ژنان ھەم زۆرىنەى خەلگى بەھەشتن و ھەم زۆرىنەى خەلگى
 دۆزدەخن بەلگەى رۆشنى زۆر لەسەر ئەم بابەتە لە سونەتدا ھەيە. {بىروانە:
 ژمارە: ۱۹۷۰ لەدواو}.

۲- ئىبنو سىرىن، كە خەونزانىكى گەورە بوو، لەناو كوردەوارى خۇماندا
 بەناوبانگە، ناوى موحەممەدى كورپى شىرىنە، ناسراویشە بە (ئەبوبەكرى كورپى
 ئەبو عەمرى ئەل بەصرى) پىشەواو ئىمامى سەردەمى خۆى بوو، لە كۆمەللىكى
 زۆر، لە ھاوادلانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) گىرپانەو دى ھەيە، وەك ئەنەسى كورپى
 مالىك و زەيدى كورپى ئابىت و ھەسەنى كورپى عەلى كورپى ئەبو طالىب و ئەبو
 ھورەيرە دايكى باوەرداران عائىشە و ئوم عەطى و كەسانى تىرىش، كۆمەللى شاگردى
 ناودارى بوو لە تابىعين كە فەرموودەكانى ئەويان گىرپاوتەو، وەك: شەعبى و
 خالىدى ئەل- حىزاد و عاصمى ئەل- ئەھوول و قەتادە، لەرپىگەى عىكرىمەو،
 فەرموودەى لە ئىبنو عەبباسەو گىرپاوتەو ئىمامى بوخارى دەفەر موئى: ئىبنو

سیرین له سهردهمی فهرانرپه وایی عهبدوللای کورپی زوبهیردا چوو بو حهج، له و ماوهیهدا فهرموودهی ئی وهرگرتوو.

دوو سال له جینشینى عوتمان دهمیئى، که ئیبنو سیرین له دایک دهبی. هیشامی کورپی حسان دهیفهرموو: (راستترین کهس له سهردهمی خویدا که پی گهیشتووم، که فهرموودهی ئی وهرگرتوو: موحه ممه دی کورپی سیرینه).

ئیبنو سیرین به صریه تابعیه، جیگه میتمانوه و باوهری فهرمووده شوناسه گانه، بهراستی پی شه وایه کی زاناو شارهزای ئایین و یاسا نامه ی خودا بوو، زور به وهرعو به تهقوا بوو.

ئیبنو عهون دهیفهرموو: باشتین کهس بوو که ئومیدی خیری ئی بکری بو نه ته وهی ئیسلام، له هه مان کاتدا ههتا دهیتوانی نه فسی خو ی دهچروو ساندوهه. ههروا ئیبنو عهون دهیفهرموو: له م جیهانه دا، وهک ئه م سی کهسه پی او ی زاناو باشم نه دیوه:

۱- موحه ممه دی کورپی سیرین له عیراق.

۲- قاسمی کورپی موحه ممه د له حیحجاز.

۳- رجائی کورپی حه یوه له شام، شازی ئه م سیانه ش موحه ممه دی کورپی سیرینه. که می کهر بووه، شه رعزانیکی وهک خو ی که م بوو، له قه زاوه تا دهستی بالای هه بوو.

ئیبنو حیببان دهیفهرموو: موحه ممه دی کورپی سیرین ئه وهره عترینی که سی خه لکی به صره بوو، شه رعزان (فهقیه) یکی گه وره بوو، پی او یکی ری زرداری پایه به رزبوو، فهرمووده گانی له به ربوو، زور به جوانی و رهوانی، خه ونزانیکی ناسراوه. له ته مه نی (۷۷) هه فتاو ههوت سالی دا عه مری خودایکرد.

ئه م چهند هه واله له (البداية والنهاية) ی ئیبنو که شیروه سه بارهت به ئیبنو سیرین راگو یز ده که یین:

١- ئەبو عەمىرى باوكى ئىبنو سىرىن، لە كۆيلە ديلەكانى عەينول تەمىرە، خالىدى كورى وەلید دىلى كرد، ئىمامى ئەنەسى كورى مالىك كرى و موكاتەبەى لەگەل كردو ئازادبوو، كۆمەلئى منالئى لى بوو، هەموویان لە خاسانى خودان:

أ- موحەممەد.

ب- ئەنەسى كورى سىرىن.

ج- مەعبەد.

د- یەحیا.

ه- حەفصە.

و- كەرىمە هەرشەشیان تابیعین و هەر شەشیان ثقه و متمانه پیکراوى پیاوانى فەرموودەن.

٢- دەستوورى ئىبنو سىرىن وابوو، كە لەلایا باسى خراپەى كەسئ بکرایە، ئەو بە پێچەوانەو بەسى باشەى ئەوى دەکرد.

٣- لەوجۆرە پیاو چاكانەبوو، هەركەسئ چاوى پىئى دەكەوت خودای یاد دەكەوتەو {إِذَا رَأَوْهُ ذَكَرُوا اللَّهَ}.

٤- كاتئ ئىمامى ئەنەس مرد، رايىسپارد كە موحەممەدى كورى سىرىن تەرمەكەى بشوات، ئەو كاتە ئىبنو سىرىن لەزىندانا بوو، خاوەن مافەكە رازى بوو كە بچیت، ئەویش شۆردى.

٥- چەند نمونەى لەخەو پەرژینهكانى ئىبنو سىرىن:

أ- پیاوئ پىئى گوت: لەخەوما رۆن زەیتون دەكەم بەسەر زەیتووندا؟ گوتى: ژنەكەت داىكى خۆتە، كەكابرا چوو بەنجو بناوانى وابوو، بەمنالئى لەداىكى دابرابوو، بە گەورەى ماردى كردبوو، بەوێ نەزانى بوو.

ب- پیاوئ پىئى گوت: لەخەوما ریشم زۆر درێژبوو بوو، خۆم تەماشایم دەکرد؟ فەرمووى: تۆ بانگبێژى؟ گوتى: بەئى. پىئى فەرموو: كە دەچیتە سەربان بۆ بانگدان، تەماشای دراوسێكان مەكەو لەخودا بترسە!!

ج- پىاۋى تر پىي گوت: لەخەوما رىشم دريژ بوو بوو، برىم و كردم بە شال و لەبازار فرۆشتم؟

فەرمووى: لەخودا بترسە، ديارە شاىهەتى درۆو ناھەق دەدەيت.

(۱۴۹۸) ھەموو كەسى كاتى دەچىتە بەھەشتەو لەسەر شىۋەى ئادەمە.

(۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَاب: مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ

۱۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ: اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ النَّفَرِ، وَهُمْ نَفَرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ، فَاسْتَمَعَ مَا يُجِيبُونَكَ فَإِنَّهَا تَحِيَّتُكَ، وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ، قَالَ فَذَهَبَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قَالَ: فَرَادَهُ: وَرَحْمَةُ اللَّهِ. قَالَ: فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَطُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ». {الحديث: ۷۰۹۲ = ۷۱۱۹ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/ ۴، رقم: ۱۳۳۶ = ۶۲۲۷، ۳۳۲۶. تحفة الأشراف: ۱۴۷۰۲} :

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى: (خوداي بالا دەست و خاوەن شىكو، ئادەمى لەسەر شىۋەى خوى دروست كرد، دريژىكەى شەست بال بوو، جاكاتى دروستى كرد پىي فەرموو: بجۆ بۆلاى ئەو كۆمەلە فرىشتەيى، كە ئەوھەتان ئالەویدا، دانىشتوون سلاويان ئى بكە، گووى بگرە كەچۆن وەلامت دەدەنەوھو روژ باشيت لەگەلدا دەكەن، چونكە ئەوھ روژباشيى خۆت و روژ باشيى نەوھو وەچەكەت دەبى لەناو خۆتانا ھەتا ھەتايە. جا ئادەم (دروود و سەلات و سەلامى خوداي گەورەى ئى بى) تەشرىفى روشت بۆ لايان و پىي فەرموون: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ: سلاوتان ئى بى) فرىشتەكانيش سلاوھەكەيان سەندەوھو فەرموويان: (السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ: سلاوو رەحمەتى خودا لەتۆيش). فەرمووى: فرىشتەكان لە وەلامەكەياندا وشەى (رەحمەتى خودا)يان بۆ ئادەم پترکرد. فەرمووى: ئيتەر ھەموو كەسى كاتى دەچىتە بەھەشتەو لەسەر شىۋەى ئادەمە،

بالای شهست بال بهرزه، شیوهی وهك شیوهی ئادهم شیرین و جوان و ریک و پیکه،
نهك وهك شیوهی شیواوی دنیایی خوئی!

بهلام ئیت لهوساوه، ئهم خهلكه بهره بهره ههر بچووك و كورت و ناشیرین دهب،
ههتا ئهم چركه ساتهیش ههر لهكه می و كورتین). {ریاضی صالحین/۲، زنجیره: ۱۳۱،
ژماره: ۸۴۶ - نامه‌ی سلاوو روژ باشی + تاج/۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۶۹۱ - ماورد فی
سورة البقرة}.

۱۴۹۹) خهلكانی دهچنه بهههشت لهدلنه رمی و سامو ترسدا، وهك مهلو

بآندهوان. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَاب: يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ

۱۹۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ». {الحديث: ۷۰۹۱ = ۷۱۱۸ فم}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی:
(خهلكانی کۆمهل کۆمهل دهچنه بهههشت، لهدلنه رمی و سامکردندا، دهلیی مهلو
بآندن، ئهوهنده دلنه رم و سامکارو ترسدارن!).

۱۵۰۰) رژاندنی خوشتوویدی خودا بهسهر دانیشتوانی بهههشتدا.

(۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَاب: إِحْلَالُ الرِّضْوَانِ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ
وَجَلَّ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ،
فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا
مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، فَيَقُولُونَ: يَا رَبُّ وَآيُ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ
ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَحَلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا». {الحديث: ۷۰۷۰ =

۷۰۹۶ فم. تجرید البخاری = الترجمة الكردية = مختصر صحیح البخاری / ۵، رقم: ۲۰۳۳ = ۷۵۱۸، فتح الباری. ترمذی. صفة الجنة: ۲۵۵۵. تحفة الأشراف: ۴۱۶۲؛

ئەبو سەعیدی خودری (رەزاو خۆشنوودی خودای گەورە لەسەر بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (خودای گەورەو سەرور بە بەهەشتییەکان دەفەرموێ: ئەی خەلکی بەهەشت! ئەی دانیشتوانی بەهەشت! ئەوانیش بەیەک دەنگ دەڵێن: بفرموو ئەی پەرورەدگارمان! هەمیشە ئێمە بەندە کەمەر بەستەین و نامادەین بۆ جێبەجێ کردنی فەرمانەکان، سەرچاوەی گشت خێرو خۆشی و بەهرەیی، وا لەهەردوو دەستی توانایی تۆدا، خودای گەورە پێیان دەفەرموێ: ئایا بەبەشو بارە بەهەشتا رازین و پێی خۆشنوودن؟ دەڵێن: ئەی بۆ رازی نین، دەبێ لەم بەشو بارە باشە کەتۆ داوتە بەئێمە باشتەر هەبێ؟ کیی تر بەشو بارە و اباشی پێ دراوە؟

خودا دەفەرموێ: ئەدی دەڵێن چی ئەگەر لەو مەشاش باشتەکان پێ بدەم؟ دەڵێن: جا شتی وا هەبێ، دەبێ چی شتی هەبێ کە لەمە باشتەکان؟! دەفەرموێ: خۆشنوودی و رەزامەندی خۆمتان دەدەم و لێزەمە لێ پرازی بوونی خۆم دادەبارێنم بەسەرتاندا، لەناو بەهەشتی ریزوانی خۆمدا جێتان دەکەمەووە و ئێتر بەهۆی ئەووە هەتا هەتایە و هەرگیزو قەت قەتو بپرا بپرا لەم پڕۆ بەدواوە لێتان ناردەنجیم!). {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیرە: ۳۷۲، ژمارە: ۱۸۹۴} + {تاج/ ۵، زنجیرە: ۱۵۰، ژمارە: ۵۷۵۹ — خودا میهرەبانی و نەوازیست لەگەڵ خەلکی بەهەشتدا دەنوێنێ و کالای رەزامەندی خۆیان بەبەلای دەبێ}.

۱۵۰۱) بەهەشتییەکان کە تەماشای دانیشتوانی ناو بەلەخانەکان دەکەن، کەوان لە قاتەکانی سەرەو دەلێی چاو بۆ ئەستێرە دەکێن. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: تَرَأَى أَهْلَ الْجَنَّةِ أَهْلَ الْغُرَفِ

۱۹۶۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدُّرِّيَّ الْغَابِرَ مِنَ الْأَفْقِ مِنْ

الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: «بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ».

{الحديث: ۷۰۷۳ = ۷۱۰۰ فم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری = الترجمة الكردية/۳، رقم: ۱۳۱۷ = ۳۲۵۶، ۶۵۵۶ فتح الباری. تحفة الأرف: ۴۱۷۳}:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ و سەرو مال و منال و گیان و دل و هەست و نەست گشتی بەقوربانی تۆزی بەرپیی دینی کەرانی گۆری پیرۆزی بێ لەمەدینە نازدار و خودا چاوی دل و دەروون و سەرمان بەو سورمەیه روژن بکاتەوه).

دەفەرموی: (بەهەشتییەکان کە تەماشای دانیشتوانی ناو بەلەخانەکان دەکەن، کەوان لەفاتە هەرە بەرزەکانی سەروویانەوه، وەها پیاواندا هەڵدەپوان وەک چاو بۆ ئەستێرە بگێرن ئاوا، دەق وەک چۆن ئیوه چاو دەگێرن بۆ ئەو ئەستێرە گەشەنە کەتەواو تەواو دوورکەوتوونەتەوهو، لەکەناری ئاسمان نزیکبوونەتەوهو لەخۆرەلاتەوه، یان لەخۆر ئاواوه خەریکن ئاوادەبن!)

دیاره کەئەم بەرزى و نزمیەیش لەبەر جیاوازیی پلەو پایەى نیوانیانە! یاران فەرموویان: ئەى پیغەمبەرى خودا! دیاره کە ئەوجیگە بەرزانه هەوارو بارهگای پیغەمبەران، پیغەمبەران نەبێ کێ دەگاتە ئەو؟ فەرمووی: (وانییه، بەو خودایه کەهەر خۆی خودای بەهەق و راست و دروسته، کە گیانی هەموومان وا لەدەستی توانایی ئەودا، زۆر کەسانی تریش هەن، جگە لە پیغەمبەران، کە دەگەنە ئەو پلەو پایە بەرزانه، لەگەڵ ئەوەشدا کە پیغەمبەر نەبوون، بەلام لە گەلانی ئەوان بوون، باوەری ساخیان بەخودا هەبووهو، هەروا بەدەمو بەدل و بە کردەوهی باش باوەریان بە پیغەمبەر هەبووه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۳۹، ژماره: ۵۷۲۴ — هۆدهو مائی بەهەشتییەکان} + {ریاضی صالحین/۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۹۰ — ئەو خۆشی و بەهرانهی کەخودا لە بەهەشتا ئامادهی کردوون بۆ برواداران}.

۱۵۰۲) خَوْرَاكِي بهههشتیه کان له بهههشتا. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: أَكْلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيهَا

۱۹۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَأْكُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَمْتَحِطُونَ، وَلَا يَبُولُونَ، وَلَكِنْ طَعَامُهُمْ ذَاكَ جُشَاءً كَرَشَعِ الْمِسْكِ يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالْحَمْدَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ». {الحديث: ۷۰۸۳ = ۷۱۱۰ فم}:

جابری کوری عهبدوڻلا (رهزای خودایان لای بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بن)

فهرمووی: (خه لکی بهههشت له بهههشتا شت دهخون و شت دهخونه وه، بهلام نه پیسایي دهکهن و نه چلّم و کلّ میان ههیه و، نه گمیز دهکهن و نه سهر او دهکهن، نه و خواردنه وهی که دهیخونه وه، وهک ناوړنگی مسک دهبی به ناردق و لهشیان نم نم دهری ددهات، نه و خواردنه مهنیه شی که دهیخون به قرقینه ی بونخوشی وهک گولا و دهرات، وهک چون له بهههشتا به ناسایي و به ناسانی و به خوشی، بهبی ئه رک و زهحهت هه ناسه ددهن، ناوهاش له خوداوه یادو زیکری خودا دهکهن، به تایبه تی یادی (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (الحمد لله). {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۰}.

۱۵۰۳) دِیَارِی دانیشتوانی بهههشت. (۷۱۴ - ۷۱۵)

باب: تُحَفُّهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ

۱۹۶۳- عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كُنْتُ قَائِمًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَاءَ حَبْرٌ مِنْ أَحْبَارِ الْيَهُودِ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ، فَدَفَعْتُهُ دَفْعَةً كَادَ يُصْرَعُ مِنْهَا، فَقَالَ: لِمَ تَدْفَعُنِي؟ فَقُلْتُ: أَلَا تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: إِنَّمَا نَدْعُوهُ بِاسْمِهِ الَّذِي سَمَّاهُ بِهِ أَهْلُهُ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اسْمِي مُحَمَّدٌ الَّذِي سَمَّانِي بِهِ أَهْلِي»، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: جِئْتُ أَسْأَلُكَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيَنْفَعُكَ شَيْءٌ إِنْ حَدَّثْتُكَ؟». قَالَ: أَسْمَعُ بِأُذُنِي، فَتَنَكَّتْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعُودٍ مَعَهُ، فَقَالَ: «سَلْ»، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: أَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

وَسَلَّمَ): «هُمْ فِي الظُّلْمَةِ، دُونَ الْجِسْرِ». قَالَ: فَمَنْ أَوَّلُ النَّاسِ إِجَازَةً؟ فَقَالَ: «فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ»، قَالَ الْيَهُودِيُّ: فَمَا تَحْفَتُهُمْ حِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: «زِيَادَةُ كِبِدِ الثُّونِ» قَالَ: فَمَا غِذَاؤُهُمْ عَلَى إِثْرِهَا؟ قَالَ: «يُنَحَرُ لَهُمْ ثَوْرُ الْجَنَّةِ الَّذِي كَانَ يَأْكُلُ مِنْ أَطْرَافِهَا». قَالَ: فَمَا شَرَابُهُمْ عَلَيْهِ؟ قَالَ: «مِنْ عَيْنٍ فِيهَا تُسَمَّى سُلْسِيلًا». قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: وَجِئْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ شَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ مِنَ أَهْلِ الْأَرْضِ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ رَجُلٌ أَوْ رَجُلَانِ، قَالَ: «يَنْفَعُكَ إِنْ حَدَّثْتُكَ؟». قَالَ: أَسْمَعْ بِأُذُنِي! قَالَ: جِئْتُ أَسْأَلُكَ عَنِ الْوَلَدِ، قَالَ: «مَاءُ الرَّجُلِ أَبْيَضُ وَمَاءُ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ، فَإِذَا اجْتَمَعَا فَعَلَا مَنِ الرَّجُلِ مَنِ الْمَرْأَةِ أَذْكَرَا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَإِذَا عَلَا مَنِ الْمَرْأَةِ مَنِ الرَّجُلِ آتْنَا بِإِذْنِ اللَّهِ». قَالَ الْيَهُودِيُّ: لَقَدْ صَدَقْتَ، وَإِنَّكَ لَنَبِيٌّ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَذَهَبَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَقَدْ سَأَلَنِي هَذَا عَنِ الَّذِي سَأَلَنِي عَنْهُ وَمَا لِي عِلْمٌ بِشَيْءٍ مِنْهُ حَتَّى أَتَانِي اللَّهُ بِهِ». {الحديث: ۷۱۴ = ۷۲۷ فم: }

شەۋبە (رەۋەي خۇدەي لى بىن) فەرەمۇۋى: لەخەزمەتى حەزەرەتەدا، (دروودى خودای لەسەر بىن)

راوەستابووم، مالوومىكى جوولەكە هات گوتى: سلاؤ لەتۆ ئەى موخەممەد! السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّد. منیش پالتيكى توندم پيۆه نا خەريك بوو پيى بكهوى، گوتى: بۆچى پالتم پيۆه دەنيى؟! گوتم: ئەى بۆچى ناليت ئەى پيغەمبەرى خودا! گوتى: بەو ناووە بانگى دەكەين كە كەسوكارى لىي ناو!

حەزەرەت (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرەمۇۋى: (بەئى من ناوم موخەممەدەو كەسوكارم بەو ناوە منيان ناو ناو). مالوومەكە گوتى: هاتووم پەرسىارت لى بكهەم.

پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرەمۇۋى: (ئەگەر قەسەى ھەقت بۆ بكهەم موسولمان دەبيت؟). گوتى: بەگوپى خۆم دەبيستم. حەزەرەت (دروودى خودای لەسەر بىن) داريكى بەدەستەوہ بوو، دەيزەند لە زەوييەكەوہ فەرەمۇۋى: (ئادەى پەرسىارت چيە بپەرسە). گوتى: ئەو رۆژەى كە ئەم زەوى و ئاسمانە دەگۆرپن بەزەوى و بە ئاسمانىكى تر، ئەم خەلگە لەكوى دەبن؟

پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرەمۇۋى: (لەسەر پردى سىرات دەبن). گوتى: ئەى كى يەكەم كەس دەبى كەلى دەپەرپتەوہ؟ فەرەمۇۋى: (ھەزارانى كۆچكاران ئەو

ھەژارانەى كە لەمەككەوھ لەتاو كافردگان كۆچيان كرد بۆ مەدينە). گوتى: كاتى دەچنە بەھەشت يەكەم خواردنيان چيە؟ فەرمووى: (پارچە زيادە گۆشتەكەى جەرگى نەھەنگەكە).

گوتى: ئەى گەرماو گەرم لەدواى ئەو چى تر دەخۆن؟ فەرمووى: (جوانە گاكەى بەھەشتيان بۆ سەردەبەرن، كە لەدەورو بەرى بەھەشتا بۆ خۆى دەلەوېئى!). گوتى: راست دەكەى! ھاتوويشم شتىكى تەرت لى دەپرسەم كەس نايزانى بىجگە لە پىغەمبەران، مەگەر پياوى، يان دوانى تەريش بيزان، فەرمووى: (ئەگەر مەن پىت بلىم و بيزانەم تۆ ئىسلام دەبىو، لە ئىسلام بوونت قازانچ بەخۆت دەگەيەنى؟).

گوتى: جارى باگويم لە قەسەكانت بى. مالوومەكە گوتى: ھاتووم لەبارەى كورپەلەو مەندالەوھ لىت دەپرسەم؟

فەرمووى: (ئاوى پياو سىيە، ئاوى ژن زەردە، كە لەگەل يەكا دروستبوون و ئاوى پياو سەر ئاوى ژن كەوت، بە فەرمانى خودا، نىرینەيان دەبى، بەلام ئەگەر ئاوى ژن سەر ئاوى پياو كەوت، ئىتر بە فەرمانى خودا مىينەيان دەبى).

مالوومەكە وتى: راستت فەرموو! بەراستى تۆ ھەق پىغەمبەريت).

ئەوجا گەرايەوھ رۆيشت. پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: (كاتى مالوومەكە ئەم پەرسىارانەى لى دەكردم، تا ئەو چركە ساتە، ئاگام لە وەلامى ھىچ لەم پەرسىارانە نەبوو، بەلام خودا بە سرووش يەك بەيەك وەلامەكانى نارد بۆم).

{بەروانە: تاج/۴، زنجيرە: ۳، ژمارە: ۲۶۹۶، لاپەرە: ۸۲ + تاج/۱، لاپەرە: ۱۲۸، زنجيرە: ۳۰، ژمارە: ۲۶۳}.

۱۵۰۴) نازو بەھەرى بەھەشت بۆ دانىشتوانى بەھەشت ھەميشەيىن.

(۷۰۶۱ - ۷۰۹۲) باب: فِي دَوَامِ نَعِيمِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ

يَنَعْمُ لَا يَبْأَسُ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ، وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ». {الحديث: ۷۰۸۵ = ۷۱۱۲ فم: ۱}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (ئەوێ بەجێتە بەهەشت دەگەوێ بەسەر خێرو خۆشیداو، دەگەوێتە ناو نازو بەهرود، ئێتر هەتا هەتایە رەنج و ناخۆشی و ناردەحەتی نابینی، جل و بەرگی نە دەدرێ و نە کۆن دەبێ، چونکە هەمیشە جلی نوێ لەبەر دەگەن، هەمیشەیش گەنج و جەھێل و لاو دەبن قەت قەت پیر نابن!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۴۸، ژمارە: ۵۷۵۴ — دانیشتوانی بەهەشت لەبەهەشتا...}.

۱۵۰۵) لە بەهەشتا درەختی ھەییە، سوار سەد سال بە سێبەرە کەیدا دەرووات ناگاتە ئەوپەری. (۷۰۶۹ - ۷۰۹۴)

باب: فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا

۱۹۶۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا». قَالَ أَبُو حَازِمٍ: فَحَدَّثْتُ بِهِ النُّعْمَانَ بْنَ أَبِي عِيَّاشٍ الزُّرْقِيُّ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ الْجَوَادُ الْمُضْمَرَّ السَّرِيعَ مِائَةَ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا». {الحديث: ۷۰۶۹ = ۷۰۹۴ فم. تجريد البخاري بالكوردی ۳/، رقم: ۱۳۱۵ = ۳۲۵۱ = ۱۳۱۶ فتح الباری}:

سەھلی کوری سەعد (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێن)

فەرمووی: (درەختی ھەییە لە بەهەشتا، سوارێ ئەسپی خێرا، سەد سال بەغار بەبن سێبەری لقاگانیدا دەرووات ناگاتە ئەو پەری!).

ئەبو حازم کە تاییعیە و فەقێ سەھلە و ئەم فەرموودەییە لە سەھل وەرگرتوو فەرمووی: ئەم فەرموودەییە سەھلەم گێڕایەووە بۆ نوعمانی کوری ئەبو عەییاش ئەل — زورەقی فەرمووی: من لە ئەبو سەعیدی خودریم بیست دەیفەرموو: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (درەختی لە بەهەشتا ھەییە، سوارێ ئەسپی خێرای جابوکی زۆر چاڤ، کە مەشق دیدەو ئامادەکرا بۆ قوچ و تەراتین، سەد سال بەغار بەبن لقاگانیدا دەروا هیشتا ناگاتە ئەوپەری!). {تاج/۵،

زنجیره: ۱۳۷، ژماره: ۵۷۲۲ — باسی دارو درهخت و میوهی بههشت. {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۶ — ئەو خۆشی و بههرانهی که خودا له بههشتا ئامادهی...}.

(۱۵۰۶) باسی چۆنیی خێوه تگاکانی بههشت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَابُ فِي صِفَةِ خِيَامِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۶- عَنْ أَبِي مُوسَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ خِيَمَةً مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ عَرْضُهَا سِتُونَ مِيلًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ، مَا يَرَوْنَ الْآخَرِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ»؟ {الحديث: ۷۰۸۸ = ۷۱۹۶ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۴، رقم: ۱۷۰۳ = ۴۸۷۹، ۳۲۴۳، ۴۸۸۰، ۴۸۷۸. ترمذی. صفة الجنة: ۲۵۲۸ تعليقاً. تحفة الأرف: ۹۱۳۶}:

عەبدوللای کوری قەیس (کە ناسراوە بە ئەبو موسای ئەشعەری (رهزای خودای ن بئ) فەرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای لاسەر بئ) فەرمووی: (له بههشتا چادری واهیه بریتییه لهیهك دهنك مرواری هلۆل، پانییه‌که‌ی شهست میله، لههه‌موو گۆشه‌یی له گۆشه‌کانی ئەو چادردا، خیزانیکی خاومنی ئەو چادردی تیا‌دایه، که هه‌میشه چاویان برپوهته هاوسهره‌که‌ی خۆیان و دلیان له‌لای که‌سی تر نییه، وه خیزانی ناو هیچ گۆشه‌یی، چاویان له‌و خیزانانه‌ی تر نییه که‌وان له‌ناو گۆشه‌کانی تری ئەم چادردا، ئیتر پیاوی موسوڵمان به ئارەزووی دلی خۆی، گۆشه به‌گۆشه، دەسوورپێته‌وه به‌سەر ئەو خیزانانه‌ی خۆیدا. (وهك خودا له قورئاندا ده‌فهرموی: {حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ - ۷۲/۵۵}.

واته: له بههشتدا په‌ری ناسک و نازداری، خۆش‌پروو خۆش‌ره‌فتاری تیا‌یه، وان له‌ناو ده‌وارو ره‌شمال و چادرو خه‌یمه‌گادا، هو‌گری می‌ردی خۆیان و چاویان به‌س له‌می‌ردی خۆیان). {تاج/۴، زنجیره: ۳۸، ژماره: ۴۱۴۵ — سوورەتی رحمان + تاج/۵، زنجیره: ۱۳۹، ژماره: ۵۷۲۷ — خێوه‌تگا‌کانی بههشت}.

(۱۵۰۷) بازاره‌ک‌هی به‌ه‌ه‌شت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَابُ فِي سُوقِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ، فَتَهُبُّ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَحْشُو فِي وُجُوهِهِمْ وَثِيَابَهُمْ، فَيَزِدُّونَ حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ وَقَدْ أَزْدَادُوا حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُ لَهُمْ أَهْلُهُمْ: وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُونَ: وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ، لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا».

{الحديث: ۷۰۷۵ = ۷۱۰۲ فم}:

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: هه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست و نازدار (دروودو سلاوو رحمه‌ت و به‌ره‌که‌ت و پیروزی خودای گه‌وره و سه‌روهری له‌سه‌ر بی‌و، سه‌رو مال و منال و باوک و دایک و که‌سوکار، گشتی به‌ قوربانی خاکی به‌ر ئاستانه‌ی گوری پیروزی بی - ئامین - ۱۰/۱۰/۲۰۱۰ز) فه‌رمووی: (له‌به‌ه‌شتا بازارئ هه‌یه، ده‌بی به‌سه‌یرانگای خه‌لکه‌که‌ی، هه‌موو روژی هه‌ینییه‌ک به‌ه‌ه‌شتیه‌کان بو‌گه‌شت و گوزار ده‌چن بو‌ئه‌وی، جابای شه‌مال هه‌لده‌کا، ده‌موچاوو جل و به‌رگه‌کانیان گولاو په‌رژین ده‌کا، نیتر ئه‌وه‌نده‌ی تر جوان‌تر و نازدار تر ده‌بن، جا له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ تازه‌یه که ده‌چنه‌وه بو‌ماله‌وه‌یان، خیزانه‌کانیان پییان ده‌فه‌رموون: به‌خودا له‌م ماوه‌یه‌دا که‌چوونه‌ته ده‌روه، ئه‌وه‌نده‌ی تر شه‌وو و ره‌ونه‌قتان هه‌له‌یناوه‌!

ئه‌وانیش وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه: به‌خودا ئی‌وه‌یش هه‌روه‌ها نازدار‌تر و جوان‌تر بوون!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۴۰، ژماره: ۵۷۲۸ - بازاره‌کانی به‌ه‌ه‌شت = أسواق الجنة}. {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۹}.

(۱۵۰۸) ئه‌و روبرانه‌ی جیهان که سه‌رچاوه‌که‌یان له به‌ه‌ه‌شته‌وه‌یه. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَابُ مَا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَثَارِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَيِّحَانُ وَجِيحَانُ وَالْفُرَاتُ وَالنَّيْلُ كُلُّ مَنْ أَثَارِ الْجَنَّةِ». {الحديث: ۷۰۹۰ = ۷۱۱۷ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەر موئ: (سەیحان و، جەیحان و، فورات و، نیل، ھەموویان ھەر چارایان سەر چاوەکانیان لە بەھەشتە وەن!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۳۷، ژمارە: ۵۷۱۸ - سەر چاوە و رووبارەکانی بەھەشت}.
روونکردنەوہ:

دەربارە ئەم رووبارانە، کە لە رووباری بەھەشت بێ، چەند رایەکی بەھیز ھەیە، بەھیزترینیان یەکەمیانە کە دەفەر موئ:

۱- لە بنەرەتدا سەر چاوە ئەم رووبارانە، لە بەھەشت ھەلگیراون ئەمەیش وەك ئەو نایەتە کە دەفەر موئ: {وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ}.

۲- وەك ئاوی بەھەشت شیرین و خوش و سازگارن.

۳- چوار رووبارە گەورەکانی بەھەشت، کە بنەوان و سەر چاوەن بۆ ھەموو جۆگە و چەم و رووبارەکانی تری بەھەشت، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەناوی ئەم چوار رووبارە جیھانەوہ ناوی بردوون، لەسەر رووی پیشوبھاندن و لیکچوون، چونکە لەلای عەرەب ئەم چوار رووبارە بە سازگار ناسراون و بەس.

۴- ھەوالدانە لە پیرۆزیی ئەم چوار رووبارە، کە ئەوەندە پیرۆزن، ئەوگەلانە لەسەر ئەم رووبارانەن موسوڵمان دەبن و دەبن بە بەھەشتی. ئاوەکانیان ئەوەندە پیرۆزو مووفەرکن، ھەر جەستەیی بەم ئاوانە پەرور دەبێ، ئەنجامی بەھەشتە. بە بۆچوونی بەندە ھەژار، ئەم چوار رایە، ھەریەکە لە روویەکەوہ جوان پەسەندن و فەر موودەکە ئەم چوار مەبەستە دەگریتەوہ!

(۱۵۰۹) بەھەشت بە ناردە جەتی دەورە دراوہ. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ

۱۹۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ». {الحديث: ۷۰۶۱ = ۷۰۸۶ م. تجريد البخاري بالكوردی/۵، رقم: ۲۰۱۷ = ۶۴۸۷ فتح الباری}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) دەفەر موى: خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەر موى: (بەھەشت بەناخۇشى و نارەھەتى دەورە گىراۋە، دۆزەخىش بە ھەۋەس و ئارەزو و بازى دەورە دراۋە!). {رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۱۱، ژمارە: ۱۰۱ - باسى تىكۆشان و لىپران بۆ خودا + تاج/۵، زنجيرە: ۱۴، ژمارە: ۵۱۸۶ - ترسى خوداى گەورە و پىرۆز}.

روونكر دىنەۋە:

واتە: بەجىھىننى ئارەزو ۋە گەنى دەروون، ۋەك ئەۋە واپە پەردە و پەرژىنى دەۋرى دۆزەخ بەدەستى خۆت بدېئىت و لادەھىت، ئەۋجا بەپىي خۆت بچىتە ناۋى، ھەروەھا بەجىھىننى ئەركە ئايىنىيەكانىش، كە بەجىھىننىان زۆر ناخۇش و قورس و گرەنە، لەسەر شانى نەفس و دەروون، ۋەك ئەۋە واپە: پەردە و پەرژىنى دەۋرى بەھەشت بەدەستى خۆت لادەھىت و، ئەۋجا بەھاسانى خۆت بىكەيت بەناۋ (بەھەشتدا).

(۱۵۱۰) ژنان كە مەترىن دانىشتوانى بەھەشتىن. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

باب: أَقْلٌ سَاكِنِي الْجَنَّةِ النِّسَاءُ

۱۹۷۰ - عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ قَالَ: كَانَ لِمُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ امْرَأَتَانِ، فَجَاءَ مِنْ عِنْدِ أَحَدَاهُمَا، فَقَالَتْ الْأُخْرَى: جِئْتُ مِنْ عِنْدِ فُلَانَةٍ؟ فَقَالَ: جِئْتُ مِنْ عِنْدِ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ فَحَدَّثَنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَقْلَ سَاكِنِي الْجَنَّةِ النِّسَاءُ».

{الحديث: ۶۸۷۳ = ۶۸۹۷ فم: }

ئەبو تەيىياھ فەر موى: موطرىفى كورى عەبدوللا (رمزى خودايان ئىبنى) دوو ژنى ھەبوو، لەلاى ژنىكيانەۋە رۆيشت بۆلاى ژنەكەى ترى، ژنەكەى ترى بەتەۋسەۋە پىي گوت: ديارە لەلاى ژنەكەى تر تەۋە ھاتوۋىت بۆ لاى من!!

موطرىفىش پىي فەر موو: نەكەى گومانى بەد بەمن، يا بە ھەۋىكەت بەرەيت، نەبادا توۋشى غەيبەت و پاشملە گۆيى بىيت و بىي بەھۋى چوونە دۆزەخت، چونكە

من له‌ای عیمرانی کورِی حوصه‌ینه‌وه هاتم، فهرمووی پی‌مان: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سر بِن) فهرمووی پی‌مان: (ژنان به‌ژماره که‌مترین دانیش‌توانی به‌هه‌شتن).

روونکردنه‌وه:

۱- بر‌وانه: ژماره: (۱۹۵۶) و (۱۹۵۷).

۲- به‌دیمه‌ن ئەم فهرمووده‌ی ژماره: (۱۹۷۰) یه، نارِیکه‌و به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ژماره: (۱۹۵۶) و (۱۹۵۷) که له‌پیشه‌وه له‌م په‌راوه‌دا رابوردن. نه‌وه‌وی له‌ ژماره: (۱۹۵۶) = ۷۰۷۶) دا، له‌ شهرحی صه‌حیحی موسلیمدا، له‌ قازی راگو‌یز ده‌کا، ده‌فه‌رموی: (به‌ پی‌ی کو‌ی ئەم فهرمایشتانه، ژماره‌ی ژنان زو‌رینه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌من و زو‌رینه‌ی دانیش‌توانی به‌هه‌شتن و زو‌رینه‌ی دانیش‌توانی دۆزه‌خن...).

به‌زه‌ینم ئەم فهرمووده‌یه‌ی ئیره‌ بو‌ به‌رابهر کردنی ژماره‌ی پیاوان له‌گه‌ل ژناندا نییه، به‌لکو‌و مه‌به‌سمت ئەوه‌یه: که‌ زو‌رینه‌ی ژنان له‌ناو خو‌یا‌نا دۆزه‌خین و که‌مین‌ه‌یان به‌هه‌شتیه، به‌و‌ینه: له‌سه‌ددا په‌نجاو دو‌وی ژنان دۆزه‌خین و له‌سه‌ددا چل و هه‌شتیان به‌هه‌شتین، ئەمه‌ ژنان له‌ناو خو‌یا‌نا ئاوان، به‌لام ئەگه‌ر ژماره‌یان له‌گه‌ل ژماره‌ی پیاواندا، ره‌چاوبکری و به‌رابهر بکری، ئەوا ژنان هه‌م له‌به‌هه‌شتا، هه‌م له‌ دۆزه‌خدا زو‌رینه‌ن!

(۱۵۱۱) نیشانه‌ی به‌هه‌شتی: یا دۆزه‌خی له‌ جیهاندا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

بَابُ: فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ وَعَلَامَاتِهِمْ فِي الدُّنْيَا

۱۹۷۱- عَنْ حَارِثَةَ بَنِ وَهَبٍ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «كُلُّ عَتَلٍ جَوَاطِ مُسْتَكْبِرٍ». {الحديث: ۷۱۱۸ = ۷۱۴۳ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۷۱۰ = ۴۹۱۸، ۶۰۷۱، ۶۶۵۷. ترمذی. صفة جهنم: ۲۶۰۵. ابن ماجه: زهد: ۴۱۱۶. تحفة الأشراف: ۳۲۸۵}:

ھارپىتەى كورى ۋەھب (رەزى خۇداى ئى بى) ھەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (ئەدى با ھەۋالتان پى بىدەم ۋە نىشانەى مروۋى خۇدا پىداۋى بەھەشتىتان پى نىشان بىدەم؟). ياران (رەزى خۇدايان ئى بى) ھەرموۋىيان: ئادەى بىھەرموۋ، ئەى پىغەمبەرى خۇدا!.

ھەرموۋى (دروودى خۇداى لەسەر بى): (ھەموو موسولمانىكى لازەبوۋنى بى نموودى، بى فىزى، خۇ بەكەم زانى بى ناز بەھەشتىيە، ئەو جۇرە كەسانە ھەرچەند خەلك بەى نموود سەپىريان دەكەن، بەلام لەلاى خۇداى گەورە ئەۋەندە بەقەدرو بەپىزن، ھەموو دوۋعاۋ نزاىەكەيان گىرايە، ئەگەر يەكى لەۋانە سوپىند بىخوات لەسەر شتى بەپشتى كەرمەۋ بەخششى خۇدا، خۇدا دلى ناشكىنىۋ سوپىندەكەى بۇ دەباتە سەرو كارەكەى بۇ جىبەجى دەكات!).

ئەۋجا خۇشەۋىست (دروودى خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (ئەدى با پىشتان بلىم كەكى دۇزەخىيە ۋە نىشانەى خەلكى دۇزەخ چىيە ۋە چۈنە؟). ياران (رەزى خۇدايان ئى بى) ھەرموۋىيان: بىھەرموۋ ئەى پىغەمبەرى خۇدا!

ھەرموۋى (دروودى خۇداى لەسەر بى): (ھەموو ئادەمىزادىكى چارە قورسى، رەزا قورسى، مچو مۇرى، مرقنى گۇشتنى فىزنى، بەدەمىيە ۋە دەمارى زۇرخۇر دۇزەخىيە!). {تاج/۴، زنجىرە: ۵۱، ژمارە: ۴۱۸۳ — سوۋرەتى نوون}.

۱۹۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «رُبَّ أَشْعَثَ مَدْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ». {الحديث: ۷۱۱۹ = ۷۱۴۶} فم:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بى) ھەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (زۇر كەسى شىۋەلى پەپوۋتى، قىزو سەر ئالۇسكاۋى، لەش ۋە جىل ۋە بەرگ خۇلاۋى ۋە تۇزاۋى، كەلەبەر بى نموودى ۋە ھەزارۋكەيى لەم دەرگاۋ دەرگا دەستى پىۋە دەنن، زۇر كەس ھەيە لەم ھالەۋ لەم رەنگە، لەناۋ خەلكا ۋا بى نموودو بى بايەخە، بەلام لەلاى خۇدا ئەۋەندە ناسك ۋە نازدارو بەقەدرو بەپىزە، داۋاى ھەرچى ئى بىكا دەست

نانی بهروویه وهو داوای جی به جی دهکا). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۵۷}.

۱۹۷۳- عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ الْمُجَاشِعِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ فِي خُطْبَتِهِ: «أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أُعَلِّمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا: كُلُّ مَالٍ تَحْلَتُهُ عَبْدًا حَلَالٌ، وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلِّهِمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ، وَحَرَمَتْ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَّتْ لَهُمْ، وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ نَظَرَ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ فَمَقَّتَهُمْ، عَرَبَهُمْ وَعَجَمَهُمْ، إِلَّا بَقَايَا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، وَقَالَ: إِنَّمَا بَعَثْتُكَ لِبَتْلِكَ وَأَبْتَلِي بِكَ، وَأَنْزَلْتُ عَلَيْكَ كِتَابًا لَا يَغْسِلُهُ الْمَاءُ، تَقْرُوهُ نَائِمًا وَيَقْظَانِ، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أُحَرِّقَ قَرِيشًا، فَقُلْتُ: رَبِّ إِذَا يَثْلَغُوا رَأْسِي فَيَدْعُوهُ خُبْرَةٌ، فَقَالَ: اسْتَخْرِجْهُمْ كَمَا اسْتَخْرَجُوكَ وَاعْزِزْهُمْ نَعْرَكَ، وَأَنْفِقْ فَسَنَنْفِقَ عَلَيْكَ، وَابْعَثْ جَيْشًا نَبْعَثْ خَمْسَةَ مِثْلِهِ، وَقَاتِلْ بِمَنْ أَطَاعَكَ مِنْ عَصَاكَ. قَالَ: وَأَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ: ذُو سُلْطَانٍ مُقْسِطٌ، مُتَّصِدٌ مُوَفَّقٌ، وَرَجُلٌ رَحِيمٌ، رَقِيقُ الْقَلْبِ لِكُلِّ ذِي قُرْبَى وَمُسْلِمٍ، وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ، قَالَ: وَأَهْلُ النَّارِ خَمْسَةٌ: الضَّعِيفُ الَّذِي لَا زَبْرَ لَهُ، الَّذِينَ هُمْ فِيكُمْ تَبَعًا، لَا يَتَّبِعُونَ أَهْلًا وَلَا مَالًا، وَالْخَائِنُ الَّذِي لَا يَخْفَى لَهُ طَمَعٌ وَإِنْ دَقَّ إِلَّا خَائَهُ، وَرَجُلٌ لَا يُصْبِحُ وَلَا يُمْسِي إِلَّا وَهُوَ يُخَادِعُكَ عَنْ أَهْلِكَ وَمَالِكَ». وَذَكَرَ الْبُخْلُ أَوْ الْكُذِبَ، «وَالشَّنْظِيرُ الْفَحَّاشُ». {الحديث: ۷۱۳۶ = ۷۱۶۳ فم: ۲}

عياضی کوری حیماری موجاشیعی (دروای خودای بی) فهرمووی: روژی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) له وتاردا فهرمووی: (بزانن کهخودا فهرمانی پیم کردووه، که لهه زانستهی خودا که نههرو فیوری خووی کردووهو نیوه نایزانن، لهو زانستهتان فیربکهه، خودا دهههرومی: ههر مائی خووم بیدهه به بهندهیی له ریگهیهکی رهواوه، نهو ماله پاکهوه ههاله، وهمن له بنهههتدا بهه سهروشت بهندههکانی خووم لهسهه پاکوه وههق وههگرتهن دروست کردووه، گشتیان بهه سهروشت نامادهن بو وههگرتهن ههق، بههلام لههپاشان شهیتانهکان گریان ددهههوه له نایین وهریان دهگیړن وههوهی من ههالهه کردووه بویان نههوان لییان هههههه دههههه، وههپیشیان دهههههه که

بەساختە و ساختەكارى ھاوبەشى درۇ بۇ من دابىنىن و ئەوانىش بە گويىان دەكەن) وە لەو وتارەدا فەرموۋى: (لەپىش رەوانەكردنى مندا، بۇ سەر بەرەى ئادەمىزادو جندۇكە، خوداى گەورە سەرنجىكى دانىشتوانى سەر روۋى زەۋى دەدا، لە عەرەب و ناعەرەب (عەجەم)يان دەرەنجى و لە رەفتارى ناھەمواريان بىزار دەبى، تەنبا لەچەند دەستەيى نەبى، لە خاۋەن نامەكان، كە لەسەر ھەق مابوون، وە خوداى گەورە بەمنى فەرموۋ: بۇيە من تۆم كرددوۋ بە پىغەمبەر و رەوانەم كرددوۋى بۇسەر خەلكان، ھەتا خۇت تاقى بكمەوۋە خەلكىش بەھۆى تۆۋە تاقى بكمەوۋە، نامەيەكىشم بۆت ناردوۋە ئاۋ نايىشۆرىتەوۋە، چونكە لە سىنگى موسولماناندايە و ھەموو كاتى لەبەر دىخوئىن و دىخوئىننەوۋە، تۆ خۇتىش چ بە خەبەربى و چ خەوتوۋبى دەۋرى دەكەيتەوۋە، وە خودا فەرمانى پىم كرددوۋە كە قورەيش بەنوۋرى ئەم قورئانە بسوۋتىنم، وەك برووسكە وابى، لە گويىاندا، گوتەم: ئەى خودايە! ئەى پەرۋەردگارى من! ئاخىر سەرم وەك كولپىرەى شكاو دەشكىنن، من كەم و ئەوان زۆر، مەگەر خۇت فرىام بكمەۋى، فەرموۋى: چۆن ئەوان تۆيان دەرگەرد تۆيش ئاۋا ئەوان دەرەبكە، وە بچۆرە سەريان بۇ جەنگ، ئىمە تۆ سەردەخەين بەسەرياندا، وە مال و دارايى بەخت بكمە، مال و دارايىت دەدەينى، وە تۆيەك سوپا بنپىرە، ئىمە خۇمان پىنچ سوپاى تر لە ھىزى ئاسمانى دەنپىرەن، بۇ يارىدەيان. بىكە بە دەستوۋر بە لەشكرى ئىسلام شەربكە بەوانەى كە بەگوئىت دەكەن، لەگەل ئەوانەدا كە بەگوئىت ناكەن و لەفەرمانت دەرەچن).

حەزرىت (دروۋى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (دانىشتوانى بەھەشت يەككىن لەم سى جۆرە كەسە و لەم سى تاقمانە بەدەرنىن:

۱ - يا كاربەدەست و كارمەندى دادپەرۋەرى خىركەرى بەخشندەى خاۋەن تەۋفيقە و لەخوداۋە سەركەوتوۋە.

۲ - يا مرؤفى بەرەحمى بە بەزەمى دئەنرەمە، كە لەگەل ھەموو خزم و خوئىش و موسولمانىكا، دئەنرەم بەرەحم و بە بەزەمىيە.

۳ - یا هه ژاری دەسو دەمو دَل و داوین پاکی خاومن خیزانه که بۆخوی رهنج دەداو به پهنجی شانی خوی به بئ سکاڵا، خیزانی خوی به خێو دهکاو، چاوی له دهستی خله و بله و خه لکه وه نییه).

فهرمووی (دروودی خودای له سهر بئ): (خه لکی دۆزه خیش له م پینج تاقمانه به دهرنن:

۱ - گرووی ئەو گیل و گهلجوو بئ فهرانه ی که خویان به نیوه دا هه ل دهواسنو مال و حالیکیان بۆ خویان نییه و خه می مال و منال ناخون و نه بو دین و نه بو دنیا هه ول نادمن و به که لک نایهن.

۲ - گرووی دووهم: ئەو ناپاکه گزیکاره نهوسنو چلیس و ماله پهرستانه، که له هه رلا گوپیچه کی ته ماعیان بۆ دهر بکه وئ خویانی بۆ ده کوتن و کلکه له قی بۆ ده که ن!

۳ - گرووی سییه م: ئەو پیاوه فیلا ویاننه، که شه وو روژ به ده ورتانا دین و بۆ هه ل ده که رپن، که فیل و گزی و ناپاکی له خوت و مال و منال و نامووست بکه ن!).

۴ - چه زهرت (دروودی خودای له سهر بئ) باسی گرویه کی تریشی کرد که دۆزه خین: یا باسی گرووی ره زیلی و رژدی کرد، یا باسی گرووی درۆی کرد، که نه وانیش دۆزه خین.

۵ - فهرمووی: (گرویه کی تریشیان مروی سه رسه ری به د گۆی به د کرداری به د رهفتاره!). {تاج/۵، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۴۹۱۹}.

روونکردنه وه:

عییاضی کوپی حیماری ئەل-موجاشعیی دۆستیکی دیرینی پیغه مبه ر بووه، له به صره نیشته جی بوو، کۆمه لئ فهرمووده له پیغه مبه ره وه ده گیریت ته وه، که یه کیکیان ئەم فهرمووده یی ئیره یه، له ئەفرا دی سه حیجی موسلیمه، له سه ر فهرمایشتی إصابه ی شیخی عه سقلانی، واته: له بوخاریدا فهرمووده ی نییه، له پیش ئیسلام بوونیدا دیارییه ک ده با بۆ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) پیغه مبه ر لیی وهرناگری.

باۋكى ناۋى (حىمار) بوۋە، كە بەۋاتا گۆيدىرىژە، لە كوردىدا، ھەندى لەياسا
ناسانى شەرى گۆرپويانە بە (ھەممار) كە بەۋاتا خاۋەن گۆيدىرىژو كەردارە، لە
كوردىدا، گۈايە ئەقلى نايگىرى كە مەۋق ناۋ بىرى بەناۋى گۆيدىرىژەۋە، شتى وا
دەست تىۋەردانى بى بەلگەۋ نىشانەيە، ۋەك مامۇستاي ەسقىلانى دەفەرمۇي.

ئەم زاتانە، لە زاراۋە زانستى ەرموۋدەدا، دادەنرىن بە شاگردو ەقىي
عيياض، چونكە ەرموۋدەكانى ئەويان گىپراۋەتەۋە: موطرىفى كورى ەبدوللاي
كورى شەخىرو يەزىدى براى موطرىفو ەلەي كورى زيادو ەوقبەي كورى
صەھبان و كەسانى تىرىش!!

عيياض دەستورى وابوۋ كە دەھات بۆ مەككە، طەۋافى بەيتى بەجل و بەرگى
پىغەمبەرەۋە دەكرد، لەو كۆمەلەيە بوو، كەھەر بەجلى ئەھمەسىيەۋە تەۋافيان
دەكرد!

(قەسەيەكى نەستەق) بەم بۆنەي باسى (حىمارە)ۋە: جارىكيان لە ھۆدەكەي
خۇمدا، لە نەخۇشخانەي سەربازىي كەركوك دانىشتبووم، چوار دەورم پىرپوۋ لە
جاشو سەرۆك جاش، شەرىكى گەۋرە بوو بوو، جاشو جەيشىكى زۆر، لە كوزراۋو
زامار ەبەۋو، پىشمەرگە بەخوينى گەشى چەپكى لەخۇيان، سەركەۋتنيكى
گەۋرەيان تۆمار كىرديوو، لەكىۋە رەش و دەۋرۋەرى، لە ناۋچەي رانيە ۋ قەلادى.

مەئموورەكان و پەيۋەندىدارەكان، يەكە يەكەۋ بەرودوا، شەھادەتى ۋەفات و
پارەي تايبەتى كفن و ناشتنو شتى وايان لە لىژنەي تايبەت ۋەردەگرتو شەھىد، يا
زامارى خۇيان دەبرد بۆ جىگەي مەبەست، مەئموورى ھات، پىيم گوت: كاكە لى!
روتبەي شەھىدەكەت چىيەۋ ناۋى سيانى چىيە؟ كورە مەئموورەكە زۆر
بەشاۋىلكەيى گوتى: روتبەي شەھىدەكەم جاشەۋ ناۋى مام بايزە...).

گەرچى كۆرەكەمان ۋەكوو كۆرى ماتەم وابوۋ، بەلام خەلكەكە گشت پىكەنين،
سەرۆك جاشى ئاغابوۋ، كەمى لاۋو پۇشتەۋ پەرداخ بوو، ئەمەي زۆر پى ناخۇش

بوو، وەك پىرسىيىرى شەرىم ئى بىكا، بەمنى گوت: ئەرى مامۇستا پىم ئالىي ئەم ناوھ پىيسە، چۇن شوپن ئىمە كەوتووھ؟

منىش لەم كاتەدا، پىش ئەوھى وەلامى ئەم ئاغاىيە بدەمەوھ، بۆئەوھى زىياتر رى بۆ مەسەلەكە خۆش بىكەم، بە مەئموورەكەم گوت: ئەى كورى باش! ئەى روتبەو ناوى سىانى خۆت جىيە؟ گوتى: قوربان! خۆشم ھەر جاشم، روتبەكەم جاشە، جاشە شەھىدەكە باوكەم! ھەفتەى پىشوش باپىرەم شەھىد بوو، ئەویش ھەر جاش بوو، من و باوكەم مەئموور بووين تەرمەكەيمان وەرگرتەوھ، بەخوا واپروا، ھەمووى ھەفتەى دوانى ترە منىش شەھىد دەبەم!

كابىراى جاش ئاغا لىي توورە بوو، گوتى: ھەتىو! ئەم لەوچە لەوچە جىيە دەيكەى؟

سەرۆك جاشىكى تر گوتى: ئاغا! لىي مەگرە، وازى ئى بەئىنە، ديارە كە ئەقلى تىك چووھ، ناھەقى مەگرە، لە ھەفتەىيەكا دوو كەسى ئاواى بىكوژرى، ھەر باشە كە ھارىش نەبووھ!

ئەم جىرۆكە درىژە بالىرەدا ئەوئەندەى بەس بى.

۱۵۱۲) جاويدانى و ھەتا ھەتايى و نە مریى خەلك و دانىشتوانى بە ھەشتو دۆزەخ.

(۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

بَابُ خُلُودِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ فِيمَا هُمْ فِيهِ

۱۹۷۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَصَرَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ، أُتِيَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُدْبِحُ، ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ. فَيَزْدَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ، وَيَزْدَادُ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ».

{الحديث: ۷۱۱۳ = ۷۱۴۰ فم. ترج/ ۵، رقم: ۲۰۳۲ = ۶۵۴۸. تحفة/ ۷۴۲۴}:

عەبدوللاى كورى عومەر (رەزىي خۇداى ئى بىن) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بىن)

فەرمووى: (كاتى بەھەشتىيەكان لەبەھەشتا جىگىر دەبن و تىادا دادەمەزرىن، وە

ھەرۈھە دۆزەخىيەكانىش لە دۆزەخدا مۆل دەدرىن، ئەوجا جارچىيەك جار ھەل دەداو بەدەنگى بەرز بانگ دەکا: ئەى دانىشتوانى بەھەشت! گوئى بگرن. ئەوانىش گوئى قولاخ دەكەن و دەنوارن، تا بزەنن جارەكە چىيە، ديسان بانگى دۆزەخىيەكان دەكرئ و دەلئ: ئەى خەلگى دۆزەخ! گوئى رابگرن. ئەوانىش گوئى قولاخ دەبن و دەنوارن، تا بزەنن ئەو جارە چىيە!

ئەوجا مردن دەھيئن، لەشيۋەى بەرانیكى تەودا، لەسەر شوورەكەى نىۋانى بەھەشت و دۆزەخ، كەپيى دەگوترى: ئەعراف، لەوى بەرانەكە رادەگرن، جار چىيەكە بەھەردوو لا دەلئ: ئايا ئەمە دەناسن؟ ھەردوولا دەلئ: بەلئ ئەمە مردنە، ھەموويان بەباشى چاويان لىيەتى.

جا پىغەمبەر يەحيای كورپى پىغەمبەر زەكەريا (دروودى خودا لە خۆى و لەباوكى) بەرانەكە پال دەخاو بەچەقۆ سەرى دەپرئ. ئەنجا جارگىش بانگەواز ھەل دەدا: ئەى خەلگى بەھەشت! خوشى لەئىو، موزدەتان لى بى، ئىتر مردن نەما، ئىتر ھەتا ھەتايە لەبەھەشتا بەشادى و خوشى دەژين!

وہ ئەى خەلگى دۆزەخ! قوربەبەبانى سەرتان، قور بەبانى چاوتان، ئەوا دەرگای ئومىدەتان بە ئىجگارى لى داخرا، ئىتر مردن نەما، ھەتا ھەتايە ئەمە شويئتانە! جا بەھەشتىيەكان بەم بۇنە خوشەو، ئەوئەندەى تر كەيف خوش و شادمان دەبن و، دۆزەخىيەكانىش بەھۆى ئەم رووداوە دلتەزىنەو، ئەوئەندەى تر خەمبار و خەفەتبار دەبن!). {تاج/۴، زنجیرە: ۲، لاپەرە: ۲۵۳، ژمارە: ۳۹۸۴ — سوورەتى مەريەم}.

پوختەى نامەى بەھەشت

۱. بەكۆى دەنگ دوو جۆرد ژن لەبەھەشتا ھەن: يەكەم: ژنانى جىھان، دووم: پەريەكانى بەھەشت.

۲. بەشىۋەي گىشتى ژنان ھەم زۆرىنەي دانىشتوانى بەھەشتن، ھەم زۆرىنەي خەلگى دۆزەخن.
۳. پياۋى رەبەنى بى ژن نىيە، ھەموو پياۋى چەند ژنىكى ھەيە.
۴. كەسانى كە لەجىھانا، بەبى ژن مردوون، يابەبى مېرد مردوون، وەك مندال و پياۋى رەبەن و ژنى شوو نەكردوو، لە بەھەشتا دەبن بەخاۋەن ھاۋسەر، چونكە رەبەن لە بەھەشتا نىيە {وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ}.
۵. نىشانەكانى مروقى بەھەشتى لەجىھاندا (ژمارە: ۱۹۵۹).
۶. ژيانى بەھەشت، وەك ژيانى جىھان وايە، ژيانى جەستەيە، نەۋەك وەك مەسىحىيەكان دەلەين: ژيانى گيانى و بەس. مەبەست ئەۋەيە، لەبەھەشتا وەكوو جىھان ژن و مېردى و ھاۋسەرى ھەيە، خواردن و خواردنەۋەو خۆشى ھەستى (لەزەتتى حىسسى) ھەيە.
۷. لە بەھەشتا خواپەرستى و يادى خدا و قورئان خویندن و تەسبىحات ھەيە، بەلام بەبى ئەرك ئەنجامى دەدەن، ھەرۋەك چۆن ھەناسەدان زۆر ئاسان و سانايە و ھىچ ئەركىكى تىادا نىيە، بگرە كارى زۆر خۆش و پىۋىستىشە، خواپەرستى و تەسبىحات و قورئان خویندنیش ھەرۋەھا. {بىروانە: ژمارە: ۱۶۱۴} كە لەپىشەۋە رابورد.
۸. بەھەشتى بەچاۋى سەر خدا دەبىن.
۹. لە بەھەشتا ناخۆشى و نەخۆشى و ئەرك و ئازار و ئىش و خەم و خەفەت نىيە.
۱۰. لە بەھەشتا بازار ھەيە.
۱۱. ژيانى بەھەشت سەرەتاي ھەيە، بەلام بى كۆتايە و كۆتايى بۆ نىيە و ھەتا ھەتايە.
۱۲. بەھەشت ئىستا ھەيە، خوا خۆى دەزانى كە لەكۆيە.

۶۳- نامه‌ی چوینیتی دۆزه‌خ

کتاب صفة النار

{ برپاونه: تاج الأصول في أحاديث الرسول به‌کوردی. به‌رگی/۵، لاپه‌ره: ۷۷۴،

زنجیره: ۱۵۱، چاپی/۴، له ژماره: ۵۷۶۰ هه‌تا ژماره: ۵۷۹۵ + }

(۱۵۱۳) باسی هه‌وساره‌کانی دۆزه‌خ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: في ذكر أزمة النار

۱۹۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُؤْنَهَا». {الحديث: ۷۰۹۳ = ۷۱۲۰ فم: }

عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر

بین) فهرمووی: (ئهو روژه که دۆزه‌خ ده‌هینن، به‌ حه‌فتا هه‌زار فریشته، به‌ حه‌فتا

هه‌زار جلّه‌وو ره‌شمه‌و هه‌وسار به‌کیشی ده‌که‌ن). {ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره:

۳۹۷}.

روونکردنه‌وه:

چوینیتی ئەم گوریس و ره‌شمه‌و هه‌وسارو لغاوانه، خودای که‌وره خوی باشتری لی

ده‌زانی، گرنگ ئەوه‌یه که ئیمه بروامان پیی هه‌بن، خودا په‌نامان بدا لیی.

(۱۵۱۴) سه‌ختی که‌رمی ناگری دۆزه‌خ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: في شدة حر جهنم

۱۹۷۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ، جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ». قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لِكَافِيَةٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنَّهَا فَضَّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنَ جُزْءًا كُلُّهَا مِثْلُ

حَرْهًا». {الحديث: ۷۰۹۴ = ۷۱۲۱ فم. تجرید البخاری/۳، رقم: ۱۳۱۹ = ۳۲۶۶، ۳۲۶۵ + ۱۳۰۲ تجرید = ۳۲۳۰ فتح الباری. ترمذی. صفة جهنم: ۲۵۸۹. تحفة/۱۳۹۰۷}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (ئەم ئاگرە ئیوہ کە لەم جیھانەدا بەکاری دەھێنن و ئادەمیزاد ھەڵی دەکا، یەک لە ھەفتای ئاگرە دۆزەخ گەرمە، ئاگرە دۆزەخ ھەفتا ئەوەندە گەرمە). یاران (رەزای خودایان ئی بن) فەرموویان: قوربان! ئەو پیغەمبەری خودا! بەخودا خۆ ئەگەر ئاگرە دۆزەخ، بەقەد ئەم ئاگرە دنیاش گەرم بێ، بەسەو سەرو زیادە، بۆ سزاو ئازاردانی دۆزەخییەکان!

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بن): (دەسا شەست و نۆ جار لەم ئاگرە گەرمترە، رێک ھەفتا ئەوەندە ئی ئەم گەرمە). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۵۱، ژمارە: ۵۷۶۰ — باسو خواسی دۆزەخ و دەرگاکیانی}.

(۱۵۱۵) زۆر قوولای بنی دۆزەخ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: فِي بَعْدِ مَقَرِّ جَهَنَّمَ

۱۹۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ سَمِعَ وَجِبَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَدْرُونَ مَا هَذَا؟». قُلْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «هَذَا حَجَرٌ رُمِيَ بِهِ فِي النَّارِ مِنْذُ سَبْعِينَ خَرِيفًا، فَهُوَ يَهْوِي فِي النَّارِ الْآنَ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى قَعْرِهَا». {الحديث: ۷۰۹۶ = ۷۱۲۳ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەخزمەتی ھەزرەتدا بووین (دروودی خودای لەسەر بن) رەبەییەکی بەرگوئی کەوت، فەرمووی: (ئایا دەزانن کە ئەم گەرمیە چی بوو؟).

گۆتمان: قوربان! خودا و پیغەمبەری خودا باشی دەزانن. فەرمووی: (ئەو بەردیك بوو، ھەفتا سالا لە لیواری دۆزەخەو بەردراوئەو، لەوساو و ابەرپۆو ھەر بەردەبیئەو، تا ئیستا گەیشتە بنی و ئەو بوو کە ئیوہ گویتان لە گەرمەکی بوو).

روونکردنهوه:

۱- به لگه یه له سهر نه وه که دۆزه خ ئیستا هه یه و دروستکراوه.

۲- له گیرانه وهی ژماره: (۷۰۹۷) دا، دهفه رموی: (فَسَمِعْتُمْ وَجَبَتَهَا: نه وه بوو که ئیوه

گویتان له گرمه و رمبه که ی بوو) که ئه مه به لگه یه کی گه وره یه له سهر نه وه که یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خودا له سهر پیغه مبه ر و ره زای خودا له وان بی) له سهر رووی خه وار یق و که رامه ت، خه رقی عاده تیان بو بووه و شتی غه یبی زوریان له خزمه ت پیغه مبه ردا دیوه و بیستووه. (بروانه: ژماره: (۲) له م په راوه که جوبرائیلیان به چاوی خو یان بین ی، بروانه: ژماره: (۴) شه رخی سه در ی عومه ر (ژماره: ۱۰) موعجیزه یه کی گه وره یان بین ی (ژماره: ۷۳) و (ژماره: ۲۱۰۶) و (ژماره: ۲۱۰۷) و (ژماره: ۱۵۲۹) و (ژماره: ۱۵۳۰) و (ژماره: ۱۵۳۱) و (ژماره: ۱۵۳۲) و (ژماره: ۱۵۳۳) و (ژماره: ۱۵۳۴) و (ژماره: ۱۵۳۵) و (ژماره: ۱۵۳۶) و (ژماره: ۱۵۳۷) و (ژماره: ۱۵۳۸) و (ژماره: ۱۵۳۹) و (ژماره: ۱۵۴۰) و (ژماره: ۱۵۴۱) و (ژماره: ۱۵۴۲) و (ژماره: ۱۵۴۳). بروانه: (۱۶۷۶ = ۶۲۶۵).

۱۵۱۶ سووکتین سزای دۆزه خ

بَابُ فِي أَهْوَنِ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا

۱۹۷۸- عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا مَنْ لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ مِنَ النَّارِ، يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاعُهُ، كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدُّ مِنْهُ عَذَابًا، وَإِنَّهُ لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا». {الحديث: ۵۱۵ = تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۳۶ = ۶۵۶۲ فتح الباری. ترمذی. صفة جهنم: ۲۶۰۴}:

نوعمانی کوری به شیر (رهزای خودای بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی)

فه رمووی: (نه وه دۆزه خیه ی که ئیش و نازاری له هه موو که سی سووکتیه، کابرایه که جووتی پیلایو ئاگرینی له پیدایه، جووتی قهیتانی ئاگرینی پیوه یه، موخی ناو کاسه ی سهری وه ک مه نه لئ سهر ئاگر، به و پیلایوانه ده کوئی، له خو ی وایه که س

لهو نازاری قورسو سهختر نییه، به لآم له چاو خه لکی تردا، له گشت کهسن نازاری سووگتره!}. {تاج/۵، زنجیره: ۱۵۵، ژماره: ۵۷۸۲} + {ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۳۹۸} - ترسان له قاری خوا}.

۱۵۱۷) ناگری دۆزهخ ههتا کویی دۆزهخیه کان دیت

باب: مَا تَأْخُذُ النَّارُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ

۱۹۷۹- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى حُجْرَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى تَرْفُوتِهِ». {الحديث: ۷۰۹۹ = ۷۱۲۶ فم}:

سه موورهی کوری جوندوب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهمر بی) فهرمووی: (دۆزهخی واهیه له دۆزهخا، ناگر دهدا له قوله پیی، هی واهیه ناگر دهدا له ههردوو نه ژنوی، هیه تا پشتینهی نوقم دهبی له ناو ئاردا، هی وایش هیه ههتا بینه قاقای له ناگری دۆزهخدا دهچه قی!). {ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۳۹۹} - باسی ترسان له قاری خوا}.

۱۵۱۸) ملهوره سته مکاره کان ده چنه دۆزهخو بی نه واو لازه بوونایش ده چنه

به ههشت. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: النَّارُ يَدْخُلُهَا الْجَبَّارُونَ، وَالْجَنَّةُ يَدْخُلُهَا الضَّعَفَاءُ

۱۹۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوتِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ، وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: فَمَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضَعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ وَغَرَّتُهُمْ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِلْجَنَّةِ: إِنَّمَا أَنْتِ رَحْمَتِي، أَرْحَمُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَقَالَ لِلنَّارِ: إِنَّمَا أَنْتِ عَذَابِي، أَعَذَّبُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مَلُؤَهَا، فَاَمَّا النَّارُ فَلَا تَمْتَلِي، حَتَّى يَضَعَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رِجْلَهُ، تَقُولُ: قَطُّ قَطُّ قَطُّ. فَهَنَالِكَ تَمْتَلِي وَيُرَوَّى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، وَلَا يَظْلُمُ اللَّهُ

مِنْ خَلْقِهِ أَحَدًا، وَأَمَّا الْجَنَّةُ فَإِنَّ اللَّهَ يُنشِئُ لَهَا خَلْقًا». {الحديث: ۷۱۰۴ = ۷۱۳۱ فم.
تجريد البخارى بالكوردى = مختصر صحيح البخارى/ ۴، رقم: ۱۶۹۸ = ۴۸۵۰، ۴۸۴۹
فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بىن) ڧەرەموى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) ڧەرەموى:
(بەھەشت و دۆزەخ دەبى بە دەمەقائىيان، دۆزەخ دەلى: خۆشەويست بەزىزان و
بەزەبرو زەنگەكان تەرخان كراون بۆ من. بەھەشتيش دەلى: ئەى من چىمە، كەوا
ھەر لازەبوونەكان و بىنەواكانى ئەم خەلكەم تى دىن و بووم بەجىگەى دواروژى
رەش و رووتەكان!

ئەوجا خوداي گەورەو سەرورە دەڧەرەموى: ئەى بەھەشت! تۆ رەحمەتى منى،
ھەرکەسى خۆم بمەوى لە بەندەكانى خۆم رەحمى پى دەكەم و تۆ دەكەم بەشويى
رەحمەت بۆى، وە بەدۆزەخيش دەڧەرەموى: تۆ ھوى سزاي منى، ھەرکەسى خۆم
بمەوى لە بەندەكانى خۆم بەتۆ سزاي دەدەم و تۆ دەكەم بە جىگەى سزادانى، وە
بەلێنە لەسەرم كە ھەردوو لاتان پىركەم، ھەرکەسەتان لەخەلكى خۆى، بەلام
دۆزەخ ھەر لىرفەى دى، ھەر پىرنابى، پەيتا پەيتا ھەر خەلكى تى ڧرئ دەدەن و ھەر
دەلى: ئەگەر ماوہ بابى! ھەتا خودا پىي مەزنايى خۆى دادەنى لەسەرى. ئەوگاتە
وازەدەھىنى و دەلى: ئىتر بەسە، ئىتر بەسە، جىگە نەما، جا ئەوجا پىردەبى و
دەپەچنى بەسەريەكاو، لەناو خۆيدا پەنگ دەخواتەو! ديارە كە خوداي گەورەو
خاوەن شكۆ زۆرو ستەم و ناھەقى لەكەس ناكا، لە دروستكراوانى خۆى، وە ھەرودھا
بەھەشتيش ھەر پىرنابى و شويى وای ھەيە كەھەر چۆلە، تا خودا لەنوى خەلكى
ترى بۆ دروست دەكاو بەو خەلكە نوپىە چۆليەكانى بەھەشت پىردەكاتەو!).
{تاج: ۴، زنجیرە: ۳۴، ژمارە: ۴۱۱۷ — سوورەتى قاف}.

(۱۵۱۹) سزای نهوکهسه که بو یه که مجار له جیهاندا (سائیه) داهیتا.

(۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

بَابُ عَذَابٍ مِّنْ سَيِّبِ السَّوَابِ فِي النَّارِ

۱۹۸۱- عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ يَقُولُ: إِنَّ (الْبَحِيرَةَ) الَّتِي يُمنَعُ دَرْهَا لِلطَّوَاغِيتِ فَلَا يَحْلُبُهَا أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ، وَأَمَّا (السَّائِبَةُ) الَّتِي كَانُوا يُسَيِّبُونَهَا لِأَلِهَتِهِمْ فَلَا يُحْمَلُ عَلَيْهَا شَيْءٌ، وَقَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَيْتُ عَمْرَو بْنَ عَامِرٍ الْخَزَاعِيَّ يَجُرُّ قَصْبَهُ فِي النَّارِ، وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَابِ». {الحديث: ۷۱۲۲ = ۷۱۴۹ فم. تجريد البخاری بالكوردی ۴/، رقم: ۱۴۰۲ مکرر = ۳۵۲۱، ۴۶۲۳ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۳۱۷۷}:

زوهری، واته: ابن شه (داب (ردمعتی خودای بی) فهرمووی: لهسه عیدی کوری موسه ییه بیه بیست دهی فهرموو: لهکاتی روونکردنه وهی ئەم ئایه ته دا: {مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثْرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - المائدة - ۱۰۳/۵}.

واته: یهزدانی پاک و پیروز، خودای گه وره و سه روه نه (به حیره) داناو وه نه (سائیه) و نه (وه صیله) و نه (حام) به لام که سانی بی باوه و بی پروا و کو مه لهی بی ئایینان درو هه ل دهبه ست، به دهم خوداو وه ده لئین: ئەمانه هه ن و خودا بریارى داو، زور بهی ئەمانه یه ش که ئەم درو یانه دروست ده کن، بی هوش و بی ئەقلن).

زوهری فهرمووی: بیستم له سه عیدی کوری موسه ییه ب دهی فهرموو: به حیره به و وشتره ده لئین که شیر که یان قه ده دغه ده کرد بو بته سه رکه شه کانیا، له به ره وه که پینج سک له سه ر یه ک زاوه دوا سک که ی نی رینه بو وه، ئیتر به ره لایان ده کرد، نه سواری ده بوون و نه هیچیان پی ده کرد، وه بو نیشانه یه ش گو ییان شه ق ده کرد، ناویان ده نا به حیره، واته: گو ی هه لدر او، سائیه یه ش به و وشتره ده لئین که هه ندی کهس نه خو ش ده که وت ده یگوت: ئەگه ر خودا له م نه خو شینه چاکی کردمه وه فیه ساره وشتر سائیه بی، واته: مه ره خه س و به ره لابی بو خوداو هنده درو ینه کانیا، ئیتر نه سواری ده بوون و نه باریا ن لی ده نا. وه صیله یه ش ئەو وشتره مینگه ییه بو

كە نۆبەره كەي و سكى دووهمى لەسەر يەك مېچكە بوون و نېره يان لە نيواندا نەبوو، بۆيەش پېيان دەگوت وەصیلە، بەكوردی واتە: گەيپنەر، چونكە دوو مېچكە بەيەك دەگەياند، جا ئەويشيان بەرەلا دەگردو تەرخانيان دەگرد بۆ خودا درۆينەكانيان، حاميش وسترە نېره يەكە دەيكەن بەكەل، ئەندازە يەكی دياريكراو دەپەرئ و وسترە مېنگە بەكەل كەل دەدا، ئيتەر لەپاش ئەووە ئازاديان دەگرد لەبار كېشان و سەر بېرین و تەرخانيان دەگرد بۆ خودا درۆينەكانيان.

سەعیدی كورې موسەيەب دەيفەرموو: ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئى بىن) دەيفەرموو: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بىن) دەيفەرموو: (عەمرى كورې عاميرى كورې لوحەيى خوزاعيم، لەناو ئاگرى دۆزەخدا بىنى، حالى زۆر شېبوو، ريخۆلەي، خۆي بەناو ئاگرەكەدا بەكېش دەگرد، چونكە ئەو يەكەم كەسى بوو كە ئازەلى سائىبەي داھيئاو). {تاج/۴، زنجيرە: ۶، ژمارە: ۳۸۴۸ — سوورەتى مائيدە}.

۱۵۲. باسى زىيتى كاكيلەي بېباوەر لەناو ئاگرى دۆزەخدا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: عِظْمُ ضِرْسِ الْكَافِرِ فِي النَّارِ

۱۹۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ضِرْسُ الْكَافِرِ أَوْ نَابُ الْكَافِرِ مِثْلُ أَحَدٍ، وَغُلْظُ جِلْدِهِ مِثْلُ ثَلَاثٍ». {الحديث: ۷۱۱۴ = ۷۱۴۱ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئى بىن) فەرموو: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بىن) فەرموو: (لەرۆزى دوا رۆژدا كاكيلەي بېباوەر لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەقەد كىوى ئوحوود دەبى) يا فەرموو: (كەئبەي بېباوەر (كافر) لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەقەد چىاي ئوحوود دەبى كە غەزاي ئوحوود لەوى روويداوە، ئەستوورى پېستەكەيشى سى رۆژە ريگايە). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۵۲، ژمارە: ۵۷۵۲ — چۆنيتى دۆزەخى}.

ئەم فەرموودەيە لە تاجول ئوصولدا ئاوايە:

لەرۆزى دوا رۆژدا كاكيلەي بېباوەر بەقەد چىاي ئوحوود دەبى، رانيشى بەقەد كىوى بەيزاء دەبى، شوين فەنگيشى كە لەناو ئاگرەكەدا دادەنيشى سى قۇناغە، وەك ئيرەو رەبەزە). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۵۲، ژمارە: ۵۷۷۳ — ترمزى سند حسن}.

۱۹۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ قَالَ: «مَا بَيْنَ مَنْكَبِي الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ». {الحديث: ۷۱۱۵ = ۷۱۴۲ فم. تجريد البخاری = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۲۰۳۴ = ۶۵۵۱ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (لەشی دۆزەخییەکان لەدۆزەخا ئەوەندە زل و گەورەییە، تەنانەت نیوانی ھەردوو سەرشارنی ناموسولمان، لە دۆزەخدا سێ رۆژە رینگەییە بۆ سواری خێرا). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۵۲، ژمارە: ۵۷۷۱ - چۆنیتی دۆزەخی}.

۱۵۲۱) سزای ئەو کەسانەی کە لەم جیھانەدا نازاری خەلکی بێ تاوان دەدەن.

(۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)

باب: عَذَابُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ

۱۹۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سَيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْعَهَا، وَإِنَّ رِجْعَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا». {الحديث: ۷۱۲۳ = ۷۱۵۰ فم}:

ئەم ھەرموودەییە بەتەواوی لە (کتاب اللباس والزينة) دا رابورد، زنجیرە: ۱۰۷۲،

ژمارە: ۱۳۸۸،

۱۹۸۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنْ طَالَتْ بِكَ مَدَّةٌ أَوْشَكْتَ أَنْ تَرَى قَوْمًا يَغْدُونَ فِي سَخَطِ اللَّهِ وَيَرْوَحُونَ فِي لَعْنَتِهِ، فِي أَيْدِيهِمْ مِثْلُ أَذْنَابِ الْبَقَرِ». {الحديث: ۷۱۲۵ = ۷۱۵۲ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: بیستم لە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ)

ھەرمووی: (ئەو ئەبو ھورەیرە! ئەگەر مەرگ مەودات بدات و ماوەیی تر لەپاش ئیمە بژیت، دوورنوییە کە فریای ئەو سەردەمە بکەویت، کە دەست و پێوەندی دەسەلاتدارە ستەمکارەکان بەچاوی خۆت ببینی، کەسەر لەبەیانیان خودا لەخوێان

تووړه دهكهن و شایانی قاری خودا دهن و سهر لهئیواران شایستهی نه فرمت و له عنه تی خودا دهن، نیشانهی هره گه وړدیان نه ودهیه: که لیسکیان وا به دهسته وه له کلکی گادهکا، که مروقی بیتوانی پی فله لاقه دهکهن!).

۱۵۲۲) نازدارترین کهس، له ناموسولمانه کان، له جیهاندا، له قیامه ندا همل ده کیشری له سزای دوزخ، بیتازترین که سیش له موسولمانه کان، له قیامه ندا هملده کیشری له نازو به هره ی به هه شت. (۷۰۱۱ - ۷۰۱۳)

بَابُ: صَبَغُ أَنْعَمَ أَهْلُ الدُّنْيَا فِي النَّارِ وَصَبَغُ أَشَدَّهُمْ بُؤْسًا فِي الْجَنَّةِ

۱۹۸۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُؤْتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُصَبَغُ فِي النَّارِ صَبْغَةً ثُمَّ يُقَالُ: يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيُصَبَغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ». {الحديث: ۷۰۱۹ = ۷۰۴۴ فم}:

نه نهس (رهزای خودای بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی:

(له روژی دوا روژدا، کي له خه لکی جیهان، که له جیهاندا له هه موو که سئ ناز په روه تر بووه، که شایانی ناگری دوزخ بی، دهیښن و وهك جلی له رنگی هه لکیشی ناوا له ناگری دوزخ هه لی دهکیشن و نه و جا پیی دهلین: نهی کابرا! نه و هتی هه یت هه ت خوښیت دیوه؟ نایا هه رگیز له زیانتا ریکه و تووه که تووشی نازو نیعمه ت بووبیت؟ دهلن: نا به خودا نهی په روه ردگارم!).

هه روه ها کي له جیهاندا، که له هه موو که سئ زیاتر، سزاو نیښ و نازارو ناخوښی دیبی، که شایانی نه و ده بی که بجیته به هه شته وه دهیښن و، وهك خامی له خومی هه لکیشن ناوا هه لی دهکیشن له خوښی به هه شت و جاپیی هگوتری: نهی رو لهی نادهم! نهی ناده میزاد! نایا نه و هتی هه یت هه رگیز ناخوښی و نارحه تیت بینیه؟ نایا هه ت تووشی سه ختی و مهینه تی بوویت له زیانتا؟

ئەۋىش دەلى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ئەى پەرۋەردىگارم! نە توۋشى ناخۇشى بوومۇ نە سەخلەتى و سەختىم بىنىۋە).

روونكر دىنەۋە:

يەكەم:-- لە فەرمايشتى رافە نووسەكان، وەك دانەرى تاجول ئوصول و ئىمامى نەۋەۋى و شىخى عەسقىلانى و مامۇستاي بەدرى عەينى و خاۋەنى فەتھولولھەم و لەكۆى گىرپانەۋەكانى ئەم باسى دۆزەخ و خەلكەكەى، دەرەكەۋى كە: (كۆمەلى فەرموودەى بەھىز ھەن، كەمىك لەناو خۇيانا جۆرە جىاۋازىيەكىان ھەيە، قسە لە چۆنىتى و گەۋرەيى و بچووكىي لەش و ئەندامى بىباۋەرپان لە دۆزەخا دەكەن، وەك ھەندى فەرموودە باسى ئەۋە دەكا كە ھەندى لە ناموسولمانەكان لە دۆزەخدا زۆر زەبەلاح و فىلەتەنن، تەنەت خرىيەكىان بەقەد كىۋى ئوحد دەبى، يا لەنەرمەى گوچكەيەۋە ھەتا سەرشانى ناموسولمان لە دۆزەخا، ماۋەى ھەوت سائە رىگەيە، يا ئەستوورى و قەۋىتى پىستەكەى سى رۆژە رىگەيە، يان ئەستوورى پىستەكەى چل و دوو بال قوۋلە!

جىگە قىنگى يەكى لەم ناموسولمان و زەبەلاحانە، لەناو ئاگرى دۆزەخدا، بەقەد نىۋانى رەبەزەۋ مەدىنە دەبى، كە رەبەزە گۈندىكە لە نىزىك مەدىنەۋە، گۆرى ئەبو زەررى غىفارى لەۋىيە، يا بەئەندازەى نىۋانى مەككەۋ مەدىنە دەبى، يا درىژى و پانى زمانى ناموسولمان لە دۆزەخدا، فرسەخى دوو فرسەخ، وەك رايەخ لەسەر زەۋى رادەخرى، خەلكى تىرى دۆزەخ بەسەرىدا دەرۋن و دىن و دەچىن، بەپى دەيشىلن، وەھەندى فەرموودەى تر باسى ئەۋە دەكەن كە لەش و جەستەى دەعيە زل و فىزن و خۇ بەزلزانەكان، كاتى ھەشەر دەكرىن، لە رۆژى قىامەتدا، بەقەد مىروولەيەك دەبن، لەسەر شەكل و شىۋەى مروۋف دەبن، وەگەلى فەرموودەى تىرى لەم بابەتانە ھەن، كەباس لە چۆنىتى و چەندىتى ئەندام و لەش و قەبارەى دۆزەخيان و ناموسولمانان لە دۆزەخدا دەكەن، لەگەل ھەندى جىايى و جىاۋازى لەھەندى لايەنەۋە لەناو ئەم فەرموودانەدا.

لەبەر رووناكىي ئەم خالانەي دواوودو كۆمەللى ھۆكارى تر، كە لەرافە نامە سەرچاوە بتمانە پىكراوەكاندا روونكراونەتەو، ئەم جوۆرە جىاوازى و بەروالەت لەگەل يەك نەگونجاوىي ئەم فەرموودانە قەيدى نىيە. چونكە:

۱- لە پلەي يەكەما، مەبەستى سەرەكى لەم دەربرپانە، ئەوەيە كە ئىمەي موسولمان لەحالى شېرى دۆزەخيان بەباشى حالى ببين، كە لەدۆزەخا - خودا پەنامان بدا - چەندە سزايان سەختە، ھەتا شەيتان و دەستەو بەستەي شەيتان و برىق و باقى ژيانى چەند رۆژەي ئەم جىهانە، تەفرەمان نەدەن و بۆ مېشى گامىشى لە كىس خۆمان نەدەين، لەقارو بېباكى خوداي گەورەو سەرورە بترسىن، ھەمىشە ئەو رۆژە رەشەو ئىش و نازارو سزاي دۆزەخى نەبېراوەمان لەبەرچا و بى، دووربين بين و كورتبين نەبين!

۲- سزاي دۆزەخىەكان لە دۆزەخدا ھەموويان وەك يەك نين، بەلگەو جىاوازيەكى زۆر ھەيە، لەنيوانى چەندىتى و چۆنىتى سزاي دۆزەخىەكاندا، لەناو خوياندا، بۆ نموونە: سزاي فیرعەون و نەمروودو شەددادو ئەبو جەھل، گەللى گەللى قورسو سەختەرە، لەسزاي ناموسولمانىكى رەشۆكى، كە لەجىهاندا، نەداواي خواپەتى كردبى، نە زولم و زۆرو ناھەقى كردبى لەكەسى، تەنيا لەسەر ئەو سزا دەدرى كە بېباوەر بوو، بەگوڤى خوداو پىغەمبەرى ئەوى نەكردوو، دواي نەفس و ھەوس و شەيتان كەوتوو!

۳- گەللى جار جوۆرى سزاو، چۆنىتى لەش و جەستەيان، ئامازەيە بۆ تاوانەكانى جىهانيان، وەك حەشركردنى دەعيە زلان، لەسەر شىوې پياوئى بەقەد مىرووچەيئ بى! يا زمانى غەيبەتكار، فرسەخى، يا زياتر، وەك حەسرو بەرە رادەخرى و خەلك بەسەريدا ھاتوچۆ دەكەن!

۴ بۆيە جەستەو ئەندامەكانى بېباوەران گەورە دەكرين، ھەتا زياتر نازارو ئىش بچيژن، ديارە ئەو گۆرانكارىەيش بەپيى چۆنىتى و چەندىتى تاوانەكانيانە لەم

جيهانهدا، له بهرئوه جيايى ههيه له نيوانى ئەندامى دۆزهخيهكا، له گهه
دۆزهخيهكى تر دا.

۵ - ئەم جوړه جياوازييانه هه موو ته ئويل ده گريڻ و به پيى كه سو جېگه و
شوڤن و جوړى تاوان ليك ده دريښه وه و هاوسازى و هاوگونجانيان بو ده گري،
له بهرئوه له م رووه وه هيج كيشه يى دروست ناكهن، به ويښه: ده گوتري: هه ندى
بيباوه به پيى تاوانه كهى ئەستوورى چه رمه كهى سى رۆژه ريگهيه، وه هه ندىكى
تر، ئەستوورى پيسته كهى چلو دوو باه به پيى تاوانه كهى، وه هه ندى تر پيښ
رۆژه ريگهيه، له بهر هه مان هو، وه هه روه ها... تاد.

۶ - خه لگه هو شياربىن خودا بيباكه!

كه سى به چاوى ژيريى، سه رنجى حالى ژيانى زورينهى دروستكراوان بدا، له م
جيهانى يه كه مه دا، كه چۆن به تان و پوى مهينه تو خه م و خه فه تو ئيش و ئازارو
كاره ساتى دلته زين، چنراوه و ته نراوه، بوى ده رده كه وى: كه لايه نى تاريكى ژيان،
نموونه يه كى زيندوو له ژيانى ناو دۆزه خ.

ئو هه مكه ئيش و ئازارو ترسو ناخوشيه، كه به بى پسان و هه ميشه و رۆژانه،
به بهر چاومانه وه، دووباره و سى باره و ده باره و سه د باره و هه زار باره ده بنه وه،
تابلويه كن له تابلوكانى ژيانى ناو ئاگرى سوورى دۆزه خ!!

به چاوى خوڤ ديومه، كه مروڤى داماو، به ده ستى ژانى گورچيله، يا ژانه دل، يا
نه وباتى ره بو، يا ئيشى خوڤه و شيرپه نهجه و گاگري نه وه، به ده سه عات و به زياتريش،
له سه ر سه ر خولاوه ته وه و كه سيش ده سه لآتى هيجى نه بووه بوى كه بى كات،
هه يانبوو به رى سه ختياى ژان و ئيشه كه يى نه گرتوو وه له تاوانا دلى وه ستاوه!

كوڤيكي لاوم دى، ئەفسه رى ئيحتياط بوو، پزيشك بوو، مه سيحى بوو، ناوى
دوكتور مومتاز بوو، تووشى زهجه سه درييه بوو، له خه سه ته خانه ي كه ركوو كى
سه ربازى، ده رزيه كى زاييلوكاينى له ده ماروه له خويدا، له تاو ژانى سينگو دلى،
به رگه ي نه گرتو كوشتى!

له راستیدا یهك چركه نیه له ژینه دا، كه ئیش و ئازارو خه مو خه فته و مهینه ت، وهك قیسپ نه بارین، وا به بهر چاوه وه كه روژانه به ملیونه ها روخ، به هه قو به ناهه ق دهكیشری، لهش بی سهر و بی گیان دهكری، روژه له بهر دایك هه ل دهگیری، گیانله بهرانی بی تاوان دهبن به ژیر ههره سی بوومه له رزه و رووخانی دارو به ردو كان و خانوو ئوتومبیل و فرۆكه وه، لافاوی مهرگ به هه زارو یهك ناوه وه، گیانی نازداران دروینه دهكا، روژانه به هه زاران لاوو كچ و كورو ژن و پیاو دهبن به داوی شیرپه نجه و دهردی كوشنده ی تره وه، ههر موپته لایه، به سال، به ده سال، له ژیر باری ئیش و ئازاری هه مه جوړی جیا جیای گولی و گهری و دهردی بی دهرمانا ده تلینه وه! له بهر زوری كوشتن به گولله و بومباو مین... ژیان بووه به تاقیگای جهنگیه رستان!

ئهم هه موو ئاژه له، له قه ساخانه كانا، سهر ده برپین، ئهم هه موو مهل و مورو ناسك و بز و مهره، به رده وام، گورگ و شیر و پلنگ و هه لؤو دال و مروقه، په لپه لیان دهكهن و چاوو دل و جهرگ و هه ناویان، له ت له ت و كوت كوت دهكهن!

ته نانه ت دهریاكانیش، به و هه مكه زلی و پانی و پورپیه ی خویانه وه، به خوینی ماسی سك هه لدر اوو نه هه نگی شه قو په فكر او سوور بوون!

به هاران ئهم گشته گیانله به ره خنجیله و نه شمیلانه، له دایك دهبن، به هه زارو یهك شیوه دهر اژینه وه و به دهنگ و رهنگی جوان و خوشیان، سروشت دهكهن به تابلوی به هه شت، كه چی له ناكاویكا، له پایزانا، به بی تاوان، و هیشوومه و گهرده لولوی مهرگ و سهرماو سوله ی پایز، له به هه شتی ژین و هه دهریان دهنی!

دهی ئهم كۆمیدییه سهرمه دییه، ئهم شانوی مهرگه ساته، ئهم به رده وام بوونی ئهم هه موو ئیش و ئازارو نه شكه نجه یه، به لگه یه له سهر بیباکی خودای گه وره و بیباك، هه روهك كوتومت، نموونه یه كه له ژیانی ناو دوزه خی ئهو جیهان. خوا په نامان بدا. نامین.

كاكه! بزانه: خودا بى باكه
دلت له به ندى دنيارهاكه
خوشكى موسولمان! توش وه كوو كاكه
به گويى برا تكه: روو له خودا كه!

دووهم: وهك هه موومان ده زانين، جوانترين و ناسراوترين راقه نامه (شهرح) بو صه حيحى موسليم، هه تا ئه م سه رده مه راقه نامه كه ي ئيمامى نه وه وييه، ته نانه ت دانانى سه ر باسه كان و ناوى بابيه ته كانى فه رمووده كان، له پله ي يه كه مدا ده گه رپته وه بو ئيمامى نه وه وي، جا له م روو وه پوخته ي له ژيان نامه ي ئيمامى نه وه وي دهنووسين:

۱- ناوو نه ژادو نه سه يى (ره زاو ره حمه تى خودا ي لى بى):

(الإمام الحافظ، الأَوْحَدُ، الْقُدُّوَةُ، شَيْخُ الْإِسْلَام، عِلْمُ الْأَوْلِيَاءِ، محيى الدين، أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ شَرَفٍ، الإمام الربَّانِي، الشافِعِيُّ الثَّانِي).

۲- ميژووى له داىكبوونى و سه رده مى منالى:

له مانگى موحه رده مى سالى (۶۳۱) كوچيدا، له گوندى نه وا، له باوك و داىكيكى زور باش له داىك بووه، گوندى نه وا سه ر به شارى حوران له سووريا، كه وهك ده لىن: سووريا به هه شتى خودايه له سه ر رووى زه وي. كه سناو (كونيه) (ابو زكريا). نازناو (له قه ب) (محيى الدين) ه.

به مندالى ده ستى كردووه به خویندن، له ته مه نى ده سالىدا ده ستى كردووه به له به ركردنى قورئان و خویندنى په راوه كانى شهرع (فقه). حوران، يا حه ورا و لا تيكي به پیت و فه ره، ده كه ويته رووى رووگه ي ديمه شقه وه و سه ر به ديمه شقه. واپى ده كه وي له و ده مه دا شىخى خواناس، شىخ ياسينى مه راكيشى له ويوه رت ده بى، ده روانى وا كومه لى منال زورى لى ده كه ن كه له گه لىانا يارى بكات، نه ويش له ده ستیان راده كاو، له به ر خو شيه وه قورئان له به رده كاو ده وری ده كاته وه.

له بهرئوه شیخ یاسین دهچې بۆلای باوکی ئیمامی نه وه وی و ئاموژگاری دهکا که چاوی خیری لیی بئ و تهرخانی بکات بؤ خویندنی ئایینی، ئه ویش به گوئی دهکا.

باوکی دهگیرپته وه: شهوی بیست و ههوتی مانگی رهمهزان بوو، نه وه وی ته مهنی ههوت سالان بوو، له تهنیشتمه وه خه وتبوو، دهوری نیوه شه و خه بهری بؤوه، گوتی: (بابه! ئهم رووناکیه چیه که وا ماله که ی پرکردوه؟!).

خیزان هه موو خه بهریان بؤوه، ئیمه هیچمان نه دی. باوکی فهرمووی: ئیتر زانیم که شهوی له یله تولقه دره.

۳- دهستکردنی به فقهییه تی:

له سالی (۱۶۹۹) دا، دهچې بؤ دیمه شق و له وی ده بی به فقهی و له وی له خویندنگای ره و احییه داده مه زری، به نانی فقهییه تی، له قوتا بخانه که ی ره و احییه ده زی، که له تهنیشتمه سجدول ئه مه و ییه وه ده بی، به چوار مانگو نیو په راوی (التنبیه) له بهر دهکا، ئه و جا له خزمه تی باوکید، له سالی (۱۶۵۱) ی کۆچیدا دهچې بؤ هه ج، زۆرینه ی کات له ریگه نه خو ش ده بی و تای لی دی، تایه که بهری نادا، هه تا روژی عهرمه که له سه ر کیوی عهرمه حاجیان ده وهستن، که ریکه وتی روژی ههینی دهکات!

چل و پینج شه و له مه دینه له خزمه ت پیغه مبه ردا ده مینیته وه، له پاش هه جه که ی ده گه رپته وه بؤ دیمه شق.

خوی ده فهرمووی: له م ماوه یه دا، روژانه، دوازه وانه م له خزمه تی مامۆستا گانمدا ده خویند، ئه و په راویزو حاشیانه ی که پیویست بوون بؤ روونکردنه وه و اتاو دهربرپنه سه خت و جیگه قورسه کان، خۆم ده منووسینه وه و کتیبه کانم خو ش ده کرد، خودای گه و ره پیت و فهری خسته کاته که م، ویستم که خهریکی پزیشکی بم، خۆم خهریک کرد به په راوی (القانون فی الطب) وه که دانراوی شیخی ئیبنو سینایه، به لام دلم تاریک بوو، چه ند روژی نه مه ده توانی

خه ریکی هیج بېم، تهنانت به زه یم به خو ما دهاته وه، هه تا قانونه که م فروشت و له و بیرو بیردو زه په شیمان بوومه وه، ئیتر خودا دلی رووناک کردم وه و نه و حالته م نه ما).
دانانی کتیب:

۴- له دهوری سالی (۶۶۰) دا، که تهمه نی له دهوری (۳۰) سالی دا بووه، دهست دهکا به دانانی کتیب و په راو هه تا کاتی مردن.

۵- سه رو کایه تی مه شیخه ی حه دیت:

له سالی (۶۶۵) دا، له تهمه نی سی و چوار سالی دا، ده بی به سه رو کی مه شیخه ی دارول حه دیت، له دیمه شق، وه هه تا کاتی مردنی له و پایه دا ده می نی.
۶- زوه دو ته قوای:

پی شه و نه وه وی (رحمه تی خودای لی بن) هه تا خه یال بر بکات، خاوه نی زوه دو وهرعو ته قوا بوو، به واتای وشه بو خودا لی را بوو، شیخ موحیه دین ده فهرموئ: (گله یم له لای کرد: که بوجی وا گوزهرانت له خوت گرانکردو وه؟ له خواردن و جل و بهرگ و گوزهرانا، خوت جه ره باببه داوه، تهنانت ناچیته گهرماوو حه مامیش، ده ترسم که تووشی نه خو شی ببیت و هم گوزهرانه زبره له کارو ئیشت بکات!).

که چی فهرمووی: (فیساره کهس نه وه نده بهرؤزوو بوو، وه نه وه نده خواپهرستی کردو وه، هه تا پیستی شین هه لگه را بوو!).

نه وه وی (رحمه تی خودای لی بن) میوه و خه یاری نه ده خوارد، ده فهرموو: (نه با دا جه ستم شیدار بکا و خه وم لی بخت!).

۷- کورته یه کی پوختی ژیا نی: ئیبنو عه طار ده فهرموئ: زوه دو وهرعو که راماتی نه وه وی نه وه نده مه شه و ره پیو یستی به باس نییه.

ئه مه میش کورته یه کی پوختی ژیا نیه تی: (هه تا بلایت زاهیدو دنیا نه ویست بوو، له په رستن و عیبادت و زیکرو یادی خودا و ویردا قال و کولا بوو، شه و نو یتریکی زوری ده کرد، شه وو رؤز خه ریکی خواپهرستی و کتیب دانان بوو، به هه ناسه له خودا بی ئاگا نه بوو، زور سه خی بوو، مانگانه یه کی باشی هه بوو،

هەمووی دەکرد بەخێر، ساڵ دوازدە مانگە بەرۆژوو بوو، پێنج رۆژ نەبێ، رۆژی یەكەمی جەژنی رەمەزان و چوار رۆژەكەى جەژنى قوربان، زۆرىنەى كات بەو دەژیا كە باوكى لەنەواوە بۆى دەهینا و مووچەكەى خۆى كەهى سەرۆكایەتى مەشیخەى دارولحەدیث بوو دەيکرد بەخێر.

ئەمەيش خواردن و خواردنەوى بوو: ئیوارە رۆژوو دەشكان و ژەمى نانى ئیوارەى دەخوارد، قەت دوو پێخۆرى نەدەخوارد، شەوو رۆژى یەك ژەم نانى دەخواردو بەس، لەپیش مەلا بانگانیشا، لەجیاتى پارشیو جامى ناوى دەخواردەو). ئیبنو عەططار كە فەقیى بوو، فەرمووی: لەبارەى میوەو قسەم لەگەڵیدا كرد، كە بۆجى ناىخۆیت؟

فەرمووی: (دیمەشق ئەوقافى زۆرە، خاوەن باخەكانیش زۆریان منالى هەتیون و لەژێر چاودێرى كەسى تردان و زۆر لە باخەكانیش دەدرێن بە ملكانە، كە مامەلەى وایش راجیایى تىادایە كە دروستە یانا، ئیتەر چۆن دڵم بەراىى بدا كە لەشتى وا بخرۆم؟!).

۸- ئەمەيش مال و حال و دارایی و سامانى بوو: (ژنى نەهیناوە، منالى نەبوو، لە گۆشەى مدرسەى رەواحیەدا، لەپەنا مزگەوتا دەژیا، دیارى و دەسەنەى لەكەس وەرنەدەگرت و نەدەچوو بۆ سەر دەعوەتى كەس، مەگەر چۆنھا، جارێ شیخ بورهانه دینی ئەسكەندەرانى، تكای زۆرى ئى كرد، كە لەلای ئەو بەربانگ بکاتەو، فەرمووی: بەربانگەكە بەهینە بۆ ئێرە، لێرە پێكەو بەربانگ دەكەینەو!

ئەمەيش هەموو سامانەكەى بوو: حەسیرى لەسەرى دەخەوت، مەوجى لەكاتى خەودا دەیدا بەخۆیدا، گۆزەیهكى هەبوو بۆ ئاو لیخواردنەو، میزەرێكى خامو جبەیهكى خامو دیشداشەو دەریپێهەكى خامو جووتى سۆل و ئاو بێنەو دەست بشۆ!!).

۹- دانراو بەرھەمە قەلەمییەکانی:

بەرھەم و پەراوى زۆرە، لەھەموویان ناودارتر:

۱۰۔ مهرگی (رحمہتی خودای لی بی):

ئەوجا نەو دەوی بە منی فەر موو: (ههسته بابچین مالاووهی و خواحافیزی له هاوێ و دۆست و خۆشهویستانمان بکهین!). منیش له گه'یدا چووم بۆ گۆرستان و سهردانی گۆری هه'ندێ له مامۆستاکانی خۆی کردو دینی کردو گریا بۆیان، ئەوجا

دىنىي سەردانى دۆستو بىرادەرانى، كە لەژيانا مابوون كىردو بۇ سىبەينى بەيانى سەفەرى كىرد).

لەسالى (۶۷۱) كۆچىدا، گەراپىيەو بۇ نەوا، لەپىشدا ھەموو ئەو كىتەپنەي كە لە ئەوقافى خواستبوو گەراندىيەو بۇ ئەوقاف، وەك گوتمان رۆيشت بۇ دىنىي سەردانى گۆرى مامۇستاكانىي بۇيان پاراپىيەو و نىزاي باشى كىرد بۇيان و لەسەريان گىيا، سەردانى دۆستو بىرادەرانى خۇي كىردو خواخافىزى لىيان كىرد، وە سەردانى باوكى لەگوندى نەواكىرد، ئەوجا رۆيشت دىنىي سەردانى بەيتولەقدىس و خەلىلى كىرد، كەوان لە فەلەستىن.

ئەوجا گەراپىيەو بۇ گوندى نەوا، لەوئ لەمالى باوكى نەخۇش كەوت.

ئىبنو عەططار (رەھمەتى خوداى ئى بىن) دەفەرمۇي: كەبىستىم نەخۇش كەوتوو لەنەوا، چووم بۇسەردانى، لە دىمەشقەو چووم، كە چومە خىزمەتى، زۆرى پى شادمان بوو، دوايى، كە خەرىك بوو، تەواو چاك بىيىتەو، فەرمۇي پىم: (بىرپۇرەو بۇ ناو مال و منالەت)، منىش گەرامەو بۇ دىمەشق. شەوى چوار شەممە، بىست و چوارى مانگى رەجەب، سالى (۶۷۱) شەش سەدو خەفتا و شەشى كۆچى، لەمالى باوكى، لەنەوا، مەرگ دەبى بەمىوانى و لەنەوا دەنئىزى، چلو پىنج سال و چەند مانگى ژياو.

ئىبنو عەططار فەرمۇي:

من لەسەر روخسەتى خۇي، رۆزى بىستى رەجەب بەجىم ھىشت، تەندروستى زۆر باش بوو، كەچى شەوى بىست و چوارى رەجەب، كە شەوى چوار شەممە بوو، فەرمانى ھەق بەجى دەھىنىي و دەمرى.

من ئەو شەو نووستبووم، لە خەوما بىنىم كەوا كەسى، لە مزگەوتى گەورە دىمەشق، بانگەواز ھەل دەدا: (وەرەن بۇ نوپۇز كىرد لەسەر تەرمى فەيسارە مامۇستا) خەلىش بەھوى ئەم جارپانەو شەلەژان، منىش لەخەو خەبەرم بۇو، جا بۇ شەوى ھەينى پەيامى مەرگى نەو وىمان پى گەيشت، جا لەمزگەوتى گەورە دىمەشق نوپۇزى غانەبىيان لەسەر كىردو موسولمانان زۆر زۆر پەرۇش بوون بۇي و خەفەتيان خوارد بۇي. (بە ھەزاران ھەزار رەھمەتى خوداى ئى بىن).

يادى يياو چاكان رەھمەتى ئى دەبارى:

باوكم حاجى فارس ھەممە خان ھەسەن موصطەفا ھەنىف، لەمالى خۇمان لە
 سلىمانى، لە گەرەكى چوارباغ، زۆر نەخۆش بوو، ماوەيى لەسەرچى كەوت، گايەكى
 كرىبوو بۇ خىر، ھەرمووى پيمان: (سەرى بېرن، با لەپىش خۇمەو رەوانەى بكەم).
 منىش عەرزىمكرد: بۇ چاوەروانى رۆژى ھەينى نەكەين، كە رىكەوتى رۆژىكى
 پىرۆز دەكا!

ھەرمووى: فريا ناكەوى، من ناگەمە رۆژى ھەينى دەمرم!).

لەم كاتەدا باوكم دەستى كرد بەگريان، عەرزىمكرد: باو! بۆچى دەگرى؟ تۆ،
 لەخودا بەزىادىي، ھەجىت كردوو، عەمرەت كردوو، سەردانى گۆرى پىغەمبەرت
 كردوو، نوێژو رۆژوو قايم بووى، بەشى خۆت، سوپاس بۇ خودا، چاكەو باشەت
 لەپىش خۆتەو رەوانە كردوو. ھەرمووى: من لەمردن ناترسم، بەلام بۇ ئەو
 دەگرىم كە لەئىو جىادەبەمەو، بەراستى ھىچ شتئ وەك جىابوونەو لە
 خۆشەويستان و موھارەقەى ئەھباب ناخۆش نىيە). ئەوكاتە دوو خوشكم ھەبوو،
 ناويان عائىشەو خاوەر بوو، لە گوندەكەى خۇمان لە برايماو شوويانكردبوو، لەوى
 مابوون، دوو رۆژبوو ھاتبوون بۆلاى باوكم.

ئامۆزايەكى باوكم ھەبوو، ناوى دادە رەھەى لالە عەزىز بوو، دادە رەھە
 ھاسەرى حاجى ئەو رەھىمى برايماوھىيى بوو، حاجى ئەو رەھىم و ھەمەى ئەولا،
 كە خزم و دۆستى باوكم بوون، چەند سالى بوو، مردبوون.

ئەو شەوھى كە باوكم عەمرى خودا دەكا، دادە رەھە خەو دەبينى: (حاجى
 ئەورەھىمى مېردى و ھەمەى ئەولا، لەكانى ئەھمەد بەگ خەرىكن دەستنوێژ
 دەگرن، پىيان دەلئ: ئەو خىرە كەوان لىرە؟). دەلئىن: حاجى فارسى ھەممە خان
 مردوو، ئەچىن بۆلاى ئەو). كانى ئەھمەد بەگ والەسەر شاخى دارەغا، لەسەر
 رىگەى برايماو سلىمانى. ئىتر دادە رەھە ھات بۆلاى باوكم، بەقسە فرياي نەكەوت
 بەلام فرياي تەرمەكەى كەوت.

مردن به وینله ی راوچی شاره ز
 بو پاگو ی روحممان وانه پاریزا
 هه رکه س ناو دینین له دۆست و یاران
 یا وانه جیددا، یا وانه قهبران
 ئیمه گیای مه رگین، پیالهی ده نوشین
 هاکشایی ژبن، بوو به زاری و شین
 لهی خودا! ره حمی بکه به حالمان
 گوژی ئاگرین، نه بی به مالممان!

ژماره ی زنجیره یی	ناوی خاوه ن ژياننامه	ژماره ی فهرمووده
۲۱۱	ئه بو دو جانه: سه ماکی کوپری خه ره شه	۱۷۱۰
۲۱۲	ئه بو سوفیان: سه خری کوپری هه رب باوکی مو عاوییه	۱۷۱۱
۲۱۳	جوله ییب	۱۷۱۲
۲۱۴	مه سرووقی کوپری ئه جده ع	۱۷۱۵
۲۱۵	ئوم به شیر کچی برائی کوپری مه عروور	۱۷۲۰
۲۱۶	خوفافی کوپری ئه یمای غیفاری و ئه یمای کوپری ره حه ضه	۱۷۲۳
۲۱۷	ئه قه رعه ی کوپری حابیس. خو ی و ده کوپری له غه زای یه رمووکا شه هید ده بن	۱۷۳۴
۲۱۸	ئو وه یسی قه رهنی	۱۷۴۸
۲۱۹	ئه بو به رزه ی ئه ل ئه سه له می	۱۷۵۰
۲۲۰	سوله یمانی کوپری صوره د	۱۷۹۲
۲۲۱	نه وواسی کوپری سه معان	۱۷۹۴
۲۲۲	ئوم کولثووم: کچی عوقبه ی کوپری ئه بو مو عه یط	۱۸۴۰
۲۲۳	خوزه یفه ی کوپری ئوسه ید	۱۸۴۸

۱۸۷۲	ئەبو مالىكى ئەشجەئى	۲۲۴
۱۸۷۲	طارىقى كۆرى ئەشيهەم	۲۲۵
۱۸۷۲	سعدى كۆرى طارىقى كۆرى ئەشيهەم	۲۲۶
۱۸۸۷	هەنظەلەى ئەل-ئوسەيدى	۲۲۷
۱۹۰۳	جووھىرىەى كچى ئەلحارث/ ھاوسەرى پېغەمبەر	۲۲۸
۱۹۰۹	ژياننامەى ئىمامى موسلىم	۲۲۹
۱۹۱۶	الأعزّ المزنى	۲۳۰
۱۹۳۶	ئەبو ئومامەى ئەلباهىلى = صدى بن عجلان	۲۳۱
۱۹۵۷	موحهەمەدى كۆرى شىرىن = ئىبنو شىرىن	۲۳۲
۱۹۵۷	ئەبو عەمرى باوكى ئىبنو شىرىن	۲۳۳
۱۹۷۳	عىياضى كۆرى حىمارى موخاشىعى	۲۳۴
۱۹۸۶	ئىمامى نەوۋى (رحمەتى خوداى ئى بن)	۲۳۵

۶۴- نامه‌ی فهرته‌نه گهل و نازاوه‌کان

{ بپروانه: تاج/۵، زنجیره: ۸۷، لاپه‌ره: ۵۲۲ له ژماره: (۵۴۸۱) دوه هه‌تا ژماره: ۵۶۲۳ له زنجیره: ۱۱۶ هه‌روا بپروانه: ته‌جریدی بوخاری به کوردی، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۹۴ له ژماره: (۲۰۹۲) دوه هه‌تا ژماره: ۲۱۰۳. }

ته‌جریدی بوخاری = پوخته‌ی سه‌حیحی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) دانراوی: ئەبولعباس زین الدین الزبیدی.

۱۵۲۳) نزیکبوونه‌وی فهرته‌نه‌و نازاوه‌گه‌وره‌کان و سه‌ر تیاچوون و له‌ناوچوون کاتی

گه‌نده‌لی و چه‌په‌لی په‌ره‌ی سه‌ندو زۆر بوو
بَابُ فِي اقْتِرَابِ الْفِتَنِ وَالْهَلَاكِ إِذَا كَثُرَ الْخَبْتُ

۱۹۸۷- عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَيْقَظَ مِنْ نَوْمِهِ وَهُوَ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيَلُّ لِلْعَرَبِ، مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ». (وَعَقَدَ سُفْيَانُ بِيَدِهِ عَشْرَةً). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْهَلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: «نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبْتُ». {الحديث: ۷۱۶۴ = ۷۱۹۱ فم: فم = فتح اللهم شرح صحيح الإمام مسلم رحمة الله تعالى. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۳۴۱ = ۳۳۴۶، ۳۵۹۸، ۷۰۵۹، ۷۱۳۵ فتح الباری. ترمذی. فتن: ۲۱۸۷. ابن ماجه. فتن: ۳۹۵۳. تحفة الأشراف: ۱۵۸۸۰. }

زهینه‌بی کچی جه‌حش، هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاو‌هل و هاوسه‌رانی بی) فه‌رمووی: جارێ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌خه‌و راپه‌ری و هات بۆلام، رووی سوور هه‌لگه‌را‌بوو، شه‌له‌ژا‌بوو، ده‌یفه‌رموو: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، (به‌راستی سه‌یره!) هاوار له‌خۆم بۆ عه‌ره‌ب، بۆ ئه‌م شه‌ره‌ی که‌وا به‌ره‌و پیریان دی، وای له‌م رۆژه‌ ره‌شه‌ی که‌یه‌خه‌ی عه‌ره‌ب ده‌گری، ئه‌م‌رۆکه‌ له‌به‌ره‌به‌ست (سه‌دد) ی یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج، به‌قه‌د ئه‌مه‌ کون بوو! }.

سوفیان که ماموستای عه‌مری ناقیدی ماموستای ئیمامی موسلیمه (ره‌زای خودا له‌هه‌موویان بی) هی‌مای ژماره‌ی ده‌ی کیشا به‌م شی‌وه‌یه: سه‌ری په‌نجه‌ی شایه‌تمانی خو‌ی نوساند به‌ گری‌ی په‌نجه‌ که‌له‌یه‌وه‌و کردی به‌ ئه‌لقه‌یه‌کی بجکۆله‌و، نیشانیدا، که‌ مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ ئاماژه‌که‌ی، شتیکی زۆر که‌م بووه‌، وه‌ک ئه‌م ئه‌لقه‌ بجکۆله‌یه‌، که‌ بریتییه‌ له‌ کونیکی بجکۆله‌.

زه‌ینه‌ب (ره‌زای خو‌ی لی بی) فه‌رمووی: منیش عه‌رزیم کرد: قوربان! ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئه‌گه‌ر پیاو چاکانی‌شمان تیا‌دابی هه‌ر ده‌فه‌وتیی‌و له‌ناو ده‌چین؟ فه‌رمووی: (به‌ئی، که‌ پی‌سی و گه‌نده‌لی په‌ره‌ی سه‌ندا). {تاج/۵، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۱ — نامه‌ی فه‌رتنه‌و و گه‌ل و ئا‌زاوه‌کان} .

رونکردنه‌وه:

زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش، پورزای پی‌غه‌مبه‌ر بوو، له‌ پيشا ناوی به‌رره‌ بوو، کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خو‌ی له‌سه‌ری بی) ماره‌یکرد، ناوه‌که‌ی گۆری به‌ زه‌ینه‌ب، یه‌کیکه‌ له‌ دایکانی بر‌واداران، ژنیکی زۆر خوا په‌رست بوو، شه‌و نو‌پژی زۆری ده‌کرد، رۆژووی زۆری ده‌گرت، کاری ده‌کردو ده‌یکرد به‌ خیر، عانی‌شه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: زه‌ینه‌ب ژنیکی ده‌ست ره‌نگین بوو، که‌و‌لی خو‌ش ده‌کرد، دروومانی ده‌کرد، کونده‌و مه‌شکه‌ی پینه‌ ده‌کرد، کریکه‌ی وه‌رده‌گرتو ده‌یکرد به‌ خیر. کاتی پی‌غه‌مبه‌ر گواستیه‌وه‌ له‌ ته‌مه‌نی (۳۵) سی و پینچ سالی‌دا بوو، سالی بیستی کو‌چی له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا وه‌فاتی کرد، که‌ له‌و سائه‌دا، له‌سه‌رده‌می جین‌شینی ئیمامی عومه‌ردا، ولاتی میصر ئازاد کرا، یه‌که‌م هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بوو، که‌ له‌پاش مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ر بم‌ریت، (ره‌زاو رحمه‌تی خودای گه‌وره‌ی لی بی). {بروانه: ژماره: ۱۶۷۵ له‌ زنجیره: ۱۲۸۰ له‌ پيشه‌وه‌ رۆیش‌ت} + {تاج/۳، زنجیره: ۴۰، له‌ ژماره: ۳۴۴۳ هه‌تا ۳۴۴۴} + {ته‌ج‌ری‌دی بوخاری/۳، رقم: ۱۱۰۷ = ۲۹۹۳ + رقم: ۱۱۲۱ = ۲۶۶۱ فتح الباری} + {مختصر صحیح مسلم رقم: ۲۱۵۳ = ۶۹۵۱ صحیح مسلم} .

۱۹۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مِثْلُ هَذِهِ». وَعَقَدَ وَهَيْبٌ بِيَدِهِ تَسْعِينَ. {الحديث: ۷۱۶۸ = ۷۱۹۵ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}:

نهبو هورهيره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغمههبر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهمرۆ له بهربهستی یهئجوج و مهئجوج بهقهی ئه مه کونی تیوو). وههیب که له گیرانهوهی ئهم فهرموودهیدا، مامۆستای مامۆستای مامۆستاکی شیخی موسلیمه (رحمهتی خودایان لی بن) هیماي ژمارهی نهوهدی کیشا، بهم شیوهیه: سهری پهنجهی شایهتمانی خوئی نووساند به بنی پهنجه که ئهیهوه له دیوی ناوهوه، پیشانیدا که مه بهستی پیغمههبر (دروودی خودای لهسهر بی) له ئاماژهکهی، کونیکی زۆر بچکۆله بووه، وهک ئهم ئهلقهیهی که من بهم دوو پهنجهیهی دهستی راستم کیشامو پیشانی ئیوه دا.

۱۵۲۴) دابارینی ئازاوهو ناشوب وهک لیزمهی باران. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ: فِي تَزْوِيلِ الْفِتَنِ كَمَا وَقَعَ الْقَطْرِ

۱۹۸۹- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَشْرَفَ عَلَى أَطْمٍ مِنْ أَطَامِ الْمَدِينَةِ، ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَرَوْنَ مَا أَرَى؟ إِنِّي لَأَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ، خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَا وَقَعَ الْقَطْرُ». {الحديث: ۷۱۷۴ = ۷۲۰۲ فم}:

ئوسامهی کوری زهید (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغمههبر (دروودی خودای لهسهر بی) جارێ لهسهر قه لایێ له قه لاکانی مه دینه سهرنجی دهووبههري داو فهرمووی: (ئههري ئهوهی که من دهیبینم و چاوم لییهتی، ئیوهیش دهیبین و چاوتان لییهتی؟).

یاران عهرزیان کرد: نه، هیچ نابینین. فهرمووی: (دهسا من دهبینم که کوشتن و ناشوب و بگهرو بهردهو کوشت و بر، وهک دلۆپی لیزمهی باران، لهناو کووچه و کۆلان و ماله کانتانا به خوهرم دادهبارین!). {تاج: ۳، زنجیره: ۱۱۳، ژماره: ۳۱۹۶}.

روونکردنهوه:

ئەو دەبوو وابوو لە پاش مەرگی حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) ئاشووبو فەرتهنە بەرپابوو، وەك كەری دەرویش سەری دەکرد بە هەموو مایێكا، بە كوشتنی ئیمامی عوتمان دەستی پێکرد، شەری جەمەل قەوما، هەروا صفین، هەروا هەرای ئەلحەررە بەرپابوو، حوسەین شەهید بوو..... تاد

١٥٢٥) ئاشوب وەك نەخش لە دڵ دەكىشێو دەبێ بە خالى رەش بۆي.
(٧١٦٤ - ٧٢٧٢)

باب: عَرَضُ الْفِتَنِ عَلَى الْقُلُوبِ وَنَكْتُهَا فِيهَا

١٩٩٠- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَذْكُرُ الْفِتْنَ؟ فَقَالَ قَوْمٌ: نَحْنُ سَمِعْنَاهُ. فَقَالَ: لَعَلَّكُمْ تَعْنُونَ فِتْنَةَ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَجَارِهِ؟ قَالُوا: أَجَلْ. قَالَ: تِلْكَ تُكَفِّرُهَا الصَّلَاةُ وَالصِّيَامُ وَالصَّدَقَةُ، وَلَكِنْ أَيُّكُمْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَذْكُرُ الْفِتْنَ الَّتِي تَمُوجُ مَوْجَ الْبَحْرِ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: فَاسْكَتِ الْقَوْمُ، فَقُلْتُ: أَنَا. قَالَ: أَنْتَ لِلَّهِ أَبُوكَ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُودًا عُودًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيَاضٌ، حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ: عَلَى أَيْبَضَ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا كَالْكُوزِ مُجَحَّيًّا، لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ». قَالَ حُذَيْفَةُ: وَحَدَّثْتُهُ أَنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مُغْلَقٌ يَوْشِكُ أَنْ يُكْسَرَ. قَالَ عُمَرُ: أَكْسَرًا لَا أَبَا لَكَ، فَلَوْ أَنَّهُ فَتِحَ لَعَلَّهُ كَانَ يُعَادُ، قُلْتُ: لَا بَلْ يُكْسَرُ. وَحَدَّثْتُهُ أَنَّ ذَلِكَ الْبَابَ رَجُلٌ يُقْتَلُ أَوْ يَمُوتُ، حَدِيثًا لَيْسَ بِالْأَعْلَاطِ. قَالَ أَبُو خَالِدٍ: فَقُلْتُ لِسَعْدٍ: يَا أَبَا مَالِكٍ مَا أَسْوَدُ مُرْبَادًا؟ فَقَالَ: شِدَّةُ الْبَيَاضِ فِي سَوَادٍ. قَالَ: قُلْتُ فَمَا الْكُوزُ مُجَحَّيًّا؟ قَالَ: مَنْكُوسًا.

{الحديث: ٣٦٥، ٧١٩٧ = ٧٢٢٥ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/١، رقم: ٣١٠ = ٥٢٥، ١٤٣٥، ١٨٩٥، ٣٥٨٦، ٧٠٩٦، فتح البارى. ترمذى. فتن: ٢٢٥٨ ابن ماجة. فتن:

٣٩٥٥. تحفة الأشراف: ٣٣٣٧ {

حودەيفە (دەزای خودای لى بىن) فەرمووى: لە خزمەتى عومەردا دانىشتبووين (دەزای خودای لى بىن) فەرمووى: كامتان بە گوڤى خۆى باسو خواسى ئاشووبو فەرتەنەكانى لەزارى پىرۆزى حەزەرت خۆى (دروودى خودای لەسەر بىن) بىستوو؟
پياو گەلى فەرموويان: ئيمە ليمان بىستوو.

عومەر (دەزای خودای لى بىن) فەرمووى: رەنگ بى ئيوە وابزانن كە مەبەستم فیتنەو ئاژاوەى ئەو جوۆرە پياوانە بى! كە بەدەست خاوو خىزان و هاوساى خۆيانەوە گرفتار دەبن. گوتيان: بەلى، مەبەستمان ئەوەيە. عومەر فەرمووى: نا، من مەبەستم ئەوە نىيە، چونكە ئەوە نوڤژو روژوو خىركردن پاكى دەكاتەو بەلام كامتان باسو خواسى ئەو فیتنەو فەرتەنەيەتان لە حەزەرت ژنەوتوو، كە وەك شەپۆلى دەريا شەپۆل دەدا؟

حودەيفە فەرمووى: خەلكەكە كش و مات بوون، من گوتم: من لىيم بىستوو، فەرمووى: كورە! تۆ باوكىشت مەردى خودا بوو بۆيە روڤەى وەك تۆى لىكەوتۆتەو. گوتم: بەگوڤى خۆم لەزارى پىرۆزى حەزەرتەم بىست فەرمووى (دروودى خودای لەسەر بىن): (وەك چۆن حەسەر تەل تەل دەچنرئ و كاتئ كەسى لەسەرى بخەوئ، قامىشو تەلى چينەكانى دەچەقنە لاتەنىشتى خەوتوو، وە چال و چوڤلى دەكەن و وەك نەخش دەينەخشیئن، ئاشووبو ئاژاوەو فەرتەنەيش، ئاوەها چين لەدواى چين دەچەقنە تەنىشتى دل، جا هەر دلئ بە ئاشووبو فەرتەنە گوڤ بكرئ، نوختەيەكى رەشى لى هەل دەكەنرئ، ئەو دلەيشى ئاشووبو فەرتەنەى نەوئ، خالىكى سى لى دەنەخشیئرئ، هەتا سەرەنجام دلان دەبن بەدوو بەشەو: جوړيكيان پاك و سږييه، وەك بەردى مەر مەرئ ساخى ساف وايه، قايم و مەحكەمەو هەميشە پاكەو چلك هەلناگرئ، تا جيهان جيهانە ئاژاوە زيانى پى ناگەيەنئ، جوړەكەى تريشيان رەش باوڤكى رەش دىزى رەش بوۆر، وەك گوۆرەو ديزەى دەمەو نخوون وايه، هەوالئ چاكەو خراپە نازانئ، هەر خەريكى كەيفو هەوەس بازى و ئارەزوو بازى خۆيەتى!

حوزه‌یفه (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: گوتم به عومهر (پرمزای خودای لی بی): که له‌نیوانی توو نهو ناشووبو فهرته‌نه‌یه‌دا، درگایی هیه هیشتا داخراوه، به‌لام هاكا شکاندیان، عومهر (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: له‌بابی خوٚت که‌وئ، گوتم: نهو درگایه ده‌شکینری؟ بریا هرر هیچ نه‌بایه بکرایه‌ته‌وه باشتر بوو، چونکه ئومید هه‌بوو که پیکه‌وه بدریته‌وه؟

حوزه‌یفه فهرمووی: گوتم: نه‌خه‌یر، به‌لکوو ده‌شکینری، نه‌وه‌یشم پیی گوتم که مه‌به‌ست لهو درگایه پی‌او‌یکه یا ده‌کوژری یا ده‌مری (نهو پی‌او‌ه‌یش عومهر خوئی بوو، که به‌شه‌هید بوونی نهو درگای فهرته‌نه‌و ناشووبو ئازاوه شکاو ئیتر له‌وسا‌که‌وه هه‌تا ئیستا، فهرته‌نه‌و ئازاوه، هرر روژدی به‌ناو‌یکه‌وه‌وه له‌شیوه‌یه‌کا، له‌ناو گه‌لی ئیسلامدا سهر هه‌لده‌دا).

حوزه‌یفه فهرمووی: قسه‌ی راست و دروست و دۆغ‌یریم بۆ عومهر کرد، نه‌وه‌ک قسه‌ی بی سهر و به‌رو بی سهر و بن و هه‌له‌شه‌و په‌له‌شه‌!

نه‌بو خالید ده‌فهرموئی به‌سه‌عیدی مامۆستامم گوتم: نه‌ی باوکی مالیک! واتای نه‌م رسته‌یه چییه (وَالْآخِرُ اَسْوَدُ مُرْبَادًا)؟ فهرمووی: (نه‌وی تریان بازوویه‌کی ره‌ش بۆزه) فهرمووی: پیشم گوتم: نه‌ی واتای (الْكُوزُ مُجَحِّيًّا) چییه؟ فهرمووی: واته‌: وه‌ک گۆزه‌و دیزه‌ی ده‌مه‌و نخوون کراو. {تاج/۵، زنجیره‌: ۹۰، ژماره‌: ۵۵۱۶ — سه‌ره‌تای به‌رپابوونی فهرته‌نه‌کان ← بر‌وانه‌: ژماره‌: ۲۰۳۵ له‌دواوه‌ دیت}.

۱۵۲۶) شه‌یتان کۆمه‌ل کۆمه‌ل له‌شکری خوئی بۆ تیکدان و تیکبه‌ردانی خه‌لک له‌

یه‌که‌تری ده‌نی‌ری. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

بَابُ: بَعَثَ الشَّيْطَانُ سَرَيَاهُ يَفْتِنُونَ النَّاسَ

۱۹۹۱- عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: «إِنَّ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ ثُمَّ يَبْعَثُ سَرَيَاهُ فَأَدْنَاهُمْ مِنْهُ مَنَزِلَةً أَعْظَمُهُمْ فِتْنَةً يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، فَيَقُولُ: مَا صَنَعْتَ شَيْئًا. قَالَ: ثُمَّ يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى

فَرَّقَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ، قَالَ: فَيُذْنِيهِ مِنْهُ وَيَقُولُ: نَعَمْ أَنْتَ». قَالَ الْأَعْمَشُ أَرَاهُ قَالَ «فَيُلْتَزِمُهُ». {الحديث: ۷۰۳۷ = ۷۰۶۲ = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}:

جابیری کوری عهبدوڻلا (دروادی خودای لی بی) فہرمووی: خوشہویست (دروادی خودای لہسہر بی)
 فہرمووی: ئہہریمہن (واتہ: ئیبلیس. واتہ: شہیتان) تہختو بارہگای حوکمرانی
 خوی، دوور لہ ئاودہدانی لہسہر رووی ئاوی دہریا ھلّ دہدا، ئہوجا لہوینوہ لہشکرو
 دہستو پیوہندو پیکورہو وہچہی خوی بہہر چوار لادا دہنیئرئ، بو ئازاوه
 نانہوہو خراپہ بہریا کردن، ئیتر کامہیان ئازاوهو فہرتہنہی گہورہتر بہریا بکا،
 پایہی ئہوہیانہ لہخویہوہ نزیک دہکاتہوہ، جا ھہیانہ لہ دہستہو بہستہو ئہلقہ
 بہ گویکانی، دہگہرپتہوہ بو لای و پیی دہلئ: جا ئہوہ چییہ، ئہگہر وابئ ہیچت
 نہکردووہ! ئیتر ھہروہا بہرودوا، دینہوہ بو لای و دہلئ: ئہم خراپہیہو ئہم
 خراپہیہمان بہمو بہو کرد، بہلام ہیچی بہدلی شہیتان نابئ، تا یہکیکیان دیتہوہ
 دہلئ: من لہ کولکی ئہو پیاوہ نہبوومہوہ ھہتا ژنہکہیم پی تہلاق دا).

حہزرت (دروادی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئیتہر شہیتان ئہوہیان لہخوی نزیک
 دہکاتہوہو پیی دہلئ: ئافہریم بو خوت تو زور باشیتو بہدلی منیت).
 ئیمامی ئہعمہش، کہ کەسی سییہمہ، لہ رشتہی ئہم فہرموودہیہدا فہرمووی: وا
 دہزانم فہرمووشی: (شہیتان لہخوشیانا دہست دہکاتہ ملی ئہوہیان کہ دہلئ:
 ژنہکہم بہ میردہکەی تہلاقدا، ئہوہندہ کارہکەی ئہوی بہلاوہ پەسەند دہبی).
 {تاج: ۵، زنجیرہ: ۲۴، ژمارہ: ۵۲۵۳ — باسی شہیتان و سوپای شہیتان}.

شہیتان و دہستہی شہیتان ئہوہندہ

چہشہ دادہنئین، بو راوی بہندہ

چیپہو چی نیپہو، یا چوئہو چہندہ؟

زہہری کوشندہ: لہ شیوہی قہندہ!

(۱۵۲۷) ناشووبو شیوه کانی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: فِي الْفِتَنِ وَصِفَاتِهَا

۱۹۹۲- عَنْ ابْنِ إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ كَانَ يَقُولُ قَالَ حُذِيفَةُ بْنُ الْيَمَانَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ النَّاسَ بِكُلِّ فِتْنَةٍ هِيَ كَائِنَةٌ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ السَّاعَةِ وَمَا بِي إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - أَسْرًا إِلَيَّ فِي ذَلِكَ شَيْئًا لَمْ يُحَدِّثْهُ غَيْرِي وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - قَالَ وَهُوَ يُحَدِّثُ مَجْلِسًا أَنَا فِيهِ عَنِ الْفِتَنِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - « مِنْهُمْ ثَلَاثٌ لَا يَكْدُنْ يَذَرْنَ شَيْئًا وَمِنْهُمْ فِتْنٌ كَرِيحِ الصَّيْفِ مِنْهَا صَغَارٌ وَمِنْهَا كِبَارٌ ». قَالَ حُذِيفَةُ فَذَهَبَ أُولَئِكَ الرَّهْطُ كُلُّهُمْ غَيْرِي. {الحديث: ۷۱۹۱ = ۷۲۱۹ فم} :

ئەبو ئیدریسی خەولانی فەرمووی: حوزەیفە ی کوری یەمان (پەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: بەزاتی که زاتی خودایە لەم رۆوه هەتا رۆژی قیامەت هەرچی فیتنە و فەرتەنەیی روو دەدات، من لەهەموو کەسیکی تر باشتری ئی دەزانم، ئەمەیش لەبەرئەوه نییه که پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەم بارەیهوه قسە ی بۆ کەسی تر نەکردبێ، نەه لەبەر ئەمە نییه، بەلام جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەناو کۆریکی دانیشتندا، کەمن خۆم لەوئ دانیشتبووم باسی گەلی فیتنە و ناشووبو فەرتەنە ی بۆمان کرد، دەستی کرد بە ژماردنیا و فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (سێ) ناشووب لەو ناشووبانە کەم شت لێیان رزگار دەبێ، هەندیکیشیان وەک بای هاوین وان، پێن لە زەرەر و زیان و ئیش و ئازار بۆ هەمووان، وردو درشتیان هەیه).

حوزەیفە (پەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: ئەو دەستەیه، که لەو کۆرەدا بوون، من نەبێ کەسیان نەماون، هەر لەبەر ئەوهیه که دەلێم: من لەهەموو کەسی باشتری ئی دەزانم. {تاج: ۵/، زنجیرە: ۸۸، ژمارە: ۵۴۹۹ - خەبەردان لە فیتنە گەل و جوورەکانی}. ۱۹۹۳- عَنْ حُذِيفَةَ - رضي الله عنه - قَالَ: قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - مَقَامًا مَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِهِ حَفِظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابِي هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ قَدْ نَسِيْتُهُ فَأَرَاهُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. {الحديث: ۷۱۹۲}

= ۷۲۲۰ فم. تجريد/۵، رقم: ۲۰۴۴ تجريد = ۶۶۰۴. أبو داود. فتن: ۴۲۴۰. تحفة الأشراف: ۳۳۴۰ {:

حوزه‌یفه (دژای خودای لی بی) فهرمووی: جاری خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) هه‌ل‌سایه‌وه له‌سهر دوانگه (مین‌بهر) وتاریکی گرنگی دوورو دریزی بۆماندا، له‌ناو ئه‌و وتارهدا، ههرچی روویدا بوو، له‌وه‌و پێش و ههرچی رووده‌دا له‌وه‌و پاش هه‌تا رۆژی قیامه‌ت، هه‌مووی باسکرد بۆمان، ئیتر ئه‌وه‌ی له‌ یادی مابێ ئه‌وا له‌ یادی ماوه‌و گه‌نجینه‌ی رازو نه‌ینیه‌کان بوو به‌ مالی، ئه‌وه‌یشی له‌ یادی چووبیته‌وه، ئه‌وا له‌ یادی چووته‌وه‌و گه‌نجی ناو ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ی به‌فیرۆ داناوه‌!

ئهم براده‌رانه‌ی من ئهم باسه‌ زۆر باش ده‌زانن، چونکه ئه‌وانیش وه‌ك من ئاماده‌ی بیستنی ئه‌و وتاره‌ بوون، من به‌ش به‌ حاڵی خۆم جاری واده‌بی شتی له‌و باب‌ه‌تانه‌ که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌و وتاره‌دا باسیانی کرد، رووده‌دا، من له‌بیرم نه‌ماوه‌، به‌لام که رووده‌دات و ده‌بینم، ئه‌وجا یادم ده‌که‌وێته‌وه‌و له‌ دلی خۆمدا ده‌لیم ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ وتاره‌که‌یدا باسی کرد بۆمان، وه‌کوو چۆن پیاوی له‌پاش ماوه‌یی چاوی به‌ چاره‌ی پیاویکی ناسیاوی خۆی بکه‌وێته‌وه‌، که له‌یادی نه‌مابێ، به‌لام که ده‌بینی دیسانه‌وه‌ ده‌یناسیته‌وه‌). {تاج/۵، زنجیره‌: ۸۸، ژماره‌: ۵۴۹۸}.

۱۹۹۴- عَنْ حَدِيقَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ فَمَا مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا قَدْ سَأَلْتَهُ إِلَّا أَنِّي لَمْ أَسْأَلْهُ مَا يُخْرِجُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ. {الحديث: ۷۱۹۴ = ۷۲۲۲ فم: {:

حوزه‌یفه (دژای خودای لی بی) فهرمووی: هه‌تا رۆژی هه‌ستانه‌وه‌ (قیامه‌ت) دیت، ههرچی کاره‌ساتی روو ده‌دا، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) به‌منی فهرمووه‌، شتی نییه‌ که نه‌یم پرسیبی لی، به‌لام ئه‌وه‌م لی نه‌پرسی که چی خه‌لکی مه‌دینه‌ له‌ مه‌دینه‌ ده‌رده‌کات). {تاج/۵، زنجیره‌: ۸۸، ژماره‌: ۵۵۰۰ - خه‌به‌ردان له‌ فیتنه‌ گه‌ل و ...}.

١٩٩٥ - عَنْ أَبِي زَيْدٍ - يَعْنِي عَمْرَو بْنَ أَخْطَبَ - قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْفَجْرَ وَصَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الظُّهْرُ فَنَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الْعَصْرُ ثُمَّ نَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَأَخْبَرَنَا بِمَا كَانَ وَبِمَا هُوَ كَائِنٌ فَأَعْلَمْنَا أَحْفَظْنَا. {الحديث: ٧١٩٦ = ٧٢٢٤ فم} :

ئەبو زەيد (واتە: عەمرى كورى ئەخطەب (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: رۆژى پيڤەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەر نوێژى نوێژى بەيانى بۆ كردى، ئەوجا سەرکەوتە سەر دوانگەكەو دەستى كرد بە وتاردان بۆمان و دوانى بۆداين هەتا نوێژى نيوەرۆ داھات، ئەوسا لە دوانگەكە دابەزى و نوێژى نيوەرۆى بۆ كردى، ديسان سەرکەوتەو سەر دوانگەكەو دەستى كردهو بە خوتبەدان و وتاردان هەتا نوێژى عەصر بوو، ئەنجا ھاتەو خوارەو نوێژى عەصرى بۆمان كردو ديسانەو چوووەو سەر دوانگەكەو دەستى كردهو بە وتاردان بۆمان ھەتا خۆر ئاوابوو، ئەوێ لەو پيش رووى داو و ئەوێ لەمەودا روودەدا، ھەوائى گشتى پيمان فەرموو، جا لەسەر ئەم بنياتە زانترينى ئيمە ئەوەمانە، كە زۆرتى لەو فەرمایشانەى ھەزرت (دروودى خوداي لەسەر بى) لەبەر ماو و رەوانى كردهو. {تاج/٥، زنجيرە: ٨٨، ژمارە: ٥٥٠١ - خەبەردان لە فیتنە گەل و جوۆرەكانى} + {رياض/٤، ژمارە: ١٨٦١} .

روونکردنەو:

ئەبو زەيد ناوى عەمرى كورى ئەخطەبى كورى ريفاعەى ئەنصارى خەزرجىيە، بە ئەبو زەيد زياتر ناسراو، سيار دە غەزاي لەگەڵ پيڤەمبەر خۆيدا كردهو، نيشتەجىي بەصرە بوو، تەمەنى لە سەد ساڵ زياتر بوو، پيڤەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) نزاى لاوى و گەنج بوونەوێ كرد بۆى، ھەتا مرد تەلێ لە سەرو ريشى سىي نەبوو بوو.

١٩٩٦- عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ قَالَ جُنْدُبٌ جِئْتُ يَوْمَ الْجَرَعَةِ فَإِذَا رَجُلٌ جَالِسٌ فَقُلْتُ لِيَهْرَاقَنَّ
الْيَوْمَ هَا هُنَا دِمَاءٌ. فَقَالَ ذَاكَ الرَّجُلُ كَلًّا وَاللَّهِ. قُلْتُ بَلَى وَاللَّهِ. قَالَ كَلًّا وَاللَّهِ. قُلْتُ بَلَى
وَاللَّهِ. قَالَ كَلًّا وَاللَّهِ إِنَّهُ لَحَدِيثُ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدَّثَنِيهِ. قُلْتُ بِئْسَ
الْجَلِيسُ لِي أَنْتَ مِنْذُ الْيَوْمِ تَسْمَعُنِي أَخَالِفُكَ وَقَدْ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
فَلَا تَنْهَانِي ثُمَّ قُلْتُ مَا هَذَا الْغَضَبُ فَأَقْبَلْتُ عَلَيْهِ وَأَسْأَلُهُ فَإِذَا الرَّجُلُ حَذِيفَةُ.
{الحديث: ٧٢٠٠ = ٧٢٢٨ فم} :

ئىبنو سىرىن فەرموۋى: جوندوب فەرموۋى: رۆژى جەردەكە كە شوئىنەكە لە نەزىك كووڧەو دەكەوئە سەر رىڭەى ئەلحىرە، منىش چووم، روانىم وا پىاۋى لەوئ دانىشتوو، منىش لەبەر خۆمەو بە مەزەندەى عەڧل گوتەم: بەخودا بەزەنىم ئەمەرۆ لەم شوئەدا لەنىۋانى خەلكى كوۋڧەو لایەنگرانى ئەم سەرەك شارە تازەىە دەبى بە شەرۋ خوئىنەكى زۆرى تىا دەرپۆزى.

که چی پیاوه دانیشته‌وه که گوتی: نا به‌خودا شتی وانیه، منیش گوتم: به‌ری به خودا، شتی وا رووده‌دا، دووباره گوتیه‌وه: نا به‌خودا شتی وانیه، منیش دووباره گوتمه‌وه: به‌ری به‌خودا شتی وا هه‌یه، سی باره فەرمووی: نا به‌خودا شتی وانیه، چونکه من له خۆمه‌وه واناییم، به‌لکوو سه‌باره‌ت به‌هه‌لۆیستی ئه‌م‌رو من

فهرموودهیهکم له خودی پیغه مبه‌ر بیستووه، که ناوهرۆکی ئەو فهرموودهیه ئەوه ده‌گه‌یه‌ن، که هیشتا ماویه‌تی بۆ به‌رپابوونی فه‌رتنه‌و ناشووبی ناوخۆیی موسولمانان!!

منیش گوتم ده‌ی وابی، تۆ هاو‌نشینیکی خراپی بۆ من، ئەوه‌تا گویت له‌منه، جار له‌دوا جار سویند ده‌خۆم که شه‌ر ڕووده‌دات، که‌چی جله‌و گیریم لێ ناکه‌یت؟! ئەوجا له‌دلی خۆما گوتم: ئەم تووره‌ بوونه‌ی بۆچییه؟ باب‌جم پرسیا‌ری لێ بکه‌م، که‌ چووم سه‌یرم کرد ئەمه‌ حوزه‌یفه‌ی کورێ یه‌مانه، که‌ شارمه‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ ئازاوه‌و ناشووبو فه‌رتنه‌کان!

(۱۵۲۹) سه‌ره‌تای ئازاوه‌کان له‌لای خۆره‌هلای شاری مه‌دینه‌وه سه‌ر هه‌ل ده‌دن.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ: الْفِتْنَةُ نَحْوَ الْمَشْرِقِ

۱۹۹۷- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ مَا أَسْأَلُكُمْ عَنِ الصَّغِيرَةِ وَأَرْكَبُكُمْ لِلْكَبِيرَةِ سَمِعْتُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ الْفِتْنَةَ تَجِيءُ مِنْ هَاهُنَا ». وَأَوَّمَأَ بِيَدِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ « مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ ». وَأَنْتُمْ يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ وَإِنَّمَا قَتَلَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي قَتَلَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ خَطَاً فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ (وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنجيناك مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا). {الحديث: ۷۲۲۶۹ = ۷۲۵۷ فم:}

سالی کورێ عه‌بدو‌للای کورێ عومه‌ری کورێ خه‌طاب (ره‌زای خودایان لێ بێ) فه‌رمووی: ئە‌ی خه‌لکی عێراق! گوته‌و گو‌تارو کردارتان ئاسمان و رێسمانه، به‌ قسه‌ هه‌یچ‌تان نه‌هه‌یشتۆته‌وه‌و به‌ کرده‌وه‌یش هه‌یچ‌تان دیارنیه‌، ئە‌وه‌تانئێ ئە‌م گه‌شته پرسیا‌ره، له‌باره‌ی شتی بچووکه‌وه‌ ده‌که‌ن، که‌ نیشه‌نه‌ی ئە‌وه‌یه که‌ ئیوه‌ خاوه‌ن وهر‌عو ته‌قوان، که‌چی به‌ کرده‌وه‌ له‌ هه‌موو که‌سێ زیاتر په‌لاماری گونا‌هی گه‌وره‌ گه‌وره‌ ده‌دن و بێ با‌کانه‌ ئە‌نجامیان ده‌دن؟! ئە‌مه‌تان له‌چی و ئە‌وه‌تان له‌چی!؟

ئەوجا سالم بۇ پىشتىۋانى بۇچۈنەكەي خۇي فەرموۋى: لە عەبدوللای كۆرى
 عومەرم بىست، كە خۇتان دەرزانن عەبدوللا باۋكەم، دەيفەرموو: بەگۈيى خۇم لە
 زارى پىرۋى پىغەمبەرى خودام بىست دەيفەرموو (دروودى خودای لەسەر بى) (ئازاۋەو
 ئاشووبو فەرتەنە گەل ئالىرەۋە سەر ھەل دەدەن و پىشۋىيەكان ئا لەمىۋە بەرپا
 دەبن!).

پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەدەستى ئاماژەيكر بۇ خۇرەھەلات كە عىراقىش
 دەكەۋىتە خۇرەھەلاتەۋەو فەرموۋى: (ئا لىرەۋە ئازمەكان سەر ھەل دەدەن و بەرپا
 دەبن، كە دوو شاخەي شەيتانى لىۋە ھەل دى!!).

ئەوجا سالم بۇ زىيادە روونكردەۋەو دەرپرېنى بىزارى تەۋاۋ لە كردارو
 رەفتارى خەلگى عىراق، موقابەلەو بەرابەرىيەك دەكات، لە نىۋانى پىاۋ
 كۈشتەكەي مۇسا بە ھەلەو لە نىۋانى شەرى برا كۆزىدا، كە عىراقىيەكان
 ئاگرەكەي خۇش دەكەن، بۇ ئەم مەبەستە سالم فەرموۋى: ئەي خەلگى عىراق!
 ئەۋەتا نىۋە بەردەۋام سەرگەرمى شەرى براكۆزىن و يەكترى دەكوژن و دەرپەستى
 ئەۋە نايەن و خەمى بۇ ناخۇن، ديارە بە ئازاۋەو فەرتەنەي دانانىن و شتەكان بە
 پىچەۋانەۋە لىك دەدەنەۋە، دەنا چى ھەيە كە لە رشتنى خويىنى مۇسولمانان بە
 نارەۋا، نارەۋاتر بى؟!

دەبوۋ پەندو ئامۇژ لەم داستانەي مۇسا وەرېگرن، كە بە ھەلە، پىاۋيكي
 قىبىلى كۈشت، كە لەسەر ئايىنى مۇساش نەبوۋ، بەلگۈۋ لە دەستو پىۋەندى
 فەرەۋنى دوژمنى مۇساش بوۋ، لەگەل ئەۋەشا، كە شتەكە بەھەلە بوۋ، بە قەستى
 نەبوۋ، مۇسا خەمبار بوۋ، ۋە بىزارى دەرپرې لەۋكارە ناشىرىنەو بە ئازاۋەي دانا،
 ۋەك خودای بالا دەستو شكۆمەند لە قورئانا بۇمان دەگىرپىتەۋەو دەفەرمۇئ:
 {وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُرًا - طه - ٤٠/٢٠}. ۋاتە:

ئەي مۇسا! ئەۋەبوۋ تۇ پىاۋيكت بە ھەلە لە قىبىلىيەكانى ھۇزى فەرەۋن
 كۈشتو لەم بارەيەۋە خەمبار بوۋىت، كە خودا لەسەر ئەۋە تۆلەت لى بىستىنىو

نه گهر بهر هه ویلی فیرعه ونیش بکه وی له باتی نهو زهلامه بتکوژیته وه، به لام نیمه به رحمهت و دانایی خو مان تو مان لهو خه مانه رزگار کرد، گهرچی تووشی چه ندین نه زموون و تاقیکردنه وهی سه ختمان کردیت. {تاج/۳، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۳۵۷۶، ۳۵۷۸ - گهره وی ولاتی شام + تاج/۵، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۵۵۱۸، ۵۵۱۹، ۵۵۲۰ - سه رهتای بهریا بوونی فرهته نه کان...}.

۱۵۳۰) گهنجی گهنجینه ی کیسراو قه یصهر ده ست موسو لمانان ده که وی و له ریگهی خودادا به خت ده کرین. (۷۲۲۶ - ۷۲۵۷)

بَابُ: لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُ كِسْرَى وَقَيَصَرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۹۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « قَدْ مَاتَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ وَإِذَا هَلَكَ قَيَصَرٌ فَلَا قَيَصَرَ بَعْدَهُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ». {الحدیث: ۷۲۵۶ صحیح مسلم / تحقیق الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۷۲۸۷ فم. تجرید البخاری/ ۳، رقم: ۲۰۲۸ = ۳۰۲۷، ۳۱۲۰، ۳۶۱۸، ۶۶۳۰}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لئ بئ) فره مووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ره بئ) ده فره مووی: (وا کیسرا له ناو چوو، ئیتر له پاش نهو کیسرای تر نابئ، قه یسه ره ییش له ناو نه چی و له پاش نهو ییش قه یسه ری تر نابئ، بهو که سه که گیانی منی به ده سه، گهنج و سامان و گهنجی ناو گهنجینه ی نه م دوو پادشایه ده ست موسو لمانان ده که ونو، به خت ده کرین له ریگهی خودادا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۳۱۹۳ - شتی په نهان و نه زانراوی ئاشکرا کردوو}.

۱۹۹۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « لَتَفْتَحَنَّ عِصَابَةُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَوْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كَنْزَ آلِ كِسْرَى الَّذِي فِي الْأَبْيَضِ ». قَالَ قُتَيْبَةُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَلَمْ يَشْكُ. {الحدیث: ۷۲۶۰ = ۷۲۹۱ فم}:

جاییری کوری سه مووره (رهزای خودای لئ بئ) فره مووی: به گوئی خو م له زاری پیروزی پیغه مبهرم بیست ده یفه رموو: (تاقمی له موسو لمانان) یا فره مووی: (تاقمی له

باوەرداران ولاتی کيسرا ئازاد دەكەن و سامان و دارایی و گەنجی ناو گەنجینه کەى کيسرا، کەوا لە کۆشکە سپییه کەیدا بە تالانى دەگرن و دابەشى دەکەن لە رێگەى خودادا).

پێشەوا موسليم ئەم فەرموودەيه لەدوو مامۆستای خۆيه وه دەگێرێتەوه: کە قوتەيبەى کورێ سەعيدو ئەبو کاملى ئەلحەجدەرين، ئەبو کاميل، وهک پێشەوه بە گومانە وه گێراويه تەوه، کە پێغەمبەر فەرموويه تى: (تاقمى لە موسولمانان) يا فەرموويه تى (تاقمى لە باوەرداران). بەلام قوتەيبە بەبى گومان دەگێرێتەوه کە پێغەمبەر فەرموويه تى: (تاقمى لە موسولمانان ولاتی کيسرا ئازاد دەکەن و سامان و دارایی و گەنجی ناو گەنجینه کەى کيسرا، کەوا لە کۆشکە سپییه کەیدا بە تالانى دەگرن و دابەشى دەکەن لە رێگەى خودادا).

(۱۵۲۱) لە ناوچوونى گەلى نيسلام بەهۆى شەرى براکۆزىيه وه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: هَلَاكُ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ

۲۰۰ - عَنْ ثَوْبَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنْ اللَّهُ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زَوَى لِي مِنْهَا وَأُعْطِيَتْ الْكَزْنَينِ الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لَأُمَّتِي أَنْ لَا يُهْلِكَهَا بَسَنَةٍ عَامَّةٍ وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بِيضَتَهُمْ وَإِنْ رَبِّي قَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يَرُدُّ وَإِنِّي أُعْطِيتُكَ لَأُمَّتِكَ أَنْ لَا أَهْلِكَهُمْ بَسَنَةٍ عَامَّةٍ وَأَنْ لَا أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ يَسْتَبِيحُ بِيضَتَهُمْ وَلَوْ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَقْطَارِهَا - أَوْ قَالَ مَنْ بَيْنَ أَقْطَارِهَا - حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يُهْلِكُ بَعْضًا وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا ».

{الحديث: ۷۱۸۷ شيحا = ۷۲۱۵ فم. أبو داود. فتن: ۴۲۵۲. ترمذی. فتن: ۲۱۷۶ تحفة الأشراف: ۲۱۰۰}:

شەوبان (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (خودای گەورەو مەزن تەنگى زەوى بۆم کیشاو پێچایە وهو هینایە وه یەک بۆ بەرچاوم، ولاتی زۆرم دى، لە رۆژھەلاتو، لە رۆژئاوا، بێگومان قەلەمەروى دەولەتى

نەتەوہی ئیسلامی مەدگاتە ئەو شوینانەیی کە دیانم، خودا ولاتی رۆم بە خۆی و گەنجی زیڕینیەو، لەگەڵ ولاتی فارسدا، بە خۆی و گەنجی زیوینیەو بەخشیو، پێم، مە داوام لە پەرورەدگاری خۆم کرد، کە ئەم چاکەییەیش لەگەڵ گەلی مەنا بکا: کە بە قات و قەری و گرانی گشتی تیکرا بە جاری نەیان فەوتینی، دوژمنیکی واشیان، لە غەیری خۆیان بەسەردا زال نەکا، کە بە ڕەجەلەکیان بچیتە خوارەو و لە ڕەگو ڕیشە دەریان بێن و شان و شکۆی ئیسلام نەهێل. کەچی پەرورەدگارم فەرمووی: ئەو موحەممەد! بڕیاری مە ڕەدبوونەو بەو نێی، جا والەبەر خاتری تۆ بەلێن دەدەم بە ئومەتت کە بە قات و قەری و گرانی گشتی تیکرا بە جاری نەیانفەوتینم، هەروا دوژمنیکی واشیان، لە ناموسلمان، بەسەردا زال نەکەم کە لە ڕەگو ڕیشە دەریان بێن، گریمان سەر تۆپ خەلکی سەر رووی زەوی سەرانسەر هەموویان گەلەکو مەیان لێبکەن، هێشتا دەرەقەتیان نایەن، بەلام ئەمەیان بە مەرجی ئەو پێ دەدەم کە لەناو خۆیان نەبن بە گەلی خۆ خۆرو سەرو مال و نامووسی یەکتەری بە تالان نەبەن!}. {تاج/۵، زنجیرە: ۸۷، ژمارە: ۵۴۹۳ - نامەیی فەرەتەنە گەل و.....} .

۲۰۰۱- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَقْبَلَ ذَاتَ يَوْمٍ مِنَ الْعَالِيَةِ حَتَّى إِذَا مَرَّ بِمَسْجِدِ بَنِي مُعَاوِيَةَ دَخَلَ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ وَصَلَّيْنَا مَعَهُ وَدَعَا رَبَّهُ طَوِيلًا ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَيْنَا فَقَالَ -صلى الله عليه وسلم- « سَأَلْتُ رَبِّي ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي ثَنَتَيْنِ وَمَنْعَنِي وَاحِدَةً سَأَلْتُ رَبِّي أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالسَّنَةِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يُهْلِكَ أُمَّتِي بِالْفَرْقِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يَجْعَلَ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ فَمَنْعَنِهَا ».

{الحديث: ۷۱۸۹ شیعاً = ۷۲۱۷ فم:}

عامیری سەعد فەرمووی: باوکم فەرمووی: رۆژیکیان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە عوالی مەدینەو دەهاتەو، کە کو مەلێ گوندن، لە دەوروبەری شاری مەدینە، جاران نزیکەکەیان چوار میل بوو، دوورەکەیان هەشت میل بوو، هەتا گەیشتە مزگەوتەکەیی بەنی موعاویە، کە ناسراوە بە (مسجد الإجابة) کە دەکەوێتە باکووری گۆرستانی بەقیعەو، لەوێ ڕۆیشتە ناو مزگەوتەکەو دەوری دوو بال دوور

له‌لای راستی می‌حرا به‌که‌وه دوو رکات نویژتی سوننه‌تی دیاری مرگه‌وتی تیا‌گرد،
 نی‌مه‌یش به‌ جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ل‌یا نه‌و نویژده‌مان کرد، وه‌ خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بڼ)
 زور زور له‌خودا پاراپیه‌وه، نه‌وجا هاته‌وه بولای نی‌مه‌و فهرمووی: (داوای سی داوام
 له‌ په‌رومردگاری خو‌م کرد، دوانیانی پی‌مداو یه‌کی‌کیانی پی‌م نه‌دا؛ داوام له‌
 په‌رومردگاری خو‌م کرد که به‌گرانی و قاتو قری گه‌له‌که‌م قر نه‌کات، نه‌مه‌ی
 به‌خشی پی‌م، داوام له‌ په‌رومردگام کرد که به‌ لافاوو نووقم بوون له‌ دهریادا، گه‌ل
 نی‌سلام له‌ناو نه‌بات، نه‌م داوایه‌یشی پی‌م به‌خشی، داوام لی‌ی کرد که خو‌ خور
 نه‌بن و شهر له‌گه‌ل یه‌کتری نه‌که‌ن، به‌لام نه‌مه‌یانی پی‌م نه‌دا).

روونکر دنه‌وه:

۱- عامیری کوری سه‌عدی کوری نه‌بو وه‌قاص، تابعیه، گیرانه‌وه‌ی زوری له‌
 هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌روه نه‌جامداوه، وه‌ک سه‌عدی باوکی و نی‌مامی عو‌ثمان و
 عه‌بباسی کوری عه‌بدولوططه‌لیب.

نی‌بنو سه‌عد ده‌فهرموئ: سالی سه‌دو چواری کوچی، له‌ مه‌دینه، له‌ سه‌رده‌می
 جیشینی وه‌لیدی کوری عه‌بدوله‌لیکدا مردووه. پیاویکی راستگو‌ی متمانه‌دار بوو.
 بو ژياننامه‌ی باوکی پروانه نه‌م ژمارانه که له‌پیشه‌وه رابووردوون. (۲۹۶، ۳۱۰، ۴۷۴).

۲- نه‌وه‌وی (همزای خودای لن بڼ) نه‌و هه‌والانه‌ی که له‌م فهرموودانه‌دا هاتوون،
 هه‌موویان به‌ مو‌عجیزه‌ی گه‌وره گه‌وره داده‌نی و باس له‌وه ده‌کا که نه‌م هه‌والانه
 هه‌موویان روویان داوه.

(۱۵۳۲) بست به‌بست لاسکایی ره‌فتاری نه‌ته‌وه‌کانی پیتش خو‌تان ده‌که‌نه‌وه.

(۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)

بَاب: لَتَّبِعَنَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

۲۰۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «
 لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ

لَا تَبْعْتُمُوهُمْ» قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ آلِيَهُودَ وَالنَّصَارَى قَالَ «فَمَنْ». {الحديث: ۶۷۲۳
 شيحا — ۶۷۳۷ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۳۷۸ = ۳۴۵۶، ۷۳۲۰. ترمذى. تفسير
 القرآن: ۲۹۷۶. نسائى. آداب القضاء: ۵۴۳۸. تحفة الأشراف: ۱۶۲۴۸} :

ئەبو سەئیدى خودرى (رەزەي خودای لى بن) فەرمووی: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بن)
 فەرمووی: (بست بە بست و ھەنگاو بە ھەنگاو لاسایی میللەتەکانی پيش خۆتان
 دەکەنەو و چاو لە رەوشت و رەفتاری نالەبار و ناهەمواری ئەوان دەکەن، کوێرانە
 پەیرەوییان دەکەن، تەنانەت ئەگەر گریمان ئەوان خۆیان بترنجیننە ناو کونی بز
 مژدە، ئیوەش چاویان لێ دەکەن و خۆتانى تى دەرئنجین و دەلین: ئەمانە بە
 بەلاش خۆیان ناکەن بە کونی بز مژدە، دیارە کە سوود و کەلکێکی ھەر ھەيە!!).
 فەرمووی: ئیمەش عەرزیمان کرد: ئەي پيغەمبەرى خودا! مەبەستت لە
 میللەتەکانی پيش ئیمە کيە، ئایا مەبەستت لیان جوولەکەکان و گاورەکانە؟
 فەرمووی: (ئەي کى؟). {تاج/ ۱، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۶۲ — رەفتار کردن بە قورئان و بە
 سوننەتى پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بن)} .

روونکردنەو:

سوبحانەللا؟! بەراستی ئیستا ئاوايە، ئەو خەلکە بە بلیۆرى رۆژئاوا وەك
 مەیموون، ھەل دەپەرئ، ریک وەك ئەوان باو باوى سوور و سەما و دەھۆل و زورنا و
 گۆرانى و مەي و بادە و یاری و قومارە، ئەوەي بۆ زورنا ژەنى دەکری، بۆ رۆستەمی
 زالیش ناکری، ئەوەي بۆ گۆرانییژئ دەکری مەلیک مەحمود زیندو و ببیتەو و بۆ
 ناکری، بە گوێی خۆم گویم لى بوو: لە کەنالیکی لایەنیكەو، بە بۆنەي ھاتنى
 سەرى سالى زاینیەو، کچی دەیگوت: (بە ماچ و بە سەما پيشوازیمان لە سالى نوئ
 کرد!).

قەت قەت وەك ئەمرو فەلسەفە و حیکمەت و ئەدەب و زانستە گیانی و
 بەھرەییەکان ئاوا ساکار و ساویلکە نەبوون، غەزوى ئەقافى و میشك شۆردنەو
 جەماوەرو خەریککردن بە فلیمی نیرو می و برەودان بە بەرەلایى، کاریکى وایان

كردووه، جەماوەريان سېكرىدووه، گەنجەكان بە زۆرى بوون بە عەبەئى و بە ھىيى، باوەريان بەھىچ نەماوه، نە بەخودا نە بە بەھا كۆمەلایەتیهكان، دوژمنى داگیركەر پېويستى بە شىرو تىر نەماوه، بۇ گرتنى سەرو مال و خاك و نامووسى نەتەوھكان، بۇ غاراتكردىنى سەرو مال و نامووسيان، لەباتى سوپا و شەرو شۆر، بە مەى و بادەو بەنگو بەرەلایى سېرى كردوون.

جىگەى داخە لاوھكانى خۆمان بە بەرىقى ئەم ھىرشە ناھەقە وا شەوارە كەوتوون، زۆربەيان وەك ھەوير لە دەستى نانەوادا، خۆيان تەسلىمى راگەياندىنى رۆژھەلات كردووه، بە واتاى وشە بوون بە دىلو دەرویشى ئەكتەرو سەماكارو نووسەرەكانى ئەوان، فېريان بەسەر ولات و ئايىن و مەردايەتى و كوردايەتى و ئايىندارىيەو نەماوه، ھەر وەك چۆن مەيموونى لاسكاىى لۆتییەك بكتەوہ ئاوا بەبى زىادو كەم!

جا لەم روانگەيەوہ ئەم چىرۆكە عەنتىكەيەتان عەرزەدەكەم كە نموونەيەكى زۆر جوانە، بۇ ئەم بارودۇخە ناھەموارەى كە ئەم موراھىق و دەمپرووت و لەرزەت پەرستانە، بەناوى راگەياندىنى ئازادەوہ، لە ولاتدا، بەبى رەقابە و چاودىرى كەس، پىادەى دەكەن: (خوا ليخوشبوو رەفيق چالاك، جارئ گىرپايەوہ، گوتى: جارئ تەمسىلييەكى جوانمان رىك خست، لە ھۆلىكى ھونەرى ئەنجامماندا، كچمان دەست نەكەوت بۇ شوپىنى رەگەزى مئ، كورپىكى لاوى جوان، بە بەرگى ژنانەوہ ئەو رۆلەى بىنى. گوتى: ئەوا من بە خەيالى خۆم ھىچەم نەھىشتۆتەوہ، دەمەوى گەلى كوردى خۆم فېرى رەوشتى بەرزو بەھا بەرزە كۆمەلایەتییەكان دەكەم، ھانىيان دەدەم لەسەر ئايىنى پاك و بىگەردو دوورپان دەخەمەوہ لە كۆنە پەرستى و كۆيلەيى و سەر شۆرى و ھانىيان دەدەم لەسەر ئازايەتى و مەردايەتى و كوردايەتى پاك و پىرۆزو، شتى قىزەونيان لەبەر چا و دەخەم، بە ھەزارو يەك زمان بۆيان روون دەكەمەوہ. لە راستيشدا ئەمە پەيامى ھونەرى رەسەن و ھونەرمەندانى دلسۆزى گەل و نىشتمانن، وە ئەمە بەشىوہى گشتى لە بەرھەمە پىشكراوہكانيانا رەچا و دەكرئ، وە سوپاس بۇ

خودا تا رادىيەكى باش دىئۆزى و نىياز پاكى، لەكەرە ھونەرىيەكانى ولاتى خۇماندا دەبىنرى، تەنەت زۆرىشىيان پابەندىن بە ئايىنى خۇيانەو و مال و منالايان پابەندىن بە دىن و رەفتارى بەرزەو.

جا خوا لىخۇشبوو رەفىق چالاك گوتى: ئەوا ئىمەى دەستەى ھونەرمەندەكان، لەپاش پىشكەشكردى شانوگەمان، شادمانىن بەم خزمەتە جوانە، لە ھەموو لاپەكەو و پىرۇزبايى و دەسغۇشىمان لى دەكەن و بە چەپلە رىزان ئافەرىنمان دەكەن، تەنەت چەندىن حاجى و شىخ و مەلايش، ھەرىەكى بە شىوھىي، لەم بەرھەمەدا يارمەتتىيان دايىن و كار ئاسانىيان بۇ كردين... جا وا ئىمەى دەستەى ھونەرمەندەكان لەناو جەماوەرەكەدا مەستى ئەم سەرگەوتنەين، ئەوئەندەمان زانى، كۆمەللى لاوى دەم رووتو كەللە پووت، كە خۇيان بە دەرەبەگو شتى وا دادەنا، سەر گەورەكەيان لەبەردەم جەماوەرەكەدا، ھات بۇلاى مەن و دەستى نايە سەرشانى كۆرەكە، كە رۇللى كچى دەبىنى، وە بەناوى ھەموويانەو، بەبى شەرمانە، بە دەنگىكى شىرانە، وەك فەرمان دەرگا بۇ خزمەتكارىكى خۇى، دەقاو دەق بەمنى گوت:

(كاكى گەوواد! ئەم قەحبەيە ئەمشەو دابىنى بۇ ئىمە كە ئەم كۆمەلەين، نەيدەيت بەكەسى تر كرىكەى چەندە بە زىادەو دەيدەين!).

گوتى: منىش لەوئەندە زياترم پى نەگوت:

(كاكى موراھىقى دەم راستى ئەم كۆمەلە دەم رووتە، ئەمە قەحبە نىيە ئەمە نىرە پياو، منىش گەوواد نىم، بەلام كەرم چونكە دەمەوئى كەرىكى وەك تۇ بكەم بە بەشەر! دانايانى پىشىنان جوانيان گوتووە كە دەلئىن: كەسى ھەول بەدا كەر بكا بە بەشەر، بەرە بەرە خۇشى دەبى بەكەر!).

منى ھەژارى دىئۆزى گەلى كوردى خۇم تەنيا ئەوئەندەم لەدەست دى كە ەرزى دەستەلاتدارانى دىئۆزى كورد بكەم: (پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەر موئى: ئەم گەلى ئىسلامى مەن، بە دەستى دەستەيەكى دەم رووتى ھەرزەكارى ھەرزە پەتەرى لەناودەچن).

۱۵۳۲) گہلی نیسلامی من بہدہستی دہستہیہ کی دہمرووت لہ ہوزی قورہیش
لہ ناو دہچن، خوتانیان لی بپاریزن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: يَهْلِكُ أُمَّتِي هَذَا الْحَيُّ مِنْ قَرِيْشٍ، وَالْأَمْرُ بِاعْتِرَافِهِمْ

۲۰۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ «يُهْلِكُ أُمَّتِي هَذَا الْحَيُّ مِنْ قَرِيْشٍ». قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ «لَوْ أَنَّ النَّاسَ اعْتَرَلُوهُمْ». {الحديث: ۷۲۵۴ شیحا = ۷۲۸۵ فم. تجرید البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۳۳ = ۳۶۰۴، ۳۶۰۵، {۷۰۵۸:

نہبو ہورہیرہ (ہمزای خودای لی بن) فہرمووی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی:
(نہم چینہی نہم گہلی نیسلامی منہ، بہدہستی دہستہیہ کی دہمرووتی ہہرزہکاری
ہہرزہو پہتہری لہناو دہچن، کہ لہہوزی قورہیش!).
عہرزیانکرد: جا نہی پیغہمبہری خود! لہم بارہیہوہ فہرمانت بہچیہہ؟
فہرمووی: (کاشکی نہو خہلکہ تیکہلییان نہکردنایہ!). {تاج/ ۵، زنجیرہ: ۹۰، ژمارہ:
۵۵۱۷ - سہرہتای بہرپابوونی فہرتہنہگان}.

۱۵۳۴) نازاوه گہلی دہقہومین ہہتا لییان دووری کہمہ

باب: تَكُونُ فِتْنٌ الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ

۲۰۰۴- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنٌ أَلَا ثُمَّ تَكُونُ فِتْنٌ الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي فِيهَا وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي إِلَيْهَا أَلَا فَإِذَا نَزَلَتْ أَوْ وَقَعَتْ فَمَنْ كَانَ لَهُ إِبِلٌ فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ وَمَنْ كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ فَلْيَلْحَقْ بِغَنَمِهِ وَمَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَلْحَقْ بِأَرْضِهِ». قَالَ فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ إِبِلٌ وَلَا غَنَمٌ وَلَا أَرْضٌ قَالَ «يَعْمِدُ إِلَى سَيْفِهِ فَيَدُقُّ عَلَى حَدِّهِ بِحَجَرٍ ثُمَّ لَيْسَجُ إِنْ اسْتَطَاعَ النِّجَاءَ اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ». قَالَ فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ أَكْرَهْتُ حَتَّى يُنْطَلَقَ بِي إِلَى أَحَدِ الصَّفَيْنِ أَوْ إِحْدَى الْفِئَتَيْنِ فَضَرَبَنِي رَجُلٌ بِسَيْفِهِ أَوْ يَجِيءُ سَهْمٌ فَيَقْتُلَنِي قَالَ «يَبْوءُ بِإِثْمِهِ وَإِثْمِكَ وَيَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ

النَّارِ». {الحديث: ۷۱۷۹ شیخا = ۷۲۰۷ فم. تجرید البخاری = پوختهی صحیحی
بوخاری/۵، رقم: ۲۰۹۷ = ۳۶۰۱، ۷۰۸۱، ۷۰۸۲. تحفة الأشراف: ۱۴۹۵۳}:

ئەبو بەکرە (بروانە: ژمارە: ۴۶) (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای
لەسەر بی) فەرمووی: (بەلێ فیتنە و ئاشووبو ئاژاوە گەلێ، بەرودوا دەقەومین،
ئاگاداربەن لەپاشدا فەرتەنەیهکی گەلێ گەورە بەرپا دەبێ، یەخە ی موسلمانان
بەگشتی دەگرێ، پیاو هەتا لییان دووربێ و دووریان لی بگرێ هێشتا هەر کەمە،
بەتایبەتی فەرتەنە گشتییەکە، چونکە ئەوەی کە دەستی ئەوی تیانەبێ چاکترە
لەوەی کە دەستی ئەوی تیادابێ، ئەوەی کە دەستی ئەوی تیادایە هێشتا باشترە
لەوەی کە بە فیتی ئەو بەرپا بوو.

(هوشیار بن! کە ئەو فەرتەنەیه روویدا) یا فەرمووی: (هوشیار بن کە ئەو
فەرتەنەیه قەوما، ئیو دەپەری لی بگرن و، هەر کەسێ بچێ بەلای کاروباری تایبەتی
خۆیەو دەتوخی ئەو فەرتەنەیه نەگەوێ و هەرچۆن بوو لە دەستە ی ئەو
فەرتەنەیه خۆی بدزیتەو، بەم رەنگە: ئەوەی و شتری هەیه بچێ بە سەرەوکاری
و شترەکانیەو، ئەوەی رانی بز و مەری هەیه بچێ بەلای رانەگەیهو، ئەوەی
زەوی و زاری هەیه بچێ بە سەرەوکاری زەوی و زارەگەیهو، ئێتر هەتا بوێ دەگرێ
تیکەل بەخەلکی ئەو فەرتەنەیه نەبێ)

پیاوێ عەرزیکرد: ئەی رەوانەکراوی خودا! ئەی ئەگەر کەسێ و شتر و ران و
زەوی و زار و شتی وای نەبوو چی بکا؟

فەرمووی: (شمشیرەکە ی بێنی و بە بەردێ دەمە تیزەکە ی بشکێنی و ئینجا تا
دەتوانی هەلێ و خۆی دەرباز بکا!

ئە ی خودایە! تۆ ئاگات لێیەتی کە ئەوا من ئەرکی سەرشارنی خۆم بەجێ هێناو
پێم گوتن و پێیانم راگیاندا، خودایە! تۆ ئاگات لێیەتی کە ئەوا من پێم گوتن و
پێیانم راگیاندا، خودایە! تۆ ئاگات لێیەتی کە ئەوا من پێم گوتن و پێیانم
راگیاندا.

پیاویکی تریش عهزیکرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌ی ئه‌گه‌ر به‌زۆر برده‌میان
بو شه‌ری برا کوژی و له‌ ریزی شه‌ردا کابرایه‌ک له‌ تاقمه‌که‌ی تر به‌شیر یا به‌ تیر
لیی دامو کوشتمی، ئه‌وه‌ چۆن؟

فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ زۆرداره‌که‌ی که‌تۆ به‌زۆر ده‌با بو ئه‌و شه‌ره‌، تاوانی خۆی و
تاوانی کوژرانی تۆی به‌ ئه‌ستۆ ده‌بی، وه‌ به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ شایانی ئاگری دۆزه‌خ
ده‌بی). {تاج/۵، زنجیره‌: ۸۷، ژماره‌: ۵۴۸۷ - ترساندن له‌ فیتنه‌ گه‌ل}

۱۵۳۵) کاتی دوو موسلمان به‌ شمشیره‌وه‌ رووبه‌رووی یه‌کتری وه‌ستان. بکوژو
کوژراو له‌ دۆزه‌خدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ

۲۰۰ - عَنِ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ خَرَجْتُ وَأَنَا أُرِيدُ هَذَا الرَّجُلَ فَلَقِينِي أَبُو بَكْرَةَ فَقَالَ
أَيْنَ تُرِيدُ يَا أَخْنَفُ قَالَ قُلْتُ أُرِيدُ نَصْرَ ابْنِ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- - يَعْنِي
عَلِيًّا - قَالَ فَقَالَ لِي يَا أَخْنَفُ ارْجِعْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ
« إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ ». قَالَ فَقُلْتُ أُرِيدُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ قَالَ « إِنَّهُ قَدْ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ ». {الحديث:
۷۱۸۱ ترقیم شیخا = ۷۲۰۹ ترقیم فم = ف.م = فتح الملهم تجرید/۱، رقم: ۲۹ = ۳۱،
۶۸۷۵، ۷۰۸۳ فتح الباری شرح صحیح البخاری. أبو داود. فتن: ۴۲۶۸. نسائی. تحریم
الدم. تحفة الاشراف: ۱۱۶۵۵} :

ئه‌حنه‌فی کورپی فه‌یس (ره‌مه‌تی خودای لێ بێ) فه‌رمووی: ده‌رچووم بچم یاریده‌ی عه‌لی
کورپی ئه‌بو طالیب بده‌م، له‌ دژی کۆمه‌له‌ی ئه‌لجه‌مه‌ل، گه‌یشتم به‌ ئه‌بو ده‌بکه‌ره‌،
فه‌رمووی: ئه‌وه‌ بو کۆی ده‌جیت؟ گوتم: ده‌مه‌وئ هۆزه‌که‌م ببه‌م بو هاوبه‌شی له‌
جه‌نگی ئه‌لجه‌مه‌لدا، وه‌ یاریده‌ی عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب بده‌م که‌ ئامۆزای
پیغه‌مبه‌ری خودایه‌: ئه‌حنه‌ف فه‌رمووی: ئه‌بو ده‌بکه‌ره‌ فه‌رمووی پێم: ئه‌ی ئه‌حنه‌ف!
بگه‌رێره‌وه‌ مه‌چۆ بو ئه‌م شه‌ری برا کوژییه‌، چونکه‌ من به‌ گوپی خۆم له‌ زاری
پیرۆزی پیغه‌مبه‌رم بیستوووه‌ که‌ ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکاتی دوو موسلمان به‌ شمشیره‌وه‌

روو به رووی یه کتری وهستان و دهسته و شمشیر بهرامبهر به یه کتری راوهستان و یه کیکیان یه کیکیانی کوشت، نهوا بکوژو کوژراو ههردووکیان جیگه یان ناو ئاگری دۆزه خه!.

ئه حنهف فهرمووی: ئه بوبه کره فهرمووی: منیش گوتم، یا کهسێ تر گوتی: قوربان! ئه ی پیغه مبهری خودا! باشه وا بکوژ دۆزه خییه، چونکه بکوژه، ئه ی کوژراوه که بۆچی؟ خو ئه و کهسی نه کوشتوو؟ فهرمووی (درودی خودای لهسه ر بئ): (چونکه نهویش له دله وه به خواستی دل ویستوو یه تی برا موسلمانه که ی بکوژی!).

رونکردنه وه:

ئه حنه فی کوری قه یس، ئه بو به حری به صری ته میمی، ناوی ضه حاک ی کوری قه یسه، پیاویکی ته مه ن درێژ بوو، به خزمه ت پیغه مبه ر گه یشتوو به لام دانانری به صه حابه، چونکه ئه و کاته ئیسلام نه بووه، له پاش مه رگی پیغه مبه ر (درودی خودای لهسه ر بئ) ئیسلام بووه، پیاویکی سه لار و هیمن و له سه ر خو بوو، پیاویکی باوه ر پیکرا و بوو، به لام فهرمووده ی که م ده گیرایه وه.

{ ۱۵۳۶ } عه مماری کوری یاسیر دهسته ی له خودا یاخی ده یکوژی. { ۷۱۶۴ - ۷۲۷۲ }

بَابُ: تَقْتُلُ عَمَّارًا الْبَاغِيَّةَ

۲۰۰۶- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « تَقْتُلُ عَمَّارًا الْبَاغِيَّةَ ». {الحديث: ۷۲۵۳ ترقیم شیخا = ۷۲۸۴ فم}:

ئوم سه له مه ی هاوسه ر ی پیغه مبه ر (درودی خودا له سه ر پیغه مبه ر و هه موو هاوه لان و هاوسه رانی بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (درودی خودای لهسه ر بئ) فهرمووی: (ئه ی عه ممار! موژده ت لی بئ، دهسته ی ناهه قیکار و له خودا یاخی ده ت کوژن!). {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۳۴۱۲ - چاکییتی عه مماری کوری یاسیر}.

۱۵۳۷) قیامت هه ناسی هه تا دوو بهر دی زور گه وره ده چن به گز به کتر دا، داوای هه ردوو لاشیان هه ریه ک شته. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ دَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ

۲۰۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَذَكَرَ أَحَادِيثَ مِنْهَا وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ وَتَكُونَ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ وَدَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ ». {الحديث: ۷۱۸۵ = ۷۲۱۳ فم. تجريد البخاري/ ۵۸ رقم: ۲۱۰۳ = ۷۱۲۱ فتح الباري. تحفة / ۱۴۷۰۶} :

ئه بو هور هیره (رهزای خودای لی بی) فهر مووی: چه زردتی پیغه مبهری خوشه ویستو نازدار (درودو سلا و پیت و فره و میهره بانی خودای گه وره و مه زنی له سمر بی، سهرو مال و ههست و نهست گشتی به قوربانی گهردی سهر گوژی پیروزی بی و گشتی به قوربانی گهردی بهر پیی دینیکه رانی گوژی نازداری بی) فهر مووی: (قیامت هه ناسی، هه تا دوو بهر دی زور گه وره ده چن به گز به کا، کوشترایی فره گه وره و سامناک له نیوانیاندا روودمدا، داوای ههردو لاشیان هه ریه ک داوایه). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۸ - نیشانه ی داهاتنی قیامت} .
روونکر دنه وه:

زورینه ی رافه کاران ده لئین: مه بهست له م دوو بهر هه گه وره یه، کومه له ی عه لی و کومه له ی موعاوییه بووه. به لام مروف که کوی نیشانه کانی نزیک بوونه وه ی قیامت ره چاو ده کا، له گهل ئه و هه موو جهنگه گه ورانه دا، که له نیوانی لایه نه جیا جیاکاندا بووه، ده بینئ شهر ی عه لی و موعاوییه، له چاو ئه و شهر هه گه وره و زه به لاحانه دا، وه ک گهمه ی منالان وایه، له هه موو رویه که وه، له رووی گه وره یی رووبه ری مهیدانی جهنگه کانه وه، له رووی ژماره ی هاو به شکه ران و جهنگه وهران و کوژراوان و زاماران و ولات ویرانکردن و کاریگه ری له سهر رهوشتی گشتی جیهانی، ته نانه ت له جهنگی خاچ په رستان، یا له جهنگی جوله که و عه رهب، یا له جهنگی یه که م و دووم، یا له جهنگی عیراق و ئیران و سه دان جهنگی گه وره گه وره دا، هه ر کامی له م جهنگانه

بگری، له هه موو رویه که وه له جهنگی عهلی و موعاویه گهوره تر بوون، به زهینم
ئهم جهنگه ماوه، وهله ناکاوا ههلی دهگیرس و دهته قیته وه، خودا په نامان بدا لی.

(۱۵۳۸) قیامهت هه لناسی، تاوای لی دی پیاو ده دا به لای گوردا، دهلی: خوزگه من
له شوینی ئهم مردوووه بوومایه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ
۲۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغُ عَلَيْهِ
وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ إِلَّا الْبَلَاءُ ». {الحديث:
۷۲۳۱ = ۷۲۶۲ فم. تحفة الآشراف: ۱۳۴۵۶}

ئهبو هورهریره (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی:
(سویندم به و کهسه که گیانی منی و له دهستا، ئهم جیهانه تهواو نابئ و به سهر
ناچئ و قیامهت هه لناسی، ههتا وای لی دی، پیاو ده دا به لای گوردا، له تاوانا تهپاو
تل دهکا له سهری و، دهلی: خوزگه به خوی، خوزگا من ده بووم له شوینی خاوهنی
ئهم گوره، به راستی له کیشه و بهرە د دنیا رزگاری بوو، که واش دهلی ئه وه نه بی
له بهر بئ دینی خوی وابلئ، نه، به لام له تاو دهر دو به لای زور و دهلی). {تاج: ۵،
زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۵۹} + {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۱}

(۱۵۳۹) دوا روژ بهرپا نابئ هه تا کوشت و برین زور ده بی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ الْهَرْجُ

۲۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
« لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ الْهَرْجُ ». قَالُوا وَمَا الْهَرْجُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ «الْقَتْلُ
الْقَتْلُ». {الحديث: ۷۱۸۶ = ۷۲۱۴ فم. تجريد البخاری/ ۵، رقم: ۲۱۰۳ = ۷۱۲۱}:

ئهبو هورهریره (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی:

(دوا روژ هه لناسی و قیامهت بهرپا نابئ هه تا کوشت و برین زور ده بی).

یاران گوتیان: مه به ست له کوشت و برین جیهه؟ فهرمووی: (مه به ست کوشتنه کوشتن!). {تاج: ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۸}.

۱۵۴۰) قیامهت هه لناسی هه تا دهبی به ناخوران و بخورانیکی وا بکوژ نازانی له بهر چی خه لك دهكوژی. (۷۱۶۵ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَدْرِيَ الْقَاتِلُ فِيمَا قَتَلَ

۲۰۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ يَوْمٌ لَا يَدْرِي الْقَاتِلُ فِيمَ قَتَلَ وَلَا الْمَقْتُولُ فِيمَ قَتِلَ ». فَقِيلَ كَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ « الْهَرَجُ. الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ ». {الحديث: ۷۲۳۳ شيحا = ۷۲۶۴ فم}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ر بی) فهرمووی: (به و کهسه که گیانی منی به دهسته، ئه م جیهانه ناروا و دنیا تهوا و نابی، هه تا ئه و خه لکه ده کهونه سه رده میکی واوه دهبی به ناخوران و بخوران و فهرته نه و ئاشوبیکی وا له ولاتدا، بکوژ نازانی لهسه ر چی خه لك دهكوژی، ههروه ها كوژراویش نازانی له پیئاوی جیدا كوژراوه). عه رزیکرا: ئه وه چۆن چۆنی دهبی؟ فهرمووی: (دهبی به ناخوران و بخوران و کوشت و بر!). ئه و جا فهرمووی (دروودی خودای لهسه ر بی): (بکوژ و كوژراو لهو بارو دۆخه دا هه ردوو له ناو ئاگری دۆزه خدان).

۱۵۴۱) دوا رۆژ به ربا نابی هه تا ئاگری له خاکی حیجاز ده رده چی

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ

۲۰۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ ، تَضِيءُ أَعْنَاقَ الْإِبِلِ بِبُصْرَى ». {الحديث: ۷۲۱۸ = ۷۲۴۹ فم}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ر بی)

فهرمووی: (قیامهت هه لناسی، هه تا ئاگری له خاکی حیجاز ده رده چی، گه ردنی

و شتر له شاری بوسرا، له شام رووناك دهكاته وه). { تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۰
 — نیشانه‌ی داهاتنی قیامه‌ت } + { ته‌جریدی بوخاری/۵. ژماره: ۲۱۰۱ - ۷۱۱۸ } .
رونکردنه‌وه:

۱- بوسرا شاری خوړانه، وا له شام سى روژه رى له دیمه‌شقه‌وه دووره.
 ۲- ئەم نیشانه‌یه، رووی داوه، ئیمامی نه‌وه‌وی له‌م شوینده‌دا، دمه‌رموى: له
 سه‌رده‌مى ئیمه‌دا له مه‌دینه، له سالى (۶۵۴) ى کوچیدا ئەم ئاگره‌ رویدا، وه ئیمه‌و
 خه‌لكى شام به‌ گشتى هه‌والى ئەو ئاگره‌مان له ریگه‌ی ته‌واتوره‌وه پى گه‌شت. له
 فه‌تحولوله‌مدا له‌م شوینده‌دا روودانى ئەم ئاگره‌ له مه‌دینه دووپات ده‌كاته‌وه له
 فه‌تحولباریدا، له ژماره: ۷۱۱۸، ۷۱۱۹ به‌ روونى و به‌ دريژى روودانى ئەم ئاگره‌ دووپات
 ده‌كاته‌وه‌و عه‌سقه‌لانى ئاماژه‌ بو ئەمه‌ ده‌كاو دمه‌رموى: (قَالَ النَّوَوِيُّ: تَوَاتَرَ الْعِلْمُ
 بِخُرُوجِ هَذِهِ النَّارِ عِنْدَ جَمِيعِ أَهْلِ الشَّامِ).

شایانی باسه‌ ئه‌وكاته‌ ئیمامی نه‌وه‌وی (رده‌مه‌تى خودای لى بن)، ته‌مه‌نى (۲۴) بیستو
 چوار سال بووه. قورطوبیش له (التذكرة) ئاماژه‌ بو روودانى ئەم ئاگره‌ ده‌كا. ئیبنو
 كه‌ثیر (رده‌مه‌تى خودای لى بن) له روداوه‌كانى سالى (۶۵۴) شه‌ش سه‌دو په‌نجاو چواردا. له
 په‌راوه‌ ناوداره‌كه‌ى خویدا به‌ناوى (البداية والنهاية) زور به‌ دورو دريژى باسى
 روودانى كارمه‌ساتى ده‌رچوونى ئەم ئاگره‌ ده‌كا، شتى زور سه‌یر سه‌یرو سه‌ر
 سوڤه‌ینه‌ر ده‌گیږیته‌وه. { بېروانه: به‌رگى/۱۳، لاپه‌ره: ۱۶۰ — ثم دخلت سنة أربع
 وخمسين وستمائة } .

۱۵۴۲) هه‌تا جارىكى تر هۆزى ده‌وس بوتى زولخه‌له‌سه‌ نه‌پوه‌رسمته‌وه قیامه‌ت
 هه‌لناسى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَعْبُدَ دَوْسَ ذَا الْخَلَصَةِ
 ۲۰۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ- « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرَّ أَلْيَاتُ نِسَاءِ دَوْسٍ حَوْلَ ذِي الْخَلَصَةِ ». وَكَانَتْ

صَمَّا تَعْبُدُهَا دَوْسٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ بِتَبَالَةٍ. {الحديث: ۷۲۲۷ شیخا = ۷۲۵۸ فم. بخاری. فتن: ۷۱۱۶. تحفة الأشراف: ۱۳۲۹۹} :

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرمووی: (قیامەت ھەلناسی ھەتا دووبارە، وەك سەرردەمی نەفامی و نەزانی پێش ھاتنی ئیسلام، ژنانی ھۆزی دەوس، بەدەوری بتی زیلخەلەصەدا سمت بادەدەنەو و تەوافی دەكەنەو). ذولخەلەصە یا (ذیلخەلەصە) ناوی بتی بوو لە تەبالە یەمەن بوو، ھۆزی دەوس لە تەبالە یەمەن دەیانپەرست!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۱ — باسی نیشانە ی داھاتنی قیامەت} .

۱۵۴۳) قیامەت ھەلناسی ھەتا دووبارە وەك جارانی سەرردەمی نەزانی، بوئی لات و بوئی عوززا دەپەرستنەو!

بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَعْبُدَ اللَّاتَ وَالْعُزَّى. {۷۱۶۴ - ۷۲۷۲}

۲۰۱۳- عَنْ عَائِشَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ « لَا يَذْهَبُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ حَتَّى تَعْبُدَ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَا أَظُنُّ حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) أَنَّ ذَلِكَ تَامَ قَالَ « إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِجَالًا طَيِّبَةً تَتَوَفَّى كُلَّ مَنْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيَبْقَى مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ فَيَرْجِعُونَ إِلَى دِينِ آبَائِهِمْ ». {الحديث: ۷۲۲۸ شیخا = ۷۲۵۹ فم} :

عائیشە ی ھاوسەری پێغەمبەری خۆشەویست و نازدار (دروودی خودا لە پێغەمبەر و رمزای خودا لە ھەموو ھاوێ و ھاوسەرەکانی بئ) فەرمووی: بیستم لە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەیفەرموو: (ئەم شەوو روژە ھەر دەمین و نارۆن و لاناچن و قیامەت ھەلناسی، ھەتا دووبارە وەك سەرردەمی نەزانی پێش ھاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، خەلك بتی لات و عوززا دەپەرستنەو).

منیش عەرزەم کرد: قوربان! ئە ی پێغەمبەری خودا! خو من وام دەزانی ئەم نایەتە كە خودا نارووویەتی مۆژدەكە ی تا سەرردەمی و ئایینی پیرۆزی ئیسلام ھەتا

ههتایه زال و سه رکه و توو ده بی، به سه ر ئایینه کانی تر دا، ههتا روژی قیامت، واته
ئه م ئایه ته که ده فهرمووی:

{ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ - التوبة - ۳۳/۹ }.

واته: خودا ئه و خودایه یه که موحه ممه دی پیغه مبه ری خو ی له گه ل هیدایه و
دینی ئیسلام دا، که ئاینیکی راست و دروست و ههقه نار دووه، بو ئه وه ی دینه که ی
خو ی دهر بخا بو گشت خه لکی جیهان و روژی له روژان، وه ک سه رده می موحه ممه دی
مه هدی بی، گشت ئایینه کانی تر ببه زینی و خو ی بی به تاقه دینی سه ر رووی
زه وی، هه رچه ند فره خواکان و هاوه لدا نه ران بو خودا ئه وه یان پی ناخو ش بی،
ئیسلام هه ر سه رده که وی).

عائیشه فهرمووی: عه رزی هه زه تم کرد: خو من که ئه م ئایه ته ها ته حواره وه
له خودا وه بو تو، من وام ده زانی که ئه م مژده یه و له م ئایه ته دا هه تا سه ر ده بی،
که چی تو ش و ده فهرمووی، که دیسان خه لکان ده چنه وه سه ر ئایینی پوچه لی باو
با پیرانیان و لاتو عوزرا ده پهرسته نه وه؟

پیغه مبه ری خو شه ویست (درو دی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (له راستیدا، له مه ولا
ئه وه ی که له م ئایه ته دا باس کراوه، له زال بوون و سه رکه و تنی ئیسلام به سه ر هه موو
ئایینه کانی تر دا، چه نده هه زو خواستی خودای گه وره و مه زنی له سه ر بی، واده بی و
رووده داو دی ته جی، به لام له پاشا خودا بایه کی خو ش هه لده کاو ده ی نی ری، ئیتر
ئه وه ی که تو سقالی ئیمان و باوهر له ناو دلیدا بی گیانی ده کی شی، ئه وانه ده می ننه وه
که بی فهرو بی خیرن، ئه وانه ده گه رپ نه وه بو سه ر ئایینه کو نه پووچه که ی باوو
با پیرانیان!). { تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۲ - نیشانه ی داها تنی قیامت }.

(۱۵۴۴) قیامت هه ناسی هه تا شاری غه زو ده کری، لایه کی له ده ریادایه و لایه کی

تری له وشکانیدایه

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُغْزَى مَدِينَةُ جَانِبِهَا فِي الْبَحْرِ وَالْآخِرُ فِي الْبَرِّ

۲۰۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « سَمِعْتُمْ بِمَدِينَةِ جَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَرِّ وَجَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَحْرِ ». قَالُوا نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْزَوْهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مِنْ بَنِي إِسْحَاقَ فَإِذَا جَاءُوهَا نَزَلُوا فَلَمْ يُقَاتِلُوا بِسِلَاحٍ وَلَمْ يَرْمُوا بِسَهْمٍ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَيَسْقُطُ أَحَدُ جَانِبَيْهَا ». قَالَ ثَوْرٌ لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ « الَّذِي فِي الْبَحْرِ ثُمَّ يَقُولُوا الثَّانِيَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَيَسْقُطُ جَانِبُهَا الْآخَرُ ثُمَّ يَقُولُوا الثَّلَاثَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَيَفْرَجُ لَهُمْ فَيَدْخُلُوهَا فَيَغْنَمُوا فَبَيْنَمَا هُمْ يَقْتَسِمُونَ الْمَغْنَمَ إِذْ جَاءَهُمُ الصَّرِيخُ فَقَالَ إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَرَجَ. فَيَتْرَكُونَ كُلَّ شَيْءٍ وَيَرْجِعُونَ ». {الحديث: ۷۲۶۲ = ۷۲۹۳ فم:}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:

(ئەری ناوی ئەو شارەتان بیستوو لایه کی له وشکانیدایه و لایه کی له ده ریادایه؟).

عەرزیانکرد: بە ئی ناویمان بیستوو، ئەی پێغەمبەری خودا! فەرمووی (دروودی

خودای لەسەر بێ): قیامت هه ناسی هه تا هه فتا هه زار کهس له به نی ئیسحاق (واته: له

کوردە موسوڵمانەکانی شام = مِنْ أَكْرَادِ الشَّامِ الْمُسْلِمِينَ - غایه المأمول شرح التاج

الجامع للأصول/ مجلد خامس، ص ۳۲۹، طبعة رابعة). ئەو شارە غەزا دەکەن. (که

پیی دەگوتری قوستەنتەنییه، که ئیستا پیی دەلین: ئەستەمبوول). جا که دەگەنە

ئەوی (واته: کوردە موسوڵمانەکانی شام که دەگەنە قوستەنتەنییه) لەوی باروبنە

خۆیانی لی دەخەن و له دەورووبەری شارەکه ههوار ههڵ ددهن، ئیتر نه به چهك شهر

دەکەن و نه تیر دەهاویژن، به لکوو دەلین: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ } واته: هه

خودا خودایه و خودا له هه موان گه وره تره. جا به فەرمانی خودا، به پیت و فەری

ئەم وشە پیروزیه، لەسەر دەستی ئەو پالەوان و دلیر مەردانەدا، دانیشتوانی لایه کی

شارەکه خۆیان ددهن به دهسته وه).

شہور کہ کسی سییہمہ لہ ماموستایانی رشتہی ئہم فہرموودہیہ، لہ ماموستاکانی ئیمامی موسلیم، دہفہرموی: من وادہزانم کہ فہرمووی: (ئہو لایہی شارکہ کہوا لہ دہریادا، بہ نہعرہتہی یہکہم ئہو لایہ رزگارو ئازاد دہکری کہوا لہناو دہریادا).

ئہوجا حہزرت (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (جا دیسان دووبارہ دہلین: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ } ئیتر ئہو لاکہی تریشی خو دمدن بہدہستہووہ خویان تہسلیم دہکن، ئہوجا سیبارہ دہلین: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ } ئیتر دہرووی تہواویان بو دہکریتہووہ دہرژینہ ناو شارہکہوہ، دہست دہکن بہ تالانی گرتن و دہستکەوت کوکردنہووہ، لہ کاتیکدا کہ خہریک دہبن لہناو خویندا تالانی دابہش بکن، لہپر لہناکاو قیزہکہری دہفریشکینئ و دی بولایان و دہلئ: جہجال ہہئساوہ، ئیتر ئہوانیش ہہموو شتئ بہجئ دہہیلن و دہگہرینہووہ). { تاج/۵، زنجیرہ: ۱۰۳، ژمارہ: ۵۵۵۴ — گرتنہووہی قوستہنتہنییہ }. باسیکی دوورو دریزم لہسہر ئہم فہرموودہیہ، لہ تاجول ئوصولدا نووسیوہ، ئہگہر رەچاوی بفرمووی بن بہہرہ نابئ.

۱۵۴۵) ھاکا لہبن رووباری فوراتہووہ کیوی زیر دہرکہوی. (۷۲۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَحْسِرَ الْفُرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ

۲۰۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَحْسِرَ الْفُرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ يَقْتَتِلُ النَّاسُ عَلَيْهِ فَيُقْتَلُ مِنْ كُلِّ مِائَةِ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ وَيَقُولُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ لَعَلِّي أَكُونُ أَنَا الَّذِي أَنْجُو». {الحديث: ۷۲۰۱ شیعہ= ۷۲۲۹ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۱۰۲ = ۷۱۱۹ فتح الباری. أبو داود. فتن: ۴۳۱۳} :

ئہبو ہورہیرہ (رہزای خودای لی بن) فہرمووی: خوئہویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (قیامت ہہئناسئ ہہتا کیوی زیر، لہبن فوراتہووہ دہرنہکہوی، ہہرکہسئ پیادا گہیشت با ہیچی لی نہباو ہیچی لی ہہئنگری!). {تاج/۵، زنجیرہ: ۱۰۵، ژمارہ: ۵۵۶۳} .

۲۰۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رضي الله عنه- قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - « يَوْشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا » .

{رياض/٤، زنجیره: ۳۷۰، ذمارة: ۱۸۲۲} + {الحديث: ۷۲۰۳ شیخا = ۷۲۳۱ فم.
تجريد/٥، رقم: ۲۱۰۲ = ۷۱۱۹ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
(هاکا گەنجی له زیر له بن رووباری فوراته وه درکهوت، هه رکهسی پیا دا گه یشت و
له و سه رده مه دا بوو، با هیچی لی نه با و هیچی لی هه ل نه گری). {تاج/٥، زنجیره: ۱۰۵،
ژماره: ۵۵۶۳ — باسی نیشانه ی داهاتنی قیامهت} + {رياض/٤، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۲}.

(۱۵۴۶) قیامهت هه لئاسی هه تا ده چن به گز هوزیکا، روومهت گووین.
(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا كَانَ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمَطْرَقَةُ

۲۰۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - « تُقَاتِلُونَ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ قَوْمًا نَعَالُهُمُ الشَّعْرُ كَانَ وَجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمَطْرَقَةُ حُمْرُ
الْوُجُوهِ صَغَارُ الْأَعْيُنِ ». {الحديث: ۷۲۴۳ = ۷۲۷۰. تجريد/٤، رقم: ۱۴۳۲ = ۲۵۹۰ +
رقم: ۱۲۰۳ = ۲۹۲۸}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
(له پیش هه لئاسی قیامهتا، به ماوهیهکی کهم، ئیوه کوشتاری گه لی ده کهن، پیلاویان
مووه، روخساریان سوورو لووتیان فسو چاویان وردیله و روویان خرپو گوشتنه،
دهق وهك قه لغانی به سیرمه ی ژیی کهوان سیرمه ریژ کرابی و قات له بان قات
جووتبه قی کرابی). {تاج/٥، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۵۵۴۴}.

(۱۵۴۷) قیامهت هه لئاسی هه تا پیاوی له به ره ی قه حطانی بابیره ی یه مه نییه کان
پیدا ده بی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِّنْ قُحْطَانَ

۲۰۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِّنْ قُحْطَانَ يَسُوقُ النَّاسَ بِعَصَاهُ ». {الحديث:
۷۲۳۷ = ۷۲۶۸ فم. تجريد/٤، رقم: ۱۴۰۰ = ۳۵۱۷، ۷۱۱۷ فتح الباری}:

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى)
دەفەرموى: (قيامەت ھەئەئاسى ھەتا پياوى لە ھۆزى قەحطان ھەل دەکەوى،
مەردوم وەك گەلە پان بە گۆچان لى دەخوړئ و دەبى بە پادشايان). {تاج/۵، زنجيرە:
۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۶ – باسى نيشانەى داھاتنى قيامەت}.
روونکردنەوہ:

لە رافە نامە (شەرھە) کاندە دەفەرموى: (ئەم پياوہ کە يەکیکە لە نيشانەکانى
نزیکبەونەوہى ھاتنى دوا رۆژ، ناسراوہ بە (قەحطانى) وە لەپاش مەھدى دى، وە
لەسەر ريبازى شیرینی مەھدى دەروا و سەرۆکیكى زۆر باشى موسولمانان دەبى).
{بەروانە: تەجریدى بوخارى بە کوردی = پوختەى موختەصەرى صەحیحى
بوخارى، بەرگی چوارەم، ژمارە: ۱۳۹۱ = ۳۵۰۰، ۷۱۳۹ فتح البارى شەرحى صەحیحى
بوخارى}.

۱۵۴۸) قيامەت ھەئەئاسى ھەتا پياوى دەبى بە پادشا، ناوى جەھجەھ دەبى.
(۷۱۶۴ – ۷۲۷۲) باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْجَهْجَاهُ
۲۰۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ «
لَا تَذْهَبُ الْأَيَّامُ وَالْأَيَّامُ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْجَهْجَاهُ». {الحديث: ۷۲۳۸ = ۷۲۶۹
فم. ترمذی. فتن: ۲۲۲۸، تحفة الأشراف: ۱۴۶۷}:

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى)
(شەوو رۆژ ھەروا دەمىنى، تا پياویكى نارەسەن لە مەوالییەکان دەبى بە پادشاى
ئیسلاام، ناوى جەھجەھ دەبى). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۷ – نيشانەى
داھاتنى قيامەت}.

۱۵۴۹) قيامەت ھەئەئاسى ھەتا ناوى خودا لەسەر رووى زەوى نامىنى و کەسى
نابى بلى: نەللا نەللا (باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقُلَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ)
۲۰۲۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ « لَا
تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقَالَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ ». {الحديث: ۳۷۳ = ۳۸۷ فتح اللهم}:

نه نهس (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ربی) فهرمووی:
(قیامت هه لئاسی هه تا وای لی دی کهس نابی لهسه زهوی ناوی خودا بیئی و بلی:
الله الله!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۸۰ - نیشانهی داهاتنی قیامت}.

(۱۵۵۰) له یه مه نه وه خودا نه رمه بایی ده نیری گیانی هه موو موسلمانن
ده کیشی. (۳۰۸) باب: ثَبَعْتُ رِيحَ مِنَ الْيَمَنِ فَنَقَبُضُ مَنْ مِنْ قَلْبِهِ إِيْمَانٌ
۲۰۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
«إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ رِيحًا مِنَ الْيَمَنِ أَلْيَنَ مِنَ الْحَرِيرِ فَلَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ - قَالَ أَبُو عَاقِمَةَ:
مِثْقَالُ حَبَّةٍ وَقَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ: مِثْقَالُ ذَرَّةٍ - مِنْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ». {الحديث: ۳۰۸ =
۳۲۴ فم}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ربی)
فهرمووی: (خودای گه وره له یه مه نه وه نه رمه بایی ده نیری، له ئاوریشم نه رمتره،
هه رکه سی سهنگی دهنگی دانه ویلله یی باوهر به خودا له دلیا هه بی ئه و بایه گیانی
ده کیشی)، ئه مه له فظی ئه بو عهلقه مهیه به لام له فظی عهبدولعهزیز ئاوایه:
(هه رکه سی کیشی گهردی باوهر له دلیایی ئه و بایه گیانی ده کیشی). {تاج/۵، زنجیره:
۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۸}. ئه بو عهلقه مه و عهبدولعهزیز، ههردوکیان ماموستای ئیمامی
موسلیم بوون.

(۱۵۵۱) هه تا مهردوم هه موو گهندو بهد نه بن قیامت هه لئاسی. (۷۳۲۸ - ۷۳۳۹)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شَرَارِ النَّاسِ

۲۰۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمَسْعُودِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شَرَارِ النَّاسِ ». {الحديث: ۷۳۲۸ = ۷۳۶۲ فم}:

عهبدوللای کوری مهسعوود (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ربی)

(ده فهرمووی: (هه تا مهردوم هه موو خراپو گهندو بهد نه بن و بی باوهر نه بن
قیامت هه لئاسی). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۹ - نیشانهی داهاتنی قیامت}.

۱۵۵۲) قیامت هه ئاسی هه تا کۆمه لی پیغه مبه ره درۆزنه پهیدا ده بن.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۱) باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ دَجَالُونٌ كَذَّابُونَ

۲۰۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْتَتِلَ فِتْنَانِ ، فَيَكُونَ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ ، دَعَاهُمَا وَاحِدَةٌ ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونٌ كَذَّابُونَ قَرِيبًا مِنْ ثَلَاثِينَ ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ » . {الحديث: ۷۲۷۱ = ۷۳۰۲ فم. بخاری. مناقب: ۳۶۰۹. ترمذی. فتن: ۲۲۱۸. تحفة الأشراف: ۱۴۷۱۹} :

ئه بو هورمیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (قیامت هه ئاسی هه تا نزیکه ی سی پیغه مبه ره درۆزنه ی ته فره ده ری هه لاتبا ز پهیدا ده بن، هه موویان به درۆ خویان به پیغه مبه ری خودا ده زانن!). {تاج: ۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۵۳۰} .

۲۰۲۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ كَذَّابِينَ » . (وفي رواية قال جابر): فأحذروهم. {الحديث: ۷۲۶۹، ۷۲۷۰، ۷۳۰۰، ۷۳۰۱ فم} :

جابیری کوری سه مووره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بن) دهیفرموو: (له راستیدا بهر له هاتنی قیامت به ماوهیه کی که م، کۆمه لی درۆزن پهیدا ده بن).

له گێرانه وهی ژماره (۷۳۰۱) ی فه تحولولهم شه رحی سه حیجی موسلیمدا دهفرموو: جابیر فهرمووی: وریابن ئاگاتان له خوتان بی، ئه م جوړه درۆزنانه ته فرمتان نه ده ن).

روونکردنه وه:

مه به ست له م درۆزنانه ی که له م فهرمووده یه دا، ئاماژه یان بو کراوه، هه ر ئه و هه لاتبا زانه نییه که داوای پیغه مبه رایه تی و مه هدی تی ده که ن، به لکوو مه به ست ئه ویه که کۆمه ل کۆمه ل خه لک پهیدا ده بن، به هه زارو یه ک ناووه بانگه شه ی

درؤو دهسټېرانه بؤ خويان دهكهن و كؤمهل كؤمهل مهردوم لاس ددهدن و تهفريان ددهدن و لهړئ دهریان دهكهن و بهرهو ههلدیږی نایینی و جیهانی ئاراستهیان دهكهن و له مړؤقهوه دمیانكهن به نازهل!

له راستیدا ئیستا وایه، بئ رهوشتی و بئ دینی و بهرهلایى وا زؤر بووه، له ژماره نایئ، به دهنكو به رهنكو به نووسین و به جوړهها بهرنامهی ژدهراوی پؤل پؤل خهلك له رهوشتی بهرز، له نایینی پاك، له مهردایهتی و نازیهتی دتهكینهوه و بهرهو كوفرو بئ دینی و بهد رهوشتی و نازالئ، وهك گاهگل و رانی بز و مهر لییان دهخوړن و فیږی سووړدان و سهماو مهی و باده نوښی و حیزی و دزی و بینامووسییان دهكهن، ناشكرا به گهنج و لاهكان دهلئین: وهك تهگه و بهران و مهر و بز تيك بهربن و دریغی مهكهن، به فیلمی رووت و قووت له كه ناله ناسمانییهكانهوه، تامی تامییان ددهدن و به یاساو به پؤلیس بارودؤخی تاییهتی وایان بؤ دهرهخسین كه بؤ ژن و میږدیش نهړهخسین، وهك: سهكؤی سهربهستی و پارکی نازادی، كه جاران بهم شوینانهیان دهكوت: گهواد خانه و قهحبه خانه. **إِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ.**

(۱۵۵۳) شهرى موسولمانان و جوولهكه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ فِي قِتَالِ الْمُسْلِمِينَ الْيَهُودَ

۲۰۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالشَّجَرِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ. إِلَّا الْغُرْقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ ». {الحديث: ۷۲۶۸ شيعا = ۷۲۹۹ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = پوختهی صحیحی بوخارى به كوردی. بهرگی دروهم: ۱۲۰۲ = ۲۹۲۶، ۳۵۹۳. فتح الباری. شرح صحيح البخارى}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای لی بئ) ددهفرموی: حهزهرتی پیغهمبهری خوښهویست و نازدار (دروودو سلاوی خودای گهوره و مهزنی لهسهربی و سهر و مال گشتی به قوربانی گهردی بهر ناستانهی ئارامگای پیروزی بئ) فرهرمووی: (قیامت ههئناسی

ههتا شهرى موسولمان و جوولهكه رووده‌دا، موسولمانان دهچن به‌گژ جووله‌كه‌دا، جووله‌كه شهرتان له‌گه‌لدا ده‌كهن، شهرپكى دوورو دريژ، تا له نه‌نجامدا خودا ئيوى موسولمانان زال ده‌كا به‌سهر ئه‌واندا، كاتى موسولمانه‌كان ده‌ست ده‌كهن به كوشتاريان جووله‌كه‌كان واده‌شكىن، له‌بن به‌ردو دارو بنچك و ده‌وندها خويان په‌نا ده‌دهن و خويان ده‌شارنه‌وه‌و خويان حه‌شار ده‌دهن، به‌ردو دارو دره‌خت و ده‌ونه‌كه ده‌لئين: ئه‌ى كاكه‌ى موسولمان! ئه‌ى به‌نده‌ى باشى خودا! ئه‌ى عه‌بدى خاسى خودا! ئه‌مه جووله‌كه‌يه‌كه له پشتمه‌وه خوى حه‌شارداوه، وهره ئه‌و دوژمنى خودايه بكوژه، ته‌نيا دارى دركه‌زى وانالئ، چونكه ئه‌و له دره‌ختى جووله‌كه‌يه، حه‌شاريان ده‌داو راستيان لئ نالئ!). {تاج/۵، زنجيره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۰} + {رياض الصالحين/۴، زنجيره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۰}.

۱۵۵۴) كاتى قيامه‌ت هه‌ل ده‌ستى رۆم له‌هه‌موو كه‌سى زۆرتن. (۷۱۶۴ - ۷۲۰۸)

باب: تقوم الساعة والرؤم أكثر الناس

۲۰۲۶- عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ الْمُسْتَوْدُ الْقُرَشِيُّ عِنْدَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ «تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرُّومُ أَكْثَرُ النَّاسِ». فَقَالَ لَهُ عَمْرُو أَبْصِرْ مَا تَقُولُ. قَالَ أَقُولُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ لَئِنْ قُلْتُ ذَلِكَ إِنَّ فِيهِمْ لَخِصَالًا أَرْبَعًا إِنَّهُمْ لَأَحْلَمُ النَّاسِ عِنْدَ فِتْنَةٍ وَأَسْرَعُهُمْ إِفَاقَةً بَعْدَ مُصِيبَةٍ وَأَوْشَكُهُمْ كَرَّةً بَعْدَ فَرَّةٍ وَخَيْرُهُمْ لِمَسْكِينٍ وَيَتِيمٍ وَضَعِيفٍ وَخَامِسَةً حَسَنَةً جَمِيلَةً وَأَمْنَعُهُمْ مِنْ ظُلْمِ الْمُلُوكِ. {الحديث: ۷۲۰۸ = شرح صحيح مسلم، تحقيق الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۲۳۶ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}:

موسای کوری عه‌لی (رحمه‌تی خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: موسته‌ویری‌دی قوره‌یشی (ره‌زای خودای)

له‌لای عه‌مری کوری عاص (ره‌زای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: له پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سهر بئ): (کاتى كه قیامه‌ت به‌رپا ده‌بئ، ملله‌تى رۆم له‌هه‌موو ملله‌تیكى تر زۆرت ده‌بن، عه‌مری کوری عاصیش پێی فه‌رموو: له قسه‌كه‌ت ورد به‌ره‌وه، بزانه ده‌لئى چى و ئه‌م قسه‌یه كوئ ده‌گریته‌وه‌!

مۇستەۋرىدەش فەرەمۇۋى: چىم لە پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) بېستوۋە ئەۋە دەلئىم: زىاتەر نائىم! ئەمە فەرەمۇۋەدى پېغەمبەرە، قەسەى من نىيە. عەمىرىش فەرەمۇۋى: دەى لەسەر ئەم قەسەيەى تۇدا، دەسا ئەم مللەتانى رۇمە، چوار رەۋىشتى باشيان ۋەھا تىادا:

يەكەم: لەكاتى ئازاۋە ۋە ئاشوۋېدا، زۇر بە ھەۋسەلە ۋە ھىمەن ۋە لەسەرخۇن.
دوۋەم: لەپاش قۇرت ۋە چورتەم ۋە گىرەتارى ۋە پىكان، زوۋ دېنەۋە سەرخۇيان.
سەيەم: لەكاتى شەپرو ھەرادا، لەپاش كەشەنەۋە، گورج تى ھەل دەچنەۋە ۋە ھەلمەت دەبەنەۋە بۇسەر دوژمنى خۇيان.

چوارەم: بۇ ھەزاران ۋە بىن نەۋايان ۋە ھەتيۋانىش زۇر باشن، سەرەراى ئەم چوار رەۋشە باشەنەش، رەفتارىكى شىرىنى جوانى تىرىشيان ھەيە، كە لەگەل ئەم چوارەدا دەكەنە پىنج بەھرى گەۋرە، كە ئەۋىش ئەمەيە: (كە ناھىلن سەرۋك ۋە پادشاكانيان، زۇرو ستەم ۋە ناھەقى بىكەن ۋە لەم لايەنەۋە لەھەمۇۋە كەسنى باشتر رىگە نادەن بە سەرۋك ۋە پادشاكانيان، كە زۇرو ستەم ۋە ناھەقى بىكەن!). {تاج/۵، زىجىرە: ۱۰۴، ژمارە: ۵۵۵۵ — ئەۋ ھەلە روۋم زۇرن بەلام سەرەكەۋتن بۇ مۇسۇلمانانە}..

روۋىكردنەۋە:

- ۱- مەبەست لە رۇم (روۋم) گەلە مەسىحىيەكانە، كە زۇرىنەى ئەۋروپاۋ ئەمەرىكا ۋە ئۇستارلىن ۋە لە كىشۋەرى ئەفرىقا ۋە ئاسىياش زۇر زۇرن. ۋەخۇشى ۋايە.
- ۲- مۇستەۋرىد ناۋى تەۋاۋى (مۇستەۋرىدى كورى شەددادى ئەل - فەھرىيە) ھادەللى پېغەمبەرە، كە پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) مەرگ بوۋ بەمىۋانى، مۇستەۋرىد لاۋىكى تازە پىگەشىتوۋ بوۋ، لەپىشا لە كوۋفە نىشتەجى بوۋ، پاشان لە مىصر جىگىر بوۋ، خۇۋى ۋە باۋكى لە يارانى پېغەمبەرن، لە ۋەھىجى مۇسلىمدا فەرەمۇۋەدى ھەيە، ۋەك ئەم فەرەمۇۋەدىيە كەۋاين لە خىزمەتىدا، بوخارىش بە تەعلىق فەرەمۇۋەدىيەكى ئەۋى گىراۋەتەۋە. لە ئەسكەندەرىيە، لە سالى چلو پىنجى كۇچىدا مردوۋە.

۳- مووسای کوری عولہیی کوری رہباج، له متمانه دارهکانی خه لکی میصره، له سائی نه وهدی کوچی له نه فریقا له دایکبووه، سائی (۱۶۳) ی کوچی له نه سکه ندرییه مردووه، باوکیشی که ناوی عولہیی کوری رہباج بوو، متمانه دار بوو، عولہیی ناوی عهلی بوو، به لام له ترسی بهنی ئومه ییه گوچی به عولہیی، به موصه غه ری، چونکی ههرکه سی ناوی عهلی بوايه، نه مه و ییه کان دهیانکوشت، ریک وهک ئیستا له به غدا ههرکه سی ناوی عومهر یا نه بوبه کر، یا عوتمان، یا عایشه بی دهیکوژن!

(۱۵۵۵) شهری روومو زوری کوشتن له کاتی ده رچوونی جه جالدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۱۰)

باب: فِي قِتَالِ الرُّومِ وَكَثْرَةِ الْقَتْلِ عِنْدَ خُرُوجِ الدَّجَالِ

۲۰۲۷- عَنْ يُسَيْرِ بْنِ جَابِرٍ قَالَ: هَاجَتْ رِيحٌ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ فَجَاءَ رَجُلٌ لَيْسَ لَهُ هِجْرِي إِلَّا يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ جَاءَتِ السَّاعَةُ. قَالَ فَقَعَدَ وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَمَ مِيرَاثٌ وَلَا يُفْرَحَ بِغَنِيمَةٍ. ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا - وَنَحَاهَا نَحْوَ الشَّامِ - فَقَالَ عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ. قُلْتُ الرُّومُ تَعْنِي قَالَ نَعَمْ وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالُ رَدَّةً شَدِيدَةً فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ فَيَفِيءُ هَوْلًا وَهَوْلًا كُلُّ غَيْرٍ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً أُخْرَى لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ فَيَفِيءُ هَوْلًا وَهَوْلًا كُلُّ غَيْرٍ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يُمْسُوا فَيَفِيءُ هَوْلًا وَهَوْلًا كُلُّ غَيْرٍ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الرَّابِعِ نَهَدَ إِلَيْهِمْ بَقِيَّةُ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً - إِمَّا قَالَ لَا يَرَى مِثْلَهَا وَإِمَّا قَالَ لَمْ يَرِ مِثْلَهَا - حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِحَبَابَتِهِمْ فَمَا يُخَلِّفُهُمْ حَتَّى يَخْرَ مِيتًا فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ كَانُوا مِائَةً فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيَ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلُ الْوَاحِدُ فَبَأَى غَنِيمَةً يُفْرَحُ أَوْ أَى مِيرَاثٍ يُقَاسَمُ فَيَنْمِا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَاسٍ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمُ الصَّرِيحُ إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَفَهُمْ فِي دَرَارِيهِمْ فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ وَيُقْبِلُونَ فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَارِسَ طَلِيعَةٍ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - »

إِنِّي لَأَعْرِفُ أَسْمَاءَهُمْ وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ وَأَلْوَانَ خِيُولِهِمْ هُمْ خَيْرُ فَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ
يَوْمَئِذٍ أَوْ مِنْ خَيْرِ فَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ». {الحديث: ۷۲۱۰ = ۷۲۳۸ فم}:

یوسہیری کوری جابیر فہرمووی: لہ کووفہ بایہکی سوور ھہٹیکرد، پیایو
ھہبوو، دم بہ ھاوار بوو، ھہرشتیکی سہیری دہبینی، بہ ھہلہداوان دہہات بو لای
عہبدوللای کوری مہسعوودو دہیگوت: ئہی عہبدوللای کوری مہسعوود! وا قیامہت
ھات، ئہمجارہیش کہ با سوورہکھی بینی وەك دەستووری جارانی ھات بو لای و
گوتی: ئہی عہبدوللای کوری مہسعوود! وا قیامہت ھات.

فہرمووی: عہبدوللای راکشابوو، ریک دانیشو فہرمووی: قیامہت وا ھہلناسی،
قیامہت ھہلناسی ھہتا لہبەر شہرو شوپرو کوشتاری زور کہس نایپہرژیتہ سہر
دابہشکردنی کہلہپوور، ھہروھا کہس لہبەر ھہمان ھو دلی بہ دہسکھوتی جہنگ
خوش نییہ.

ئہوجا عہبدوللای کوری مہسعوود بہدہستی ئاماژہی بہروو شام کردو
فہرمووی: (دوژمنیک لہشکریکی زور کۆدہکەنہوہ بو خەلکی ئیسلام و ئہہلی
ئیسلا میش لہشکر کۆدہکەنہوہ بو ئہوان). منیش عہرزیم کرد: مہبہستت لہو
دوژمنہ رۆمہکانہ، کہ گاورہکانی سہر بہ ئایینی عیسای مہسیح؟! فہرمووی:
بہلئ، مہبہستم ئہوانہ. ئہوجا عہبدوللای فہرمووی: ئیتر لہوکاتہدا جہنگ بہرپا
دہبی و کوشتار دہست پیدہکاو دہبی بہ ھہلمہت بردن و ھیرش لہدوا ھیرش!

جا موسولمانہکان کۆمہلئ لہ سوپاکہ جیادہکەنہوہو دہیانکەن بہ بہرایی
خویان، کہ ئہو کۆمہلہ ھہلئزاردہیہ مہرج دہکەن و پەیمان دہدەن کہ نابئ
بگہرپینہوہ، ئیللا بہ ئیحدہلحوسنہیہینہوہ نہبی، وەك قورئان دہفہرموی:

{قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ - التوبة - ۵۲/۹}. واتہ: بفہرموو

ئیوہ چاوہروانی چی لہ ئیمہی خہباتگپری موسولمان دہکەن؟ جگہ لہ یہکی لہم
دوو بہەرہ جوان و شیرینہ: یا سہرکەوتن، یا شہہیدبوون!.

جا شهر ددست پیددهکا، لهپاش خوئاماده کردن بوی لههردوو لاهو، نهو روزه تاشه و دادیت شهر و گوشتار بهردهوام دهبیت، که شه و دادی، هر سوپایه دهگه رپتهوه بۆ سهنگه ری خوئی، هیچ لایان سه رکه و تنی گه و ره به ددست ناهینن، به لام کۆمه له هه لئبارده که، که به رای له شکر موسولمانه کان بوون، هه موو شه هید ده بن و که سیان لی دهرناچی. دیسانه وه موسولمانه کان کۆمه لی تر جیاده که نه وه، نه وانیش مهرج و په یمان ده که ن: یا مردن، یا سه رکه و تن، هه مدیسان ده بیتته وه به شهر و گوشتار له نیوان هه ردوولادا، هه تا شه و دادی و شه و ده که ویتته نیوانیان و، هر له شکره ی دهگه رپته وه بۆ سه نگه ری خوئی، هیچ لایان سه رکه و تنی ته و او مسوگه ر ناکه ن، به لام کۆمه له هه لئبارده که دیسان هه موویان شه هید ده بن و تاقیان لی دهرناچی، بۆ جاری سییه م موسولمانان کۆمه لی تر هه لده بژیرن، دیسان نه وانیش مهرج و په یمان ده که ن: که یا مردن، یا سه رکه و تن. جا هه مدیسانه وه ده بیتته وه به شهر و گوشتار و شهر به رده و ام ده بی هه تا نیواری دادی، نه و جا هر له شکره ی دهگه رپته وه بۆ سه نگه ری خوئی، که سیان سه رکه و تنی ته و او دابین ناکه ن، به لام دیسانه وه کۆمه له هه لئبارده که هه موو شه هید ده بن.

جا له رۆژی چواره مدا، نه وه ی که ماوه له موسولمانان راده په رن و ده چن بۆ شهر له گه لیانا، وه خودا تووشی شکستیکی زۆر گه وریان ده کاو موسولمانه کان ده شکین و ده بی به جه نگیکی خویناوی بی وینه ی که س نه دید، ته نانه ت مه یدانی گوشتاره که نه وه نده پان و پۆر دریزه و نه وه نده شوین دهگریته وه و نه وه نده لاشه ی بی گیان له مه یدانا ده که وئ، نه گه ر مه ل و بالنده به سه ر ته رمی کوژراوه کانا بفری، پیش نه وه ی که نه و په ریان بکه وئ، ماندوو ده بی و له په لویو ده که وئ و خرپ به رده بیتته وه و دهری!

به ره بابی له سه د که س پیاویکیان لی ده مینن، نیتر چۆن چۆنی دلایان به تالانی خوش بی، یا به چی دلیکه وه دل به که له پوور دابه شکردن خوش بکه ن، جا له بارودوخ و که شیکی ناوادا، له ناکاو هاوار هه ل ده ستی: که به لای له مه یش خراپتر

روویداوه، هاوار کهړی دې بۆلایان و هاواریان لې دهکا: کهوا جه جال هه لساوه و بهربوته ناو مال و منالان!!

نیتړ موسولمانه کان دهست له هه موو سامان و دهستکه وتی، که دهستیان کهوتووه هه ل دهگرن و به دهستی خالی و به پهروشه وه دهگه پړینه وه بۆ ناو خیزانه کانیان. موسولمانه کان دهسوار چاک له پېش خوځانه وه دهکهن به پېش قهره ول و دهیاننیرن بۆ سوږاخی جه جال).

خۆشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (من زوړباش ناوی خوځیان و ناوی باوکیان و رهنګی ماین و نه سپه کانی ژیریان دهزانم، لهو روژدها خوځیان باشتیرین سوار گهلی سهر رووی زه وین!). یا فهرمووی: (لهو روژدها نهو ده سواره له باشتیرین سوار گهلی سهر رووی زه وین!).

۱۵۵۶) باسی نهو سهرکه وتن و ولات نازادکردنانه ی که بهر له هه لسانی جه جال

موسولمانان به دهستی دههینن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: ما یكون من فتوحات المسلمين قبل الدجال

۲۰۲۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ عَنْ نَافِعِ بْنِ عُثْبَةَ قَالَ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي غَزْوَةٍ - قَالَ - فَأَتَى النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- قَوْمٌ مِنْ قَبْلِ الْمَغْرِبِ عَلَيْهِمْ ثِيَابُ الصُّوفِ فَوَافَقُوهُ عِنْدَ أَكْمَةِ فَإِنَّهُمْ لَقِيَاءُ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَاعِدٌ - قَالَ - فَقَالَتْ لِي نَفْسِي إِنَّهُمْ قَوْمٌ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ لَا يَغْتَالُونَهُ - قَالَ - ثُمَّ قُلْتُ لَعَلَّهُ نَجَى مَعَهُمْ. فَأَتَيْتُهُمْ فَقُمْتُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ - قَالَ - فَحَفِظْتُ مِنْهُ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ أَعِدُّنَّ فِي يَدِي قَالَ « تَغْزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ثُمَّ فَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ثُمَّ تَغْزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ثُمَّ تَغْزُونَ الدَّجَالَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ». قَالَ فَقَالَ نَافِعٌ يَا جَابِرُ لَا تَرَى الدَّجَالَ يَخْرُجُ حَتَّى تُفْتَحَ الرُّومُ. {الحديث: ۷۲۱۳ = صحيح مسلم بشرح النووي، تحقيق الشيخ مأمون شياح = ۷۲۴۱ صحيح مسلم بشرح فتح الملهم = ف.م. = ف.م. تحفة الأشراف: ۱۱۵۸۴} :

جابیری کورې سه مووره، که خوې سه حابه ی پیغه مبهره، فهرمووی: نافیعی کورې عوتبه ی خالوژام (رهزای خودا له جابیرو له نافیعی بئ) فهرمووی: له

غەزایەکا، لە خزمەتی پێغەمبەردا بووین، لەلای رۆژاوی مەدینەو دەستەیی پیاو هاتنە خزمەتی، بەرگی خوریان لەبەردابوو، کە گەشتە لای حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەلای تەپۆلکەیهکا بوو، ئەوان بە پێو بوون، پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) دانیشتبوو، لە دلی خۆما گوتم: بابچەم بۆلایان، بکەومە نیوانی ئەوان و نیوانی پێغەمبەرەو نەبادا بە هەلی بزەن و پێغەمبەر بکوژن، لەپاشا گوتم: بەشکوو رازو قسە ی نەینی خۆی هەبێ لەگەڵیان، ئاخری خۆم پێ نەگیرا و چووم و لەنیوانی ئەوان و لەنیوانی ئەوا وەستامو، ئێتر ئەم چوار و تەیهەم لە فەرماشتەکانی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەرکرد، بە پەنجەکانم دەمژماردن: فەرمووی: لەپیشا جەزیرەتولعەرەب (دوورگە ی عەرەب) غەزا دەکەن و خودا فەتەحی دەکا بۆتان، لەپاش ئەویش وڵاتی فارس غەزا دەکەن و خودا ئازادی دەکا بۆتان، لەپاش ئەویش وڵاتی رۆم غەزا دەکەن و خودا ئازادی دەکا بۆتان، لەپاشدا دەچن بەگژ جبالا و ئەویش لەناوی دەبا بۆتان).

عەبدولەلیکی راوی فەرمووی: جا نافع (رەحمەتی خودای لی بێ) بە جابیری کوری سەموورە ی فەرموو: ئە ی جابیر! وادەزانین هەتا وڵاتی رۆم نەگیرێ جەجال هەئناسی!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۵۵۶} — ئەو حەلە رۆم زۆرن بەلام سەرکەوتن بۆ موسوڵمانانە.

روونکردنەو:

- ۱- ژیاننامە ی جابیری کوری سەموورە، لەپێشەو لە ژمارە: (۱۴۶) دا رابورد.
- ۲- نافیعی کوری عوتبە خالۆزای جابیری کوری سەموورە، لە رۆژی ئازادکردنی مەککەدا موسوڵمان بوو، عوتبە ی باوکی بە بیباوەرێ لەپیش ئازادکردنی مەککەدا کوژرا. لە فەتحولولەهیمدا بەدەق دەفەرموێ: نافیعی کوری عوتبە ی کوری ئەبو وەقاص خالۆزای جابیری کوری سەموورە، بەلام لە (تەهذیب التەهذیب) و لە (الإصابة في تمييز الصحابة) دا دەلێ: (روی جابر بن سمرّة — وهو ابن عمّته - عنه) جا رەنگ بێ: مەبەست ئەوەی کە خالۆزاو پورزای یەکتری بن،

عوتبه و سه مووره به خوشك و كچى خويان ژن به ژنيان كردبى واته: عوتبه خوشكى خوى داوه به سه مووره، نافيى كورى عوتبه دهبى به خالوزاى جابير، سه موورهش كچى خوى دابى به عوتبه، جابيرى كورى سه مووره دهبى به كورى پوورى نافيى له باوكهوه.

(۱۵۵۷) نازاكدردنى قوسته نته نييه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ فِي فَتْحِ قُسْطَنْطِينِيَّةِ

۲۰۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ بِدَائِقٍ فَيُخْرَجَ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ فَإِذَا تَصَافَوْا قَالَتِ الرُّومُ خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتْلَهُمْ. فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ لَا وَاللَّهِ لَا نُخَلِّي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا. فَيُقَاتِلُونَهُمْ فَيَنْهَزِمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا وَيَقْتُلُ ثُلُثُهُمْ أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَفْتَحُ الثُّلُثُ لَا يَفْتَنُونَ أَبَدًا فَيَفْتَتِحُونَ قُسْطَنْطِينِيَّةَ فَبَيْنَمَا هُمْ يَقْتَسِمُونَ الْغَنَائِمَ قَدْ عَلَّقُوا سُيُوفَهُمْ بِالزَّيْتُونِ إِذْ صَاحَ فِيهِمُ الشَّيْطَانُ إِنَّ الْمَسِيحَ قَدْ خَلَفَكُمْ فِي أَهْلِيكُمْ. فَيَخْرُجُونَ وَذَلِكَ بَاطِلٌ فَإِذَا جَاءُوا الشَّامَ حَرَجَ فَبَيْنَمَا هُمْ يُعَدُّونَ لِلْقِتَالِ يُسَوِّنَ الصُّفُوفَ إِذْ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَاْمَهُمْ فَإِذَا رَأَاهُ عَدُوُّ اللَّهِ ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ فَلَوْ تَرَكَهُ لَأَنْدَابَ حَتَّى يَهْلِكَ وَلَكِنْ يَقْتُلُهُ اللَّهُ بِيَدِهِ فَيُرِيهِمْ دَمَهُ فِي حَرَّتِهِ. » {الحديث: ۷۲۰۷=۷۲۳۵ فتح الملهم} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:

(قیامەت ھەڵناسێ ھەتا لەشکری رۆم لە ئەعماق ھۆردوبەز دەکەن). یا فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (لەشکری رۆم لە دایق باروبنە ی دەخەن و دەگەنە دەورووبەری مەدینە ی درەخشان، جا لەشکری لە مەدینە وە بۆیان دەردەچن، لەو سەر دەمەدا باشتەری دانیشتوانی سەر رووی زەوی خۆیانن، کاتێ ھەردوو لەشکری بەرابەری یەکتری ریز دەبەستن بۆ شەر، رۆمەکان بە موسولمانەکان دەلێن: ئێوە رێگەمان بۆ چۆل بکەن، ئێمە بەس لەگەڵ ئەوانەدا جەنگ دەکەین، کە دیلێان لە ئێمە گرتوووە مال و منالێان بە تالانی بردووین. موسولمانەکانیش دەزانن کە

مەبەستىيان لەم قەسەيە بىيانوو مەھانەيە، لەبەرئەو دەفەر موون: نا بەخودا شتى وا ناکەين و رێگەتان پێ نادەين و نايەلێن کە پەنجەيان بۆ ببەن، چۆن شتى وا دەکەين ئەوانە براى ئايىنى ئێمەن، چۆن پشتيان بەردەدەين، ئيتەر دەچن بەگزياندا. جا سێيەکی لەشکری موسوڵمانەکان دەشکێن و هەلدین، ئەوانە هەتا هەتايە خودا تەوبەو پەشيمانيان لێ گیرناکا، سێيەکیکيشيان لێ دەکوژرێن و دەبن بە باشترین شەھیدان لەلای خودا، سێيەکەکەى تریشيان شەر دەبنەو دەو سەردەکەون، ئەمانەيش هەرگيزا و هەرگيز تووشى ئاشووب و دووچارى فیتنە نابن، جا لەشکری رۆم دەشکێن و، بەشەر شوپيان دەکەون هەتا دەيانکەنەو بەناو قوستەنتەنيەداو، قوستەنتەنيە دەگرن، جا لەپاش گرتنى قوستەنتەنيە، پشووێ دەدەن و شیرەکانيان بەدارى زەیتوونا هەل دەواسن و جەنگ تەواو دەبن و، خەریک دەبن مالى تالانى دابەش دەکەن، لەودەمەدا لەناکاو شەیتان دەقريشکێن بەناويانداو، دەلێ: جەجالە کۆرە مووشى هەلاتباز لە شوپى ئێو شادبوو بە کەس و کارو مال و منائان!

ئەم قەسەيەيش لەخۆيا درۆيە، چونکە جەجال ناچیتە مەدينەو هیشتايش هەل نەساو، بەلام ئەوان لەشار دەردەچن و دەروڤ تا دەگەنە شام، ئەوسا جەجال پەيدادەبێ، جا و ئەوان خۆيان ئامادە دەکەن بۆ شەر، ریزەکانيان رێک دەخەن، رۆژێ قامەت بۆ نوێژ دەکری، لەوکاتەدا عيسای کورێ مەريەم (دروودو سلاوى خودای لەسەر بێ) لە ئاسمانەو دادەبەزێ و بەرنوێژي ئەو نوێژەيان بۆ دەکا، جا کە جەجال ئەو دوشمى خودايە هەر کە چاوى بە عيسای کورې مەريەم دەکەوێ، ئيتەر وەك خويى ناو ئاو دەتويیتەو، ئەويش ئاو دەتويیتەو، گريمان ئەگەر عيسا وازيشى لێ بهيێن و نەیکوژێ، خۆی لە خۆيەو هەر لەناو دەچێ و دەتليسيیتەو، بەلام خودا بەدەستی عيسا دەیکوژێ، وە عيسا خويى جەجاليان بەسەرى نيزەکەيەو پێ نیشان دەدا، تا خەلک باش باوەرپکەن کەوا جەجال تۆپيوە!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۳، ژمارە: ۵۵۵۳ — گرتەنەوێ قوستەنتەنيە}.

روونکردنهوه:

هه‌ندی دمه‌رموون: ئه‌عماق شوینیکه له ده‌ورو به‌ری شاری مه‌دینه، نه‌وه‌وی دمه‌رموئ: ناوی شوینیکه له نزیکه‌ی هه‌روا راجیایی له (داب‌ق)یشدا هه‌یه، هه‌ندی دمه‌رموون: ناوی شوینیکه له مه‌دینه کراوه به‌ بازار، هه‌ندی تر دمه‌رموون: ناوی گوندیکه له نزیکه‌ی هه‌له‌به‌وه.

۱۵۵۸) له‌شکری به‌لاماری به‌یتوللاً ده‌دات رو‌ده‌چن به‌ناخی زه‌ویدا.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: فِي الْخُسْفِ بِالْجَيْشِ الَّذِي يَوْمُ الْبَيْتِ

۲۰۳۰- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ الْقُبَيْطَةِ قَالَ دَخَلَ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي رَبِيعَةَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَفْوَانَ وَأَنَا مَعَهُمَا عَلَى أُمَّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فَسَأَلَاهَا عَنِ الْجَيْشِ الَّذِي يُخْسَفُ بِهِ وَكَانَ ذَلِكَ فِي أَيَّامِ ابْنِ الزُّبَيْرِ فَقَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «يَعُودُ عَائِدٌ بِالْبَيْتِ فَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْثٌ فَإِذَا كَانُوا بَيْدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ خُسِفَ بِهِمْ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَكَيْفَ بِمَنْ كَانَ كَارَهَا قَالَ «يُخْسَفُ بِهِ مَعَهُمْ وَلَكِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نَبِيِّهِ». وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ هِيَ بَيْدَاءُ الْمَدِينَةِ. {الحدیث: ۷۱۶۹ = ۷۱۹۶ فم}:

عوبه‌یدوللای کوری ئه‌ل قیبطیه‌یه فه‌رمووی: له‌خزمه‌تی حاریشی کوری ئه‌بو ره‌بیعه‌و عه‌بدوللای کوری سه‌فواندا چووین بو‌ خزمه‌تی ئوم سه‌له‌مه‌ی دایکی باوه‌ردارانی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌ پی‌غه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌ هاوه‌لان و هاوسه‌رانی بی) پرسیا‌ری ئه‌و له‌شکره‌یان لی کرد که رو‌ده‌چن به‌ناخی زه‌ویدا؟ ئه‌م سه‌ردان و پرسیا‌رو وه‌لامه‌یش له‌و سه‌رده‌مه‌دا بو‌و، که عه‌بدوللای کوری زوبه‌یر فه‌رمان‌ره‌وا بو‌و له‌ مه‌دینه، ئوم سه‌له‌مه‌یش فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (په‌نا به‌ری په‌نا ده‌باته به‌ر به‌یت و هانا ده‌باته به‌ر خانه‌ی خودا، هه‌تا زۆردار نه‌یکوژی، جا له‌شکری ده‌نیرن بو‌ گیانی، کاتی له‌شکره‌که ده‌گه‌نه بیابانی به‌یداء، که ناوی شوینیکه‌ی تایبه‌ته له‌نیوانی مه‌که‌و مه‌دینه‌دا،

دهشتیکی لووس و پووسه، وا له نزیکی ذولحوله یفه وه، که لهشکره که دهگه نه نهوئ هه موویان رو دهچن به ناخی زه ویدا).

منیش عه رزیمکرد: نهی پیغه مبهری خودا! نهو لهشکره که دهچن بو گیانی نهو په نا هینه ره، که په نا ده باته بهر خانه ی خودا، هه موویان وهک یهک نین، هه یانه به زور هیئراوه و پی ناخوشه که هاتوو به نهو ئه رکه نارده وایه، نهی نهو ده چوئ رو دهچن له گهل نهو ناهه قیکارانه دا؟ فه رمووی: (نهویش له گهل نهو نا رو دهچن به ناخی زه ویدا، به لام له روژی قیامه تدا، له سه ر نیازی خو ی زیندوو ده کریته وه و به پی نیازی دلی پاداش ده دریته وه، به چاک یا به خراپ).

نهو جه عفه ری ئه ل-باقیر، فه رمووی: نهو شوینه که نهو لهشکره ی تیادا رو دهچن بیابانه که ی مه دینه یه، که وا له نزیکی ذولحوله یفه وه. {تاج/۲، زنجیره: ۱۳۷، ژماره: ۱۷۲۴ + تاج/۵، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۳} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۵۵۳۹ - له هوژی سه قیف هه لاتبازو ... ههل ده کهوئ} + {ریاض الصالحین/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۳۰}.

۱۵۵۹) باسی نیشته جیبوون له مه دینه و گه شه کردنی خانوبه ره لی لی له پیش

داها تانی قیامه تدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: فِي سَكْنَى الْمَدِينَةِ وَعِمَارَتِهَا قَبْلَ السَّاعَةِ

۲۰۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « تَبْلُغُ الْمَسَاكِينُ إِهَابَ أَوْ يَهَابَ ». قَالَ زُهَيْرٌ قُلْتُ لِسَهْلٍ فَكَمْ ذَلِكَ مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَ كَذَا وَكَذَا مِيلًا. {الحديث: ۷۲۱۹ = ۷۲۵۰ فم:}

ئه بو هورهیره (رمزای خودای لی بین) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی:

(خانوبه ره ده گاته ئیهاب) زوههیر که که سی سییه مه له پاش ئیمامی موسلیم له رشته ی نهو فه رمووده یه دا، فه رمووی: به سو هه یلی ماموستای خو مم گوت: (ئیهاب چه ندئ له مه دینه وه دووره؟) فه رمووی: چه ند میلی له مه دینه وه دووره. {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۱}.

۱۵۶۰) پیاویکی دوولاق باریکی حەبەشەیی کەعبە دەرووختینی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ: يُخَرَّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْفَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ

۲۰۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « يُخَرَّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْفَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ ». {الحديث: ۷۲۳۴ = ۷۲۶۵ فم. تجريد البخاری/ ۲، رقم: ۷۶۳ = ۱۵۹۱، ۱۵۹۶، ۱۵۹۵. نسائی. مناسك: ۲۹۰۴. تحفة الأشراف: ۱۳۳۳۰} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خۇدای لى بىن) فەرەمۇوى: خۆشەويست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) فەرەمۇوى: (پیاویکی دوو لاق باریکی حەبەشەیی کەعبە دەرووختینی). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۳۷، ژمارە: ۱۷۲۵}.

۱۵۶۱) ھاكا خەلکی عىراق پارەو پوول و سەرانی کەى سەریان نەدەن.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ: فِي مَنَعِ الْعِرَاقِ دِرْهَمًا

۲۰۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَنَعَتِ الْعِرَاقُ دِرْهَمَهَا وَقَفِيْزَهَا وَمَنَعَتِ الشَّامُ مُدِّيْهَا وَدِينَارَهَا وَمَنَعَتِ مِصْرُ إِدْبَهَا وَدِينَارَهَا وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ ». شَهْدَ عَلَى ذَلِكَ لَحْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ وَدَمُهُ. {الحديث: ۷۲۰۶ = ۷۲۳۴ فم} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خۇدای لى بىن) فەرەمۇوى: خۆشەويست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) فەرەمۇوى: (ھاكا ولاتی عىراق خەرجى خەلەو خەرمانو، مەکاتو باجى مال و خەرجى پوول و پارەیان نەدا، ھەرۋا ھاكا خەلکی شام سەرانی و باجو خەرجى خەلەو خەرمانو پوولیان نەدا، ھەرۋەھا ھاكا خەلکی مېصر سەرانی و باجو خەرجى خەلەو خەرمانو پارەو پوولیان نەدا، بەرە بەرە دەگەرپنەو بەرەو ئەو شوپنە کە لیۋدى بەھەر چوارلادا بلاو بوونەو ئیسلامتان پەخشەو کرد). سى جار خۆشەويست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) ئەم رستەھەى دواۋدى دووبارە کردەو: (بەرە بەرە دەگەرپنەو تاد). ئەوجا ئەبو ھورەیرە فەرەمۇوى: گۆشت و خوپنى ئەبو ھورەیرە (رەزای خۇدای لى بىن)

بی) لهسهر راستو دروستی ئهم فهرموودهیه شایهتی ده‌دا. {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۵۵۹۳ - باسی خه‌لیفه مه‌هدی} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۲}.

۲۰۳۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ «لَيْسَتْ السَّنَةُ بِأَنْ لَا تُمَطَّرُوا وَلَكِنَّ السَّنَةَ أَنْ تُمَطَّرُوا وَتُمْطَرُوا وَلَا تُنْبِتُ الْأَرْضُ شَيْئًا». {الحديث: ۷۲۲۰ = ۷۲۵۱ فم}:

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی:

(گرانی و سالی نه‌هاتی به‌بی بارانی نییه، به‌لام نه‌هاته سالی راستی ئه‌ومه‌یه که په‌ستا په‌ستا بارانتان بو بباری، که‌چی زه‌وی هیچ شینایی سه‌وز نه‌کا!). {تاج/۵، زنجیره: ۵، ۸۸، ژماره: ۵۵۰۳ - خه‌به‌ردان له فیتنه}.

۱۵۶۲) سپارده هه‌ل ده‌گی‌ری (نه‌مانه‌ت نامینی) بر‌وا له‌دل ده‌س‌ریته‌وه.

(۳۶۵ - ۳۶۶)

بَابُ فِي رَفْعِ الْأَمَانَةِ وَالْإِيمَانِ مِنَ الْقُلُوبِ

۲۰۳۵ - عَنْ حَدِيثَةٍ قَالَتْ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَتَنْتَظِرُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا «أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ». ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ «يَنَامُ الرَّجُلُ النَّوْمَةَ فَتُقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظِلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْوَكْتِ ثُمَّ يَنَامُ النَّوْمَةَ فَتُقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظِلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَحْرَجْتُهُ عَلَى رِجْلِكَ فَفَنَظْتُ فَتَرَاهُ مُتَشَبِّهًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ - ثُمَّ أَخَذَ حَصَاةً فَدَحْرَجَهَا عَلَى رِجْلِهِ - فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَادُ أَحَدٌ يُودِي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا. حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلَدُهُ مَا أَظْرَفُهُ مَا أَعْقَلُهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ». وَلَقَدْ أَتَى عَلَى زَمَانٍ وَمَا أَبَالَى أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِمَنْ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّنَّهُ عَلَى دِينِهِ وَلَمَنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّنَّهُ عَلَى سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِأُبَايِعَ مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. {الحديث: ۳۶۵ = ۳۷۹ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۲۰۲۰ = ۶۴۹۷، ۷۰۸۹، ۷۲۷۶}:

خودهیفه کوری یه مان (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ر بئ)

دوو فهرمایشتی لهبارهی سپاردهوه پیمان فهرموو، یهکیکیانم بهچاوی خۆم دی هاته دی، که بریتی بوو، له هاتنی سپارده (ئهمانهت) وه چاودروانی ئهوی تریشیانم کهبیته دی، که بریتییه له نهمانی ئهمانهت. واته: سپارده. فهرمایشتی یهکه م ئهوهبوو فهرمووی پیمان: (ئهمانهت - واته: سپارده - که هاته خوارهوه لهناخی دلی پیاو چاکانا، رهگو ریشهی داکوتاو جیگهی خۆی گرت، بهره بهره قورئانیش دههاته خوارهوه، ههروا سوننهتی پیغه مبه ریش له دوا قورئان دههات، ئیتر ئهوانیش به فیروونی قورئان و بهزانیی شهریعت و یاسا نامه ی خودا، سپاردهیان به باشی و به جوانی پهروه ده دهکرد).

فهرمایشتی دووهم: ئهوه بوو که باسی نهمانی ئهمانهتی بۆ کردین. فهرمووی: (دروودی خودای لهسه ر بئ): (کاتی ئهمانهت هه ل دهگیری، بهره بهره نامینی و شوینه واری کویر دهبیتهوه، پیاو دهبی خهوی لی دهکهوی و لهو خهوه دا سپارده له دلی وهردهگیریتهوه، بهره بهره شوینه کهشی لهناو دلا کویر دهبیتهوه لهسه ر ئهم شیوهیه:

ئهمجار شوینه کهی وهک نیتکهیهکی رهش دهمی نیتهوه، دووهمجار که خهوی لی دهکهوی ئهوه دیشی ماوه له دلیا ئه ویش دهرواو هیچی نامینی. ئیتر شوینه کهی وهک تلۆقی لی دی. نووری ئهمانهت (واته: رووناکی سپارده) کاتی له دل باردهکا، وهک ئه و پشکوویه وایه بینیت به قاجی خوتاو، شوینه کهی هه ل تلۆقی، ته ماشا دهکهیت قاجت بلۆق دهکاو بلۆقه که و شوین بلۆقه که هه تا ماوه یی دهمی نی، به لام پشکوکه نه ماوه و سکه که دیار نییه، ئهمانهتیش که له دل باری کرد ئاویه!

ئه و جا بۆ پتر رونکردنه وهی مه به سته که، چه ویک ی هه لگرت و تلانیه وه به سه ر قاجی خویاو، نیشانی دا که پشکوکه ئاوا بنی به قاجی خویدا، فهرمووی: (ئیتر بهره بهره کهس متمانه به کهس ناکا، تاوا ی لی دی خه لک مامه له و سه ودا له گه ل یه کتری ده کهن، به لام خه ریک ده بی که کهس ئهمانهت به جی نه هی نی، تاوا ی لی دی

پیاوی ئەمەندارو دەست پاک واکەم دەبی، دەلێن: لەناو فیسارە خێلدا پیاویکی دەست پاکێ ئەمەندار ماوه!

واى لى دى دەبی بە پاشا گەردانییەکی وا، قسەو بەلێن و گوتاریان بایەخی نامینی، پیاوی وا پەیدا دەبی سەنگی دەنکە خەرته‌له‌یی چییە، باوەرو ئیمان لەدایدا نییە، کەچی پێی دەلێن: ئای لەم شا پیاوه، چەندە ژیر و تیژ بیرو هۆشیارە، یا چەندە سەلارو ناسک و نازدارە، یا چەندە بە جەرگو ره‌شیدو نازایە! (بەرەستی ئیستا رێک وایە: ۲۰۱۰/۱۱/۱۰)

حوزیفه (ره‌زای خودای لى بى) فهرمووی: ئەو سەرەدەمە بەسەر چوو، کەمەن دەرەست نەبووم کە لەگەڵ هەراکامیکتانا مامە‌له‌و سەودام بکردایە دەرەست نەبووم مەترسیم نەبوو، چونکە مامە‌له‌کارەکە ئەگەر خوێ موسلمان بوایە، ئەوا ئایین و دینەکەى نەیدەهێشت کە گزی و ناپاکیم لى بکا، خو ئەگەر گاورو جووله‌کەیش بوایە، سەرکارەکەى سەری، بەرپرسە موسلمانەکەى سەری، نەیدەهێشت کە گزی ناپاکیم لى بکا!.

بەلام ئەمەپۆ مەگەر لەگەڵ فیسارە کەسو ئەو فیسارە کەسدا، بتوانم مامە‌له‌و سەودا بکەم و لیان دانیابم، کە ناپاکیم لەگەڵدا ناکەن! {تاج: ۵، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۵۲۱۷ – باسی سپاردە هەڵ دەگیری = ریاض/۱، زنجیرە: ۲۵، ژمارە: ۲۰۰}. {بەروانە: ژمارە: (۱۹۹۰) کە لەپێشەوه رابورد + ریاض/۴، زنجیرە: ۲۷۰، ژمارە: ۱۸۶۱}.

۱۵۶۳) لەپیش هاتنی ئاخر زەمانا جێنشینى دەبی مال بە چنگ و مشت، بەبی

شومار بە خەلك دەبه‌خشى. (۷۱۶۴ – ۷۲۷۲)

بَاب: يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ خَلِيفَةُ يَحْتِى الْمَالِ حَتَّى

۲۰۳۶- عَنِ الْجُرَيْرِيِّ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ قَالَ كُنَّا عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ يُوشِكُ أَهْلُ الْعِرَاقِ أَنْ لَا يُجْبَى إِلَيْهِمْ قَفِيزٌ وَلَا دِرْهَمٌ. قُلْنَا مَنْ أَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِنْ قَبْلِ الْعَجَمِ يَمْنَعُونَ ذَلِكَ. ثُمَّ قَالَ يُوشِكُ أَهْلُ الشَّامِ أَنْ لَا يُجْبَى إِلَيْهِمْ دِينَارٌ وَلَا مُدٌّ. قُلْنَا مَنْ أَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِنْ قَبْلِ الرُّومِ. ثُمَّ سَكَتَ هُنَيْئَةً ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «

يَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي خَلِيفَةٌ يَخْشَى الْمَالَ حَيْثَا لَا يُعِدُّهُ عَدَدًا. « قَالَ قُلْتُ لِأَبِي نَضْرَةَ وَأَبِي الْعَلَاءِ أَتَرَيَانِ أَنَّهُ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَقَالَا لَا. {الحديث: ۷۲۴۲ = ۷۲۷۵ فم} :

جوردهیره (رحمتهی خودای بی) فهرمووی: نهبو نهضره فهرمووی: له خزمهتی جابیری کوری عهبدوللادا بووین، فهرمووی: هاکا خه لکی عیراق خه رچی خه له و خهرمان و، مه کات و باجی مال و خه رچی پوول و پارهیان نه دا! گوتمان: نه وه له به رچی؟ فهرمووی: عه جه م نه م ولاته داگیر ده که ن و قه ده غه ی نه وه دیان بی ده که ن که یارمه تی موسولمانان بدن. له پاشا فهرمووی: هاکا خه لکی شام سهرانه و باج و خه رچی خه له و خهرمان و پوول و پارهیان نه دا! گوتمان: نه ی نه وه له به رچی؟ فهرمووی: به هو ی رؤمه وه. له پاشا جابیر توژی رامو فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له چینی پاشینی ئومه تی مندا جینشین دهبی به لا گو یل و لامشت پارو و پوول دهبه خشیته وه و به ژماردن نایژمی ری). جوردهیری قسه به ر (راوی) ده فهرمووی: گوتم: به نه بو نهضره و نه بو عه لاء: ئایا ئیوه له و باوهرده دان که نه و جینشینه عومه ری کوری عه بدولعه زیز بی؟ فهرموویان: نه. {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۵۵۹۳ - باسی خه لیفه مه هدی} → {بروانه: ژماره: ۲۰۲۳} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۴}.

۱۵۶۴) باسی نه و نیشانه و هه وائه سهر سورهیینه رانه ی که له پیش هاتنی قیامه تدا ده وه ومین. (۷۱۶۴ - ۷۲۱۴)

باب: فِي الْآيَاتِ الَّتِي تَكُونُ قَبْلَ السَّاعَةِ

۲۰۳۷- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغِفَارِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ أَطْلَعَ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ فَقَالَ « مَا تَذَكَّرُونَ ». قَالُوا نَذْكُرُ السَّاعَةَ. قَالَ « إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ ». فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالدَّجَالَ وَالدَّابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ. {الحديث: ۷۲۱۴ = ۷۲۴۲ فم} :

حودھیفہی کوری ٹوسہیدی غیفاری (ہمزی خودای لی بی) فہرمووی: جاری لہناو
 خوماندا، ئیمہ لہ ژیرخانیکا بووین، گوشتوگوومان دہکرد، لہوکاتہدا حہزرمٹ (دروودی
 خودای لہسہر بی) ہات بہسہرمانا، فہرمووی: (ئہوہ باسی چی دہکھن؟) گوتمان: باسی
 قیامہت دہکھین. فہرمووی: (قیامہت بہرپا نابی، تا ئہم دہ نیشانہیہ لہپیشیہوہ
 روونہدن). ئینجا حہزرمٹ (دروودی خودای لہسہر بی) باسی ئہم نیشانانہی کرد: دووکہلہکہ
 (کہ پیشی دہلین: نایہتی دوخان، کہ چل روژ دہخایہن، بہری ہہناسہی کافران
 دہگری، بو موسولمانانیش لہ چہشنی ہہلامہتہ، لہم نایہتہدا باسکراوہ: {فَارْتَقِبْ
 يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ} وہ جہجالو داببہتول ئہرض کہ لہم نایہتہدا
 باسکراوہ: {أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ - النمل/۸۲}. وہ دہرچوونی خوڑ
 لہ خوڑئاواوہ، خوڑ لہباتی ئہوہی وہک ہہموو روژی لہ خوڑہہلاتہوہ ہہلئی، لہ
 خوڑئاواوہ ہہلدی، وہ ہاتنہ خواریوہی عیسی کوری مہریہم (دروودی خودا لہسہر
 خوئی و لہسہر دایکی بی) وہ پیدابوونی یہنجووج و مہنجووج و سئ روچوون
 (خہسف): روچوونی لہ روژہہلات، روچوونی لہ روژئاوا، روچوونی لہ دورگہی
 عہرہب، لہدوا ئہمانہ ئاگری لہ ولاتی یہمہنہوہ دہردہچی، خہلک بہرہو خاکی
 مہحشہر رادہپیچی!). {تاج/۵، زنجیرہ: ۱۰۵، ژمارہ: ۵۵۶۹}.

۱۵۶۵) بہ کردہوہی باش دہست پیشکہری لہ قہومانی ئہو فہرتہنہو ناشووبانہ

بکہن کہ وہک شہوہ زہنگ خہلک دادہگرن. (۳۰۹)

بَابُ: بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ

۲۰۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ
 فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ
 كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا ». {الحديث: ۳۰۹ = ۳۲۵ فم}:

ئہبو ہورمیرہ (ہمزی خودای لی بی) فہرمووی: خوڑہوہیست (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی:

(بہ کردہوہی باش دہست پیشکہری لہ قہومانی ئہو فہرتہنہو ناشووبانہ بکہن کہ
 وہک شہوہ زہنگ خہلک دادہگرن و دنیا تاریک دہکھن، خہلک و سہریان لی

ده‌شیوئ و رییان لی ده‌گۆڕی، پیاو هه‌یه به‌یانی موسوڵمانه‌و ئیواره‌ کافره‌، ئیواره‌ موسوڵمانه‌ و به‌یانی کافره‌، ئایینی خۆی ده‌فرۆشی بۆ شه‌ره‌و په‌رو پیتی جیهان). {تاج/٥، زنجیره‌: ١٣، ژماره‌: ٥٨٢}.

(١٥٦٦) به‌ کرده‌وه‌ی باش پێش ده‌ستی له‌شه‌ش شت بکه‌ن. (٧٣١٨ - ٧٣٢٥)

باب: بادرؤا بالأعمال ستا

٢٠٣٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سِتًّا الدُّجَالُ وَالدُّخَانُ وَدَابَّةُ الْأَرْضِ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَأَمْرُ الْأَعَمَّةِ وَخُورِيصَةُ أَحَدِكُمْ». {الحديث: ٧٣٢٣ = ٧٣٥٨ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح الإمام مسلم:}

ئهبو هوره‌یره (په‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (به‌کاری چاکه‌ هه‌تا ده‌توانن پێش ده‌ستی له‌م شه‌ش کاره‌ساته‌ سامناکانه‌ بکه‌ن: یه‌که‌م له‌ جه‌جال. دووهم: له‌و دووکه‌له‌ی که‌ سه‌راسه‌ر جیهان داده‌گری، وه‌ چل روژ ده‌مینیت‌ه‌وه‌، ئه‌مه‌یش له‌پێش هه‌ستانی قیامه‌ت‌دا رووده‌دات. سییه‌م: دابه‌تولنه‌رض (ده‌عبا بن عه‌ردیله‌). چواره‌م: له‌ کاره‌ساتی هه‌له‌اتنی خۆر له‌ خۆرئاواوه‌، که‌ نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هاتنی قیامه‌ته‌. پینجه‌م: له‌ مه‌رگ که‌ وه‌ک ملۆزم، یه‌خه‌ی یه‌ک به‌یه‌کتان ده‌گری و که‌ستان له‌ چنگی قوتاری نابێ. شه‌شه‌م: له‌ هاتنی روژی دوا روژ، که‌ وه‌ک کاره‌ساتیکی گشتی وایه‌، هه‌مووان وه‌ک یه‌ک داده‌گری). {تاج/٥، زنجیره‌: ١٣، ژماره‌: ٥٨٤ - کاری چاک زوو بکری}.

روونکردنه‌وه‌:

١- له‌ رافه‌ نامه‌ (شه‌رحه‌)کانا، ده‌فه‌رموون: هاتنی هه‌ریه‌ک له‌م نیشانه‌ کاتی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌، به‌لام مه‌رج نییه‌ که‌ له‌سه‌ر ئه‌م ریز به‌ندییه‌، رووبده‌ن، که‌ له‌ فه‌رمووده‌کاندا گوته‌راون.

۲- مەبەست لە (داببەتولئەرض = دەعبا بن عەردیلە) ئەوویە، کە لە ئایەتی هەشتاو دوو لە سوورەتی نەملدا دەفەر مۆی: کاتی فەرمانی سزادان و قاری خودا هاتە سەر ئەو کافرانە، ئەو لە وکاتەدا لە زەوی صەفا، لە نزیکێ کابەتوللادا، لە شاری مەککە، حەییوانی دەرەدە کەین، بەناوی داببەتولئەرض، کە بەفەرمانی ئیمە دیتە زمان و قسە دەکا لە گەڵ خەلکە کەدا، کە مروڤەکان لەو رۆژگاردە گەشتوونەتە قۇناغیکی وا هیچ ئیمان و باوەرپێکیان نەماوە بە قسەى خودا و پیغەمبەر، لەبەرئەو کاتی ئەو هاتوو پەردە لابری و بە چاوی خۆیان راستپەکان و حەقایق ببینن!). {تاج/۴، زنجیرە: ۱۰ - سوورەتی نەمل}.

(۱۵۶۷) خواپەرستی لەکاتی ناخوران و بخورانا. (۷۳۲۶ - ۷۳۲۷)

باب: الْعِبَادَةُ فِي الْهَرَجِ

۲۰۴۰- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ (رضي الله عنه) رَدُّهُ إِلَى النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « الْعِبَادَةُ فِي الْهَرَجِ كَهَجْرَةِ إِلَى ». {الحديث: ۷۳۲۶ = ۷۳۶۰ نم}:

مەعقلە کۆری یەسار (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ)

فەرمووی: (خوا پەرستی لەکاتی تێکەو لێکەدا (واتە: لەکاتی هەرەج و مەرەج و حەیسەو بەیصەدا، کە کەس بەکەس نییە) وهك كۆچکردن وایە بۆلای من لەشاری مەدینە!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۶، ژمارە: ۵۵۸۶ - خێرو گەورەیی و خودا پەرستی لە ئاخر زەمانا}.

(۱۵۶۸) سەرگۆزەشتە ئیبنو صەییاد. (۷۲۷۳ - ۷۲۸۷)

باب: فِي قِصَّةِ ابْنِ صَيَّادٍ

۲۰۴۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ خَرَجْنَا حُجَّاجًا أَوْ عُمَرَاءَ وَمَعَنَا ابْنُ صَائِدٍ - قَالَ - فَتَزَلْنَا مَنَزَلًا فَتَفَرَّقَ النَّاسُ وَبَقِيَْتُ أَنَا وَهُوَ فَاسْتَوْحَشْتُ مِنْهُ وَخَشَةُ شَدِيدَةً مِمَّا يُقَالُ عَلَيْهِ - قَالَ - وَجَاءَ بِمَتَاعِهِ فَوَضَعَهُ مَعَ مَتَاعِي. فَقُلْتُ إِنَّ الْحَرَّ شَدِيدٌ فَلَوْ وَضَعْتُهُ تَحْتَ تِلْكَ الشَّجَرَةِ - قَالَ - فَفَعَلَ - قَالَ - فَرَفَعْتُ لَنَا غَنَمٌ فَأَنْطَلَقَ فَجَاءَ

بِعُسٍّ فَقَالَ اشْرَبْ أَبَا سَعِيدٍ. فَقُلْتُ إِنَّ الْحَرَ شَدِيدٌ وَاللَّبَنُ حَارٌّ. مَا بِي إِلَّا أَنِّي أَكْرَهُ أَنْ
أَشْرَبَ عَنْ يَدِهِ - أَوْ قَالَ أَخَذَ عَنْ يَدِهِ - فَقَالَ أَبَا سَعِيدٍ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَخْذَ حَبْلًا فَأَعْلَقَهُ
بِشَجَرَةٍ ثُمَّ أَتَيْنَا مِمَّا يَقُولُ لِي النَّاسُ يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ خَفِيَ عَلَيْهِ حَدِيثُ رَسُولِ اللَّهِ -
صلى الله عليه وسلم- مَا خَفِيَ عَلَيْكُمْ مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَلَسْتَ مِنْ أَعْلَمِ النَّاسِ بِحَدِيثِ
رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «
هُوَ كَافِرٌ» وَأَنَا مُسْلِمٌ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «
هُوَ عَقِيمٌ لَا
يُولِدُ لَهُ» وَقَدْ تَرَكْتُ وَلَدِي بِالْمَدِينَةِ أَوْ لَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
« لَا يَدْخُلُ الْمَدِينَةَ وَلَا مَكَّةَ » وَقَدْ أَقْبَلْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ وَأَنَا أُرِيدُ مَكَّةَ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ
الْخُدْرِيُّ حَتَّى كِدْتُ أَنْ أَعْذَرَهُ. ثُمَّ قَالَ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَعْرِفُهُ وَأَعْرِفُ مَوْلَدَهُ وَأَيْنَ هُوَ الْآنَ.
قَالَ قُلْتُ لَهُ تَبًّا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ. {الحديث: ۷۲۷۹ = ۷۳۱۰} فم:

نهبو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: سائی له مه دینه وه که و تینه
ریگه بو مه که که، بو چه ج یا فهرمووی: بو عه مره ده چووین، ئیبنو صه ییادیشمان
له گه لدا بوو، له قوناغی لاماندا، خه لکه که هه ری که به لایه کدا بلا وه یان لی کرد، من و
نه و ماینه وه، ترسو سامیکی ته و اوم لی نیشت، له بهر نه و قسانه ی که له باره ی
نه وه وه ده کریت، که گوايه ده لئین ججاله، فهرمووی: جا ئیبنو صه ییاد
که لوپه له که ی خو ی هی نایه لای که لوپه له که ی من، منیش گوتم: خو ت ده زانی زور
گهرمه و گهرما که ی سه خته، نه وه بو شتو مه که کانت له بن نه و شیخه له ی تر دا
دانانییت، نه ویش له و ی داینا، فهرمووی: له دو وره وه رانی په زمان به دیی کرد، چو
پر کاسه یی شیر ی هی ناو گوتی: نه بو سه عید! شیر بخوره وه، منیش راستیکه ی نه م
ویست که شیر ی ده ستی نه و بخومه وه به لام له بهر نه و گوتم: زور گهرما یه و شیر ی
خو ی گهرمه ناخومه وه نه ویش وه که هه ست به وه بکا، گوتی: نه ی نه بو سه عید!
له تا و قسه و پرته پرته ی نه م خه لکه ده مه و ی په تی له دار ی هه لخمه و خو م بخنکینم.
نه ی نه بو سه عید! گشت که سی فهرمو وده و فهرمایشته کانی پیغهم به ری لی ون بی
به لام له نیوه ون نابی، که کو مه نه و گه لی نه نصار و یارید ده ران، تو خو ت یه کیکی

لهو كه سانهى كه زور باش شارهزای فهرموودهكانى پیغهمبهرن (دروودى خودای لهسهر بن) باشه پیغهمبهر (دروودى خودای لهسهر بن) نهیغهرمووه: (كه ججال كافره وهلحال، من موسلمانم، نهديى نهو نهیغهرمووه: كه ججال نهزوكه و مناللى نابى، بهلام نهووتانى كه من منالهم ههيه و منالهمكانم نیستاكه وان له مهدينه، نهديى پیغهمبهر (دروودى خودای لهسهر بن) له بارهى ججالهوه نهیغهرمووه: (كه ججال ناچیتته مهكهو مهدينه، كه چى نهووتا من له مهدينهوه هاتووم دهشچم بو مهككه. نهبو سهعيد (رهزای خودای لب بن) فهرمووى: نهوونده به كهساسى سكالای حالى خووى كرد، تا خهريكبووم دلم پيى بسووتى، كه چى نینجا ئیبنو صهيياد گوتى: وهلى بهخودا من چاك نهو (واته: ججال) دهناسمو و دهرانم كه كييه و لهكوئى له دايك دهبى و نیستاكهش له كوييه.

نهبو سهعيد فهرمووى: منیش پييم گوت: ههتا ماوى ههر رهنجه روى و بى به پهندى پساتى!). {تاج/۵، زنجيره: ۹۶، ژماره: ۵۵۲۵ - سهركوزهشتهى ئیبنو صهيياد}.

۲۰۴۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ ابْنَ صَيَّادٍ سَأَلَ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- عَنْ تُرْبَةِ الْجَنَّةِ. فَقَالَ: دَرَمَكَةٌ يَبْضَأُ مِنْكَ خَالِصٌ. {الحديث: ۷۲۸۱ = ۷۳۱۲ فم}:

نهبو سهعيد (رهزای خودای لب بن) فهرمووى: ئیبنو صهيياد له بارهى خاكى بهههشتهوه، پرسىارى له پیغهمبهر (دروودى خودای لهسهر بن) كرد كه لهچييه؟ فهرمووى: (رهنگى وهك رهنگى ئاردى سپى پاك وایه، بوئیشى وهك بوئى ميسك خوشه). {بروانه: تاج/۵، زنجيره: ۱۳۴، ژماره: ۵۷۱۱ - باسى خانوى بهههشتو خاك و زيخو چهوى}.

۲۰۴۳- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُثَنَّدِ قَالَ رَأَيْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَحْلِفُ بِاللَّهِ أَنَّ ابْنَ صَائِدِ الدَّجَالِ فَقُلْتُ أَتَحْلِفُ بِاللَّهِ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ يَحْلِفُ عَلَى ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَلَمْ يُنْكِرْهُ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-. {الحديث: ۷۲۸۲ = ۷۳۱۳ فم. تجريد البخارى بالكوردى / ۵، رقم: ۲۱۲۴ = ۷۳۵۵ فتح البارى شرح صحيح البخارى. أبو داود. ملاحم وفتن: ۴۳۳۱. تحفة الأشراف: ۳۰۱۹}:

موحه ممه دی کوری مونکه دیر فهرمووی: به چاوی خوّم دیومه که جابیری کوری عه بدولّا سویندی به خودا ده خوارد که ئیبنو صه ییاد جباله، منیش گوتم: چون سویند به خودا ده خووی له سه ره وه وه له سه رچی بنیاتی سویند ده خووی؟ جابیر فهرمووی: بۆ خوّم گویم له عومه ری کوری خه تاب بووه له خزمه تی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بن) له سه ر ئه مه سویندی ده خوارد، که ئیبنو صه ییاد جباله، که چی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) لیی نه ده گرتو له م لایه نه وه خاموش بوو. {تاج/۵، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۵۳۸ - سه ر گوزه شته ی ئیبنو صه ییاد}.

۲۰۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) انْطَلَقَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِي رَهْطٍ قَبْلَ ابْنِ صَيَّادٍ حَتَّى وَجَدَهُ يَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ عِنْدَ أَطْمِ بْنِ مَعَالَةَ وَقَدْ قَارَبَ ابْنُ صَيَّادٍ يَوْمَئِذٍ الْحُلُمَ فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- ظَهْرَهُ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- لِابْنِ صَيَّادٍ « أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ». فَنَظَرَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ. فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِرَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَرَفَضَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- وَقَالَ « آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ ». ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « مَاذَا تَرَى ». قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « خُلِّطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ ». ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « إِنِّي قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَبِيئًا ». فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ « هُوَ الدُّخُّ ». فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « أَحْسَأُ فَلَنْ تَعْدُو قَدْرَكَ ». فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ذُرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبْ عُنُقَهُ. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ ». وَقَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: وَقَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ ابْنَ عُمَرَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا- يَقُولُ: انْطَلَقَ بَعْدَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- وَأُبَيُّ بْنُ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيُّ إِلَى النَّخْلِ الَّتِي فِيهَا ابْنُ صَيَّادٍ، حَتَّى إِذَا دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- النَّخْلَ، طَفِقَ يَتَّقَى بِجُدُوعِ النَّخْلِ، وَهُوَ يَخْتَلُ أَنْ يَسْمَعَ مِنْ ابْنِ صَيَّادٍ شَيْئًا قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ ابْنُ صَيَّادٍ، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-

- وهو مضطجع على فراش في قطيفة له فيها رمرمة ، فرأت أم ابن صياد رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وهو يتقي بجذوع النخل ، فقالت لابن صياد يا صاف (وهو اسم ابن صياد) ، هذا محمد ، فثار ابن صياد ، فقال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - « لو تركته بين » . قال سالم: قال عبد الله بن عمر: فقام رسول الله - صلى الله عليه وسلم - في الناس فأتى على الله بما هو أهله ، ثم ذكر الدجال فقال « إني أنذركموه ، وما من نبي إلا قد أنذر قومَه ، لقد أنذرهُ نوح قومَه ، ولكن ساقول لكم فيه قولاً لم يقله نبي لقومَه ، تعلمون أنه أعور وأن الله ليس بأعور » . وقال ابن شهاب وأخبرني عمر بن ثابت الأنصاري أنه أخبره بعض أصحاب رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال يوم حذر الناس الدجال « إنه مكتوب بين عينيه كافر يقرؤه من كره عمله أو يقرؤه كل مؤمن » . وقال « تعلموا أنه لن يرى أحد منكم ربّه عز وجل حتى يموت » . {الحديث: ٧٢٨٣ = ٧٣١٤ ، ٧٣١٥ ، ٧٣١٦ ، ٧٣١٧ فم. تجريد البخاري/٢، رقم: ٦٤٢ = ١٣٥٤ ، ٣٠٥٥ ، ٦١٧٣ ، ٦١١٨ فتح الباري. ترمذی. الفتن: ٢٢٣٥. تحفة الأشراف: ٦٨٥٩ ، ١٩٩٠} :

عبداللای کوری عومهر (رهزای خودا له خوئی و له باوکی بی) فهرمووی:
 عومهری کوری خه تتاب (رهزای خودای لئ بی) له گهل دهسته یی له یارانئ پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) له خزمه تی چه زره تدا (دروودی خودای له سهر بی) دهرچوون بو سووسه کردنی
 هه وال و باسو خواسی ئیبنو صهی یاد، که مقو مقو داکه وتبوو، که گوايه ئیبنو صهی یاد، له نه نجاما ده بی به ججال، جا که دهیدوزنه وه دهر وانن وا له ناو دهسته یی
 منالا یاری دهکات، له لای قه لاکه ی به نی مه غاله له مه دینه، نه وکاته ئیبنو صهی یاد
 نزیکي ره سیده بوون بوو، ئیبنو صهی یاد به خوئی نازانئ هه تا پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له پشتیه وه دهستی ده کیشی به پشتیا، له پاشا به ئیبنو صهی یاد فهرموو:
 (نایا شایه تی دده ی که من پیغه مبهری خودام؟) جا ئیبنو صهی یاد ته ماشای
 پیغه مبهری کردو سهرنجیکی داو گوتی: شایه تی دده م که تو پیغه مبهری عهر به
 نه خوینده واره بی سواده گانی، نه نجا به پیغه مبهری گوت: نه ی تو شایه تی دده ی
 که من پیغه مبهری خودام؟ پیغه مبهریش (دروودی خودای له سهر بی) شتی وای نه سه لاندو

رەتتى كۆرگەن ھەممەي: (باۋەردىم بە خۇداۋ بە پېغەمبەرانى خۇدا ھەيە و بەس).
 ئەنجا پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) پېي فەرموو: (لە ھەۋالە نەيىيەكان، لە دەنگ و
 باسى غەيب چى ئى دەزانى؟) گوتى: راستىش بۇدۇ و درۆيشم بۇدۇ، پېغەمبەر
 (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەرموو: (سەريان ئى شىۋاندوت). لەپاشا پېغەمبەر (دروودى خۇداي
 لەسەر بىن) پېي فەرموو: (من شتىكم بۇ تۆ گرتۆتە ناۋ دىل، ئايا دەتوانى كە ھەلى
 بىنى و بزانى چى والەدلىما؟).

پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) ئەم ئايەتەي گرتبوو ھە دىلى: {يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
 بِدُخَانٍ مُّبِينٍ} كە باسى ئەم دوۋكەلە لە ژمارە (۲۰۳۹)، ۱د، رابورد.
 ئىبنو سەيىد گوتى: ئەۋە دوخە! نىۋەي وشەي (الدخان) زانى، بەلام بۇي
 تەۋاۋ نەكرا.

پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) پېي فەرموو: (چغە! رادەت ناكەۋى كە لە پلە و
 پاىەي خۇت، كە كۆلە نانايە و كاھىنيە، سەركەۋىت و پەي بەنھىنى و غەيبى
 خۇدايى بەيى و بچىتە رىزى پېغەمبەر(ان).

عومەرى كۆرى خەطاب (رەزى خۇداي لىن بىن) فەرموو: ئەي پېغەمبەرى خۇدا! لىم
 كەپى و مۇلەتم بەدە با لەگەردنى بەدەم. پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەرموو:
 (ئەگەر ئەۋبىن – واتە: ئەگەر ئىبنو سەيىد جىال بىن – ئەۋا تۆ دەرەقەتى
 نايەيت، چۈنكە ۋىستى خۇدا لەسەر ئەۋەيە كە دەبىن لەئاخر زەمانا جىال ھەلىس،
 خۇ ئەگەر ئەۋىش نەبىن، خىر لەكۈشتىدا نىيە بۇ تۆ).

سالى كۆرى عەبدوللاي كۆرى عومەر (رەزى خۇدا لەخۇي و لە باۋكى و لە
 باپىرى بىن) فەرموو: لە عەبدوللاي باۋكەم بىست دەيفەرموو: لەپاشدا جارىكى
 تىش پېغەمبەر خۇي و ئوبەيەي كۆرى كەبى ئەلئەنصارى – چوون بۇ ناۋ ئەۋ
 باخە خورمايەي كە ئىبنو سەيىد لەۋى بوو – پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) كە
 نرىك بوۋەۋە، خۇي دەدايە پەنا بنكى دارە خورماكان و لەپال قەدى ئەۋانەۋە بە
 ماتە مات، بە ئاسپايى لىي دەچوۋە پىشەۋە بەلكوۋ پىش ئەۋەي كە لە ئىبنو

صەيياڭ ئاشكرا بېي، بەدز كە شىڭكى ئى بېيىستى، ئىبىنو صەيياڭ لەسەر رايە خىڭ پالگە وتىبو، لەناو پارچە يەك قەيغەدا بوو، لەبەر خۇيەو، لەناو قەيغەگەدا ورتە ورتى بوو، دايكى ئىبىنو صەيياڭ لەسەر ئەو ھالەي پىشەو، پىغەمبەرى بىنى، كەوا خۇي دەداتە پال قەدى دار خورماكان، لەبەر ئەو كورەكەي ئاگادار دەكاتەو ھە بىلگى دەكات: صافى! ھۇ صافى! ئەو موھەممەد. ئىبىنو صەيياڭ رادەپەر، پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (ئەگەر دايكى ئى بىگەرايە خۇي ئاشكرا دەكرد كە چىيەو چى نىيە).

سالى كورى عەبدوللاي كورى عومەر (رەزاي خودايان ئى بىن) فەرمووى: باوكم فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ھەئسا يەو وتارىكى بۇ خەلگەكە دا، سوپاسو ستايشى كە شايسىتەي خوداي گەورە بى كوردى و ئىنجا ھاتە سەر باسى ججال و فەرمووى: (من ھۇشيارتان دەكەمەو ھە ترسىتان دەخەمە بەر، ھەموو پىغەمبەرەكانى ترى پىش منىش گەلەكانى خۇيانىان ئاگادار كوردۇتەو ھە ترسى ئەو ھەيان خستونەتە بەر، نوو ھۇزو گەلى خۇي سەبارت بە ججال ھۇشيار كوردۇتەو، بەلام من لەگەل ئەوانا ئەم جىاوازييەم ھەيە: من لەبابەت ئەم نەخلەتییەو، قسەيەكتان بۇ دەكەم، كە ھىچ پىغەمبەرى لەپىش منەو ئەم قسەو نىشانەيەي باس نەكردو ھە بۇ گەلى خۇي، ئەویش ئەمەيە: جەجال يەكلەچا، كە خوداي گەورە يەكلە چا نىيە!).

زوھرى كە ناسراو بە ئىبىنو شەھاب دەيفەرمو: عومەرى كورى ثابتى ئەنصارى ھەوالى بەمن دا: كە ھەندى لە يارانى پىغەمبەر خۇي (دروودى خوداي لەسەر پىغەمبەر و رەزاي خودا لەھەموو يارانى بىن) كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ئەو رۇژەي كە سەبارت بە جەجال ھۇشيارى دا بە خەلگ، فەرمووى: (لەناوچاوانى جەجال نووسراو: (كافر) گشت موسولمانى دەيخوئىتەو) يا فەرمووى: (ھەر كەسى كوردەو ئەو نەخلەتییەي پى ناخۇش بى، دەيخوئىتەو!). ھەروەھا ھەزرىت (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (خۇتان دەزان كە كەستان لە جىھاندا، خوداي خۇي بەچاوى سەر نابىنى ھەتا دەمرى ئەوسا لە بەھەشتا دەيىنى، دەي خەلگ بە

ناسایی که جه جال هه لده دستێ به چاوی سه ریان ده یبینن، دهی نه گهر خوا بووایه له جیهاندا به چاوی سه ر نه ده بینرا). {تاج/۵، زنجیره: ۹۶ - سه رگوزده شتهی جبال = تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۱۰ + ژماره: ۵۶۱۱ + ۵۶۱۶} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۷ - باسی په خشانه جوانه کان...}.

۲۰۴۵ - عن ابنِ عَوْنٍ عَنْ نَافِعٍ قَالَ كَانَ نَافِعٌ يَقُولُ ابْنُ صَيَّادٍ. قَالَ قَالَ ابْنُ عُمَرَ لَقِيتُهُ مَرَّتَيْنِ - قَالَ - لَقِيتُهُ مَرَّتَيْنِ فَقُلْتُ لِبَعْضِهِمْ هَلْ تَحَدَّثُونَ أَنَّهُ هُوَ قَالَ لَا وَاللَّهِ - قَالَ - قُلْتُ كَذَبْتَنِي وَاللَّهِ لَقَدْ أَخْبَرَنِي بَعْضُكُمْ أَنَّهُ لَنْ يَمُوتَ حَتَّى يَكُونَ أَكْثَرُكُمْ مَالًا وَوَلَدًا فَكَذَلِكَ هُوَ زَعَمُوا الْيَوْمَ - قَالَ - فَتَحَدَّثْنَا ثُمَّ فَارَقْتُهُ - قَالَ - فَلَقِيتُهُ لَقِيَةً أُخْرَى وَقَدْ نَفَرْتُ عَيْنُهُ - قَالَ - فَقُلْتُ مَتَى فَعَلْتَ عَيْنُكَ مَا أَرَى قَالَ لَا أَدْرِي - قَالَ - قُلْتُ لَا تَدْرِي وَهِيَ فِي رَأْسِكَ قَالَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ خَلَقَهَا فِي عَصَاكَ هَذِهِ. قَالَ فَتَخَرَّ كَاشِدٌ نَخِيرِ حِمَارٍ سَمِعْتُ - قَالَ - فَرَعَمَ بَعْضُ أَصْحَابِي أَنِّي ضَرَبْتُهُ بِعَصَا كَانَتْ مَعِيَ حَتَّى تَكْسَرَتْ وَأَمَّا أَنَا فَوَاللَّهِ مَا شَعَرْتُ - قَالَ - وَجَاءَ حَتَّى دَخَلَ عَلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فَحَدَّثَهَا فَقَالَتْ مَا تُرِيدُ إِلَيْهِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّهُ قَدْ قَالَ « إِنْ أَوَّلَ مَا يَبْعَثُهُ عَلَى النَّاسِ غَضَبٌ يَغْضِبُهُ ». {الحديث: ۷۲۸۷ ترقیم صحیح مسلم حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۷۳۲۱ فم = ف.م = ترقیم فتح الملهم شرح صحیح مسلم}:

ئیبنو عهون فهرمووی: نافیع فهرمووی: عهبدوللای کورپی عومهر (په زای خودا له نافیع و ئیبنو عهون و عهبدوللای و عومهر بئ) فهرمووی: دوو جار گه یشتم به ئیبنو صهیباد، جار یکیان که پیی گه یشتم کو مه لئ له هاوه لانی خوئی له گه لدا بوو، به هه ندیکیانم گوت: ئیستاش هه رده لئ ئیبنو صهیباد پیغه مبه ره و له خوداوه سرووش و نیگای بو دئ؟ که چی به درؤ گوتی: نا به خودا شتی وانا لئین!! ئیبنو عومهر فهرمووی: گوتم: درؤت له گه ل من کرد به خودا، به درؤ منت به درؤ خسته وه، ئه ی نه وه نه بوو، که هه ندئ له ئیوه به منیان ده گوت، که نه و نامرئ هه تا له هه مووتان ده و له مه ندر نه بئ و له هه مووتان مندالی زو رتر ده بئ، به قسه ی نه وان بئ ئیستانه و وه هایه، ده ی قسه ی وا ئیدیعی و وحی و نوبوو هت و سرووش و

پیغمبره رایه تییه بۆ ئیبنو صهییاد، ئیتر چۆن ده‌لێن: ئیمه شتی واما نه‌گوتوووه نایشیاییین؟

فه‌رمووی: له‌م جارهدا قسه‌م له‌گه‌ڵ ئیبنو صهییادو کۆمه‌له‌که‌ی کردو پاشان به‌جییم هیشت. ئیبنو عومه‌ر فه‌رمووی: جاریکی تریش پیی گه‌یشتم، چاوی هه‌ڵ ئاوسا بوو، به‌رزوه‌و بوو بوو، فه‌رمووی: پیییم گوت: که‌ی چاوت وای لی‌هاتوووه؟! گوتی: نازانم. گوتم: چاوت وا به‌سه‌رتوه‌و که‌چی نازانی چی لی‌هاتوووه! گوتی: خودای ده‌کرد خودا به‌م دارده‌سته‌ی تۆوه‌ دروستی ده‌کرد! فه‌رمووی: ئه‌وجا وه‌ک که‌ر پرمه‌یه‌کی زۆر توندی کرد، که‌ هه‌رگیز پرمه‌ی وام نه‌بیستوووه. فه‌رمووی: به‌ قسه‌ی هه‌ندئ له‌ هاو‌پیکانم ئه‌وه‌نده‌م لی دابوو، دار ده‌سته‌که‌ی خۆم تیا‌دا شکاندبوو، به‌لام به‌خودا من ئاگام له‌خۆم نه‌ما‌بوو، جا که‌ چووم بۆ‌لای هه‌فصه‌ی خوشکم که‌ هاوسه‌ری پیغمبر بوو، وه‌ دایکی رۆ‌حی موسو‌لمانان بوو، ئه‌مه‌ی روویدا له‌ نیوانی من و ئیبنو صهییادا، با‌سم کرد بۆ هه‌فصه‌ی خوشکم، هه‌فصه‌ فه‌رمووی پیم: چیت به‌سه‌ر ئیبنو صهییاده‌وه، ئاخ‌ر نازانی که‌ هه‌زرم‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رموئ: (یه‌که‌م جار که‌ ججال هه‌لده‌ستئ و دئ بۆ گیانی خه‌لک له‌ شتی‌که‌وه‌ توو‌ره‌ ده‌بێ). که‌واته: شتی وا مه‌که‌ ئه‌ی ئیبنو عومه‌ر! تاتۆ نه‌بی به‌هو‌ی هه‌لسانی ججال). {تاج/۵، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۵۳۷، ۵۵۳۶}.

۲۰۴۶ - عَنْ حُذِيفَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «لَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا مَعَ الدَّجَالِ مِنْهُ مَعَهُ نَهْرَانِ يَجْرِيَانِ أَحَدُهُمَا رَأَى الْعَيْنُ مَاءً أبيضٌ وَالْآخَرُ رَأَى الْعَيْنُ نَارًا تَأْجَجُ فِيمَا أَدْرَكَنَّ أَحَدٌ فَلَيَاتِ النَّهْرَ الَّذِي يَرَاهُ نَارًا وَلْيَغْمِضْ ثُمَّ لِيَطْأَطِ رَأْسَهُ فَيَشْرَبُ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ وَإِنَّ الدَّجَالَ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ عَلَيْهَا ظَفْرَةٌ غَلِيظَةٌ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ يَقْرُؤُهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ كَاتِبٍ وَغَيْرِ كَاتِبٍ». {الحديث: ۷۲۹۴ = ۷۳۲۸ فم. تجريد البخاری ۴/، رقم: ۱۳۷۵ = ۳۴۵۰، ۷۱۳۰}:

حوذیفه (هم‌زای خودای لی بێ) فه‌رمووی: به‌خودا من له‌ جه‌جال خۆی با‌شتر ده‌زانم که‌ کاتئ هه‌لده‌ستئ، چی پێیه‌ بۆ ته‌ف‌رده‌دانی خه‌لکان، له‌ داوای خودایه‌تیدا، دوو

روباری لهگه‌لدایه، خۆی بۆ هه‌رکۆی بجۆ ئه‌و دوو روباره لهگه‌لیا ده‌پۆن، یه‌کیکیان له‌به‌رچا و ئاوێکی روونه و ئه‌وی تریان له‌به‌رچا و ئاگرێکی سووری بلیسه‌داره، هه‌رکه‌سێ تووشی جه‌جال بوو باجپێته سه‌ر ئه‌و روباره‌یان که به ئاگری ده‌زانێ و با چاوی خۆی بقووچینێ و سه‌ری خۆی دانه‌وینێ. به‌بێ ترسو بیم، ئاوی ئی بخواته‌وه، ده‌بینێ که ئه‌وه‌یان که ئه‌و به ئاگری ده‌زانێ، ئاوێکی ساردی فینکه، له‌راستیدا جه‌جال که لافی خوايه‌تی ئی دده‌ا، داواکه‌ی درۆیه‌کی په‌تی و ئاشکرایه، چونکه خودا ده‌بێ بپه‌رێ بێ و بێ نه‌نگ بێ و له‌هیچ روویه‌که‌وه له دروستکراوانی خۆی نه‌چێ، به‌لام جه‌جال له‌شی هه‌یه، جه‌سته‌ی هه‌یه، چاویکی سافو لووسه وه‌ک به‌ری ده‌ست، تانه‌یه‌کی نه‌ستووری وه‌ک ته‌خته په‌رده وا له‌سه‌ر چاوی له‌نیوانی هه‌ردوو چاوی نووسراوه: (کافر) هه‌موو موسوڵمانێ ده‌یخوینێته‌وه، چ خوینده‌وار بێ، چ نه‌خوینده‌وار بێ ده‌یخوینێته‌وه!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۱۶} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۰۹} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۷}.

۲۰۴۷- عَنْ حُذِيفَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « الدَّجَالُ أَعْوَرُ الْعَيْنِ الْيُسْرَى جُفَالُ الشَّعْرِ مَعَهُ جَنَّةٌ وَتَارٌ فَتَارُهُ جَنَّةٌ وَجَنَّتُهُ تَارٌ ». {الحديث: ۷۲۹۳ = ۷۳۲۷ فم. تجريد البخاری/۴، رقم: ۱۳۷۵ = ۳۴۵۰، ۷۱۳۰ فتح الباری}:

هوذه‌یفه (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رمووی: (جه‌جال چاوی چه‌پیشی زه‌ده داره و کوپه‌ره مووشه، له‌شی کولکن و تیسکنه، به‌هه‌شت و دۆزه‌خی له‌گه‌له، به‌لام له‌راستیدا به پێچه‌وانه‌وه‌یه، چونکه دۆزه‌خه‌که‌ی به‌هه‌شته و به‌هه‌شته‌که‌ی دۆزه‌خه‌!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۱۳}.

۲۰۴۸- عَنِ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ قَالَ ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- الدَّجَالَ ذَاتَ غَدَاةٍ فَخَفِضَ فِيهِ وَرَفَعَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ فَلَمَّا رُحْنَا إِلَيْهِ عَرَفَ ذَلِكَ فِينَا فَقَالَ « مَا شَأْنُكُمْ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَكَرْتَ الدَّجَالَ غَدَاةً فَخَفِضْتَ فِيهِ وَرَفَعْتَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ. فَقَالَ « غَيْرُ الدَّجَالِ أَخَوْفُنِي عَلَيْكُمْ إِنْ يَخْرُجَ أَرَأَا فِيكُمْ فَأَنَا

حَاجِبُهُ دُونَكُمْ وَإِنْ يَخْرُجْ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمُرُّوْا حَاجِبُ نَفْسِهِ وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ إِنَّهُ شَابُّ قَطَطٍ عَيْنُهُ طَافِئَةٌ كَأَنَّى أَشَبَّهُهُ بَعْدَ الْعَزَى بْنِ قَطَنِ فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ فَعَاثَ يَمِينًا وَعَاثَ شِمَالًا يَا عِبَادَ اللَّهِ فَاثْبُتُوا ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَبَّيْهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ « أَرْبَعُونَ يَوْمًا يَوْمَ كَسَنَةِ يَوْمٍ وَكَشْرٍ يَوْمٍ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَةِ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ قَالَ « لَا أَقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ « كَالْعَيْثِ اسْتَدْبَرْتُهُ الرِّيحُ فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ فَيَدْعُوهُمْ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطِرُ وَالْأَرْضُ فَتَنْبُتُ فَتَرْوَحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ أَطْوَلَ مَا كَانَتْ ذُرًّا وَأَسْبَغَهُ ضُرُوعًا وَأَمَدَهُ خَوَاصِرُ ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ فَيُصْبِحُونَ مُمَحْلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَيَمُرُّ بِالْحَرْبَةِ فَيَقُولُ لَهَا أَخْرِجِي كُنُوزَكَ. فَتَتَّبِعُهُ كُنُوزُهَا كَيْعَاسِيبِ النُّحْلِ ثُمَّ يَدْعُو رَجُلًا مُمْتَلِكًا شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جَزَلَتَيْنِ رَمِيَةِ الْغَرَضِ ثُمَّ يَدْعُوهُ فَيَقْبَلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهُهُ يَضْحَكُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقَى دِمَشْقَ بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ وَاضِعًا كَفَّيْهِ عَلَى أَجْنَحَةِ مَلَكَينِ إِذَا طَاطَأَ رَأْسَهُ قَطَرٌ وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جَمَانٌ كَاللُّوْلُؤِ فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرَفُهُ فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يَدْرِكَهُ بِبَابٍ لُدٍّ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَتَالِهِمْ فَحَرَّزَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ. وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِئَةٍ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهِذِهِ مَرَّةً مَاءً. وَيُحْصَرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ الثُّورِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُصْبِحُونَ فَرَسَى كَمَوْتِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَنَتْنُهُمْ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ فَيُرْسِلُ

اللَّهُ طَيْرًا كَأَعْنَاقِ الْبُخْتِ فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنُ مِنْهُ بَيْتٌ مَدَرٌ وَلَا وَبَرٌ فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ ثُمَّ يُقَالُ لِلْأَرْضِ أَنْبَتِي ثُمَّ تَرْتَكِ وَرُدِّي بَرَكَتِكَ. فَيَوْمَئِذٍ تَأْكُلُ الْعِصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ وَيَسْتَظِلُّونَ بِحِفْهَافِهَا وَيُبَارِكُ فِي الرُّسُلِ حَتَّى أَنْ اللَّقْحَةَ مِنَ الْإِبِلِ لَتَكْفِيَ الْفِئَامَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّقْحَةُ مِنَ الْبَقَرِ لَتَكْفِيَ الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّقْحَةُ مِنَ الْغَنَمِ لَتَكْفِيَ الْفَخْدَ مِنَ النَّاسِ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ آبَاطِهِمْ فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَبْقَى شَرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارُجَ الْحُمُرِ فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ». {الحديث: ۷۲۹۹ = ۷۲۳۳ فم} :

نهوواسی کوری سه معان (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: سهر له به یانییهک، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) به دوورو دریشی باسی چه توونی و هارو هاجی و سووک و ترپویی جه جالی بومان کرد، تهنانهت و امانزانی که ئیستا هه ئساوه و والهناو باخه خورماکانا، جا سهر له ئیواری که چووینهوه بو خزمهتی ههستی کرد که ئیمه پهستی نهو باسو خواسهین، فهرمووی: نهوه چیتانه کهوا پهستو خه مبارن؟ عهزیمانکرد: نهی پیغه مبهه ری خودا! تو سهر له به یانی به دوورو دریشی باسی سووک و ترپویی و هارو هاجی و چه توونی جه جالت بو کردین، تهنانهت له ئیمه و ابوو که هاتوو و والهناو باخه خورماکاندا خوئی حه شارداوه!!

فهرمووی: (من لهشتی تر دهرسم که زیانی هه بی بۆتان ههتا له جه جال، نهگهر جه جال هه ئسا ودهمن خوّم مابووم له ناوتانا، نهوا من له حیاتی ئیوه جاری دهکهم، خو نهگهر له پاش منیش هه ئساو پهیدا بوو نهوه هه رکهسه چاره سهری خوئی بکات، سه ره پای نه مهیشه خودا بو خوئی له پاش من سه ره دوکاری هه موو موسولمانی له حیاتی من دهکات، بزنان که جه جال لاویکی موو کرژی سهر ئالۆسکاوییه، چاویکی ترووسکه ناکا، به لای منهوه شیوهی له عه بدولعووزای کوری قهتهن دهچی، جا هه رکهسی له ئیوه تووشی نهو بوو، با ده نایه ته که ی سه رهتای سووردهتی که هفی به سه ردا بخوینی، له ریگهیه که وه که دهکوهیته میانی شامو عیراقه وه جه جال

پهیدا دهبی و دی بۆ گیانی ئیوه گهل، وه بهراستو به چهپا ئازاوه دهنیتهوه و
 ناشووب و خراپه بهرپا دهکا، ئه‌ی بهندهکانی خودا! خۆراگرن له‌بهر باری خودادا).
 گوتمان: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! چه‌نده له ولاتدا ده‌می‌نیته‌وه؟
 فه‌رمووی: (چل رۆژ، رۆژیکی به‌قه‌د سائیکه، رۆژیکی به‌قه‌د مانگیکه، رۆژیکی
 به‌قه‌د هه‌فته‌یه‌که، رۆژه‌کانی تریشی وه‌ک ئه‌م رۆژه ئاساییانه‌ی ئیستای ئیوه گهل
 وان، ئاوا رۆژانیکی ئاسایی. گوتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌و رۆژه‌ی که به‌قه‌د
 سائیکه، یا ئه‌و رۆژه‌ی که به‌قه‌د مانگیکه، یا به‌قه‌د هه‌فته‌یه‌که، ئایا نویژی یه‌ک
 رۆژی ئاسایی به‌سی ده‌کا یانا؟ فه‌رمووی: (ئه‌ه، به‌سی نا‌کا، به‌لکوو ده‌بی به
 ئه‌ندازه‌ی خۆی ئه‌ندازه‌ی بگرن و گشت بیستو چوار سه‌عاتی پینج نویژی ئاسایی
 تیا‌دا بکه‌ن، وه هه‌ر نویژه‌ی له‌کاتی دیاریکراوی خۆیدا بیکه‌ن). گوتمان: قوربان!
 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! خیری و سستی، له‌کاتی گه‌رانی‌دا به‌ناو ولاتدا چۆنه؟
 فه‌رمووی: (زۆر خیرایه، وه‌ک بارانی دم با وایه، ده‌چیته‌ سه‌ر هه‌ندی هۆزو
 گهل و بانگیان ئی ده‌کا که ئیمانی پی به‌ینن و به‌خودای خۆیانی بزانه‌ن، ئه‌وانیش
 باوه‌ری پی ده‌که‌ن و به‌گوپی ده‌که‌ن، ئه‌ویش فه‌رمان به‌ ئاسمان ده‌کا باران ده‌بارین،
 وه به‌زه‌وی ده‌لی شینایی ده‌روپین، جا ئازهل و مالاتیان هه‌تا بلایی به‌ شه‌وق و به
 شیرو به‌ تیرو ته‌سه‌ل ده‌بی، به‌لام ده‌چیته‌ سه‌ر هه‌ندی هۆزی تر، داوایان ئی ده‌کات
 که به‌خودای خۆیانی بزانه‌ن، ئه‌وانیش به‌ریه‌رچی ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌ویش به‌جییان
 دیلی، که‌چی له‌پاش ئه‌و ده‌که‌ونه سه‌غله‌تی و قاتو قری و گرانییه‌کی واوه‌ هیج
 مال و سامانیان به‌ده‌سته‌وه نامین، جه‌جال به‌لای کاوله‌دا راده‌بووری و پیی ده‌لی:
 ئه‌ی که‌لاوه‌ کۆن! هه‌رچی گه‌نج و غه‌زنه‌یه‌ک وا له‌ناوتا یه‌قی که‌رمه‌وه هه‌لی ریژه
 دهره‌وه، ئه‌ویش واده‌کا و به‌گوپی ده‌کا، ئیتر هه‌رچی غه‌زنه‌و گه‌نجی ناو ئه‌و
 که‌لاویه هه‌یه، هه‌مووی وه‌ک پووره‌ی هه‌نگ چۆن شوینی شاکه‌یان ده‌که‌ون، ئه‌و
 گه‌نجه‌یش ئاوا دوا‌ی جه‌جال ده‌که‌وی!!

له پاشدا پیاویکی جههیل، کهله ههرهتی لاویدا دهبی، جه جال گازی دهکا بو
 لای خوئی و بهقه مه دوو کهرتی دهکاو، بهقه تیراویژئی دوو کهرتکه کی لهیه کهرتی
 دوور دهکه ونه وه، نهو جا بانکی دهکاته وه بولای خوئی و پیاوه که زیندوو دهبیته وه
 بهروویه کی گهش و دم به زمرده خه نه وه دیته وه بولای، نیت جه جال خه ریکی نه
 کهین و بهینه ی خوئی دهبی و سهر قال و سهر جهنجالی فیل و فهره جی خوئی دهبی،
 له ناکاو خودای گه وره و سهرور عیسی کورپی مهریم (سلاوی خودا له خوئی و
 له دایکی بی) دهنی، جا له لای مناره سپیه که، داده به زئی، که دهکه ویته لای
 خوره لاتی دیمه شقه وه، دوو دست جلی له بهردایه، به ودرس و به زعفران رنگ
 کراون، ههر دوو له پی خوئی له سهر بالی دوو فریشته داناوه، نه وهنده پاک و خاوینه
 دهلیی تازه له گهرماو خوئی شور دووه و دهرچووه، که سهر داده نه ویئی ناوی لی
 دهتکی، ههر کافرو ناموسلمانی، بونی هه ناسه ی بکا کوتوپر دهری، تا چاویشی بر
 بکا بونی هه ناسه ی دهرپوا، جا عیسا (دروودی خودای له سهر بی) منه یی جه جال دهکا و دهگهری
 به دوایدا، هه تا له دهرگای لود پیی دهگا و له وی دیکوژی، نهنجا گرویی دینه
 خزمه تی عیسی کورپی مهریم، نهوانه خودا له شهرپی جه جال پاراستوویانی، عیسا
 دلنه وایییان دهکا و دهیانخه وییته وه و خه میان دهر وییته وه و، پایه و پله ی خویانیان
 له بهه شتدا پی دهرموی.

نیت نهوا عیسا (دروودی خودای له سهر بی) سهر گهرمی نه کاروباره ی خویه تی، له ناکا و
 خودا نیگای بو دهنی: نهی عیسا! نهوا من چینیکم له بهنده کانی خوم به ره لا
 کردوو کهس به شهر و ههرا دهره قه تیان نایی، جا تو بهنده موسلمانه کانم دهرکه و
 بیانبه بو کیوی طور له وی قایمیان بکه، نهوسا خودا یه ئجوج و ماجوج به ره لا
 دهکا، نیت له هه موو قوتکه و یال و بهر زاییه که وه به ته کان دین و جم دهن!

که بهراییان دهگه نه سهر دهریاچه ی طه بهرییه هه موو ناوه که ی دهخونه وه و
 چۆری لی دهرن، جا کاتی دوایه که بیان دین دهلین: جاری له جاران له شوینه دا
 ناو هه بووه. نیت عیسا پیغه مبهری خودا و هاوړیکانی و گیر دهخون و، و

تەنگەتاۋ دەپن تەنانەت سەرەگايى بۇ يەككىكان لەو رۆژەدا لەسەد لىرەى زەردى
 زىرى يەككىكى ئەمىرۇ ئىۋە باشتە بۇى، عىساۋ ھاورپىكانى بەكولۇ بەسۈزى دل لە
 خۇداى گەورە دەپارپىنەۋە كە يەنجوۋج ۋە مەنجوۋج لەناۋ بەرئۇ خۇى چارىيان بكاۋ
 بىيانفەۋتىنى، جا خۇدا مافەتەيان تى دەخاۋ كرمى دەداتە گەردنىيان ۋە سەرچەم
 بەيەك دەم ھەموۋ دەتۈپن، لەپاشا عىساۋ ھاورپىكانى دادەپەرنە خوارەۋە بۇ ناۋ
 ۋلات، دەروانن شوپنى بستى لەسەر روۋى زەۋى نەماۋە كەپرى نەبۈبى لەبۇ دىن ۋ
 لە بۈگەنى كەلاكى ئەۋان، جا عىساۋ پىغەمبەرى خۇداۋ ھاورپىكانى، بەدلىكى پاك
 لەخۇدا داۋادەكەن ۋە دەپارپىنەۋە كە چارى ئەم كىشەيان بۇ بكا، خۇدائى دى
 بەدەنگىيانەۋە پارانەۋەكەيان لى گىرا دەكاۋ، بالندەيەكى گەورە دەنىرى ۋەك
 گەردنى ۋىشتى ملدرىژ، ئەۋ مەلانە كە لاکەكانيان ھەل دەگرن ۋە لە كوى خۇدا
 ئارەزوۋى ھەبى لەۋى توۋرپان دەدەن، ئەسا خۇداى گەورە بارانىكى سەقامگىر
 دەنىرى، چ خانوۋبەرەۋە مال، چ دەۋار ۋە شىمال گشتى دەگىرتەۋە، سەر روۋى گۈى
 زەۋى گشتى ۋەك ئاۋپىنەى ساف پاك پاك دەشۋاتەۋە، ئەۋسا بەزەۋى دەگۈترى
 بىرەۋە بەرۋ دەست بکەرەۋە بە پىت ۋە فەر خستەۋە ۋەك جارى جارانت، جا لەۋ
 رۆژەدايە كە دەستەيى پىاۋ لەيەك ھەنار تىر دەخۇن، لەبن سىبەرى قاۋغەكەشدا
 ۋچان دەگرن ۋە دەحەسىنەۋە!

ئازەلى لەۋەر خۇرىش پىت ۋە فەرپىكى ۋاى تى دەكەۋى شىرى ژەمى ۋىشتىكى
 تازە زاۋ بەشى عەشاماتى دەكا، ژەكى ژەمى مانگايەكى تازە زاۋ بەشى خىلى دەكا،
 فرۋى ژەمى مەپرى، يا بزنىكى دۋشەنى بەشى تىرەيەك لە ئىلى دەكا، ئىتر تا ماۋەيى
 ئاۋا بەم چەشەنە لەم خىرو خۇشپىيەدا دەمىنەۋە، تا ناگاھ خۇداى گەورە كزە
 بايەكى خۇش ھەل دەكاۋ، دەدا لەبن باخەلىيان ۋە گىيانى ھەموۋ خاۋەن باۋەرۋ
 مۇسلمانن دەكىشى، دەمىنەۋە خەلكە خراپ ۋە گەندۋ گەندەلەكە ۋە بەدكارانى
 مەردۈمەكە، ئىتر ۋەك كەر گەل ۋە دىلە بەبا بە بەرچاۋى يەكتىيەۋە بەبى شەرم ۋ

شۇ، لەيەك ھەلدىن و سوارى يەكترى دەبن و لەناو خۇيانا لە يەكترى دەپەرن!).
{وہك ئىستای پارکی نازادى ۲۰۱۰/۱۱/۱۵ ز.}

ئىتر لەسەر ئەو بەدكارو گەندو گەندەلەنە قىامەت ھەل دەستى!!). {تاج/۵،
زنجیرە: ۱۱۴، ژمارە: ۵۶۲۶} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۰۸}.

روونکردنەو:

لەم فەرموودەدا كۆمەلە بەھرەى جوان و باش ھەيە وەك:

۱- ھەر پىنج نۆڭرە فەرزەكان، خۇيان و سوننەتەكانيان، ھەموو بىست و چوار سەعاتى، بە پىي كاتى شوپنە موعتەدىلەكان، ھەر نۆڭرە لە كاتى خۇيدا ئەنجام دەدرى، وە كورتى و درىزى شەوو رۆژ بەپىي چوار وەرزەكە رەچا و دەكرى.

۲- بۇ رۆژووش ھەمان شت رەچا و دەكرى، ھەموو بىست و چوار سەعاتى بە شەوو رۆژى دادەنرى، وە بەپىي وەرزو و لاى موعتەدىل، كە شەوو رۆژ لە ولاى موعتەدىل دا ئاسايىيە و زانراو و ديارى كراو، رۆژوويش ھەموو بىست و چوار سەعاتى، بە پىي وەرزەكان و ولاى موعتەدىلەكان ئەندازەى رۆژو ئەندازەى شەو ديارى دەكرى و ئەو بە رۆژ دادەنرى كاتى رۆژو و گرتنەو و ئەو بە شەو دادەنرى كاتى رۆژو و شاندىن و تەراويح و شەو نۆڭرە شتى ترى وايە، ھەروا شەو لەيلەتولقەدرو ئىسراو ميعراج... تاد.

۳- بۇ زەكاتىش ھەروا، بۇ سەرفىترەش ھەروا.

۴- بۇ ھەج و عەمرەيش ھەروا، ئىتر ھەموو عىبادەت و بۆنەين ھەروا.

۲۰۴۹ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَوْمًا حَدِيثًا طَوِيلًا عَنِ الدَّجَالِ فَكَانَ فِيمَا حَدَّثَنَا قَالَ «يَأْتِي وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَ الْمَدِينَةِ فَيَنْتَهِيَ إِلَى بَعْضِ السَّبَاحِ الَّتِي تَلِي الْمَدِينَةَ فَيُخْرَجُ إِلَيْهِ يَوْمَئِذٍ رَجُلٌ هُوَ خَيْرُ النَّاسِ - أَوْ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ - فَيَقُولُ لَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَالُ الَّذِي حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- حَدِيثُهُ فَيَقُولُ الدَّجَالُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ قَتَلْتُ هَذَا ثُمَّ

أَحْيَيْتُهُ أَتَشْكُونَ فِي الْأَمْرِ فَيَقُولُونَ لَا. قَالَ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يُحْيِيهِ فَيَقُولُ حِينَ يُحْيِيهِ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ فِيكَ قَطُّ أَشَدَّ بَصِيرَةً مِنِّي الْآنَ - قَالَ - فَيُرِيدُ الدَّجَالَ أَنْ يَقْتُلَهُ فَلَا يُسَلِّطُ عَلَيْهِ.»
 قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ يُقَالُ إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ هُوَ الْخَضِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. {الحديث: ۷۳۰۱ = ۷۳۳۵
 فم. تجريد البخاری/۲، رقم: ۸۶۷ = ۱۸۸۲، ۷۱۳۲ فتح الباری}:

ئەبو سەعیدی خەدری (رەزای خەدای ئی بێ) فەرمووی: روژی پیغمبەر (دروودی خەدای لەسەر
 بێ) بە دریزی باسی جەجالی بو کردین، لەناو باسەکەدا فەرمووی: (جەجال کاتی
 دی، لێ قەدەغە کراوە کە لە دەربەندەکە ی مەدینە رەت بێ، بچیتە ناو شاری
 مەدینە، جا دیت کە بێت بو ناو شاری مەدینە، دیت هەتا دەگاتە لای شو رەکاتەکانی
 دەرمووی مەدینە و لەوێ بارو بنە ی خۆی لێ دەخا، جا ئەو روژە پیاوی بو ی
 دەردەچی، ئەو پیاو بەشتین کەسە لەو روژگارەدا). یا فەرمووی: (لە باشترین
 کەسانی ئەو روژگارە، پێی دەلی: گەواھو شایەتی دەدەم کە تۆ ئەو جەجالە ی کە
 پیغمبەر (دروودی خەدای لەسەر بێ) باسی ئەو ی پیگوتووین. جەجالی ش دەلی: ئایا پێم بلین
 ئەگەر ئەم پیاو بکوژم و لەپاشا زیندووی بکەمەو، ئێر هیچ سوو (شەک) و
 گومانیکتان دەمینێ لە کارو باری منا، و ئەو کاتە زۆر باش دەیسەلینن کە من
 خەدای ئێو؟ دەلین: بەلێ، دەیسەلینن و گومانمان نامین. فەرمووی: جا
 دەیکوژی و پاشان زیندووی دەکاتەو، پیاو کەش کە جەجال زیندووی دەکاتەو،
 پێی دەفەرموی: بەخودا هەرگیز وەک ئیستا بە تەواوی لێم یەقین نەبوو کە تۆ
 جەجالی، جا بو جاری دوو جەجال دەیهو ی پیاو کە بکوژی تەو، بەلام لەلایەنی
 خەداو قەدەغە دەکری و دەستەلاتی ناشکی بەسەریدا).

ئەبو ئیسحاق، کە ناوی ئیبراهیمی کوری سو فیانی ئەلفەقیهە، کە راوی
 صەحیحی موسلیمە (رەحمەتی خەدای ئی بێ) دەفەرموی: دەلین: ئەو پیاو کە جەجال سەری
 دەپری و دوا ی زیندووی دەکاتەو و لەجاری دوو دەستەلاتی بەسەریدا ناشکی،
 دەلین: ئەو پیاو حەزەرەتی خەدری زیندەیه. {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۳، ژمارە: ۵۶۲۴ -
 جەجال دەچیتە ناو هەموو شاری، مەکە و مەدینە ی لێ دەرچی}.

رونکردن دهه:

لهفه تحولباریدا حافظی عهسقه لانی (رحمته تی خودای لی بی) دهلی: به لگه و قهوالهی نهوانه ی که دهلین: نهو پیاوه که جه جال دهیکوژی، چه زهرتی خدری زیندهیه نهو فهرموودهیهیه، که نیبنو حیبان له صه حیحه کهیدا دهیهیناوه، به رشته ی خو ی که دهفه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دهفه رموی: (لهوانهیه که ههندی کهس لهوانه ی که فریای جه جال دهکهون، نهو که سانه بن که منی بینووه، یا فهرمووده ی منی بیستوو!) هه روا عهسقه لانی دهفه رموی: شیوازی بوونی نه م فهرموودهیه به به لگه له سه ر نهوه که نهو پیاوه کوژراوه خدره نهوهیه: چونکه له زهمانی کاتی پهیدا بوونی جه جالدا کهسی پیغه مبه ری بینیبی، بیجگه له خدر کهس نه ماوه.

۲۰۵۰ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «يَخْرُجُ الدَّجَالُ فَيَتَوَجَّهُ قِبَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَتَلْقَاهُ الْمَسَالِحُ الْمَسَالِحُ الدَّجَالُ فَيَقُولُونَ لَهُ أَيْنَ تَعْمِدُ فَيَقُولُ أَعْمِدُ إِلَى هَذَا الَّذِي خَرَجَ - قَالَ - فَيَقُولُونَ لَهُ أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِرَبِّنَا فَيَقُولُ مَا بِرَبِّنَا خَفَاءً. فَيَقُولُونَ اقْتُلُوهُ. فَيَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَلَيْسَ قَدْ نَهَاكُمْ رَبُّكُمْ أَنْ تَقْتُلُوا أَحَدًا دُونَهُ - قَالَ - فَيَنْتَظِلُّونَ بِهِ إِلَى الدَّجَالِ فَإِذَا رَأَاهُ الْمُؤْمِنُ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الدَّجَالُ الَّذِي ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ فَيَأْمُرُ الدَّجَالُ بِهِ فَيَشَبَّحُ فَيَقُولُ خُذُوهُ وَشَجُّوهُ. فَيُوسِعُ ظَهْرَهُ وَبَطْنَهُ ضَرْبًا - قَالَ - فَيَقُولُ أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِى قَالَ فَيَقُولُ أَنْتَ الْمَسِيحُ الْكَذَّابُ - قَالَ - فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُؤْشَرُ بِالْمِنْشَارِ مِنْ مَفْرَقِهِ حَتَّى يُفَرَّقَ بَيْنَ رَجْلَيْهِ - قَالَ - ثُمَّ يَمْشَى الدَّجَالُ بَيْنَ الْقُطْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ لَهُ قُمْ. فَيَسْتَوِي قَائِمًا - قَالَ - ثُمَّ يَقُولُ لَهُ أَتُؤْمِنُ بِى فَيَقُولُ مَا أزدَدْتُ فَيْكَ إِلَّا بَصِيرَةً - قَالَ - ثُمَّ يَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَا يَفْعَلُ بَعْدِي بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ - قَالَ - فَيَأْخُذُهُ الدَّجَالُ لِيَذْبَحَهُ فَيَجْعَلُ مَا بَيْنَ رَقَبَتِهِ إِلَى تَرْقُوتِهِ نَحَاسًا فَلَا يَسْتَطِيعُ إِلَيْهِ سَبِيلًا - قَالَ - فَيَأْخُذُ بِيَدَيْهِ وَرَجْلَيْهِ فَيَقْدِفُ بِهِ فَيَحْسِبُ النَّاسُ أَنَّمَا قَذَفَهُ إِلَى النَّارِ وَإِنَّمَا أُلْقِيَ فِي الْجَنَّةِ». {الحديث: ۷۳۰۳ = ۷۳۳۷ فم، تجرید ۲/، رقم: ۸۶۷ = ۷۱۳۲، ۱۸۸۲}:

ئەبو سەئیدى خۇدرى (رەزىي خۇداي لى بى) فەرمووى: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى جەجال ھەلدەستى، پياوئى لەمۇسلمانان. رووھو لای ئەو دىمكەوئە رى، چەتەو چەگدارەكانى جەجال بەرى لى دەپرنەوھو پىي دەلئىن: ئەوھ بۆ كوئ دەچى؟ دەفەرموئ: دەچم بۆلای ئەم كابراییە كە پەيدابووھ، دەلئىن: ديارە كەتۆ وادەلئى، دەلئى بپروا ناكەى بە خۇداكەى ئىمە؟ دەفەرموئ: خۇداي ئىمە ديارى و ئاشكرايەو نومايانەو شاراوھو پەنھان نىيە، وەك ئەم خۇدا درۆينەى ئىوھپە. دەلئىن: ئادەى بىگرنو بىكوژن. لەناو خۇياندا دەلئىن: شتى وانابى، چونكە خۇداكەمان رىگەى نەداوین كە كەسى بەبى فەرمانى خۆى بىكوژىن. فەرمووى: ئەوجا دەيبەن بۆلای جەجال كە مۇسلمانەكە چاوى پىي دىمكەوئ، دەفەرموئ: ئەى خەلگىنە ئەمە ئەو جەجالەيە كە پىغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بى) باسى ئەوى بۆ كروووين. فەرمووى: ئەنجا جەجال دەستور دەدا پياوھ مۇسلمانەكە لەسەردەم رادەخەن و چوار مېخەى دەكېشن و ئەنجا دەلئى: ئادەى داركارىيەكى باشى بىكەن. ئىتر داركارىيەكى زۆر باشى بەرو پىشتى دىكەن!

جەجال دەلئى: ئايا ھىشتا باوهرم پى ناھىنى؟ فەرمووى: ئەویش دەفەرموئ: تۆ جەجالە كۆرى ھەلاتبازى گەرپۆكى. فەرمووى: ئىتر جەجال دەستور دەدا لە تەوقە سەريەوھ، بەشەقە مشار وەك تەختەدار دايدەھىنن، ھەتا نافەكى، جا جەجال خۆى بەنىوانى ھەردوو كەرتەكەيدا دەرپوا، لەپاشا پىي دەلئى: ھەلسە! ئەویش راست دەبىتەوھ سەرىپى، جا پىي دەلئى: ھا باوهرم پى دەھىنى؟ ئەویش دەلئى: ئەوھندەى تر بۆم روون بۆوھ كە تۆ چىت و چى نىت. ئەوجا دەلئى: ئەى خەلگىنە! ئىتر لە پاش من ناتوانى كەسى تر وا لى بكا، فەرمووى: ئەوجا جەجال دەيگرى تا سەرى بپرى بەلام بە فەرمانى خۇدا بەربىنى لە غەوغەوھيەوھ ھەتا چەلەمەى سىنگى دەبى بەيەك پارچە مس! ئىتر رىگەى ئەوھى نابى! فەرمووى: ئەوسا ھەر چوار پەلى دەگرى و فەرى دەدا، لە خەلك وايە كە ئەوھ فەرى داوھتە ناو دۆزخەوھ بەلام لەراستىدا دەبرى بۆ ناو بەھەشت).

پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (له لای خودای په روه ردگاری هه ردوو جیهان گه وره ترین شهید هم پیاوډیه!). {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۵}.

روونکردنه وه:

له (۲۰۰۸/۵/۲۸) دا، هم تیښنیه هم لیږده نووسیوه، له تاجول ئوصلدا، له بهرگی پینجه مېدا، زنجیره/۱۱۳ دا، له دوا وهرگیرانی فهرمووده ژماره (۵۶۲۵). وا ئیستا لیږه شدا دوباره دی ده که مېوه: (سُبْحَانَ اللَّهِ! سهرنج بدن ته ناهت جه جال، به جه جالی خوی، قایل نییه، که که سی له ده ستو پیوه ننده که ی خوی، که سیکی تر له نه یاره گانی بکوژی! که چی ئیستا له هه ندی ولات، کوشتن و برین نه وونده ئاسان بووه، وای لی هاتووه هه موو کوپخای گوندی، یا کاربه دهستی، به یی پرس و راکردن به که سی، مافی نه وهی پی دراوه که خه لکی بڼ تاوان، به برو بیانوی پرو پوچ له سیداره بدا.

سُبْحَانَ اللَّهِ! له ئیمه وابوو که هر صه ددام وړژیمه که ی نه و وایه، به لام ئیستا دهر که وت که رژیم هر وړژیمه، هه میسه ده ستدار ده یباو بی ده ست ته ماشا ده کا.

{وهرگیر - ۲۰۱۰/۱۱/۲۰ ز}

۲۰۵۱ - عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ مَا سَأَلَ أَحَدُ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الدَّجَالِ أَكْثَرَ مِمَّا سَأَلْتُ قَالَ « وَمَا يُنْصَبُكَ مِنْهُ إِنَّهُ لَا يَضُرُّكَ ». قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّ مَعَهُ الطَّعَامَ وَالْأَنْهَارَ قَالَ « هُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ ». {الحديث: ۷۳۰۴ = ۷۳۳۸ فم. البخاری. فتن: ۷۱۲۲}:

موغیره ی کوری شو عبه (ره زای خودای لښ بڼ) فهرمووی: که سی تر نه وونده ی من به زوری، له بابته جه جاله وه پر سیاری زوری له پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) نه کردووه، جاریکیان فهرمووی: روله که م! چیه وای لی خه جلی و وا خه م و په ژاره دی دایگرتووی؟ مه ترسه زیانی بو تو نابی. عهرزیم کرد: بویه نه وونده ده ترسم چونکه ده لښ: چهند کیوی نان و خوراک و گوشت و چهند جه می ناوی له گه له! فهرمووی:

(دروودی خودای له سهر بئ) : (با ئه وانیشی له گه لدا بئ، ئه وه له لای خودا سووک و ترۆیه و رادهی ئه وهی ناکه وئ که به هوی ئه م جوړه چه واشه کاری و چاو به ستو چاو و راوه وه، بتوانئ که سهر له موسلمانانی پاک بشیوینئ، به لکوو ئه وه ده بی به هوی به هیژبوونی باوه ری باوه رداری، ده بی به هوی راستگرده وهی به لگه ی راست و روشن له سهر ناموسلمانان و ناپاکان!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۱۵}.

۲۰۵۲ - عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ سَالِمٍ قَالَ سَمِعْتُ يَعْقُوبَ بْنَ عَاصِمٍ بْنَ عُرْوَةَ بْنَ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيَّ يَقُولُ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو وَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَدِيثُ الَّذِي تُحَدِّثُ بِهِ تَقُولُ إِنَّ السَّاعَةَ تَقُومُ إِلَى كَذَا وَكَذَا. فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ - أَوْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا - لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أُحَدِّثَ أَحَدًا شَيْئًا أَبَدًا إِنَّمَا قُلْتُ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدَ قَلِيلٍ أَمْرًا عَظِيمًا يُحَرِّقُ الْبَيْتَ وَيَكُونُ وَيَكُونُ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «يَخْرُجُ الدَّجَالُ فِي أُمَّتِي فَيَمْكُثُ أَرْبَعِينَ - لَا أَدْرِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ أَرْبَعِينَ شَهْرًا أَوْ أَرْبَعِينَ عَامًا - فَيَبْعَثُ اللَّهُ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ كَأَنَّهُ عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ فَيَطْلُبُهُ فَيَهْلِكُهُ ثُمَّ يَمْكُثُ النَّاسُ سَبْعَ سِنِينَ لَيْسَ بَيْنَ اثْنَيْنِ عِدَاوَةٌ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ رِيحًا بَارِدَةً مِنْ قَبْلِ الشَّامِ فَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ أَوْ إِيمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ حَتَّى لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ دَخَلَ فِي كَبِدِ جَبَلٍ لَدَخَلَتْهُ عَلَيْهِ حَتَّى تَقْبُضَهُ». قَالَ سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ «فَيَبْقَى شَرَارُ النَّاسِ فِي خِفَةِ الطَّيْرِ وَأَحْلَامِ السَّبَاعِ لَا يَعْرِفُونَ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكُرُونَ مُنْكَرًا فَيَتَمَثَّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ أَلَا تَسْتَجِيبُونَ فَيَقُولُونَ فَمَا تَأْمُرُنَا فَيَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ وَهُمْ فِي ذَلِكَ دَارٌ رِزْقُهُمْ حَسَنٌ عَيْشُهُمْ ثُمَّ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَلَا يَسْمَعُهُ أَحَدٌ إِلَّا أَصْعَى لَيْتًا وَرَفَعَ لَيْتًا - قَالَ - وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ يَلُوطُ حَوْضَ إِبِلِهِ - قَالَ - فَيَصْعَقُ وَيَصْعَقُ النَّاسُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ - أَوْ قَالَ يُنْزِلُ اللَّهُ - مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ أَوْ الظَّلُّ - نُعْمَانُ الشَّامُ - فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ثُمَّ يُقَالُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَلُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ. وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ - قَالَ - ثُمَّ يُقَالُ أَخْرِجُوا بَعَثَ النَّارَ فَيُقَالُ مِنْ كَمْ فَيُقَالُ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةً وَتِسْعِينَ - قَالَ -

فَذَٰكَ يَوْمٌ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا وَذَٰلِكَ يَوْمٌ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ. {الحديث: ۷۳۰۷ = ۷۳۴۱
 فم:}

نوعمانی کوری سالم فەرمووی: لە یەعقوبی کوری عاصیمی کوری عورووی
 کوری مەسعودی ئەل - ئەقەفیم بیست (رەزاو رەحمەتی خودا لە هەموویان بێ)
 دەیفەرموو: بۆخۆم گویم لێ بوو پیاویک هاتە خزمەتی عەبدوللای کوری عەمر
 (رەزای خودای لێ بێ) گوتی بە عەبدوللای: ئەم جۆرە فەرموودەیه چییە کە دەگێڕێتەووە
 گوایه دەلێیت: قیامەت لەئەوئەندەو ئەوئەندەدا هەل دەستی؟ ئەویش فەرمووی:
 (سُبْحَانَ اللَّهِ) یا فەرمووی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). من چۆن قسەی وادەکەم، بەس خودا
 دزمانی کە قیامەت کە ی هەل دەستی، یا وشەیه یادو زیکری تری ئاوا ی فەرموو
 ئەوجا عەبدوللای فەرمووی: بەراستی نیازم وایە کە لەمەولا بۆ هیچ کەسێ هیچ
 فەرموودەیی نەگێڕمەووە هەتا هەتایە، من وام نەگوتوو، بەلکو گوتوو: دێتایان
 کە ئەوئەندە ی پێ ناچی تەرنیکی گەورە دەبین: خانە ی خودا دەسووتی (حەججاج
 بە فەرمانی یەزیدی کوری معاویە دایە بەر مەنجنیق و سووتاندی) وە ئەووە
 ئەووی تر بەر لە هاتنی قیامەت روودەدەن. ئینجا عەبدوللای (رەزای خودای لێ بێ)
 فەرمووی: حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جەجال کە پەیدا دەبێ لەناو
 ئۆمەتەما چل رۆژ) یا فەرمووی: (چل مانگ) یا فەرمووی: (چل سال دەمێنێتەووە
 دەپرائی، پاشان خودای گەورەو سەرور عیسای کوری مەریەم (دروودی خودا لەسەر
 خۆی و دایکی) دەنێری، عیسا (دروودی خودای لەسەر بێ) بە شیوەی شیرینی و بە نیسکی
 سووکی و بە لەشو لاری پاک و خاوینی، دەق لە عورووی کوری مەسعود دەکا، کە
 عوروو نمونە ی شیوە شیرینی و پاک و تەمیزی بوو، لە ناو یارانێ پێغەمبەردا و
 یەکی بوو لە هاوێلانێ. جا حەزرتی عیسا (سلاوی خودای لەسەر بێ) دەگەرێ
 بەشوین جەجالا هەتا پەیدای دەکا و دەیکوژێ، ئێتر هەتا حەوت سال خەلک بە
 شادی و خۆشی و بێ شەڕ و شۆڕ و دۆژمنایەتی دەمێننەو، کەس لەکەس ناکەوێ و
 هەموو وەک برای خۆشەویست دەژین، ئەوجا خودا لەلای شامەووە شەمالێکی

خۇش و فينك دهنيرئ، جا هر كهسئ لهسر روى زهوى بهقهه تۇسقالئ خيرو چاكه، يا باوهرو ئيمان لهناو دليابئ ئەو بايه گيانى دهستينئ، تهنانهت ئەگەر بيتو يهكئ لهنيوه خوى بكا بهناو جهرگهئ كيويكا، ئەو شنه بايه دواى دهكهوئ بو ئەوئ و لهوئ گيانى دهكيشئ.

عهبدوللا (رەزاي خوداي لئ بئ) فهرمووى: ئا ئەمەم بهگوئى خوم له زارى پيروزى پيغەمبەر (درودى خوداي لهسر بئ) ژنهوتووه: دهيفهرموو: (جا دهمنييتەوه خەلكە بەد رهوشتو بەد رهفتارو بەد كردارەكان، وا بهخيئاي پهلامارى خراپه و خراپهكارى دهدهن و دەم دەرەندە نارەزوو بازى، دەليئى: مەلى سووك فەرن، خووى بەدو رهفتارى ناههمواريان، له رهفتارو خووى دەرەندە خوئىن خۇرەكان دەكا، نهچاكه به چاكه دهزانو نه خراپه به خراپه دادهنئ، جا شەيتان ديته بهرچاويان و له رووبهروو پيئيان دەليئ: ئەرى بهگوئىم دهكەن يان نا؟ دەليئ: ئادەى بفهرموو، فهرمانمان بهچى پئ دهكهئ؟! ئەوئيش فهرمانيان پئ دهكا به پهستنى بوتو شتى وا، كهچى لهگەل ئەو حالەيشا، رزقو رۇزيان زۇر زۇرو مشهيه، وه رابواردن و ژيواريان تا بليئ باش و خۇشه، لهدوايدا فوو دهكرئ به سوورداو كۇتاي به دنيا دههينريئ، ئيتر دهست بهجئ ئەوهى كه گوئى لئ بئ كوتوپر مىل لار دهبيتەوهو دهمريئ، يهكهه كهس كه گوئى لئ دهبي پياوئ دهبي لهو كاتههه خهريكه ئەستيلئ وشترەكانى سوخ دههه، ههتا ئامادهى بكا بو ئاودانيان، جا كه ئەو پياوه دهمريئ، خەلكيش بهدواى ئەودا دهست دهكەن به مردن، پاشان خودا بارانئ دهنيرئ. يا فهرمووى: (بارانئ دهبارينئ، وهك رنه باران، يا فهرمووى: وهك سيبەر، ئيتر بهو پرووشه بارانه جهستهى مرۇقهكان سەر لهنوئ ههموو دەرپيئنهوه، تا ماوهى چل سال له نيوانى دوو فوو (نهفخه)كههه جيهان چۆل و هۆل دهبيئ، له پاشا جاريكى تريش فوو دهكرتەوه به سوورداو كوتوپر مردووهكان ههموو راست دهبنهوهو تهماشاي دهوروبهري خويان دهكەن، ئينجا دهگوتريئ: ئەى بهرهئ ئادەمىزاد! ئەى مرۇفينه!

وھرن كۆيىنەۋە لەھوزورى خۇدانى، ۋەك خۇداي گەۋرەۋ مەزن لە قورئانى پىرۇزدا دەفەرەمۇي:

{وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ - الصافات - ۳۷/۲۴}.

ۋاتە: ئادەي رايان بگرن لە ئىستگاي لىپرسىنەۋەدا، چونكە ئەۋانە بەرپرسىيان و پرسىيان لى دەكرى، لە كەردەۋەۋ بىرو باۋەريان). پاشان دەگوتى: ئادەي نىردەي دۆزەخ جياۋەكەن، با برۇن بۇناۋ ئاگرا! دەگوتى: بەشى دۆزەخ چەند لە چەندە؟ دەفەرەمۇي: لەھەموو ھەزاري، نۆسەدو نەۋەدو نۆي بۇ دۆزەخە! فەرەموۋي: ئەمەيە ئەۋ رۆژەي كە لەبەر سامو بىمى، سەري مندال و لاۋەكان سىي دەبى، ۋەك قورئان دەفەرەمۇي:

{فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا - سورة المزمل - ۷۳/۱۷}.

ۋاتە: ئەگەر ھەروا لەسەر بى برۋايى بىمىنەۋە چۇن خۇتان دەپارىزن لە سزاي ئەۋ رۆژەي كە بە سامو ترسو بىمى خۇي منالان پىر دەكات).

ھەروەھا ئەۋە ئەۋ رۆژەيە كە خۇداي گەۋرە لەبارەيەۋە فەرەموۋيەتى: {يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ - سورة القلم - ۶۸/۴۱}.

ۋاتە: ئەي پىغەمبەري نازدار! باسى ئەۋ رۆژە سەختە بىكە كە بەراستى كاتى تەنگو چەلەمەيە، كە داۋىنى تىادەكرى بەلاداۋ، لەبەر پەريشانى حالى شىرى خەلك، قاچو قول ھەلدەكرىۋ لە مەيدانا قولى رەش و سىي دەردەكەۋى). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۱۶، ژمارە: ۵۶۳۵ + مجلد تاج/۴، زنجيرە: ۲۲، ژمارە: ۴۰۷۶ - سورة الزمر}.

روونكر دىنەۋە:

۱- عورۋەي كورى مەسعوۋدى ئەل - شەقەفى، ھاۋەلى پىغەمبەرە، لەپىش ئىسلام بوۋنىدا، ئامادەي رىكەۋتنامەي حودەبىيە بوۋە نوينەري ھۆزى قورەيش بوۋ لەم صولجەدا، دەستىكى بالاي بوۋ لەسەر گرتنى ئەم رىكەۋتەدا، كاتى ويستى ئىسلام بىي، لەدۋاي غەزاي تائيف شوين پىغەمبەر كەۋت، بەرلەۋە بگاتەۋە مەدينە، عورۋە گرتىەۋە ئىسلام بوۋ، ۋە داۋاي لە پىغەمبەر كەرد كە بچىتەۋە بۇ

ناو هۆزه که ی و داویان لی بکا که نیسلام بین، پیغه مبه ر (درودی خودای لمسر بی) فه رمووی: (ناخر ده تکوژن!) عه رزیکرد: قوربان! منیان له چاویان خوشتر دهوی، وه خوشی وابوو، له ناویانا زۆر خوشه ویست بوو، به لام که دهستی کرد به په خشی بانگه وازی نیسلام، له هه موو لایه که وه دایانه بهر تیرو تیر بارانیان کرد، تیری بهری که وت پی شهید بوو، له پیاو ماقوولانی هۆزه که ی بوو.

۲- ئیبنو سه ییاد منالیک جیوه له که بوو، له مه دینه بوو، ناوی صاف بوو، وه سفو نیشانه کانی، له تاجول ئوصلدا، له فه رمووده یه کا باسکراوه، بهرگی ۵/، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۲۲ - نیشانه کانی جه جاله کۆره...).

ئهم منداله له مه دینه له سه رده می پیغه مبه ردا له دایک بوو، ئهم منداله هه ندی نیشانه ی سه یر سه یری تیادا بوو، له نیشانه کانی جه جال ده چوو، له بهر ئه وه که وتنه گومانه وه لی، وه زۆر شتی سه یرو عه نتیکه رووده دا لی، وه که له فه رمووده کانه وه ده رده که وی. ته نانه ت هه ر به مندالی داوی پیغه مبه رایه تی کردوو، له پاشا که وره بووه و ژنی هیناوه و منالی بووه و به گه وره ش غه رایب و عه جایی لی بینراوه.

۱۵۶۹) یه که م نیشانه له نیشانه گه وره کانی هاتنی قیامه ت هه له اتنی خۆره له خۆرناواوه. (۷۲۸۸ - ۷۳۱۱)

باب: أَوَّلُ الْآيَاتِ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا

۲۰۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدِيثًا لَمْ أَتَسُهُ بَعْدُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضُحًى وَآيُهُمَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا فَلَا تُخْرَى عَلَى إِثْرِهَا قَرِيبًا ». {الحديث: ۷۳۰۹ = ۷۳۴۳}؛

ئهم فه رمووده یه له تاجول ئوصلو ناوايه:

عه بدوللای کورێ عه مر (ڕه زای خودای لی بی) فه رمووی: ئهم فه رمووده یه له زاری

پیغه مبه ر (درودی خودای لمسر بی) بیستوو، وه هه تا نیستا هیشتا زۆر به باشی له بهرم

ماوهو له یادم نه چۆتهوه، به گویى خۆم گویم لێی بوو فه رمووی: (یه کهم نیشانهی ههره گهوره ی داهاتنی قیامهت که روودهدات، یه کیکه له م دوو رووداوه گهوره یه: یا دهرچوون و هه لهاتنی خۆره له خۆرئاواوه، یا پهیدا بوونی دهبنا بن عهر دیله یه که ناوداره به دابه تولئه رز، که له کاتی چیشه نگاودا له زهوی صهفا دهردهچی، له نزیک ی کابه توللا (بروانه: ژماره: ۲۰۳۹ له پیشه وه) که له زهوی دهردهچی ده دا به سه ر مه ردومدا، جا ئه م دوو نیشانه یه ههر کامیکیان له پیش ئهوی تریان هه روویدا، ئیتر ئهوی تریشیان دوا به دوا ی ئه و به زووی روودهدات). {موسلیم و ئه بو داوود گیرویه نه ته وه}.

ئه بو داوود (زمزای خودای لێ ی) ئه مه ی پتر کرده وه: عه بدوللا، که خۆی نامه ئاسمانیه پیشه وه گانی خویندبوو، ده یفه رموو: من واده زاتم که دهرچوونی خۆر له خۆرئاواوه، پیش دهرچوونی دهبنا بن عهر دیله ده که وئ). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۷ - نیشانه ی داهاتنی قیامهت + تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۴۰۲۰ - سوورده تی نه مل}.

۱۵۷۰) نیشانه گانی جهاله کۆره، که گهوره ترین فه رته نه یه و باسی پهیدا بوونی و

داستانی جه ساسه. (۷۳۱۲ - ۷۳۱۷)

باب: صِفَةُ الدَّجَالِ وَخُرُوجُهُ وَحَدِيثُ الْجَسَاسَةِ

۲۰۵۴ - عن عامر بن شراحيل الشعبي (شعب همدان) أنه سأل فاطمة بنت قيس أخت الضحاک بن قيس وكانت من المهاجرات الأول فقال حدثيني حديثاً سمعته من رسول الله - صلى الله عليه وسلم - لا تسنديه إلى أحد غيره فقالت لئن شئت لأفعلن فقال لها أجل حدثيني. فقالت نكحت ابن المغيرة وهو من خيار شباب قريش يومئذ فأصيب في أول الجهاد مع رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فلما تأيمت خطبني عبد الرحمن بن عوف في نفر من أصحاب رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وخطبني رسول الله - صلى الله عليه وسلم - على مولاه أسامة بن زيد وكنت قد حدثت أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال «من أحبني فليحب أسامة». فلما كلمني رسول الله - صلى

الله عليه وسلم- قُلْتُ أَمْرِي بِيَدِكَ فَأَنْكِحْنِي مَنْ شِئْتَ فَقَالَ « انْتَقِلِي إِلَى أُمِّ شَرِيكِ ». وَأُمُّ شَرِيكِ امْرَأَةٌ غَنِيَّةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ عَظِيمَةُ النَّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَنْزِلُ عَلَيْهَا الضَّيْفَانُ فَقُلْتُ سَأَفْعَلُ فَقَالَ « لَا تَفْعَلِي إِنَّ أُمَّ شَرِيكِ امْرَأَةٌ كَثِيرَةُ الضَّيْفَانِ فَإِنِّي أَكْرَهُ أَنْ يَسْقُطَ عَنْكِ خِمَارُكِ أَوْ يَنْكَشِفَ الثُّوبُ عَنْ سَاقَيْكِ فَيَرَى الْقَوْمُ مِنْكَ بَعْضَ مَا تَكْرَهُينَ وَلَكِنْ انْتَقِلِي إِلَى ابْنِ عَمِّكَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ ». - وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي فَهْرٍ فَهْرٍ قُرَيْشٍ وَهُوَ مِنَ الْبَطْنِ الَّذِي هِيَ مِنْهُ - فَانْتَقَلْتُ إِلَيْهِ فَلَمَّا انْقَضَتْ عِدَّتِي سَمِعْتُ نِدَاءَ الْمُنَادِي مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يُنَادِي الصَّلَاةَ جَامِعَةً. فَخَرَجْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَصَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَكُنْتُ فِي صَفِّ النِّسَاءِ الَّتِي تَلَى ظُهُورِ الْقَوْمِ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- صَلَاتَهُ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَضْحَكُ فَقَالَ « لِيَلْزَمَ كُلُّ إِنْسَانٍ مُصَلَّاهُ ». ثُمَّ قَالَ « أَتَدْرُونَ لِمَ جَمَعْتُكُمْ ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ « إِنِّي وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُكُمْ لِرَغْبَةٍ وَلَا لِرَهْبَةٍ وَلَكِنْ جَمَعْتُكُمْ لِأَنْ تَمِيماً الدَّارِ كَانَ رَجُلًا نَصْرَانِيًّا فَجَاءَ فَبَايَعَ وَأَسْلَمَ وَحَدَّثَنِي حَدِيثًا وَافِقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْ مَسِيحِ الدَّجَالِ حَدَّثَنِي أَنَّهُ رَكِبَ فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ مَعَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ لَحْمٍ وَجُدَامٍ فَلَعِبَ بِهِمُ الْمَوْجُ شَهْرًا فِي الْبَحْرِ ثُمَّ أَرْفَعُوا إِلَى جَزِيرَةٍ فِي الْبَحْرِ حَتَّى مَغْرِبِ الشَّمْسِ فَجَلَسُوا فِي أَقْرَبِ السَّفِينَةِ فَدَخَلُوا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْهُمْ دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرِ الشَّعْرِ لَا يَدْرُونَ مَا قُبْلُهُ مِنْ دُبُرِهِ مِنْ كَثَرَةِ الشَّعْرِ فَقَالُوا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ فَقَالَتْ أَنَا الْجَسَّاسَةُ. قَالُوا وَمَا الْجَسَّاسَةُ قَالَتْ أَيُّهَا الْقَوْمُ انْطَلِقُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدِّيَرِ فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ. قَالَ لَمَّا سَمِعْتُ لَنَا رَجُلًا فَرَقْنَا مِنْهَا أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً - قَالَ - فَانْطَلَقْنَا سَرِيعًا حَتَّى دَخَلْنَا الدِّيَرَ فَإِذَا فِيهِ أَعْظَمُ إِنْسَانٍ رَأَيْنَاهُ قَطُّ خَلْقًا وَأَشَدَّهُ وَثَاقًا مَجْمُوعَةً يَدَاهُ إِلَى عُنُقِهِ مَا بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى كَعْبَيْهِ بِالْحَدِيدِ قُلْنَا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ قَالَ قَدْ قَدَرْتُمْ عَلَى خَبْرِي فَأَخْبِرُونِي مَا أَنْتُمْ قَالُوا نَحْنُ أَنْاسٌ مِنَ الْعَرَبِ رَكِبْنَا فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ فَصَادَفْنَا الْبَحْرَ حِينَ اغْتَلَمَ فَلَعِبَ بِنَا الْمَوْجُ شَهْرًا ثُمَّ أَرْفَعَانَا إِلَى جَزِيرَتِكَ هَذِهِ فَجَلَسْنَا فِي أَقْرَبِهَا فَدَخَلْنَا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْنَا دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرِ الشَّعْرِ لَا يَدْرَى مَا قُبْلُهُ مِنْ دُبُرِهِ مِنْ كَثَرَةِ الشَّعْرِ فَقُلْنَا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ فَقَالَتْ أَنَا الْجَسَّاسَةُ. قُلْنَا وَمَا الْجَسَّاسَةُ قَالَتْ ااعْمِدُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدِّيَرِ فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ

بِالْأَشْوَاقِ فَأَقْبَلْنَا إِلَيْكَ سَرَّاعًا وَفَزَعْنَا مِنْهَا وَلَمْ نَأْمَنْ أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً فَقَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ نَخْلِ بَيْسَانَ قُلْنَا عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ قَالَ أَسْأَلُكُمْ عَنْ نَخْلِهَا هَلْ يُثْمِرُ قُلْنَا لَهُ نَعَمْ. قَالَ أَمَا إِنَّهُ يُوشِكُ أَنْ لَا تُثْمِرَ قَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ بُحَيْرَةِ الطَّبْرِیَّةِ. قُلْنَا عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ قَالَ هَلْ فِيهَا مَاءٌ قَالُوا هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ. قَالَ أَمَا إِنَّ مَاءَهَا يُوشِكُ أَنْ يَذْهَبَ. قَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ عَيْنِ زُغَرَ. قَالُوا عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ قَالَ هَلْ فِي الْعَيْنِ مَاءٌ وَهَلْ يَزْرَعُ أَهْلُهَا بِمَاءِ الْعَيْنِ قُلْنَا لَهُ نَعَمْ هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ وَأَهْلُهَا يَزْرَعُونَ مِنْ مَائِهَا. قَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ نَبِيِّ الْأُمِّيِّينَ مَا فَعَلَ قَالُوا قَدْ خَرَجَ مِنْ مَكَّةَ وَنَزَلَ يَثْرِبَ. قَالَ أَقَاتَلَهُ الْعَرَبُ قُلْنَا نَعَمْ. قَالَ كَيْفَ صَنَعَ بِهِمْ فَأَخْبَرْتَاهُ أَنَّهُ قَدْ ظَهَرَ عَلَى مَنْ يَلِيهِ مِنَ الْعَرَبِ وَأَطَاعُوهُ قَالَ لَهُمْ قَدْ كَانَ ذَلِكَ قُلْنَا نَعَمْ. قَالَ أَمَا إِنْ ذَاكَ خَيْرٌ لَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ وَإِنِّي مُخْبِرُكُمْ عَنِّي إِنِّي أَنَا الْمَسِيحُ وَإِنِّي أُوشِكُ أَنْ يُؤَدَّنَ لِي فِي الْخُرُوجِ فَأَخْرَجَ فَاسِيرٌ فِي الْأَرْضِ فَلَا أَدَعُ قَرْيَةً إِلَّا هَبَطْتُهَا فِي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً غَيْرَ مَكَّةَ وَطَيْبَةَ فَهُمَا مُحَرَّمَتَانِ عَلَيَّ كِلْتَاهُمَا كُلَّمَا أَرَدْتُ أَنْ أَدْخُلَ وَاحِدَةً أَوْ وَاحِدًا مِنْهُمَا اسْتَقْبَلَنِي مَلِكٌ بِيَدِهِ السَّيْفَ صَلَّاتَا يَصْدُنِي عَنْهَا وَإِنْ عَلَيَّ كُلُّ نَقَبٍ مِنْهَا مَلَائِكَةٌ يَحْرُسُونَهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَطَعَنَ بِمُخَصَّرَتِهِ فِي الْمَنْبَرِ « هَذِهِ طَيْبَةٌ هَذِهِ طَيْبَةٌ ». يَعْنِي الْمَدِينَةَ « أَلَا هَلْ كُنْتُ حَدَّثْتُكُمْ ذَلِكَ ». فَقَالَ النَّاسُ نَعَمْ « فَإِنَّهُ أَعْجَبَنِي حَدِيثُ تَمِيمٍ أَنَّهُ وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْهُ وَعَنِ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ أَلَا إِنَّهُ فِي بَحْرِ الشَّامِ أَوْ بَحْرِ الْيَمَنِ لَا بَلَّ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ ». وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْمَشْرِقِ. قَالَتْ فَحَفِظْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-. {الحديث: ٧٣١٢ = ٧٣٤٦ فم} :

عامیری کوری شہرا حیلی نهل-شہعبی، کہ له خیلئ شہعبی، ہمدانہ، نہوہک له خیلئ شہعبی حیمہر، فہرمووی: له فاطیمہی کچی قہیسم پرسی، کہ خوشکی ضہحاکی کوری قہیس بوو. فاطیمہ خوئی (ہمزای خودای لئ بین) لہژنہ کوچکارہ پیشینہکان بوو، پییم گوت: فہرموودہیہکم پی بفہرموو، کہ بہخودی خؤ له زاری پیغہمبہرت بیستبن، نہوہک بیدہیتہ پال کہسیکی تر کہ نہو له پیغہمبہری

بىيىتىنىڭ تۇيۇش لىم كەسەيەت بىيىتىنى. فاطىمە فەرموۋى: باشە وادەكەم ئەگەر
 ھەز لەشتى وادەكەي؟ مەنىش عەرزىمكىرد: بەئى بىفەرموۋ فەرموۋدەكەم پى بلى.
 فاطىمە فەرموۋى: شووم كىرد بە ئەبو ھەففى كورى عەمرى كورى موغىرە،
 كە يەككى بوو لەلاو خاسەكانى ھۆزى قورەيشى ئەو رۇزگارە.

جا لە سەرەتاي غەزايەكا، كە لەخزمەتى پىغەمبەردا بوو، ئەبو ھەففى
 مېردم پىكرا، لە دوایدا مەنى سى بەس تەلاققا، كاتى بىۋەژن كەۋتم، چەند كەسى
 لە ھاۋەلانى ھەزەرتى موخەممەد (دروۋدى خوداي لەسەر بى) كە يەككىيان عەبدورەھمانى
 كورى عەۋف بوو خوازبىنىيان كىردم، پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداي لەسەر بى) خوازبىنى
 كىردم بۇ ئوسامەي كورى زەيد، كە ئازادكراي خۇي بوو، ۋەمەن ئەم فەرموۋدەم بۇ
 باسكراۋو، كە پىغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بى) دەفەرمۇي: (ھەركەسى مەنى خۇش دەۋى
 با ئوسامەيشى خۇش بوئ). جا مەنىش كە پىغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بى) لەم بارەيەۋە
 قسەي لەگەلما كىرد، عەرزىمكىرد: كاروبارى خۇم دايە دەستى تۇ، لەكىم مارە دەبرى
 كەيفى خۇتە، ئەۋىش فەرموۋى: (دە بگويزەرەۋە بۇ مالى ئوم شەرىك!).

فاطىمە فەرموۋى: ئوم شەرىك ژىنىكى ئەنصارى داراۋ دەۋلەمەند بوو، دارايى
 زۇرى خەرج دەكىرد لە رىگەي خودادا، ھەمىشە مالىيان پىرېو لە مەۋان، فاطىمە
 فەرموۋى: كاتى ۋىستەم بگويزمەۋە بۇ مالى ئوم شەرىك، كەچى پىغەمبەر (دروۋدى
 خوداي لەسەر بى) راي گۇرېبوو، فەرموۋى: (نا، ۋامەكە، چۈنكە مالى ئوم شەرىك
 قەرەبالغە، ھەمىشە پىرە لەمەۋان، ھەزناكەم كە سەرىۋشەكەت بەرىيەتەۋە،
 يادامىنى كراسەكەت ھەلمايى ۋ قاچ ۋ قولىت دەرگەۋى ۋ پىاۋى بىيانى شوينىكت
 بىيىن، كە خۇت ھەز بەدەرگەۋتى ناكەيت، بەلام بچۇ بۇلاي خزمەكەت كە
 عەبدوللاي كورى عەمرە، كە عەبدوللا ناسراۋە بە (ئىبنو ئوممى مەكتووم). بچۇ
 بۇلاي ئىبنو ئوممى مەكتووم، لەۋى عەيدە بگرە، كە پىاۋىكى كۆپرە لەبەنى فەيھرە،
 لە فەيھرى قورەيش، لەو ھۆزەيە كە فاطىمەيش ھەر لەو ھۆزەيە. جا گواستەۋە
 بۇلاي ئەو، كاتى ھەيەم ھەلھات ۋ عەيدەدى شەرىم تەۋاۋ بوو، گويم لى بوو،

بانگەواز كەرى بە فەرمانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بانگەوازى ھەلدا (الصلاة جامعة) با نوپۇز كۆمان بىكاتهوہ.

فاطمە فەرموۋى: جا منىش دەرچووم، رۆشىتم بۇ مزگەوت، لە رىزى ئافرەتدا، كە لەپشت رىزى پىاوانەوہ دەست پى دەكات، لەپشت پېغەمبەرەوہ (دروودى خوداى لەسەر بى) نوپۇز بە كۆمەل، بە جەماعەت كىرد. ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) كە لە نوپۇزەكە بۆۋە رۆشىتە سەر دوانگەكەو لەسەرى دانىشتو پىدەكەنى، فەرموۋى: (با كەس لەجىگەى خۆى نەبزوۋ جىگە نوپۇزەكەى بەجى نەھىل).

پاشان فەرموۋى: (ئايە دەزانن كەمن لەبەرچى ئىوہم كۆكردۆتەوہ؟) ياران فەرموۋىيان: خوداۋ پېغەمبەرى خودا دەزانن!

فەرموۋى: (بەخودا بۇ ئەوہم كۆنەكردونەتەوہ كە بەتەماى شتى بم يا مەترسىم لەشتى ھەبى، بەلام بۆيەكەم كۆكردوونەتەوہ ھەتا ئەم داستانە خوشو سەيرو ەنتىكەو پىر سوودەتان بۇ باس بىكەم: تەمىمى دارى كە جاران كابرايەكى نەصرانى بوو، ئىستا ھاتووہ پەيمانى بەمن داوہو موسولمان بووہ، داستانىكى لە بابەت جەجالەوہ بۆم گىراپەوہ، رىكى ئەو قەسەيەى كەمن دەربارەى جەجال بۇ ئىوہم كىرد. تەمىم قەسەى بۆم كىرد، كەجارى خۆى و (۳۰) سى پىاۋ لە ھۆزى لەخم و ھۆزى جوزام، سوارى پاپۇرپىكى گەورەى دەرپايى دەبن، تا مانگىكى رەبەق شەپۇلى دەرپا يارىيان پى دەكا، لە پاشا لە ناۋ دەرپادا لەپەنا دوورگەيەكا، لەكاتى خۇرئاۋا بووندا لەنگەر دەگرن، ئەوجا لەناۋ بەلەمەكانى گەمىكەدا دادەنىشن و دەرپۇن بۇ وشكانى و دەچنە ناۋ ئەو دورگەوہ كە لەناۋ دەرپاكەدا بوو، دەعبايەكى تووكنەى كۆلكنەى تىسكنەيان تووش دەبى، لەبەر تىسك و كۆلك و موۋى زۇر، سەرو قنگى لەيەكتر جيا نەدەكرايەوہ! پى دەلئىن: خانە خراب! تۆ چىتو چى نىت؟ دەلئى: من جەسسەسەم، دەلئىن: ئەى جەسسەسە چىيە؟ (جەسسەسە واتە: ھەست ھەلگرو سووسەكەرو پىشقەرەولئى جەجال، بە زمانى ئەمرو واتە: سكرتير!). دەعباكە

دەلئ: ئەى پىاۋ گەلىنە! بېرۇن بۆلەى ئەۋ پىاۋە كەۋا لەناۋ ئەۋ دىرەدايە، چونكە بەرەستى ئەۋ ئەلھەى دەنگو باسى ئىۋەيەتى!

تەمىم گوتى: جا كە ناۋى پىاۋى بۆمان ھىنا، لەم جىگە پەرو چۆل ۋ ھۆلەدا، مەترسىمان لى نىشت كە ئەم دەعبايە شەياتىنى بى ۋ تەرنىكىمان پى بدا، گوتى: ئىنجا بە پەلە تىمان قوچان تاكوو چوۋىنە ناۋ دىرەكەۋە، لەۋى زەلامىكى فەلەتەنى زەبەللاھمان بىنى، ھەرگىزاۋ ھەرگىز مەۋقى كەتەى زى ۋامان نەدىۋە، زۆر توندو قايم پىۋەند كرابوۋ، ھەردوۋ دەستى كەلەچە كرابوۋن بە ملىەۋە شەتەك درابوۋن، لە ئەزىۋىەۋە تا قەلەپى بە كۆت ۋ زنجىر شەتەك درابوۋ، پىمان گوت: نەگبەت! تۆ چىت؟ گوتى: مە ئەۋەم كەۋام لەبەر چاۋتان ۋ زوۋ يا درەنگ دەزانن كە مەن كىم، بەلام پىم بلىن كە ئىۋە كىن ۋ چىن؟ گوتمان: ئىمە كەسانىكىن لە عەرب، سواری كەشتىيەك بوۋىن، ۋا رىكەۋەت دەريا ئالۇزا، ئىتر ھەتا مانگى شەپۆل بەملاۋ بەۋلادا دەيھىناين ۋ دەيىردىن، تا لە ئەنجاما پەنامان ھىنا بۆ ئەم دوۋرگەى تۆيەۋ لەنگەرمان گرت ۋ بە قاىخ دابەزىن بۆ ناۋ دوۋرگەكەۋ توۋشى دەعبايەكى تىسكىنى موۋدار بوۋىن، لەبەر توۋك ۋ كۆلك ۋ موۋ، سەرو قەنگى لەيەك جىا ناكىرەتەۋە، پىمان گوت: نەگبەت! تۆ چىت؟ گوتى: مەن قەرەۋلەم، گوتمان: قەرەۋوللى چىت؟ گوتى: بچن بۆلەى ئەۋ كابرايە كەۋا لەناۋ ئەۋ دىرەدا، چونكە ئەۋ ئەلھەى باس ۋ خواسى ئىۋەيەتى، ئىتر ئىمەيش بە پەلە ھاتىن بۆلەى تۆۋ لەۋ دەعبايەيش ترساين نەبادا شەياتىنى بى!!

جا زەبەللاھكە گوتى: باسى باخە خورماكانى بەيسانم بۆ بكەن. گوتمان: مەبەستت لە جىيەتى، لەجىي ئەۋ باخە دەپرسىت؟ گوتى: ئايا دارە خورماكانيان بەردەگرن؟ گوتمان: بەلئ، بەردەگرن، گوتى: ئەدى زۆرى نەماۋە كە بەر نەگرن. گوتى: باسى دەرياچەكەى تەبەرىيەم بۆ بكەن. گوتمان: مەبەستت لە جىيەتى؟ گوتى: ئايا ناۋى تىايە يانا؟ گوتمان: پەرە لە ئاۋ، گوتى: ھاكا وشكى كرد، گوتى: باسى كانياۋەكەى شارى زوغەرى شامم بۆ بكەن، گوتمان: مەبەستت لە جىيەتى، لەجى

شتیکی دهرسی؟ گوتی: ئایا کانیاوه که ئاوه که ی وشکی نه کردووه؟ ئایا خه لکه که ی شینایی و بهراوو شتی وا له بهر ئاوه که ییدا ده که ن؟ گوتمان: ئا پره له ئاوو خه لکه که ییشی بهراوی له بهردا ده که ن. گوتی: ئه ی دهنگوباسی پیغه مبهری عه ره به بی سه واده نه خوینده وارکان چیه و چی نییه، چی به سهر هاتو بوو به چی؟ گوتمان: له مه که که دهر جووه، ئیستا وا له مه دینه، گوتی: پیم بلین: ئایا عه ره به کان شهریان له که لیدا کرد یانا؟ گوتمان: به لئ. گوتی: نه نجامه که ی چی بوو؟ گوتمان: پیغه مبه ره که یان سهر که وتو ئیستا عه ره به کانی دهر و بهری هه موو به گوئی ده که ن و وان له ژیر رکیفو ده سه لاتو فه رمانی نه ودا، گوتی: ئاوه های لیها ت؟ گوتمان: به لئ، گوتی: ئه دیی نه که ره به گوئی بکه ن ئه وه بو خویان باشه، با پیشتان بلیم که من کیم، من جه جالم، زوری نه ماوه که ریگه م بدری بو دهر جوون و بکه ومه که رو چه رخه، کاتی په ییدا دهم ده که ومه چه رخه، به ولاتا ده سوو پیمه وه، له ماوه ی جل شه ودا هه موو شارو گوندی ده چم، مه که که و طه یبه ی لی دهر چی، به لام ئه م دوو شوینه یه له من قه ده غه یه، هه رچه ند که به هوئ بچه ناو یه کی له م دوو شارو وه، فریشته یی شمشی ری روت به ده سه ته وه به رم لی دهر پیته وه و نا هیلی که برومه ناوی، سه ره رای ئه وه ییش هه موو ریگه و بان و که له به ریکیان قوئی فریشته ی له سه ره نیسکی ده گری!.

فاطمه (همزای خودای لی بی) فه رمووی: جا پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بی) دار ده سه ته که ی دهستی ژه ند له مینه به ره که وه و فه رمووی: (ئه م خاکه، ئه م شاره طه یبه یه، ئه م خاکه، ئه م شاره طه یبه یه، واته: مه دینه یه). ئه و جا فه رمووی (دروودی خودای له سه ره بی): (ئه و به و منیش له م بابه ته وه و سه بارمت به م داستانه قسه م بو تان کرد!).

خه لکه که ییش گوتیان: به لئ قسه ت کرد، فه رمووی: (به راستی ئه م قسه یه ی ته میم به دل بوو، چونکه ده ق ریکی ئه و قسه یه یه که من کردم بو ئیوه له بابه ت جه جال و مه دینه و مه که که وه).

ئىنجا فەرموۋى (دروۋدى خۇداى لەسەر بى): (دوورگەكە لە دەريای شام، يا لە دەريای يەمەندا نىيە، كە دەكەونە لای خۆرئاۋاۋە، ۋەك تەمىم ۋ ھاورپىكانى ۋا تى گەيشتبوون، بەلام بەبى گومان ئەۋ دوورگەيە لەلای خۆرھەلاتەۋمىيە!)

حەزرىت (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) بەدەستى ئاماژەى بۇ خۆرھەلات كىرد كە لىرەۋمىيە.

فاطمەى كچى قەيس (رەزاي خۇداى لى بى) فەرموۋى: ئەم فەرمایشتم لەزارى پىرۋزى

حەزرىت خۆيەۋە (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) لەبەر كىردوۋە. {تاج/۵، زنجىرە: ۱۱۰، ژمارە: ۵۶۰۵} + {تاج/۲، زنجىرە: ۸۰، ژمارە: ۲۲۸۰}.

روونكىردنەۋە:

- ۱- جەسساسە پىكۈرەى جەجالە، ھەندى دەلىن: دەعبا بن عەردىلەيە، كەپپى دەگۈترى: داببەتول ئەرض.
- ۲- دەرياقەى طەبەرىيە لە فەرموۋەدى (۲۰۴۸) دا رابورد، لە فەتھولولھىمدا دەفەرموۋى: (ئەم دەرياقەيە لە ئاۋەدانىيەكانى ئوردونە، كىۋى طور دەروانى بەسەرىدا، شارى طەبەرىيە لەسەر ئەم دەرياقەيە، ئىمامى طەبەرى، كە دانەرى سى موعجەمەكەيە بۆلای ئەم دەرياقەيە نىسبەت دەدرى.
- ۳- ژياننامەى (تەمىمى دارى) لە ژمارە (۱۲۰۹) دا رابورد. بىروانە: تەجرىدى بوخارى بە كوردى ژمارە (۱۱۴۵ = ۲۷۸۰ - فتح البارى) بەرگى سىيەم، لاپەرە (۲۷۷) چاپى يەكەم.

۴- فاطمەى كچى قەيسى كۈرى خالىدى ئەل - فېھرىيە، خوشكى ضەحكاكى كۈرى قەيسە، ئافرەتتىكى خانەدانى جوان ۋ خان ۋ مان ۋ ھۆشمەند بوو، ھاسەرى ئوسامەى كۈرى زەيد بوو، كاتى فاطمە چوۋ بۇ سەردانى ضەحكاكى بىراى، لەو سەردەمەدا كە ضەحكاك سەرۋك شارى كوۋفە بوو، لەسەردەمى موعاۋىيەدا، شەعبى ئەم داستان ۋ چىرۋكى جەسساسەى لىۋە رىۋايەت كىرد، كاتى حەزرىتى عومەر شەھىد بوو، لە مالى فاطمەدا، ئەنجۈمەنى راۋىژ، كە شەش كەس بوون،

کۆبۆونهوه، له ئه‌نجاما ئیمامی عثمان کرا به جینشین له‌پاش ئیمامی عومهر. فاطیمه ده سال له ضه‌حاکى برای گه‌وره‌تر بوو، له‌ژنه کۆچکاره دیرینه‌کان بوو، {بروانه: تاجول ئوصول به کوردی، به‌رگی دووهم، لاپه‌ره: ۵۹۶ چاپی چوارهم، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۰ و ۲۲۸۱ و ۲۲۸۲ وتاره ناوداره‌کانی ده‌سته‌ی راویژ (ئه‌هلی شوورا) له‌دوا شه‌هیدبوونی عومهر، له مائی فاطیمه‌دا دران، له‌پاش ته‌لاقدانی می‌ردی یه‌که‌می که ئه‌بو عه‌مری کورپی فه‌حص بوو، چه‌ند که‌سی له یاران‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خوازبێنیان کرد بۆ خۆیان، وه‌ک عه‌بدوهره‌حمانی کورپی عه‌وف و مو‌عاویه‌ی کورپی ئه‌بو سو‌فیان و ئه‌بو جه‌هم، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر پێی فه‌رموو که شووبکا به ئۆسه‌مه‌ی کورپی زه‌ید، فاطیمه قوره‌شیه‌ی {.

۵- عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ئوم مه‌کتووم، بانگه‌ده‌ریکی ناسراوی پی‌غه‌مبه‌ر بوو، نابینا بوو، له موسو‌لمانه دیرینه‌کانی مه‌که‌که بوو، کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، هه‌ندی ده‌لێن: له‌گه‌ڵ مو‌صعه‌بی کورپی عومه‌یردا کۆچی کردوو، له‌پیش ته‌شریف هێنانی پی‌غه‌مبه‌ردا بۆ مه‌دینه، له‌دارولقور‌پاء داده‌نیشته، له زۆرینه‌ی غه‌زاکانیدا که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌چوو بۆ غه‌زا، ئه‌م عه‌بدو‌ل‌لایه‌ی ده‌کرد به جینشینی خۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه، عه‌بدو‌ل‌لای له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌تا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له غه‌زا که ده‌گه‌رايه‌وه، ئه‌و به‌رنویژی بۆیان ده‌کرد، له ئیصابه‌دا شیخی عه‌سقه‌لانی، له کۆمه‌لێ له نووسه‌رانی زانستی نژاد و ژیننامه‌گانه‌وه راگۆیژ ده‌کا: که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له سیازده غه‌زادا، ئیبنو ئوم مه‌کتوومی کردوو به جینشینی خۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه، وه‌ک غه‌زای ئه‌بواء و بواطو ذیلعه‌سیره‌و سووه‌یق و غه‌طه‌فان و ئو‌حود و حه‌مرا‌ئول ئه‌سه‌دو نه‌جران و ذاتوریقاع و چوونی بۆ حه‌جی مالئاوایی و ئه‌و غه‌زایه‌ی که‌چوو به‌شوین (کرز بن جابر) دا ده‌گه‌را، ئه‌م عه‌بدو‌ل‌لایه‌یه، که خودا له سووره‌تی (عبس) ه‌دا باسی کردوووه ده‌فه‌رموی: {عَبَسَ وَتَوَلَّى، اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَى}. {بروانه: تاج/۱، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۲۷، ۴۲۸ + تاج/۴، زنجیره: ۵، ژماره: ۲۸۱۳ + تاج/۴، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۲۰۱ -- سووره‌تی عه‌به‌سه‌}

۲۰۵۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطُوهُ الدَّجَالُ إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ وَلَيْسَ نَقَبٌ مِنْ أَنْقَابِهَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ تَحْرُسُهَا فَيَنْزِلُ بِالسَّبْحَةِ فَتَرْجُفُ الْمَدِينَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ يَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ ». {الحدیث: ۷۳۱۶ = ۷۳۵۰ فم. تجرید البخاری بالكوردی = الترجمة الكردية، الرقم: ۸۶۶ = ۱۸۸۱، ۷۱۲۴، ۷۱۳۴، ۷۴۳۴. تحفة الأشراف: ۱۷۵} :

ئەنەسى كورى مالىك (پەزى خۇداى لى بىن) دەفەر مەوى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەر مەوى: (جە جال دەجىتە ناو ھەموو ولاتى، مەككەو مەدىنەى لى دەرچى، ھەموو رىو بانەكانى شارى مەدىنە، فرىشتە لەسەريان رىز بوون ئىشكىيان دەگرن، جە جال خۆى و كۆمە ئەكەى دىن كە بچن بو مەدىنە، لەبەر فرىشتە رىگەيان نابى، لەبەر ئەو ھە شۆرە كاتەكەى نزیكى مەدىنە بارو بنەيان لى دەخەن، كە ئەو شۆرە كاتە پىى دەگوترى سەبەخەتولجورف، وا لەرووى شامەو. ئەو جا شارى مەدىنە، سى جار دەھەژى و دانىشتوو دەكانى رادەو شىنى و سى لەرزە دەكا، جا لەسەرى جارى سىيە ما ئىتر ھەرچى كافرو مونافىقە كەوان لەناو شارى مەدىنەدا، بەھۆى ئەو سى بوومە لەرزىيەو، خودا لە مەدىنە دەريان دەجىنىو، دەچن بوولای جە جال، ناو شارى مەدىنە تەنیا ھەر موسوئلمانى پاكى تىادا دەمىنى، ئەوانىش جە جال زىانىيان پى ناگەيەنى!). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۱، ژمارە: ۱۷۳۸} + {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۳، ژمارە: ۵۶۲۳، ۵۱۲۴ - جە جال دەجىتە ناو ھەموو شارى} + {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۱، ژمارە: ۱۷۳۸} + {رياض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۱} .

۱۵۷۱) ھەفتا ھەزار كەس لە جوولەكەى ئەسپەھان شوین جە جال دەكەون.

(۷۳۱۸ - ۷۳۲۵)

بَابُ يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ سَبْعُونَ أَلْفًا

۲۰۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيَالِسَةُ ». {الحدیث: ۷۳۱۸ = ۷۳۵۲ فم} :

ئەنەسى كۆرى مالىك (پەزىلەتلىك خۇداي لىق بىن) فەرموۋى: ھەزرىت (دروۋدى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (ھەفتا ھەزار كەس لە جوۋلەكەي ئەسپەھان دواي جەجالت دەكەون، ھەموو تەيلىەسانيان لەبەردايە). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۱، ژمارە: ۵۶۰۶ - جەجالت لە خۆرھەلاتەوہ سەر ھەل دەدا...}. {رياض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۲}.

۱۵۷۲) خەلك لەتاو جەجالت رەودەكەن بۆ كىتوہكان، لەو رۆژگارەدا عەرەب كەم دەبن. (۷۳۱۸ - ۷۳۲۵) باب: فِي فِرَارِ النَّاسِ مِنَ الدَّجَالِ فِي الْجِبَالِ وَقِلَّةِ الْعَرَبِ ۲۰۵۷ - عَنْ أُمِّ شَرِيكٍ أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ «لَيَفِرَنَّ النَّاسُ مِنَ الدَّجَالِ فِي الْجِبَالِ». قَالَتْ أُمُّ شَرِيكٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ الْعَرَبَ يَوْمَئِذٍ قَالِ هُمْ قَلِيلٌ». {الحديث: ۷۳۱۹ = ۷۳۵۳ فم}:

ئوم شەرىك (پەزىلەتلىك خۇداي لىق بىن) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئەو خەلكە لەتاو جەجالت ھەل دىن، تەنەنەت لە تاوانا پەنا دەبەنە بەر كىتوہكان!). منىش عەرزىمكرد: قوربان! ئەي پىغەمبەرى خۇدا! لەو رۆژو سەردەمەدا عەرەب لەكوپن؟ فەرموۋى: (لەو رۆژەدا عەرەب زۆر كەمن!). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۰، ژمارە: ۳۵۵۹ - پايەي عەرەبو بەرپىزى...} + {رياض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۳}.

۱۵۷۳) لەو جەلەوہ كە خۇدا نادەمى دروست كردووە، ھەتا ئەو دەمە كە قىامەت ھەل دەستى، ئازاۋەي گەورەي وەك جەجالت نەبوۋەو نەدەبى. (۷۳۱۸ = ۷۳۲۵)

باب: مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقَ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ

۲۰۵۸ - عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ عَنْ رَهْطٍ مِنْهُمْ أَبُو الدَّهْمَاءِ وَأَبُو قَتَادَةَ قَالُوا كُنَّا نَسْرُ عَلَى هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ نَأْتِي عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ فَقَالَ ذَاتَ يَوْمٍ إِنَّكُمْ لَتَجَاوِزُونِي إِلَى رِجَالٍ مَا كَانُوا بِأَحْضَرَ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنِّي وَلَا أَعْلَمُ بِحَدِيثِهِ مِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ «مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقَ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ». {الحديث: ۷۳۲۱ = ۷۳۵۵ فم}:

حومهیدی کورې هیلال فەرمووی: کۆمەلئ گێڕایانەو ەبۆم که له تابیعین بوون (پەزای خودایان لئ بئ) که یه‌کیکیان ئەبو دەهماو یه‌کیکیان ئەبو قەتاده بوو، دەیانگوت: بەسەر هیشامی کورې عامیردا تئ دەپەرپین و دەچووین بۆلای عیمرانی کورې حوصهین (پەزای خودایان لئ بئ) رۆژئ لەرۆژان هیشام فەرمووی: ئیوه بەسەر مندا رەت دەبن و دەچن بۆلای بازئ پیاو که ئەو زاتانە، نە لەمن زیاتر له خزمەتی هەزرەتدا بوون و نە لەمنیش زیاتر ئاگیان له فەرموودەئ ئەو زاتەیه

(دروودی خودای لەسەر بئ).

هیشام فەرمووی: له پیڤەمبەرم بیست دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بئ): (لەو هەلەو ە که خودای گەورە ئادەمی دروست کردوو، تا ئەو چرکه ساتە که قیامەت هەل دەستئ، ئاشووب و فەرته‌نەو ئازاوەی گەورەئ وەک جەجال نەبوو و نە دەبئ. واتە: جەجال گەورەترین فیتنەو فەرته‌نەیه). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۲، ژمارە: ۵۶۲۱ – نیشانەکانی جەجالە کۆرە...} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۴}.

روونکردنەو:

هیشامی کورې عامیری کورې ئومەییەئ ئەنصاری، خۆی و باوکی هاوەلئ پیڤەمبەر بوون، عامیر باوکی هیشام له جەنگی ئوحوددا شەهید بوو، له‌گەل کۆمەلئ شەهیدی تردا له‌یه‌ک گۆردا نیژران، بە‌لام عامیر خرایه رووی قیبلەو و چونکه قورئانی زۆرتەر له‌بەر‌بوو، له شەپری ئوحوددا ئازایی و پالەوانییەکی زۆری نواند، هەتا شەهید بوو. هیشام له بە‌صرە دادەنیشت، هەتا سەردەمی زیاد ما، فەرموودەئ له موسلیمدا هەیه، بە‌لام له بوخاریدا فەرموودەئ نییه. عەرزی ئەبو هورەیره کرا که عامیر له غەزای ئوحوددا خۆی فەرداوەتە ناو ئاگری جەنگەو و وستی وایش باش نییه، بە‌پێی ئایەتی: {وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ}.

ئەبو هورەیره فەرمووی: بە‌لکوو به پیڤەوانەو عامیر کاری بە‌م ئایەتەئ تر کردوو که دەفەرموئ: {وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ}.

واته: كه سانی بۆ خودا لیبراوی ودها هه، گیانی خۆیان دهخه نه سه ره سه واو دهیفرۆشن به خودا، له پێناوی به دیه پێنانی رهزامه ندی خوادا).

۱۵۷۴) عیسا (دروودی خودای له سه ره بێ) له ناسمان دیته خواره وه خاچ

دهشکێنی و به راز دهکوژی. (۳۸۷ - ۳۹۳)

باب: نَزُولُ عِيسَى عَلَيْهِ كَالسَّلَامُ وَكَسْرُ الصَّلِيبِ وَقَتْلُ الْخَنَزِيرِ

۲۰۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنَزِيرَ وَلْيَضَعَنَّ الْجِزْيَةَ وَلْيَتَرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا وَلْيَتَذَهَبَنَّ الشَّحْنَاءُ وَالْتَّبَاغُضُ وَالْتَّحَاسُدُ وَلْيَدْعُوْنَ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ ». {الحديث: ۳۸۹، ۳۹۲ = ۴۰۳ فم. تجرید البخاری/ ۴، رقم: ۱۳۷۴ = ۳۴۴۹، ۲۴۷۶، ۳۴۴۸} :

ئهبو هورهیره (رهزای خودای لی بێ) فهرمووی: خۆشه وایست (دروودی خودای له سه ره بێ) فهرمووی:

(به خودا هیچ گومانی تیا دا نییه، كه له ناخر زه مانا، عیسا ی كوری مه ریهم (سلاوی خودا له خۆی و له دایکی) له ناسمان دیته خواره وه بۆ ناوتان، پێشه وا كه تان له خۆتان كه موحه ممه دی مه هدییه، عیسا له ناوتانا ئه ی گه لی ئیسلام! ده بێ به داد پرسیکی داد په روه رو به ناو بژیوانیکی هه قانی، به پێی یاسا نامه ی خودا، كه شه ریعه تی ئیسلامه، له نگه ری هه ق و عه داله ت و داد راده گری، به لام وهك فه رمانداری له فه رماندارانی ئه م گه لی ئیسلامه، نهك وهك پێغه مبه ری كه ئایینی پیرۆزی ئیسلام بسپێته وه و ئایینی تر له جیگه ی دابنێ، به لكوو ئه ویش ئایینی پیرۆزی ئیسلام قه بوول دهكا، له به ره ئه وه خاچ (سه لیب) دهشکێنی و خاچ په رستی قه دهغه دهكاو بهس ئایینی ئیسلام له خه لك قه بوول دهكاو، به راز دهکوژی و، سه رانه هه ل دهگری، چونكه بیباوه ر یا ده بێ موسو لمان بێ یا دهیكوژی!

وه له بهر زۆری و لیشاوی سامان و له به ره ئه وه كه كهس دلی به دنیا خۆش نابێ له بهر نزیکه وه بوونی قیامهت، له بهر ئه م هۆیا نه ماله و سامان ودها ده بیژری كهس لی ناپرسی، وشتری گهنج كه با شترین سامانه به ره لاله دهگری و له بهر زۆری ماله

کهس کاری پیی نییه، له لایهکی تریشهوه لهو سهردهمه‌دا، قینه‌به‌ری و رقه به‌ری و به‌خیلی نامینئو و دوژمنایه‌تی و چه‌سوودی نامینئو، عیسا (دروودو سلاوی خودای ئی بئ) خه‌لك گاز ده‌كا كه سامان و مالیان پی بدا، به‌لام كهس نایه‌وئ و و‌ری نا‌گری!).
{تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۳/۵۶۲۹ - پاشه‌کی...}.

۲۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ فَأَمَّكُمْ مِنْكُمْ ». فَقُلْتُ لِابْنِ أَبِي ذَنْبٍ إِنَّ الْأَوْرَاعِيَّ حَدَّثَنَا عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ « وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ ». قَالَ ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ تَدْرِي مَا أَمَّكُمْ مِنْكُمْ قُلْتُ تُخْبِرُنِي. قَالَ فَأَمَّكُمْ بِكِتَابِ رَبِّكُمْ وَسُنَّةِ نَبِيِّكُمْ. {الحديث: ۳۹۲ = ۴۰۶ تجرید/۴، لاپیره: ۶۰، رقم: ۱۳۷۶ = ۳۴۴۹ فتح الباری}:

ئه‌بو هوره‌یره (ه‌زای خودای ئی بئ) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سمر بئ) فهرمووی:
(ئه‌و کاته‌ی که عیسا‌ی کور‌ی مه‌ریه‌م، له ئاسمانه‌وه دپته خوار‌ی بو‌ ناوتان و پيشه‌واييتان بو‌ ده‌كا، ده‌شئ ئه‌و روژ‌گار‌ه ئی‌وه حالتان چو‌ن بئ؟؟).

وه‌لیدی کور‌ی موس‌لیم که مام‌وستای مام‌وستای شیخی موس‌لیمه فهرمووی:
عه‌رزی مام‌وستا‌که‌ی خو‌مم کرد که ئی‌بنو ئه‌بی ذئبه: (تو ئه‌م رسته‌یه ئاوا ده‌گیر‌پته‌وه: (فام‌کم من‌کم) به‌لام ئیمامی ئه‌وزاعی له ئیمامی زوه‌ریه‌وه، له نافعه‌وه له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ئاوا گیر‌پایه‌وه بو‌مان: (وام‌ام‌کم من‌کم). واته: (ئه‌و سه‌رده‌مه که عیسا له ئاسمانه‌وه دپته خواره‌وه بو‌ ناوتان، پيشه‌واکه‌تان که مو‌حه‌مه‌دی مه‌ه‌دییه له خو‌تانه که گه‌لی ئیسلامن، ده‌بئ ئه‌و کاته ئی‌وه حالتان چو‌ن بئ؟). وه‌لید فهرمووی: که ئه‌م پرس‌یاره‌م له ئی‌بنو ئه‌بی ذئب کرد، فهرمووی: ئایا ده‌زانی که (ام‌کم من‌کم) واتای چییه؟ گوتم ب‌فهرموو پیم بلئ واتای چییه، فهرمووی: واته: به‌پیی قور‌ئانی نامه‌ی خودای گه‌وره‌و به پیی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر، پيشه‌واييتان بو‌ ده‌كا و ولات ده‌با به‌رپوه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۵۶۲۸ - پاشه‌کی} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۵۶۲۷ - پاشه‌کی (پایانی - خاتیمه‌یئ)}.

۲۰۶۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ - قَالَ: فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَى صَلِّ لَنَا. فَيَقُولُ: لَا. إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمْرَاءٌ. تَكْرِمَةً لِلَّهِ هَذِهِ الْأُمَّةُ». {الحديث: ۳۹۳ = ۴۰۷ فم}:

جابیری کوری عهبدوللا (پرمزای خودای لئ بئ) فهرمووی: ژنه وتم له خو شه ویست (دروودی خودای لمسر بئ) دهیضه رموو: (کۆمه لئ له ئۆمه وتم هه ر خه بات ده گێرن و به ئاشکرا و به بئ په روا له پیناوی هه ق و راستیدا، هه ر جهنگ ده که ن و خودایش هه ر سه ریا ن ده خا به سه ر دوژم نی خو یاندا، تا نزیک ی روژی قیامه ت).

پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسر بئ) فهرمووی: (جا کاتئ عیسا ی کوری مه ریه م (دروودی خودا له خو ی و له دایکی) له ئاسمان دیته خواری، فهرمان په وای ئه و کاته ی موسو لمانان، که موحه ممه دی مه هدییه عه رزی عیسا ده کا: وه ره تو پئش بکه وه و به ر نوژییه که مان بو بکه. عیسا یش (سلاوی خودای له سه ر بئ) ده فه رموی: نا من به ر نوژی تان بو ناکه م، خو ت پئش نوژی تان بو بکه، چونکه ئیوه که گه لی موحه ممه دن، خو تان له ناو خو تاندا، فهرمان به رو فهرمان په وای یه کترین و ده شی ئیمام و به ر نوژیرو پی شه و او ئه مانه تان له خو تان بئ، ئه مه بریاری خودایه و کردوو یه تی به ده ستی ریرو قه درو له م ئۆمه ته ی ناوه). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۶۰۲ - کۆمه لئ له موسو لمانان....}.

(۱۵۷۵) من و قیامهت وهك نه م دوو په نجه یه م ناوا به رودوا هاتووین. (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

باب: بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ هَكَذَا

۲۰۶۲- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يُشِيرُ بِإصْبَعِهِ الَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ وَالْوُسْطَى وَهُوَ يَقُولُ «بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ هَكَذَا». {الحديث: ۷۳۲۹ = ۷۳۶۳ فم. تجريد البخاري/ ۴، رقم: ۱۷۱۲ = ۴۹۳۶، ۵۳۰۱، ۶۵۰۳}:

ئەم فەرموودەيە لە تەجریدى بوخاریدا، کە ناسراوە بە پوختەى صەحیحى بوخارى ئاوايە: سەھلى كۆرى سەعد (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: بەچاوی خۆم چاوم لى بوو، کە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بى) پەنجەى ناوەراستى و پەنجەى شایەتمانى ئاوا پێکەووە جووتکردو ئاراستەى یارانى خۆى کردو فەرمووی: (من و قیامەت وەك ئەم دوو پەنجەيە، ئاوا دوا بە دواى يەك هاتووین و، من دوا هەمىنى پێغەمبەرەنەم و لەدواى من هەتا قیامەت هەل دەستى پێغەمبەرى تر نابى!).

{تاج/۴، زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۴۲۰۰ - سوورەتى نازیعەت} + {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۵۷ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

(۱۵۷۶) هاتنى قیامەت زۆر نزیکە (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

باب: في تقريب قیام السّاعة

۲۰۶۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: مَتَى تَقُومُ السَّاعَةُ؟ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- هُنِيهَةً ثُمَّ نَظَرَ إِلَى غُلَامٍ بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ أَزْدِ شَوْءَةَ فَقَالَ: «إِنْ عُمَرَ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ». قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، ذَاكَ الْغُلَامُ مِنْ أَتْرَابِي يَوْمَئِذٍ. {الحديث: ۷۳۳۷ = ۷۳۷۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالیک (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: پیاوی لە پێغەمبەرى پرسى: قیامەت کەى هەل دەستى؟ فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) هەنى بى دەنگ بوو، پاشان سەرئەجى كۆرپى هەرزەكارى دا کە لە هۆزى ئەزدى شەنووئە بوو، لەبەردەمیا بوو: ئەوجا فەرمووی: (ئەگەر ئەم منداڵە بژى و نەمرى، بەرلەووە پیر ببى قیامەتى ئیوە هەل دەستى). واتە: هەتا ئەو حەلە زۆرینەتان دەمرن. فەرمووی: ئەنەس فەرمووی: (ئەو كۆرە ئەو کاتە لە تەمەنى منابوو). ئەنەس ئەو کاتە تەمەنى (۱۷) حەقدە سال بوو. {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۵۸}.

۲۰۶۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كَانَ الْأَعْرَابُ إِذَا قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- سَأَلُوهُ عَنِ السَّاعَةِ مَتَى السَّاعَةُ؟ فَنَظَرَ إِلَى أَحَدِثِ إِنْسَانٍ

مِنْهُمْ فَقَالَ: «إِنْ يَعِشْ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ قَامَتْ عَلَيْكُمْ سَاعَتُكُمْ». {الحديث: ۷۳۳۵ = ۷۳۶۹ فم. تجريد البخاری/ ۵، رقم: ۲۰۲۵ = ۶۵۱۱ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۶۸۳۵}:

عائیشه (همزای خودای لی بن) فهرمووی: دهستوری عارهبه سارا نشینه‌کان و ابوو، که دههاتن بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسمه بن) پرسپاری قیامه‌تیاں لی دهکردو دهیانگوت: کهی قیامه‌ته؟ نه‌ویش ته‌ماشای منالترینیانی دهکردو دهیغه‌رموو: (ئه‌گهر ئهم مروفه بژی پیر نابی که ئیوه ده‌مرن و قیامه‌تتان هه‌ل ده‌ستی). واته: جیهان به نیسه‌ت ئیوه‌وه ته‌واو ده‌بی و ده‌روڤ بۆ ئه‌و جیهان). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۵۸}.

۱۵۷۷) قیامه‌ت له‌پیر هه‌لده‌ستی، هه‌یه و شتره‌که‌ی ده‌دوشی، به‌لام فریا ناکه‌وی

نه‌و شیره بخواته‌وه قیامه‌ت هه‌لده‌ستی! (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

بَابُ: تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرَّجُلُ يَحْلُبُ اللَّفْحَةَ فَمَا يَصِلُ إِلَى فِيهِ حَتَّى تَقُومَ

۲۰۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ

«تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرَّجُلُ يَحْلُبُ اللَّفْحَةَ فَمَا يَصِلُ الْإِنَاءُ إِلَى فِيهِ حَتَّى تَقُومَ وَالرَّجُلَانِ

يَتَبَايَعَانِ الثُّوبَ فَمَا يَتَبَايَعَانِهِ حَتَّى تَقُومَ وَالرَّجُلُ يَلْطُ فِي حَوْضِهِ فَمَا يَصْدُرُ حَتَّى تَقُومَ».

{الحديث: ۷۳۳۹ = ۷۳۷۳ فم}:

ئهبو هورده‌یره (رحمه‌تی خودای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لسمه بن)

فهرمووی: (قیامه‌ت له‌پیر رووده‌دا، ری ده‌که‌وی پیاوی و شتره‌که‌ی ده‌دوشی و ده‌یکاته

جامیکه‌وه، جامه شیرکه ده‌بات بۆ ده‌می که بیخواته‌وه، به‌لام ناگاته ده‌می که

قیامه‌ت هه‌لده‌ستی و فریا ناکه‌وی که بیخواته‌وه! یا ری ده‌که‌وی دوو پیاو که‌ل و

په‌لو تو‌په کوتالی خو‌یانیاں بلاو کردۆته‌وه له‌به‌ینی خو‌یانا، به‌لام فریای ئه‌وه

ناکه‌ون که سه‌وداکی بېر‌نه‌وه، یا بیپ‌چنه‌وه کتوپر قیامه‌ت به‌رپاده‌بی، پیاوی

واهه‌یه خه‌ریکه ئه‌ستیل‌که‌ی سواخ ده‌داو میرازی ده‌کا، له‌ناکا و قیامه‌ت

هه‌لده‌ستی و فریانا که‌ی که بگه‌رپ‌ته‌وه بۆ ماله‌وه‌ی!.

۱۵۷۸) نىۋانى دوو فوۋەكە چلە، جەستەي مەۋىش ھە مەۋى دەپزى نوۋكى

بىخى جوۋجەكى سەتى نەبى. (۷۳۴۰ - ۷۳۴۲)

باب: مَا بَيْنَ التَّفَحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ وَيَلِي الْإِنْسَانَ إِلَّا عَجَبُ الذَّنْبِ

۲۰۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « مَا بَيْنَ التَّفَحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ ». قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: آيَتْ. قَالُوا أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: آيَتْ. قَالُوا أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: آيَتْ » ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ ». قَالَ: « وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجَبُ الذَّنْبِ وَمِنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». {الحديث: ۷۳۴۰ = ۷۳۷۴ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۶۹۱ = ۴۸۱۴، ۴۹۳۵. تحفة الأشراف: ۱۲۵۰۸}:

ئەبو ھورەيرە (رەھمەتى خوداى لى بى) فەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروۋى خوداى لەسەر بى)

فەرەمۇۋى: (لەم فوۋ ھەتتا ئەو فوۋ چلە!). ياران گوتيان: ئەي ئەبو ھورەيرە! مەبەست لەماۋى نىۋانى دوو فوۋەكە، كە ناسراون بە نەفخەتەين، نەفخەي يەكەم و نەفخەي دوۋەم، مەبەست لەبەينى ئەم دوۋانە، كە ئەم فەرەمۇۋەدەيە نامازەي بۇ دەكا چل رۇژە؟ گوتى: نازانم. گوتيان: ئەي مەبەست چل مانگە؟ گوتى: نازانم. گوتيان: ئەي مەبەست چل سالە؟ گوتى: نازانم، چونكە من ژمىردراۋەكەم لە ھەزەرت نەبىستوۋە كە چىيە، لەخۇمەۋە ناتوانم بىرپارىبەدم كە رۇژە، مانگە، سالە، چىيە، يا ھەفتەيە، يا چى ترە. فەرەمۇۋى: (جا خوداى گەۋرە كاتى دەيەۋى مردوۋەكان زىندوۋ بكاۋەۋە لە ئاسمانەۋە بارانى دەبارىنى، ئىتر بەو بارانە جەستەي مردوۋەكان سەرلەنۇئ ھەموو دەپۋىنەۋە، ھەرۋەك چۆن دانەۋىلە بە باران دەپۋى ئاۋا). {ژمارە: ۲۰۵۲ لەپىشەۋە رابورد}.

ھەرۋەھا ھەزەرت (دروۋى خوداى لەسەر بى) فەرەمۇۋى: (لەش و ئەندام و ھەموو پارچە و شتەكانى جەستەي مەۋە دەپزى، نوۋكى بىخى جوۋجەكى سەتى نەبى، كە بەقەد دەنكە خەرتەلەيى دەبى، ئەو ناپزى، لە رۇژى قىامەتا لەۋيۋە فرىشتەكان بە فەرمانى خودا سەرلەنۇئ ھەموو كەسى، ۋەك ھالى ژيانى لەو ئىسكەۋە دروست دەكەنەۋە). {تاج/ ۴، زنجىرە: ۲۲، ژمارە: ۴۰۷۶}.

(۱۵۷۹) ژنان خرابترین نازاوهو ناشووبن بو پياوان. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

بَابُ: أَضْرُ فِتْنَةِ الرِّجَالِ النِّسَاءِ

۲۰۶۷- عَنْ أَسَمَةَ بِنِ زَيْدٍ بِنِ حَارِثَةَ وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ أَنَّهُمَا حَدَّثَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ: « مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِي النَّاسِ فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ ». {الحديث: ۶۸۸۱ = ۶۹۰۱ فم. تجريد البخارى ۵/، رقم: ۱۷۵۲ = ۵۰۹۶ فتح البارى}:

نوسامهى كورې زميدى كورې حاريثه و سهعيدى كورې زميدى كورې عهمرى
كورې نوفهيل (رهزى خوداى لى بى) فهرموويان: خوښهويست (دروودى خوداى لهسمر بى) فهرمووى:
(لهپاش مردنى من، خرابترين نازاوهو ناشووب لهناو نوممهتما، نازاوهو فیتنهى ژنانه
بو پياوان!). {تاج: ۲، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۷، چ/۴ = چاپى چواروهم، لاپهړه: ۶۸}.

(۱۵۸۰) هوښيارى لهبارهى تهفرهى ژنانهوه. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

بَابُ: التَّحْذِيرُ مِنَ فِتْنَةِ النِّسَاءِ

۲۰۶۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: « إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوةٌ خَضِرَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ ». {الحديث: ۶۸۸۳ = ۶۹۰۳ فم}:

نهبو سهعيدى خودرى (رهزى خوداى لى بى) فهرمووى: خوښهويست (دروودى خوداى لهسمر بى)
فهرمووى: (راسته كه جيهان و سامانى جيهان، ميوهيهكى سهوزى دلگيرى شيرين و
خوښه، كهس لهمه لارى نيبه، بهلام بهلاشو و حهلاش نيبه و لپرسينهوهى ههيه،
چونكه خودا چين لهدواى چين، نيوه دهكا به جيگهدارى پيشينان تبادا، ههتا
بروانى كه كردارو رهفارتان چونه و چون نيبه، كهواته هوښياربن و پاريز له تهلهو
داوو توږهكانى جيهان بكهن، ههروهها هوښياربن و ناگادارى خوټان بن، نهكهونه ناو
داوى ژنان، چونكه يهكهه ناشووب و نازاوهيى كه نهوهى ئيسرائيل دووچارى بوون،

ئەو دەبوو كە وتتە ناو داوی ژنانەو (۱). {ریاض/۲، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۴۵۹} +
{ریاض/۱، زنجیرە: ۶، ژمارە: ۷۰}.

روونکردنەو:

پوختە نامە ناژاو و ناژاو بە پێی ریزی فەرموودەکان.

۱- یەنجووج و مەنجووج ھۆزێکن لەپێش ھەڵسانی قیامەتدا پەیدادەبن، ھەقیقەتێکی قورئانین، ئینکاریان کوفرە، چونکە ئینکاری ھەقیقەتێکی قورئانییە، بەلام بۆچوون و تەئویلاتی زۆر ھەیە لەبارەیانەو، بەھەر حال کۆمەڵی فەرموودە راست و دروست لە ھەحیحی موسلیم و لە ھەحیحی بوخاری و لە پەرپراوەکانی سوننەن و مەسانیدەکاندا ھەیە، کە جەخت لەسەر ئەو دەکەن کە سەرھەڵدان و پەیدا بوون و دەرچوونی یەنجووج و مەنجووج، یەکیکە لە نیشانەو ناژاوەکانی نزیکبوونەو قیامەت. {بەروانە: ژمارە: ۲۰۴۸} لەم پەرپراوە پیرۆزە. لە مونجیددا دەڵێ: {يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ هُمَا الْعَدَاوَانِ اللَّذَانِ يُهَاجِمَانِ تَبَاعَ الْمَسِيحِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ عَلَى مَا ذَكَرْتُ أَسْمَفَارُ الْكِتَابِ الْمُقَدَّسِ}.

۲- یەکیکی تر لە نیشانەکانی نزیکبوونەو قیامەت نەمانی ئەمانەتەو مەردووم متمانەیان پێ ناکرێ و ناپاکی و دەست پیسی و فرپ و فیڵ و دەست برین و فرت و فیڵ زۆر دەبن و دەبن بەخوویەکی سروشتی لەناخی دڵ و دەروونی جەماوەرو عەشاماتەکەدا وەك ئیستا.

۳- پایتەختی شەیتان ناو قولاپی دەریا گەورەکانە، گەورەترین دەستکەوت و سەرکەوتن، لەلای شەیتان، ناژاو و خیزان و تیکدانی نیوانی ژن و مێردە.

۴- فیتنە و ناژاو گەورە و بچووکیان ھەیە، خودا بمانپاریزی لەھەموو جۆرە ناژاویدا. ئامین.

۵- پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئاماژە کردووە بۆ کۆمەڵی فەرموودە، یەکی لەوانە: (گەلی موسوڵمان کوێرانە تەقلیدی گاورو جوولەکەو کافرەکان دەکەن و بەبێ سۆ و دوو ئەوان چی بکەن ئەوانیش دەیکەن!).

ئىستا ئىمە ئەمە بەچاۋى سەر دەينىن، لاسايى ئەوروپاۋ رۇژئاۋا، ئاۋاتى گەورە چىنى بەناۋ رۇشنىرى ئەم سەردەمەي ئىمەيە، ئەم ھەموو ھۆكارە بەھىزانەي راگەياندىن ئەم ھەموو مېدىيانە، كۆمەللى موراھىقو مىرد منداللى و كورۇ كال دەيانبەن بەرپۆ، بە كاللى، بە كولاۋى، بەشەو، بە رۇژ، بە گوتن، بە نووسىن، بە وىنە، شەوۋ رۇژ گەندەللى رەۋشتى پەخش دەكەنەۋە، بەھەموو جۇرئى، دەيانەۋى كە لاسايى بەرەللىۋ بەد رەۋشتى ئەوروپا بەكەنەۋە، بېجگە لەمەيىۋ بادهۋ يارو پارەۋ پولو رابواردن، يارو ياۋەرى تريان نىيە.

۶- گەۋرەترىن ئاۋاۋەي نىۋانى موسولمانان شەرى برا كوزىۋ خۇ خۇرىۋ بېگانە پەرستىيە، زۆرىنەي كات ئەۋانەي لە شەرى برا كوزىدا دەكوزرىن، بكوژو كوزراۋ ھەردوۋلا دۆزەخىن.

۷- شەرو شۆرو كۈشتو برى زۆرو ئارەق خواردنەۋەۋ بومە لەرزەۋ بى ئەدەبى ژنانو زۆر شتى تىرى لەم بابەتانە، كە ئىستا زۆريان رويان داۋە، نىشانەي نىزىكبوۋنەۋەي قىامەتن.

۸- لەناۋ گەلى ئىسلاما جارى تىر بىت پەرستى سەر ھەلدەداتەۋەۋ لاتو عوززا دەپەرستىنەۋە.

۹- ھەتا ماۋەيى ناۋى خودا بەھەموو زمانى لەسەر روۋى زەۋى بەگشتى دەسپىتەۋە، كەسى ناپى لەسەر روى زەۋى بەھىچ شىۋەيى، ۋە بەھىچ زمانى ناۋى خودا بەيىن.

۱۰- پىغەمبەرە درۆزنە لەپىش قىامەتا زۆردەبن.

۱۱- شەرىكى گەۋرە لەنىۋان موسولمانان و جوۋولەكەدا دەقەۋمى، لە ئەنجاما جوۋولەكەگان زۆر بە پىسى دەشكىن ۋە قەلاچۇ دەكرىن ۋە كەس پەنايان نادەن، تەنانەت دارو بەردو درەختو بىچكىش حاشا لە جوۋولەكە دەكەن و لىيان دەبن بە ملۆزم و شاپەتتيان لى دەدەن.

- ۱۲- له کاتی هه ئسانی قیامه تدا، میله تی گاور، که له سه رده می پیغه مبه ردا ناسراون به رووم، له هه موو میله ته کانی تر زۆر تر دهن، وه ئیستا ئه مه وایه.
- ۱۳- ئازاد کردن و رزگار کردنی قوسته نته نییه یه کیکه له نیشانه گه وره کانی هه ئسانی قیامه ت.
- ۱۴- شوینه واری ئیسلام ته و او کویر ده بیته وه، هیج دین و ئایینی نامینی، ته نانه ت که عبه یش دهر و خوی و مزگه وت و که نیسه و په رستگا نامینی.
- ۱۵- نیشانه هه ره گه وره کانی هاتنی قیامه ت: هه له اتنی خۆر له خۆرئا واده. ده جال. دابه تولئه رض. هاتنه خواره وه ی عیسا. هاتنی یه ئجوج و ماجوج.
- ۱۶- داستانی سه یری ئیبنو سه ییاد، که ده ئین: ده بی به جه جال.
- ۱۷- جه جال ئیستا له دوور گه یه که، له ده ریادا زیندانه و به ند کراوه، سکر تیره که ی ناوی (جه ساسه) یه گه وره ترین فیتنه له جیهانا جه جاله.
- ۱۸- که عیسا دیته خواره وه بیجگه له ئیسلام هیج دینی له که سی تر قه بوول ناکا.
- ۱۹- عیسا له ئاخیر زه مانا خاج په رستی قه ده غه ده کا، خاج ده شکینی، به راز قه لاچۆ ده کا، سه رانه هه لده گری، ئازهل و مالات باوی نامینی!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۶- نامه‌ی نه‌ویستی (زوه‌د) و گوی به جیهان نه‌دان و

دل لاوینه‌کان

کتاب الرُّهْدِ وَالرَّقَاقِ

{بروانه: تاجول ئوصول، وەرگه‌راوه کوردییه‌که‌ی، به‌رگی پینجه‌م، زنجیره: ۹۴، له ژماره: ۵۱۵۷ م = مکرر، هه‌تا ژماره: ۵۲۵۷ + پوخته‌ی سه‌حیحی بوخاری = ته‌جریدی بوخاری، زنجیره: ۸۴، لاپه‌ره: ۲۵۹ چاپی یه‌که‌م، ژماره: ۱۹۹۷ هه‌تا ژماره: ۲۰۴۱}.

(۱۵۸۱) فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (ئه‌ی خودایه! رزق و روژی خانه‌واده‌ی موحه‌مه‌د نه‌وه‌نده بده که سه‌روبه‌ر پیی هه‌لبکه‌ن).

(۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا

۲۰۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا». {الحديث: ۷۳۶۷ = ۷۴۰۱ فم. تجرید البخاری/ ۵، رقم: ۲۰۰۹ = ۶۴۶۰ فتح الباری}:

ئه‌بو هوره‌یره (په‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

ده‌یفه‌رموو: (خودایه! رزق و روژی که‌سوکاری موحه‌مه‌د نه‌وه‌نده بده که سه‌روبه‌ر پیی بزین و به‌س!). {تاج/ ۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۱ + ریاض/ ۲، لاپه‌ره: ۷۳، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۵۰۱}.

(۱۵۸۲) سه‌ختی گوزه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ: شِدَّةُ عَيْشِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۲۰۷۰- عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: وَاللَّهِ يَا ابْنَ أُخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ، ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ، وَمَا أُوقِدَ فِي

أَيَّاتِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- نَارٌ - قَالَ: - قُلْتُ: يَا خَالَتُهُ فَمَا كَانَ يُعَيِّشُكُمْ؟
قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ، التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- جِرَانٌ
مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكَانَتْ لَهُمْ مَنَائِحُ، فَكَانُوا يُرْسِلُونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
مِنَ أَلْبَانِهَآ فَيَسْقِيْنَآهُ. {الحديث: ۷۳۷۸ = ۷۴۱۲ فم. پوخته‌ی صه‌یحی بوخاری =
ت‌ج‌ریدی بوخاری / ۳، ر‌ه‌ق‌م: ۱۰۹۶ = ۲۵۶۷، ۶۴۵۸، ۶۴۵۹}:

عورو‌هی خوش‌ک‌ه‌زای ح‌ه‌ز‌ر‌ه‌تی ع‌ائ‌ی‌ش‌ه (ر‌ه‌زای خودا له ح‌ه‌ز‌ر‌ه‌تی ع‌ائ‌ی‌ش‌ه و
ر‌ح‌م‌ه‌تی خودا له‌و) ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: پ‌و‌ور‌م پ‌ی‌ی‌ گ‌وت‌م: ئ‌ه‌ی خوش‌ک‌ه‌زای ش‌ی‌ر‌ی‌ن‌م! ج‌اری
و‌اب‌و‌و‌ه س‌ی مان‌گی ی‌ه‌ک ش‌ه‌و‌ه‌م‌ان د‌ه‌ب‌ی‌نی، ی‌ه‌ک له د‌و‌ای ی‌ه‌ک، ک‌ه د‌ه‌ق د‌ه‌ک‌ات‌ه د‌و‌و
م‌ان‌گی ر‌ی‌ک، له م‌ا‌و‌ه‌ی ئ‌ه‌و د‌و‌و م‌ان‌گ‌ه‌د‌ا، ئ‌ا‌گ‌ر له م‌ال‌ه‌ک‌انی خ‌ی‌ز‌ان‌ه‌ک‌انی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌د‌ا
ن‌ه‌د‌ه‌ک‌ر‌ای‌ه‌و‌ه ب‌و‌ ن‌ان و چ‌ی‌شت ک‌رد‌ن!!

عورو‌ه ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: م‌ن‌ی‌ش گ‌وت‌م: ئ‌ه‌ی باش‌ه پ‌و‌وری! ب‌ه‌چی د‌ه‌ژ‌ی‌ان و گ‌وز‌م‌ر‌ان‌ت‌ان
ب‌ه‌چی ب‌و‌و؟ ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: ب‌ه‌س ب‌ه‌خ‌ور‌م‌ا‌و ئ‌ا‌و! ب‌ه‌ل‌ام چ‌ه‌ن‌د م‌ال‌ی‌کی ئ‌ه‌ن‌س‌اری ه‌ا‌وس‌ی‌ی
پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ ب‌و‌ون، ئ‌از‌ه‌لی ب‌ه‌ش‌ی‌ر‌ی‌ان ه‌ه‌ب‌و‌و، ل‌ه‌ش‌ی‌ری ئ‌ه‌و ئ‌از‌ه‌ل‌ان‌ه، ب‌ه‌ د‌ی‌اری ب‌ه‌شی
پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ی‌ان د‌ه‌د‌ا، پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ی‌ش (د‌رو‌ودی خودای ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ ب‌ی‌ن) له‌و ش‌ی‌ر‌ه‌ی د‌ه‌ر‌خ‌و‌ارد‌ی ئ‌ی‌م‌ه
د‌ه‌د‌ا). {ت‌اج/۵، ز‌نج‌ی‌ر‌ه: ۹۹، ژ‌م‌ار‌ه: ۵۲۲۰ م - ب‌اس‌ی گ‌وز‌م‌ر‌انی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (د‌رو‌ودی خودای ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ ب‌ی‌ن) .
۲۰۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَتْ:
لَقَدْ مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَمَا شَبَّعَ مِنْ خُبْزٍ وَزَيْتٍ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ
مَرَّتَيْنِ. {الحديث: ۷۳۷۹ = ۷۴۱۳ فم}:

ع‌ائ‌ی‌ش‌ه‌ی ه‌ا‌وس‌ه‌ری پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (د‌رو‌ودی خودا له پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر و ر‌ه‌زای خودا له
ه‌ه‌م‌و‌و ه‌ا‌و‌ه‌ل و ه‌اس‌ه‌ر‌انی ب‌ی‌ن) ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (د‌رو‌ودی خودای ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ ب‌ی‌ن) ه‌ه‌ت‌ا م‌رد،
ن‌ه‌ب‌و‌و‌ه ل‌ه‌ی‌ه‌ک ر‌و‌ژ‌د‌ا د‌و‌و ژ‌ه‌م ل‌ه‌ن‌ان و ر‌و‌ن ز‌ه‌ی‌ت‌و‌ون ت‌ی‌ر‌ب‌خ‌وا). {ت‌اج/۵، ز‌نج‌ی‌ر‌ه: ۹۹،
ژ‌م‌ار‌ه: ۵۲۲۸}.

۲۰۷۲ - عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: مَا شَبَّحَ آلَ مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم- يَوْمَيْنِ مِنْ خُبْرٍ إِلَّا وَاحِدُهُمَا تَمَرٌ. {الحديث: ۷۳۷۴ = ۷۴۰۸ فم، بخاری. رفاق: ۶۴۵۵. تحفة الأشراف: ۱۷۳۳۵}.

عائیشه (همزای خودای لی بی) فهرمووی: خیزانی موحه ممهده (دروودی خودای لهسه ربی) ههتا موحه ممهده (دروودی خودای لهسه ربی) ومفاتی کرد، دوو روژ لهسه ربی، تیرسکی خوینان لهنانی گهنم نه خواردوو، مه گهر روژی نانی گهنمیان خواردبی و روژ دهکی تر خورمایان خواردبی). {ریاض/۲، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۹۱، ۴۹۳} + {تجرید البخاری/۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱، ۶۴۵۴ فتح الباری}.

۲۰۷۳ - عَنْ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ (وَقَالَ ابْنُ عَبَّادٍ وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ) مَا أَشَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَهْلَهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ تَبَاعًا مِنْ خُبْرٍ حِنْطَةٍ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا. {الحديث: ۷۳۸۳ = ۷۴۱۷ فم. تجرید البخاری = مختصر صحيح البخاری = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱ فتح الباری. ترمذی. زهد: ۲۳۵۸. تحفة الأشراف: ۱۳۴۴۰}.

ئهبو حاته م (دهمتهی خودای لی بی) فهرمووی: ئهبو هورهیره (همزای خودای لی بی) فهرمووی: سویندم بهو کهسه که گیانی منی بهدهسه، ئهमे لهفظی ئیبنو ئهبی عومهیره، که شیخی موسلیمه و موسلیم ئه م فهرموودهیه لیوه دهگیریتتهوه، بهلام موسلیم له ماموستایهکی تریهوه که موحه ممهدهی کوری عه باده، سوینده کهی ئهبو هورهیره ئاوا دهگیریتتهوه:

بهو کهسه که گیانی ئهبو هورهیره بهدهسه، لهوکاتهوه که پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ربی) کوچی کردووو بو مه دینه، ههتا ئه و روژهی که خودا به رهحمهت بر دیه وه بو لای خوئی، خوئی و خیزانه کهی، سی روژ لهسه ربی، تیر سکی خوینانان لهنانی گهنم نه خواردوو). {تاج/۵، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۱۸۵ م + تاج/۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۱} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۵۲۱۵ م}.

۲۰۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَمَا فِي رَفْيٍ مِنْ شَيْءٍ يَأْكُلُهُ ذُرٌّ كَبِدٍ إِلَّا شَطْرُ شَعِيرٍ فِي رَفٍّ لِي، فَأَكَلْتُ مِنْهُ حَتَّى طَالَ عَلَيَّ، فَكَلَّتُهُ فَنَسِيَ. {الحديث: ۷۳۷۷ = ۷۴۱۱ فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۰۹۷، ۶۴۵۱ فتح الباری}:

عائشه (همزای خودای لی بی) فہرمووی: کاتئی پیغہمبہری خوشہویست و نازدار (دروودی خودای لہسر بی) گوچی دواپی کرد، نہوہی گیانلہبہر پیی بڑی لہ مالما نہبوو، ہنئ جو نہبی، جا ہر لییم دہخواردو ہر تہواو نہدہبوو، ہتا ماومیہکی زوری خایاند، لہپاشدا چووم پیوام، نیتر پیتو فہرہکھی نہماو تہواو بوو). {تاج/۵، زنجیرہ: ۹۹، ژمارہ: ۵۲۱۶ م}.

۱۵۸۳) جاری وادہبوو کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) پر بہسکی خوی خورمای قہسپی دہست نہدہکھوت. (۷۳۸۸ - ۷۳۴۳)

باب: کان النبی (صلى الله عليه وسلم) لا يجد دَقْلًا يَمْلَأُ بِهِ بَطْنَهُ

۲۰۷۵- عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ النُّعْمَانَ يَخْطُبُ قَالَ: ذَكَرَ عُمَرُ مَا أَصَابَ النَّاسَ مِنَ الدُّنْيَا فَقَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَظِلُّ الْيَوْمَ يَلْتَوِي مَا يَجِدُ دَقْلًا يَمْلَأُ بِهِ بَطْنَهُ. {الحديث: ۷۳۸۵ - ۷۴۲۱ فم}:

سیماک کی کوری حہرب (رحمہتی خودای لی بی) فہرمووی: بہگوپی خوم گویم لی بوو، نوعمانی کوری بہشیر وتاری دہدا، فہرمووی: عومہری کوری خہطاب (ہمزای خودای لی بی) جاری باسی نہو خوش گوزمرانیہی خہلکی دہکرد، کہ لہ خوشی دنیا، لہپاش مہرگی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) نہو خہلکہ بہدہستیان ہیئاوہ، فہرمووی: نہوہتانی نیستا لہ خوشی دنیاو لہ خواردن و خواردنہوہ جیتان دہوی ہہیہ لہبہر دہستاند، بہلام من بہچاوی خوم پیغہمبہرم (دروودی خودای لہسر بی) دیوہ، پر سکی خوی خورمای قہسپی دہسگیر نہدہبوو ہتا بیخوات). {تاج/۵، زنجیرہ: ۹۹، ژمارہ: ۵۲۲۲ م} + {ریاض/۲، زنجیرہ: ۵۶، ژمارہ: ۴۹۵}.

(۱۵۸۴) ههژارانى كۆچكاران پيش دهوله مهندهكان دهكهون بو بههشت.

(۷۳۸۸ - ۷۳۴۳)

بَابُ سَبْقِ فَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الْأَغْنِيَاءِ إِلَى الْجَنَّةِ

۲۰۷۶- عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو بْنَ الْعَاصِ وَسَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: أَلَسْنَا مِنْ فَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ؟ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ: أَلَيْكَ امْرَأَةٌ تَأْوِي إِلَيْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَلَيْكَ مَسْكَنٌ تَسْكُنُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَنْتَ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ! قَالَ: فَإِنْ لِي خَادِمًا، قَالَ: فَأَنْتَ مِنَ الْمُلُوكِ، قَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ: وَجَاءَ ثَلَاثَةٌ نَفَرًا إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ وَأَنَا عِنْدَهُ فَقَالُوا لَهُ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ إِنَّا وَاللَّهِ مَا نَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ لَا تَفْقَهُ وَلَا دَابَّةٍ وَلَا مَتَاعٍ. فَقَالَ لَهُمْ: مَا شِئْتُمْ؟ إِنْ شِئْتُمْ رَجَعْتُمْ إِلَيْنَا فَأَعْطَيْنَاكُمْ مَا يَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ، وَإِنْ شِئْتُمْ ذَكَّرْنَا أَمْرَكُمْ لِلسُّلْطَانِ، وَإِنْ شِئْتُمْ صَبَرْتُمْ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ: «إِنَّ فَقَرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ يَسْبِقُونَ الْأَغْنِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى الْجَنَّةِ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا». قَالُوا: فَإِنَّا نَصْبِرُ لَا نَسْأَلُ شَيْئًا. {الحديث: ۷۳۸۸ = ۷۴۲۳ فم}:

ئەبو عەبدو ڕەحمانى ئەلحوبلى (رەحمەتى خوداى ئى بىن) فەرمووى: گویم ئى بوو، پیاوئ پىرسى لە عەبدو ڵلای كورى عەمرى كورى عاص (رەزای خودایان ئى بىن): ئایا ئیمە دادەنریین بە یەكئ لە ههژارانى كۆچكاران؟! ئەو مافو موژدانەى كەبوئ ئەوان هەیه بوئ ئیمەیش هەیه یان نا؟ عەبدو ڵلای فەرمووى پێی: ئایا ژنت هەیه كە لەلای بەهەسییتەو؟ گوتى: بەلئ هەمە، فەرمووى: ئەى مائىكت هەیه كە سەردوتى تیا بكەى و لەناویا بەهەوییتەو؟ گوتى: بەلئ خانووشم هەیه. فەرمووى: دەتۆ لە دەوله مهندهكانىت. كابرأ گوتى: سا نوكه ریشم هەیه! فەرمووى: كەوابئ تو پادشای. ئەبو عەبدو ڕەحمان فەرمووى: جارێكىش سئ كەس هاتن بوئ خزمەتى عەبدو ڵلای كورى عەمرى كورى عاص، من لەخزمەتیدا بووم لەوكاتەدا، بە عەبدو ڵلایان گوت: ئەى باوكى موحه مەهەدا! بەخودا توانای هیچمان نییه، نە خەرجى، نە ولاخى سواری، نە شەمەك. عەبدو ڵلای فەرمووى پێیان: خوئان سەرىشك بن یەكئ لەم سئ شتە هەلبژێرن: ئەگەر ئەتانهوئ وەرنەوہ بۆلامان خودا چى رەخساند بوئان دەیدەین پێتان، ئەگەر حەزیش دەكەن كێشەكەتان عەرزى كار بە دەستان دەكەین،

نهگهر چه زیش دهگهن نهوا ئارام بگرن له بهر باری خودادا، چونکه من له پیغه مبهری خودام بیستوو دهیغه رموو (دروودی خودای له سهر بئ): (بیگومان که هه ژارانی کوچکاران، له پوژی قیامه تدا، به چل سال له پیش دهوله مهندهکاندا دهچن بو بهههشت). گوتیان: دهی که وایی ئارام دهگرین و داوای هیج ناکهین). {تاج/۵، زنجیره: ۹۸، ژماره: ۵۲۰۷ م ههتا ۵۲۱۳ م}.

(۱۵۸۵) هه ژاران زۆرینهی دانیشتوانی بهههشتن. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

باب: اکثر أهل الجنة الفقراء

۲۰۷۷- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَإِذَا أَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ إِلَّا أَصْحَابَ النَّارِ فَقَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ ». {الحديث: ۶۸۷۲ = ۶۸۹۲ فم. تجريد البخاری/۵، رقم: ۱۷۷۵ = ۵۱۹۶، ۶۴۴۷. تحفة الأشراف: ۱۰۰. رياض/۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۵۸}:

ئوسامهی کوری زهید (پهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (له دهرگای بهههشتا راوهستام، سه رنجدا زۆربهی بهههشتیهکان که چوو بوونه ناوی هه ژاران و مسکینهکان بوون، بهلام داراو دهوله مهندهکان هیشتا راگیرابوون بو حساب و لیپرسیینهوه له سهر سامان و داراییه که یان، گهرچی نهوهی که دۆزهخی بوون، به فهرمانی خودا برابوون بو ناو دۆزهخ، له بهر دهرگای دۆزهخیشا راوهستام، سه رنجدا زۆربهی خه لکه کهی ناوی ژنان بوون). {رياض/۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۵۸}.

(۱۵۸۶) جیهان نه ویستی و بئ بهایی جیهان له لای خودای کهوره. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: فِي الرُّهْدِ فِي الدُّنْيَا وَهَوَانِهَا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۲۰۷۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- مَرَّ بِالسُّوقِ دَاخِلًا مِنْ بَعْضِ الْعَالِيَةِ وَالنَّاسُ كَنَفْتِيهِ فَمَرَّ بِجَدِّي أَسْكَ مَيِّتٍ فَتَنَاوَلَهُ فَأَخَذَ بِأُذُنِهِ ثُمَّ قَالَ:

« أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ هَذَا لَهُ بِدْرَهُمْ؟ ». فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَىْءٍ وَمَا نَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: « أَتُحِبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟ ». قَالُوا: وَاللَّهِ لَوْ كَانَ حَيًّا كَانَ عَيْبًا فِيهِ لِأَنَّهُ أَسْكُ فَكَيْفَ وَهُوَ مَيِّتٌ؟ فَقَالَ: « فَوَاللَّهِ لِلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ ». {الحديث: ۷۳۴۴ = ۷۳۷۸ فم}:

جابری کوری عهبدوللا (همزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بن) جاری رؤیشت بو عهوالی مه دینه، که چهند گوندیکن لهسهرروی مه دینه وه، لهوویه بهناو بازاری مه دینه دا گه رایه وه، خه لکه که هیش له ملا و لایه وه له گه لیدا ده پوین، به لای که لای گیسکی مرداره وه بوودا رابورد، دهستی برد گوچکه یه کی گرت و پاشان فهرمووی: (کامتان نه مهی به دره می دهوی؟). یاران فهرموویان: به به لاشیش نامانه وی، جا چی لی بکهین؟ پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بن) دووباره فهرموویه وه: (کامتان نه مهی دهوی؟). گوتیان: به خودا، نه گهر زیندووش بووایه ههر عه بیدار بوو، چونکه که رپله یه، له بهر نه وه نه مان دهویست، نه خوازه لا که نیستا مرداره وه بوویشه، نیتر چون بمانه وی؟

جا پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (دهی سویندم به خودا نه م جیهانه له لای خودا، سووک و تروتره له م که لاکه له لای نیوه!). {ریاض/۲، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۶۴} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۶۲ م - نامه ی زوه دو دنیا نه ویستی...}.

۲۰۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ ». {الحديث: ۷۳۴۳ = ۷۳۷۷ فم}:

نه بو هورهیره (همزای خودای لی بن) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (جیهان زیندانی موسولمانه و به هه شتی کافرا نه). {تاج/۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۶۱ م}.

(۱۵۸۷) مهترسی روو تیکردنی خویشی جیهان و په لاماردانی. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: خَشْيَةُ بَسْطِ الدُّنْيَا وَالتَّنَافُسِ فِيهَا

۲۰۸۰- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ (رضي الله عنه) إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِجَزِيرَتِهَا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- هُوَ صَالِحَ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ، فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ. فَسَمِعَتِ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافُوا صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- انْصَرَفَ، فَتَعَرَّضُوا لَهُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حِينَ رَأَاهُمْ، ثُمَّ قَالَ: «أَظُنُّكُمْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدِمَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ؟». فَقَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَأَبْشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ مَا الْفَقْرُ أَخْشَى عَلَيْكُمْ. وَلَكِنِّي أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسِطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ، كَمَا بَسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتُهُمْ». {الحديث: ۷۳۵۱ = ۷۳۸۵ فم. تجريد البخاري ۳/، رقم: ۱۲۷۷ = ۳۱۵۸، ۴۰۱۵، ۶۴۲۵ فتح البخاري}:

عمری کوری عهوف (پژای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) نه بو عوبادهی کوری جهراحی نارد بو به حرهین، که سهرانهی ولاتی به حرهین بهین، چونکه له وه بهر پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) له گهل خه لکی ولاتی به حرهیندا ریکه وتبوو، عه لای کوری چه زرده می کردبوو به سهرداریان، که نه بو عوبه یده هاته وه مائیکی زوری له به حرهینه وه له گهل خوی هینابوو، یاریده مهران (نه نصار) یش بیستیانه وه که نه بو عوبه یده هاتوته وه، سامانیکی باشی هیناوه بو موسولمانان، ثیر بو نویژی بهیانی هاتن بو خرمه تی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) نه ویش بهرنویژی نویژی بهیانی بویان کردو گه رایه وه، جا یاریده مهران له وکاته دا داوای بهشیان لی کرد.

پیغه مبهه ریش (دروودی خودای لهسهر بی) لهسهر نه م حاله بینینی بزیه ک گرتی و فهرمووی: (واده زانم که ژنه وتوتوانه که نه بو عوبه یده له به حرهینه وه شتیکی هیناوه؟). عه زیان کرد: به لی وایه نهی پیغه مبهه ری خود! فهرمووی: (ده موژدمبی

له ئیوه و خوشیتان لی بئو هه‌میشه ئومیدی خێرو هیوای خو‌ش، بال بکیش به‌سهرتانا، دهما به‌زاتی خودا، من له‌هه‌زاری لیتان ناترسم، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه مه‌ترسی ئه‌وهم هه‌یه که ئیوه‌ش وه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیوه خو‌شی جیهان رووتان تی‌بکا، دنیا بی‌ت به‌ پیرتانه‌وه‌و ئیوه‌یش وه‌ک ئه‌وان به‌ده‌ست و به‌ده‌م په‌لاماری دنیا بده‌ن و باوه‌شی پیابکه‌ن و تی‌ی ورووکی‌ن و هه‌رکه‌سه‌تان بیه‌وی که هه‌ر بۆخوی بیماشیته‌وه، جا ئه‌و‌کاته وه‌ک چۆن ئه‌وانی له‌ناوبرد، ئاوا ئیوه‌ش له‌ناو ببات).

{تاج/۴، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۴۵۲۳ + تاج/۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۵۹} + {ریاض/۲، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۴۵۷}.

روونکردنه‌وه:

عه‌مری گو‌ری عه‌وفی ئه‌نصاری ئاماده‌ی غه‌زای به‌در بووه، له مه‌دینه نیشه‌جئ بوو، وه‌چه‌ی نه‌بوو، له‌سه‌رده‌می جینشینی عومه‌ردا مرد، که مرد عومه‌ر نویژری له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کرد.

۱۵۸۸) کاتی جیهان ده‌کریته‌وه مه‌ترسی تی ورووکان و به‌خیلی به‌یه‌کتر دروست ده‌بی. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: خَوْفُ التَّنَافُسِ وَالتَّحَاسُدِ عِنْدَ فَتْحِ الدُّنْيَا

۲۰۸۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ: «إِذَا فَتِحَتْ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ أَيْ قَوْمٌ أَنْتُمْ؟». قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: نَقُولُ كَمَا أَمَرَنَا اللَّهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، تَتَنَافَسُونَ، ثُمَّ تَتَحَاسَدُونَ، ثُمَّ تَتَدَابَرُونَ، ثُمَّ تَتَبَاغَضُونَ، أَوْ نَحْوَ ذَلِكَ ثُمَّ تَنْطَلِقُونَ فِي مَسَاكِينِ الْمُهَاجِرِينَ فَتَجْعَلُونَ بَعْضُهُمْ عَلَى رِقَابِ بَعْضٍ». {الحديث: ۷۳۵۳ = ۷۳۸۷ فم: }

عه‌بدوللای گو‌ری عه‌مری گو‌ری عاص (په‌زای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (کاتی خودای گه‌وره ولاتی فارس و ولاتی

رۆمى ئازادکرد بۇتان، دەبىي حالتان چۇن بىئو خوشگوزمرانى بەرەو كۆيتان
(بەرى؟).

عەبدورەحمانى كۆرى عەوف عەرزى كرد: وەك خودای گەورە فەرمانى پى
كردووين سوپاس و ستایشى دەكەين و داواى خىرو بىرى زياترى ئى دەكەين.

پېغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (تۆ بلىيت شتى روونەدات، وەك ئەو
پەلامارى ئەم خىرو خوشىيە بدن و لەسەر ئەو بەبى بە مەملانى و كى بركىتان و
ئەوئىش سەربكىشى بۆ حەسوودى بردن بە يەكترى و دووبەرەكى و كىنە و دەغەز
كىشان لەيەكترى) يا حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) شتى ئاواى فەرموو، ئەوجا فەرمووى
(دروودى خودای لەسەر بى): (لە ئەنجاما كاردەگا بەو: ئەوانەى ئەمپۆ هەزاران و بى نەوايانى
كۆچكاران، دەيانكەن بە ئاغا و سەرورەو هەندىكيان دەبن بە ئاغا و دەسلەلاتدار
بەسەر ئەوانى تريانەو و مەملانى و خوڤوى لەسەر سامان و دەستەلات
روودەدات!).

۱۵۸۹) كورتى ماوەى جىهان و بىرانەوەى خوشىيەكەى، لەچاو بەردەوامى
قيامەت و نەبىرانەوەى نازو نەعیم و خوشىيەكەى، وەك ئەو وایە: پەنجەيە بكەى بە
دەريايەكا. (۷۱۲۶ - ۷۱۳۱)

بَاب: مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ الْإِصْبَعُ فِي الْيَمِّ
۲۰۸۲ - عَنْ مُسْتَوْدٍ أَخِي بَنِي فَهْرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «
وَاللَّهِ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ هَذِهِ - وَأَشَارَ يَحْيَى بِالسَّبَابَةِ
- فِي الْيَمِّ فَلْيَنْتَظِرْ بِمَ يَرْجِعُ. » {الحديث: ۷۱۲۶ = ۷۱۵۳ فم:}

مۆستەووریدى كاكەى بەنى فیهرى (مەزای خودای ئى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خودای
لەسەر بى) فەرمووى: (بەخودا ئەم جىهانە لەچاو ئەو جىهاندا، وەك ئەو وایە كە
یەككىكتان پەنجەيەكەى خۆى بژەننى بەئاوى دەريادا، جا باش باش سەرنج بدن دەبى
پەنجەى چەننى ئا و هەلبەرى!). واتە: ئەو تەریپەى كە بە پەنجەيەو دەنووسى لە
ئاوى دەرياكە، ئەو دەموونەى دنیاىە، باقىمەندەى ئاوى ئا و دەرياكەيش دەموونەى

ئەو جىھانە. {تاج: ۵، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۵۱۶۴ م. ج/ ۴} + {رياض/ ۲، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۴۶۳ - گەورەیی و خیری ھەژمارى...}.

(۱۵۹۰) گێڕۆدەبوون بە خوێشى جىھانەووەو چۆنیتى کارو کردەووە لە جىھاندا.

(۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ فِي الْإِبْتِلَاءِ بِالدُّنْيَا وَكَيْفَ يُعْمَلُ فِيهَا

۲۰۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: «إِنَّ ثَلَاثَةً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَقْرَعَ وَأَعْمَى فَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا فَآتَى الْأَبْرَصَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ لَوْنٌ حَسَنٌ وَجِلْدٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبُ عَنِّي الَّذِي قَدْ قَذَرَنِي النَّاسُ. قَالَ فَمَسَحَهُ فَذْهَبَ عَنْهُ قُدْرُهُ وَأُعْطِيَ لَوْنًا حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا قَالَ فَآيُ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْإِبِلُ - أَوْ قَالَ الْبَقَرُ شَكَّ إِسْحَاقُ - إِلَّا أَنَّ الْأَبْرَصَ أَوْ الْأَقْرَعَ قَالَ أَحَدُهُمَا الْإِبِلُ وَقَالَ الْآخَرُ الْبَقَرُ - قَالَ فَأُعْطِيَ نَاقَةً عَشْرَاءَ فَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا - قَالَ - فَآتَى الْأَقْرَعَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ شَعْرٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبُ عَنِّي هَذَا الَّذِي قَذَرَنِي النَّاسُ. قَالَ فَمَسَحَهُ فَذْهَبَ عَنْهُ وَأُعْطِيَ شَعْرًا حَسَنًا - قَالَ - فَآيُ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْبَقَرُ. فَأُعْطِيَ بَقَرَةً حَامِلًا فَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا - قَالَ - فَآتَى الْأَعْمَى فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ أَنْ يَرِدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِي فَأُبْصِرَ بِهِ النَّاسَ - قَالَ - فَمَسَحَهُ فَوَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصَرَهُ. قَالَ فَآيُ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْغَنَمُ. فَأُعْطِيَ شَاةً وَالِدًا فَاتَّبَعَ هَذَانِ وَوَلَدَ هَذَا - قَالَ - فَكَانَ لِهَذَا وَادٍ مِنَ الْإِبِلِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْبَقَرِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْغَنَمِ. قَالَ ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ قَدْ انْقَطَعَتْ بِيَ الْحِبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ أَسْأَلُكَ بِالدِّيِّ أَعْطَاكَ اللَّوْنُ الْحَسَنَ وَالْجِلْدُ الْحَسَنَ وَالْمَالُ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي. فَقَالَ الْحَقُوقُ كَثِيرَةٌ. فَقَالَ لَهُ كَأَنِّي أَعْرِفُكَ أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْدِرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ فَقَالَ إِنَّمَا وَرِثْتُ هَذَا الْمَالَ كَابِرًا عَنْ كَابِرٍ. فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتُ. قَالَ وَآتَى الْأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ فَقَالَ لَهُ مِثْلُ مَا قَالَ لِهَذَا وَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ عَلَى هَذَا فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتُ. قَالَ وَآتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ وَابْنُ سَبِيلٍ انْقَطَعَتْ بِيَ الْحِبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ لِي الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ

ثُمَّ بِكَ أَسْأَلُكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ شَاءَ أَتَبْلَغُ بِهَا فِي سَفَرِي فَقَالَ قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ
اللَّهُ إِلَيَّ بَصْرِي فَخُذْ مَا شِئْتَ وَدَعْ مَا شِئْتَ فَوَاللَّهِ لَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ شَيْئًا أَخَذَتْهُ لِلَّهِ فَقَالَ
أَمْسِكْ مَا لَكَ فَإِنَّمَا ابْتَلَيْتُمُ فَقَدْ رَضِيَ عَنْكَ وَسُخِطَ عَلَى صَاحِبَيْكَ. {الحديث: ٧٣٥٧ =
٧٣٩١ فم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية = المجلد الرابع.
الرقم: ١٣٨٢ = ٣٤٦٤، ٦٦٥٣ فتح الباري. رياض/١، زنجيره: ٥، ثماره: ٦٥. تحفة
الأشراف: {٦٦٥٣:

ئەبو ھورەيرە (خۆشنوودی و رەزای خودای گەورەى ئى بى) ھەرمووى: بە
گوڭچكەى خۆم ئەم داستانەم لە زارى پىرۆزى پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بىست
دەيفەرموو: سى كەس لەنەوہى ئيسرائيل، واتە: لەبەنى ئيسرائيل، كە ناسراون بە
گەلى جوولەكە: بەلەكك و كەچەلئىك و كوڤرئىك، خودای گەورە دەيفەوئى تاقىيان
بكاتەوہ، جا فرىشتەيئى لەسەر شىوہى پياوئى دەنيئرئى بۆلايان، فرىشتەكە دەچىتە
لاى بەلەكەكە و پىئى دەلئى: زياتر ھەزەت لەچىيە؟ دەلئى: ھەزەم لە رەنگو بۆيەكى
جوان و پىستىكى جوانە و ئەم بەلەككەيەشم نەميئى، كە بوو بەھوئى ئەوہ كە
خەلك قىزو بىزم ئى دەكەنەوہ، فرىشتەكە دەستئى دەھيئى بەسەر جەستەيدا ئىتر
يەك تۆز چەپەلئىيەكەى نامىئىو، رەنگو بۆيەكى جوان و پىستىكى جوانىشى پىئى
دەدرئى، ئەو جا فرىشتەكە پىئى دەلئى: ھەزەت لەچى جوڤرە مالىكە؟ پياوہكە دەلئى:
ھەزەم لە وشترە، ياخود دەلئى: ھەزەم لە رەشە و لاخە، ئىسحاق – كە يەككە لە
بگىرپوہ (راوى) يەكانى ئەم ھەرموودەيە – گومانى لەوہدا بۆ پەيدا بوو بوو كە
بەلەك و كەچەلەكە كاميان داواى وشتر و كاميان داواى رەشە و لاخى كەردبوو،
ھەرمووى: جا وشترە مىچكەيەكى ھەراش ئاوسى لەسەر گووانى دەداتئى و پىئى دەلئى:
خودا پىت و ھەرى تى بىخا بۆت).

فهرمووی: ئینجا فریشتەکه دەرۋا بۆلای کەچەلەکەو پپی دەلی: زیاتر حەزت لەجییە؟ دەلی: زیاتر حەزم لە قژیکی جوانەو ئەم کەچەلییەیشم نەمیئی، کەبوو بەهۆی ئەوەی خەلک قیژو بیژم ئی بکەنەو.

فەرمووی: (جا فریشتەکه دەستی دەهینن بەسەریدا، ئیتر کەچەلییەکهی دەرواو قژیکی جوانیشی پێ دەدری، ئینجا پێی دەلی: حەز لەچی جوۆرە سامانی دەکهی؟ دەلی: لە رەشە و لاخ، جا مانگایەکی ئاوسی دەدات و پێی دەلی: خودا پیت و فەر و بەرەکهتی تێ بخات بۆت).

فەرمووی: (ئینجا فریشتەکه دەرواو بۆلای کوێرەکه و پێی دەفەرمووی: زیاتر حەزت لەچییه؟ دەلی: زیاتر حەزم لەدوو چاوی ساغ و گەشە، کە خودا بیاندات پیم، هەتا ئەم خەلکەیان پێ ببینم). فەرمووی: (جا دەستی دەهینن بە چاوەکانیدا و خودا چاوەکانی پێ دەداتەو، جا پێی دەفەرمووی: ئەمە حەز لەچی جوۆرە سامانی دەکهی؟ دەلی: لە مەر، جا مەرپێکی زاوی بەرخ بەبەرە پێ دەدا، ئیتر بەرە بەرە نازەلەکان زاوژی دەکه و ئەوانیش بەرەمیان دەهینن، تا وازۆر دەبن، ئەمیان بوو بەخاوەنی پڕ شیو و شتر و ئەویان بوو بەخاوەنی پڕ دۆل و رەشە و لاخ و ئەوی تریشیان بوو بەخاوەنی پڕ شیو و گەلە ران). فەرمووی: لەپاشدا فریشتەکه خۆی ئی گۆرپ و لەسەر شیو و شکی ئەوسای بەلەکهکه خۆی هاتەو بۆلای و پێی فەرموو: پیاویکی هەژاری داماو ریبواری لیقەوماوم، سەر بەهیچ لایەکا دەرناکەم، سا مەگەر یەکهەم بە پشتیوانی خودا و دوووم بەهۆی یارمەتی تۆوە بگەمەو جیگە و ریگە خۆم، جا توبیت و ئەوکهسە ی کە ئەم شیو شیرینە و ئەم لەش و لارە جوانە و ئەم ماله زۆرە پێ بەخشیوی، و شتریکم پێ بدە تا لەم سەفەرەمدا خۆمی پێ بگەیهنمە مالهو، کەچی کابرا گوتی: خاوەن بەش زۆرن بەرتۆ ناکەوی!

فریشتەکهیش پێی فەرموو: وەك من تۆ بناسمەو وایە، ئەرئ تۆ ئەو پیاو بەلەکه نیت کە خەلک بیزی ئی دەگردیتەو، وە ئەو هەژارە نیت کە خودا دەولەمەندی کردیت! گوتی: نەخیر من ئەو نیم، من ئەم مال و سامانەم لە باوک و باپیرمەو بۆ بەجئ ماو، ئەوانیش هەر بوو بوون و پشتا و پشت بە بەگزاذهیی هاتوونەتە خوارەو!

فریشتەكەیش دمفەرموئ: ئەگەر درۆ دەكەى، خودا وەك جارى جارانى خۆتت
ئى بكا تەوہ).

فەرمووى: (جا لەسەر شىۋەى شەكلى پيشووى كەچەلەكەدا، چوو بۆلاى
ئەویش، چى بە بەلەكەكە گوت ديسان بەمیشى گوت، وە بەلەكەكە چى بە
فریشتەكە گوت، ديسان كەچەلەكەیش ئەوہى پىي گوت، فریشتەكەیش فەرمووى:
ئەگەر درۆ دەكەى خودا وەك جارى جارانى خۆتت ئى بكا تەوہ!).

فەرمووى: (جا لە شىۋەو شەكلى پيشووى كۆپرەكەيشدا ھاتەو بۆلاى و پىي
فەرموو: پياويكى ھەژارى داماو رىبوارى لىقەوماوم سەر بەھىچ لايەكا دەرناكەم،
سا مەگەر يەكەم بە پشتىوانى خودا دووہم بەھۆى يارمەتى تۆوہ بگەمەوہ شوين و
جىگەى خۆم، جا توبىت و ئەو خودايەى كە چاوەكانى چاك كردىتەوہ مەرىكم پىي
بدە بەشكوو لەم سەفەرەمدا پىي بگەمەوہ مائەوہ. پياوہ كۆپرەكە دەئى: ئاى منىش
وہك ئىستاي تۆ كۆپر بووم و دەزانم كە كۆپر چەندە كۆلەوارە، وە خودا چاوى چاك
كردمەوہ، سەرەراى ئەوہىشە ھەژارەش بووم و دەزانم كە ھەژارى چەندە ناخۆشە،
جا كەواتە بەئارەزووى خۆت چى دەبەيت لەم سامانەى من بۆ خۆت بىبە، دەست
ناھىنمە رىگەت، وەچى دەھىلەيتەوہ بۆمن ئارەزووى خۆتە، بەو خودايە ھەرچى تۆ
ئەمپرو لەم مائەى من، بىبەيت بۆ خۆت، لە رىگەى خودادا دەست ناھىنمە رىگەت!

فریشتەكە فەرمووى: مالى خۆت بۆ خۆت، من فریشتەم ھەوہجىم بە مال
نىيە، لەراستیدا رووداو و داستانەكە ئاوايە: ئىوہ — واتە: تۆو بەلەك و كەچەلەكە
— لەلايەنى خوداى گەورەوہ تاھى كرانەوہ، خودا لەتۆ رازىيە، چونكە خۆت ئى
نەگۆراوہ، بەلام لەھەردوو ھاورىكەت نارازىيە). {تاج/۵، زنجىرە: ۲۲، ژمارە: ۵۲۴۰ +
رياض/۱، زنجىرە: ۵، ژمارە: ۶۵ - المراقبة}.

١٥٩١) باسی نه بوونی و کهم دهستی و نارامگرتن له سه‌ری و له تاو برسیتی که لای

دار خواردن. (٧٣٤٣ - ٧٣٨٨)

باب: فِي قَلَّةِ الدُّنْيَا وَالصَّبْرُ عَلَيْهَا وَأَكْلُ وَرَقِ الشَّجَرِ

٢٠٨٤ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَوَّلُ رَجُلٍ مِنَ

الْعَرَبِ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَقَدْ كُنَّا نَغْزُو مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-

مَا لَنَا طَعَامٌ نَأْكُلُهُ إِلَّا وَرَقُ الْحُبْلَةِ، وَهَذَا السَّمُرُ حَتَّى إِنَّا أَحَدُنَا لَيَضَعُ كَمَا تَضَعُ الشَّاةُ، ثُمَّ

أَصْبَحَتْ بَنُو أَسَدٍ تُعْزِّرُنِي عَلَى الدِّينِ، لَقَدْ خَبْتُ إِذَا وَضَلَ عَمَلِي. {الحديث: ٧٣٥٩ =

٧٣٩٣ فم. بخاری. مناقب سعد بن أبي وقاص: ٣٧٢٨، ٥٤١٢، ٦٤٥٣. ترمذی. زهد:

٢٣٦٥. ابن ماجه. فضائل أصحاب رسول الله: ١٣١. تحفة الأشراف: ٣٩١٣}:

سه‌عدی کوری نه‌بو وه‌قاص (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: سویندم به خودای که‌وره

من یه‌که‌م پیاو بووم له عه‌ره‌ب که یه‌که‌م تیرم هاویشته به‌ره‌و دوژمن، له‌ری‌گه‌ی

خودادا، نه‌وسا حالمان که‌لی په‌رپووت بوو، که‌لی جار له خزمه‌تی هه‌زه‌تدا که

ده‌چووین بو غه‌زا، خو‌راکمان ته‌نیا به‌رو گلا دارو دره‌ختی نه‌و بیابانه بوو، که

له‌ناچاریدا نه‌بی ناخوری، ته‌نانه‌ت وامان لی هاتبوو که سه‌راومان ده‌کرد، وه‌ک

پشقی مه‌رو بز و ابوو، یه‌کی ده‌گرت، کلۆ کلۆ ده‌وه‌ستا من ئاوا له‌گه‌ل که‌شه‌کردنی

نی‌سلامدا هی‌ناومه‌و په‌روه‌رده بووم، که‌چی ئی‌ستا خیل‌ی به‌نی نه‌سه‌د له‌سه‌ر

ناینداری سه‌ر زهنشتی من ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت نه‌فامه‌کانیان ده‌لین سه‌عد نو‌ی‌ژیش

به‌جوانی نازانی!

به‌پراستی نه‌گه‌ر قسه‌ی نه‌وان راست بی‌و سه‌ر زهنشته‌که‌یان له‌سه‌ر هه‌ق بی،

نه‌وا واتای وایه که‌من نا‌ئومید ده‌رچوووم ره‌نجم با بردوو‌یه‌تی!). {تاج/٥، زنجیره:

٩٩، ژماره: ٥٢٢٣ - گوزه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر} + {ریاض/٢، زنجیره: ٥٦، ژماره: ٥٠٠ -

باسی خێرو به‌هره‌ی برسیتی و ساده‌ی...} + {ریاض/٢، زنجیره: ٢٥٣، ژماره: ١٥٠٥ -

باسی به‌هره‌(که‌رامه‌ت) ی پیاو چاکان} + {ریاض/٢، زنجیره: ٥٦ - خێرو به‌هره‌ی

برسیتی و ساده‌ی گوزمه‌ران...}.

۲۰۸۵ - عَنْ خَالِدِ بْنِ عَمِيرٍ الْعَدَرِيِّ قَالَ: خُطِبْنَا عُثْبَةُ بْنُ غَزْوَانَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ آذَنْتْ بِصُرْمٍ، وَوَلَّتْ حَدَاءً، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا صُبَابَةٌ كَصُبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا وَإِنَّكُمْ مُنْتَقِلُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ لَا زَوَالَ لَهَا فَانْتَقِلُوا بِخَيْرِ مَا بِحَضَرَتِكُمْ فَإِنَّهُ قَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ الْحَجَرَ يُلْقَى مِنْ شَفَةِ جَهَنَّمَ فَيَهْوِي فِيهَا سَبْعِينَ عَامًا لَا يُدْرِكُ لَهَا قَعْرًا وَاللَّهُ لَتُمْلَأَنَّ أَفْعَابُكُمْ وَلَقَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصَارِيعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَظِيظٍ مِنَ الزَّحَامِ وَلَقَدْ رَأَيْتَنِي سَابِعَ سَبْعَةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- مَا لَنَا طَعَامٌ إِلَّا وَرَقُ الشَّجَرِ حَتَّى قَرَحَتْ أَشْدَاقُنَا فَالْتَقَطْتُ بَرْدَةً فَشَقَقْتُهَا بَيْنِي وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ فَاتَّزَرْتُ بِنِصْفِهَا وَاتَّزَرَ سَعْدٌ بِنِصْفِهَا فَمَا أَصْبَحَ الْيَوْمَ مِمَّا أَحَدٌ إِلَّا أَصْبَحَ أَمِيرًا عَلَى مِصْرٍ مِنَ الْأَمْصَارِ وَإِنِّي أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ فِي نَفْسِي عَظِيمًا وَعِنْدَ اللَّهِ صَغِيرًا وَإِنَّهَا لَمْ تَكُنْ نُبُوءَةً قَطُّ إِلَّا تَنَاسَخَتْ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَاقِبَتِهَا مُلْكًا فَسَتُخْبَرُونَ وَتُجَرَّبُونَ الْأُمَرَاءُ بَعْدُنَا. {الحديث: ۷۳۶۱ = ۷۳۹۵ م} :

خالدی کوری عمری نهل-عهدهوی (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: عوتبهی کوری غمزوان، کاتی فهرمانرهوای سهر بهصره بوو، وتاریکی بوماندا، ستایش و سوپاسی خودای کردو فهرمووی: پاش سوپاسی خودا، واجیهان ملی پیوهناوه و نیشانهی کوئیای و تهواوبوونی دهرکهوتوو، بهزوویی دهرپیتتهوه، نهوهی که له دنیا ماوه، له چاو نهوهیدا که رویشتوو، وهک خلتهی بن جام وایه، که خاوهنهکهی لههر چوار لای جامهکهوه کوئی بکاتهوه، تا به تهواویی دایچوړینئ!

بزانن که نیوه لهم جیهانه بی بهقایهوه دهگوینزنهوه بو خانهی نیجگاری، که بپرای بپرای برانهوهی نییه، دهی که وایه زووکهن ههتا ههل لهکیس نهچوووه دهرهت ماوه، ههرچی چاکهیهکتان لهدهست دی، دریغی لی مهکهو لهپیش خوټانهوه بیکهن و رتهی بکهو بو نهو جیهان، چونکه خانهی نیجگاریتان نهوییه، لهوی کارتان بهچاکه زور زورهو پیویستیتان بهکاری چاکهی خوټان ههیه، لهبهرنهوهی که روژی رهشی زورتان لهپیشهوهیهو ریگهی سهختان لهبهره،

گەشىتۈتەۋە بە ئىمە: كە بەردى لەسەر لىۋارى دۆزەخەۋە گلىر دەكرىتەۋە، ھەفتا سال لەسەر يەك بەبى ۋەستان ھەر گلۆر دەبىتەۋە، كەچى ھىشتا ھەر ناگاتە بنى!). دە سۆيىندم بەزاتى خودا، ئەم دۆزەخە بەم گەۋرەيىيە پىر پىر دەبى لەۋانەى كە شايستەى ئەۋەن كە بخرىنە دۆزەخ!!

ئەۋە ۋادىيارە كە ئىۋە لەم باسە سەرسام دەبنو سەرتان سور دەمىنى!! دەسا لەلەيەكى تىرىشەۋە باس كراۋە بۆمان، كە بەھەشت زۆر زۆر گەۋرەۋە پان و پۆرۈ بەرىنە، لەملا شىپانى دەرگاكانىيەۋە ھەتا ئەۋلا شىپانەكەى چل سال رىگەيە، دەى سا سۆيىندم بەزاتى خودا، رۆژى دەبى كە ھەموو دەرگاكانى بەھەشت جەمەيان دى لەۋانەى كە لىيانەۋە دەچنە ژوورەۋە بۇناۋ بەھەشتو، لەبەر قەرەبالغى، دەرۋازەكانى بەھەشت جەمەيان دى ۋ مەردووم بە پالە پەستۆ دەچنە ژوورەۋە.

با كەس بە خۇشى ۋ ناخۇشى جىهان نەنازى ۋ دەسخەرۋ نەبى، رۆژى بوو ئىمە ھالمان ۋابوو، بە خۇمەۋە ھەۋت كەس بووين، لەخزمەت پىغەمبەردا بووين (دروۋدى خودى لەسەر بى) ئەۋەى كە پىيى بلىيى خواردەمەنى ۋ خۇراك نەمان بوو، گەلەى دارو درەختى ئەۋ بىابانە نەبى، ئەۋەندە گەلا دارمان خواردبوو، لەتاۋ برسيتى، لاغاۋەمان تەرەكى بوو، بوو بوو بە برىن ۋ زام!

ئەمەيش ھالى پۇشتە ۋ پەرداخىمان بوو، رووت ۋ قووت ۋ رەجال بووين، عابەيەكم پەيداكرىد، كىردم بەدوۋ كەرتەۋە، نىۋەيم بۇ خۇم لەباتى دەرپى كىرد بە بەركۇش ۋ پىچام بەلەى خواروۋمەۋە، ئەۋ نىۋەكەى تىرىشم دا بە سەعدى كورى مالىك ئەۋيش كىردى بە بەركۇش ۋ پىچام بەخۇيەۋە، لەجىياتى دەرپى!

ئەۋساكە ئەمە ھالمان بوو، ئەۋە گۈزەرانمان بوو، ئەۋە خواردەنەكەمان بوو، ئەۋەيش جلى شايى ۋ شىنمان بوو، ئەۋەتەنى ئىستائىش ھەركەسى لە ئىمە دەبىنى، يان مىرو فەرمانرەۋاى سەر شارىكە، يا پادشاى سەر ۋلاتىكە، ئەى خودايە! بايىمان نەكەى، پەنامان بەدى لەۋە كە خۇمان لى بگۆرۋى ۋ ھەۋا بىكەين ۋ لەدىلى خۇماندا خۇمان بەزل بزانين ۋ لەلەى تۆيش بچووك ۋ بى ۋەچو بى بايەخ بىن! (ئامىن).

بیشترانن که هموو په یامیکی پیغهمبه ران، له پاش خوځیان، له پاش ماویدی بهره بهره کال دهنه وه، له حالیکه وه دهگورپن بؤ حالیکې تر، به تایبه تی حالی فهرانپرواگانیان ته و او دهگورپ ته نانه ت له نه جامدا دهولته تی نیسلام دهی به پادشایی و سه لته نه ت و، رهفتاری به رزی سهرده می پیغهمبه رایه تی له ناو فهرانپروا و او خاوند دهسه لات هکاندا، به حال و به ناسته م شوینه واری ده میتنی!

دلنیام که نیوه، نه مه ی من دهیلیم، به چاوی خوتان له فهرانپرواگانې پاش نیمه دهیبین، له پاش نه وه که به ته جربه و نه زمون له حالی نیمه و له حالی نه وان، به باشی حالی دهن و به به راورد نه مه تان بؤ دهرده که وئ. {ریاض/۲، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۹۸ — خپرو به هره ی برسیتی و ساده یی...}.

روونکردنه وه:

عوتبه ی کورې غه زوانی موزهنی، له هاو له کؤچکاره پیشینه گانه، له پیشا کؤچی کرد بؤ حه به شه، له پاشا له گهل میقداددا کؤچی کرد بؤ مه دینه، ناماده ی شهرې به درو شهرگانې پاش به در بووه، پیشه و او عومهر کردی به سهرکرده ی چه ندین هه لته تی نازادکردن، نه و بناغه ی شاری به صره ی دانا، ولاتی زوری نازادکرد، پیاویکی قه دو بالا به رزی جوان بوو، موسلیم و خاوند په راوده گانی سونه ن فهرمووده گانی نه ویان گیراوده ته وه، نزیکه ی په نجاو حه وت سال ژیاوه، خوی له خودا پارایه وه که بمری وده خودا نزا که ی لی گیرا کردو مرد (رهزاو ره حه ته تی خودای لی بی).

۱۵۹۲) که سوکارو مال نه گهر شوین مردووش بکه ون ده گه ریښه وه، به لام

کرده وه که ی له گه لی ده میتنی. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: يَرْجِعُ عَنِ الْمَيِّتِ اَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ

۲۰۸۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ فَيَرْجِعُ

أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ». {الحديث: ۷۳۵۰ = ۷۳۸۴ فم. بخاری. رقاق: ۶۵۱۴. ترمذی. زهد: ۲۳۷۹. نسائی. جنائز: ۱۹۳۶. تحفة: ۹۴۰}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (پەزىلەتلىك خۇدای لى بىن) فەرمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (سىڭىش شەرتى بىلەن) دەكەن دەكەن تاسەر لىۋارى گۆر لەگەلى دەچن، بەلام لەۋى دوانيان دەگەرپنەۋە يەككىيان لەگەلى دەمىننەۋە: كەسوكارەكەي و مال و كەردەۋى لەگەلى دەچن، بەلام كەسوكار و مالەكەي دەگەرپنەۋە، تەنیا كەردەۋەكەي لەگەلى دەمىننەۋە. {تاج/۱، زنجیرە: ۲۱۹، ژمارە: ۱۱۲۵} + {رياض/۲، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۴۶۱ + رياض/۱، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۱۰۴}.

۱۵۹۳) تەماشای خوار خۇتانهۋە بکەن. (۷۳۴۳ = ۷۳۸۸)

بَابُ: انْظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ

۲۰۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: «انْظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ». قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ «عَلَيْكُمْ». {الحديث: ۷۳۵۶ = ۷۳۹۰ فم}:

ئەبو ھورەيرە (پەزىلەتلىك خۇدای لى بىن) فەرمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (تەماشای خالى لە خۇتان خوارتر بکەن، تەماشای لەخۇتان بەرەۋ ژورتر مەكەن، چونكە ئەگەر وانەكەن لەوانەيە ئەو نازو بەھرانەي كە بەپيى حال، خودا داويانى پيitan، لەبەر چاوتان بکەون و بەكەميان بزانی!).

گىرپانەۋەي بوخارى ئاۋايە: (ئەگەر كەسى لە ئىۋە تەماشای حال و مالى كەسىكى تری كەرد، كە بە مال و منال و حال و رەنگو روو لەخۇى باشتەر بوو، با تەماشای خالى خوار خۇشەۋە بكا، نەبادا دل لەدل بداو نا سوپاس دەرچى و سوپاسى بەھرى خودا نەكاو خۇى بەھەرە خواروو بزانی).

روونکردنهوه:

به پيی ئەم فەرموودهيه و چه‌ند فەرموودهيه‌کی تر: موسوڵمان ئەمه بکا به پيوهر:

۱- بۆ کاری خيرو نايينداری ته‌ماشای لای سه‌رووی خو‌ی بکا، چاو له‌و بکا و ئەو بکات به‌سه‌ر مه‌شق و هه‌ول بدا که له‌و باب‌ه‌ته‌دا، وه‌ک ئەو چاکه‌کاربێ، چونکه ئەميش وه‌ک ئەو هه‌وه‌جی به‌کاری چاکه‌هيه‌و چاکه‌هه‌تا زۆربێ که‌مه، ئەگه‌ر بيه‌گه‌يه‌نيته ئەندازه‌ی موسابه‌قه‌و مونا‌فه‌سه‌و کێ به‌رکيش زۆر باشه‌و سونه‌ته‌ وه به‌وه ناگوتري به‌خيلی و هه‌سوودی، به‌لکوو ئەوه ئەوه‌يه که خوا دم‌فه‌رموي:

{وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ - المطففين - ۸۳/۲۶}.

۲- بۆ مال و سامان و خاترو خو‌تری جيهانيش، با ته‌ماشای حالێ خوار خو‌ی بکا، نه‌بادا تووشی نائومي‌دی و ناسوپاسی و هه‌سوودی و به‌خيلی ببێ!!

۳- ته‌نانه‌ت سونه‌ته‌ پياو له‌کاری چاکه‌دا، چاو له‌ ئافه‌رت بکا، هه‌روه‌ها به پيچه‌وانه‌وه، به‌وه ناگوتري ته‌شبه‌و چاو ليکه‌ری له‌ ژنان، يا چاوليکه‌ری ژنان له‌پياوان که له‌ شه‌رع و فەرمووده‌ی پيغه‌مبه‌ردا، نه‌فه‌رت و له‌عه‌نه‌ت کراوه له‌پياوی سه‌ر ژناني و له‌ژنی کورانی.

نوێژه بارانه

ئه‌مه‌رۆکه ۲۰۱۰/۱۱/۲۹ زاینیه له‌هه‌موو شاره‌کانی هه‌ریمی کوردستانی عێراق، نوێژه بارانه‌يه‌کی زۆر رێک و پێک و جوان ئەه‌نجام درا، به‌ ئومي‌دی بارینی باران، چونکه باران و په‌له زۆر دواکه‌وتوو! منيش دهمه‌وي به‌م چيروکه‌ی خواره‌وه به‌شداری بکه‌م:

خانه‌قای بياره‌ی شه‌ريف

بياره گونديکی قه‌شه‌نگه، وا له‌سه‌ر سنووری عێراق و ئيران، وا له‌ناوچه‌يه‌کی شاخاويدا، له‌به‌ر چرێ دارو دره‌خت و باخ و ره‌زو دي‌به‌ر، هه‌تا نه‌چيته ناوی، هه‌ستی پێ ناکه‌ی، ده‌لييت ئەم شيعرانه له‌ وه‌سپو مه‌دحی ئەويدا گوتراوه:

جَنَابُ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ
 جَبَالٌ تَسْرِي فَوْقَهَا الْأَنْوَارُ
 بَيْنَ ذِي وَتَى، حُقُولُ الْأَزْهَارُ
 نَعْمَ الْمَوْطِنُ، وَنِعْمَتِ الدَّارُ

گوندى بیاره به ناوی خانه‌قای بیارم‌وه، هه‌روا به ناوی خویندن‌گای بیارم‌وه ناوی دمرکردوو، به‌لکوو بیاره ناوداره به ئەزهه‌ری کوردستان، زیاتر له دوو سه‌د ساله، بیارم‌وه فی‌رگه‌ی بیاره بووه به مه‌ل‌به‌ندیکی رۆشنیری ئیسلامی، له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌میشه شیخی مورشیدی کاملی لی بووه، به‌واتای وته، خۆیان ته‌رخان کردوو به‌ خزمه‌تی دین و دنیا‌ی میلله‌تی خۆیان، وه‌ك شیخی ضیاء الدین و شیخی علاء‌الدین و شیخی بهاء‌الدین (ره‌حمه‌ت و رم‌زای خودایان لی بێ). ئەم زاتانه‌ بو‌ ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ، رابه‌ریی رۆحی جه‌ماوه‌ریکی زۆریان کردوو، وه‌ موریدو مه‌نسووبو عه‌لاقه‌ه‌ندان‌ی‌کی مولته‌زیمی زۆریان بووه، به‌ ته‌واتوری مه‌عنه‌وی چه‌سپاوه، كه‌راماتی شه‌رعی له شیخه‌كان و له‌ موریده‌كانیان، ناو به‌ناو بینراوه، وه‌ به‌واتای وشه‌ خانه‌قای بیاره لق‌ی بووه له‌ دره‌ختی طووبای مه‌دینه‌ی مونه‌ومره، هه‌میشه كۆمه‌ل‌ی سو‌فی و موریدو سو‌فیلکه‌و پیاوی لی‌پراو بو‌ خودا له‌ خانه‌قادا سه‌رگه‌رمی زی‌كرو یادی خودا بوون و خه‌ریکی شه‌و نو‌یژو قورئان خویندن و خه‌تمه‌ بوون، نموونه‌ی بوون له‌ كۆمه‌له‌ی سه‌كۆی صوفیه‌ی مزگه‌وته‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) وه‌ نزای باشیان بو‌ خۆیان و نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام کردوو.

له‌هه‌مووی گرن‌گه‌ر زۆرینه‌ی موریدانی شیخانی خانه‌قای بیاره، فه‌قی و مه‌لاو شاعیران و مرو‌فی رۆشنیرو زاناو دانا‌یان بوون، له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز بیده‌تو بێ شه‌رعی و شه‌طه‌طو شه‌طحات و شتی وا، له‌ بیاره نه‌بوون!

پیاوی وه‌ك مه‌وله‌وی و مه‌لا عه‌بدولقادر گه‌وره‌و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولكه‌ریمی بیاره و مه‌لا باقری با‌له‌کی شانازی‌یان به‌ بیارم‌وه کردوو. من به‌چاوی خۆم دیومه‌ شه‌وو رۆژ، چوار وهرزه، خانه‌قا له‌به‌ر میوان و دینی کاران،

وہک میوان خانہ وابوو، کۆمەل کۆمەل میوان دەرۆیشتن و، کۆمەل کۆمەل میوانی نوێ دەهاتن، سەیر لەویدا بوو، میوان زۆر بواپە و کەم بواپە، وەک یەک جی و رێ و نان و ئاو ھەبوو، کاتی میوان دەگەشتە خانەقا، ئەمە بەرنامەکەی بوو:

۱- لە خانەقا چەندە دەتوانی ئامادە نوێژی جەماعەت و خەتمە و ئەلقە ی زیکرێ و لەخودا داوای خیری دین و دنیا بۆ خۆی و مالا و منالی و نازیزانی بکات.

۲- زیارەتی مەحاسینی شەریف بکا، کە بریتییە لە چەند موویەکی پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وان لەناو شووشەییەکی قەپەتا، شووشەکە و لەناو سوندووقی ئاسنی قایمی قفلدارویدا، سندووقەکەیش و لەناو تاقیکی داخراویدا، کە تاقەکە و لەناو دیواریکا، لە شوینیکی وادایە کە لەدەرەوی خەلک بتوانن زیارەتی بکەن، جاران لەکاتی بێ بارانیدا مەحاسینی پیرۆزیان لەگەڵ بەیداخیکا دەهینا و بەیداخەکیان لە ھەوزەکە ییارە ھەلەدەکیشا، ئەوسا خێرو سەدەقە و نوێژە بارانەیان دەکرد، سُبْحَانَ اللَّهِ! زۆرینە ی کات بەم بۆنەییەو بارانی رەحمت دەباری.

۳- مەبەستیکی تری میوان ئەو بوو کە بەخزمەت شیخ بگا و دەستی زیارەت بکا، لە خزمەتیدا بەپێی بواری گونجاو دابینشی و داوای دوعا و نزی خیری ئی بکا. شیخەکانیش ھەتا بلێی بێ ھەوا و ھێمن و دانا و زانا بوون، بەپێی ژیری و پلە ی زانیاری خەلکە ئاراستە و رابەری باشیان دەکردن، ھەرکەس بەپێی حال، گفتوگۆیان لەگەڵ دەکردن، گەلی جار لەبارە ی ئادابی سولووکەو قسەیان بۆ دەکردن، بە مژدە ی خۆش دلایان خۆش دەکردن، ئەوێ کە جێگە ی سەرنج بوو، ھەمیشە شیخ چاوی تەر بوو، دلی پربوو لە گریان، بەزەوی تەواوی بەو خەلکە پەرۆشەدا دەهاتەو، زمان حالیان دەیفەرموو: (خودایە! تەریقمان نەکەیتەو، ھەموو شت بەدەستی خۆتە، ئیمە ھیچمان بەدەست نییە، ئیمەیش تاکیکین لە تاکەکانی خانەقا).

لەرپاستیدا خەلکەکە خۆیان ئەوێندە موسوڵمانیکی پاک بوون، جێگەکەیش ئەوێندە پاک و پیرۆز بوو، لەلای فیڕگە ی ئایینی، لەلای مەحاسینی شەریف،

له لایئ کۆمهڵی خوا ناسی پیاو چاک، له بهرئهوه زۆرینهی کات پارانهوه و نزی خه لکه که گهرا دهبوو، نیازو مرازیان دههاته دی، ئهوهیش بوو بوو به جوانترین به لکه و ناوی جوان بۆ بیاره و خانهقای بیاره!

ئه مهی من عهزرتان دهکم، سهبارت به بیاره، راستترین پێناسه و بهیانی واقعی بیارهیه، وه ئه مهیش گه وهرترین بههره و پیت و فهره و پێویست به زیاده رهوی تر ناکا لهم بارهیهوه!

جا زۆرباش له یادمه، شیخی عه لئه ددین (رحمهتی خودای ئی بن) مابوو، سائی له به هارا، بی بارانییهکی سهخت بوو، له زهوی کرپن گیاو دهغل وشک بوو، شیخی عه لئه ددین دهعهوتی هه موو مه لاو فهقیی سلیمانی و هه له بجه و ئه و دهو ربه ره ی کرد، که ته شریف بهرن بۆ بیاره، نوێره بارانه بکه و ئه م ئایه ته حه فتا هه زار جار بخوینن، هه موو جارێ بیخوینن به سه ر بهردیکی بجوو کدا و بهرده که فری بده نه ناو ئاو یکه وه، خوا حه زکا بارانمان بۆ دهباری. ئایه ته که ئه مه یه:

{ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ — الشورى — ٢٨/٤٢ }.

جا مه لاو فهقییهکی زۆر له بیاره کۆبوونه وه له سه رووی بیاره وه نوێره بارانه یان کرد، ئایه ته که مان خویند، نانی نیوه رۆمان خوارد لهو، شیخ عه لئه ددین شهش حه وت مه ری داپیمان ئه وسا به شی ژه میکی کردین، له نوێری عه سردا شهسته باران هه ئی فراندین هه تا ناو خانه قا، وه بارانیکی زۆری واباری دنیا ی زیندوو کرده وه به هاره که ی تازه کرده وه! خودایه! به بهرده که تی ئه م کتێبه پیرۆزه، بارانی رحمه تمان فریابخه (سو پاس بۆ خودا، بارانیکی سه قامگیر باری، ئیستا له م چرکه ساته دا بارانیکی خۆشه ٢٠١١/١/١٥).

ئه مهی من ده یلیم یه ک له هه زاره
له پیت و فهره و بههره ی بیاره
له گهردی بهردی، ده پێژم چاوم
به شکم بینا با، هه تا کوو ماوم!!

فېرگاي بياره، ھەمىشە نىزىكەي (۷۰ - ۸۰) خويندكارى ئى بوو، زۆرىنەي مەلا باشەكانى سەراسەرى كوردستان دەرچووى فېرگەي بيارەن!! زېۋارو بژيوى ئەم فەقئىيانە لەسەر شىخى بيارە بوو، ھەروا جىگەو رىگەو بژيوى مامۇستاكانيان.

يادگارو يادەۋەرى زۆرم لەبارەي بيارەۋە ھەيە، شەۋانى ھەينى كە خەتمە دەكر، لەبەرئەۋەي عوتلەۋ مۆلەتى فەقئىيان بوو، فەقئىش ئامادەي خەتمەي ناو خانەقا دەبوون، تەزبىجىكيان دەھىنا، بەگوش ھۆنرابوۋە، لە گۈنيەيەكى خەت سووردا بوو، ھەزار دەنگ دەبوو، دەنگەكانى لە دارى ھەنجىر دروست كرابوون، ھەر دەنگەي لە گويزى گەۋرەتر بوو، بە ئەلقە دادەنىشتن، نىزىكەي سەد كەس زياتر، سەر خەتمەكە زىكرىكى دەست پى دەكرد، ھەر كەسى لەبەر دەمى خۆيەۋە، بەرە بەرە، بەدەنگى تەزبىجەكە زىكرەكەي دەژمارد، تەزبىجەكە يەك چەر خەي بىكردايە، خەتمەيەك بەزىادەۋە تەۋاۋ دەبوو، ئەۋەندە حەزم لەۋ دىمەنە بوو، كە گوش - واتە: بەن - ى تەزبىجەكە دەپچرا، بەيەك دەنگ يادكارەكان دەيانگوت: تەزبىجەكە شەھىدبوو!).

ئىتر يەكسەر تەزبىجە پىچراۋەكەيان لادەبردو تەزبىجىكى تريان لە گۈنيەيەكى تردا دەھىنا!!

وام لىئەتابوۋ جاروبار فرسەتم دەست دەكەۋت، بەدزىيەۋە، بە قەلەم بېرى، پەتى تەزبىجەكەم دەپچراپاند، دەبى ئەۋە بزانى كە كاتى زىكر گەرم دەبوو، چراكە تەۋاۋ تەۋاۋ كز دەكر!!

زۆرم خەز لە بىنىنى كەرامەت بوو، بەلام ھىچم نەدى، بە قەسى فەقئىكانى ھاۋەلەم: ھەر كەسى لەناۋ خەتمەكەدا، كە چراكە كزەكرى، چاۋ ھەلپرى، چاۋى كۆپردەبى، منىش بە خەيالى بىنىنى كەرامەت، لەناۋ خەتمەي شەۋانى ھەينىدا، چاۋم زەق زەق دەكر دەۋە!

لەلەي سەروۋى بيارەۋە جۆگەيەك ھەبوو، دەيانگوت: ئەمبەرى عىراقەۋ ئەۋبەرى ئىرانە، زۆرجار بەيەك باز لە جۆگەكە دەپەرىنەۋە، جا لەشۋىنەنى تر،

وهك مهتل، سویندمان دهخوارد بو كهسانی تر، كهمن بهیهك باز له عیراقهوه
چوومهته ئیران، ئهویش ههرچهندی دهکرد ئهم مهتهلهی بو ههئنهدههینراو
بهدهستییهوه دادهما!!

۱۵۹۴) خودای كهوره بهندهی پاریزگاری له خوا ترسی داراو دهوله مهندي

خوشارهوهی خوئندهوی: (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْغَنِيَّ

۲۰۸۸- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: كَانَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي إِبِلِهِ فَجَاءَهُ ابْنُهُ عُمَرُ
فَلَمَّا رَأَاهُ سَعْدٌ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الرَّكَابِ فَنَزَلَ فَقَالَ لَهُ أَنْزَلْتَ فِي إِبِلِكَ وَغَنَمِكَ
وَتَرَكْتَ النَّاسَ يَتَنَازَعُونَ الْمُلْكَ بَيْنَهُمْ فَضَرَبَ سَعْدٌ فِي صَدْرِهِ فَقَالَ اسْكُتْ سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْغَنِيَّ ».
{الحديث: ۷۳۵۸ = ۷۳۹۲ فم: }

عامیری کوری ساعد فهرمووی: سهعدی کوری ئهبو وهققاض (رهزای خودای لى بن)
لهناو وشترهکانیدا بوو، عومهری کوری بهسوارى هات بۆلای، کاتى ساعد چاوى به
عومهری کوری كهوت ههستى به جوژه تورهبیهك كرد، لهبهرنهوه فهرمووی: پهنا
دهگرم بهخودا له شهري ئهم سواره كه عومهری کوری خوومه! جا عومهر له
ولاخهكهى دابهزى و هات بۆلای باوكى و پى گوت: ئهمه تو خهريكى چیت،
هاتوویت بۆناو رانه وشتر و رانه مهرو بزنهكانت، هاورپكانى تویش نهوهتانی لهسهر
دهستهلات و پادشایهتی لهناو مهدينهدا شهرو ههرايانه؟ دیاره كه ئهم گفتوگۆیه
لهسهردهمی ئازاوه و ناشووبهكهدا بووه.

سهعدیش مالى به سینگى عومهری کوریداو گوتى: بیدهنگبه، بهگووى خۆم له
پیغه مبهرى ئازیزو خوشهویستم بیست دهیغهفهرموو: (خودا بهندهی له خودا ترسی
دهوله مهندي شاراهوی خوئندهوی). {ریاض/۲، زنجیره: ۶۹، ژماره: ۵۹۷ - گوشهگیری
لهکاتی خراپوونى}.

مه بهست له دهوله مه نند لهم فهرمووده يه دا، كه سئ بئ به مال دارا بئ،
 دهروونی تيرئ، چاو برسی نه بئ، هه ئپه بۆ حهرام نه كا، مافی خوداو بهنده كانی
 خودا له سامانه كه ی بدا، دهن دهوله مه نندی له خودا ترسی پاريزگار نابئ. مه بهست له
 شاراو هيش ئه وه يه: كه گوشه گيرئ و له ناو خه لكه فشه و شانازی به سامانه كه يه وه
 نه كاو به هوئ ماله كه يه وه خوئ ئ بایي نه بئ و خوئ ئ نه گۆرئ و به مال بوغرا نه بئ.

(١٥٩٥) كه سئ كارئ بكاو كه سيكي تر بكا به هاويه شي خودا. (٧٤٠٠ - ٧٤٠٥)

بَاب: مَنْ أَشْرَكَ فِي عَمَلِهِ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ

٢٠٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
 « قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ
 غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ ». {الحديث: ٧٤٠٠ = ٧٤٣٥ فم} :

ئهبو هورهيره (بهزای خودای لئ بئ) فهرمووی: پئغه مبهری خۆشه ويست و ئازيزو نازدار
 (دهروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی، له فهرموده يه كي قودسي دا: (خودای گه و ره بئ هاوتا
 ده فهرمووی: من له هه موو كه سئ زياتر بئ نیازم به هاوبه شو بئ هه وه جي ترم به
 شهريك، جا هه ركه سئ كارئ باش، يا په رستشئ جوان بكاو كه سئ تر بكا به
 هاوبه شي من لهو كارو كرده وه يدا، ئه وه به خوئ و به هاوبه شه كه يه وه تووړی
 دده دم، كارو كرده وه ی وا له لای من په سه ند نيه). {تاج/١، زنجيره: ١٣، ژماره: ٩٣ -
 هه ره شه كردن له ریاكاری...}.

(١٥٩٦) هه ركه سئ بۆ ناوبانگو شو رت چاكو خوا په رستی بكا، له روژئ دوا

روژدا خودا به په نندی ده كا. (٧٤٠٠ - ٧٤٠٥)

بَاب: مَنْ سَمِعَ وَرَأَى بِعَمَلِهِ

٢٠٩٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
 « مَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ رَأَى رَأَى اللَّهُ بِهِ ». {الحديث: ٧٤٠١ = ٧٤٣٦
 فم. تجريد البخاری/٥، رقم: ٢٠٢٢ = ٦٤٩٩ فتح الباری. تحفة الأشراف: ٥٦١٦} :

ئىبنو عەبباس (رمزى خودا له خۆى و باوكى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) فەرمووى: (هەركەس بۆ ناوبانگ و شۆرمەت، چاكە و خودا پەرسى بكا، خودا له جيهانا دەيكا بە پەندو، له قيامەتيشا بێ پاداشى دەكاو تەريقى دەكاتەوه، وه هەر كەس بۆ روالەت و ریا بازى هەر كارى بكا، خودا له رۆژى قيامەتدا پەردەى لەروو هەل دەمائی و ریا بازىيەكەى ئاشكرا دەكا). {تاج: ١، زنجیر: ١٢، ژمارە: ٩٢، لاپەرە: ٦٥، ج/٤}.

روونکردنەوه:

ئەوانەى كه كارى چاكە دەكەن و ناوى جوانى پێ دەردەكەن و خەلك لەسەر كردنى ئەو كارە چاكە وەسپیان دەكەن، وەك كەسێ مەزگەوتى دەكا، بیری وەقف دەكاو، مەردوم لەسەر ئەو كارە چاكە دەست خۆشییان لێ دەكەن و رەحمەتیان بۆ دەنێرن و ناوى جوانیان دەزێنن، ئەمانە هیچى بەر نەهیی ئەم فەرموودەیه ناكەوى، بەلكوو وەك پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) دەفەرمووى: (تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ: ئەوه نۆبەرى جوانى موژدەى موسوڵمانە).

(١٥٩٧) وادەبى گوتیار بەهۆى يەك قسەوه دەخزیتە ناو ناگرى دۆزەخەوه.

(٧٤٠٦ - ٧٤٠٧)

بَابُ: الْمُتَكَلِّمُ بِالْكَلِمَةِ يَهْوَى بِهَا فِي النَّارِ

٢٠٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُنُ مَا فِيهَا يَهْوَى بِهَا فِي النَّارِ أَبْعَدَ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ». {الحديث: ٧٤٠٦ = ٧٤٤١ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى/ ٥، رقم: ٢٠١٤ = ٦٤٧٧ فتح البارى. ترمذى. زهد: ٢٣١٤. تحفة الأشراف: ١٤٢٨٣}:

ئەم فەرموودەیه له تەجریدى بوخاریدا ئاوايه:

ئه‌بو هه‌ره‌یره (په‌ژای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (واده‌بێ که به‌نده‌ی قسه‌ی ده‌کا، هۆی خۆشنوودی و ره‌زامه‌ندی خودایه، ئه‌وه‌نده‌ش دلی ناداتی، که‌چی به‌هۆی گو‌تنی ئه‌و قسه‌یه‌وه، چه‌ندین پله‌و پایه‌ خودای گه‌وره‌ به‌رزى ده‌کاته‌وه‌ پێی، هه‌روه‌ها ری ده‌که‌وێ که به‌نده‌ی قسه‌ی خراب له‌ ده‌می ده‌رده‌چێ، هۆی رقو توو‌ره‌ی و نارمه‌زایی خودای گه‌وره‌یه، ئه‌وه‌نده‌ش دلی پێ ناداو نا‌چێته‌ بن‌ج و بناوانی و به‌باشی لێ ورد نا‌بێته‌وه، هه‌تا بزانی قسه‌که‌ی کوێ ده‌گریته‌وه، که‌چی به‌هۆی ئه‌و قسه‌یه‌وه ده‌خزێته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه). {ریاض/٣، زنجیره: ٢٥٤، ژماره: ١٥١٥ + ١٥١٦ + تاج/٥، زنجیره: ٢، ژماره: ٥١٢٩ + تاج/٥، زنجیره: ٢، ژماره: ٥١٢٨ - پاراستنی زمان گه‌ره‌که}.

(١٥٩٨) کاری موسو‌لمان گشتی هه‌ر خێره. (٧٤٠٠ - ٧٤٢٥)

باب: الْمُؤْمِنُ أَمْرُهُ خَيْرٌ كُلُّهُ

٢٠٩٢- عَنْ صُهَيْبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». {الحدیث: ٧٤٢٥ = ٧٤٦٠ فم}:

صوهه‌ییبی رومی (په‌ژای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)

فه‌رمووی: (کاری موسو‌لمان جی‌گه‌ی سه‌رسو‌رمانه‌ هه‌موو کارو فرمانیکی هه‌ر مایه‌ی خێره‌ بو‌ی، ئه‌مه‌یش هه‌ربۆ موسو‌لمان وایه‌و به‌س، ئه‌گه‌ر توو‌شی خێرو بێرێ بوو، سوپاسی خودای کرد، ده‌بێ به‌مایه‌ی خێر بو‌ی، خۆ ئه‌گه‌ر توو‌شی زیانی بوو، وه‌ ئارامی له‌سه‌ر گرت، ئه‌وا هه‌ر ده‌بێ به‌مایه‌ی خێر بو‌ی).

١٥٩٩) نارامگرتن له سهر بابهنديوون به نايينه وه له کاتي دووچار بوون و

گرفتار بوون و داستاني دهسته ي خنده که ناگرينه کان. (٧٤٣٦)

باب: فِي الصَّبْرِ عَلَى الَّذِينَ عِنْدَ الْإِبْتِلَاءِ وَقِصَّةُ أَصْحَابِ الْأَخْدُودِ

٢٠٩٣- عَنْ صُهَيْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: «

كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ فَلَمَّا كَبُرَ قَالَ لِلْمَلِكِ إِنِّي قَدْ كَبِرْتُ فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السَّحْرَ. فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يَعْلَمُهُ فَكَانَ فِي طَرِيقِهِ إِذَا سَلَكَ رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعْجَبَهُ فَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرَّ بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرَبَهُ فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ فَقَالَ إِذَا حَشَيْتَ السَّاحِرَ فَقُلْ حَبَسَنِي أَهْلِي. وَإِذَا حَشَيْتَ أَهْلَكَ فَقُلْ حَبَسَنِي السَّاحِرُ. فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتْ النَّاسَ فَقَالَ الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرَ أَفْضَلَ أَمْ الرَّاهِبُ أَفْضَلُ فَأَخَذَ حَجَرًا فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَاقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ حَتَّى يَمْضِيَ النَّاسُ. فَرَمَاهَا فَفَقَّتَلَهَا وَمَضَى النَّاسُ فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ أَيُّ بُنَى أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلُ مِنِّي. قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى وَإِنَّكَ سَتُبْتَلَى فَإِنْ ابْتَلَيْتَ فَلَا تَدُلَّ عَلَيَّ. وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَيُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ فَأَتَاهُ بِهِدَايَا كَثِيرَةٍ فَقَالَ مَا هَذَا لَكَ أَجْمَعُ إِنْ أَنْتَ شَفَيْتَنِي فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ فَإِنْ أَنْتَ آمَنْتَ بِاللَّهِ دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ. فَأَمَّنَ بِاللَّهِ فَشَفَاهُ اللَّهُ فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ قَالَ رَبِّي. قَالَ وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي قَالَ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ. فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ فَجِيءَ بِالْغُلَامِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ أَيُّ بُنَى قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ. فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ. فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ فَجِيءَ بِالرَّاهِبِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ. فَأَبَى فَدَعَا بِالْمُنْشَارِ فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ. فَأَبَى فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ. فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعِدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْنُيْهِمْ بِمَا شِئْتَ. فَجَفَّ

بِهِمُ الْجَبَلَ فَسَقَطُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ كَفَانِيهِمُ اللَّهُ. فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَذْهَبُوا بِهِ فَأَحْمِلُوهُ فِي قُرْثُورٍ فَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَأَقْذِفُوهُ. فَذَهَبُوا بِهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ. فَأَنْكَفَتَ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَغَرِقُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ كَفَانِيهِمُ اللَّهُ. فَقَالَ لِلْمَلِكِ إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمْرُكَ بِهِ. قَالَ وَمَا هُوَ قَالَ تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَتَصْلُبُنِي عَلَى جَذَعٍ ثُمَّ خُذْ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي ثُمَّ ضَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قُلْ بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغَلَامِ. ثُمَّ ارْمِنِي فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي. فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَصَلَبَهُ عَلَى جَذَعٍ ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ ضَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قَالَ بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغَلَامِ. ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ فَقَالَ النَّاسُ أَمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ أَمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ. فَأَتَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْذَرُ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذْرُكَ قَدْ أَمَنَ النَّاسُ. فَأَمَرَ بِالْأُخْذَرِ فِي أَفْوَاهِ السَّكِّ فَخُدَّتْ وَأُضْرِمَ النَّيِّرَانِ وَقَالَ مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَأَحْمُوهُ فِيهَا. أَوْ قِيلَ لَهُ اقْتَحِمِ. فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ امْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا فَقَالَ لَهَا الْغَلَامُ يَا أُمِّهِ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ.». {الحديث: ٧٤٣٦ = ٧٤٧١ فم:}

صوههیبی رؤمی (پژمادی خودای لئ بی) فهرمووی: حهزرهتی پیغه مبهری نازیزو خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی: پادشایی له پیشینان، جادوو گهریکی هه بوو، کاتی پیر دهبن به پادشا دهلی: نهوا من پیربووم و په کم که وتوو، کورپکی جه هیل بنیره بولام، هه تا بهره بهره فییری زانستی جادوو گهریکی بکه م، نهویش کورپکی بونارد، که فییری جادوو گهری بکا، چونکه جادوو بازی و جادوو گهریکی له لای پاشاو فیرعه ونه کونه کان، روئیکی کاریگهری دهبینی، بو ته فیرده دان و فیرودانی گهل و نه ته وه، نهو کوره گشت روژی دهر وشت بولای جادوو بازه که، وانهی جادوو بازی له لای ده خویند، ره بهن (راهیب = صوفی = خواناس) یکی له پریگادا بوو، له لای داده نیشت و گوپی له قسه کانی دهگرت و قسه کانی زور به دل بوو، جا سکا لای نه م حاله ی له لای خودا ناسه که کرد. نهویش ته گیری بو کرد و پیی گوت: له مه ولا

ئەگەر مەترسیت لە جادوو بازەكە ھەبوو، ئەوا بۆل: لەمالەووە دوایان خستەو درەنگیان بەسەر ھێنام، وە ئەگەر ترست لەمالەووە ھەبوو بۆل: جادوو بازەكە دوای خستە!!

ئیتەر ھەتا ماوہیەك لەسەر ئەم ھالە مایەوہ، ھەتا رۆژی ماریکی ھەفیانی بینی، رینگەى لە ریبوار بردبوو بەست. كۆرەكە گوتى: ئەمپۆ تاقى دەكەمەوہ، بابزانم كە ئایا جادووگەرەكە باشترە یان خوا ناسەكە، وە دەردەكەوئ كە رینگەى كامیان دروستو راستە!

ئەوجا بەردیكى ھەلگرتو گوتى: خودایە! ئەگەر كارى خواناسەكەت خۆشتر دەوئ، لەكارى جادووگەرەكە، ئەوا بەم خڕكە بەردە ئەم دەعبایە بكۆژە، ھەتا رینگەكە بكریتەوہ بۆ ئەم خەلكەو بڕۆن بەرپینگەى خۆیاندا، وە پەلە بەردەكەى پیاذا كیشاو مارەكەى كوشتو رینگەكە بەربوو، خەلكەكە روشتن بە رینگەى خۆیانەوہ، ئەنجا كۆرە فەقیكە چوو بۆلای صوفیلەكەى مامۆستای و باسەكەى بۆى گێرپایەوہ، ئەویش پێى فەرموو: ئەى كۆرى خۆم! ئەمپۆ تۆ لەمن باشترى، ئەوہتانی لەسایەى خوداوہ گەشتیت بەم پایە بەرزە، بەلام بزانی كە فەرمانى خودا وایە تۆ تاقى دەكریتەوہو تووشى دەردى سەرى دەبى، جا ئەگەر دووچارى تاقىكرەنەوہ بوى، راستى لەمن مەلئ و ناوى من مەھینە. ئیتەر رۆژ بەرپۆژ كۆرەكە كارى گەورەترى دەكرد، ھەتا واى لێھات، بەفەرمانى خودا، كۆپىرى سكوماى چاك دەكردەوہو بەلەكى خۆش دەكردەوہو، دەرمانى ھەموو دەردىكى تری دەكرد.

لەوسەردەمەدا وەزیری پاشا كۆپەر دەبى و ناوبانگى كۆرە فەقى دەبیست و بە دیارى و دەسەنەپەكى زۆرەوہ دەچى بۆلای و پێى دەلئ: ئەم ھەموو دیاریانەم ھیناوە بۆت، ئەگەر چاكەم بكەیتەوہ گشتى بۆ خۆت. ئەویش دەلئ: من كەس چاك ناكەمەوہ، ھەر خودای مەزن چارەو شىفا دەداو نەخۆش چاك دەكاتەوہ، بەلام ئەوہندە ھەپە ئەگەر موسوئمان ببیت و باوەر بكەى بە خودای گەورە، ئەوا منیش بۆت دەپارێمەوہو خودايش چاكت دەكاتەوہ.

ئەوسا وەزیری ھاوئەشیانی پاشا باوەر دەھێنێ و خودا چاوی چاک دەکاتەو، ئەوجا وەك جاری جاران چوو لە کۆڕو مەجلیسی پاشادا، دانەنیشی، پاشان پێی دەلێ: کێ چاوتی چاک کردەو؟ دەلێ: خودا، دەلێ: بۆ تۆ بێجگە لەمن خودایەکی تەرت ھەبێ؟ وەزیر گوتی: خودای من و خودای تۆ یەك کەسە، کەناوی یەزدانی پاکە، تۆیش ەبەدو بەندەییەکی وەك من!

جا پاشا دەگێرێ و ھەر سزاو ئەشکەنجەیی دەدا، ھەتا راستی لە کۆرەکە دەدا، جا کۆرە فەقێکە دەھێنێ، پاشا پێی دەلێ: ئەی کۆرە! چۆن جادووگەرێکت ئێ دەرچوو! ئەوھتا کوێری سەمەک و گول چاک دەکەیتەو و بەئەك خۆش دەکەیتەو و ئەمە دەکەیت و ئەو دەکەیت، بەراستی گەشتوو بە پایەییەکی بەرز لە زانستی جادووگەریدا.

کۆرەکەیش گوتی: من لەخۆمەو کەس چاک ناکەمەو، ھەر خودای گەورە ھەموو نەخۆش و دەرەدارێ چاک دەکاتەو، ئەوێ کە لەدەست من بێت: ئەوئەندەبە نزا لەخودا دەکەم و لێی دەپارێمەو، جا پادشا ئەویشی گرت و دەپخاتە ژێر ئازارو ئەشکەنجەو چەرە سەریی دەدا، ھەتا راستی لە مامۆستا خواناسە راھیبەکەیی دەدا!

جا راھیبەکەشیان ھێنا، پێی دەلێن: واز لەم ئایینە بەینە. ئەویش رازی نەبوو، جا پادشا فەرمان دەدا، بە شەقە مشار لە تەوقی سەریەو دەیکەن بەدوو لەتەو، کەرەکانی یەکیکیان دەکەوێ بەم دیوداو ئەوی تریان دەکەوێ بەو دیودا!

ئێنجا ھاوئەمەکەیی پاشایان ھێناو داویان لەویش کرد، کە کافرو بێ باوەر بێتەو، بەلام رازی نەبوو، کەبۆ لالوێچێ خوێن دینی بفرۆشی، جا پاشا بەدەستی خۆی مشاری دانا لەسەر تەپلی سەری و کردی بەدوو پارچەو و پارچەکانی ئەویش کەوتن بەم دیوو ئەو دیودا!

ئەوجا کۆرە فەقێیان ھێناو پێیان گوت: واز لەدینی خۆت بەینە، ئەویش قەبووێ نەکرد، جا پادشا کۆرەکەیی دایە دەستی چەند کەسی لە دەست و پای

خوی و گوتی: برۆن بیبهن بۆسر لووتکهی ئهو کیوه، ئهگهر له ئایینهکهی خوی پهشیمان بۆوه ئهوا باشه، ئهگینا له لووتکهی شاخهکهوه بیخهنه خوارهوه، جا کاتی دهیبهن و سهری دهخهنه سهر چیاکه، کورهکه لهخودا دهپاریتهوه و دهلی: خودایه! خۆت چۆن بهباشی دهزانی ئاوا ئهمانهم لهکۆل بکهروهه، ئیتر کیوهکه دهکویته لهرز لهرزو ههموویان له ماهی زهردهکه ههلهدهیڕین و ههپروون ههپروون دهبن و دهمرو، کوره فهقی بهپی دهگهپریتهوه بۆلای پاشا، پاشا پیی دهلی: ها دیمانهت بهخیر! هاوړیکانت کوان چییان بهسهر هات؟ دهلی: خودا بۆ خوی چاری کردن و لهکۆلمی خستن!

ئهمجار پادشا کوره دمداته دهستی دهستهیهکی تر، له یارانی خوی و دهلی: له کهشتیهکدا بیبهن ههتا دهیبهنه ناو نیڕینه و ناوهراستی دهریا، لهوئ ئهگهر کافر بۆوه پهشیمان بۆوه ئهوا باشه، دهنه تووپی بدنه ناو شهپۆلی دهریاکهوه، لهپری کورهکه دهلی: خودایه! خۆت چۆنی بهباش دهزانی ئاوا ئهم نامهردانهم لهکۆل بخهروهه. ئیتر کهشتیهکه ههلهدهگهپریتهوه ههموویان له ئاوهکهدا دهخنکین، تهنیا کوره فهقی رزگاری دهبی و رهپو راست و قیت و قنج بهبی بهلا دیتهوه بۆلای پاشا، پاشایش به قینهوه پیی دهلی: ئهوه هاوړیکانت کووان؟ دهلی: خودا چاری کردن و لهکۆلمی خستن، ئهوجا کورهکه به پادشا دهلی: ئهگهر دهنهوی من بکوژیت ئهوا من چیت پی دهلیم ئهوه بکه، دهلی: ئادهی بلن، چی بکه؟ دهلی: له دهشتیکا ههموو خهلهکهکه گرد بکهروهه و من بهلقی داریکا ههلبواسه، تیری له تیردانهکهی خۆم دهریینه و لهناو مائی کهوانهکهدا دایبنی و بلن: بهناوی یهزدانی خودای ئهم کوره، ئهنجا تیرهکه بهاوژره بهرهو من، کاتی ئهمهت کرد، ئهوسا من دهکوژیت.

جا پاشا کورهکه چی پی گوت جی بهجیی کرد، ئینجا لهبههر چاوی جهماومرهکه گوتی: بهناوی یهزدانی خودای ئهم کوره، ئینجا تیرهکهی تی گرت و تیرهکه دای له لاجانگی و کورهکه دهستی خوی نایه سهر شوینی تیرهکه و مرد!

ئيتەر جه ماورده كه و عه شاماته كه، كاتئ ئه مه يان چاو پي كه وت، گوتيان: باومرو ئيمانمان به خوداي ئه م كورپه هيئا، باومرو ئيمانمان به خوداي ئه م كورپه هيئا، ئه و جا به پادشايان گوت: ئه و دى كه تو لئي دهرساي، روويداو قه و ماوه. ئه و دتا ئه و خه لكه موسولمان بوون!

ئيتەر پادشا فه رمانى دا خه نده كيان هه لكه ند، له سه ر دهرگاي كو لانه كان و ئاگرى كه و ره كه و رديان تيا ده كردنه و وه فه رمانى دا: كه هه ركه سى نه گه راپيه وه بو سه ر ئاييىنى پاشا بيخه نه ناو ئه و ئاگره سوورده و، جا ئه وانيش وايان كرد: تا ژنى هات مندا لئيكى ساواى پى بوو، له قه راخ چاله ئاگره كه ئيستىكى كردو گه راپيه وه دوا وه نه ويوست بچي ته ناوى، به لام مندا له كه ي هاته زمان و پيى گوت: دايه! بچوره ناوى و ئارام بگره له بهر ئه م باره داو ددان به خو تدا بگره، چونكه تو له سه ر حه ق و راستيت!). {تاج/٤، زنجيره: ٦٨، ژماره: ٤٢٠٩ - سوورده تى بورو وچ}.

روونكر دئه وه:

صوهه يى كورى سه ننانى كورى خاليدي موصلى، پاشان رو مى، پاشان مه ككه يى، پاشانتر مه دينه يى، له موسولمانه هه ره پيشينه كانه، له پيناوى خوداو پيغه مبه رو ئيسلاما، ئه شكه نجه و ئازارى زورى چه شتو وه، صوهه يى به رده گه ز عه ربه، به منالى رو م ديلي ده كهن، له بهر ئه وه زمانى ئه وان باشتر فيرده بى، باوكى صوهه يى، يا مامه ي، كاربه ده ستى كيسرا ده بى، له سه ر شارى (الأبله) هه وار گه يان له خاكى موصل بو وه، سوپاى رووم هي رش ده به نه سه ر ناو چه كه، صوهه يى ديل ده كهن، جا له ناو ئه واناو له ناو رو ما گه و ره ده بى و په روه رده ده بى، جا له بهر ئه وه زمانى ئه وان باشتر فيرده بى و ناو دهر ده كا به صوهه يى رو مى!!

هه تا هو زى كه لب ده يكرن و ده يه ينن بو مه ككه، له وى عه بدو للى كورى جه دعان ده يكرى و ئازادى ده كا، له گه ئيدا له مه ككه ني شته جى ده بى، هه تا ئيبنو جه دعان ده مرى، ئه و جا صوهه يى (رمزاي خوداي لى بى) كوچ ده كا بو مه دينه، له مانگى ره بى عى يه كه ما له قه باء، بهر له وه بچي ته ناو مه دينه وه، به خزمه تى پيغه مبه ر

(دروودی خودای لسمر بی) دهگات، وه ئامادهی شه‌ری به‌درو شه‌رگاگانی تری پاش به‌دریش له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا ده‌بی، له‌ریزی له‌شکری ئیسلاما.

واقیدی ده‌فه‌رموئ: صوه‌ه‌یب و عه‌مما‌ری کو‌ری یاسیر، له‌یه‌ک روژدا موسو‌ل‌مان بوون، ده‌ل‌ئین: صوه‌ه‌یب ده‌فه‌رموئ: له‌پ‌یش ئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر ببی به‌ پی‌غه‌مبه‌ر من ه‌ر ه‌او‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بووم.

پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسمر بی) ده‌فه‌رموئ: (که‌سی باوه‌ری ته‌واوی به‌خودا و به‌ روژی دوا‌یی ه‌یه، با وه‌ک چو‌ن من‌الی خو‌ی خو‌ش ده‌وئ، ئاوا صوه‌ه‌یبی خو‌ش بوئ!).

صوه‌ه‌یب له‌ ته‌مه‌نی ه‌ه‌فتا سالی‌دا له‌ مه‌دینه‌ مردووه، سه‌عدی کو‌ری ئه‌بو وه‌ه‌ق‌اص نو‌ی‌ژی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کردووه، کو‌ره‌کانی صوه‌ه‌یب که ئه‌مانه‌ن: ه‌مه‌زه، سه‌عد، صالح، سه‌فی، عباد، عو‌ثمان، ه‌بیب، مو‌حه‌مه‌د، ه‌ه‌موویان فه‌رمووده‌یان له‌ باوکیانه‌وه‌ گ‌ی‌راوه‌ته‌وه‌ (ره‌زاو ره‌حه‌ته‌ی خودا له‌ه‌ه‌موویان بی).

ژماره	ناوی خاوه‌ن ژبیانامه یا باب‌ه‌ت	ژماره‌ی فه‌رمووده‌که
۲۳۶	زه‌ینه‌بی بنت جه‌ش	۱۹۸۷
۲۳۷	عه‌مری کو‌ری ئه‌خطه‌ب (أبو زید)	۱۹۹۵
۲۳۸	ئه‌حه‌نه‌فی کو‌ری قه‌یس (أبو بحر / تابعی)	۲۰۰۵
۲۳۹	المستورد القرشی = المستورد بن ش‌ءاد	۲۰۲۶
۲۴۰	مووسای کو‌ری عوله‌یی	۲۰۲۶
۲۴۱	نافع بن عتبه	۲۰۲۸
۲۴۲	عو‌روه‌ی کو‌ری مه‌سه‌عوودی ئه‌قه‌فی	۲۰۵۲
۲۴۳	ئیب‌نو صه‌ییاد سکر‌تی‌ری ده‌ج‌جال	۲۰۵۲
۲۴۴	فاطیمه‌ی ک‌چی قه‌یسی فه‌هریه	۲۰۵۴

۲۰۵۴	عەبدوللاي كوپرى ئوم مەكتووم	۲۴۵
۲۰۵۸	هيشامى كوپرى عاميرى كوپرى ئومەييەى ئەنصارى	۲۴۶
۲۰۵۸	عاميرى كوپرى ئومەييەى ئەنصارى	۲۴۷
۲۰۸۰	عەمرى كوپرى عەوفى ئەنصارى	۲۴۸
۲۰۸۵	عوتبەى كوپرى غەزوان	۲۴۹
۲۰۸۷	نويژه بارانه له بياره	-
۲۰۹۳	صوصەيبى رۆمى	۲۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه‌ی گه‌وره‌یی قورئانی پیروژ

کتاب فضائل القرآن

بروانه: ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/ ۴ زنجیره/ ۶۹ له‌ژاماره:
(۴۹۸۱-۱۷۲۲ فتح الباری) هه‌تا ژماره: (۱۷۴۲ تجرید = ۵۰۶۰ فتح الباری + ریاضی
صالحین/ ۳ ز: ۱۸۰ ژماره/ ۹۹۱ هه‌تا زنجیره/ ۱۸۴ ژماره/ ۱۰۲۳ + تاجول ئوصول به‌کوردی،
به‌رگی چواره‌م، لاپه‌ره/ ۳ چاپی چواره‌م، زنجیره/ ۷۶ له‌ژماره (۳۵۹۰) دوه هه‌تا
لاپه‌ره/ ۶۰۴، ژماره/ ۴۲۳۸ هه‌تا زنجیره/ ۹۲).

۱۶۶۰- باسی گه‌وره‌یی سووره‌تی فاتحه، که داده‌نری به‌دییچه‌ی قورئان

(۱۸۷۴-۱۸۷۹)

باب: فی فاتحة الكتاب

۲۰۹۴- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَيْنَمَا جِبْرِيلُ قَاعِدٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمِعَ نَقِيضًا مِنْ فَوْقِهِ فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: هَذَا بَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فُتِحَ الْيَوْمَ، لَمْ يَفْتَحْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ، فَنَزَلَ مِنْهُ مَلَكٌ فَقَالَ هَذَا مَلَكٌ نَزَلَ إِلَى الْأَرْضِ لَمْ يَنْزَلْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ فَسَلَّمَ وَقَالَ: أَبْشِرْ بِنُورَيْنِ أُوتِيْتَهُمَا لَمْ يُؤْتِيَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ لَمْ تَقْرَأْ بِحَرْفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيَتْهُ. (الحديث/ ۱۸۷۴ = ۱۸۴۶ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

ئیبنو عه‌باباس (ڕه‌زای خودا له‌خۆی و له‌باوکی) فه‌رمووی: جارێ جوهرائیل (دروودی خوای له‌سه‌ربێ)

له‌لای پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) دانیشتبوو، له‌وکاته‌دا وه‌ک دهرگا‌بکریته‌وه،
چیره‌یه‌کی له‌ژوور سه‌ره‌وه‌ بیست، جوهرائیل (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) سه‌ری هه‌ڵپ‌ری و
فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ چرکه‌ی دهرگا‌یه‌کی ئاسمان بوو، ئه‌ومتی هه‌یه‌ نه‌کراوته‌وه،
ئه‌مه‌رۆ نه‌بێ، فريشته‌یه‌کی لیوه‌ هاته‌ خواره‌وه). جوهرائیل (دروودی خوای له‌سه‌ربێ)
فه‌رمووی: (ئه‌م فريشته‌یه‌ش ئه‌مه‌رۆ نه‌بێ قه‌ت دانه‌به‌زیوه‌ بۆسه‌ر زه‌وی، جا

فریشته که سلاوی کردو فهرمووی: ئه‌ی موحه‌مه‌ده! موژده‌بی لیت، خودا دووچرای زۆر روناکی داوه به‌تۆ، که له‌پیش تو‌دا شتی وا نایابی به‌هیچ پیغه‌مبه‌ریکی تر نه‌به‌خشیوه، یه‌کێکیان سوورته‌ی فاتیحایه، که دیباچه‌ی قورئانه، ئه‌وی تریان ناخرو ئۆخری کلکه‌ی سوورته‌ی به‌قه‌ریه، که ئه‌م سێ ئایه‌ته‌ن:

{لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يَحٰسِبْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ، اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ، لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ} (سورة البقرة – الآيات ٢٨٤-٢٨٦).

ئه‌وجا فه‌رمووی: (هه‌رشتی له‌م دوو سوورته‌ی بخوینیت پاداشی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریت). (تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی چواره‌م، زنجیره‌ ٨١/ه ژماره‌ ٣٦٣/ – باسی که‌وره‌یی سوورته‌ی فاتیحه‌و....) + (ریاضی صالحین/ ٣/ ز ١٨٠/ ز ١٠٢٢).

١٦٦١- باسی خویندنی قورئان و سوورته‌ی به‌قه‌ره‌و سوورته‌ی ئالی عیمران (١٨٧١-١٨٧٣)

باب: فی قراءه القرآن وسورة البقرة وآل عمران

٢٠٩٥- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « اِقْرَءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي لِأَصْحَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ، اِقْرَءُوا الزُّهْرَاوَيْنِ الْبَقْرَةَ وَآلَ عِمْرَانَ فَإِنَّهُمَا يَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَايَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ يُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا ». ثُمَّ قَالَ « اِقْرَءُوا الْبَقْرَةَ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبُطْلَةُ ». قَالَ مُعَاوِيَةُ: بَلَّغْنِي أَنَّ

البَطْلَةُ السَّحْرَةُ». (الحديث ١٨٧١ صحيح مسلم بشرح الإمام النووي ترقيم: الشيخ خليل مأمون شيحا = ١٨٤٣ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

ئەبو ئومامەى باھىلى (پەزىلەتلىك خەلىپە) فەرمانى: بىستەم لەپىغەمبەر (دروودى خەلىپە) دەپىغەرموو: (قورئان بخوین، چونکە لەپەرۆزى ھەستەنەو، کەناودارە بەرپەرۆزى قىيامەت قورئان تەشرىف دەھێنێ، دەبێ بەتەکاكار بۆ ھاوڕێیانى خۆى، کە ئەوگەسانەن لەجىھاندا ڕەفت و گەڕى پێ دەکەن، ئەم دوو سوورەتە درەخشانە بخوین، واتە: سوورەتى بەقەرە سوورەتى ئالى عىمران، کەناو بانگیان دەرکردوو بەزەھراوین، واتە: دووچراى درەخشان، چونکە ئەو دوو سوورەتە لەپەرۆزى ژینەو (قىيامەت) دا کەدێن لەدوو پەلە ھەور دەکەن، یا لەدوو سابات دەچن، یاوەک دوو پۆل مەل و ڕەو بەلەندەوان، کەلە ھەوا ریز دەبەستەن و بەلەندەوان، ھەلە لەسەر دوستان و یارانى خۆیان دەکەنەو لەسەریان ھەل دەدەن بەتایبەتى سوورەتى بەقەرە بخوین، چونکە بەراستى وەرگرتن و خویندن ئەم سوورەتە پیت و فەرمان بەرکەتەو، لەکەس چوونى جێى داخو خەفەتە، سەرەراى ئەوھەش جادوو بازانیشت دەرفەتەى نایەن، ئەو لەبەرى بێ، یابە نووسراوى ھەلە بگەڕێ، سیحرو جادوو گەڕێ. (تاج ٤/ ٨١ ز/ ٣٦٣٢) + (ریاض ٣/ ١٨٠ ز/ ٩٩١، ٩٩٢ — گەورەمى قورئانخویندن).

١٦٦٢- باسى گەورەمى نایەتە لکۆرسى (١٨٨٠-١٨٨٢)

باب: فضل آية الكرسي

٢٠٩٦- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟». قَالَ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟». قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ. قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي وَقَالَ: «وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ». (الحديث ١٨٨٢ صحيح مسلم بشرح الإمام النووي، ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا =

۱۸۵۴ فم = فن = فتح الملهم شرح صحیح مسلم. أبوداود. صلاة: ۱۶۶۰. تحفة الأشراف: (۳۸).

نوبه‌ییه‌ی کوری کعب (په‌زای خوی لئ بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوی له‌سهرین) فه‌رمووی پی‌م: ئه‌ی باوکی مۆنذیر! ئایا دهمزانی له‌وقورئانه‌ی که‌له‌به‌رته‌ کام ئایه‌ته‌ی که‌ورمه‌ره؟ گوتم: خوداو پی‌غه‌مبه‌ر باشتر دهمزانن، فه‌رمووی‌هوه: ئه‌ی ئه‌بومۆنذیر! ئایا دهمزانی له‌و قورئانه‌ی که‌له‌به‌رته‌ کام ئایه‌ته‌ی که‌ورمه‌ره؟ گوتی: گوتم: ئایه‌ته‌لکورسی که‌دمه‌فه‌رموی: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} (سورة البقرة، الآية ۲۵۵).

واته: خودای راست و دروست ته‌نیا‌یه‌زدانی پاکه، خودایه‌کی زیندووی نه‌مه‌ره، هه‌ربووه‌و هه‌رده‌بئ، بئ سه‌ره‌تایه‌و بئ کو‌تا، خودایه‌کی پایه‌دار و پاوه‌ستاو و پاگری هه‌ردوو جیهانه‌و، مایه‌ی بوون و مان و مانه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌که، خودایه‌کی بئ چوونه‌و دووره له‌نیشانه‌ی دروستبوون (سیفه‌تی خودووت). له‌به‌ره‌وه‌ نه‌ و نه‌وز ده‌یگری و نه‌خه‌وی لئ ده‌که‌وی، به‌که‌م و زۆر فه‌رامۆشی به‌سه‌ردا نایی، سه‌رو خوار، ناسمان و زه‌وی، به‌مانگ و خو‌رو کاکه‌شانه‌وه، هه‌مووی هی ئه‌وه‌و، مو‌لک و سامانی خو‌یه‌تی و خو‌ی خاوه‌نیه‌تی و خو‌ی پاشای ده‌ستبه‌ره‌لایه‌تی و چی چه‌زکا لئی ده‌کاو که‌س مافی ئه‌وه‌ی نییه‌ که‌ بلن له‌ل!.

کئ راده‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه که‌به‌بئ مو‌لته‌ت و فه‌رمان و په‌زای خو‌ی که‌ بو‌یرئ تکا بکا له‌لای ئه‌و پاشا بئ باک و به‌سام و شکۆیه، بو‌ که‌سیکی تر، مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی خو‌ی و خو‌ی ری‌گه‌ بدا؟ خودای که‌وره هه‌مووشتی دهمزانی، هیچی لئ گوم نابئ، دووری و نزیکی و پا‌بوورد و ئیستا و داهاتوو، هه‌مووی بو‌ زانستی ئه‌و چون یه‌که، ناگای له‌به‌رودوای دروستکراوانی خو‌یه‌تی، به‌لام دروستکراوان په‌ی به‌هیچ شتی له‌زانستی خودا نابهن، مه‌گه‌ر خودا خو‌ی خواستی له‌سه‌ر ئه‌وه‌بئ که‌په‌ی به‌وشته

بهرن، تهختی باره‌گای خوداو دندی ئه‌وه‌نده مه‌زن و گه‌وره‌و گوشاده، به‌فه‌ره‌حی جیی هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی تیا ده‌بیته‌وه. واته: ئه‌م بوونه‌وه‌ره سه‌رو خوارو دنیاو قیامه‌تی له‌چاو عاله‌می کورسیدا، که‌جیهانیکی تایبه‌ته‌و هه‌رخودا خۆی ده‌زانئ چیه‌و چۆنه، وه‌کوو تنۆک به‌ده‌ریا وایه، راگرتن و پاراستنی ئه‌م دوو جیهانی ئاسمان و زه‌وییه که‌مترین ئه‌رک و شه‌که‌تی و گرانی ناخاته سه‌رشانی گه‌وره‌یی خودا، له‌پراستی دا گه‌وره‌ی به‌پراستی که‌خواه‌نی پایه‌به‌رزنی پراسته‌کی بی، به‌س خودایه، پایه به‌رزنی و گه‌وره‌یی دروستکراوانی هه‌مووی مه‌جازیه‌و و بی‌شان و بی‌نیشانه).

ئوبه‌یی گوتی: که‌من وام گوت، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سه‌ری) ده‌ستی دا به‌سینگمداو فه‌رمووی: (ئافه‌ریم بۆخۆت، به‌خودا پێکات، که‌واته عیلمت پی‌رۆزبی و زانست نۆش بی، ئه‌ی باوکی مونزیر!).

(تاجول ئوصول/ ٤/ ز/ ٨٢/ ژ/ ٣٦٣٥ - گه‌وره‌یی ئایه‌ته‌لکورسی و ...) + (ریاض/ ٣/ ز/ ١٨٠/ ژ/ ١٠١٩).

١٦٦٣- باسی گه‌وره‌یی کۆتاییه‌کانی سووره‌تی به‌قه‌ره (١٨٧٤ - ١٨٧٩)

باب: فی خواتیم سورة البقرة

٢٠٩٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَنْ قَرَأَ هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَاهُ ». (الحديث ١٨٧٧ شيخا = ١٨٤٩ فم . تجريد البخاري/ ٤/ رقم/ ١٥٣٤ = ٤٠٠٨ فتح الباري أطرافه في/ ٨/ ٥٠٠٩، ٥٠٤٠، ٥٠٥١. أبوداود. صلاة: ١٣٩٧. ترمذي. فضائل القرآن: ٢٨٨١. ابن ماجه. إقامة الصلاة: ١٣٦٨. تحفة الأشراف: ١٠٠٠).

ئهبو مه‌سه‌وودی به‌دری (په‌زای خۆی لئ بی) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خۆی له‌سه‌ری) فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سێ به‌شه‌و دوو ئایه‌ته‌که‌ی کۆتایی سووره‌تی به‌قه‌ره بخوینئ،

ئەو شەوئە ئەوئە بەسە). (ریاضی صالحین ۳/ ز ۱۸۳/ ژ ۱۰۱۷) + (تاج/ ۴/ ز ۸۲/ ژ ۳۶۳۹
 — گەورەیی ئایەتە لکوری و ...).

روونکردنەو:

۱- ئەمە دوو ئایەتە کە یە:

{آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} (سورة البقرة- ۲ - ۲۸۵-۲۸۶).

۲- تەفسیری ئەم دوو ئایەتەم بە کوردی لە کۆتایی تەفسیری سوورەتی بەقەرەدا،
 لە تاجول ئوصول دا نووسیوە: (تاج/ ۴/ ز ۳/ ژ ۲۷۵۲) بۆ کەسێ بفرموی بەهرە ی لێ
 وەر بگرێ، مایە ی رحمەتە بۆ هەموومان.

۳- لە تاجول ئوصول دا دفرموی لە شەرە کە ی دا لەباسی گەورەیی
 ئایەتە لکوری دا (تاج/ ۴/ ز ۳/ ژ ۲۷۵۲).

أ- کەسێ کە لە مال دەر دەچێ بیخوینێ لە نامان و پەناو دەستە بەری خودا دا
 دەبێ تادە گەرێتەو.

ب- لە هەر مایکا بیخوینێ شە یاتینی تا (۳۰) سی پۆژ توخنی ئەو ماله ناکەون،
 جا دوو بازیش، ج پیاو، ج ژن، تا چل شەو ناچنە ناو ئەو ماله. ئە ی عەلی! فیری
 مال و منال و خیزان و دەر و دراوسی خۆتی بکە، ئایەت لەو گەورە تر لە ی خوداوە
 دانە بەزیو.

ج- هەر کەسێ لە پاش هەموو نوێژێ بیخوینێ، هەر کە مرد، یە کسەر دەچیتە
 بەهەشت.

د- که سئ بیخوینئ کاتئ دهچیته سهر نوینی نوستن، خودای گهوره، نه من و ناسایش و هیمنی ددها به خوی و هاوسای و هاوسای هاوسای و چهن مائیکی تریش له دهورو بهری.

ه- قورئان فه رمایشتی خودایه، له بهرئه وه سهرگوئ و سهرگه وره و سهرودری هه موو قسه و فهرمووده یه که، سهرگوئی قورئانیش سوورتهی به قهریه، سهرگوئی سوورتهی به قهریش ئایه ته لکورسیه!

۱۶۶۴- باسی گه وره یی سوورتهی که هف (۱۸۸۲-۱۸۸۰)

باب: فضل سورة الکھف

۲۰۹۸- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عَصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَكَذَا قَالَ هِشَامُ الدُّسْتَوَانِيُّ عَنْ قَتَادَةَ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ «مَنْ حَفِظَ مِنْ خَوَاتِيمِ سُورَةِ الْكَهْفِ». وَقَالَ شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ «مِنْ آخِرِ الْكَهْفِ». (الحديث ۱۸۸۰ شیحا = ۱۸۵۲ فم).

ئه بو ده رداء (پرمزای خوای لئ بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوای له سهریئ) فهرمووی: هه رکه سئ ده نایهت له سهرتهای سوورتهی که هه وه له بهر بکا و بهر ده وانی له بهر بیخوینئ، خودای گهوره له نازاوهی ججال ده یار یزی). (تاج/ ۴/ ز/ ۸۴/ ژ/ ۳۶۴۳) + (ریاضی صالحین/ ۳/ ز/ ۱۸۰/ ژ/ ۱۰۲۱).

۱۶۶۵- باسی گه وره یی خویندنی (قل هو الله أحد) (۱۸۸۳-۱۸۸۷)

باب: فضل قراءة (قل هو الله أحد)

۲۰۹۹- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَيَعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثُلُثَ الْقُرْآنِ». قَالُوا: وَكَيْفَ يَقْرَأُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ قَالَ «(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) يَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ». (الحديث ۱۸۸۳ شیحا = ۱۸۵۵ فم).

ئه بو ده رداء (پرمزای خوای لئ بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوای له سهریئ) فهرمووی: (کهستان ده توانن که سئ یه کی قورئان له شه ویکا بخوینن؟).

گوتیان: ئەی پیغممبەری خودا! لەکوێ دەتوانی بەشەوێ سییهکی قورئان دەور بکاتەوه؟

فەرمووی (دروودی خۆی لەسەرب): (دەبزانن سوورەتی (قل هو الله أحد) هاوتای سییهکی قورئان دەکات). (تاج/ ۴/ ز ۹۰/ ژ ۳۶۶۱ - ش/ ت = تەجریدی بوخاری/ ۴/ ژمارە/ ۱۷۲۹ = ۵۰۱۵ فتح الباری + ریاض/ ۳/ ز ۱۸۳/ ژ ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲).

روونکردنەوه:

مەبەست لەم جوړه فەرموودهیه، هاندانی موسولمانانە لەسەر گرنگیدان و بایه‌خدانی پتر بەلەبەر کردن و خویندنی ئەم جوړه سوورمتو ئایەتانه، بەلام بەهیچ جوړی مەبەست ئەوه نییه کە هەرکەسێ سێ جار سوورەتی (قل هو الله أحد) بخوینێ بەقەدخەتمەیهکی تەواوی قورئان خیری دەکات، چونکە ئەگەر وابێ کەس خەتمی قورئانی نەدەکرد. بەندە ی هەزار وای بۆدەچم، ئەم جوړه موژدانە بۆ گشت کاتی نییه، بەلکوو بۆ هەندێ کاتی تایبەتە وەک:

۱- کەسێ لەسەر نوین ڕاکشاو، دەیهوێ بەدەم قورئانخویندەوه خەوی لێبکەوێ، لەکاتی وادا، بەردەوام بێ لەسەر خویندنی سوورەتی ئیخلاص.

۲- بۆ موسولمانی نەخویندەوار، بۆکەسێ خەتمی (قل هو الله) بکات، بۆکەسێ قورئانی لەبەر نەبێ و موصحەفی لەلانەبێ. (بروانه: تەجریدی بوخاری/ ۱/ ژمارە/ ۱۵۹ = ۲۱۶ فتح الباری برگی/ ۳).

۳- کەسانی تر قسە ی زۆریان لەم بابەتە کردووه، بەلام دوور نییه، کە ئەم بۆچوونانە گشتیان راست بن، هەریه‌که‌یان لەروویه‌که‌وه.

۲۱۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ، وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَخْتِمُ بِ(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) فَلَمَّا رَجَعُوا ذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ « سَلُّوهُ لَأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟ ». فَسَأَلُوهُ فَقَالَ: لِأَنَّهَا صِفَةُ الرَّحْمَنِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَقْرَأَ بِهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «

أَخْبَرُهُ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّهُ». (الحديث ۱۸۸۷ شیحا = ۱۸۵۹ ف.م. تجرید البخاری / ۵ رقم: ۲۱۲۵ = ۷۳۷۵ فتح الباری. راجع: رقم: ۱۷۲۸ تجرید = ۵۰۱۳ فتح الباری).

عائیشه (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهرین) جاری پیاویکی کرد به‌سهرکرده‌ی له‌شکریک و ناردنی بۆغه‌زا، پیاوه‌که گشت جاری که به‌رنوێژی بۆ هاورپیکانی ده‌کرد، له‌کوژتایی قورئانخویندنی ناوبه‌رنوێژه‌که‌ی دا، سوورده‌تی (قل هو الله أحد) ده‌خویند، کاتی گه‌رانه‌وه بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهرین) ئه‌وه‌یان گیرایه‌وه بۆی.

فهرمووی (دروودی خوی له‌سهرین) له‌و پیاوه بپرسن بۆچی واده‌کا؟. کاتی هاوه‌له‌کانی لییان پرسی: بۆچی واده‌که‌ی؟ گوتی: چونکه ئه‌م سوورده‌تی ئیخلاصه صیفه‌تی رەحمانه‌و نیشانه‌ی خودای به‌خشنده‌و میهره‌بانه‌، له‌به‌رئه‌وه هه‌زده‌که‌م که‌هه‌میشه بیخوینم و له‌سه‌رده‌م نه‌که‌وێته خواره‌وه.

خوشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهرین) فهرمووی: ده‌پی بلین خودایش ئه‌وی خوش ده‌وی؟

(تاج/ ۴/ ز ۹۰/ ژ ۳۶۶۳ - گه‌وره‌یی (قل هو الله أحد) + (ریاضی صالحین/ ۳/ ز ۲۸۳/ ۱۰۱۳ - هاندان له‌سه‌رچهند سوورده‌تی).

۱۶۶۶- باسی گه‌وره‌یی خویندنی سوورده‌تی (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) (۱۸۸۸-۱۸۹۰)

باب: فضل قراءة المعوذتين

۲۱۰۱- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَمْ تَرَ آيَاتِ أَنْزَلَتْ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِثْلُهُنَّ قَطُّ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)». (الحديث ۱۸۸۸ شیحا = ۱۸۶۰ ف.م = فتح الملهم).

عوقبه‌ی کوری عامیر (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهرین) فهرمووی پیم: دزمانیت که‌ئه‌مشه‌و چهن ئایه‌تیکم بۆهاتوون، که هه‌رگیز شتی وا

گه‌وره‌و نایاب نه‌بینراوه، که‌ئهم دوو سوره‌ته‌ن. سوره‌تی (قل أعوذ برب الفلق) و (قل لأعوذ برب الناس). (تاج/۴ ز/۹۱ ژ/۳۶۷۲) + (ریاض/۳ ز/۱۸۰ ژ/۱۰۱۴).

۱۶۶۷- که‌سانی که‌خودای گه‌وره به‌هوی خزمه‌تی قورئانه‌وه، پله‌ی و پایه‌یان به‌رزده‌کاته‌وه. (۱۸۸۸-۱۸۹۰)

باب: من یرفع بالقرآن

۲۱۰۲- عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَبْدِ الْحَارِثِ لَقِيَ عُمَرَ بِعُسْفَانَ وَكَانَ عُمَرُ يَسْتَعْمِلُهُ عَلَى مَكَّةَ فَقَالَ مَنْ اسْتَعْمَلْتَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي فَقَالَ ابْنُ أَبِزَى. قَالَ: وَمَنْ ابْنُ أَبِزَى؟ قَالَ مَوْلَى مِنْ مَوَالِينَا. قَالَ: فَاسْتَخْلَفْتَ عَلَيْهِمْ مَوْلَى؟ قَالَ: إِنَّهُ قَارِئٌ لِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِنَّهُ عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ. قَالَ عُمَرُ: أَمَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ». (الحديث ۱۸۹۴ = ۱۸۶۷ م):

عامیری کوپی وائیله فه‌رمووی: نافیعی کوپی عه‌بدو له‌جاریت، له‌عوسفان گه‌یشت به‌عومه‌ری کوپی خه‌طاب، که‌ نافیع کارمه‌ندی عومه‌ر بوو، له‌سه‌ر شاری مه‌ککه له‌وکاته‌دا، عومه‌ر به‌نافیعی فه‌رموو: ئه‌ی نافیع له‌جیی خۆت کیت داناه به‌سه‌ره‌کشاری مه‌ککه، کاتی هاتیت بوئیره؟

فه‌رمووی: عه‌بدو ره‌همانی کوپی ئه‌بزام داناه له‌شوینی خۆم، عومه‌ر فه‌رمووی: عه‌بدو ره‌همانی کوپی ئه‌بزا کییه‌ وا من نایناسم؟ نافیع فه‌رمووی: دو‌ستیکی ئازاد کراوی بنه‌ماله‌ی ئیمه‌یه. عومه‌ر فه‌رمووی: به‌نده‌یه‌کی ئازاد کراوت کردوو به‌سه‌رو‌کشار، به‌سه‌ر دانیش‌توانی مه‌ککه‌وه، که‌زوربه‌یان خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی ناودارن، واته‌: چۆن کۆنه به‌نده‌یی ده‌ست ده‌دا بو‌سه‌رو‌کی شاره‌وانی شاری، که‌زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی خانه‌دان و به‌گژاده‌و پشتاو پشت ئازادو سه‌ربه‌ست بن؟

نافیع فه‌رمووی: ئه‌ی فه‌رمان‌ره‌وای موسو‌لمانان؟ من له‌به‌رئهم دوو ره‌وشته باشه‌ ئه‌و کۆنه‌به‌نده‌یه‌م کردوو، به‌ سه‌رو‌کی شاری مه‌ککه، چونکه‌ یه‌که‌م

قورئانخوینیکی چاکه و نامه‌ی خودای گهوره و سه‌روه‌ری به‌باشی خویندوو، دووهمیش فه‌رائیززانیکی چاکه و زانستی که له‌پوور دابه‌شکردن به‌جوانی ده‌زانی. عومه‌ریش (هم‌زاد و ده‌ممتی خودا له‌هم‌موویان بی) فه‌رمووی: ده‌ی کارئ بشت کردوو، چونکه موحه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوی له‌سه‌ربین) ده‌فه‌رمووی: به‌بیگومان که خودای گهوره و سه‌روه‌ر، کۆمه‌لانی خه‌لک، به‌هۆی خزمه‌تی ئه‌م قورئانه‌وه، که نامه‌ی خودایه، پایه و پله‌یان له‌هه‌ردوو جیهان دا به‌رزده‌کاته‌وه، وه‌هه‌روه‌ها پله و پایه‌ی کۆمه‌لانی خه‌لکی تر، به‌هۆی بی خزمه‌تی یان بو ئه‌م قورئانه‌ نزم و نه‌وی ده‌کاته‌وه؟. (ریاض/۳ ز/۱۸۰ ژ/۹۹۶).

۱۶۶۸- باسی گهوره‌یی فی‌رکردنی قورئان (۱۸۶۹-۱۸۷۰)

باب: فضل تعلیم القرآن

۲۱۰۳- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ فَقَالَ « أَتَيْكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلُّ يَوْمٍ إِلَى بَطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَارَيْنِ فِي غَيْرِ إِيْمٍ وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ؟ ». فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كُلُّنَا نَحِبُّ ذَلِكَ. قَالَ: « أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ وَثَلَاثِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ وَأَرْبَعٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ ». (الحديث ۱۸۷۰ شيعا = ۱۸۴۲ فم = فتح الملهم).

عوقبه‌ی کوپی عامیر (هم‌زاد خوی له‌سه‌ربین) فه‌رمووی: ئیمه له‌صوفه‌ بووین، که‌سه‌کۆیی بوو له‌ژیر ساباتیکا، له‌مزگه‌وته‌که‌ی مه‌دینه‌ بوو، میوانخانه‌ی هه‌ژاران بوو.

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ربین) هات بو‌ناومان، فه‌رمووی: کامتان چه‌زده‌که‌ن که‌هه‌موو روژی بچن بو‌شیوی بو‌طحان، یا برون بو‌شیوی عه‌قیق، وه‌له‌وی دوو و شتری مینگه‌ی دووگ قه‌وی به‌ینه‌وه‌ بو‌خوتان، به‌بی ئه‌وه‌ی که‌به‌هۆی ئه‌وه‌وه

تووشى تاوانى بىن لەلای خودا، يا تووشى دلپرەنجاندنى كەسوكارتان بىن و پەيوەندىي خزمایەتى بېسىن؟.

گوتمان: قوربان! ئەي پېغەمبەرى خودا! ھەموومان ھەز لەدەستكەوتى واباش دەكەين، كى بى ھەز لەخېر و بېرى وانەكات! ھەرمووى (دروودى خوای لەسەربى): دەسا ھەريەكى لەئىو، ھەر رۆژى بچىت بۆ مزگەوت، لەوى دوو ئايەت لەقورئان فېربى، كەنامەى خوداى تەوانا و مەزن و شكۆمەندە، ئەو لەدوو و شتر باشترە بۆى! وەسى ئايەت فېربى لەسى و شتر باشترە بۆى، ھەروا چوار ئايەت لە چوار و شتر باشترە بۆى، ئىتر ھەروا بۆمىرە، زياترى فېربوونى ئايەت لەزياترى دەسكەوتنى و شتر باشترە.

روونکردنەو:

١. صوففە سەكۆيەكى گەورە بوو، لەلای پشتى مزگەوتەكەى پېغەمبەرەو بوو، لەمەدینە لەسەرەتاو جىگەى ھەوانەوێ كۆچكارە ھەزارەكان بوو كە ژمارەيان لەدەورى ھەشتا كەس دا بوو، بەرە بەرە بوو بەمىوانخانەى ميانانى ئىسلام، كەبى ژن و مالى و منال بوون و سەلتەزەلام بوون، ژمارەيان جار بە جارێ دەگەيشتە دووسەد كەس، گەلى جارىش دەچوون بۆغەزا، يا پېغەمبەر (دروودى خوای لەسەربى) دەيناردن بەم لاو بەولادا، ھەتا موسوڵمانان فېرى قورئان بكەن، ژمارەيان كەم دەبوو.

٢. بوطحان ناوى شىوێكە لەمەدینە، لەبەرپانى و پۆرى پى دەلێن بوطحان چونكە (بطح) واتە: پەلى و پانىو پۆرى.

٣. عەقيق شىوێكە سى مىلى لەمەدینەو دوورە، جىگە بازارى فرۆشتنى و شتر بوو.

۱۶۶۹- نموونه‌ی که سَی قورئان بخوینِی و که سَی قورئان نه خوینِی (۱۸۵۷-۱۸۶۰)

باب: مثل من یقرأ القرآن ومن لا یقرؤه

۲۱۰۴- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرِّيحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ». (الحديث ۱۸۵۷ شیخا=۱۸۲۷ فم. تجرید البخاری/ ۴ رقم=۱۷۴۱، ۵۰۵۹، ۵۰۲۰، ۵۴۲۷، ۷۵۶۰ فتح الباری. أبوداود. أدب: ۴۸۳۰. ترمذی. أمثال: ۲۸۶۵. نسائی. إیمان: ۵۰۵۳).

نهبومووسای ئه‌شعه‌ری (ره‌زای خوای لی بِن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوای له‌سهر‌بِن)

ده‌فه‌رموئ: وین‌ه‌ی ئه‌و موسو‌ل‌مان‌ه‌ی که‌قورئان ده‌خوینِی و له‌هه‌مان کاتا کار‌ی پید‌ه‌کا وه‌ک لیمو‌ وایه، هه‌م بو‌نی خو‌شه‌و هه‌م تام‌ی خو‌شه، وین‌ه‌ی ئه‌و موسو‌ل‌مان‌ه‌ی که‌ قورئان زو‌ر نه‌خوینِی به‌لام کار‌ی پی‌ بکا، وه‌ک خورما وایه، هه‌رچه‌ند بو‌ی نییه‌ به‌لام تام‌ی خو‌شه، وین‌ه‌ی پیاوی دوو‌ پرووی قورئانخوین وه‌ک ری‌حانه وایه، هه‌رچه‌ند بو‌نی خو‌شه به‌لام تام‌ی تاله‌! وین‌ه‌ی دوو‌ پرووی قورئان نه‌خوینیش وه‌ک گوو‌ژا‌لک وایه، بو‌نی خو‌شی نییه‌و تامیش‌ی تال‌و ناخو‌شه). (تاج/ ۴ ز/ ۷۶ ژ/ ۳۵۹۲ - که‌وره‌یی قورئان) + (ریاض‌ی الصالحین/ ۳ ز/ ۱۸۰ ژ/ ۹۹۵).

روونکر‌دنه‌وه:

۱. ئوتروجه‌ میوه‌یه‌که‌ له‌جو‌ری لیمو‌یه، له‌عه‌ره‌بی ره‌شو‌کی دا پی‌ی ده‌لین (الکباد).
۲. ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌رئه‌وه، که‌ زه‌ربوله‌شه‌ل، بو‌ تی‌گه‌یشتنی ته‌واو له‌بابه‌ته‌که‌ کار‌ی په‌سه‌نده، وه‌ موسو‌ل‌مانان پایه‌ به‌رزو پایه‌ نزمان هه‌یه، وه‌هه‌لگرانی قورئان خاوه‌نی پله‌و پایه‌ی بلندن له‌لای خودا.

١٦٧٠- پلهو پایهی کهسی قورنانی رهوانه و کهسی که نه رک ده کیشی بۆ

رهوانکردنی (١٨٥٧-١٨٦٠)

باب: فی الماهر بالقرآن والذي يشتد عليه

٢١٠٥- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ». (الحديث ١٨٥٩ شيحا = ١٨٢٩ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري/ ٤/ رقم/ ١٧١٣ = ٤٩٣٧ فتح الباري ل/ ٥١١. أبوداود. صلا/ ١٤٥٤. ترمذي. فضائل القرآن: ٢٩٠٤ ابن ماجه. أدب: ٣٧٧٩ تحفة الأشراف: ١٦١٠٢).

عائیشهی هاوسهری پیغهمبه ر (دروودی خوادا له سهر پیغهمبه رو رهزای خودا لهه موو هاوهد و هاوسهره گانی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خوای له سهری) دهفه رموی: نموونهی ئەو قورئانخوینەیی که به رهوانی قورنانی له به ره و کارو رهفتاری پی دهکا، له پایهی ئەو فریشته ریزدارو فروستاده و چاکه خوازانه دایه، که له جیهانی بالآو عالمی مه له کووتدا، سه ره رشتی قورئان دهکهن و په یامه گانی خودا دهینن بۆ خه لکان و خودا له م دوو نایه ته دا باسیانی کردوه که دهفه رموی: {بأیدی سفره، کرام برزّه} (سوره عبس، ١٥-١٦).

واته: ئەم قورئانه له جیهانی بالآدا، و له دهستی کۆمه لئ فریشتهی فروستادهی ریزداردا، که فهرمان به رو چاکه خوازن و زۆر به ریزو فه دروه سه ره رشتی دهکهن و ئەمینداری خودان له سهر سرووش و له کات و ساتی دیاریکراودا، نامه گانی خودا دهبن بۆ پیغهمبه ران).

ئه و جا خو شه ویست (دروودی خوای له سهری) فهرمووی: وه ئەو که سه شی که خه ریکه دهیخوینن و به گران بۆی له به رده کړی و له کاتی خویندن و ده ورکړنه وهی دا، زمانی پیوهی ته ته له دهکا، ئەم جوړه که سه ش له باتی یه ک پاداش دوو پاداشیان بۆ هیه. (تاج/ ٤/ ز ٧٦/ ل ٥/ چ ٤/ ژ ٣٥٩١ + ریاض/ ٣/ ژ ١٨٠/ ژ ٩٩٤/ چ ٢).

١٦٧١- له کاتی خویندنی قورئان دا فریشته ی ره حمهت داده بارین (١٨٥٣-١٨٥٦)

باب: تنزل السکینه لقراءة القرآن

٢١٠٦- عَنِ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يَقْرَأُ سُورَةَ الْكَهْفِ وَعِنْدَهُ فَرَسٌ مَرْبُوطٌ بِشَظْطَيْنِ فَتَغَشَّتْهُ سَحَابَةٌ فَجَعَلَتْ تَدُورُ وَتَدْنُو وَجَعَلَ فَرَسُهُ يَنْفِرُ مِنْهَا فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ « تِلْكَ السَّكِينَةُ تَنْزَلَتْ لِلْقُرْآنِ ». (الحديث ١٨٥٣ شيعا= ١٨٢٣ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي ٤/ل ١٢٢ رقم/١٤٣٩=٣٦١٤، ٤٨٣٩، ٥٠١١. تحفة الأشراف/١٨٣٦).

بهرائی کوری عازیب (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: جاری پیاوی، که ئوسهیدی کوری حوضهیر دهبی، سوورتهی کههف دهخوینی، لهوکاته دا ماینه کهی له لایا بهدوو گوریس به سرا بووه، له کاتی قورئان خویندنه که دا په لههه وری ده دا به سه ریداو، دهیگریته ناوو ده ست دهکا به گر خواردن به ده وری داو لی ی نزی که ده بیته وه، ماینه که شی کهئه مه ده بی نی سلی لی ده کاو خوش خوش هه ل ده سه له میته وه. جا بو به یانی هاته خزمه تی پیغه مبه ر، نه مه ی گیراپیه وه بو ی، فهرمووی (دروودی خوی له سه ری): نه وه ئارامی و فریشته ی ئاسایش بوون، له بهر خاتری قورئانه که داباریون، هه تا ئارامی و دنیایی په خشه وه بکه ن! (تاج/٤ ز/٨٠ ژ/٣٦٢٨ + ریاضی صالحین/٣ ز/١٨٠ ژ/٩٩٨ ل/٤٣ ج/٢) + (تجريد/٤ ژ/١٤٣٩ = ٣٦١٤).

روونکردنه وه:

به پیی رافه نامه (شهرحه) کان، نه م به هرا نه له م فهرموودمیه ودرده گیرین:

١. مروقی موسولمان دروسته فریشته ببینی. (بروانه: تاج/٣ ز/٦٠ ژ/٢٩٧٧، ٢٩٧٨ - باسی پزیشکایه تی..).

٢. که ورمی ده ورکردنه وه ی قورئان و خویندنی.

٣. له کاتی خویندنی قورئان دا، به م بو نه پیروزمیه وه فریشته داده بارن و گو ی ده گرن له قورئانه که و ئاسایش و ره حمه ت و دنیایی په خشه وه ده که ن و پیت و فه رده باری. (بر: ته جرید/١ ژماره/١٥٩ = ٢١٦ فتح الباری، لاپه ره/١٧٢ ج/١).

٤. گوڭگرتن له قورئان سوننه ته.

٥. فريشته چه ند جوړيكيان ههيه، وهك سه كينه و فريشتهى ره حمهت و فريشتهى سزاو فريشتهى سرووش و نىگاو... تاد.

٢١٠٧- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه): أَنَّ أُسَيْدَ بْنَ حُضَيْرٍ بَيْنَمَا هُوَ لَيْلَةً يَقْرَأُ فِي مَرْبِدِهِ إِذْ جَالَتْ فَرَسُهُ فَقَرَأَ ثُمَّ جَالَتْ أُخْرَى فَقَرَأَ ثُمَّ جَالَتْ أَيْضًا قَالَ أُسَيْدٌ: فَخَشِيتُ أَنْ تَطَأَ يَحْيَى فَقُمْتُ إِلَيْهَا فَإِذَا مِثْلُ الظِّلَّةِ فَوْقَ رَأْسِي فِيهَا أُمثالُ السُّرُجِ عَرَجَتْ فِي الْجَوْ حَتَّى مَا أَرَاهَا - قَالَ -: فَغَدَوْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَيْنَمَا أَنَا الْبَارِحَةَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ أَقْرَأُ فِي مَرْبِدِي إِذْ جَالَتْ فَرَسِي. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَقْرِ ابْنَ حُضَيْرٍ ». قَالَ فَقَرَأْتُ ثُمَّ جَالَتْ أَيْضًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَقْرِ ابْنَ حُضَيْرٍ ». قَالَ: فَقَرَأْتُ ثُمَّ جَالَتْ أَيْضًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَقْرِ ابْنَ حُضَيْرٍ ». قَالَ: فَانْصَرَفْتُ. وَكَانَ يَحْيَى قَرِيبًا مِنْهَا خَشِيتُ أَنْ تَطَأَهُ فَرَأَيْتُ مِثْلَ الظِّلَّةِ فِيهَا أُمثالُ السُّرُجِ عَرَجَتْ فِي الْجَوْ حَتَّى مَا أَرَاهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « تِلْكَ الْمَلَائِكَةُ كَانَتْ تَسْتَمِعُ لَكَ وَلَوْ قَرَأْتَ لِأَصْبَحَتْ يَرَاهَا النَّاسُ مَا تَسْتَتِرُ مِنْهُمْ ». (الحديث ١٨٥٦ شيحا = ١٨٢٦ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/ ٤ رقم: ١٧٣١ = ٥٠١٨. تحفة الأشراف/ ٤١٠٠).

ئهبو سه عىدى خودرى (رەزای خوای لى بى) فه رمووى: ئوسه عىدى كورى حوضه پىر (رەزای خوای لى بى) فه رمووى: جارىكيان شه و بوو، له مشتاخ (مربد)ى خورماكه ما، سوور هتى بهقه رهم ده خویند، ئه سه په كه م له لا ما، به دوو گورى سى دريژ به سترابووه، له پرىكا ئه سه په كه م راپه نهى و هه ل سه له ميه وه، ئيتر منيش كه م بى دهنك بووم، ئه سه په كه م بى دهنك بوو، وه داسه كنا، كه من دهستم كرده وه به قورئان خویندن، ديسان ئه سه په كه راپه له كيه وه، كه من بى دهنك بوومه وه وهستم هه لگرت، ديسان ئه سه په كه م بى دهنك بوويه وه، هه تا چه ند جارى ئه م كار ه دووباره بوويه وه، ئيتر دهستم له قورئان خویندنه كه م هه لگرت.

ئوسەيد فەرموۋى: يەحيى كۆپىشەم منال بوو، لەمەينەكەو نەزىك بوو، ترسام ئەگەر ئەم ھالەتە بەردەوام بى، ئەسپەكە كۆرەكەم بىشلى، لەبەرئەو يەحيىم راکىشاو دوورم خستەو لەئەسپەكەو، كەسەرم ھەلپرى واشتى وەك كاژە ھەور لەپاسەرم وا بەئاسمانەو، ھەرتەماشمكرد ھەتا دووركەوتەو لەبەرچاوم ون بوو، كاژە ھەورەكە كەبەپاسەرمەو بوو دەجوولائو دەخولايەو، چراگەلېكى درەخشانى تىادا بوو، برىتى بوون لەگيانگەلېكى نوورانى ناسك و رووناك، بەرەبەرە بەرزەو بوون بۆ ھەوا، تانەمان لەبەرچاوا!

فەرموۋى: جا بۆبەياني چووم بۆ خزمەتى پىغەمبەرەو ئەم داستانەم عەرزىكرد. ئەي پىغەمبەرى خودا! ئەم شەو، لەجەرگەى شەودا لەناوچىگە خەرماني خورماكەم دا، قورئانم دەخويند، كەچى لەنكاودا ئەسپەكەم راجەلەكى. خوشەويست (دروودى خواى لەسەربى) فەرموۋى: ئەي كۆرى حوزەير! دەبوو بتخويندبايە. منىش عەرزىم كرد: ئەي پىغەمبەرى خودا! مەترسى ئەووم ھەبوو، كە ئەسپەكە يەحيى كۆرپ بىشلى، چونكە لەنەزىكەو بوو، لەبەرئەو چووم بەلای يەحياو، ديسان پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەربى) فەرموۋى: ئەي كۆرى حوزەير! دەبوو بتخويندبايە، ھەتا لەپىت و فەرى دابەزىنى فرىشتەى رحمت زياتر بەشدار بوويتايە!

جا چەند جارى پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەربى) چەند جارى وەھاي فەرموو، منىش ھەروەھا وەلامم دايەو، ھەتا دواجار عەرزىمكرد، ئەي پىغەمبەرى خودا! بۆيە دەستم لەقورئان خويندەكەم ھەلگرت، چونكە چووم بەلای يەحيى كۆرپەو. مەبادا ببى بەئىر پى ئەسپەكەو، چونكە زۆر نەزىك بوو لىيەو، جالەو كاتەدا چراخاننىكم لەناو كاژە ھەورىكا بينى، بەحەواو بوو، بەرە بەرە بەرزەو بوو بۆئاسمان، ھەتا تەواو دووركەوتەو لەبەرچاوم نەما. جا خوشەويست (دروودى خواى لەسەربى) فەرموۋى: ئايا دەزاني ئەوچى بوو؟ گوتم: نە، فەرموۋى: ئەوانە فرىشتە بوون، بۆ گوگرتن لەقورئانخويندەكەى تۆ نەزىكبوونەتەو، گوپيان لەدەنگە

خۆشەكەى تۆ گرتووه، ئەگەر تۆ بەردەوام بوويتايە لەسەر قورئانخویندەكەت، بەيانی بەبێ پەردە خەلکان، بەچاوی خۆیان تەماشای ئەو پۆلە فریشتەیان دەکرد، لەسەرئەو حالەتەى كە گوێيان لەدەنگى تۆ گرتبوو، وەخۆيان لەوان نەدەشاردەو!.

(تاج/ ۴/ ز ۸۰/ ژ ۳۶۲۸ + رياض الصالحين/ ۳/ ل ۴۳/ ژ ۹۹۸/ ج ۲/ + تجريد/ ۴/ ژمارە/ ۱۴۳۹ = ۳۶۱۴، ۴۸۳۹، ۵۰۱۱).

روونکردنەو:

پەكەم: ئەم بەهراى ئەم فەرموودەى وەردەگیرێ:

۱. ئوسەيد دەنگى زۆر خۆشبووه، هاوێلى پيڤەمبەر بووه.
۲. لەناو يارانى پيڤەمبەردا، كەرامات رووى داوه، بپروانه: ئەم شوپناى تەجربى بوخارى، ژمارە/ ۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۲۸۵، ۳۴۹، ۴۳۴، ۴۱۹).
۳. موسولمانى خواناس فریشتە دەبينى: (بپ: ژمارە/ ۱۴۴۴ تەجريد) + (بپروانه: ژمارە/ ۲۱۰۶ لەپيشهوه).
۴. ئازەل و ولاخ و وەلس فریشتە دەبينن. (بپ: ژمارە/ ۱۵۰۷ تەجريد) لەگيرانهوهيهكى بوخارى دا: (وَالْى جَانِبِ حِصَانٍ) دياره كە حيسان ئەسپى رەسەنى چاكه.
۵. قورئانخویندن بەدەنگى خوش، لەگەل سەلاح و تەقوادا، رىخۆشكەرە بۆ خيرو بپرو پيت و فەرى زۆر، وەك دابارىنى سەكینه و ديتنى فریشتە و رۆشنبوونەوى دلو و دەروون و چاو و گەشتن بەپایەى ویلايهتى شەرى. (بپ: ۱۴۹۲ تەجريد بوخارى بەكوردی).
۶. لەفەرموودەى ساخ دا، كۆمەللى بەلگەى رۆشن و فەرموودەى ساخ هەيه، ئەم جوړە بابەتە دەسەلینى، بپجگە لە مرووف و فریشتە و جنۆكە و پەرى و شەياتینى، شتگەلى تریش هەستیان هەيه، قسەدەكەن، لەشت تىدەگەن، دەروون، تەسبیحات دەكەن، وەك تەسبیحاتى خۇراك و دارو بەردو قسەكردنى ئازەل و

تىگەشتىن ئالدىنقى، تەننەت گىران و پىكەننىشىيان لى روودەدات. (بىر: تاج/ ۳/ ز/ ۱۰۷/ ژ/ ۳۱۸۱ + ز/ ۱۰۹/ ژ/ ۳۱۸۳، ۳۱۸۴ + تاج/ ۳/ ز/ ۱۱۰/ ژ/ ۳۱۸۵ + تەجىرىدى بوخارى/ ۴/ ژ/ ۱۶۹۷ = ۴۸۴۸، ۴۸۵۰، ۱۴۴۹ فتح البارى + ۱۶۹۸ = ۴۸۴۸، ۴۸۴۹ + پوختەى صەحىحى موسلىم، ژمارە/ ۱۵۲۸ = ۵۸۹۸ صحيح مسلم بشرح النووى + ژمارە/ ۱۵۳۸ = ۷۴۳۷ شرح النووى + ژمارە/ ۱۵۴۲ = ۵۶۶۹ شرح النووى + پوختەى صەحىحى موسلىم، ژمارە/ ۱۶۲۴ = ۶۱۲۳ شرح النووى + ژمارە/ ۱۶۲۴ = ۶۱۵۴ + ژمارە/ ۱۶۴۶ = ۶۱۹۸ ترقىم شىخ خەلىل مامون شىخا لصحىح مسلم بشرح الإمام النووى + ۱۶۶۸ = ۶۲۵۴ + ژمارە/ ۱۶۷۶ = ۶۲۶۵ + ۱۶۹۷ = ۶۲۰۵ شرح النووى).

دووم: ئوسەيدى كورى حوزەير (پەزى خەلى لى بى) يەككە لەگەورە ھاۋەلانى پىغەمبەر (دروودى خەلى لەسەربى). باۋكى ئوسەيد (ۋاتە: حوزەير) پىاۋىكى سوارچاك بوو، سەرۋكى ھۆزى ئەوس بوو، بەموسولمانى مردوۋ، لەرۋژى ھەراى بوغات دا، خەلى سەرۋكى ھۆزەكەى بوو، بۇ ھەۋال سەبارەت بەرۋژى بوغات بىرۋانە: تەجىرىدى بوخارى بەرگى چوارەم، ژمارە/ ۱۴۸۱ = ۳۷۷۷، ۳۸۴۶، ۳۹۳۰ فتح البارى + تاج/ ۳/ ز/ ۹۲، ۹۳، ۹۴ لەژمارە (۲۱۳۷) ۋە ھەتا ژمارە (۲۱۴۲).

ئوسەيد يەككە لەموسولمانە ھەرە پىشىنەكان، لەشەۋى پەيمانى بەيەتولەقەبەى دووم دا، يەككە بوو لەنەقىبەكان، لەسەردەستى موصەبى كورى عومەيردا ئىسلام بوو، لەكاتى بەستنى پەيمانى برايەتى دا، پىغەمبەر (دروودى خەلى لەسەربى) داينا بەبراي زەيدى كورى خارىتە.

لەرۋژى ھەراى ئوحددا، كە موسولمانان پىشتى پىغەمبەريان چۆل كەرد، ئەو لەخەمەتى دا مايەۋە خۇگربو، ۋە خەۋت بىرىنى لەو شەرەدا لى كرا، ئەۋەندە ئازاۋ نەبەرد بوو، كۆمەللى فەرموودەى ھەيە لەصەحىح دا.

ئوسەيد پىاۋىكى ژىرى ھۆشمەندى كاملى خاۋەن راۋ بۇچوون بوو، پىاۋىكى زۆر دەنگ خۇش بوو، لەشەۋدا بەدەنگىكى خۇش لەشەۋ نوپۇدا قورئاننىكى زۆرى بەدەنگى بەرز دەخویند، جارى ۋا دەبوو، سوورەتى بەقەرەى بەتەۋاۋى دەخویند،

بەپىي ئەم فەرموودەيە فريشته دەهاتنە خزمەتى و گوپيان لەدەنگە خوشەكەى دەگرت، لەكاتى قورئانخويندن دا.

لەسەردەمى جينشيني پيشەوا عومەردا، حەزرەتى ئوسەيد (پەزى خەلىق لى بىن) فەرمانى حەقى بەجىيەناو مەرگ بوو بەميوانى و بەمەردنى خودا مرد، لەمانگى كۆلە مانگ دا لەسالى بيستى كۆچى دا، ئىمامى عومەر نوپىزى لەسەر تەرمەكەى كرد.

بەفەرمانى ئىمامى عومەر، دوو ريز لەنەوەى بەنى ئەشەهل، كە ئوسەيد لەوبەرە بابە بوو، هەليان گرت هەتا گۆرستانى بەقيع و لەوئى بەخاكيان سپارد، راسپىرى بۆ عومەر نوسىبوو، عومەر تەماشاي راسپىرىنامەكەى كرد، چوار هەزار لىرەى زىر قەرزار بوو، رەزە خورماى لەمەدينە هەبوو، عومەر فرۆشتنى و قەرزەكەى سەرى دايمەو لىي، دەلىن: ئىمامى عومەر خۆشى چوووتە زىر تەرمەكەى، كاتى دەيبەن بۆگۆرستان.

لەرياض صالحين دا، دەفەرموى:

ئەنەس (پەزى خەلىق لى بىن) دەفەرموى: ئوسەيدى كورپى حوضەيرو عەببەدى كورپى بيشر (پەزى خەلىق لى بىن) شەوى لەخزمەت پىغەمبەردا دەبن، هەتا شەو درەنگ دەبى، كەلە لای پىغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەربىن) دەردەچن و بەرەوماى دەگەرپنەو، هەركەسەيان سەرودار دەستان بەدەستەو دەبى، ئىتر بەفەرمانى خودا، لەرپىگا داردەستى يەككيان دەبى بەچراو رۆشنايى يان بۆدەكاو، لەبەر شەوقەكەى دەپۆن هەتا رىگەيان لەيەكتر جيا دەبىتەو، ئەوجا داردەستى ئەوى تريان دەبى بەچراو، رۆشنايى دەكا بۆى ئىتر هەريەكەيان لەبەر شەوقى داردەستى خۆى دەپ، هەتا دەگاتەو مالى خۆى. ئىمامى بوخارى (پەزى خەلىق لى بىن) گىراو يەتەو. (رياض ۳/ ز: ۲۵۳، ۱۵۰۸/ + (تاج/ ۳/ ز ۱/ ژ ۳۲۲۵) + (تاج/ ۳/ ز ۴۶/ ژ ۳۴۷۰).

سەيەم: بۆنەوەى كەبەباشى بزەنين كەخەوارىق و كەرامات لەناو هاوولانى پىغەمبەردا، چەندە زۆر بوو، بەپىچەوانەى ئەو قەسەلۆكەو كە گوايە كەرامەت،

لهناو یاران و هاوړپیانې پیغهمبهردا کهم بووه، بهم مهبهسته ئاماژه دهکهین بوئهم شوینانه:

ته جریدى بوخارى بهرگى يه کهم: ژماره/۴۳، ۸۹، ۹۰، ۱۲۶، ۱۵۹، ۱۶۳، ۲۲۰، ۲۴۰، ۲۶۹، ۲۷۱، ۲۸۵، ۳۱۵، ۴۶۸، ۴۷۹، ۵۵۴، ۵۷۷، ۵۷۹. بهرگى دووهم: ژماره/۶۰۹، ۶۱۷، ۶۳۸، ۶۵۴، ۶۶۳، ۷۲۱، ۷۵۰، ۷۵۵، ۷۸۸، ۹۳۱. بهرگى سييه: ژماره/۱۰۴۷، ۱۰۶۳، ۱۱۱۱، ۱۱۷۳، ۱۲۰۰، ۱۲۰۶، ۱۳۵۰، ۱۴۴۴، ۱۴۷۳، ۱۵۱۳.

۱۶۷۲- هه سوودی (بهواتا خوژگه) له دووشتا په سنده (۱۸۹۱-۱۸۹۵)

باب: لا حسد إلا في اثنتين

۲۱۰۸- عن سالم عن أبيه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: « لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَأَنَا النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ فِي آتَاءِ اللَّيْلِ وَأَنَا النَّهَارِ. (الحديث ۱۸۹۱ = ۱۸۶۳ فم تجريد البخاري/ ۴ رقم ۱۷۳۲ = ۵۰۲۶، ۷۲۳۲، ۷۵۲۸. ترمذي. بر وصلة: ۱۹۳۶. ابن ماجه: زهد: ۴۲۰۹ تحفة الأشراف/ ۶۸۱۵).

سالم فهرمووی: باوکم عهبدولای کورې عومهری کورې خه طاب (رهحمتهی خودای لى بى) فهرمووی: خوښه ويست (درودى خواى لهسه ربى) فهرمووی: هه سوودی و به خیلې (بهواتا خوژگه پيېردن) به کهس دروست نییه، بهم دوو کهسه نه بى: يه کهم: پياوې خودا فيري قورئانی کردبى و ئهم خه لاتمه مهنه ی پى به خشيبى، نهویش دریغى لى نه کاو به شهو و بهروژ پيى هه لدهستى و کارو رپهتې پى ده کاو دهوړی دهکاته وهو له نوپژرو شهو نوپژر دا ده پخوینى.

دووهم: به پياوې که خودا مالى رهمهتې پى ببه خشى، نهویش دریغى لى نه کاو، به راستو به چهپا، به شهو و بهروژ خيرو چاکه ی لى بکا. (رياض صالحين/ ۲ ز/ ۶۴ ژ/ ۵۷۲ + تاج/ ۱ ز/ ۱۵ ژ/ ۱۱۴ ج/ ۴) + (رياض/ ۳ ز/ ۱۸۰ ژ/ ۹۹۷) + (تجريد/ ۱ ز/ ۶۵ = ۷۳).

روونكردنهوه:

۱- وشەى (پىاو) و وشەى (فېركردن) و ھەروەھا وشەى (مال) ئەم وشانە لەم جوۆرە شوینانەدا بۆقەيدىنن، بەلكوو بۆ نمونەن، چونكە ئەگەر قەيدو مەرج بن، دەبى برپارى خۆزگە پيخواستن، ھەربەپىاو دروست بى و ھەربۆ مالىش دروست بى، بەلام چونكە قەيدىنن، خۆزگە بەژنى قورئانپەرورەرىش، چ لەلايەنى ژنەود، چ لەلايەنى پىاوووە دروستەو رەوايەو كارىكى پەسەندىشە، ھەروەھا ئەگەر كەسى خۆزگە بەئىمامى بوخارى، يا بەئىمامى موسلىم بخوارزى، لەو رپووەوە كە خرمەتيكى گەورەى سوننەتى پيغەمبەريانكردووە جيگەى خۆپەتى، وەھەر وەھا كەسى خۆزگە بەموسولمانى بخوازى لەسەرئەووە كە مرقىيىكى دل ئالوودەى مزگەوتە، ياشەو نوپژيىكى جوان دەكا، يا رۆژووگريىكى باشە، يا ھاوسايەكى پاك و پيرۆزە، يادووكاندريىكى ھەقانى و ھەلآلخوازو مامەلە خۆشە، يا مەلايەكى چاكە، كاري پەسەندە.

بەلام ئەوەندە ھەيە: (ھەميشە نموونە باسكراوھەكان، ھەميشە لەپيشى پيشەوھن لەوباسەدا، كەواتە: خۆزگە بەقورئانخوينى باش، سەرگوڤى ئەم بابەتەيە، ھەروەك خۆزگە خواستن بەپىاوى خواپيڤداوى سەخى نموونەى بالائى ئەم بابەتەيە). (تاج/ ۱/ ز/ ۱۲/ ژ/ ۹۱ - ئادەمىزاد لەسەر نيازى باشى...) + (رياض الصالحين/ ۳/ ز/ ۱۸۰/ ژ/ ۹۹۸).

۱۶۷۳- ھەمانكردن بەسەرپەرشتى قورئان و دەوركردنهوى بەزۆرىي

(۱۸۳۴-۱۸۴۱)

باب: الأمر بتعاهد القرآن بكثرة التلاوة

۲۱۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ ». (الحديث ۱۸۳۶ = ۱۸۰۶ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴/ رقم/ ۱۷۳۴ = ۵۰۳۱ فتح الباري).

عەبدوللای کورپی عومەر (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەر بێ)

فەرمووی: نموونهی قورئانخوین، وەك نموونهی خاوەن وشتی مەڕبەندگراو وایە، چون ئەو ئەگەر سەرەوکاری وشتەكەى بكا، ئەوا وشتەكەى بۆ دەمیین، بەلام ئەگەر بەرەلای بكا، ئەوا وشتەكە بەلەسەدەبێ و لەدەستى دەردەچى، قورئانیش ھەروەھا، ئەگەر خاوەنەكەى خەریكى بێ و چاودێرى بكا، ئەوا لەبەرى دەمیین بەرەوانى، دەنا بەر بەرە لەبیری دەچیتەووە لەبەرى نامیین). (رياض الصالحين/ ٣ ز/ ١٨١ ژ/ ١٠٠٣) + (تاج/ ٤ ز/ ٧٧ ژ/ ٣٦٠٧).

٢١١٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بِئْسَ مَا لَأَحَدِهِمْ يَقُولُ: نَسِيتُ آيَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ بَلْ هُوَ نَسَى، اسْتَذْكِرُوا الْقُرْآنَ فَلَهُمْ أَشَدُّ تَفْصِيًا مِنْ صُدُورِ الرِّجَالِ مِنَ النِّعَمِ بِعُقُلِهَا». (الحديث ١٨٣٨ = ١٨٠٨ فم. تجريد البخاري/ ٤ رقم/ ١٧٣٥ = ٥٠٣٩، فتح الباري. ترمذي قراءات: ٢٩٤٢. نسائي. إفتتاح: ٩٤٢. تحفة الأشراف/ ٩٢٩٥).

عەبدوللای کورپی مەسعود (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەر بێ)

دەفەر موی: چەندە خراب و ناشیرینە بۆ ئادەمیزاد کەبلی: من ئەو ئایەتە، یا ئەو سوورەتەم لەبیر چۆتەووە، بەلکوو ئەو چارەنووسی خودایی لە بیری بردۆتەووە، کەوابوو بابلێ: فیسارە ئایەتەم، یا فیسارە سوورەتەم، لەبیر براوەتەووە!

دەى ھەمیشە دەورى قورئان بکەنەووە بیکەن بەوێردى سەر زمانتان و پیشەى ھەمیشەتان، ئەگینا چون وشترو مالات کەلەپەت بەربوون، ئەگەر چاودێرى نەکړین، بەرە بەرە کپوی و بەلەسە دەبن و ئیت زەوت ناکړین، قورئانیش ئاوا، بگرە خیرا تریش لەسینگى قورئان خوینەکان نااشنا دەبێ، ئەگەر بێتو سەرو مەر دەورى نەکړیتەووە. (تاج/ ٤ ز/ ٧٧ ژ/ ٣٦٠٩) + (رياض/ ٣ ز/ ١٨٠ ز/ ١٠٠٣).

١٦٧٤- قورئانخویندن بە دەنگى خوڤ (١٨٤٢-١٨٥٢)

باب: تحسین الصوت بقراءة القرآن

٢١١١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَا أَذِنَ اللَّهُ لشيءٍ مَا أَذِنَ لِنَبِيِّ حَسَنَ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ يَجْهَرُ بِهِ ». (الحديث ١٨٤٤ = ١٨١٤ ف.م. بخاري. توحيد: ٧٥٤٤، أبوداود. صلاة: ١٤٧٢ تحفة/١٤٩٩٧).

ئەبۇھورەيرە (پەزەي خۇي لى بىن) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خۇي لەسەرىي) فەرمووى: خودا لەھىچ شت ئاوا بەھوسنى رەزا گوى ناگرى، وەك گوى دەگرى لەپىغەمبەرىكى دەنگخۆش، كەبەئاوازى خۆش و بەھەقامى جوان، قورئان بخوینى و بەشەوقەو دەنگى لى ھەلپرى. (رياض صالحين ٣/ ١٨٢ ز/ ١٠٠٤ + تاج/ ٤ ز/ ٧٨ ز/ ٣٦١٧).

٢١١٢- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَبِي مُوسَى: « لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَةِكَ الْبَارِحَةَ لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مِزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ ». (الحديث ١٨٤٩ شيحا = ١٨١٩ ف.م. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية/المجلد الرابع الرقم: ١٧٣٨ = ٥٠٤٨ فتح الباري. تحفة الأشراف/ ٩١٠١).

ئەبۇبور دەي كورى ئەبۇ مووسا ئەشەرى (پەجمەتى خوداى لى بىن) فەرمووى: باوكم فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خۇي لەسەرىي) فەرمووى پىم: ئەي ئەبۇ موسا! خۆزگە ئەمشەو ئاگات لەمەن دەبوو، كەتۆ بەو دەنگە خۆشەت قورئانت دەخویند، چۆن بەدل و بەداو گویم لیت گرتبوو! شادمان دەبوى ئەي ئەبۇموسا! بەراستى خوداى گەرە، دەنگ و ئاوازیكى خۆشى پى داویت، دەلیت دەنگ و ئاوازه خۆشەكەى داوود پىغەمبەرە (دروودى خۇي لەسەرىي). (رياض صالحين ٣/ ١٨٢ ز/ ١٠٠٥ + تاج/ ٣ ز/ ٦٣ ز/ ٣٥٣١ + تاج/ ٤ ز/ ٧٨ ز/ ٣٦١٥).

روونکردنه‌وه:

ئه‌بوداود ناوی حاریشی کورپی ئه‌بومووسای ئه‌شعه‌رییه، باوکیشی ناوی عه‌بدوئلای کورپی قه‌یسه (بروانه: ژماره‌۲۱) هه‌ندی ده‌فه‌رموون: ناوی عامیر بوو، هه‌ندی ده‌فه‌رموون: ناوی ئه‌بو بورده بوو، واته: ناوو که‌سناو (کونیه) که‌ی یه‌ک بووه. یه‌کئ بوو له‌فه‌قئ و شاگرد ه‌کانی ئه‌بومووسای باوکی، گیرانه‌وه‌ی زۆره، هاوته‌مه‌نی عوروه‌ی کورپی زوبه‌یره، گیرانه‌وه‌ی لییه‌وه ئه‌نجام داوه.

پیاویکی راستگو‌ی متمانه پیکراو بوو، له‌پیاوانی شه‌ش په‌راوه ناوداره‌کانی فه‌رمووده‌یه که ۱- بوخاری ۲- موسلیم ۳- ئه‌بوداود ۴- ترمذی ۵- نسائی ۶- ئیبنوماجه.

قازی کووفه بوو، ته‌مه‌نی درپژ بوو، کاتئ ئه‌بومووسای باوکی میری سه‌ر به‌صره بوو، له‌سه‌رده‌می عومه‌ردا، ئه‌بو بورده له‌دایک بوو. له‌ته‌مه‌نی هه‌شتاو هه‌ندا، له‌سائی سه‌دو چواری کوچی دا مردوووه. العجلی ده‌فه‌رموئ: له‌پاش مه‌رگی قازی شوره‌یح ئه‌بو بورده بوو به‌قازی کووفه، نووسه‌ره‌که‌ی سه‌عیدی کورپی جوبه‌یر بوو.

۱۶۷۵- خویندنی قورئان به‌سۆزو ئاوازه‌وه (۱۸۴۲-۱۸۵۲)

باب: الترجیع فی قراءة القرآن

۲۱۱۳- عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَغْفَلٍ الْمُزَنِيَّ يَقُولُ: قَرَأَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ الْفَتْحِ فِي مَسِيرٍ لَهُ سُورَةُ الْفَتْحِ عَلَى رَاحِلَتِهِ فَرَجَعَ فِي قِرَائَتِهِ. قَالَ مُعَاوِيَةُ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ يَجْتَمَعَ عَلَى النَّاسِ لَحَكِيْتُ لَكُمْ قِرَاءَتَهُ. (الحديث ۱۸۵۰ = ۱۸۲۰ فم. تجرید ۴/ رقم: ۱۵۸۶ = ۴۲۸۱، ۴۸۳۵، ۵۰۳۴، ۷۵۴۰ تحفة الأشراف/ ۹۶۶۶).

موعاوییه‌ی کورپی قوره (په‌حه‌متی خودای لئ بئ) فه‌رمووی: بیستم له‌ عه‌بدوئلای کورپی موغه‌فقه‌لی ئه‌ل‌موزه‌نی (په‌زای خوای لئ بئ) ده‌یفه‌رموو له‌پروژی ئازادکردنی مه‌که‌دا، پیغه‌مبه‌رم بینى به‌پۆه، به‌سواری وشتره‌ مینگه‌که‌ی خو‌ی، سووره‌تی فه‌تحي

دەخویند، لەکاتی خویندەگەدا، بە دەم روشتنەوه، دەنگی خۆی بەسۆزو بەئاوازهوه دەلەرانهوه، بەتێرو تەسەلی گۆی بەپیتەکان دەکرد.

موعاویەیی کۆری قوررە (رەحمەتی خودای لێ بێ) فەرمووی: دەتسرم خەڵک کە لەکەم لێ بکەن، ئەگینا ئیستا بەجوانی، لاسایی شیوەی قورئانخویندەگەیی عەبدوللای کۆری موغەففەلم بۆدەکردنەوه وەك چۆن ئەو لاسایی شیوەی دەنگ لەرانەوهکەیی پیغەمبەری دەکردەوه. (تاج/ ٤/ ز ٧٨/ ژ ٣٦٦ - ئادابو دەستوورەکانی قورئانخویندن و دەورکردنەوهی).

١٦٧٦- لەشەودا خویندنی قورئان بە دەنگی بەرزو گۆی لیگرتنی (١٨٣٤-١٨٤١)

باب: الجهر بالقراءة باللیل والإستماع لها

٢١١٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: «يَرْحَمُهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً كُنْتُ أَسْقِطُهَا مِنْ سُورَةِ كَذَا وَكَذَا». (الحديث ١٨٣٤ = ١٨٠٤ ف.م. تجريد البخاري ٣/ رقم: ١١٢٠ = ٢٦٥٥، ٥٠٣٧، ٥٠٣٨، ٥٠٤٢، ٦٣٣٥، ٥٠٣٨. أبوداود. صلاة: ١٣٣١ تحفة الأشراف: ١٦٨٠٧).

عائیشە هەوسەری پیغەمبەر (دروودی خودا لەسەر پیغەمبەر و پەزای خودا لەهەموو هاوێ و هەوسەرانی بێ) فەرمووی: شەوی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربێ) لەمائی مەبوو، خەریکی شەونویژ بوو، پیاویکیش لەناو مەزگەوتا، شەونویژی دەکردو قورئانی تیا دا دەخویند پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربێ) گۆیی لە دەنگی قورئانخویندەگەیی بوو، لەمنی پرسی: ئەو عائیشە! ئەمە دەنگی عەبەدی کۆری بێشەر؟ گوتە: بەئێ، ئەو دەنگی ئەو، فەرمووی: رەحمەتی خودای لێ بێ، ئەم پیاو فەیسارە نایەتی لە فەیسارە سوورەت یاد خستەوه، کە ئەو نایەتەم لەیاد بڕابووه!. (تاج/ ٤/ ز ٧٧/ ژ ٣٦١٠).

۱۶۷۷- قورئان به چهوت شیوه خویندنه‌وهی جوان هاتوته خواره‌وه (۱۸۹۶-۱۹۰۴)

باب: أنزل القرآن على سبعة أحرف

۲۱۱۵- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأُهَا ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَقْرَأَ نِهَا ، وَكَدْتُ أَنْ أُعْجَلَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ أَمَهَلْتُهُ حَتَّى انصَرَفَ ، ثُمَّ لَبَبْتُهُ بِرِدَائِهِ فَجِئْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأْتِنِهَا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: « أَرْسِلْهُ ، اقْرَأْ » . فَقَرَأَ الْقِرَاءَةَ الَّتِي سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: « هَكَذَا أُتْرِلَتْ » . ثُمَّ قَالَ لِي: « اقْرَأْ » . فَقَرَأْتُ ، فَقَالَ: « هَكَذَا أُتْرِلَتْ . إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ » . (الحديث ۱۸۹۶ = ۱۸۶۹ فم. تجرید/ ۴ رقم/ ۱۷۲۴ = ۴۹۹۲ ، ۲۴۱۹ ، ۵۰۴۱ ، ۶۹۳۶ ، ۷۵۵۰ . أبوداود. الصلاة. ۱۴۷۵ . ترمذی. قراءات: ۲۹۴۳ . نسائی. افتتاح: ۹۳۵ . تحفة الأشراف: ۱۰۵۹۱ ، ۱۰۶۴۲) .

عومهری کوری خه‌تتاب (پرمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: جارئ به‌سه‌رینی پیغه‌مبه‌ر
خوئی (دروودی خوای له‌سه‌رین) له‌مزگه‌وت، گویم له‌هیشامی کوری چه‌کیمی کوری حیزام بوو،
له‌نویژ دا سوورده‌تی فورقانی ده‌خویند، شیوه‌ی خویندنه‌که‌ی ئه‌و جیابوو له‌گه‌ل
شیوه‌ی خویندنه‌که‌ی من، منیش قورئانه‌که‌م له‌لای پیغه‌مبه‌ر خوئی خویندبوو،
له‌به‌رئه‌وه دنیا‌بووم له‌په‌روانی شیوه‌ی زاری خوّم، جا خه‌ریک‌بووم هه‌ر له‌ناو
نویژ‌ه‌که‌ی دا په‌لاماری بده‌م، که بووا ده‌خوینئ، به‌لام مؤله‌تیم دا هه‌تا سلاوی
نویژ‌ه‌که‌یی دایه‌وه، ئه‌وسا توند یه‌خه‌یم گرتو به‌روکی پۆشاکه‌که‌یم لوول دا
به‌ملیه‌وه‌و به‌و شیوه‌یه به‌راکیشان بردم بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌رین) گوتم:
قوربان! ئه‌مه سوورده‌تی فورقانی ده‌خویند، به‌شیوه‌یی ده‌خوینئ جیایه له‌گه‌ل
ئه‌وه‌دا که‌من له‌لای تو خویندوو‌مه! وه به‌قه‌سه‌ی خوشی بی ده‌لئ گوايه ئه‌م
سوورده‌تی له‌سه‌ر ئه‌م شیوازه له‌لای تو خویندوو‌وه تو پییت په‌وان‌کردوو‌ه!
فه‌رمووی (دروودی خوای له‌سه‌رین): تو جارئ یه‌خه‌ی به‌رده، ئه‌ی هیشام! ئاده‌ی بخوینه.

جا نه ویش له سه ره و شیوهیه که من گویم لی بوو خویندنی، پیغه مبه ر
(دروودی خوی له سه ره ب) فهرمووی: (ئاوه هایش هاتوته خواره وه). ئینجا به منیشی فهرموو:
ئادهی تۆیش نهی عومه را بخوینه. منیش له سه ره شیوه کهی خۆم که له پیغه مبه ر
وهرگرتبوو خویندم، فهرمووی (دروودی خوی له سه ره ب) ئاوه هایش له سه ره م شیوه زارهیش
هاتوته خواره وه، نه مهیش قهیدی نییه، چونکه نه م قورئانه به حهوت شیوه
شیوازو لکه زار هاتوته خواره وه بۆمن، جائیوه به کام شیوه خویندنی به ئاسانی
بۆتان ده خوینری، به وشیوهیه بیخوینن! (تاج/ ۴/ ز ۹۳/ ژ ۳۶۸۱ + ته جریدی بوخاری =
مختصر صحیح بوخاری = پوختهی سه حیحی بوخاری به کوردی، به رگی سییه م،
ژماره ۱۰۰۱/، ۳۲۱۹، ۴۹۹۱ - فتح الباری).

۱۶۷۸- پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ره ب) له لای هه ندی له یارانی خوی ده رسی
قورنانی خویندوو

باب: قراءة النبي (صلى الله عليه وسلم) القرآن على غيره (۱۸۶۱-۱۸۶۳)

۲۱۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
لَأُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ: «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا)». قَالَ وَسَمَانِي
قَالَ «نَعَمْ» فَبَكَى. (المحدث ۱۸۶۲ = ۱۸۳۳ فم. تجريد البخاري/ ۴ رقم: ۱۴۹۳ =
۳۸۰۹، ۴۹۵۹، ۴۹۶۰، ۴۹۶۱، تحفة الأشراف: ۱۲۴۷).

نه نه سی کوری مالیک (ره زای خوی لی ب) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ره ب) به
ئوبه ییه ی کوری که عبی فهرموو: (خودای گه وره و سه روه ر فهرمانی پی کردووم که
سوورتهی {لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا} که ناسراوه به سوورتهی نه له به یینه، له لای تو
به ده رس بخوینم!.

ئوبه یی فهرمووی: به ناوی خۆم ناوی هینام بۆتو خودا پیی فهرمووی: نهی
موحه مبه د سوورتهی {لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا} له لای ئوبه ییه بخوینه!
فهرمووی: به ئی، نه نه س فهرمووی: جا له خویشانا ئوبه ییه دهستی کرد
به گریان. (تاج/ ۴/ ز ۷۹/ ژ ۳۶۲۷).

روونکردنهوه:

١ - له راقه نا مه كانا، به تايبه تي نه وه وى و عه للامه ي عه ينى، ده فهرموون: به پيى

دهقى ئهم فهرمووده يه، ئوبه يى ته نيا كه سى بووه، له هاوه لانی پيغه مبه ر (دروودى

خوای له سه رين) كه شانازی ئه وه ی پى براوه كه پيغه مبه ر ده رسی قورئانی له لا

خويندوووه.

٢ - هه روا راقه کاران ده فهرموون: مه به ستي پيغه مبه ر له م کاره ئه وه بووه، كه ببی

به پيشه واو سه رمه شقى جوان له م بواره دا، بۆ هاوه ل و ياره گانی هه تا نيشانيان

بدا به كرده وه، كه ده رسی قورئان خویندن و فيربوونی زانست له خزمه تي

مامۆستای زانادا كاری په سه ندو جوانه و، نابى كه س نكووئى لى بكاو بلئ من

له وه گه وهرترم كه ده رس له لای ئه م و ئه و بخوينم.

٣ - پيغه مبه ر (دروودى خوای له سه رين) ده رسی قورئانی هه موو له لای جو برائيل خویندوووه،

به تايبه تي له مانگی رهمه زاندا، دوو به دوو مواره عه و ده وری قورئانيان

ده كرده وه، هه تا پيغه مبه ر به جوانی قورئانه كه ره وان بكا، به ته جو يده وه و

به هه موو قيرائه ته گانيه وه.

٤ - ئوبه يى مامۆستايه كى قورئان خوینی گه وره بوو، وه سه ر چاوه يه كه

له سه ر چاوه گانی تيلاوه تي قورئان له ناو نه ته وه ی ئيسلام دا بۆ ژياننامه ي

ئوبه يى بپروانه ژماره (٢٤٢) كه له پيشه وه رابورد.

٥ - كه لئ له مامۆستا به ريزه گان، له به ر چه ندين هۆى له بارى جياجيا ده رس و

وانه يان له لای فه قيقانى خويان خویندوووه، ده لئى: مه لا عه بدو ره حماني

پينجوینی كه يه كيك بووه له مه لا گه وره گانی كوردستان، كه گوڤره كه ی

له مزگه وتى گه وره ی پينجوینه، كه من خۆم چوومه ته سه ر گوڤره كه ی، كه

په راويزی گرنگی له سه ر گه له نبه وى ئادابو گه له نبه وى بورهان و زۆر په راوی

تره هيه، ده لئى: ئه م مامۆستا مه زنه له كاتى پيرى دا كه لئ شتى له ياد ناميئى،

تهنانهت زۆر لهو پهراویزه گرانانهی که له سهر کتیبه کان نوسیووی
 مه عناکه یانی نه ده زانی، سهر له نوئ له فقه قی و شاگرد هکانی خویی ده پرسیده وه.
 له جه نابی خوالیخوشبوو ماموستا مه لا عه بدوللای چور و ستانیم بیست
 دهیفره رموو (هه زار په حمهت لهوو له ماموستای ئیبنو لقهره داغی و ماموستای
 پینجوینی بئ) له سهره مهرگ دا، فقه قیکانی مه لای پینجوینی ده بینن که ماموستا
 رووی گهش و نوورانی و خوشه، به پیچه وانهی کاتی ژیا، که هه میسه خه مبارو
 خه فقه تبار بووه، که له م بارهیه وه پرسیا ری لی ده کهن، له وه لامدا ده فرمووی:
 له ئا ئارا هاتوو که عه بدی سوفیان، که یه کی که له پیکوره کانی جه جال، مه لایه کی زۆر
 زیره ک و بلیمه ته، ناوی خوی و ناوی باوکی وه ک ناوی من و ناوی باوکم وایه،
 له خوره لات ه وه پهیدا ده بی، له ئاخری ته مه نی دا خودا سهری لی ده شوینی و ده بی
 به پیش ره وی کۆمه لهی جه جال، جا ئیستا له م کاتی گیانه لاو سهره مهرگه دا، موژده ی
 نه وه م پئ دراوه که سوپاس بو خودا له سهر ئیمان ده مرو نه وه له منه وه دووره و
 دلیا بووم که من نه و مه لا عه بدوره حمانه چاره ره شه نیم، جا بویه کاتی خوی ئاوا
 په ستو خه مبار بووم و ئیستا ئاوا دلشاد و شادمانم (ذیکری صالحین په حمه تی
 وایی).

هه روا جه نابی ماموستا مه لا عه بدوللای چور و ستانی گیرایه وه بو ئیمه ی
 فقه قیکانی، فرمووی: جاری کۆمه لی فقه قی باش بووین، له خزمه تی ماموستا شیخ
 عومه ری قهره داخی دا دهرسمان ده خویند، شوینه که زۆر سه خت و گران بوو
 پهراویزی مه لای پینجوینی به سه ره وه بوو، ناو به ناو ماموستا شیخ عومه ر
 ره خنه ی توندی له پهراویزه کانی ماموستا مه لا عه بدوره حمانی پینجوینی ده گرت.
 ماموستا مه لا عه بدوللای که خوی موحازی شیخی ئیبنو لقهره داغی بوو،
 فرمووی: نه م مه لا حه مه مینه شیته یش که ئیستا له خانه قا ده زی له وی بوو،
 له کۆره که دا دانیشتبوو، رووی کرده ماموستا شیخ عومه رو پئی فرموو: قوربان! تو
 ئیستا زمانت ته رو پاراوه مه لا عه بدوره حمان باری خاکی له سهر دل باره، به خوا

نه گهر نئستا مه لا عه بدوړه حمان له دهر گای خانه قاوه دهر ده که وت، تو له ترسا ده سنیو ژده کت ده شکا.

به خزمهت زور له مه لاو زانو پیاوچاگان گه یشتووم، به لام که سم نه دیوه که وهک ماموستا مه لا عه بدو لای چورستانی راستگوو زمانیاک بی، هه موو سیفاتی راوی صه حیچین لهو ماموستا به پیره خواناسه دا هه بوو (هه زار په حمه تی خودا له هه موویان بی).

۱۶۷۹- پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) قورنن به سه ر کومه لی نوینه ری

جنوکه دا ده خوینی (۱۰۰۵-۱۰۱۰)

باب: قراءۃ النبی (صلی الله علیه وسلم) القرآن علی الجن

۲۱۱۷- عَنْ عَامِرٍ (هُوَ الشَّعْبِيُّ) قَالَ: سَأَلْتُ عَلْقَمَةَ هَلْ كَانَ ابْنُ مَسْعُودٍ شَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَيْلَةَ الْجَنِّ؟ قَالَ فَقَالَ عَلْقَمَةُ أَنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَقُلْتُ: هَلْ شَهِدَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَيْلَةَ الْجَنِّ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَدْنَاهُ فَالْتَمَسْنَاهُ فِي الْأَوْدِيَةِ وَالشَّعَابِ فَقُلْنَا اسْتَطِيرَ أَوْ اغْتَبِيلَ - قَالَ - فَبَشَّرَ لَيْلَةَ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ فَلَمَّا أَصْبَحْنَا إِذَا هُوَ جَاءَ مِنْ قَبْلِ حِرَاءٍ - قَالَ - فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَدْنَاكَ فَطَلَبْنَاكَ فَلَمْ نَجِدْكَ فَبَشَّرَ لَيْلَةَ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ. فَقَالَ: « أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ فَذَهَبْتُ مَعَهُ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ ». قَالَ: فَانْطَلَقَ بِنَا فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ وَسَأَلُوهُ الزَّادَ فَقَالَ: « لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْ فَرَّ مَا يَكُونُ لَحْمًا وَكُلُّ بَعْرَةٍ عَلَفَ لِدَوَابِّكُمْ ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا طَعَامٌ إِخْوَانِكُمْ ». (الحديث ۱۰۰۶ = ۹۹۹م).

عامیر واته (شه عبی) (په حمه تی خودای لی بی) فه رمووی: له عه لقه مه م په رسی نایا

نه وشه وهی که جنوکه گان به خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) گه یشتن، نیب نو مه سهوودی له گه لا بوو یان نا؟ عه لقه مه (په حمه تی خودای لی بی) فه رمووی: بوخوم له نیب نو مه سهوودم په رسی: نایا که سی له نیوه ی یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) له شه وی

جىنۇگەكان دا لەگەل پىغەمبەردا ئامادە بوون؟ فەرمووى: نە، بەلام ئىمە شەوېكىيان لەخزمەتى پىغەمبەردا بووين، ئەوئەندەمانزانى لىمان ون بوو، ئىمەيش كەوتىنە گەرەن بۆى و ناوشىوو دۆلەكانى دەوربەرمانى بۆ گەرەين، بەلام نەمان دۆزىيەو، لەناو خۇمان دا گوتمان: ئەرى چى لىيات، جىنۇگە نەيفراندېى، يا بە دزىيەو نەكوژرابى؟

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: جا ئەوشەو ھەر لەئىمە برۈا، ئەوئەندە پەرۋشى پىغەمبەر بووين، شەوى و ناخۇش و خراب كەس نەيدىو؟ كاتى بەيانى بوو، تەشرىفى لەلاى حىرائەو ھاتەو.

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: عەرزىمانكرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمشەو گومبوووت لىمان، گەلى گەرەين بۆت نەمان دۆزىتەو، زۆر پەرۋشبووين بۆت، شەوى و ناخۇش كەس نەيىبنى!

خۇشەويست (دروودى خۋاى لەسەرىن) فەرمووى: نوپنەرى جىنۇگە ھات بۆلام، بانگى كردم بۆلاى خۇيان، منىش لەگەلىا چووم، لەوى قورئانم بۆ خويىندن!

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: جا پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىن) ئىمەى برد لەگەل خۋى، شوپنەوارى جىنۇگەكان و شوپنەوارى ئاگرەكانيانى پى نىشانداين.

شەعبى فەرمووى: ھەرئەو شەو جىنۇگەكان داواى خۇراك و توپشوويان لەپىغەمبەر كرد: كەچى ھەلەلە بۆمان؟

پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىن) پىيان دەفەرموئى: ھەموو ئىسكى كەھى ئازەلى بى، بەپى شەرع و ياسا نامەى خودا سەربرابى و لەكاتى سەربرپىن دا ناوى خوداى لى ھىنرابى، كاتى بکەوئتە دەستى ئىو، ئەو تىشو و خۇراكى ئىو، لەھەمان كاتا گوشتى زۆر تەواوئىشى پىو بى، ئەمە بۆ خۇراك بۆخۇتان، بۆ ئالى و لاخو ئازەلەكانىستان گشت پشقل و تەپالە و تەرسى بى بەئالف و ئالىك بۆيان، تازەبىنەو ۋەك پىش خواردنپان!

شعبی فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہربین) پاشان دہفہرمووی: دہی بہ تہپالہو
پشقلو تہرسو نیسقان تارات مہگرن و خوتانیان پی پاک مہکەنہوہ، چونکہ
ئەوانە خوراکى جنۆکەکانى براتانن و ئالفى ولاخ و ناژەلەکانیانن! (تاج/ ۱/ ز/ ۲۵
ز/ ۲۰۴، ۲۰۲ - تاراتگرتن + تاج/ ۴/ ز/ ۵۵/ ژ/ ۴۸۹ - سورەتى جين + تاج/ ۴/ ز/ ۱۰/ ژ/ ۴۲۹۵
- پاشەكى + ژمارە: ۴۲۹۶ تاکوتایى زنجیرەکە). (بروانە: ژمارە: ۲۱۷۲ لہدواوہ).
۲۱۱۸- عَنْ مَعْنٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي قَالَ سَأَلْتُ مَسْرُوقًا مِّنْ أَذْنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) بِالْجَنِّ لَيْلَةً اسْتَمَعُوا الْقُرْآنَ فَقَالَ حَدَّثَنِي أَبُوكَ - يَعْنِي ابْنَ مَسْعُودٍ - أَنَّهُ أَذْنَتْهُ بِهِمْ
شَجَرَةٌ. (الحديث ۱۰۱۱ = ۱۰۰۲ فم. تجريد البخارى/ ۴/ رقم/ ۱۵۰۷ = ۲۸۵۹ فتح البارى.
تحفه الشراف/ ۹۵۷۲).

مەعنى كورپى عەبدورەحمانى كورپى عەبدوللاى كورپى مەسعوودى (رەحمەتى
خودايان لى بى) فەرمووى: لەعەبدورەحمانى باوكم بىست دەيفەرموو:
لەمەسرووقم پەرسى: ئەو شەوہى كە نوپنەرى جنۆكەكان گوى لەقورئانەكە دەگرن
كە پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہربین) دەپخوینى، ئەو شەوہ كى پیغہمبہر ئاگادرا دەكاتەوہ
لەوہ؟ مەسرووق فەرمووى: باوكت (واتە: ئیبنو مەسعوود) فەرمووى پیم: درەختى
جنۆكەكان ئاشكرا دەكا لەپیغہمبەر، دار سەمورەیی عەرزى دەكا، كە كۆمەلئ
جنۆكە گویان لەقورئانەكە گرت. (تاج/ ۴/ ز/ ۲۹/ ژ/ ۴۰۹۶، ۴۰۹۷ - سوورەتى
ئەحقاف).

۱۶۸۰- پیغہمبەر گوى دەگرى لەقورئانخویندننى كەسیكى تر (۱۸۶۴-۱۸۶۸)

باب: إستماع النبي (صلى الله عليه وسلم) القرآن من غيره

۲۱۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَقْرَأْ عَلَى الْقُرْآنِ ». قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ
أُنْزِلَ؟ قَالَ: « إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي ». فَقَرَأْتُ النِّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ (فَكَيْفَ
إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) رَفَعْتُ رَأْسِي. أَوْ غَمَزَنِي رَجُلٌ

إلى جَنبِي، فرفعت رأسي، فرأيتُ دموعه تَسِيلُ. (الحديث/ ۱۸۶۴ = ۱۸۳۵ ف.م. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴ رقم/ ۱۶۵۲ = ۴۵۸۶، ۵۰۴۹، ۵۰۵۰، ۵۰۵۵، ۵۰۵۶. أبوداود. علم/ ۳۶۶۸. ترمذي. تفسير: ۳۰۲۴. تحفة/ ۹۴۰۲).

عہدوللای کوری مسعود (رهزای خوی لئ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہربن) فہرمووی پیم: ہندی قورننم بؤ بخوینہ. گوتم: قوربان! قورنن بؤ تۆہاتوودو من بؤتی بخوینم؟! فہرمووی: حہزدہکہم کہسیکی تر بیخوینئی و گوئی لئ بگرم. منیش سوورہتی نیسائم بؤی خویند، ہتا گہیشتمہ سہر ئەم ئایہتہ: {فَکَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا} (سورة النساء - ۴/۴۱).

واتہ: جا ئەبئی حالی ئەو کافرہ بیروایانہ لہرۆژی ژینہودا چۆن بن، لہوکاتہدا کہلہہموو گہلئ، لہہہموو نہتہوہیئ، شایہتی دہہینین، کہشایہتی بدا لہسہر بیڈینی و بئ بروایی و نامہردیی ئەوان، وہ تۆیش ئەی موحممہدا! دہہینین بؤ شایہتی دان لہسہریان، وہ بؤشایہتی دان بۆیان.

ئیبنو مسعود فہرمووی: ئیت کہ گہیشتمہ ئیرہ، خۆشہویست (دروودی خوی لہسہربن) فہرمووی پیم: ئیت بہسہ. فہرمووی: کہسہرم ہہلپری، یا فہرمووی: پیاوئ لہ تہنیشتمہوہ بوو، تیوہی ژہندم، کہسہرم ہہلپری، تہماشام کرد: ہۆن ہۆن ئەسر بہچاوہکانی خۆشہویست دا (دروودی خوی لہسہربن) دہہاتہ خواریوہ. (تاج/ ۴/ ز/ ۷۹ ژ/ ۳۶۲۹) + (ریاض/ ۲/ ز/ ۵۴ ژ/ ۴۴۶).

۲۱۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ بِحِمَصَ فَقَالَ لِي بَعْضُ الْقَوْمِ اقْرَأْ عَلَيْنَا. فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمْ سُورَةَ يُوسُفَ (عَلَيْهِ السَّلَام) - قَالَ - فَقَالَ: رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ وَاللَّهِ مَا هَكَذَا أُنْزِلَتْ. قَالَ: قُلْتُ: وَيْحَكَ وَاللَّهِ لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِي: «أَحْسَنْتَ». فَبَيْنَمَا أَنَا أَكْلِمُهُ إِذْ وَجَدْتُ مِنْهُ رِيحَ الْخَمْرِ قَالَ فَقُلْتُ: أَتَشْرَبُ الْخَمْرَ وَتُكَذِّبُ بِالْكِتَابِ؟ لَا تَبْرَحْ حَتَّى أَجْلِدَكَ - قَالَ -: فَجَلَدْتُهُ الْحَدَّ. (الحديث ۱۸۶۷ = ۱۸۳۹ ف.م. = فتح الملهم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري/ ۴ رقم: ۱۷۲۷ = ۵۰۰۱ تحفة الأشراف: ۹۴۲۳).

عەلقەمە (رەحمەتى خودای لى بىن) فەرمووی: جارى لەشارى حومس بووین، کەوا لەشام خەلکە کە بەئیبنو مەسعوودیان گوت: هەندى قورئانمان بۆ بخوینە، ئیبنو مەسعوود سوورەتى یووسفى خویند. پیاوی گوتى: بەخودا ئەم سوورەتە بەم شیوەیە نەهاتۆتە خوارەوه! ئیبنو مەسعوود (پەزای خۆای لى بىن) فەرمووی: ئەم سوورەتەم لەخزمەتى پێغەمبەر خۆی دا خویند، لەسەر ئەم شیوەیە کە ئیستا خویندم، فەرمووی پێم: ئافەرىن بۆخۆت، زۆر بەجوانى دەمخوینى!

ئیبنو مەسعوود، لەکاتى گوفتوگۆ لەگەڵ کابرا، سەرنجى دا کە کابرا بۆنى مەى و بادەى لى دى، جا پێى گوت: تۆ لەلایە کەوه بەنەزانی دەم لەنامەى خودای کەوره دەکوتى و لافى مامۆستایى لەنامەى خودادا لى دەدەى، لە لایە کى تریشەوه رەفتارت بەپێچەوانەى گوتارتە، چونکە ئەو مەتا ئارەقت خواردۆتەوه، ئەمە چەنى بەچەنە؟ جا پاش ئەوەى کە کابراى رەخنەگر، ددانى بەوەدانا کە بادەى نۆشیوه، ئیبنو مەسعوود دارى حەددى ئارەقخواردنەوهى لى دا.

١٦٨١- هەرهەشە لەجیاوازیی لەخویندنى قورئان دا (٦٧١٧-٦٧٢٥)

باب: الرَّجْرَجُ عَنِ الْإِخْتِلَافِ فِي الْقُرْآنِ

٢١٢١- عَبْدَ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: هَجَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَوْمًا - قَالَ -: فَسَمِعَ أَصَوَاتَ رَجُلَيْنِ اخْتَلَفَا فِي آيَةٍ فَخَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يُعْرِفُ فِي وَجْهِهِ الْغَضَبُ فَقَالَ: « إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِاخْتِلَافِهِمْ فِي الْكِتَابِ ». (الحديث ٦٧١٨ = ٦٧٣٢ فم. تجريد ٤ / رقم ١٧٤٢ = ٥٠٦٠، ٥٠٦١. تحفة الأشراف / ٨٨٣٩).

عەبدوللای کورێ عەمری کورێ عاص (پەزای خودا لەخۆی و لەباوکی بى) فەرمووی: بەیانى زوو، روژێ چووم بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەرىن) پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەرىن) لەژووورەوه بوو، گوێی لەدوو پیاو بوو، سەبارەت بەئایەتیکی قورئان بوو بەکێشەو بەرهیان، جا پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەرىن) هاتە دەرەوه بۆلامان، بە روویا دیار بوو کە بەهۆی دووبەرەکی ئەو دوو پیاووە

تووړه بوو، فهرمووی (دروودی خوای لمسه ربی): نه ته وه کانی پيش نيوه به هوۍ ناکوکی و دوو بهر هکیانه وه له نامه ئاسمانییه کانیانا له ناو چوون! (تاج/ ۴ ز ۷۸ ژ/ ۳۶۱۹).

۲۱۲۲- عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اقْرَءُوا الْقُرْآنَ مَا اثْلَفَتْ عَلَيْهِ قُلُوبُكُمْ ، فَإِذَا اخْتَلَفْتُمْ فَمُومُوا عَنْهُ ». (الحديث ۶۷۲۰ = ۶۷۳۴ فم. تجرید/ ۴ رقم: ۱۷۴۲ = ۵۰۶۰، ۵۰۶۱. تحفة الأشراف: ۳۲۶۱).

جوندوبی کوری عهبدوللای ئه لبه جهلی (پرمزای خوای لى بى) فهرمووی: خوښه ويست (دروودی خوای لمسه ربی) فهرمووی: ئه وهنده قورئان بخوینن، که دلتان له سهریه تی، به لام که بى تاقهت بوون و دلتان له لای خویندنه که تان نه ما، یا قورئان خویندنه که تان سهری کیشا بو ناکوکی و دوو بهر هکی و شتی تری وا، ئیتر هه لسن و له وکاته دا واز له قورئان خویندن بهینن و نه و کوړو کوښه لای که وای، چو لى بکه و به جی بهیلن! (تاج/ ۴ ز ۷۸ ژ/ ۳۶۱۹).

روونکر دنه وه:

ذیکری صالحین ره حمه تی وای

مامؤستا مه لا مه جیدی مزگه وتی سه لاهه ددین که له وى ئیمام و پيشنويز خوینبوو، پیاویکی تا بلای خاوهن ته قواو راستگو بوو، وتار خوینیکى جوان بوو، فهرمووی (ره حمه تی خوای لى بى): کوښه لى فه قى هاوته مه ن بووین، روژى چووین بو ناو په زى بو تری خواردن، چاره نووسی خودایى و ابوو، کورپکی لاوی مامؤستا مه لا عارفی چنگنیانیمان له گه لا بوو، نه ویش فه قى بوو، له ته مه نی گول دا بوو، هم به شیوه و هم به ره فتار یووسفی دووهم بوو بوخوۍ، فهرمووی: له ناو باخه که دا نه و لاوه نازداره مارى پیوه دی دا، په توی پى نه بردو په کسهر کوشتی، ئیتر ئیمه ویش به داره تهرمى به سهر شان بردمانه وه بو گونده که ی خویان، که گه شتینه جى، خه لکی گونده که هه موو هاتن به پیر تهرمه که وه و بردمان بو مزگه وت، کاتى گه شتینه مزگه وت له حه وشه که دا، له قه راخ حه وزه که دا تهرمه که مان دانا، مامؤستا

مەلا عارف لەژوو روو دە لەمیحرابە کەدا، لەپاش نوێژی عەصر، وەك یاسای ھەموو رۆژیکی دانیشتبوو، بەشە قورئانی ئەو پاش عەصرە دەخویند، مامۆستا مەلا مەجید فەرمووی: من و مامۆستایی لەتەمەنی مامۆستا مەلا عارف دا، چووین بۆ خزمەتی بەھیمنی و بەزیرانە عەرزمان کرد: قوربان! قەدەرێ قەوماوە، خەلکە کە چاوەڕوانی جەنابت دەکەن بفرموو کە بچینە دەرودە.

مامۆستا مەلا عارف، لەسەر خۆ بەشینەیی فەرمووی: دەزانم کە کۆرە کەم مردوو، بۆیە ئیوە ئاوا پەشوکاوو پەرۆش و شلەژاون، بەلام بەخودا ھەتا حیزبی ئەم پاش عەصرەم لەقورئانخویندە کەم تەواو نەکەم نایەم بۆ سەر تەرمە کە ی. ئیتر دەستی کردووە بەقورئانخویندە کە ی ھەتا تەواوی کرد، ئەوجا فەرمووی: دە ی ئەمجا بابچین.

مامۆستا مەلا مەجید فەرمووی: ئیتر مامۆستا مەلا عارف بەدەستی خۆی، کۆرە کە ی شۆردو بەدەستی خۆی کفنی کردو خۆی نوێژی لەسەر کردو چووشە ژێر تەرمە کە ی کە بردیان بۆ گۆرستان و خۆی تەلقینە کە ی خویند!!

مامۆستا مەلا مەجید فەرمووی: لەژیانما داستان و پرووادی زۆرم دیوە، بەلام ھەرگیز شتی وەك ئەو ھەلۆیستە ی مامۆستا مەلا عارف، وا پرشکۆو سامو شکۆمە ندیم نەیدووە.

ئەم چیرۆکی مامۆستا مەلا عارف و کۆرە کە ی، مامۆستا مەلا مەجید بەو بۆنە ی ھووە گێرای ھووە بۆم کاتی کاوہی کورم شەھید بوو، من زۆر پەرۆش و شلەژابوو. (رەحمەتی خودا لەھەموو لایە کمان بی. ئامین ۲/۲/۲۰۱۱).

نامەى تەفسىر - كەتاب تەفسىر

بەروانە: تەجىرىدى بۇخارى، بەرگى چوارەم، لەژمارە: ١٦٣٠ وە ھەتا ژمارە: ١٧٢١
لەژمارە: ٤٤٧٤ وە ھەتا ژمارە: ٤٩٧٧ فتح البارى + تاجول ئوصول/٤ زنجىرە: ١ ھەتا
زنجىرە: ٩٢ لەژمارە/٣٦٨٦ ھەتا ژمارە ٤٢٣٨.

١٦٨٢- سەبارەت بە ھەرمایشتى خودای گەورە {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}

باب: في قوله تعالى: {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}

٢١٢٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ (اَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ يَغْفِرَ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ) فَبَدَلُوا، فَدَخَلُوا الْبَابَ يَزْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ ، وَقَالُوا: حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ » . (الحديث ٧٤٣٩ = ٧٤٧٥ ف.م. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/٤ رقم: ١٦٣٣ = ٣٤٠٣ ، ٤٤٧٩ ، ٤٦٤١ . تحفة الأشراف: ١٤٦٩٧) .

ئەبو ھورەيرە (بەزەى خەوى لى بىن) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای گەورە و سەرھەرى لەسەربى و سەر و مالى و حال و منال و باوك و دايك و ھەست و نەست ھەرمووى بەقوربانى گەردى بەرپى سەردانىكەرانى گۆرى پىرۆزى بىن) ھەرمووى: گوترا بەنەھەى ئيسرائيل {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ يَغْفِرَ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ} (البقرة/٢-٥٨):

واتە: كاتى نەھەى ئيسرائيل لەمووسايان داواکرد، كە لەباتى گەزۆ و گۆشتى شولاقە، بەروبوومى زەوييان دەرخوارد بەدات خودا ھەرمانى پىن كردن كە بچنە ناو شارى، لەكاتى چوونە ژوورەھەدا كۆرپەنووش بو خودا ببەن و بلىن: خودايە لەگوناھەكانمان ببورە گوناھەكانمان لى ھەلۆھەرىنە، ئەگەر وابكەن لەتاوانەكانتان خۆش دەبەم.

که چی نهوان به پیچه وانه وه، له باتی نه وهی به ملکه چی و کورنووشه وه بچنه ژووره وه، به قنگه خشکی چوونه ژووره وه له باتی نه وهی که بلین: (حیططه: خودایه! گوناوه کانمان لی هه لورهینه) زمانیان گوړی و گوتیان (حیططه، حه ببه فی شه عهره، که له سهر فهرمایشتی عه للامه ی عهینی، نه مه قسه یه کی بی واتیه.

۱۶۸۳- سه بارهت به فهرمایشتی خودای گه وره {وَلَيْسَ الْبِرُّ.....}

باب: في قوله تعالى {وَلَيْسَ الْبِرُّ...}

۲۱۲۴- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ يَقُولُ: كَانَتْ الْأَنْصَارُ إِذَا حَجُّوا فَرَجَعُوا لَمْ يَدْخُلُوا الْبُيُوتَ إِلَّا مِنْ ظُهُورِهَا - قَالَ - فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَدَخَلَ مِنْ بَابِهِ فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا). (الحديث ۷۶۶۵ رقم الحديث في شرح الإمام النووي لصحيح مسلم، حَسَبَ تَرْقِيمِ الشَّيْخِ خَلِيلٍ مَأْمُونٍ شَيْحًا = ۷۵۰۱ ف.م. بخاري. تفسير: ۱۸۰۳، ۴۵۱۲. تحفة الأشراف: ۱۸۷۴).

نه بو ئيسحاق فهرمووی: له بهرائم بیست دهیفه رموو: جاران یاریده دهران (الأنصار) که هه جیان ده کردو ده گه پانه وه، له قنگه بانه وه ده لاقه یه کیان ده کرده خانوو که یان و له وکوونه وه له پشته وه ده چوونه ماله وه، هه تا جاری پیاوی، له یاریده دهران له هه ج ده گه پرېته وه وه له دهرگاوه ده چیته وه ماله وهی، نه وانیس سه رزه نشتی ده که ن و ده لین بوچی واکرد؟ جا به م بو نه یه وه نه م نایه ته هاته خواره وه: {وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا} (البقرة- ۱۸۹/۲)

واته: چاکه و کرده وهی باش نه وه نییه که هاتنه وه بو ماله وه له قنگه بانه وه له پشته خانوو وه بچنه ژووره وه، به لکوو چاکه نه وه یه که پیاو له خودای گه وره بترس و پاریز له نافه رمانی نه و بکا، له دهرگای ناسایی ماله کانتانه وه بچنه ژووره وه هاموشوبکه ن و بو هه موو مه به ستی له دهرگاو ریگه ی ناسایی خو یانه وه برؤن.

۱۶۸۴- له باره‌ی فرمایستی خودای گه‌وره { رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى } باب: فی قوله تعالى: { رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى }

برپروانه ژماره: ۱۶۰۸، فهرمووده‌ک‌هی ئه‌بوهوره‌یره، له‌نامه‌ی (الفضائل) دا رابورد.

۱۶۸۵- له باره‌ی فرمایستی خودای گه‌وره‌وه { وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ } يُحَاسِبُكُم بِهِ اللَّهُ { (۳۲۷-۳۲۵)

باب: فی قوله تعالى: { وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ يُحَاسِبُكُم بِهِ اللَّهُ }

۲۱۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ يُحَاسِبُكُم بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) قَالَ: فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاتَوَّاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ بَرَكُوا عَلَى الرُّكْبِ فَقَالُوا: أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ كَلَّفْنَا مِنَ الْأَعْمَالِ مَا نُطِيقُ الصَّلَاةَ وَالصِّيَامَ وَالْجِهَادَ وَالصَّدَقَةَ، وَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَيْكَ هَذِهِ الْآيَةُ وَلَا نُطِيقُهَا. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَتُرِيدُونَ أَنْ تَقُولُوا كَمَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ: سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا، بَلْ قُولُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ». قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. فَلَمَّا اقْتَرَأَهَا الْقَوْمُ ذَلَّتْ بِهَا أَلْسِنَتُهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي إِثْرِهَا: (أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ نَسَحَهَا اللَّهُ تَعَالَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا) قَالَ نَعَمْ (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا) قَالَ نَعَمْ (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ) قَالَ نَعَمْ (وَاغْفِرْ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) قَالَ نَعَمْ. (الحديث ۳۲۵ = ۳۴۱ فم. بخاري. تفسير: ۴۵۴۵. تحفة الأشراف: ۱۴۰۱۴)

ئەبوهوره‌یره (روژای خۆی لى بێ) فهرمووی: كه‌ئهم ئایه‌ته هاته خواره‌وه: { وَإِنْ تُبْذَرُوا }

مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ يُحَاسِبُكُم بِهِ اللَّهُ { (البقرة-۲/۲۸۴):

واته: ههرچی وا له ناسمان و زهوی دا، هه مووی هی خودایه و موئک و دروستکراوی خویهتی، وهه ههرچی والهناو دل و دهرونتانا، چ ئاشکرای بکه و چ بشارنه وه، خودا له رۆژی ژیا نه وه دا، مو حاسه بهی ئه وه تان دهکا و پیتانی دهو ره دهکاته وه، ئه وسه به ئاره زوی خویهتی: هه رکه سی خواستی له سه ری بی چاو پۆشی لی دهکا، هه رکه سی خواستی له سه ر بی، ئه شکه نه جی ده دا، چونکه خودا ده سه لات ی به سه ر هه موو شتی کا ده شکی.

فه رمووی: که ئه مه هاته خواره وه، یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ری) ته وا و سه خلّه بوون، چوون بو خزمه تی و به چۆک دا هاتن و عه رزیان کرد ئه ی ره وانه کراوی خودا! ئه ی پیغه مبه ری ئازی ر! هه تا ئی ستا خودای گه وه ئه وه ئه رکانه ی دا وه به سه رمانا و، ئه م کرداران ه ی کردو وه به ئه رکی سه رشانمان، وه ک نوێ ژو رۆ ژوو و خه بات و زه کات. وه بو ئه مانه ئی مه سه رمان پی وه نه بو وه، لاری مان نه بو وه، چونکه ته وانی ئه وانه مان بو وه، وه له ووزه مانا بو وه، به لام ئه وه تانی ئه م ئایه ته ت بو هاتو وه، به راستی توانای ئه مه مان نی یه! چونکه زۆر له و خه یال و دل ره او کی یانه ی که به دل مانا راده بوورن به دهستی خو مان نی یه!

ئهویش (دروودی خوی له سه ری) فه رمووی: هه ی هه ی! وادیاره که ئی وهیش ده تانه و ی که وه ک میله تهی جووله که، که خاوه نی ته وراتن، وه وه ک میله تهی نه صارا که خاوه نی ئی نه جیلن، وادیاره که ئی وهیش وه ک ئه م دوو گه له، که له پی ش ئی وه وه بوون، ده تانه و ی وه ک ئه وان بلین: { سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا } (البقرة - ۹۳/۲)

واته: که چی ئه وان له پاش ئه وه خودا فه رمان ی پی کردن که فه رمانه که ی خودا به جی بهین و به گو یی بکه ن، گو تی ان: خودایه! فه رمانه که تمان وه رگرت و به گو یی خو مان گو یمان لی بوو، به لام به گو ی ت نا که ی ن. واته: به کوردی و کورتی: گو یم لی ته به لام به گو ی ت نا که م. هه زره ت (دروودی خوی له سه ری) فه رمووی: نه که ن شتی وابکه ن، به لکو و بلین:

{ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ } (البقرة - ۲/۲۸۵)

ئەوانیش تەسلىم بوون بە دەم ئەمەیان گوتو بەدڵ قەبوولیانکرد، کە ئەمە واتاو ڕافە کە یەتی، واتە: پێغەمبەری خوێشەویست ئیمان و باوەری هەیه بەو نامەیه کە پەرەمردگاری لەلایەنی خۆیەوه بۆی ناردوو، کە قورئانی پیرۆزە، هەرودەها موسوڵمانەکانیش باوەرو ئیمانیان بەو نامە پیرۆزە هەیه، هەموویان باوەریان هێناوە بەخوداوە بەفریشتەکانی و بەنامەو پەرأوەکانی و بەپێغەمبەرەکانی، کەخۆی ناردووینی، بۆتەمی و نامۆزگاری هۆشیاران، گشتیان دەلێن: ئیمە جیاوازی ناکەین لەنیوانی هیچ یەکی لەپێغەمبەرەکانی خودادا، لەوەدا کە یەك بە یەك بەپێغەمبەری خودایان دەزانین، هەروا دەلێن: ئەو خودای پەرەمردگار! فەرمانەکانی تۆمان بیست، بەهۆی موخەممەدی پێغەمبەرمانەوه، گەردن کەج بووین بۆ ئەو فەرمانانەو، داوای ئەوه دەکەین لەتۆ کە بەکەرەمو بەخششتی خۆت چاوپۆشی بکە لەتاوانەکانمان، ئەگەر داوای چاوپۆشی لەتۆنەکەین ئەو لەکێی بکەین! لەپاشە رۆژدا لەقیامەت دا، مەصیرو سەرئەنجاممان هەربۆلای تۆیەو، بەبێ دەسلەلاتی و بەدەستەوسانی، دەولەمەندو گەدامان دێینەوه بەردەستی خۆت. چاکە ئەمەیان بەجێ هێنا، خودا بڕیارو حوکمی ئەو نایەتەو سەپییەوهو لایبردو، ئەم نایەتەو تری ناردە خوارەوه.

{لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} (سورة البقرة- ۲/۲۸۶).

واتە: خودا ئەرکیکی وانا بەسەرشانێ کەسیکا کەشانێ هەلی نەگرتو داوایی لەیەکی ناکا کە لەتاقەتیا نەبێ، ئەوهی چاکە بکا دەبێ بەچەکی دەستی و سوودی چاکەکەو هەربۆخۆیەتی، هەروا ئەوهی خراپەبکا دەبێ بەملۆمی گیانی و زیانی خراپەکەو هەربۆخۆیەتی.

ئەى موسولمانىنە! ئىۋەش ۋەك ياران بىكەن ۋە كىدارو كىتارى ئەۋان بىكەن بەسەر مەشق ۋە پەىرە ۋە بۇخۇتان، ئەۋنزاۋ پارانەۋەى ئەۋان كىردىان ئىۋەش بىكەن، ئەۋان كەئەركى لەۋزە بەدەر (تەكلىفى مالا يوطاق) يان لەسەر ھەلگىرا، لەسۋاسى خودادا لەسەر پارانەۋەكەى خۇيان رۇشتەن ۋە گوتىيان: ئەى خودايە! ئەگەر ھەنى لەئەركى سەرشانى خۇمان لەبىر چۈۋ، يا بەھەلە كىرمان، تۇلىمان مەگرە لەسەرئەۋە سزاۋ ئازارمان مەدە، ئەى پەرۋەردىگارى ئىمە! بارى قورس مەھاۋىژە سەرشانمان ۋەكوۋ خۇ كۈشتەن بۇگىرا بوۋنى پەشىمانى ۋە بىرىنى پارچە بەركى كەپىس بوۋبى، ۋەك ئەۋبارە قورسەت دابوۋ بەسەرشانى گەلى جوۋلەكەدا، كەلەپىش ئىمەدا بوۋن، ئەى پەرۋەردىگارى ئىمە! ھەروا دەرۋ بەلاۋ ئازاۋەۋ ئاشوبىكى وامان بەسەردا مەدە كە لەبارمانا نەبى، شۈپنەۋارى تاۋان ۋە گوناھەكانمان كۈپر كەرەۋەۋ ئازارمان مەدە، ۋەعىب ۋە نەنگمان بېۋشەۋ كىرەۋەى باشمان دەرېخە، ۋە بەلوتىۋ كەرەمى خۇت رەھمان پى بىكەۋ نازو بەھەرۋ رەھمەت بىرژە بەسەرمان دا، ھەرتۋى سەردارى ئىمەۋ جگە لەتۋ، پىشت ۋە پەناى تىرمان نىيە، سەرەراى ئەمانەش يارمەتىمان بدە بۇ خەبات ۋە تىكۇشان ۋە زالمان بىكە بەسەر كۈمەلەى كافىرو بى بىرواكانا، ياران كاتى ئەم دوۋعايانەيان دەكىرد، خۇداى گەۋرەۋ مەزن لەم چۈارشۈپنەدا دەپقەرەموۋ بەللى باشە نزاۋ پارانەۋەكەتان قەبوۋل دەكەم:

يەكەم: لەپاش وشەى: {إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا}

دوۋەم: لەپاش وشەى: {عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا}

سىيەم: لەپاش وشەى: {مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ}

چۈارەم: لەپاش وشەى: {فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ}

(تاج/ ۴/ ز ۳/ ژ ۳۷۵۳ — ئەۋەى لەبارەى سوۋرەتى بەقەرەۋە ھاتوۋە).

سوورده تی نالی عیمران (سورة آل عمران)

١٦٨٦- له باره ی فهرمایستی خودای گه وره: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ

مُحْكَمَاتٌ} (٦٧١٧-٦٧٢٥)

باب: في قوله تعالى: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ}

٢١٢٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ». (الحديث ٦٧١٧ شيحا = ٦٧٣١ فم. تجريد البخاري ٤/ رقم ١٦٤٣ = ٤٥٤٧. أبوداود. سنة ٤٥٩٨. ترمذي. تفسير القرآن: ٢٩٩٣. تحفة الأشراف: ١٧٤٦٠).

عائشه (رضای خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر بى) نه م نایه ته ی خوینده وه له پاشا فهرمووی: کاتى نه وه که سانه ت دى، که شوینی نه وه نایه تانه ده که ون، که چهن واتای هه ل ده گرن، که پییان ده گوتری: نایه ته موته شابیهه کان و رواله ته نه وه نایه تانه ده که ن به به هانه وه مه هانه وه چاو و راوی له مه ردووم پی ده که ن وه خه لکی پی له خسته دهبه ن، نه ی گویدار! نه ی که سی که نه م فهرمووده یه ی منت پی ده گات! بزانه که نه وانه نه وه که سانه ن، که خودا ناوی بردوون و دربارمیان له قورنانا فهرموویه ته: {فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ...}.

واته: ده غز له دله کان له دووی نایه ته چهن د واتا هه لگره کان ده گه رین و به شوین نه وه نایه تانه دا ده گه رین که له یه که ده چن و مانای جوړاو جوړ هه لده گرن، به نیازی نه وه ی که نازاوه و ناشووب به رپا که ن و به که یفی خو یان واتایان لى بده نه وه.

جا حه زره ت (دروودی خوی له سهر بى) فهرمووی: جا که واته نه ی که لى نیسلام! خو تانیان لى بیاریزن و مه ترسیتان لییان هه بی! (تاج/ ٤/ ز/ ٤/ ژ/ ٢٧٥٤ - سوورده تی نالی عیمران).

١٦٨٧- له باره‌ی فهرمایشتی خودای که وره { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا

وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا } (٦٩٥٥-٦٩٧٥)

باب: فی قوله تعالى: { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا }

٢١٢٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُنَافِقِينَ فِي عَهْدِ

رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانُوا إِذَا خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى

الْغَزْوِ تَخَلَّفُوا عَنْهُ وَفَرَحُوا بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا قَدِمَ

النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اعْتَذَرُوا إِلَيْهِ وَحَلَفُوا وَأَحْبُوا أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

فَنَزَلَتْ { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ

بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ }. (الحديث ٦٩٦٤=٦٩٨٨ فم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ رقم:

١٦٤٧ = ٤٥٦٧ فتح الباري):

ئەبوسەعیدی خودری (رهزای خوای لئ بن) فهرمووی: لەسەر دەمی پێغه مبه‌ر خۆی دا

(دروددی خوای لەسەربێ) چەند پیاوی هەبوون، ناپاک (منافق) بوون، کاتی پێغه مبه‌ر (دروددی خوای

لەسەربێ) دەچوو بۆغەزا، ئەوان بەفیل و فەرەج خۆیان دەدزییەو لەماله‌و دەمانه‌و،

نەدەچوون بۆ ئەو غەزایە، بەپێچه‌وانه‌ی حەز رەتەو (دروددی خوای لەسەربێ) وە بۆ دزایه‌تی

ئەو، بەم هەلوێستە ناپاکه‌یان کەیفخۆش دەبوون، کاتیکیش کە پێغه مبه‌ر (دروددی خوای

لەسەربێ) دەهاتەو لەغەزاگە، دەچوونە خزمه‌تی و بەهانه‌و مه‌هانه‌ی درۆیان

دەهینایه‌و، سویندیان دەخواردو کەیفیان بەو دهات، کە بەبەلاش لەسەر شتی

کەنەیان کردو و سوپاس و ستایش و تاریف بکری‌ن!

ئیتیر بەم بۆنه‌یه‌و ئەم نایه‌ته‌ پیرۆزه‌ دابه‌زی کە ده‌فهرموئ: { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ } (سورة آل عمران-٣-١٨٨).

واته: ئەی پێغه مبه‌ری خۆشه‌وێست! وەتویش ئەی موسوڵمانی به‌ریز! وامه‌زانه

ئەوانه‌ که‌وا دلشاد و شادمانن به‌کرده‌وی ناشیرینی خۆیان و حەز ده‌که‌ن

کە لەسەر شتیکی باش، کە به‌درۆ ده‌لێن: ئەو شته‌ باشه‌مان کردو و، به‌لام له‌راستی

دا ئەو ئیشه‌یان نه‌کردو و، حەز ده‌که‌ن کە لەسەر ئەو شته‌ باشه‌، به‌هۆی ئەو

درۆيانه وه، به به لاش، سوپاس و تارييف بكرين، قهت وامه زانه كه نه وانوه و پينه ي نه وانه، بهم ساخته كارپه و بهم فرت و فيله، له دهست توله و سزاو قاري خوداي گه وه قوتار ده بن و، له په نايه كا ئاسو وده و سهر فراز ده بن و ئوقره و ستار ده گرن، قهت شتي وا نيبه، به لكوو بو نه وانوه بو و پينه ي نه وانه، ههيه سزاي به سو ي و ئازاري ئيش به ناو په رهي د لگه پينه ر! (تاج/ ٤/ ز/ ٤/ ٣٧٩٠).

٢١٢٨ - عن حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّ مَرْوَانَ قَالَ: اذْهَبْ يَا رَافِعُ - لِبَوَائِهِ - إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقُلْ: لَئِنْ كَانَ كُلُّ امْرَأٍ مِنَّا فَرِحَ بِمَا أَتَى وَأَحَبَّ أَنْ يُحْمَدَ بِمَا لَمْ يَفْعَلْ مُعَذِّبًا لِنُعَذِّبِ أَجْمَعُونَ. فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا لَكُمْ وَلِهَذِهِ الْآيَةُ؟ إِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَهْلِ الْكِتَابِ. ثُمَّ تَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ) هَذِهِ الْآيَةُ وَتَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا) وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: سَأَلَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شَيْءٍ فَكْتُمُوهُ إِيَّاهُ وَأَخْبَرُوهُ بغيره فخرجوا قَدْ أَرَوْهُ أَنْ قَدْ أَخْبَرُوهُ بِمَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ وَاسْتَحْمَدُوا بِذَلِكَ إِلَيْهِ وَفَرَحُوا بِمَا أَتَوْا مِنْ كِثْمَانِهِمْ إِيَّاهُ مَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ. (الحديث ٦٩٦٥ شيحا = ٦٩٨٩ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤/ رقم: ١٦٤٨ شيحا = ٤٥٦٨ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن: ٣٠١٤. تحفة الأشراف: ٥٤١٤).

حه ميدي كوري عهبدو په حمانى كوري عهوف (په حه متهى خوداي لى بن) فه رمووى: كاتى كه مهروانى كوري حه كه م سهردارى سهرشارى مه دينه بوو، به ده ركه وانه كه ي خوى، كه ناوى رافيع بوو، گوت: نه ي رافيع! ئاده ي برؤ بولاى ئيبنو عه بباس، پيى بلئ: خو نه گهر هه موو كه سى سزاو ئازار بدريئت له سهر نه وه كه شادمان بى به وه ي كه ده ستي ده كه وئو و حه ز بكات كه به خو پايى سوپاس بكرى له سهر شتي كه خوى نه ي كر د بى خو نه گهر نه مه وابى، نه وا كه سمان له قيامهت دا رزگارمان نابى و، هه موومان سهر جه م سزاو ئازار ده دريئين، چونكه كى ههيه مه گهر به ده گمه ن، كه مال و منال و ئايه و مايه و پايه و وه سپى راست و درؤ پى خوش نه بى؟

جاگاتئ کهرافیع ئهم په پامه ی مهروانی به ئیبنو عهباس راگه یاند، ئیبنو عهباس (همزای خوی لن بئ) له وهلام دا فهرمووی: ئیوه چیتانه به سهر ئهم باسه وه؟ ئهم نایه ته هاته خواره وه له شانی خاوه ن نامه گان دا، جاریک پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بئ) جووله که گانی بانگ کردو پرسیری شتیکی لیان کرد، ئه وان شته که یان شارده وه و هشاری وه لامه راسته که یان داو، به پیچه وانه ی ئه وه وه شتیکی تریان پی گوت، ئه نجا وایان نیشانی هه زرت ددها، که وه لامی پرسیاره که ی ئه وایان به پراستی داوه ته وه وه که وایی ده بی هه زرت (دروودی خوی له سهر بئ) سوپاس و ستایشیان بکات، وه شادمان و دلشاد بوون به وه ی که پراستیه که یان شارده بو وه که تمی حه قیقه ته که یان کردو وه، ئه و جا ئیبنو عهباس ئهم دوو نایه ته ی خوینده وه، نایه تی: {رَاٰ اَخَذَ اللّٰهُ مِثَاقَ الَّذِیْنَ اٰتَوْا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْهُ} (سورة آل عمران- ۱۸۷/۳)

واته: ئه و سا خودا په یمان و به ئینی له و که سانه وهرگرت که خاوه ن نامه ی ناسمانین، که به مه ردومی رابگه یه نن و هشاری نه دهن، په یمانی له زانا کانیان وهرگرت که به باشی مه به ست و مانای ئه و نامه ی خودایه رووناک بکه نه وه بو هه موو که سی وه له که سی نه هشار نه وه. وه ئیبنو عهباس ئهم نایه ته یشی خوینده وه: {لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ یَفْرَحُوْنَ بِمَا اٰتَوْا وَیُحِبُّوْنَ اَنْ یُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ یَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ} (سورة آل عمران- ۱۸۸/۳). (تاج/ ۴/ ۴/ ز/ ۳۷۹ - سوورده تی نالی عیمران - ژماره/ ۲۱۲۷).

سوورده تی نیساء (سوره النساء)

۱۶۸۸- له باره ی فهرمایشتی خودای که ورده وه {وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا فِی الْیَتَامٰی} وه فهرمایشتی {وَيَسْتَفْتُوْکَ فِی النَّسَآءِ} (۷۴۳۹-۷۴۷۹)

باب: فی قوله تعالى {وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا فِی الْیَتَامٰی} وقوله: {وَيَسْتَفْتُوْکَ فِی النَّسَآءِ}

۲۱۲۹- عن عُرْوَةَ بْنِ الزَّیْرِ: اَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا - عَنْ قَوْلِ اللّٰهِ تَعَالٰی {وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا فِی الْیَتَامٰی} فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰی

وثلث وربع}. فَقَالَتْ يَا ابْنَ أُمِّتِي هِيَ الْيَتِيمَةُ تَكُونُ فِي حَجَرٍ وَلِيَّهَا تُشَارِكُهُ فِي مَالِهِ ، فَيُعْجِبُهُ مَالُهَا وَجَمَالُهَا ، فَيُرِيدُ وَلِيَّهَا أَنْ يَتَزَوَّجَهَا بِغَيْرِ أَنْ يُقْسِطَ فِي صَدَاقِهَا ، فَيُعْطِيهَا مِثْلَ مَا يُعْطِيهَا غَيْرُهُ ، فَهُمَا أَنْ يَنْكِحُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يُقْسِطُوا لَهُنَّ وَيَبْلُغُوا بِهِنَّ أَعْلَى سُنَّتِهِنَّ مِنَ الصَّدَاقِ ، وَأَمُرُوا أَنْ يَنْكِحُوا مَا طَابَ لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ سِوَاهُنَّ . قَالَ عُرْوَةُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ اسْتَفْتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ بَيْنَهُنَّ فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ) إِلَى قَوْلِهِ (وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) وَالَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ أَنَّهُ يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ الْآيَةُ الْأُولَى الَّتِي قَالَ اللَّهُ فِيهَا (وَأِنْ خِفْتُمْ أَنْ لَا تَقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ) قَالَتْ عَائِشَةُ وَقَوْلُ اللَّهِ فِي الْآيَةِ الْأُخْرَى (وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) يَعْنِي هِيَ رَغْبَةُ أَحَدِكُمْ لِيَتِيمَتِهِ الَّتِي تَكُونُ فِي حَجَرِهِ ، حِينَ تَكُونُ قَلِيلَةَ الْمَالِ وَالْجَمَالِ ، فَهُمَا أَنْ يَنْكِحُوا مَا رَغِبُوا فِي مَالِهَا وَجَمَالِهَا مِنْ يَتَامَى النِّسَاءِ إِلَّا بِالْقِسْطِ مِنْ أَجْلِ رَغَبَتِهِمْ عَنْهُنَّ . (الحديث ٧٤٤٤ شيبخا = ٧٤٨٠ فم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ رقم: ١٦٤٩ = ٤٥٧٤، ٢٤٩٤، ٢٧٦٣، ٤٥٧٣، ٤٥٧٤، ٤٦٠٠، ٥٠٦٤، ٥٠٩٢، ٥٠٩٨، ٥١٢٨، ٥١٣١، ٥١٤٠، ٦٩٦٥).

عوروہی کوری زوبہیر (رحمہمتی خودای لی بی) فہرمووی: پرسیارم لہعائیشہی پوورم کرد: لہبارہی فہرمایشتی خودای گہورہوہ، کہ دمفہرمووی: {وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ} (سورة النساء-٣/٤).
واتہ: ئەگەر ترستان لہوہ ھەبوو کہ عەدالەت و دادپەرورەری نەکەن لەگەڵ ئەو کچە ھەتیوانەدا، کەوان لەژێر چاودیڤری ئیوہدا، ئەگەر بێتو مارەیان بکەن بوخۆتان، ئەگەر ئەم مەترسییەتان ھەبوو، ئەوا بچن ژنی تر مارەبکەن بوخۆتان کەبەدلتان بێو ھەتا توشی ناھەقی و نادادی نەبن بەھۆیانەوہ، وە واز لہو کچە ھەتیوانە بەینن باتوشی ناھەقی و نادادی نەبن.

وہ دەتوانن ژنی، یان دوو ژن، یان سێ ژن، یان چوار ژن، بەپێی یاسانامە ی خودا بوخۆتان بەینن، بەمەرجی (کە بەمەرجی سەرەکی دادەنرێت) کە بتوانن عەدالەت و دادپەرورەری بەجی بەینن لەنیوانیان دا.

عوروو فەرمووی: پورم عائیشە فەرمووی: ئەی خوشکەزای خۆم! ئەم ئایەتە هاتە خوارەووە لەشانی کچانی بئ باوک دا کە لەلای هەقداریان بن، واتە: لەلای ئامۆزاو کورانی ئامۆزایان بن، وە ئەو هەقدارە بجێ لەبەرسامان و مائی کچەکە، یالەبەر جوانییەکی ماری بکات لەخۆی، بەلام ئەوەندە کەباوبی لەناو کۆمەڵا، ئەوەندە ماریی پێ نادا، جا خودا نەهی لێ کردن لەکردنی شتی وا ناهەق، مەگەر بەمەرچی کەناھەقیان لێنەکەن و وەك ژنانی تر ماریی و مافیان بۆ دابنێن، ئەو دەبێ، دەنا خودا فەرموویەتی پێیان کە بپۆن لەژنانی تر بەدلی خۆتان بهێنن و وازبهێنن لەوان.

عوروو فەرمووی: عائیشە فەرمووی: خەلکەکە لەپاش هاتنی ئەم ئایەتە، داوای فەتوایان لەپێغەمبەر کرد، کەبۆیان روون بکاتەو، خودا لەووەلام دا ئەم ئایەتە تری نارد، {وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنْكِحُوهُنَّ} (سورة النساء-٤/١٢٧).

واتە: داوای فەتوای روونکردنەوێ بپارەکانتی لێ دەکەن، سەبارەت بەژنان، تۆ ئەی پێغەمبەر! لەووەلامیان بڵێ: خودا فەتوایان بۆ دەدا، هەرودها ئەو ئایەتانە کە دەخوینرێنەو لەقورئان فەتوایان بۆدەدەن، کەبەیان حالی ژنە بئ باوکەکان دەکەن، کە ئەو مافە بپار دراو بۆیان و لەیاسانامە خوادا نووسراوە بۆیان، پێیان نادەن، وەلەهەمان کاتا بەپێی بەرژەوێ خۆتان حەزەدەکەن کە ماریان بکەن لە خۆتان، یا حەزەدەکەن کە ماریان نەکەن لەخۆتان و نەبەشێلن کە بۆخۆیان شووبکەن!

عائیشە (زەزای خۆی لێ بن) فەرمووی: مەبەست لەم رێستەیه کە لەم ئایەتە پێشەوێ دەفەرموێ: {يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ} تايەتی یەکەمی ئەم پرسیار و وەلامە من و تۆ بوو کە خودا تايیدا دەفەرموێ: {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ}.

ھەروا عائىشە (رەزى خەلىق لى بىن) لەسەر روونکردنە ۋەكەى خەلىق رۇيشت ۋە ھەرموۋى:
ئەۋەش كە خەلىق گەۋرە لەئايەتەكەى تردا دەفەرەمۇئ: {وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ}
كەبەشەكە لەئايەتە ۋەئەلى داۋاى فەتۋاۋا پەرسىيەرەكەيان مەبەست لەم رەستەيە
ئەمەيە:

ئەگەر كەسئ لەئەۋە، كەچەكە ھەتەۋى خەلىق، لەچاۋدەئە ئەۋدەۋو، چەنكە
ئەمۇزەي ۋە، ۋەمەلى كەم ۋە، ۋە جەۋەش نەۋو، ئەۋا ھەزەنكا كە مەرى ۋە
ۋەخەلىق، بەئەم ئەگەر كەچە ھەتەۋەكەيان، كەۋا لەزەئە چاۋدەئەريەن دا مەلى ۋە سامەن ۋە
جەۋەي ھەۋو، ئەۋا لەبەر بەرژەۋەندە خەلىق مەريەن دەكەن ۋەخەلىق ۋە مەفى
تەۋاۋى خەلىقەن پەئەن، چا خەلىق رەكەى شەئە ۋەيەن پەئەن، مەگەر پەبەندەن
بەيەسەي دەپەرەۋەريەۋە. (تاج/ ۴/ ۵/ ۳۷۹۴ - سوۋرەتە نەسە).

۱۶۸۹ - لەبەرى ھەمەشەئە خەلىق گەۋرەۋە {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ
فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)
باب: فى قەۋلە تەالى: {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ}
۲۱۳۰ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ) قَالَتْ: أُنْزِلَتْ فِي وَالِي الْيَتِيمِ الَّذِي يَقُومُ
عَلَيْهِ ، وَيُصْلِحُهُ إِذَا كَانَ مُحْتَاجًا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ. (الحدیث ۷۴۴۹ شەيخا = ۷۴۸۵ م. بخەرى.
۲۷۶۵. تحفة الأشراف: ۱۷۰۸۶)

عائىشە (رەزى خەلىق لى بىن) ھەرموۋى: ئەم ئەيەتە: {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ
كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} (النساء - ۴/ ۶)
ۋەتە: ھەركەسئ لەئەۋە دەۋەمەندەئە، باخەلى دۋەربەگەئە لەمەلى ئەۋ ھەتەۋەنە،
بەئەم ئەگەر كەسئ ئەتەج ۋە دەۋەبەۋو، بەلەۋ مەلە بخەۋەت بەپەئە باۋى جەۋەي ناۋ
كۆمەلگا).

عائىشە ھەرموۋى: ئەم ئەيەتە سەبەرت بەسەرپەرشتەريە سەرمەلى ۋە سامەنى
ھەتەۋە دەبەزەۋە، كە سەرپەرشتە سامەنەكەى دەكاۋ بەخەلىق دەكاۋ بەرەمەي

دهیښنۍ، نهگهر هم سهرپهرشتیاره ناتاج بوو نهوه دروسته که بهقهی خزمهتی مالهکه، بهپیی شهرع لیی بخوات دهنه نا). (تاج/۲ ز/۱۴ ز/۲۰۰۳ + تاج/۴ ز/۵ ز/۳۷۹۵).

۱۶۹- لهبارهی فهرمايشتی خوداوه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ}

(۶۹۵-۶۹۷) باب: في قوله تعالى: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ}

۲۱۳۱- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ إِلَى أُحُدٍ، فَجَرَعَ نَاسٌ مِمَّنْ خَرَجَ مَعَهُ، فَكَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهِمْ فِرْقَتَيْنِ، قَالَ بَعْضُهُمْ: نَقْتُلُهُمْ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا، فَنَزَلَتْ (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ). (الحديث ۶۹۶۲ شيحا = ۶۹۸۶ فم. بخاري. فضائل المدينة. ۱۸۸۴، ۴۰۵۰، ۴۵۸۹، فتح الباري).

زهیدی کوړی ثابت (پهزای خوی لى بن) فهرمووی: کاتى پیغه مبهرو یارانى له مدهینه وه دهرکه و تنو بهرو حیای ئو خود که و تنه پړئ، بو غهزا، له پړگه کو مهلئ له وانه ی که له سوپاکه ی پیغه مبهردا بوون، به سهرو کایه تی عه بدوللای کوړی ئوبه یی کوړی سه لوول، گه پړانه وه نه یانویست که له و غهزایه دا به شداریی بکه ن، که گه پړانه وه هاو له کانی حه زره ت بوون به دوو تاقمه وه، تاقمیکیان گوتیان: که گه پړانه وه له و غهزایه دهیانکوژین، تاقمه که ی تریشیان گوتیان: نایانکوژین. جا به م بونه یه وه هم نایه ته هاته خواره وه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ} (النساء- ۸۸/۴).

واته: له بهر چی له باره ی هم ناپاک و مو نافقانه وه بوون به دوو دهسته وه: دهسته یه کتان ده لیئ: نه وانه ناپاک و ناموسو لمانن، له بهر نه وه دهیانکوژین، دهسته یه کتان ده لیئ: نه وانه موسو لمانن، نایانکوژین، بو چی هه مووتان به یه ک دهنگ نالین: نه مانه نا موسو لمانن، چونکه ناپاک و مو نافیقن.

١٦٩١- له باره‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}

(٧٤٣٩-٧٤٧٩) باب: فی قوله تعالى: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}

٢١٣٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَقِيَ نَاسٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَجُلًا فِي غَنِيمَةٍ لَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. فَأَخَذُوهُ فَقَتَلُوهُ، وَأَخَذُوا تِلْكَ الْغَنِيمَةَ، فَنَزَلَتْ: (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا) وَقَرَّاهَا ابْنُ عَبَّاسٍ (السَّلَامَ). (الحديث ٧٤٦١ شیخا = ٧٤٩٦ ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم. بخاري. تفسير: ٤٧٦٢. نسائي. تحريم الدم: ٤٠١٢. تحفة الأشراف: ٥٥٩٩).

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر (په‌مه‌تی خودای لښ بڼ) فه‌رمووی: له‌شانی ئه‌م نایه‌ته‌دا، خه‌لکی کووفه‌ قسه‌یان جیا جیا بوو، منیش سواربووم چووم بۆلای ئیبنو عه‌بباس، که‌له‌م باره‌یه‌وه‌ لایم پرسی، فه‌رمووی: ئه‌م نایه‌ته‌ {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا} دواشته‌ که‌له‌م باره‌یه‌وه‌ هاته‌ خواره‌وه‌، وه‌ هیچیش هه‌لی نه‌وه‌شاندۆته‌وه‌و حوکمو بریاره‌که‌ی وه‌ک خۆی ماوه‌).

گه‌ته‌ی ئه‌به‌وداوود، که‌له‌باسی فیتنه‌دا ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ده‌گیڕیته‌وه‌ ناوایه‌:

کاتئ ئه‌م نایه‌ته‌ دابه‌زی که‌له‌سوورده‌تی فورقان دایه‌، که‌ده‌فه‌رموی: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} (سورة الفرقان- ٦٨/٢٥).

به‌نده‌باشه‌کانی خودای میهره‌بان په‌وشتیکی به‌رزی تریشیان هه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌یه‌: به‌س خودای گه‌وره‌و مه‌زن ده‌په‌رستن و داوای هه‌مووشتئ هه‌ر له‌خودا ده‌که‌ن، وه‌که‌سئ که‌ خودا کوشتنی ئه‌وی قه‌ده‌غه‌ کردبئ ناکوژن، مه‌گه‌ر له‌به‌ره‌وێه‌کی په‌وای هه‌ق به‌پێی شه‌رع، وه‌له‌هه‌مان کاتا داوینپییسی ناکه‌ن و، داوینپاک و رووپاک و رووسورن، کاتئ که‌ئه‌م نایه‌ته‌ هات، هاوبه‌ش په‌یداگه‌ره‌کانی مه‌که‌که‌ گوتیان: ئیمه‌ ئه‌م تاوانانه‌مان هه‌موو کردووه‌، که‌واته‌ ئیسلام بوونمان چی سوودی هه‌یه‌ بۆئیمه‌، جا خودای گه‌وره‌ ئه‌م نایه‌ته‌ی نارد‌ه‌ خواره‌وه‌:

{إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} (سورة الفرقان- ۲۵/۷۰).

کهواتای وایه: ههرکه سئ یه کئ له تاورانه بکا، دهگا به توئهی سهختی تاوانی خوئ، مهگه ر نهوکه سه نه بی که له پاشکردنی ئەم گوناها نه توبه بکا وازیان لی بهیئو موسولمان ببئو چلکی کوفر به نووری نیسلام بشوئو دهرست بکا به کردنی کردهوی باش و کردارو ر هفتاری خوئ باش بکا، نهوه نه مانه خودای مهزن گوناهاکانیان دهپوشئو خراپهکانیان بۆدهکا به چاکه و خودای میهره بان و گه و ره همیشه میهره بان و تاوان به خش بووه و ههروایش ده بی و دهرگای ر هحه تی له نه زه له وه هه تا نه به د ههروازه!

ئیبنو عه بباس (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: دهی ئەم ئایه تهیه بۆ شه رحی حالی نه مانه بوو، هه تا ریگهی نیسلامبوونیان بۆخوش بکا، به لام نهو ئایه تهی که له سوورتهی نیساء دایه، که ده فهرموئ:

{وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا} (سورة النساء- ۹۳/۴).

واته: ههرکه سئ موسولمانی به نارهوا، به قهستی بکوئو، نهوه پاداشی نهو بکوژه سزای دۆزهخه، هه تا هه تایه له وسزا سهخته دا ده مینیتتهوه، سه ره رای نهوه پشه خودا رقو قاری لی ده گرو و په یتا په یتا نه فرهت و نه فرینی لی ده کاو هه تا بیئ دوورتری ده خاته وه له میهره سوژی خوئ، وه به دهستی خوئ سزایه کی پرئیش و نازاری بۆ ناماده کردوه.

به لام ئەم ئایه ته حیایه له وهی پیشوو، ئەمه بۆ که سیکی وایه که له پاش نهوه شارهزای یاسانامه ی نیسلام ببئو، بچئ به نارهزوو، به قهستی، به نارهوا، موسولمانی بکوئو، دهی ئەم بکوژه به لای منه وه، سزای ناگری دۆزهخه، تهوبه و په شیمانی بۆ نییه، راوی (قسه گیره وه) ده لئ: به لام که ئەم قسه یه م باس کرد بۆ موجهیدو پییم گوت که ئیبنو عه بباس رای وایه و ده لئ بکوژ تهوبه ی بۆنییه، موجهید فهرمووی:

(هەرکەسێ لەهەرتاوانێ تەوبە بەکا تەوبەیی گیرایە!). (تاج/ ٤/ ز/ ٥/ ٣٨١ - سوورەتی نیساء).

روونکردنەوه:

ئیمامی موحاهید موفەسسیری گەورە ناسراوه، یەکیکە لەشاگردە ناوادرەکانی ئیبنو عەبباس، ناوی تەواوی (موجاهیدی کۆری جەبری المکی المرقی) لەسائی بیست و یەکی کۆچی دا، لەسەر دەمی جینیشینی عومەردا لەدایک بووه، گیرانەوهی لەهاوەلانی زۆرەوه هەیە، وەك عائیشە و ئوم سەلەمە و جووہیریە و ئەبو هورەیرە و جابری کۆری عەبدوڵڵا و هەرچوار عەبدوڵڵاکان و هاوەلانی تریش، هەروا کۆمەڵێ لەتابیعینیش گیرانەوه لەموجاهیدەوه ئەنجام دەدەن، وەك عطاء و عیكریمە و قەتادە و ئەعمەش و خەلکێکی زۆری تریش، لەپیاوان (رجال)ی شەش پەرەوهکەیه، کە ناسراون بە بوخاری و موسلیم و ئەبو داود و تەرەمەزی و نەسائی و ئیبنو ماجە.

زانترین کەس بوو بەتەفسیری قورئانی پیرۆز لەسەر دەمی خۆی دا، فەضلی کۆری مەیمون دەفەر مۆی: لە موحاهیدم بیست دەیفەر مۆو: (٢٠) سیی جار دەوری قورئانم کردۆتەوه بۆ ئیبنو عەبباس، هەتا بە جوانی پەوانی بکەم و واتاکە ی بەباشی بزانم. سەلەمە ی کۆری کەهیل دەفەر مۆی: کەسم نەدیوه وەك ئەم سێ کەسە، کە زانست و عیلمە کەیان ساخ لەبەر پەزای خودایی. عطاء و طاوس و موحاهید.

کە ئەم سێ کەسە لەشاگرد و فەقێ باشەکانی ئیبنو عەبباس بوون، ئەعمەش دەیفەر مۆو: موحاهید دەیفەر مۆو، ئەگەر فیڕی قیرائەتی ئیبنو مەسعود ببومایە، پیویستم بەوه نەبوو، کە پرسیار لەئیبنو عەبباس بکەم، لەبارە ی زۆر لەمەعنای نایەتەکانی قورئان!.

موجاهید خۆی دەفەر مۆی: سێ جار سەراسەر قورئانم دەور کردەوه بۆ ئیبنو عەبباس، ئەویش گوێی لێ دەگرتە، لەسەر هەموو نایەتی دەوەستام پرسیار ی

ئەو دەم لى دەگەرد، كەبەجى بۇنەيەكەو ھاتوو ھەتو ھەتو، ھە ئايەتەكە چۆنەو جىيە. ئىبراھىمى كورى موھاجىر دەفەرموى: موھاجىد دەفەرموو: گەلى جار كاتى ئىبنو عومەر سواری ولاخەكەى دەبوو، مە ئاۋزەنگىەكەم دەگەرت بۆى! قەتادە دەفەرموو: باشترین كەس لەپىشىنانە تەفسىر زانەكان كەمابى موھاجىدە.

موھاجىد زانايەكى گەورەى شەرعزان بوو، زۆر بەتەقوا بوو، زۆر خوا پەرست بوو. نەتەو ھەى ئىسلام بەكۆى دەنگ موھاجىد بەپىشەوای خویان دادەنن و فەرمایشت و ھاوچوونەكانى جىگەى مەمانەیانەو بەلگەسازىيان پى دەكەن. ھاچىبى لەسالى كۆچى دوایى دا ھەيە. ئىبنو حىببان دەفەرموى: سالى سەدو دوو، يا سەدو سى كۆچى، لەمەكە، لەتەمەنى ھەشتاۋ سى سالى دا كۆچى دوایى دەكاو بەبەھەشتى بەرىن شاد دەبى خواى لى خۆش بى.

١٦٩٢- لەبارەى فەرمایشتى خواى گەورە: {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ} (٧٤٣٩ - ٧٤٧٩) باب: فى قولە تعالى: {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ} ٢١٣٣- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَقِيَ نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَجُلًا فِي غَنِيمَةٍ لَهُ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ. فَأَخَذُوهُ فَقَتَلُوهُ وَأَخَذُوا تِلْكَ الْغَنِيمَةَ فَتَرَكْتُ (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا) وَقَرَأَهَا ابْنُ عَبَّاسٍ السَّلَامَ. (الحديث ٧٤٦٤ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٥٠٠ فم = ف.م. = فتح الملهم لشرح صحیح الإمام مسلم. بخاری. تفسیر: ٤٥٩١. أبوداود. الحروف والقراءات: ٢٩٧٤).

ئىبنو عەبباس (پەزى خواى لى بى) فەرمووی: پیاویكى بەنى سەلەمەیی، ھاەمەپىكى خوێ پى دەبى، لەلای دەستەپى لەیارانى پىغەمبەرەو ھاەبوورى (دروودى خودا لەسەر پىغەمبەر و پەزى خودا لەیارانى بى) پیاوگە سلاویان لى دەكا، گەچى یارەكانى پىغەمبەر لەناو خوێانا دەلن: ئەم سلاو ھەى بۆیەكا لى كەردىن، تا خوێ پى رزگار بكا لەئیمە. جا ھەل دەستن بۆى و دەپكوژن و ھاەكەى دەبەن و دەپھینن بۆ

جا بہم بؤنہ یہ وہ ئہم ئایہ تہ دابہ زی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا} (سورة النساء - ۴/۹۴).

واتہ: ئہی موسولمانینہ! کاتئ سہ فہ ردہ کەن و دە چن بؤ خە باتگێڕان ئاگاتان لە خۆتان بئو، بچنە بنج و بنەوانی کاروبارو، ئەوسا بپریار بدەن، نەکا بەھەڵوہ ناھەق تووشی بئ دادی و نارەواپی ببن، وەمە ئین بە وکەسە بەسلاوی ئیسلام سلاوتان لئ دەکا. تۆ موسولمان نیت، مەگەر بە لگە یەکی روژن بە دەستتانە وە بئ کە موسولمان نییە. وشە (السلام) لەم جیگە یەدا، بەسئ شیوہ دەخوینریتە وە بە (سەلەم) و بە (سەلام) و بە (سیلم). یەکەم: (سەلەم) قیرائەتی نافیع و ئیبنو عامیرو حەمزە یە، دووہم: (سەلام) قیرائەتی خاوەن قیرائەتەکانی ترە، سییەم: (سیلم) قیرائەتی عاصمی کوپی ئەبو نەجوو دە ریوایەتکراوہ، ئیبنو عەبباس بە قیرائەتی (السلام) دەخویندە وە کە قیرائەتی دووہمە.

۱۶۹۲- لەبارە ی فەرما یشتی خودای گەورە: {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فی قولہ تعالیٰ: {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا}

۲۱۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا) قَالَتْ: نَزَلَتْ فِي الْمَرْأَةِ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ فَلَعْلَهُ أَنْ لَا يَسْتَكْثِرَ مِنْهَا وَتَكُونُ لَهُ صَحْبَةٌ وَوَلَدٌ فَتَكْرَهُ أَنْ يَفَارِقَهَا فَتَقُولُ لَهُ: أَنْتَ فِي حُلٍّ مِنْ شَأْنِي. (الحديث ۷۴۵۳ شیحاً = ۷۴۸۹ فم. بخاری. مظالم. ۲۴۵۰، ۲۶۹۴، ۴۶۰۱، ۵۲۰۶. أبوداود. نکاح: ۲۱۳۵، نسائی. السنن الكبرى: ۳۲۹/۶. تحفة الأشراف: ۱۷۰۵۸، ۱۷۰۵۹).

عائیشە (ڕۆژای خۆی لئ بئ) لەبارە ی ئەم ئایە تە وە {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا} (النساء - ۴/۱۲۸) واتە: یەزدانی مەزن لە قورئانی پیرۆزدا، لەسوورەتی نیساء دا، لە ئایە تی سەدو بیست و هەشت دا دەفەر موئ: ئەگەر ژنئ دەترسا لە وە کە میردە کە ی لئ بیزار بئ و بەرە بەرە بەتەواوی دوور بکە ویتە وە لی، وەیا خود حەزی لە و نەما وە حەزی لە ژنیکی تر کرد و وە، وەیا خود لەبەر هەر ھۆیەکی تر

دوورنیه، که می‌رده‌ک‌ه‌ی دهستی له‌دهستی ببیته‌وه، ئه‌وه له‌م کاتانه‌دا گونا‌هی‌ان نا‌گا
ئه‌گه‌ر له‌ناو خۆ‌یا‌نا بسازین و ریکه‌ون و صولج بکه‌ن، چونکه صولج و ریکه‌وتن
هه‌میشه هه‌ر خیر بووه‌و هه‌ر خیریش ده‌ی.

جا عایشه له‌بار‌ه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه ده‌فه‌رمو‌ی: ئه‌م ئایه‌ته وه‌ک ئه‌وه پیاو‌ی
ژنیکی هه‌ب، خۆ‌ی تێ نه‌گه‌یه‌ن‌ئ و بیه‌و‌ی ته‌لاق ب‌داو، ژنیکی تر به‌ی‌ن‌ئ،
ژنه‌که‌یش ته‌مه‌ن‌ئ له‌گه‌ڵ می‌رده‌ک‌ه‌ی دا ژیاوه‌و منالی لێ‌ی هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه هه‌ز
نا‌کا لێ‌ی جیا‌بیته‌وه‌و پێ‌ی ده‌ل‌ئ: به‌مێله‌و به‌ره‌لام مه‌که‌و بو‌خۆت ژنیکی تر به‌ی‌نه‌و
بو‌ ئازووقه‌و هه‌رجی و نۆره‌کاری شه‌ویش گه‌ردنت ئازاد‌ب‌ئ، مه‌به‌ست ئه‌مه‌یه
که‌خودای گه‌وره له‌ قورئانا ده‌فه‌رمو‌ی: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا }
(سورة النساء - ۴/ ۱۲۸). (تاج/ ۲/ ۵۲ ز/ ۲۱۸۰ - دروسته ژن ده‌ست له‌ مافی خۆ‌ی
هه‌لب‌گ‌ر‌ئ).

سووره‌تی مانیده = سووره‌ المائدة

۱۶۹۴- له‌بار‌ه‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ }

(۷۴۳۹-۷۴۷۹ باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ })

۲۱۳۵- عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ فَقَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ، آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرُؤُوهَا لَوْ عَلَيْنَا نَزَلَتْ مَعْشَرَ الْيَهُودِ لَا تَخْذُنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ
عِيدًا. قَالَ: وَأَيُّ آيَةٍ؟ قَالَ: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا). فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي لَا أَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ
نَزَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَرَفَاتٍ فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ. (الحديث ۷۴۴۳
شيخا = ۷۴۷۹ فم. تجريد البخاري/ ۱/ رقم/ ۴۲ = ۴۵، ۴۴۰۷، ۴۶۰۶، ۷۲۶۸. ترمذي.
تفسير القرآن. ۳۰۴۳. نسائي. مناسك: ۳۰۰۲. تحفة/ ۱۰۶۶۸).

طاریقی کوری شه‌هاب (به‌حه‌تی خودای لێ‌ ب‌ئ) فه‌رمو‌ی: پیاو‌یکی جووله‌که هات بو‌لای
پیشه‌وا عومه‌ر (به‌زای خوای لێ‌ ب‌ئ) گو‌تی: ئه‌ی فه‌رمان‌ه‌وای موسو‌لمانان! ئایه‌تی

له قورئانه كه تاندا ههيه، دهوړی دهكه نه وه، نه گهر نه و ئايه ته بو ئيمه بهاتبايه كه كومه لى جووله كه ين، روژى هاتنى نه و ئايه ته مان هه موو سالى ده كرد به جه ژن نيماى عومه ر فهرمووى: كام ئايه ته يه؟ گوتى: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} (سورة المائدة - ٣/٥).

واته: نه مړو من دهستوورى ئايينى ئيوه ته واو كرد بو تان و نازو به هره و نيعمه تى خو مم ر ژاند به سهرتانا، وه ئايينى پيرو زى ئيسلام هه لې ژارد بو تان و كردم به ئاينتان.

عومه ريش فهرمووى: دهى ئيمه يش زو ر به باشى ده زانين كه نه و روژده و نه و شوينه و نه و حال و بارو دوخه ي كه نه م ئايه ته ي تيا هاته خواره وه بو پيغه مبه ر (دروودى خواى له سهرين) كه ي بوو، وه چو ن بوو، روژ روژى هه ينى بوو، كات كاتى جه ژنى قوربان بوو، شوين سهركيوى عه رفه بوو، پيغه مبه ر (دروودى خواى له سهرين) له وى راوه ستا بوو، سهر گهرمى نه نجامدانى حه جى مالاوايى بوو. (تاج ١/ ٤/ ز ٣٠ - باسى كه وره يى ئايين).

روونكردنه وه:

يه كه م: واته: ئيمه يش كه گه لى ئيسلامين، له چه ندين لاه و نه و روژده مان كردو وه به جه ژن، كه نه م ئايه ته ي تيا هاتو ته خواره وه:

١- هه موو روژى هه ينييه ك جه ژنى موسو لمانانه.

٢- گه وره ترين جه ژنى موسو لمانان جه ژنى قوربانو و روژى عه رفه يه.

٣- گه وره ترين ئاهه نگو كو بوونه وه و به رز كړنه وه ي دروشمى خدا له چياى عه رفه نه نجام دهرئ له كاتى حه جا.

دووه م: نه م فهرمووده يه با شترين به لگه يه له سهر نه وه: كه زانايانى ئيسلام و فهرمان پره و ا دادپه روه ركه انى موسو لمانان به پيى نه م فهرمووده يه ده توانن: كه هه ر روژى، يا هه ر شوينى، رووداو يكي گرنكى واى تيا دا رووبدات، كه ببى به هو ي

به هرهى گهوره و يادگارى جوان و سهرمه شقى باش، بؤ گهلى ئىسلام و ببى به مايهى شانازى و سهر به رزى موسولمانان، دروسته كه ئه و رۆژه بكرى به جهژن و هه موو سالى يادى بكرى ته وه.

له راستى دا ئه و قسه يه كه ده لى: هه رشتى پيغه مبه ر نه يكر دى، ياراي له سهرى نه بو و بى، بى ده ته و نادر وست و نار ه وايه.

له راستى دا ئه م قسه يه كۆسپىكى گهوره يه، له به رده م گه شه كردن و پيشخستى ره وره وى به ره و پيشچوونى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام، چونكه به م قسه يه بى ده بى:

۱- ده رگاي ئيجته يه اد داخري، ديارو ئاشكرايه كه زياتر له نيوهى بىر ياره كانى شهرع، به ئيجته يه اد زاناكان چه سپاون و بوون به به شى له ياسا نامه ي خودا، ته نانه ت له به شى په رستش و خودا په رستى دا.

۲- له م رۆزگار ده دا ده بينىن، زۆرينه ي دروشم و نموونه كانى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام گه شه يان پى كراوه، گۆرانكارىيان تيا كراوه، ناچارى خوى سه پاندو وه به هۆيه وه زاناكان كار ه گرانه كانىيان ئاسان كر دو وه، بابه ته به رته سكه كانىيان پان و پۆرو به رىن كر دو وه. ته ماشاى چه ج بكه:

۱- ئايا ئىستا ته و افى به يت و سه عى به ينى سه فاو مه روه و ره جمى شه يتان و وه ستان له كۆى عه رفه وهك سه رده مى پيغه مبه ر خوى ماوه، يا گه شه يه كى گهوره ي پى كراوه، ئايا مزگه وتى مه سجد و له حه رام و مزگه وته كه ي پيغه مبه ر وهك سه رده مى پيغه مبه ر ماون يان گهوره كراون و له هه ر چوار لاوه، له خاكى كه له سه رده مى پيغه مبه ردا، يا بازار بوون، يامال بوون، خراوته سه ريان و ئىستا بوون به به شى له يه كى له دوو مزگه وته كه.

۲- ئايا نوئىزى ته راويح وهك سه رده مى پيغه مبه ر ده كرى، هه موو ره مه زانى دوو سى شه وى به چه ماعه ت له مزگه وت ده كرى و به س؟

سۈرە تى نە نعام = سورة الأنعام

۱۶۹۵- لە بارەى فەرمايشتى خودای گەرە: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ

بِظُلْمٍ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: في قوله تعالى: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ}

۲۱۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) شَقَّ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَا لَا يَظْلِمُ نَفْسَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ كَمَا تَظُنُّونَ، إِنَّمَا هُوَ كَمَا قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ (يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ)» (الحديث ۳۲۳ شىخا = ۳۳۹ فم. تجريد البخاري بالكوردي ۱/ رقم: ۳۰ = ۳۲، ۳۳۶، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۶۹۱۸، ۶۹۳۷):

عەبدوللای کورپی مەسعوود (دەزای خۆای لى بى) فەرمووی: کەئەم ئایەتە هاتە خوارەو: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ} (الأنعام-۶/۸۲)

کەئەمە ڕاڤەو واتاکەيەتی: موسولمانی راست و دروست بەپێی دەستوورەکانی ئایین، ئەو ېروادارانەن کە باوەرپێکی ساخی ڕەسای بێ گەردو باشیان هەيە بەخودای خۆیان و بەهەموو پێغەمبەرانی پێش چەرخى خۆیان و بەپێغەمبەرى سەر دەمی خۆیان، باوەرپێکی پەتی واکەتیکەلى سەتەم و زۆرو سەتەم نەبێ، ئەوانە ئاسایش و ئارامی و هیمنی و دلتیایی دادەبارئ بەسەریان، خۆشیان شارەزای ریگەى راستن و خواست مرازو نیازیان هاتۆتە دى.

عەبدوللای کورپی مەسعوود دەفەرموئ: کاتى کەئەم ئایەتە، کەئەمە واتاکەى بوو، هات بو پێغەمبەر، بوو بەهۆی سەخلەتی و نیگەرانی بوون بو یارانی پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەربى) و مەترسى ئەوەیان لى نیشە کەبەر بەهەرى ئاسایش و ئارامی و دلتیایی و شارەزا بوون لەرێگەى راست نەکەون، بۆیە گوتیان ئەى پێغەمبەرى خودا! دەبێ کى بى لەئێمە کە زۆرو سەتەم ناهەقى لەخودى خۆى نەکردبى؟ کەواتە: ئەم موزدەيە بەئێمە چى؟ بەلکوو بەپێچەوانەو ئەمە

هه‌ره‌شه‌یه له‌ئیمه، چونکه هه‌موو که‌سێ له‌ئیمه، که‌م و زۆر، به‌شی خۆمان
سته‌مان‌کردووه؟

ئەویش (دروودی خۆی له‌سه‌رین) فه‌رمووی: مه‌به‌ست ئەوه‌نییه که ئیوه تی‌ی گه‌یشتوون،
به‌ل‌کوو مه‌به‌ست له‌و زول‌م و زۆرو سته‌مه‌یه که‌له‌م ئایه‌ته‌دا باس‌کراوه، شیرک و
هاوبه‌ش دانانه بۆ خوداو، له‌و چه‌شنه زول‌م و سته‌مه‌یه که لوقمان ئامۆژگاری
کۆرپه‌که‌ی خۆیی ده‌کرد که توخنی نه‌که‌وێ، که قورئان ده‌ی‌گێرێته‌وه‌و ده‌فه‌رموێ:
{يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ} (سورة لقمان- ۳۱/۱۳).

واته: رۆله‌ی خۆشه‌ویستم! نه‌ی کۆرپ شیرینم! هه‌رگیز نه‌که‌ی هه‌له‌ی وا گه‌وره
به‌که‌ی، که هاوبه‌ش و هاوه‌ل و هاو‌پ‌رێ بۆخودا ب‌پ‌یار ب‌ده‌ی، چونکی زول‌م و زۆرو
سته‌م و ناهه‌قی پ‌یشه‌ی مله‌وو‌رو خودا نه‌ناسه‌کانه، هاوبه‌ش دانانی‌ش بۆ خودا
گه‌وره‌ترین زول‌م و زۆرو سته‌مه.

۱۶۹۶- له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِنْ قَبْلُ } (۷۴۳۹-۷۴۷۹)

باب: في قوله تعالى: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ }

۲۱۳۷- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم)
« ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْنَا لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا
خَيْرًا): طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَالدَّجَالُ وَدَابَّةُ الْأَرْضِ ». (الحديث ۳۹۶ شيحا =
۱۰۴۱م).

ئەبو هوره‌یه‌ره (پ‌م‌زای خۆی له‌ بن) فه‌رمووی: چه‌زهره‌ت (دروودی خۆی له‌سه‌رین) فه‌رمووی: ئەه
سێ شتانه کاتی که‌روویان دا ئیتر ئەو رۆژگاره‌یه که‌خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر له‌ه
ئایه‌ته‌دا ڕوونی کردۆته‌وه که ده‌فه‌رموێ: {يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ}
(سورة الأنعام- ۶/۱۵۸).

واته: لهو رۆژهدا که ئه‌و بازه نیشانه‌ی هه‌ڵسانی رۆژی قیامه‌ت دیت، باوه‌رپه‌ینان و موسوڵمانبوونی ئه‌و که سانه سوودی نییه که له‌وه‌پیش ئیمان و باوه‌ریان نه‌هینابی، به‌لام له‌وه‌پیش ئه‌گهر که سێ ته‌نیا باوه‌ری رووتی هینابی، با هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌یشی نه‌بی، ئه‌وه ئه‌و باوه‌رپه‌ینانه‌ی له‌و رۆژهدا سوودی ده‌بی بۆی، وه‌لی ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکه که له‌پاش هاتنی ئه‌و رۆژه رووبه‌دن داد ناخۆن و سوودیان نییه بۆ که سێ که له‌پیش دا، ناموسوڵمان بووبی. ئه‌مه ئه‌وسێ شته‌یه، که پیغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی هه‌رکاتێ روویان دا ئیتر باوه‌رپه‌ینان سوودی نییه:

۱- هه‌لهاتنی خۆر له‌خۆرئاواوه.

۲- سه‌ره‌ه‌لدانی جه‌جال. (بڕ: ژماره‌/۲۰۴۱ هه‌تا ۲۰۵۷).

۳- ده‌رچوونی دابه‌توله‌رض (بڕ: ۲۰۳۷). (تاج/ ۴ ز: ۷ ژ: ۳۸۶۵).

۲۱۳۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمًا « أَتَدْرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ الشَّمْسُ؟ ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: « إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَرْجِعْ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا ثُمَّ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَرْجِعْ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا ثُمَّ تَجْرِي لَا يَسْتَنْكِرُ النَّاسُ مِنْهَا شَيْئًا حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا ذَاكَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَيُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي أَصْبِحِي طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِكَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِهَا ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَتَدْرُونَ مَتَى ذَاكُم؟ » ذَاكَ حِينَ « لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا ». (الحديث ۳۹۷ شيحا = ۴۱۱ فم. تجريد البخاري/ ۳ رقم: ۱۲۹۱ = ۳۱۹۹، ۴۸۰۲، ۴۸۰۳، ۷۴۲۴، ۷۴۳۳. أبوداود. الحروف والقراءات: ۴۰۰۲. ترمذي. فتن: ۲۱۸۶. تحفة الأشراف:

(۱۱۹۹۴).

ئەبو زەر (رەزى خەلىپە ئىبنى) فەرموۋى: لەكاتى ئاۋابوۋنى خۇردا، رۇزى لەمىزگە وت لەخىزمەتى خۇشەۋىست دا بوۋىن، فەرموۋى پېمان: ئايا دەزانن كەئەم خۇرە بۇكۇئ دەچىۋ لەكۇئ ئاۋا دەبى؟ گوتيان: خۇداۋ پېغەمبەرى خۇدا خۇيان دەزانن. فەرموۋى: ئەم خۇرە ھەروا دەپراتو ھەموو رۇزى ئەمە ئىشىيەتى دەچىت لەژىر عەرشا كورنوشو نووچ دەباۋ، داۋا لەخۇدا دەكاتەۋە: كە ديسانەۋە رېگى پى بداتەۋە تا لەشۋىنى ئاساى رۇزانەى خۇيەۋە ھەلىيەتەۋە، ھەر لەكورنوش دا دەبى ھەتا خۇدا رېگى پى دەداۋ پى دەفەرموۋى: بەرزەۋە بە لەكورنوشو لەجىگەى ئاساى خۇتەۋە ھەلىيەتەۋە، ئىتر ۋەك جارى جاران لەشۋىنى خۇيەۋە ھەلىيەتەۋە، جا بەردەۋام رۇزانە ئەمە ئىشىيەتى، ۋە خەلك شتىكى ئاساى لى نابىنن، ھەتا رۇزى خۇر دەچى ۋەك جارى جارانى لەژىر بارەگا (عەرش) دا، لەئارامگاگەى خۇى دا، كورنوش دەباۋ، داۋاى مۇلەت دەكا كەۋەك جاران لەشۋىنى خۇيەۋە ھەلىيەتەۋە، خۇدا رېگى پى ناداتو دەفەرموۋى پى: بەرزەۋە بە لەژىر بارەگاۋە بەسەر شۇپى خۇتا رىك بگەرپەرەۋە دواۋە، لەو شۋىنەۋە ھەلىي كە لى ئاۋا بوۋى، ئىتر خۇر لەخۇرئالاۋە ھەلىي خۇشەۋىست (دروۋى خەلىپە ئىبنى) فەرموۋى: ئايا دەزانن كەئەمە كەى دەبى؟ ھەرخۇى ۋەلامى خۇى دايەۋەۋە فەرموۋى: ئەمە ئەۋ كاتەيە، كە خۇدا لەقورئانا، لەبارەيەۋە دەفەرموۋى: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا } (سورة الأنعام-۶/۱۵۸). → (ژ: ۲۱۳۷). (تاج/۴/ ۷/ ۳۸۶۴) + (تاج/۴/ ۱۹/ ۴۰۶۰ + ژمارە: ۲۱۶۰ كە لەزنجىرە/ ۱۷۱۷ دا دىت).

سۈورەتى ئەعراف = سورة الأعراف

۱۶۹۷- لەبارەى فەرمایشى خۇداى كەۋرەۋە: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ }

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ }

۲۱۳۹- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَتْ الْمَرْأَةُ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَهِيَ

عُرْيَانَةٌ فَتَقُولُ: مَنْ يُعِيرُنِي تَطَوُّافًا تَجْعَلُهُ عَلَيَّ فَرْجَهَا وَتَقُولُ:

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ فَمَا بَدَأَ مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ). (الحديث ٧٤٦٧ شيعا = ٧٥٠٣ فم):

ئىبىنو عەبباس (پەزىلەتلىك خۇدا لەخۇي و بابى بى) فەرمووى: جاران ئافرىتى بەرپووتى تەوافى بەيتىيان دەکرد، چونكە نەدەبوو بەجلەكانى خۇيەو تەوافى بكا، لەبەر ئەوئى گوناھى پىيەو كەردوو، جا يا دەبوو دەستى بەرگى تەوافى لەقورەيش بەكرى بگرى، يا بەرپووتى ھەل دەسوورا بەگرى كابەداو دەيگوت: كى دەستى جلكى تەوافى بەخواستەمەنى دەداتى، جا جەكەى دەدا بەسەر شەرمگای داو دەيگوت بەدەنگى بەرز:

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُمْ أَرْكَهُ
فَمَا بَدَأَ مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

واتە:

ئەمرو لەجەستەم ھەرچى دەركەوى، ئىيتەر
جەلالى ناكەم بۆكەسى جارىكى تر

بەپەخشانىش واتە:

ئەمروكە بەمەوى و نەمەوى، لەشم بازىكى ياھەمووى دەردەكەوى، جا ئەوئى لەلەشم ئەمرو دەركەوى، ئىيتەر بۆكەسى جەلالى ناكەم جا بەم بۆنەيەو ئەم ئايەتە ھات:

{خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ} (سورة الأعراف-٣١/٧).

واتە: ئەى نەوئى ئادەم! بەرگى پاك و خاويىنى جوان لەبەرىكەن بۆ داپۆشىنى شەرمگاتان، بەتايبەتى كاتى دەچن بۆ مزگەوت، چى بۆ تەوافى بچن، وەچى بۆ نويزىي يا پەرسەش).

۱۶۹۸- له باره دی فه رمایستی خودای گه وره {وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} (۷۰۶۱-۷۰۹۲)

باب: فی قوله تعالى: {وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ}

۲۱۴۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنهما) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « يُنَادِي مُنَادٍ إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصْحُوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشْبُوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْتَسُوا أَبَدًا ». فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ). (الحديث ۷۰۸۶ شيحا = ۷۱۱۳ فم).

نهبو سه عیدی خودری و نهبوهورهیره (دروزی خویان لى بى) فهرموویان: خوښه ویست (دروودی خوی لسه ربى) فهرمووی: له بهه هشتا چارچی چاردهدا، ئه ی دانیشتوانی بهه هشتا! خه لاتى خودای گه وره یه بو ئیوه هه تا هه تایه ساخلم دهن و له شتان ساخ دهبی و قهت نه خوښ ناکه ون، موژده بى لیټان که هه تا هه تایه به شادی و خوښی دهژین و قهت نامرن، ودهه تا هه تایه جهیل دهن قهت پیر نابن، ودهه تا هه تایه له خوښی و نازو نیعمه تا دهن و قهت هه ژارو که ساس ناکه ون، ئه مه ئه وده یه که خودای گه وره فهرموویه تی: {وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} (الأعراف-۷/۴۳). واته: فریشته ی بهه هشت بانگی بهه هشتیه کان دهکن: ئه واهم بهه هشتی بهرینه بوو بهمالی هه تا هه تایتان، بههو ی کرده وه باشه کانتانه وه، وهک مال ه میراتی بوو بهه ی ئیوه. (تاج/ ۴/ ز/ ۸/ ژ/ ۲۸۶۸ - سوورده تی ئه عراف). (بروانه: ژماره: ۲۱۴۹ که له زنجیره/ ۱۷۰۵ دا دیت).

سوورده تی نه نفال - سورة الأنفال

۱۶۹۹- له باره دی فه رمایستی خودای گه وره وه: {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ

فِيهِمْ} (۶۹۹۰-۶۹۹۵) باب: فی قوله تعالى: {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ}

۲۱۴۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: (اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأْمَطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ اثْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) فَتَنَزَّلَتْ (وَمَا

كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ * وَمَا لَهُمْ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (الآيَةُ . (الحديث ٦٩٩٥ شيحا = ٧٠٢٠ فم. بخاري. تفسير: ٤٦٤٨، ٤٦٤٩. تحفة الأشراف: ٩٧٩).

ئەنەسى كورى مالىك (رەزاي خواي لى بن) فەرمووى: ئەبوجەھل گوتى: خودايە! ئەگەر ئەم قورئانە راستەو ھەقەو نامەى تۆيە، ئەوا ئىمە باوەرمان پىي نىيەو قەبوولمان نىيە، دەى لەتۆلەى ئەو بىباوەرپىيەدا بەردەبارانمان بکەو بەردىبارىنە بەسەرمانا، يا سزايەكى زۆر سەختمان بۆ بنیڤرە، چونکە ئىمە پەسەندى ناکەين، وەلىمان روونە کەئەمە لەلايەنى تۆوہ نىيە، بۆيە وا ئەم دوووعاو نزاي شەرە لەخۆمان دەکەين.

فەرمووى: کە ئەبوجەھل و کۆمەلە پيسەکەى، ئەم نامە قولىيەيان کرد، خودای کەوړەو سەرورەر ئەم ئايەتەى ناردە خواریو:

{وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ، وَمَا لَهُمْ إِلَّا أَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} (سورة الأنفال- ٣٢/٨-٣٤).

واتە: ئەوانامەردانە دەلێن: خودايە! ئەگەر موخەممەد پىغەمبەرى تۆيەو ئەم قورئانە راستەو فەرموودەى تۆيە، ئەوا لەئاسمانەو بەردە بارانمان بکەو تازووہ بنەبرمان بکە، بەھەر سزاو تۆلەيەكى سەخت کە تۆ بۆمان بنیڤرى پىي فاييلين، بەلام ئەى پىغەمبەرى خۆشەويست! تۆ مايەى رەحمەت و خىرو خۆشى بۆعالەم، لەبەر ئەوہ خوداشتى واناكاو ھەتا تۆ ماوى و تۆ لەناويانابيت، بەپيت و فەرپو بەرەکەتى وجوودى تۆوہ خودا سزايان نادات، ھەروەھا لەبەرئەوہيش سزاو عەزابيان نادا، چونکە لەکاتى تەوافو ھەلسووړان، بەدەورى کابەدا، کەمالى خودايەو خانەى ميھربانەو جىگەى ئەمن و ئاسايش و ھىمىنيە، لەخودا دەپارێنەوہ داواى لى خۆشبوونى لى دەکەن، دەنا ئەگەر لەفەرپو بەرەکەتى تۆو

له پيتو فھرې دوو عاي ئيستيفار دوه نه بئ، ئهم نه گبه تانه چي چاگه و
 بيا و د تيه گيان هه يه كه له بهر ئه وه خودا سزايان نه دا، به پيچه وانه وه نه ك
 هه ر چا كه يان نييه به لكوو خراپه شيان زوره و به پي سه گه، ئه وه تاني سهره راي
 كوفرو فره خوايي، ريگه ي هاموشو و ته وافي تو و موسولمانان قه دهغه ده كه ن له وه:
 كه به سهر به ستي له ناو مه سجد و لحه راما په رستشي خو تان بكه ن، له گه ل ئه وه شا
 كه ئه مانه ئه و حه قه يان نييه، چونكه خو ئه وان خا و من كارو كار به ده ستي كه عبه
 نين، چونكه سهر په رشتييارو كار به ده ستاني ئه و خانه پير و زه ده شي له خودا
 تر سه كان بنو ئه و انيش زور له خوداي گه و ره دو ورن! به لام دلنيا به ئه ي پيغهم به ري
 خو شه و يست! كه زور به ي ئه وانه سهر كه شي و لاساري كو يري كر دو و ن و ئه م زانسته
 جوانه نازانن. (رېك وهك مله وړه كاني ئه م سهر ده مه ي ئيمه). (تاج/ ۴/ ز/ ۹، ژ/ ۳۸۸۳ –
 سو و ر ه تي ئه ن فال).

روونكر د نه وه:

پوخته ي رافه ي ئه م نايه ته نا وايه:
 ۱- بيبا و د راني مه ككه، به سهر و كايه تي ئه بوجه هل و نه ضري كور ي حاريث،
 ته حه د داي پيغهم به ريان كر دو گوتيان: خودايه يادي ني ئيمه، يا ديني مو حه ممه د،
 ئه گه ر ديني مو حه ممه د راسته ئيمه پي رازي نين و به چي سز امان ده د هيت پي
 رازين.

۲- خوداي گه و ره به م شي و ديه وه لام ي دانه وه:

أ- ديني مو حه ممه د راسته و له مننه وه هاتو وه بو ي.

ب- ئيوه شاياني سزا و تو ل ه ي سه ختن، چونكه ئاييني راست و دروستي من
 قه بو و ل ناكه ن و به ر په ر چي ده د نه وه.

ج- ئيوه شايسته ي سزا ي سه ختن چونكه پيغهم به ري من و په ر په واني له ته وافي
 خانه ي خودا و په رستش له نا ويا قه دهغه ده كه ن، بي ئه وه كه ئيوه مافي ئه و

قه دهغه گردنه تان هه بی، چونکه ئیوه خاوه نانی کاروباری که عبه نین، به لکوو خاوه نانی کاروباری که عبه نه وانن، که له خودا دوترسن، پارێز له گوناوه ده کهن به لام ئیوه تا بینه قافاتان نوقمه له گوناوه تاوانا.

۳- به لام هۆی نه وه که خودا سزایان ناداو نزا شه ره که یان که له خۆیانی ده کهن گیراناکا، ده گه پێته وه بو ئهم دوو هۆکاره:

أ- له به ره ئه وهی که تو له ناویاندا ی له به ره که تهی بوونی تو وه، سزادانا باری به سه ریانا، چونکه تو (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ی نه ی موحه ممه د!

ب- له به ره ئه وه ییش سزانداری، چونکه له کاتی ته وافا به ده وری که عبه دا له خودا ده پارێنه وه و داوای لیبوو و ردنی لئ ده کهن.

واته: نه گه ر به هۆی ئهم دوو هۆکاره وه نه بی نه وان شایانی سزای سه ختن، به لام به هۆی ئهم دوو شته وه سزانداری.

سووره تی به رانه = سورة بَرَاءة

۱۷۰۰- له باره ی فەرما یشتی خودای گه و ره {وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ}

باب: فی قوله تعالى: {وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ}

فيه حديث ابن عمر، وقد تقدم في فضائل عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (→ رقم: ۱۶۳۶)

بروانه ژماره (→ ۱۶۳۶) که له پێشه وه له باسی گه و ره یی عومه ری کو ری خه تاب دا رابورد.

۱۷۰۱- له باره ی سووره تی (به رانه) و (ئه نفال) و (هه شر) وه (۷۴۳۹-۷۴۷۴)

باب: فی سورة براءة والأنفال والحشر

۲۱۴۲- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ قُلْتُ لَابْنِ عَبَّاسٍ سُورَةُ التَّوْبَةِ؟ قَالَ: التَّوْبَةُ قَالَ: بَلْ هِيَ الْفَاضِحَةُ، مَا زَالَتْ تَنْزِلُ وَمِنْهُمْ وَمِنْهُمْ. حَتَّى ظَنُّوا أَنْ لَا يَبْقَى مَنَا أَحَدٌ إِلَّا ذُكِرَ فِيهَا.

قَالَ: قُلْتُ: سُورَةُ الْأَنْفَالِ؟ قَالَ: تِلْكَ سُورَةٌ بَدْرٌ. قَالَ: قُلْتُ فَالْحَشْرُ؟ قَالَ: نَزَلَتْ فِي بَنِي النَّضِيرِ. (الحديث ٧٤٧٤ = ٧٥١٠ فم. بخاري. تفسير: ٤٦٤٥، ٤٨٨٢، ٤٨٨٣، ٤٠٢٩، تحفة الأشراف: ٥٤٥٤).

سه عیدی کوری جوبهیر (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: گوتم بهعه بدوللای کوری عه بباس که ناموزای پیغه مبهره (دروودی خودا له سهر پیغه مبهرو رهزای خودا له ئیبنو عه بباس بی) هوئی هاتنی سووردهتی تهوبه چی بوو؟ فهرمووی: سووردهتی تهوبه چی؟! بو نائی سووردهتی نابرو بردن و ریسوا کردنی ناپاک و مونافقه کان! لهکاتی خوئی دا ههموو جاری که ئایه تهکانی ئهم سووردهته دههاتنه خوارهوه و کومه ل کومه ل ناپاکهکانیان کهشف دهکردو دهیانفهرموو: ههندیکیان حالیان ئهمهیهو ههندیکی تریان حالیان ئهمهیهو واوایه، ناپاکهکان زهندهقیان دهجوو، له دلهوه دهیانگوت: واپروات کهسمان لی دهرناکا، یهک بهیهکمان، ههموومان کهشف دهکاو پهردهی نیفاق لهروومان لادهباو ریسوامان دهکا.

گوتم: ئهی هوئی هاتنی سووردهتی ئه نفال چی بوو؟ فهرمووی: لهبارهی جهنگی بهدرهوه هاته خوارهوه. گوتم: ئهی سووردهتی هشر؟ فهرمووی: لهبارهی جووله کهکانی هوژی بهنی نهضیرهوه هاته خوارهوه. (تاج/ ٤/ ز/ ٤٢/ ژ/ ٤١٥٦ - سووردهتی هشر).

سووردهتی هوود = سورة هود

١٧٠٢- لهبارهی فهرمایشتی خودای کهورهوه {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}

(٦٩٣٢-٦٩٣٨)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}

٢١٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي عَالَجْتُ امْرَأَةً فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَإِنِّي أَصَبْتُ مِنْهَا مَا دُونَ أَنْ أَمْسَهَا فَأَنَا هَذَا فَاقْضِ فِيَّ بِمَا شِئْتَ. فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَقَدْ سَتَرَكَ اللَّهُ، لَوْ سَتَرْتَ نَفْسَكَ - قَالَ - فَلَمْ يَرِدْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا فَقَامَ الرَّجُلُ فَأَنْطَلَقَ فَاتَّبَعَهُ النَّبِيُّ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا دَعَاهُ وَتَلَا عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةَ (أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ) فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ هَذَا لَهُ خَاصَّةٌ؟ قَالَ: «بَلْ لِلنَّاسِ كَافَّةً». (الحديث ٦٩٣٥ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٦٩٥٩ فم = ف.م = ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/١ رقم: ٣١١=٥٢٦، ٤٦٨٣ ترقيم فتح الباري. أبوداود. حدود: ٤٤٦٨. ترمذي. تفسير القرآن: ٣١١٢. تحفة الأشراف/٩١٦٢).

عەبدوللای کورپی مەسعوود، کە ناسراوە بە ئیبنو مەسعوود (پەزەیی خۆی لێ بینی)
 فەرمووی: جاری پیاوی ماچی لە ئافەرتی دەسنی، لەپاشان هات بۆلای پیغەمبەر
 (دروودی خۆی لەسەری) گوتی: ئەی پیغەمبەری خودا! لەو پەری مەدینەو، رەمبوارد لەگەڵ
 ژنی، هەموو شتیەکم لەگەڵ دا کرد، وەک ماچو مۆچو دەستکردنە مل، تەنیا زینام
 لەگەڵ دا نەکرد، جا ئەووە تام لەبەردەستی تۆدا، ملکەچەم بۆ فەرمانی خودا،
 سەبارەت بەم تەوانەیی خۆم، بڕیارەت چییە لەبارەیی منەووە سەبارەت بەم گوناھەم
 ملکەچەم بۆی؟!

عومهری کورپی خهتتاب (مەزای خوای لێ یێن) فەرمووی: خودا بۆ بیۆشیویت، خۆزیا
خۆشت پەردەى خودات لەسەر خۆت لانهبردبایه و خۆت بیۆشیبایه!

فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خوی لمسرېږي) **هیچ وده لامي نه دایه وه، ههتا کابرا هه لسا**
رؤیشت، پیغهمبر (دروودی خوی لمسرېږي) **پیاویکی نارد به شوینی دا، بانگی کرده وه، جا**
پیغهمبر (دروودی خوی لمسرېږي) **ئه م نایه ته ی به سر دا خوینده وه: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي**
النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} (سورة هود- ۱۱/۱۱۴).

واته: هه‌موو شه‌وو رۆژێ پێنج نوێژه فه‌رزه‌كان له‌كاتی دیاریکراوی خۆیا، به‌ریکوپێکی بکه‌ن، دلتیا بن که‌ئهم نوێژانه له‌کرده‌وه هه‌رمبشه‌کانی ئیومن، به‌راستی کاریکی فره‌جوان و شیرین، بزانه‌ که‌یاساسه‌کی دامه‌زراوی خودایه، که

همیشه کرده‌وی باش و کاری چاکه و رَه‌فتاری جوان، کرده‌وی خراب و تاوان لادده‌بن و گونا ده‌سِر‌نه‌وه.

بی‌او یَکیش له‌کۆرکه‌ گوتی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئە‌مه به‌تایبه‌تی هەر بۆ ئە‌م وایه‌؟.

فهرمووی: (نە‌ء، هەر بۆ ئە‌م وانیه‌، به‌لکوو ئە‌م بریاره‌، که چاکه خراپه لادده‌بات، بۆ گشت ئۆمه‌ته‌که‌مه‌، بۆ هه‌موویان هه‌روایه‌!). (تاج/ ۱ ز/ ۴۲ ز/ ۳۳۰).

روونکردنه‌وه: ئە‌و به‌هرانه‌ی له‌م فهرمووده‌یه وهرده‌گیرین:

۱- گوناو کرده‌وی خراپه‌، ئە‌گه‌ر خودا پۆشی بۆکه‌سی، چاری ئە‌وه‌یه‌ که‌لیی دووربه‌کووته‌وه و ته‌وبه‌ی لی بکاو بۆکه‌س باسی نه‌کاو په‌رده‌ی خودا له‌سه‌ر خۆی هه‌ل نه‌داته‌وه.

۲- کاره‌باشه‌کان ده‌بن به‌که‌فارمت و داپۆشه‌ر بۆ کرده‌وه خراپه‌کان، له‌به‌ره‌ئه‌وه به‌نده هه‌تا ده‌توانی له‌کرده‌وی چاکه‌ کۆتایی نه‌کا، کرده‌وی چاکه‌ باب‌ه‌تیکی به‌روالایه‌، هه‌موو جوړه‌ چاکه‌یه‌که‌ ده‌گریته‌وه، له‌باوه‌ر، له‌نویژ، له‌حه‌ج و عه‌مه‌ره‌، له‌خێرو زه‌کات و رۆژوو، له‌چاکه‌ له‌گه‌ل دایک و باوک و منال و ژن و که‌سوکار، له‌غه‌زاو تی‌کۆشان، له‌فی‌ربوونی زانست.

سوره‌تی سو‌بحانه = سورة سبحان

۱۷۰۳- له‌باره‌ی فهرمایشتی خودای که‌وره‌وه: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ} (۶۹۹۰-۶۹۹۵)

باب: في قوله تعالى: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ}

۲۱۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أُمَشِي مَعَ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِي حَرْثٍ وَهُوَ مُتَكِيٌّ عَلَى عَصِيْبٍ إِذْ مَرَّ بِفَرٍّ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَقَالُوا: مَا رَأَيْتُمْ إِلَيْهِ لَا يَسْتَقْبِلُكُمْ شَيْءٌ تَكْرَهُوْنَهُ؟ فَقَالُوا: سَلُوهُ، فَقَامَ إِلَيْهِ بَعْضُهُمْ فَسَأَلَهُ عَنِ الرُّوحِ، قَالَ: فَاسْكَتَ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَلَمْ يَرِدْ عَلَيْهِ شَيْئًا، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ يُوحَى إِلَيْهِ، قَالَ: فَقُمْتُ مَكَانِي، فَلَمَّا نَزَلَ الْوَحْيُ قَالَ: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا). (الحديث ۶۹۹۰ = ۷۰۱۵)

فم. تجرید البخاری/ ۱ رقم: ۱۰۳ = ۱۲۵، ۴۷۲۱، ۷۲۹۷، ۷۴۵۶، ۷۴۶۲ فتح الباری
للعسقلانی شرح صحیح البخاری. ترمذی. تفسیر القرآن. ۳۱۴۱. تحفة الأشراف: (۹۴۱۶).

عبداللای کوری مهسعوود، که ناسراوه به ئیبنو مهسعوود (درویدی خوی لئ بئ)
فهرمووی: جاری له مه دینه له خزمه تی خوشه ویست دا بووم (دروودی خوی له سهرین) له ناو
باخه خورمایه کا دهرؤیشتین، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهرین) په لکه دار خورمایه کی پی
بوو، له کاتی رؤیشتن دا، خوی دها به سهری دا، له لای دهسته یی جووله که وه رابورد،
بازیکیان گوتیان: بو پرسیارئ له موحه ممد نه که یین، بازیکی تریان گوتیان:
پرسیاری لئ مه که ن، نه بادا وه لامه که ییتان به دل نه بی، له پاش دا گوتیان: نه ی
باوکی قاسم! قسه ی رؤحمان بو بکه، رؤح (که گیانی گیانله به ره) چییه؟

جا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهرین) تاوی راوه ستاو پاما، نه و جا سهری به رز کرده وه،
زانیم که نه وه سرووشی بو هات، نه و جا فهرمووی: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ
مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} (سورة الإسراء- ۸۵/۱۷).

واته: پرسیارت لئ ده که ن له حه قیقه ته و راستینه ی رؤح، له کونه و ماهیه ته و
چییه تی نه و شته که پی ده لئین گیان، که گیاندار به بوونی نه و شته گیاندار وه
زیندووه و به نه بوونی نه و شته بی گیانه و مردووه، له وه لامیانا بلئ: رؤح
له و ستانه یه که به هو ی فهرمانی خودا وه په یدا ده بی، ئیوه نایزان و تی ناگه ن،
له سنووری هو ش و فامی ئیوه به دهره، له مه یش سهرتان سوورنه مینی، چونکه
نه وه ی ئیوه ده یزان له چا و نه وه ی که خودا ده یزانئ زور زور که مه). (تاج/ ۴ ز ۱۸
ژ/ ۳۹۶۹ ج/ ۴).

۱۷۰۴- له باره ی فهرمایشتی خودای که وره وه: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى

رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فی قوله تعالى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ}

۱۲۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: (أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ)

قَالَ كَانَ نَفَرٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعْبُدُونَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ فَاسْلَمَ النَّفَرُ مِنَ الْجِنِّ. وَاسْتَمْسَكَ الْإِنْسُ

بِعِبَادَتِهِمْ فَنَزَلَتْ {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ}. (الحديث ۷۴۷۱ = ۷۵۰۷ فم. بخاري. تفسير: ۴۷۱۴، ۴۷۱۵).

عەبدوللای کورێ مەسعوود، کەناسراوە بە ئیبنو مەسعوود (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: چەن کەسێ لە کۆمەڵەی ئادەمیزاد، چەند کەسیکیان دەپەرست لە کۆمەڵەی جنۆکە، جا جنۆکەکانیان بۆخۆیان ئیسلامبوون، کەچی مەروڤەکان هەر یەخە ئایینە پووجەکەى خۆیانیان بەرنەدەدا، جا بەم بۆنە یەوە خودای گەورە ئەم ئایەتەى ناردە خوارەو: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا} (سورة الإسراء- ۵۷/۱۷)

واتە: ئەوانەى ئەوان بەندەییان بۆدەکەن ئیسلام بوون و خۆیان منەیی ھۆکارێ دەکەن و مشووری شتێ دەخۆن کە لە خوداو نزیکیان بکاتەو، کامیان کە بەبیری خەلکی کە زیاتر لە خوداو نزیکترە لەھەموویان زیاتر دەگەرێ بەشوین شتێ ببێ بەمایەى پەزای خوداو ئومیدی پەحمەتى خودای لێ بکری، کەواتە: ئەوێ نزیك نەبێ دەبێ حالى چۆن بێ، ئەوان بەھیوای پەحمەتى خودان و لەسزاو ئیش و ئازارو زەحمەتى ئەو زاتە بێ باکە دەترسن، کەواتە چۆن ھەلەى وا گەورە دەکەن خۆیان بکەن بەخوا درۆینە! ھەقیشیانە کە لە مەکرو عەزابی خودا ئەمین نەبن، چونکە بەراستی ئەوێ ھۆشو و گۆشى ھەبێ لەسزای خودای تۆ دەترسێ.

۱۷۰۵- لەبارەى فەرماشتى خودای گەورەو: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا}

(۱۰۰۰-۱۰۰۲) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا}

۲۱۴۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَوَارِ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ فَإِذَا سَمِعَ ذَلِكَ الْمُشْرِكُونَ سَبُّوا الْقُرْآنَ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ) فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ قِرَاءَتَكَ (وَلَا تُخَافِتُ بِهَا) عَنْ أَصْحَابِكَ أَسْمِعُهُمُ الْقُرْآنَ وَلَا

تَجْهَرُ ذَلِكَ الْجَهْرُ وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا يَقُولُ بَيْنَ الْجَهْرِ وَالْمَخَافَةِ. (الحديث ۱۰۰۰ شیحا = ۹۹۳ فم = فتح الملهم شرح صحیح مسلم. تجرید البخاری بالكوردی / ۴ رقم: ۱۶۷۲ = ۷۷۲۲، ۷۴۹۰، ۷۵۲۵، ۷۵۴۷ فتح الباری شرح صحیح البخاری. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۱۴۵، ۳۱۴۶. نسائی. إفتتاح: ۱۰۱۰، ۱۰۱۱. تحفة الأشراف: ۵۴۵۱).

عہدوللای کوری عہبباس، کہناسراوہ بہئیبنو عہبباس (رہزای خودا لہ خوئی و لہباوکی) لہبارہی رافہی ئہم ئایہتہوہ لییان پرسی، کہدہفہرموی: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} (سورة الإسراء- ۱۷/۱۱۰).

کہواتای وایہ: لہقورئانخویندنی ناو نوئیز دا، نہزور دہنگ بہرز بکہرہودو نہزوریش نزم، لہو نیوانہدا ریگہیہکی ناوہندی ھہلبرہ.

ئیبنو عہبباسیش لہوہلامی پرسیارہکہدا فہرموی: ئہم ئایہتہ لہکاتیکی وادا دابہزی، کہ پیغہمبہر (دروودی خوای لہسہربئ) لہمہککہ لہترسی ناموسولمانہ ھاوبہشپہیداکہرہکان خوئی دہشاردہودو، خوئی دہرنہدہخست، پیغہمبہر (دروودی خوای لہسہربئ) دہستووری وابو کہبہرنوئیزی بو ھاوړپیکانی دہکرد، لہکاتی قورئانخویندن دا دہنگی بہرز دہکردہودو، جاکاتی کہ ناموسولمانہ بتپہرستہکان دہنگیان دہبیست، جنیویان دہدا بہقورئان و بہو کہسہش کہناردووویہتی و بہو کہسہش کہہیناویہتی بؤسہرزہوی (واتہ: جمینیان بہخوداو قورئان و پیغہمبہرو جوہرائیل) دہدا.

ئیتیر خودای مہزن ئہم ئایہتہی ناردو فہرموی بہپیغہمبہری خوئی: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ} واتہ: بہدہنگی بہرز لہناو نوئیزدا قورئان مہخوینہ، تا کافرہکان نہیبیستن و جنیو نہدہن بہقورئان، {وَلَا تُخَافُتْ بِهَا} وہ ئہوہندہیش دہنگ نزم مہکہرہود کہ ھاوړپیکانت نہیبیستن و سہریان لی تیک بجی، ئہوہندہ دہنگ ھہلبرہ کہھاوہلانت گوئیان لیت بیت و گوئیان لہقورئانخویندہکہی توئی و بہس {وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} بہلکوو بہدہنگی بیخوینہ کہلہناوہندی ئہم دووپایہدا بی، نہزور بہرزو نہزور نزم. (تاج/ ۴/ ز ۱۸/ ژ ۳۹۷۳ - سوورہتی ئیسراء).

۲۱۴۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافَتْ بِهَا) قَالَتْ: أُنْزِلَتْ هَذِهِ فِي الدُّعَاءِ . (الحديث ۱۰۰۱ شیحا = ۹۹۴ فم = فتح الملهم).

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ر‌ه‌زای خودا له‌هه‌موو هاو‌ه‌لان و له‌گشت هاوسه‌ر‌ه‌م‌ه‌کانی) فه‌رمووی: ئەم ئایه‌ته بو روونکردنه‌وه‌ی چو‌نیتی نزاو پارانه‌وه هاتووه، که ده‌فه‌رمووی: { وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافَتْ بِهَا } (سورة الإسراء- ۱۷/ ۱۱۰).

سوورته‌ی که‌هف = سورة الكهف

۱۷۰۶- له‌بار‌ه‌ی فه‌رمایشتی خودای که‌وره‌وه { فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا } (۶۹۷۶-۶۹۸۴)

۲۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ وَقَالَ اقْرَأُوا (فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا) ». (الحديث ۶۹۷۶ شیحا = ۷۰۰۰ فم. تجرید البخاری با‌کوردی/ ۴ رقم: ۱۶۷۳ = ۴۷۲۹. تحفة الأشراف/ ۱۳۸۷۷).

ئەبو‌هوره‌یره (ره‌زای خ‌وای ل‌ی‌ب‌ی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خ‌وای له‌سه‌ری) فه‌رمووی: له‌رو‌ژی قیامه‌ت دا، پیاوی زل زل، قه‌له‌و قه‌له‌و ده‌ه‌ینن، له‌لای خودا سه‌نگی بالی می‌شو‌وله‌یه‌ک قورس نین و به‌قه‌د تو‌س‌قائی ده‌گه‌رو قه‌درو ری‌زیان بو دانانری. (ئەم ئایه‌ته بخو‌ینن بو پشتیوانی ئەم باسه که ده‌فه‌رمووی: { فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا } (سورة الكهف- ۱۸/ ۱۰۵).

واته: له‌رو‌ژی ژینه‌وه‌دا، نرخ و بایه‌خ و ده‌گه‌رو ری‌ز بو ئەو سه‌ر لی‌شی‌واوه ر‌ه‌نجه‌ رو‌یا‌نه به‌قه‌د تو‌س‌قائی دانانیین! (تاج/ ۴/ ز ۱/ ژ ۳۹۷۹ - سوورته‌ی که‌هف ج/ ۴).

سوورده تی مه‌ریه‌م = سووره مریم

۱۷۰۷- له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌وه: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ}

{۷۱۲۵ - ۷۰۹۳} باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ}

۲۱۴۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: «يُجَاءُ بِالْمَوْتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ كَبِشٌ أَمْلَحُ - زَادَ أَبُو كُرَيْبٍ - فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، (وَاتَّفَقَا فِي بَاقِي الْحَدِيثِ) فَيَقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ النَّارِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ قَالَ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، قَالَ: فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُدْبَحُ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ». قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الدُّنْيَا. (الْحَدِيثُ ۷۱۱۰ شَيْخًا = ۷۱۳۷ فَم. تَجْرِيدُ الْبُخَارِيِّ بِالْكَوْرَدِيِّ ۴/ چایي به‌که‌م رقم: ۱۶۷۴ = ۴۷۳۰ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن: ۳۱۵۶، تحفة الأشراف: ۴۰۰۲).

ئه‌بو سه‌عی‌دی خودری (په‌زای خ‌وای لئ بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌وپیست (دروودی خ‌وای له‌سه‌ریب)

فه‌رمووی: له‌پو‌ژی ژینه‌وه‌دا مردن ده‌یئن، له‌شی‌وه‌ی به‌رانیکی ته‌ودا، ده‌یه‌یئن له‌سه‌ر شووره‌که‌ی نیوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، که‌پیی ده‌گوترئ: ئه‌عراف، رایده‌گرن، ئه‌وجا جارچی جار هه‌لده‌دا و به‌ده‌نگی به‌رز بانگه‌واز ده‌کا: ئه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت! ئه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان! گوئ بگرن، ئه‌وانیش گوئ قولاخ ده‌که‌ن و دهنوارن، جارچییه‌که‌ ده‌لئ: ئایا ئه‌مه‌ ده‌ناسن؟ ده‌لئین: به‌لئ، ئه‌وه‌ مردنه، هه‌رکه‌سه‌شیان له‌جیگه‌ی خو‌یه‌وه به‌باشی چاوی له‌به‌رانه‌که‌یه، که‌ نمایشی مردن ده‌کا، ئه‌نجا جارچییه‌که‌ بانگ ده‌کا، ئه‌ی دانیشتوانی دۆزه‌خ! ئه‌ی دۆزه‌خییه‌کان! گوئ بگرن، ئه‌وانیش هه‌موو گوئ قولاخ ده‌که‌ن و دهنوارن بوئ، جارچییه‌که‌ ده‌لئ: ئایا ئه‌مه‌ ده‌ناسن؟ ده‌لئین: ئا، ئه‌وه‌ مردنه، هه‌رکه‌سه‌شیان له‌شوینی خو‌یه‌وه به‌باشی چاوی له‌به‌رانه‌که‌یه، که‌ نموونه‌یه بو مردن.

جا يەحيای كورې زەگەريا (سلاو و دروودی خودا لەخۆی و لەباوکی بێ) بهرانهکه پال دەخاو سەری دەبێڕ لەبەرچاویان. ئەو جا جاپرکیش بانگەواز هەل دەدا. ئەي خەلکی بەهەشت خۆشی لەئێو، مژدەتان لێ بێ، ئیتر مردن نەما، هەتا هەتایە لەبەهەشتا بەخێرو خۆشی و بە شادی و کامەرانی دەژین!

وئەي دۆزەخنشینەکان! قوربەبانی چاوتان، دەرگای ئومیدتان لێ داخرا، ئیتر مردنیش نەما، که بەمردن رزگارتان بێ لەئیش و ئازاری دۆزەخ، هەتا هەتایە ئەمە شوینتانه!

جا خۆشەویست (دروودی خودای گەورەي لەسەربێ و سەر و مال و منال و دایک و باوک و کەسوکار و هەست و نەست گشتی بەقوربانی گەردی بەرپیی دینیکارانێ ئارامگای پیروزی بێت) خۆیندیهوه:

{وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} (سورة مريم- ٣٩/١٩).

واته: وە ئەو کافرانە بترسینهو هەرهەشی ئەو رۆژەیان لێ بکه، که رۆژی داخ و خەفەت و ئاه و هەناسەي سەرد هەلکێشانە، لەو دەمە ناسک و لەو هەلۆیستە ئالۆزو شلۆفەدا، که کار لەکار دەرەزای و ئیش و برپیار هەموو دەبێڕتەوهو، خەلکی دۆزەخ لەخەلکی بەهەشت جوئ دەرکێنەوه، بەلام ئەم بێ برۆا بێ گوێیانە، ئیستا وان لەحالتی کاسی و بێ ئاگایی و نەقامی داو، گالتەیان بەقسەي هەقی رەهەبەران دیتو، لەبارو دۆخی ئەو رۆژە سەخت و دیزوارە تێ ناگەن، کەسێ قسەي خێریان بۆبکا، ئەوان بەشییتی دەرزان، لەبەرئەم سەر لێشیواوییه بەچاوی دۆژمن سەیری ئامۆژگاری دلسۆزو ناصیحی ئەمین دەکەن! (وەک: لەزەتپەرستەکانی کوردستانی ئەمرۆ).

خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەربێ) فەرمووی: ئەوانەي کەئیستا وان لەم حالەتی بێ ئاگایی و نەقامییەدا ئەوانەن که بۆدنیای مردوون و دنیا پەرستن. (تاج/ ٤/ ز/ ٢/ ٣٩٨٤ ج/ ٤) + (بڕوانه: ژماره: ٢١٤٠ که لە زنجیره: ١٦٩٨ دا راپۆرد).

۱۷۰۸- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: {أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا}

(۶۹۹۵-۶۹۹۰) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا}

۲۱۵۰- عَنْ حَبَابٍ قَالَ: كَانَ لِي عَلَى الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ دَيْنٌ فَأَتَيْتُهُ أَتَقَاضًا فَقَالَ لِي: لَنْ أَقْضِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: إِنِّي لَنْ أَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ حَتَّى تَمُوتَ ثُمَّ تَبْعَثَ. قَالَ: وَإِنِّي لَمَبْعُوثٌ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ! فَسَوْفَ أَقْضِيكَ إِذَا رَجَعْتَ إِلَى مَالٍ وَوَلَدٍ! قَالَ وَكَيْعٌ: كَذَا قَالَ الْأَعْمَشُ قَالَ: فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا) إِلَى قَوْلِهِ (وَيَأْتِينَا فَرْدًا). (الحديث ۶۹۹۳ = ۷۰۱۸ فم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري ۴/ رقم: ۹۴۹ = ۲۰۹۱، ۲۲۷۵، ۲۴۲۵، ۴۷۳۲، ۴۷۳۳، ۴۷۳۴، ۴۷۳۵. تحفة الأشراف: ۳۵۲۰).

خه ببابی کوری نه ره دت (دەزای خوای لی بی) فه رمووی: له سه رده می نه فامی دا، له مه کهه ئاسنگه ر بووم، شمشیریکم بو عاصی کوری وائیلی نه لسه همی به قهرز دروست کرد، دواپی چووم داوای هه قدهسته کهیم لیی کرد، پیی گوتم: ناتده می هه تا له موحه ممه د هه ئه گه ریپته وه منیش گوتم پیی: به خودا قهت له ئایینی موحه ممه د هه ئه ناگه ریپمه وه، نه به زیندویی و نه به مردویی و نه نه وکاته پش که خودا تو دهم ریئو و له پاشا له قیامهت دا زیندووت ده کاته وه!

عاص گوتی: بوشتی وا هه یه، گوایه که من له پاش مردن زیندوو بکریپمه وه؟ کهوا بوو ئیستا وازم لیبه ینه هه تا دهمرو زیندوو دهمه وه، نه گه ر نه مه وایی و راست بی، نه وکاته پش مال و منالم ده بی، جا نه و حه له ودره وه قهرزه کهت دده ممه وه! جابه م بوئه یه وه نه مه دابه زی:

{أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا، أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا، كُلًّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا، وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا} (سورة مريم- ۷۷/۱۹-۸۰).

ده بی حالئ شری نه و کابرایه چۆن بی، که گالته ی به قه برو قیامهت دیو، به ته وسه وه و به ته ئفیسیه وه به موسولمانان ده لی: من له قیامهتیشا مال و منالم

ده‌بی، ئە‌گه‌ر مافی، قه‌رزێ، هه‌قی‌کتان له‌سه‌ر من هه‌یه، په‌له‌م لێ مه‌که‌ن، له‌وێ ده‌تانه‌مه‌وه‌!

دیاره که‌ئه‌م کابرایه‌ غه‌ی‌ب‌زان نییه‌و، ئە‌وه‌نده‌یش پیاویکی پاک و پیرۆزنییه، که‌به‌ئێ‌ن و په‌یمانی وای له‌خودای می‌ه‌ره‌بان وه‌ر‌گرت‌بێ، که‌واته‌ با گالته‌ی به‌ئایینی ئێمه‌ کرد‌بێ، رۆژی ده‌بی له‌دیوانی خوادا خۆی به‌تاوانباری ده‌بینیته‌وه‌و به‌بی مال و منال داماوو که‌ساس و بی که‌س دێته‌وه‌ به‌رده‌ستی خۆمان، فریشته نووسه‌ره‌کانی ئێمه‌ ئە‌م قسانه‌ی هه‌موو ده‌نووسن، که‌ده‌بن به‌مایه‌ی سزای زۆر تر، وه‌مال و مناله‌که‌ی هه‌موو لێ ده‌سه‌نینه‌وه‌و به‌تاق و ته‌نیا، به‌سه‌لته‌ زه‌لامی دیت بۆ دیوانی دادگایی خودایی). (تاج/ ٤/ ز/ ٢ ژ/ ٣٩٨٨ - سووره‌تی مه‌ریه‌م چ/ ٤ = چاپی جواره‌م).

سووره‌تی نه‌نبیاء - سورة الانبیاء

١٧٠٩- له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خودای که‌وره‌وه‌ {کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ}

(٧١٢٦-٧١٣١)

باب: فی قوله عز وجل: {کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ}

٢١٥١- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَوْعِظَةٍ فَقَالَ: « يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا - ثُمَّ قَالَ - (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ - ثُمَّ قَالَ - أَلَا وَإِنَّ أَوَّلَ الْخَلْقِ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ (عليه السلام)، أَلَا وَإِنَّهُ يُجَاءُ بِرِجَالٍ مِنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتُ الشَّمَالِ ، فَأَقُولُ يَا رَبِّ أَصِيحَابِي!. فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ . فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ. إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} فَيَقَالُ لِي: إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مِنْذُ فَارَقْتَهُمْ » . (الحديث ٧١٣٠ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ٣١٥٦ ترقیم فم = فن = فتح الملهم بشرح صحیح الإمام

مسلم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/المجلد الرابع الرقم: ۱۳۴۳ = ۳۳۴۹، ۳۴۴۷، ۴۶۲۵، ۴۶۲۶، ۴۷۴۰، ۶۵۲۴، ۶۵۲۵، ۶۵۲۶. ترمذی. صفة القيامة: ۲۴۲۳. نسائی. جنائز: ۲۰۸۱. تحفة الأشراف/۵۶۲۲).

ئیبنو عەبباس (رەزای خوایان لى بىن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربىن) لەدوانیکا پەندو ئامۆژگارییەکی شیرینی کردین، فەرمووی: ئەى خەلکە! ئەى مەرفقینە! ئەى کۆمەلەى ئادەمیزادینە! دلتیابن لەو کە ئیو لەقیامەت دا، لەپاش مردنى جیهان، زیندوو دەکریئەو، بەپێخاوسى بەرووتو قووتى و بەسوننەتەکراوى حەشر دەکرین و کۆدەکریئەو دەبرین بۆ مەیدانى مەحشەرو لپەرسینەو، بۆلای خودای گەورە).

ئەوجا خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربىن) ئەم ئایەتەى بۆ پشتیوانى ئەم مەبەستە خویندەو: { كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ } (سورة الأنبياء- ۲۱/۱۰۴)

واتە: خودا لەم ئایەتەدا دەفەرموی: لەروژی ژيانەو، وەك چۆن خودای گەورە لەسەرەتاو، مەرفقی دروست کردوو، کە لەسکی دایکی دەکەوێتە خوارو، رووت و قووت و خەتەنە نەکراو، بى مال و بى پارە و پوولە، ئاوەهايش بەبى کەم زیاد، لەسەر هەمان شێو وە حالى رووت و قووتى و پێخاوسى و سوننەتەکراوى خودا سەرلەنوێ دروستى دەکاتەو.

ئینجا خۆشەویست (دروودی خودای لەسەربىن و سەرو مال و منال و هەست و نەست گشتى بەقوربانى گەردى گۆرى پیرۆزى بى) فەرمووی: بزانی! روژی ژینەو یەكەم کەسێ کە پۆشتە دەکریئەو بەرگی لەبەر دەکریئەو ئیبراھیمە، ھۆشیاربى! کە چەن پیاوێ لەگەلى ئیسلامى من دەھینن و، بەرەولای چەپ، بەرەو ناو ئاگرى دۆزەخ بەکیشیان دەکەن، ئەوانە لەتاقمەى ئەم ئایەتەن کە دەفەرموی: { وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ } (سورة الواقعة- ۵۶/۴۱)

خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربىن) فەرمووی: کاتى بە بەرچاومەو ئەوانە بەکیش دەکرین بەرەو دۆزەخ، بەسەرسامى دەلیم: ئەى پەروردگار! خۆ ئەمانە لەکن

خۇيان ھاۋرپى من بوون، ئەۋە بۇ كوييان دەبەن؟ دەفەرمۇي: ئەي موحەممەد! تۇ ئاگات لى نىيە، كەئەمانە لەپاش مەرگى تۇ چى فەرتەنەيەكيان بەرپاكرد بوو، ئەۋجا منىش ۋەك بەندەي فرەباش، عيساى كورپى مەريەم دەلىم: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} (سورة المائدة-۵/۱۱۷).

عيساى كورپى مەريەم، لەرۋۇزى ژىنەۋەدا، ۋەلامى پەرۋەردگارى خۇي دەداتەۋە، كەلىي دەپرسى ئەي عيسا! ئايا تۇ كاتى پىغەمبەر بووى بەۋ خەلگەت گوتوۋە: كە من ۋ دايكىشم بىكەن بەخوداۋ ۋەك خودا من ۋ دايكم بپەرستىن؟ عيسا لەسەر ئەم شىۋەيە ۋەلامى ئەم پرسىارەي پەرۋەردگار دەداتەۋە: پەرۋەردگار! من ھەتا لەناويانا بووم ئاگادارىم دەكردن ۋ چاۋدىرىم دەكردن، نەم دەھىشت كەشتى ۋا نابەجى بىكەن، بەلام كاتى تۇ منت برەۋە بۇلاي خۇت ئىتر تۇ خۇت چاۋدىربووى بەسەريانەۋە، ھەرۋەك خۇت چاۋدىرى بەسەر ھەموو شتىكى ترەۋە، خۇت دەزانى ئەي خودايە! كەشانىان چى ھەل دەگرى، ئەگەر سزايان دەدەي ئەۋا ديارە سزاۋارى ئەۋەن ۋ مولك مولكى خۇتە، چى لى دەكەيت رەۋايە، كەس ھەقى قسەۋ رەخنەي بۇنىيە، خۇ ئەگەر بەمىھرەبانى خۇشت لىيان دەبوورىت، ئەۋا گەۋرەيى خۇتە، بەرپاستى تۇ ئەي خودايە! دلىيام كەتەۋانا لىزان ۋ داناۋ زاناۋ كاردروستى، كارى نابەجى ۋ ھەلە لەتۋە دوۋرە.

خۇشەۋىست (درودى خۋاى لەسەربىن) فەرمۇي: جا منىش ۋەك عيسا دەلىم: خودايە! من ھەتا لەناويانا بووم چاۋدىرىم كىردوون، لەپاش مەرگم خۇت ئاگات لىيانە، سزايان دەدەي كەيفى خۇتە، لىيان خۇش دەبى، فەرمان فەرمانى تۋيە.

خۇشەۋىست (درودى خۋاى لەسەربىن) فەرمۇي: لەپاش ئەم پرسىارو ۋەلامە، دەفەرمۇي پىم: ئەي موحەممەد! ئەمانە ھەر لەگەل تۇ مردىت ۋ لىيان جىابوۋىتەۋە، پاشەۋ پاش لەنايىن ھەلگەرپانەۋەۋە پاش گەز بوونەۋە! (تاج/۴ ز/۶ ژ/۳۸۵۱ - سوورەتى مائىدە) + (رياض/۱ ز/۱۶ ژ/۱۶۵ + رياض/۲ ز/۵۱ ژ/۴۲۵).

سوورتهی هه ج = سورة الحج

۱۷۱۰- لهبارهی فهرموودهی خودای گه وره وه: { هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ }

{ ۷۴۳۹-۷۴۷۹ }

باب: فی قوله تعالى: { هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ }

۲۱۵۲- عَنْ قَيْسِ بْنِ عُبَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ يُقْسِمُ قَسَمًا إِنَّ (هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ) إِنَّهَا نَزَلَتْ فِي الَّذِينَ بَرَزُوا يَوْمَ بَدْرٍ حَمَزَةً وَعَلَى وَعُبَيْدَةَ بْنِ الْحَارِثِ وَعُتْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَا رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدُ بْنُ عُتْبَةَ. (الحديث ۷۴۷۸ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۵۱۴ ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. مغازي. ۳۹۶۶، ۴۹۶۸، ۳۹۶۹، ۴۷۴۳. ابن ماجه. جهاد. ۲۸۳۵. تحفة الأشراف: ۱۱۹۷۴).

ئهم فهرموودهیه له تاجول ئووصولاً ئاوايه، دهیکهین به رافه و روونکردنه وه بۆ ئێره:

ئیمامی عهلی (رهزای خوای لێ بێ) دهفهرموی: له پرۆژی ژینه وهدا، من یه کهم کهس دهبم، که له بهردهمی خودای گه وره و میهره بان به چو کا دیم و سکا لای حالی خۆم ده کهم له دهست ناحه زه کانی خۆم.

قهیسی کوری عوباد (رهحمتهی خودای لێ بێ) دهیفهرموو: له ئه بو زهرم بیست دهیفهرموو (رهزای خوای لێ بێ): سویندی دهخوارد له سه ره ئه وه که ئه م ئایه ته: { هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ } (الحج/ ۱۹/۲۲) له شانی ئه م دوو دهسته یه دا هاته خوار، که له پرۆژی غه زای به دردا چوونه مهیدان بۆیه کتری، دهسته ی موسولمانه کان، عهلی و حه مزه و عوبه یه بوون، دهسته ی بیاوهره کانیش شه یبه ی کوری ره بیعه و عوتبه ی کوری ره بیعه و وه لیدی کوری عوتبه بوون. (تاج/ ۴/ ز ۵ ژ/ ۳۹۹۸- سوورتهی هه ج). ئه م فهرموودهیه دوا هه مین فهرموودهیه له سه حیجی موسلیم.

سووره تی نوور = سورة النور

۱۷۱۱- له باره دی فه رمایشتی خودای گه وره وه: {إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ

مَنْكُمْ} (۶۹۵۳-۶۹۵۱)

باب: في قوله تعالى: {إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ}

۲۱۵۳- عَنِ الزُّهْرِيِّ أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَعُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ وَعَلْقَمَةُ بْنُ وَقَّاصٍ وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ عَنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ قَالَ لَهَا أَهْلُ الْإِفْكِ مَا قَالُوا فَبَرَّأَهَا اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكُلُّهُمْ حَدَّثَنِي طَائِفَةٌ مِنْ حَدِيثِهَا وَبَعْضُهُمْ كَانَ أَوْعَى لِحَدِيثِهَا مِنْ بَعْضٍ وَأَثْبَتَ اقْتِصَاصًا وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ الْحَدِيثَ الَّذِي حَدَّثَنِي وَبَعْضُ حَدِيثِهِمْ يُصَدِّقُ بَعْضًا ذَكَرُوا أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - قَالَتْ عَائِشَةُ - فَأَقْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا فَخَرَجَ فِيهَا سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَلِكَ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أُحْمَلُ فِي هَوْدَجِي وَأُنْزَلُ فِيهِ مَسِيرَنَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزْوِهِ وَقَفَلُ وَدَنَوْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ آذَنَ لَيْلَةً بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ آذَنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ مِنْ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عِقْدِي مِنْ جَزَعِ ظَفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ وَأَقْبَلَ الرَّهْطُ الَّذِينَ كَانُوا يَرْحَلُونَ لِي فَحَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ وَهُمْ يَحْسُبُونَ أَنِّي فِيهِ - قَالَتْ - وَكَانَتِ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خَفَافًا لَمْ يُهَبَّلْنَ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ إِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِرِ الْقَوْمُ ثِقَلَ الْهُودَجِ حِينَ رَحَلُوهُ وَرَفَعُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا وَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَ الْجَيْشُ فَجِئْتُ مَنَازِلَهُمْ وَلَيْسَ بِهَا دَاعٍ وَلَا مُجِيبٌ فَتَيَمَّمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ وَظَنَنْتُ أَنَّ الْقَوْمَ سَيَفْقِدُونِي فَيَرْجِعُونَ إِلَيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسَةٌ فِي مَنْزِلِي غَلِبَتْنِي عَيْنِي فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمُعْطَلِ السُّلَمِيُّ ثُمَّ الذِّكْوَانِيُّ قَدْ عَرَّسَ مِنْ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَادَّلَجَ فَاصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي فَعَرَفَنِي حِينَ رَأَى وَقَدْ كَانَ يَرَانِي قَبْلَ أَنْ يُضْرَبَ الْحِجَابُ عَلَيَّ فَاسْتَيْقَظْتُ

بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ عَرَفَنِي فَخَمَرْتُ وَجْهِي بِجِلْبَابِي وَوَاللَّهِ مَا يُكَلِّمُنِي كَلِمَةً وَلَا سَمِعْتُ مِنْهُ
 كَلِمَةً غَيْرَ اسْتِرْجَاعِهِ حَتَّى أَنَاخَ رَاحِلَتَهُ فَوَطِئَ عَلَى يَدِهَا فَرَكِبْتُهَا فَانْطَلَقَ يَقُودُ بِي الرَّاحِلَةَ
 حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُوْغِرِينَ فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ فَهَلَكَ مِنْ هَلَكٍ فِي شَأْنِي وَكَانَ
 الَّذِي تَوَلَّى كِبَرُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ حِينَ قَدِمْنَا
 الْمَدِينَةَ شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ فِي قَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ وَلَا أَشْعُرُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَهُوَ يَرِيْنِي
 فِي وَجَعِي أَنِّي لَا أَعْرِفُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي كُنْتُ أَرَى
 مِنْهُ حِينَ أَشْتَكِي إِنَّمَا يَدْخُلُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَسْلَمُ ثُمَّ يَقُولُ « كَيْفَ
 تَيْكُمُ ». فَذَلِكَ يَرِيْنِي وَلَا أَشْعُرُ بِالشَّرِّ حَتَّى خَرَجْتُ بَعْدَ مَا نَقِهْتُ وَخَرَجْتُ مَعِيَ أُمُّ مِسْطَحٍ
 قَبْلَ الْمَنَاصِعِ وَهُوَ مُتَبَرِّزْنَا وَلَا نَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ قَرِيبًا
 مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمَرْنَا أَمْرَ الْعَرَبِ الْأَوَّلِ فِي التَّنَزُّهِ وَكُنَّا نَتَّأَذَى بِالْكُنْفِ أَنْ نَتَّخِذَهَا عِنْدَ
 بُيُوتِنَا فَانْطَلَقْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْطَحٍ وَهِيَ بِنْتُ أَبِي رُحْمٍ بِنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَأُمُّهَا ابْنَةُ
 صَخْرٍ بِنِ عَامِرٍ خَالَةُ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ وَأَبْنُهَا مِسْطَحُ بْنُ أَثَاثَةَ بِنِ عَبَادِ بْنِ الْمُطَّلِبِ
 فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَبِنْتُ أَبِي رُحْمٍ قَبْلَ بَيْتِي حِينَ فَرَعْنَا مِنْ شَأْنِنَا فَعَثَرْتُ أُمُّ مِسْطَحٍ فِي مِرْطِهَا
 فَقَالَتْ تَعَسَ مِسْطَحُ. فَقُلْتُ لَهَا بِئْسَ مَا قُلْتَ أَتَسْبِيْنِ رَجُلًا قَدْ شَهِدَ بَدْرًا. قَالَتْ أَيْ هُنْتَاهُ
 أَوْلَمْ تَسْمَعِي؟ مَا قَالَ قُلْتُ وَمَاذَا قَالَ: قَالَتْ: فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ فَازْدَدْتُ مَرَضًا
 إِلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ ثُمَّ
 قَالَ: « كَيْفَ تَيْكُمُ ». قُلْتُ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَتِيَ أَبَوَيَّ؟ قَالَتْ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ أَتَيِّقَنَّ
 الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا. فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجِئْتُ أَبَوَيَّ فَقُلْتُ لَأُمِّي:
 يَا أُمَّتَاهُ مَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بَنِيَّةُ هَوْنِي عَلَيْكَ فَوَاللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةً قَطُّ
 وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا كَثُرْنَ عَلَيْهَا - قَالَتْ - قُلْتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَقَدْ
 تَحَدَّثَ النَّاسُ بِهَذَا؟! قَالَتْ: فَبَكَيْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرِقُّ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ
 بَنُومٍ ثُمَّ أَصْبَحْتُ أَبْكِي وَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
 وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوَحْيَ يَسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ -
 قَالَتْ - فَأَمَّا أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ فَأَشَارَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالَّذِي يَعْلَمُ

مِنْ بَرَاءَةِ أَهْلِهِ وَبِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ لَهُمْ مِنَ الْوَدِّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُمْ أَهْلُكَ وَلَا نَعْلَمُ إِلَّا خَيْرًا. وَأَمَّا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: لَمْ يُضَيِّقِ اللَّهُ عَلَيْكَ وَالنِّسَاءُ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَإِنْ تَسْأَلِ الْجَارِيَةَ تَصُدِّقُكَ - قَالَتْ - فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرَبِيرَةَ فَقَالَ « أَى رِبِيرَةُ هَلْ رَأَيْتِ مِنْ شَيْءٍ يَرِيبُكَ مِنْ عَائِشَةَ؟ ». قَالَتْ لَهُ رِبِيرَةُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ عَلَيْهَا أَمْرًا قَطُّ أَغْمَصُهُ عَلَيْهَا أَكْثَرَ مِنْ أَنْتََا جَارِيَةً حَدِيثَةً السَّنَّ تَنَامُ عَنْ عَجِينِ أَهْلِهَا فَتَأْتِي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ - قَالَتْ - فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي إِبْنِ سَلُولٍ - قَالَتْ - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: « يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ مَنْ يَعِذُّنِي مِنْ رَجُلٍ قَدْ بَلَغَنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِيَ؟ ». فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: أَنَا أَعِذُّكَ مِنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عَنْقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا الْخَزَرَجِ أَمَرْتَنَا فَفَعَلْنَا أَمْرَكَ - قَالَتْ - فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُבَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزَرَجِ وَكَانَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ اجْتَهَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى قَتْلِهِ. فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَنَقْتُلَنَّه فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَشَارَ الْحَيَّانِ الْأَوْسُ وَالْخَزَرَجُ حَتَّى هُمَا أَنْ يَقْتَتِلُوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَفِّضُهُمْ حَتَّى سَكَتُوا وَسَكَتَ - قَالَتْ - وَبَكِيتُ يَوْمِي ذَلِكَ لَا يَرِقًا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ ثُمَّ بَكِيتُ لَيْلَتِي الْمُقْبِلَةَ لَا يَرِقًا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ وَأَبَوَايَ يَظُنَّانِ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبِدِي فَبَيْنَمَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي اسْتَأْذَنْتُ عَلَى امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذِنَتْ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي - قَالَتْ - فَبَيْنَمَا نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ ثُمَّ جَلَسَ - قَالَتْ - وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مِنْذُ قِيلَ لِي مَا قِيلَ وَقَدْ لَبِثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي بِشَيْءٍ - قَالَتْ - فَتَشْهَدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ جَلَسَ ثُمَّ قَالَ: « أَمَّا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيَبْرُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَّتْ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي

اللَّهُ وَتَوْبَى إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ ». قَالَتْ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتَهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحْسُ مِنْهُ قَطْرَةً فَقُلْتُ لِأَبِي أَجِبْ عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ. فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا أَدْرَى مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَدْرَى مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السِّنِّ لَا أَفْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ بِهَذَا حَتَّى اسْتَقَرَّ فِي نَفُوسِكُمْ وَصَدَقْتُمْ بِهِ فَإِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَكِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقُونَنِي وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا كَمَا قَالَ أَبُو يُوسُفَ: (فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ). قَالَتْ ثُمَّ تَحَوَّلْتُ فَاصْطَجَعْتُ عَلَى فِرَاشِي - قَالَتْ - وَأَنَا وَاللَّهُ حِينَئِذٍ أَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُبَرِّئِي بِرَاءَتِي وَلَكِنْ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ أَظُنُّ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَحَى يُتْلَى وَلِشَأْنِي كَانَ أَحْقَرُ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ بِأَمْرٍ يُتْلَى وَلَكِنِّي كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّوْمِ رُؤْيَا يُبْرِئُنِي اللَّهُ بِهَا قَالَتْ: فَوَاللَّهِ مَا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَجْلِسَهُ وَلَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ أَحَدٌ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْحَاءِ عِنْدَ الْوَحْيِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجَمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي الْيَوْمِ الشَّاتِي مِنَ ثِقَلِ الْقَوْلِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْهِ - قَالَتْ - فَلَمَّا سَرَى عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ: « أَبْشِرِي يَا عَائِشَةُ أَمَّا اللَّهُ فَقَدْ بَرَّأَكَ ». فَقَالَتْ لِي أُمِّي قَوْمِي إِلَيْهِ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بِرَاءَتِي - قَالَتْ - فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ { إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ } عَشْرَ آيَاتٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ بِرَاءَتِي - قَالَتْ - فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ لِّقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَفَقْرِهِ وَاللَّهُ لَا أَنْفِقُ عَلَيْهِ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ الَّذِي قَالَ لِعَائِشَةَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُو الْفُضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى) إِلَى قَوْلِهِ (أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ) قَالَ حَبَّانُ بْنُ

مُوسَى قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ هَذِهِ أَرْجَى آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي. فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحِ النَّفَقَةِ الَّتِي كَانَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ وَقَالَ لَا أَنْزِعُهَا مِنْهُ أَبَدًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِي: « مَا عَلِمْتُ أَوْ مَا رَأَيْتِ؟ ». فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصْرِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ وَطَفِيقَتُ أُخْتِهَا حَمْنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ تُحَارِبُ لَهَا فَهَلَكَتْ فِيمَنْ هَلَكَ. قَالَ الزُّهْرِيُّ فَهَذَا مَا انْتَهَى إِلَيْنَا مِنْ أَمْرِ هَؤُلَاءِ الرَّهْطِ. (الحديث ٦٩٥١ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٦٩٧٥ فم = ف.م. = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي ٣/ رقم: ١١٢١ = ٢٦٦١، ٢٦٣٧، ٢٦٨٨، ٢٨٧٩، ٤٠٢٥، ٤١٤١، ٤٦٩٠، ٤٧٥٠، ٤٧٤٩، ٤٧٥٧، ٥٢١٢، ٦٦٦٢، ٦٦٧٩، ٧٣٦٩، ٧٣٧٠، ٧٥٠٠، ٧٥٤٥ + ژماره: ١١٠٧ = تجريد. تحفة الأشراف: ١٦١٢٦).

نیمامی زوهری (رحمتمی خودای لی بی) فهرمووی: ئەم کۆمەڵە لەعائیشەیی هاوسەری پێغەمبەرەوه (دروودی خودا لەپێغەمبەرەو پەزای خودا لەهەموو هاوێڵ و هاوسەرەکانی بی) ئەم داستانەیان گێڕایەوه بۆم، کەباسی ئەو بوختانە گەورەییە دەکا، کە بۆعائیشە کرا، وەخودای گەورە بەئایەتی قورئان پاکانەیی بۆ عائیشە کردو پاکو پاکیزەیی ئەوی لەشتی و ناشایستە راگەیاندا، ئەمانە گشتیان کۆمەڵی لەقسەکانی عائیشەیان گێڕایەوه بۆم، بازئ لەم کۆمەڵەییە باشتر قسەکانی عائیشەیان پەوان بوو، وە زیاتر شارەزاییان لێی هەبوو، وەمن بەش بەحالی خۆم زۆر بەباشی لەفهرموودەیی یەك بەیەکی ئەوان، کەبەمنیان دەفهرموو لەم بارەییەوه، زۆر بەباشی لەووحالی بووم و پەوانم کرد، قسەکانی ئەوان سەبارەت بەم بابەتە، لەناو خۆیاندا تەبابوون و بەلگەیی راستیی یەکتری بوون، جا ئەم کۆمەڵەییە کەئەم زاتانە بوون: سەعیدی کوری موسەییەبو عورووی کوری زوبەیری وەلقەمەیی کوری وەققاص و عوبەیدوللای کوری وەبدوللای کوری عوتبەیی کوری مەسعوود

بوون، فەرموويان: عائىشەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پېغەمبەر و
 رەزاي خودا لەھەموو ھاوسەر و ھاوەلانى بى) فەرمووى: پېغەمبەرى خودا (دروودى خۆى
 لەسەرىن) دەستوورى وابوو: كاتى دەرفىشت بۆ سەفەر، لەنيوانى خىزانەكانى دا
 تىروپىشى دەکرد، ئىتر بەناوى ھەركامىكىانەو پىشك دەربچوايە ئەو ژنەيى لەگەل
 خۆى دا دەبرد بۆ ئەو سەفەر، وە لەسەر ئەم ياسايە جارى پېغەمبەر (دروودى خۆى
 لەسەرىن) پىشى خست لەنيوانمان دا، دەيويست بچى بۆ غەزاي بەنى موصطەلەق، وا
 رپكەوت پىشك بەناوى منەو دەرجوو، وەمن لەخزمەتى دا چووم بۆ ئەو غەزايە،
 ئەم سەفەرەيش پاش ئەو بوو كە ئايەتى حىجاب و حىجابگرتنەو پەچەپۆشى
 ژنان ھاتبوو خوارەو، دەربادى ھاوسەرەكانى حەزەرت (دروودى خۆى لەسەرىن) لەبەر ئەو
 من بەبەرگى حىجابەو لەناو كەژاوەيەكا ھەليان دەگرتەم دەيانخستە سەرپىشتى
 وشترەكەم و ھەر بەكەژاوەكەيشەو لەوشترەكە دايان دەگرتەم، رۆشتين ھەتا
 حەزەرت (دروودى خۆى لەسەرىن) لەغەزاكەى لى بۆو، گەرايەو گەيشتینە نزيكى
 مەدينە. لەویدا لەشەودا پېغەمبەر (دروودى خۆى لەسەرىن) دەستوورى دا كە بکەونە رى و
 بەرەو مەدينە بجمين، منيش لەو كاتەدا كە خەلكەكە خەرىكى بارکردن بوون،
 ھەستام چووم بۆسەراو دووركەوتەو لەقەرەبالغى سوپاكە، كاتى سەراو كەم
 تەواو كەرد دەستم بەناو گەيانە، ھاتمەو بۆلاى شوپنەكەى خۆم، تەماشام كەرد
 گەردانەيەكى بەردەشەو زىظەفارم ھەبوو، پسا بوو، پچرا بۆو، وەچەند دانەيەكى
 لى داکەوتبوو، منيش بەرپىگەكەى خۆما گەرامەو گەرام بۆ ملەوينكەكەم، جا ئەم
 گەران و خەرىكبونەم درەنگى بەسەرھينامو لەگەژاوەكەم بى ناگابووم، تەمز
 ئەوانەى كە خزمەتى ئيمەيان دەكەرد، وشترەكەيان بۆم كۆيان دەكەرد، ھاتوون
 كەژاوەكەى منيان بەخالى ھەلگرتووەو ناويانەتە سەرپىشتى وشترەكەم، بەبىرى
 خۆيان و ايانزانيو كەمن وام لەناويدا، فەرمووى: ئەو سەردەمەيش ژنان ھيشتا
 سووكەلە بوون و قەلەو و گوشتن و قورس نەبوو بوون، چونكە خواردنيان كەم بوو،
 بەقەد بەركۆلئ دەبوو نەدەبوو، سەرەراى ئەو ھەيشە من خۆيشەم ئەو ھەلە ھيشتا

كچۆلە بوومو كەنىشكىكى مائالكار بوومو تەواو سووكەلە بووم، ئىتر لەبەرئەم ھۆيانەو، ديارە چارەنووسى خودايى وابووه، كاتى پياوھكان كەزاوہ خالىيەكەى من ھەلدەگرنو دەينىن لەوشرەكەى ژىرمن ھەست بەسووكى و چۆلييەكەى ناكەن و يەكسەر وشرەكە ھەلدەسىنن و دەرۆن، كاتى ملەوانەكەمم بەتەواويى دۆزيەوہ رۆيشتەوہ بۆ شوپن ھەوارى سوپاكە، تەماشام كرد كەسى لى نەماوہ، ئىتر رۆيشتەم بۆسەر شوپنەپيشووەكەى خۆم و بەناچارى لەوى دانىشتەم، بەھىواى ئەوہ كە ھاوپىكانەم درەنگ يا زوو ئاگادار دەبن لەوہكە من لە كەزاوہكەدا نيم و ھەلەى خۇيان بۆدەردەكەوى كە كەزاوہكە بەتالەو من لەبەر ھەر ھۆيەك بى گوم بوومو دەگەرپنەوہ بەشوپنما.

كەمى مامەوہ لەوشوپنەداو خەوم پياكەوت، كە چاوم كردەوہ صەفوانى كورى موەططەلى سولەمى زەكوانى كەلەپاش سوپاكەوہ بوو ھات، صەفوان لەبەرە بەيانا سەر خەوى دەشكىنن و لەپاشا شەو لەناو شەو دەگرى بەدەمەوہو دەكەويٹە رى و لەدەمى بەيان دا گەيشتە لای من، صەفوان عادەتى وادەبى ھەموو جارى لەسوپاكە دوا دەكەوى تادەرۆن ئەوجا بەسەر شوپنەوارى سوپاكەدا تى دەپەرئ ئەگەر شتى لەسوپاكە دا كەوتبى ھەلى دەگرپتەوہو شوپنيان دەكەوى، كە نزيك دەبيٹەوہ لەمن لەدوورەوہ رەشايى و تارمايى مرقۇفيكى نوستوو دەبينى، كە دپتە پيشەوہو دەگاتە سەرم، تەماشام دەكا دەمناسيٹەوہ، چونكە لەپيش ئەوہدا كەپەچەو چارشىو گرتەوہ دابى و بەرگى حىجاب بەپيى ياساى ئيسلام پەيدا ببى، ئەو منى دەدى. كەدەمناسيٹەوہ دەست دەكا بەگوتنى: (إنا لله وإنا إليه راجعون) وەك باوہ لەكاتى رووداويكى ناخۆش دا ئەم ئايەتە پىرۆزە دەگوترى، ئىتر لەدەنگى ئەم وشەيە خەبەرم بۆوہ، كەچاوم كردەوہ صەفوان دەيگوت: (إنا لله وإنا إليه راجعون). ئىتر من خۆم يەكسەر داپۆشى و گورج چارشىوہكەى خۆمم دا بەرووى خۆم دا، بەزاتى خودا يەك وشە چيە قسەى ترى لەگەلدا نەكردم، جگە لەو ئايەتە زياترم لى نەبيست، ئەوہنەبى كە كيشاى بەدەستى وشرەكەى داو يىخى داو، منيش بەبى ياريدەى ئەو

كەبالم بگرئ، يا قاجم هەلبېرئ، سواری وشرەكە بووم، جا كەوتەرئ و جلەوی وشرەكەى بۆ رادەكیشامو، هەتا لەسەر ئەم حالەتە گەشتینەو بەسوپاکە، كەلەقرچەى گەرماى نیومەرۆدا بۆ وچان لایان دابوو، جا ئیتر سەبارت بەمن تیاچوو ئەوەى كە تیاچوو، وەك دەلئین: باویلکە بایهكى بەسە، داخ لەدلەكانیش ئەمەیان بەهەلزانى و بەنیازی ئابرو بردنى حەزرمەتو تانەدان لەخانەو دادەى پاك و مەردو داوینپاكى، ویستیان خەنجەرە كۆل و كۆلەكەى خۆیان تامشتوو رزىوەكەى بىدەن لەكۆلەى ئىسلام، بۆیەكا سەرۆكى ناپاكەكان عەبدوللای كورى ئوبەیی، كەپیشى دەگوترئ: عەبدوللای كورى سەلوول، چونكە دایكى ناوى سەلوولە، ئەو سەرچۆبى گۆبەنى هەلاتو بوختانە زلەكەى دەكیشاو، خۆش خۆش ئاگرى ئازاوەكەى بەدەستەچیلە خۆش دەكرد، كاتى گەشتینەو مەدینەى نازدار وارپكەوت من یەك مانگى رەبەق نەخۆش كەوتم ئیتر لەبەر ئازارى خۆم ئاگام لەو خەلكە نەبوو، كەلەناو خۆيانا باسى ئەو بوختانە دەكەن، كەدەستەى هەلاتبازەكان هەلئیان بەستبوو بۆمن، وەكردبوویان بەبنیشتە خۆشەى خۆیان، سەرەراى ئیش و ئازارى نەخۆشینەكەشم من لەكراسى خۆما پاك بووم، هیچ ئاگام لەم كەین و بەینە نەبوو، بەلام لەو دوو دل بووم كە پێغەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) لەو نەخۆشینەم دا، وەك نەخۆشینى جارائەم نازى نەدەگرتەم ئەو میهرەبانىیەى جارائى لەگەلمانەما بوو.

جار جار دەهاتە بەردەرگاى ھۆدەكەم و سلاوى لى دەكردین و دەیفەرموو بەدایكەم كە بۇچاودیڤرى لەلام بوو: نەخۆشەكەتان چۆنە؟ ئیتر دەرپۆشت، بەس لەمە دوو دل بووم، بەلام ھەستم بەشتى خراب نەدەكرد، هەتا رۆژى پاش ئەوەى تۆژى بووژامەووە كەمى چاكەووە بووم، لەگەل دایكى میسطەح دا، كە پوورزای باوكەم بوو، چوومە دەرەوہ بۆ مەناسیە، كە جیگەى سەراومان بوو، شەواو شەونەبوايە دەرەدەچووین، ئەوكاتە ھیشتا ئاودەستمان لەنزىك مالاكانمانەوہ دروست نەكردبوو، لەسەر عادەتى عەرەبە پێشینەكان لەچۆلەوانى سەراومان

دهکرد، چونكى ئەوسا ئاودەستى لای مال ئازارى دەداين! بەبۆنى ناخۆش. جا كاتى سەراوەكەمان تەواو كردو گەراينەووە بۆمالەووە، دايكى ميسطەح لەرېگە قاجى لەعەباكەى گىراو پىي هەنگەوت و نزايەكى خراپى لە ميسطەحى كورپى كردو گوتى: ميسطەح سەرنگرئ بئو لەناوبچى؟ ئەم دايكى ميسطەحە ناوى سەلا بوو، كچى ئەبو رەھمى كورپى موططەليبي كورپى عەبدوڵمەناف بوو، دايكى سەلمايش كچى سەخرى كورپى عامير بوو، پووورى هەقى ئەبوبەكرى سەديق بوو، ميسطەحى كورپى سەلمايش كورپى ئونائەى كورپى عەببەدى كورپى موططەليب بوو. كەواتە: ميسطەح پورزازاى ئەبوبەكرى سەديقە. كەدايكى ميسطەح ئەو دووعاى شەرى لە ميسطەحى كورپى كرد، پىيم گوت: بۆنزاى شەرى لى دەكەى؟ ميسطەح لەبەشدارانى جەنگى بەدرەو پياوى باشە، قسەى خراپ هەئناگرئ؟ ئەویش گوتى: ئەى هينە! ئەى گيلە! تۆنازانى ئەوچى گوتوو؟ گوتەم: بۆچى؟ چى گوتوو؟ جا بەدووور و درىزى باسى داستانى بوختانەكەى بۆگىرپامەووە ئيتەر نەخۆشەكەم لى زىندوو بوەووە، بارم گرانتەر بوو، كە چوومەووە بۆمالەووە كاتى حەزرمەت (دروودى خواى لەسەربىن) هاتەووە بۆلام وەك جاران سلاوى كردو فەرمووى: ئەووەكەتان چۆنە؟ واتە: نەخۆشەكەتان چۆنە؟ عەرزىم كرد: رېگەم دەدى كە برۆمەووە بۆلاى باوك و دايكەم؟ عائيشە دەيفەرموو: مەبەستم ئەووەبوو كە ئەم دەنگ و باسە لەلاى ئەوان روون بكەمەووە بچمە بنچ و بنەوانى، جا حەزرمەت (دروودى خواى لەسەربىن) رېگەى ئەوەى پىم داو، منىش رۆيشتەووە بۆلاى باوك و دايكەم. جا عەرزى دايكەم كرد: دايكە! ئەو قسانە چىن، خەلكى دەيانكەن؟ ئەویش گوتى: كچەكەم لەسەرەخۆبەو گوپى پى مەدە، پەتى درۆ كورتە، زوو دمرەكەوئ، بەخودا بەدەگمەن رى دەكەوئ كەژنى شوخ و شەنگ و جوانبى و لەلاى مێردەكەى نازدارو خۆشەويست بى و هەوئباريش بى، وەك حالى حازرى ئىستای تۆ، بەلام لەپلارو توانچ و زمان و دەمى هەويكان و كەسانى سەربەهەويكانى، رزگارى ببى و قسەى زۆرى بۆ هەلنەبەستن. منىش گوتەم:

سۆبجانەللا لەم سەیرە! ئایا شتی وا ریی تێ دەچێ، کە ئەو خەلکە ئەوەندە دەربەستی ڕەزای خودا و پیغەمبەر نەبن و قەسە و وانارەوا بکەن؟!

ئێتر شەو کردی و من کردم، ئەو شەو تا شەبەقی دا هەر گریام و فرمیسکم وشک نەبۆوەو خەونە چووە چاوم، وەهەتا سبەینێ سەرو مێ هەردەگریام!

جا لەبەر ئەوەی کە لەوکاتەدا سرووش نەدەهات بۆ پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربێ) لەم لایەنەو نیگا درەنگ هات بۆ پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربێ). ھەزەرت (دروودی خۆی لەسەربێ) عەلی کۆری ئەبوتالیب و ئوسامە کۆری زەیدی بانگ کرد. وە بۆ جیابوونەو لەھاوسەری خۆی کە منم، ڕاویژێ پێیانکرد، ئوسامە (ڕەزای خۆی لێ بێ) زۆر بە جوانی ئەوەی کە دەیزانی لەپاکی و پاکیزەیی و مەردایەتی خێزانەکە ھەزەرت (دروودی خۆی لەسەربێ) بەیانی کرد، بەھۆی ئەو دۆستی و دڵسۆزییە کە لەناو دەر وون و ناخی دلی خۆی دا ھەستی پێ دەکرد بەرەبەر بە خێزانەکانی پیغەمبەر (دروودی خودا لەسەر پیغەمبەر و ڕەزای خودا گەورە لەھەموو ھاوئەھلکان و لەسەر گشت ھاوسەرەکانی بێ) جالەم ڕوانگەییەو ئوسامە کۆری زەید فەرمووی: ئەی پیغەمبەری خودا! خێزانی خێزانی تۆبێ خراب نابێ و ھەر قابیل بەخۆتەو، دڵت چەکەرە نەکاو، ئێمە بەش بەحالی خۆمان ئەوەی باش نەبێ لیمان نەدیو.

بەلام عەلی (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: قوربان! خۆ خودا دەر ووی ژنھێنانی لێ نەبەستوویت و ژنی تریش زۆر لەدنیا دا، ئەی پیغەمبەری خودا! ئەو نەبێ لەم قەسە مەبەستم ئەو بێ خانەخواستە من دڵم لەئاستی ڕەوشتی بەرزێ عائیشە گەردی گرتبێ، یا ھەزم لەو بێ کەتۆ دەستبەرداری ببیت، نە، مەبەستم ئەوەیە کە تۆ بەھەر حالی خۆت بەباشی دەزانی کە فەرامۆشیت بۆبێ، دەنا ئەگەر ھەز دەکە کە بەباشی لەحالی کە بێ ئێوامنیش لەتۆ باشتی لێ نازانم، بۆ ئەمە ئەگەر پرسیار لەبەریرە بکە کە کەنیزیەتی و لەگەڵی ھەلس و کەوت دەکا، ئەو قەسە ڕاستت بۆدەکا، دەلی: جا ھەزەرت (دروودی خۆی لەسەربێ) بەریرە بانگ کردو فەرمووی: ئەی بەریرە! ھیچ لەعائیشە دیوہ جیگە گومان بێ؟ بەریرە گوتی

پېي: سويندم بهوكهسەي تۆي بهراستی ناردوووهو کردوویتی بهپیغهمبەری راستو درووست هیچی وام لیی نهدیوه که خوانهخواسته مایهی سووکی بی بۆ پایهو شانو شوینو جینگەي ئەو، تەنیا ئەوه نهبی که کهنیشکیکی منالکاره هیشتا هەلسوکەوتی لەمنال دەکا، چونکه جارو بار که هەویر دەشیلی بەسەر هەویرهکەوه خەوی لی دەکەوی، گەلی جار نازەلی ناوماڵ دین هەویرهکەي دەخۆن!

جا پیغهمبەر (دروودی خوی لەسەربین) که تۆزی دلی نارام بوو، هەر ئەو رۆژه رۆیشت بۆ مزگەوتو تەشریفی رۆیشتە سەر دوانگەو سکاڵای حالی کرد لەدەست سەرۆکی ناپەکەکان که عەبدوڵلای کورپی ئوبەیی کورپی سەلوولەو فەرمووی: ئەي گەلي موسولمانینه! کي هەقم دەداتی و یارمەتیم دەداو لەسەرم دەکاتەوه، ئەگەر بچم بەگژ ئەم پیاوه ناپیاوهدا، که شەرمو شکۆ لەخودا ناکاو بەخوتو خۆپایی، نازار بەخۆم و خیزانم دەگەيەنی و بووه بە درکی مەم و زین لیمان، دەسا بەزاتی خودا من بەش بەحالی خۆم که پیغهمبەری خودامو لەقسەي راستو لەشایەتی هەق بەموو لانادەم، شایەتی دەدەم بۆ خیزانی خۆم ئەوێ باشەو چاکە نهبی لەو خیزانی خۆمە نەمدیوه، هەروەها ئەوپیاوهدیش کهبە خراپە ناوی دەبەن لەویش ئەوێ باش نهبی نەمدیوهو لەگەل خۆمانەبی سەری بەمالی مندا نەکردوو.

جا سەعدی کورپی موعاڤی ئەنصاری، که سەرۆکی خێلی ئەوس بوو، مەردانە هەستاو گوتی: ئەي پیغهمبەری خودا! من یارمەتیت دەدەم و هەفت پی دەدەم و لەسەر تۆ دەچم بەگژیدا، ئەگەر ئەو نامەردە گیرەشوینە لەهۆزی ئەوسە کهخۆم سەرۆکیانم، ئەوا بەس تۆ فەرمان بفرموو هەتا بدەم لەگەردنی، خۆ ئەگەر لەبرا خەزەرەجییەکانمانە، ئەوه هەرچییمان لەبارەیهوه فەرمان پی بفرمووی جی بەجی دەکەین!

کەچی لەویدا سەعدی کورپی عوبادەي سەرۆکی خێلی خەزەرەج راستەوه بوو، بەرپەرچی سەعدی کورپی موعاڤی دایەوهو گوتی: درۆت کرد! بەزاتی خودا نایکوژی و ناتوانی بیکوژی! عاتیشە (رەزای خوی لی بی) فەرمووی: لەوێبەر سەعد پیاویکی

فره‌باش بوو، به‌لام له‌وکاته‌دا ده‌مارو ته‌نگه گرتبووی، کۆنه قینی که‌له‌نیوانی
هۆزی ئه‌وسو له‌نیوانی هۆزی خه‌زرجدا هه‌بوو، هیشتا کاریگه‌ری مابوو، جاروبار
کیشه‌ی له‌نیوانی ئه‌م دوو هۆزه‌دا دروست ده‌کرد، گه‌رچی له‌پیت و فه‌ری نیسلا‌مه‌وه
ئه‌وه‌کیشه‌ کۆنه ته‌واو کز بوو بوو. جا له‌وی‌دا ئوسه‌یدی کو‌ری حوضه‌یر راسته‌وه
بوو، که ئامۆزای سه‌عدی کو‌ری موعاذ بوو، گو‌تی به‌سه‌عدی کو‌ری عوباده: تۆ درۆ
ده‌که‌ی! سا به‌گه‌وره‌یی خودا ده‌یکوژین، به‌راستی تۆ له‌ناپاک و مونا‌فیکانی،
ئه‌وه‌تانی به‌ئاشکرا له‌سه‌ر ئه‌وان ده‌که‌یته‌وه‌و پاسی ناپاکان ده‌که‌ی، چۆن موسو‌ل‌مان
پشتی پێغه‌مبه‌ر به‌رده‌داو پشتی دژه‌که‌ی ده‌گرئ، تۆ چاو بکه‌ره‌وه ئه‌ی موسو‌ل‌مانی
خودا! ده‌زانی قسه‌که‌ت کو‌ی ده‌گرێته‌وه‌؟!

جا له‌وی‌دا هه‌ردوو هۆزی ئه‌وسو خه‌زرج شه‌ژان و ووروژان و نزیک بوو که
بقه‌ومئ و بچنه‌وه به‌گژی یه‌کتراو په‌لاماری یه‌کتی بدن، وه‌ک سه‌رده‌می نه‌زانی،
خه‌زرجتیش هه‌ر له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که راوه‌ستاو له‌وی‌وه به‌فه‌رمایشتی شیرین خه‌ریک
بوو هی‌دی ده‌کردنه‌وه، هه‌تا به‌ره به‌ره خاوی کردنه‌وه‌و بئ ده‌نگو ئارام بوون‌و،
خۆشی خامۆش و ئارام بوو!

عائیشه (سه‌د هه‌زار هه‌زار جار په‌زاو په‌حمه‌تی خودای لی بئ) که خودا
کردوویه‌تی به‌هۆی ئه‌م ئایه‌ت و فه‌رمایشته شیرین و به‌سوودانه، که به‌زمانی
په‌روژی خۆی بۆمان ده‌گیرێته‌وه فه‌رمووی: ئه‌و په‌ژمه‌یش که‌ئه‌م هه‌رایه رووی دا،
دیسانه‌وه سه‌رو مپ گریام و خه‌ونه چووه چاوم، فه‌رمی‌سکم وشک نه‌کرده‌وه،
وه‌باوک و دایکم هه‌ربه‌لامه‌وه بوون، وه‌من دووشه‌وو روژی هه‌رده‌گریام، ته‌نانه‌ت
باوک و دایکم له‌دلسۆزی خۆیان بۆمن، له‌و باوه‌رده‌دا بوون، که‌من له‌به‌ر گریان سویم
ده‌بیته‌وه‌و گریان جگه‌رم له‌ت له‌ت ده‌کا، جا له‌وکاته‌دا که‌باوک و دایکم له‌لام
دانیشتبوون و من له‌سه‌ر ئه‌و حاله هه‌رده‌گریام، ژنیکی ئه‌نصاری مۆله‌تی خواست
که‌بئ بۆ لام، منیش ریگه‌م پئی دا، ئه‌ویش هات دانیشت له‌گه‌لماو ده‌ستی کرد
به‌گریان!

عائیشه (رەزای خۆای لى بىن) فەرمووی: لەم کاتەدا کە لەسەر ئەم بارو دۆخە بووین، تەماشام کرد پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەربىن) ھاتە مائەوە بۆلامان و سلاوى کردو دانىشت، لەو رۆژەووە کە ئەو قەسانە دەربارەى من گرابوون، ئەووە یەكەم جار بوو کە لەلام دابنیشی، ئەوا بوو بوو بەمانگىكى رەبەقىش کە لەم بارمەووە سرووش و نیگای بۆ نەھاتبوو، جا حەزەرت (دروودی خۆای لەسەربىن) لەپاش دانىشتن شایەتەمانى ھىناو فەرمووی: لەپاش سوپاس و ستایشى خودا، ئەى عائیشە! دەربارەى تۆ ھەندى قەسەى ناشایستەم بىستۆتەووە، ئەگەر تۆ پاك بى و لەوانە دووربى، ئەوا خودا بەزوویى پاکى تۆ ئاشکرا دەکات، ئەگەر قەرەى گوناھىكىش کەوتبووى ئەوا ژيان بەرەووە لى و تەو بەى لى بکەو داواى لىخۆشبوون لە خودا بکە، دلتیابە لەووە کە خودا بەسۆزو مېھربانە لەگەڵ بەندەى خۆى دا، ھەرکاتى بەندەى گوناھى بکاو تەو بەى لى بکا، وەپى لەگوناھى خۆى بنى، ئیتەر خوداى گەورە تەو بەو پەشیمانى لى گىرا دەکا.

عائیشە (رەزای خۆای لى بىن) فەرمووی: کاتى حەزەرت (دروودی خۆای لەسەربىن) فەرمایشتەکەى خۆى تەواو کرد، فرمیسک لەچاوما قەتیس ماو وشک بوو، ھەستم بەتنۆکى ئەشک نەکرد، چونکى خەم و خەفەت و پەژارە کەزۆرى ھىنا، دەرگای فرمیسک دەبەستى! ئەو کاتە دل لەباتى چاو تک تک خوینى لى دەتکى!

جا بەباوکم گوت: باو! تۆ لەباتى من وەلامى پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەربىن) بدەرەووە بۆ ئەم قەسەى کە دەیفەرمووى، باوکم فەرمووی: بەخودا نازانم وەلامى چى بدەمەووە، جا گوتم بەدایکم: دەى دایکە! تۆ وەلامى حەزەرت (دروودی خۆای لەسەربىن) بدەرەووە، ئەویش فەرمووی: نازانم چى عەرزی حەزەرت بکەم.

عائیشە (رەزای خۆای لى بىن) فەرمووی: من ئەو کاتە کە نیشکى منالکار بووم و زۆرىشم لەقورئان نەخویندبوو، لەبەرئەووە لەبەر پەرىشانی دلى خۆم، ناوى حەزەرتى یەعقوبى باوکى حەزەرتى یوسف لەبەر چوو بوو، بەلام لەگەڵ ئەو وەیش دا خوداى گەورە سەرى خستم کە بەگوساخى و زمانپاراوى وەلامى حەزەرت (دروودی خۆای لەسەربىن) بدەمەووە.

بۆيەكا گوتەم: بەخودا من باش باش دەزانم كەئۆو ئەوئەندە ئەم قسەو باسە
 چوو بەگوچكەتانا، لەدلتانا چەسپیومو باوەرتان پێ کردوو، جائەگەر من پێشتان
 بڵێم: من پاك و بەری و بێ ئاگاو بێ گەردم لەم بوختانە، ئۆو باوەرم پێ ناكەن،
 ھەرچەند خودا بەوبانی سەرھو بەخۆی دەزانێ و باش باش ئاگادارەكە من لەگول
 پاكترم و لەمنالی ساوابێتاوانترم، بەلام ئەگەر بەدرۆپینیم لەکردنی كاری كە
 نەمكردوو، ئەوا ئۆو باوەرم پێ دەكەن، بەلام سەبووریم بەوئەكە خودا بەخۆی
 ئاگادارەو دەزانێ كەمن وەك دەنکی تەرەزە پاكەو بێ گەردم، سویندم بەخودای بانی
 سەر لەم ھەلۆیستە ناسكەدا، كە جەنگەي خەم و خەفەت و پەژارەيەو، خورپەم لی
 كەوتوو، لەتاو ھێرشێ بوختان و، شالۆی ناھەق، سویندم بەخودا لەئاوا
 ھەلۆیستێكا، باشتەین داستانێ كە بیکەم بەسەر مەشق و كە بشێ و دەست بدا بۆ
 سەرمەشق بۆمن و، بۆبەیانێ حالی من و حالی ئۆو، فەرمایشتەكەي باوكی
 حەزەرەتي یوسف، كە كۆرەكانی پیلانیان لەیوسفی برایان كردو، بەدرۆ پاكەنیان
 بۆ باوكیان كردو گوتیان: كۆرەكەت گورگ خواردویەتی و سەردەری ئەوئەیش ئەوان
 تانەي ئەوئەیان لەباوكیان دەدا، كە گوايە ئێمە قسەي راستت بۆدەكەین و تۆلەبەر
 ئەوئەي كەدلت پیسە لەئێمە بروامان پێ ناكەي، ئەوئەیش لەم بارودۆخە ئالۆزەدا، كە
 لەدوولاو جەرگی داخ كرابوو، وەك ئەم حالەي ئیستای من، كاری خۆی سپارد
 بەخودا و فەرمووی: { فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ } (سورة يوسف -
 ١٢/١٨).

واتە: بەشو و باری من سەبر و ئارامیكي جوانە، لەبەر باری خودای گەورەدا،
 ھەر خودایە داوای یارمەتی لی دەكړی و دەتوانی كەسەبووری دلم بدا و تواناییم پێ
 بدا بۆ ھەلگرتنی ئەم بارە قورسەي كەئۆو دەپلین.

عائیشە (پەزای خۆی لی بێ) دەفەرموی: ئیتر لەو شوینە ھەستام و رویشتمەو بە سەر
 نوینەكەي خۆم و لەسەری پاكەوئەو!

عائیشە (رەزای خۆی لى بىن) فەرمووی: مەن ھەرئەوکاتە، سویندەم بەخودا، زۆرباش دەمزانی مەن پاكەم، دەمزانی كەخودا گەورە پاكی و پاكیزەیی مەن پادەگەپەن، زوو یا درەنگ ئەو تۆمەتە ناھەقە بەدرۆ دەخاتەو، مەن ئەمەم بەباشی دەزانی، بەلام بەخودا زەینەم بۆئەو نەدەچوو كە خودا ئایەتی قورئان لەشانی مەندا بنیریتە خوارەو ئەو ئایەتە، لەناو قورئانی پیرزدا بۆینن و ھەتا ھەتایە ئەو ئایەتە دەور بکڕینەو لەھەموو لای!

بەلام ھیوام وابوو كە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربى) لەخەودا خەوێ ببینی و ھالی بکری كە مەن بەدوورم لەشتی وا ناشایستە. فەرمووی: جا سویندەم بەخودا ئیتر ھەر لەویدا پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربى) لەشوینی خۆی نەبزووت، وەكەسیش لەدانیشتوانی ناو كۆرەكە لەمال دەرنەچوو، ھەتا (نیگا=سرووش=وەحی) ھاتەخوارەو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربى) وەك ھەموو جارێ، ھالەت و بارودۆخی ھاتنی سرووش دایگرت، وەك ھەموو جارێ كە سرووشی بۆدەھات، ئەمجارەیش ئاوا قورسی بارودۆخی ھاتنی سرووش دایگرت، وەك تايەكی گران و جەستەى پیرۆزی نیشتە سەرئارەق، تەنانەت دلوپی ئارەق دانە دانە وەك گۆی مرواری بەروخساری پیرۆزو جەستەى نازاداریدا، بەرودوا دلوپ دلوپ دەھاتە خوارێ، ئەوھیش لەبەر زەبرو قورسی وەحی و سرووشەكە، لەگەڵ ئەوھیش دا كەئیمە ئەو ھەلە لەھەرپەتەى سەرماى زستان دا بووین و رۆژەكەشى رۆژیكى تۆفی تووشى ساردی سەخت بوو.

لەگىرەنەوھەكی ئیبنوئیسحاق دا: عائیشە فەرمووی: ئالەم بارودۆخە ناسكەدا مەن بەش بەھالی خۆم ھیچ پاكەم نەبوو، چونكە مەن لەكراسى خۆما پاك و بێتاوان بووم، ھەق دەمزانی كەخودا زۆرو ناھەقىم لى ناكاو، ھاتنی وەحی بۆ رووسوورى مەن دەبێ و لەدژم نابێ، بەلام باوك و دایكەم، ھەتا سرووشەكە ھات و پێغەمبەر فەرامۆشى بۆھات و مۆژدەى پاكی و رووسوورى داوینپاكی مەنى راگەیاندا، ئالەو ماوھەدا، باوك و دایكەم لەترسى ئەو مەبادا خوانەخواستە، ئەوھى كە

بوختانچىيەكان دەيلىن راست دەرچى، لەوماومىيەدا وەختە بوو دليان بتەقى و گيانيان دەرچى؟

جا كاتى پيغەمبەر (دروودو سەلاتو سەلامو رەحمەتو سۆزو مېهرەباني خوداي گەورەو سەرورەى لەسەرەبى و سەر و مال و رۆح و ھەست و نەست گشتى بەقورباني گەردى بەرەبى دىنيكارانى گۆرى پىرۆزى بى) ھەرامۆشى بۆھاتو سرووشەكەى وەرگرتو ھاتەو سەربار و دۆخى ئاسايى خۆى، لەپيش ھەموو شتيكا، لەخوشييانا پيگەنى و ھەرمووى: ئەى عائيشە! مۆژدەبى لىت، ئەوا خوداي گەورەو سەرورەى خست كە تۆپاك و داوينپاك و دوورى لەوتاوانە.

جا دايكەم ھەرمووى: ئەى عائيشە! ھەئسە بچۆ بۆلاى ھەزرەت (دروودى خوى لەسەربى) لەخزمەتيا دانيشە، لەخۆشى ئەم مۆژدە خۆشەيە، منيش گوتەم: بەخودا ناچەم بۆلاى و سوپاسى خودا نەبى سوپاسى كەس ناكەم، كە بەمېھرەباني و گەورەى خۆى، ئالاي رووسوورى و سەربەرزى بۆمن ھەلكرد. ئيتەر خوداي گەورەو سەرورەى ئەم دە ئايەتەى ناردە خوارەو:

{إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ..... ھەتا وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ} (سورة النور- ۲۴/۱۱-۲۰).

واتە: ئەو كەسانەى كەئەو ھەلاتە ھەرە گەورەيەيان ھەلبەست تاقمەيى بوون لەخوتان، بەلام ئيشى خودا پرە لەدانايى و نەيىنى خودايى، كەواتە بەھەلەدامەچن و گومان مەبەن كەئەم درۆو بوختانە شەر بوو بۆئۆوھە زيان لەقەلاى قايمى ئىسلام دەدا، بەلكوو خودا كردى بەمايەى خيرو خۆشى بۆئۆوھە بۆ ھەموو گەلى ئىسلام، لەلايەكەوھە بوو بە داپۆشەرو پەردەو كەقفارەتى گوناھو، لەلايەكەوھە بوو بەھۆى ھاتنى ھەژدەئايەتى پىرۆزى قورئان، كەشتى وا خيرو نرخى قەت تەواو نابى، ئەو ھەلاتبازانەيش ھەركەسەيان بەپيى بەشداریى خويان، لەدروستكردى ئەم تاوانە

دهستهه ئېهسته دا، سزای په وای تاوانی خوځان ودرمه گرن، به تايپه تی عېدوللای
کورې سه لول که کښی تاوانه که ی هاوېشته سهرشانی خوځی!

ئهی موسولمانینه! دېوو همرله سهره تاوه که ئهم هه لاته ناهه موارمتان بیست،
گورج پیاوو ژنتان بتانگوتبایه: دروځی که له کښا نه بی، ئه قل نایگری، ئهم بوختانه
گه ورهیه، که به حهرمی پیغه مبهری خودا گراوه، ئیمه که موسولمانین باوهرمان
وايه که خودا بیرپزی ناهینئ به شانی موحه ممداداو، ئابرووو نامووسی خوځی و
خانه واده ی که سوکاری له هه موو گه ردو لکه و نهنگی دپارپزی.

که واته: ئهمه دروځیه کی ئاشکرایه، ئهو درو هه ئېه ستانه کواشایه تیان، کوا
به لکه و نیشانین، ئه گه راست ده که و درو ئا که و درو زن نین، با چوار شایه تیان
له سهر داوا که یان راست بکړدایه ته وه، یا راست بکه نه وه، جا مادهم شایه تیان نییه،
دیاره مبهه ستیان گیره شیوینییه و، مبهه ستیان روو خاندنی قه لای قایمی ئیسلامه،
وه خوا بوځوځی باش دهمانی که نه وانه درو ده که و نه وانه به درو زن له قه ئهم دراو،
له فه زل و سایه ی خوا وه بوو، که به سوژو په حمه تی بی پایانی خوځی له جیهان و ئهو
جیهان ئیوه ی پاراست، دنا له توله ی ئهم وتی وتییه دا، که سهرتان تی کرد بوو،
دهمتان تیژمندبوو، سزایه کی گه لی گه وره چرزه ی لی هه ئده ستاندن! به تايپه تی
له گهرمه ی نه وکاته دا که ئهم دروځیه تان کړدبوو به بنیشته خوځه ی بن ددانتان، واتان
دهمزی که ئهمه شتیکی سووک و ئاسان و ئاساییه، گه ستنی نامووسی موسولمانان و
زامارکردنی هه ست و دل و دهر وونیان و نامووسیان هه روا به دم خوځه، به لام شتی
وا له یاسای خودا دا به تاوانیکی گه لی گه وره داده نری، دېوو همرله یه که مجاره وه
باوهرتان پی نه کړدایه و به درو تان بختبایه ته وه و بتانگوتبایه: خونه کا که ئیمه
قه سی وا ناروا به سهر زمانمانا بی، سو بجان هه لا له درو عه نتيکه یه، ده ئی شاخ و
گوځی هه یه، نه و منده هه لاتیکی زل و گه وره یه، به راستی درو ی شاخدار هه روا ده بی،
بوختانی رووتی بی به لکه و نیشان و شایه ت هه روا ده بی!

خودا لەپرووی سۆز و میهرەبانی و جەرگسۆزییە و تەمى و ئامۆژتان دەکا: کە جارىكى تر هەلەى وانهکەنە وەو، هەتا هەتايە و بېراى بېراى نەبن بەکۆمەكى، بۆ بەکرىگىراوانى شەيتان، بۆ بلا و کردنە وەى تۆوى ئاژاوە نەنە و بەناو گەلى ئىسلاما، ئەگەر ئیوہ بەراستى خاوەنى ئیمان و باوەرى ساخن.

خودا هەمیشە وەك مامۆستايەكى میهرەبانی دلسۆز گوئى لەدەورو وانه و دەرستان دەگرئو، بەنەزاكەت هەلەتان بۆراست دەكاتە وە، ياسا و نیشانە و ئايەت و حوكمى خۆيتان بۆ پروون دەكاتە وە، چونكە خودا دانايە بەحال و زانايە لەكارى خۆيدا، دەرزانى شانى بەندەى خۆى چى هەلدەگرئ.

كەسانى كە حەزدەكەن قاوى ناشيرين دابكەوئ و ئابرووى موسولمانان بەخوت و خۆرايى لەكەدار بكەن و بەدرۆ و بەراست شەن و كەوى باس و خواسى ناشيرين بكەن، لەهەر دوو جيهانا سزاي خۆيان وەردەگرن، خودا خۆى هەمووشتى بەباشى دەرزانى، بەلام ئیوہ گەلى شت هەيە لەخۆتانە وە نايزانن، مەگەر كەسى فيرتانى بكا، قسەى پوخت و پالفتەى فەرمايشت ئەمەيە: لەسايەى فەزل و رحمتەى خودا وەو، لەبەر خاترى بوونى پيغەمبەر (دروودى خاوى لەسەربى) لەناوتانا، لەبەر ئەمانە ئەمجارە لەم قوورت و سەخڵەتییە رزگارتان بوو، وەخودا لەوانە خوش بوو كە لەبەر ساويلكەيى و كەمتەرخەمى، ئەم دەنگوباسە پيسەيان دەماو دەم دەقۆستە وە، دەنا كەستان لەسزاي سەختى ئەم تاوانە قوتارتان نەدەبوو.

كاتى خوداي گەورە ئەم ئايەتانەى ناردە خوارە وە بۆ دەربرينى پاكي و بيتاوانى من، باوكم ئەبوبەكرى صەديق (رەزاي خاوى لى بن) فەرمووى: بەخودا، چونكە مەستەح ئەوەى بەعائيشەى كچم گوتوو، ئيتىر نابى كە هيچ خەرج و مەسرفەيى بۆبكەم، بۆيە وايگوت چونكە لەو مەبەر مووچانەى بەمەستەح دەدا، لەبەرئەو، كە هەم خەزى بوو، هەم هەزار بوو، تاخوداي گەورە ئەمەى ناردە خوارە وە: {وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ

اللَّهُ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ { (سورة النور- ۲۴/۲۲)

واته: با خاوه‌نی پایه‌ی نایینی و خاوه‌ن مایه‌ی جیهانی نیوه، به‌هوی ئه‌م رووداوه ناخوشه‌وه، له‌خیرکردن و بیاوه‌تی کردن، دلیان سارد نه‌بیته‌وه، سویند خواردن و شتی وانه‌که‌ن به‌مه‌هانه بوئه‌وه‌ی مووچه‌و به‌راتی خزم و خویش و هه‌زاران و نه‌وانه‌ی له‌مه‌که‌وه له‌به‌ر ره‌زای خودا، گوچیان کردووه بو مه‌دینه، باپیاو باشانی نیوه به‌هوی ئه‌م جوړه مه‌هانه‌یه‌وه مووچه‌و به‌راتی نه‌وکه‌سانه نه‌برن که‌ناو هیئران، له‌ناو خؤانا به‌حه‌وصه‌له‌و نه‌رم‌ونیان بن، چاوپوشتیان هه‌بی، لی‌بووردنتان هه‌بی، نابیی له‌سه‌ر هه‌موو شتی ده‌ست بده‌نه شیرو تیر له‌یه‌کتری ساوین، گه‌لی شت هه‌یه له‌سه‌ره‌وه تاله، له‌ژی‌ره‌وه شیرینه، نیوه‌یی که‌ئه‌وه‌نده رق نه‌ستووربن، نه‌تانه‌وی له‌که‌سی خوش ببن، که‌هه‌له‌یه‌کتان له‌گه‌ل ده‌کا، ئیتر به‌چ روویه‌که‌وه له‌خودا داواده‌که‌ن که له تاوانه‌کانتان خوش بیی، ده‌ی باش باش بزانی که‌خودا هه‌م تاوانپوشه‌و هه‌م به‌ره‌حم و میهره‌بانه، که‌واته: نیوه‌یش ره‌فتارتان ره‌فتاری ره‌حمان بی، دووربن له هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان، که به‌خشه‌وه‌کردنی رق و کینه‌و ده‌غه‌زو دوژمنایه‌تییه له‌ناوتان دا.

جا نه‌بو به‌کر (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودا له‌خوی و له‌منالی و له‌باوکی و له‌هاوسه‌ری) فه‌رمووی: به‌لی، به‌خودا هه‌زده‌که‌م که‌خودا له‌گونا‌هم خوش بی. ئیتر نه‌و خه‌رجی و مه‌سره‌فه‌ی ده‌یکرد بو میسته‌ح گه‌راندیه‌وه بو‌ی و فه‌رمووی: به‌خودا ئیتر ئه‌م خه‌رجی و مه‌سره‌فه‌ی هه‌تا سه‌ر، پی دده‌م و قه‌ت نایرپ!

عائیشه (ره‌زای خوی لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ربن) بو مه‌سه‌له‌که‌ی من، پرسپاری له‌زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشیش کرد، فه‌رمووی: ئه‌ی زه‌ینه‌ب! چی لی ده‌زانیت؟ یا چیت دیوه له‌عائیشه؟ زه‌ینه‌ب (ره‌زای خوی لی بی) ده‌فه‌رموی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! من به‌گو‌یی خۆم هیچی خراپم له‌باره‌ی ئه‌م ئافره‌ته‌وه

نەبىستوو، وە بەچاۋى خۇم ھىچى ناشىرىنەم لى نەدىو، ئىتر لەخۇمەوۋە درۆى چى بىكەم، كەواتە گۆۋ چاۋى خۇم لەدرۆۋ بوختان و ئاگرى دۆزەخ دەپارېزما!
 من خىرو چاكە نەبى، ھىچى ترم لەعائىشە نەدىو، ئەعائىشە (دروودى خودا لەمىردى بىو رەزاو رەحمەت و سەلاۋى خودا لەخۆۋى و باۋكى و دايكى و خوشكى و براى و باپىرى بى) فەرموۋى: لەناو ھاوسەرەكانى پېغەمبەر (دروودى خۆى لەسەرىن) ھەر زەينەب ھەبوو كەھاۋتاي من بكاو وەك من لەلاى پېغەمبەر (دروودى خۆى لەسەرىن) نازو خاترى ھەبىو بەجوانىي خۆى لەلاى پېغەمبەر بنازىو، شان لەشانى من بەلام خودا ھەقە، بەھۆى دىندارىي و لەخودا ترسىي خۆيەوۋە خوداپاراستى و باشى گوت و خراپى نەگوت و قسەى ھەقى كرد، بەلام ھەمنەى خوشكى وەك ئاگرى بىنكا، لەخۆيەوۋە لەسەر زەينەبى خوشكى، شەرى بەمن دەگىراو، ئاگرى ئازاۋەكەى خۆش دەكرد، تا لەسەر حىسابى من پايەو پلەى زەينەبى خوشكى بەرزىكاتەوۋە، ئەو ھەبوو ئەوئىش (واتە: ھەمنە) تياچوو، لەگەل ئەوانەدا كەتياچوون، وەدارى ھەددى بوختانىان لى درا لەگەل چەند كەسىكى تردا. (تاج/ ۴/ ز/ ۷/ ژ/ ۴۰۰۸ - سوورەتى نوور، چاپى چوارەم).

۲۱۵۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا كَانَ يُتِّهِمُ بَأْمَ وَلَدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعَلَى « اذْهَبْ فَاضْرِبْ عَنْقَهُ ». فَاتَّاهُ عَلَى فَإِذَا هُوَ فِي رَكْبٍ يَتَبَرَّدُ فِيهَا فَقَالَ لَهُ عَلَى اخْرُجْ. فَتَوَلَّاهُ يَدُهُ فَأَخْرَجَهُ فَإِذَا هُوَ مَجْبُوبٌ لَيْسَ لَهُ ذَكَرٌ فَكَفَّ عَلَى عَنْهُ ثُمَّ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ لَمَجْبُوبٌ مَا لَهُ ذَكَرٌ. (الحديث ۶۹۵۴ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ۶۹۷۸ ترقیم فتح الملهم شرح صحیح الإمام مسلم).

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاى خۆى لى بى) فەرموۋى: پياۋى ھەبوو قىبىلى بوو، لەگەل ماريىەى قىبىلى دا، كە دايكى ئىبراھىمى كۆرى پېغەمبەر بوو، لەبەرئەوۋەى كە ھەردووكيان خەلكى يەك ولات بوون جاروبار قسەيان بەيەكەوۋە دەكرد، ئەمەبوو،

به‌هویِ نه‌وه که گومانی خرابییان پی بری، که گوايه به‌دزییه‌وه ده‌ستیان تی‌که‌ل‌کردبی، کاتیِ نه‌م باسو خواسه گه‌یشته‌وه به پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهربی) فهرمووی به‌ئیمای عه‌لی: بچۆ بده له‌گه‌ردنی نه‌و کابرایه. عه‌لی چوو که بیکوژی، ته‌ماشایکرد، که کابرا واله‌ناو بیریکی ناوداردا، خه‌ریکه خوی فی‌نک ده‌کاته‌وه، عه‌لی فهرمووی پی: وهره دهره‌وه، نه‌ویش ده‌ستی عه‌لی گرتو عه‌لی له‌بیره‌که به‌رووتو قووتی هه‌لیک‌یشایه دهره‌وه ته‌ماشای کرد چووکی له‌بنا خشتکراوه و نه‌ندای نی‌ری نه‌ماوه کیری نییه، له‌به‌ره‌وه عه‌لی وازی لی‌هیناو نه‌یکوشتو له‌پاشا هاته‌وه بۆلای پی‌غه‌مبه‌رو پی فهرموو: قوربان! نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! کابراکه له‌بنا چووکی برپاوه خشت کراوه، بی کیره له‌به‌ره‌وه نه‌مکوشت، چونکه دهرکه‌وت که نه‌م قاوه‌یه‌ی داکه‌وتوو بوختیانه‌و درۆی په‌تییه!

۱۷۱۲- له‌باری فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ}

(۷۴۳۹-۷۴۷۹) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ}

۲۱۵۵- عَنْ جَابِرٍ أَنَّ جَارِيَةَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَنٍ سَلُولَ يَقَالُ لَهَا مَسِيكَةً وَأُخْرَى يَقَالُ لَهَا أَمِيمَةً فَكَانَ يَكْرَهُهُمَا عَلَى الزَّنا، فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا} إِلَى قَوْلِهِ: (غَفُورٌ رَحِيمٌ). (الحدیث ۷۴۶۸ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم بشرح النووي = ۷۵۰۴ ف.م. = ف.م. = حسب ترقیم فتح الملهم لشرح صحیح مسلم).

جابیری کوپی عه‌بدوللا (ره‌زای خوادا له‌خوی و باوکی بی) فهرمووی: عه‌بدوللا کوپی ئوبه‌یی، که‌ناسراوه به عه‌بدوللا کوپی سه‌لوول، چونکه دایکی ناوی سه‌لوول بوو، نه‌م نارمه‌رده دوو که‌نیزه‌کی هه‌بوو، ناویان موسه‌یکه‌و ئومه‌یمه بوو، ده‌چوو به‌زۆر ده‌یدان به‌کری بۆ ئیشی خراپو به‌پاره داوینپسی پیان ده‌کرد، جا نه‌م دوو که‌نیزه سته‌مبارانه چوون له‌لای پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهربی) سکالای حالیان کرد، عه‌رزیان کرد: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئیمه دووژنی

موسولمانىن و ئەم بەدپەشتەش بۇ پوول و پارە بەزۇرى زۇردارى زەلاممان دەكاتە پال!

جا بەم بۇنەوہ ئەم ئايەتە دابەزى:

{وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ} (سورة النور-۲۴/۳۳)

واتە: شەرم و شەكۆ لەخودا بکەن و ریزی بەندەو دروستکراوانی خودای گەورە بگرن و، بۇ ریتوپیت و پرووپیتی جیهانی بى بەقاو بۇ رابواردنی چەند رۆژی، خودا لەخۆتان مەرەنجین و ژيانى نەبراوہى بەهەشت لەکيس خۆتان مەدەن، کەواتە: ئەو کەنیزانەتان کە حەزبان لەمەردى و رووسوورى و سەربەرزىيەو، بەدەمى خۆيان ھاواردەکەن: يامردن بەمەردى، يا ژيان بەسەربەرزى!

ئەم جۆرە ئافەرەتە ژیر دەستانە، کە حالىيان وایە، زیاتر شایانی ئەوہن کە ناھەقییان لى نەکرئ و قەدر و ریزی ئەو مەردایەتیەیان را بگری، بەزۇرى زۇردارى ئیشی خراپیان پى مەکەن و مەیانکەن بەماشەو مەقاش و پەیزە بۇ وەدەستەینانی ئارەزووبازىی خۆتان، وەکەسى لەخودا نەترسى و بەزۇرى زۇردارى ئیشی خراپ و داوینپىسى بەژنى مەردبکا، چ کەنزىبى، چ ژنى سەربەستى ئازادبى، ئەوہ خودا پاشایەکی بەدادو ھەقانییە، ئەرکی نەتوانراو نادا بەسەرکەسا، داواى کارى لەکەسى ناکا کەلەوزمیدا نەبى، لەبەرئەوہ چاوپۆشى لەو جۆرە ژنە ستەمبارانە دەکاو، بەرەحمەت و مېھربانى خۆشى ھەقى ئەم داماوئیەیشی بۆدەکاتەوہ! (تاج/۴ ز/۷ ژ/۴۰۱/ج/۴).

سورەتى فورقان = سورۃ الفرقان

۱۷۱۳- لەبارەى فەرمايشتى خودای گەورەوہ {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ}

(۳۱۷-۳۱۸) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ}

۲۱۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا وَزَنَوْا وَأَكْثَرُوا ، ثُمَّ أَتَوْا مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ

وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ وَلَوْ تُخِيرُنَا أَنْ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً . فَتَنَزَلَتْ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} وَتَزَلْ (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) الْآيَةِ. (الحديث ۳۱۸ = ۳۳۴ فم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري المجلد الرابع الرقم: ۱۶۸۸ = ۴۸۱۰ فتح الباري شرح صحيح البخاري).

ئيبينو عه بياس (رهزای خودا له خوئی و له باوکی بئ) فه رمووی: کۆمه ئی له بته رسته کان، خه لککی زۆریان به ناهه ق کوشتبوو، وه زیناو داوینپسی زۆریان کردبوو، جا به پئی خویان هاتنه لای پیغه مبهه (دروودی خوای له سه ربی) گوتیان: ئه ی موحه ممه! ئه مه ی تۆ ده یلیت و خه لک بانگ ده که ی بو سه ری، شتیکی زۆر جوان و شیرینه و لئی جوانترو باشتر نییه، به لām خۆت ده زانی که ئیمه حاله که مان ئاوايه: تاوانیکی زۆرمان تۆ گوشیوه، پیاوی زۆرمان کوشتوو، داوینپسیمان کردوو، جا ئایا ئه م کرده وه خراپانه ی که ئیمه کردومان، که فارمت و بریتی و پاکبوونه وه یان بو هه یه، ئه گهر ئیمه موسلمان بووین یانا؟!

جا به م بو نه یه وه ئه م ئایه ته دابه زی: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} (سورة الفرقان- ۲۵/۶۸).

واته: به نده باشه کانی خودای گه و ره ميه ره بان، ره وشیکی به رزی تریشیان هه یه، که ئه وه یه، به س خودای گه و ره مهن ده په رستن و داوای هه مووشتی هه ره له خودا ده که ن، وه که سی که خودا کوشتنی ئه و ی قه دهغه کردبی نایکوژن، مه گهر له به ره و یه کی ره وای هه ق، به پئی یاسانامه ی خودا، وه له هه مان کاتا داوینپسی و شه ره و الپسی ناکه ن و داوینپاک و روو سوورن).

کاتی که ئه م ئایه ته هات هاو به شه یدا که ره (موشریک) ده کانی مه که که گوتیان: ئیمه ئه م تاوانانه مان هه موو کرده وه، که واته ئیسلامبوونمان چی سویدیکی هه یه؟

جا خودا ئەم ئایەتەى نارد: { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا } (سورة الزمر- ٣٩/٥٣).

واتە: ئەى موحەممەد! ئەى پێغەمبەرى خۆشەویست! بھەرموو بەبەندەکانى من لەسەر زمانى من: ئەى بەندەکانى من! ئەى ئەو کەسانەى کەستەم و تاوانىكى زۆرتان کردوو، بارى دواوۆزى خۆتان قورسو گران و دیشوار کردوو، ناوێمێد مەبەن لەرەحمەتى خودا، ئەگەر ئێو بە راستى پوو لەخوداکەن و خۆتان فری بدەنە بەرقاپى ئەو پادشا گەورەو میهرەبانە، دنیابن، کە لیتان خۆش دەبێ، چونکە خودا ئەگەر ئارەزوو بکا لەھەموو گوناھى خۆش دەبێ، کەسێ نیه کەبالا دەستى بێو رینگەى ئەوێ لى بگرێ. (تاج/ ٤/ ٢٢/ ٤٠٧١).

سوورەتى ألم تنزیل السجده = سورۃ ألم تنزیل السجده

١٧١٤- لەبارەى فەرمايشتى خودای گەورەو: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ } (٧٠٦١-٧٠٩٢)

٢١٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « قَالَ اللَّهُ أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ذُخْرًا ، بَلْهُ مَا أَطْلَعَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ. ثُمَّ قَرَأَ : (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ) . (الحديث ٧٠٦٥ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٠٩٠ حسب ترقيم فتح الملهم لشرح صحيح مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤ رقم: ١٦٧٩ = ٤٧٧٩، ٤٧٨٠، ٣٢٤٤، ٧٤٩٨، تحفة الأشراف/ ١٢٥٠٩).

ئەبوھورەیرە (پەزەى خەوای لى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەربى)

لەفەرموودەیهکی پێوۆزین دا، دەفەرموی: خودای گەورەو سەرور دەفەرموی: ئەو بەھەرەو نازو نەعمەت و خۆشى و شادییە، کە خۆم ئامادەم کردوو، هەلەم گرتوو بەتایبەتى بۆ بەندە باش و خاسەکانى خۆم، ئەوەندە باش و نایابن، نەباچاو بینراوان و نەبە گۆی بیسراوان و، نەبەدلى کەس دا هاتوون و نەبەخەيالى دا

رأبووردوون، سه‌ره‌رای ئهم گشته نازو به‌هرمو خو‌شی و موژدانه‌ی که خو‌تان ناگاداریانو و له‌قورئانو و فهرموودمو سوننه‌تدا باسکراون بو‌تان.

ئه‌نجا خو‌شه‌ویست (دروودی خ‌وای له‌سه‌رب‌ئ) فهرمووی: بو‌ پشتیوانی ئهم فهرمایشته‌ی خودا: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةٍ أَعْيُنٍ جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } (سورة السجدة- ۳۲/۱۷).

واته: که‌س په‌ی نابات به‌و هه‌مکه‌ خ‌یرو خو‌شییه، که‌ چاوو د‌لی خاوه‌نه‌کانیان رو‌شن ده‌که‌نه‌وه، که‌ بو‌چاکان و خواناسان ئاماده‌کراون، له‌پاداشتی کرده‌وی باشی خو‌یان دا. (تاج/ ۴/ ز ۱۵/ ژ/ ۴۰۳۳).

۱۷۱۵- له‌باره‌ی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ } (۶۹۹۷-۷۰۰۱)

باب: فی قوله تعالى: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ }
 ۲۱۵۸- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رضي الله عنه) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ } قَالَ: مَصَائِبُ الدُّنْيَا، وَالرُّومُ، وَالْبَطْشَةُ، أَوِ الدُّخَانُ. شُعْبَةُ الشَّاكِّ فِي الْبَطْشَةِ أَوِ الدُّخَانِ. (الحديث ۷۰۰۱ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيا = ۷۰۲۶ حسب ترقيم فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

ئوبه‌یی کوری که‌عب (ر‌م‌زای خ‌وای ل‌ئ ب‌ئ) سه‌بارمت به‌فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ } (السجدة- ۳۲/۲۱).

واته: ئیمه‌ له‌م ژیانه‌دا به‌م بی‌باوه‌رانه‌ جو‌ره‌ها ئ‌یش و ئازاریان پ‌ئ ده‌چ‌یزین، وه‌ک قاتوق‌ری و تالو سو‌یری و نه‌خو‌شی و هه‌ژاری و شتی زو‌ری له‌م باب‌ه‌تانه‌ که‌ئه‌مانه‌ له‌چاو سزای گه‌وره‌ی رو‌ژی دوا رو‌ژدا سووکه‌له‌و ئاسان، به‌ه‌یوای ئه‌وه‌ که‌ ئه‌مانه‌ له‌بیرو باوه‌ری نابارو کرده‌وی ناهه‌مواری خو‌یان بگه‌رپ‌ینه‌وه‌و ده‌سه‌برداربنن.

ئوبه‌یی سه‌بارمت به‌م ئایه‌ته‌ فهرمووی: (الْعَذَابُ الْأَدْنَىٰ) که‌له‌م ئایه‌ته‌دا باسکراوه‌، که‌ به‌واتا سزای سووکه‌له‌و ئاسانه‌، بریتیی‌ه‌ له‌ناخو‌شی و قورت و وه‌ی و ناکامیی

جیهان، له گهڼ ټایه تی رڼو مو ده ست لی و ه شان دنه که ی روژی غه زای بهر در، که
 قورئان پیی ده لی: (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) له گهڼ داستان ه که ی ټایه تی دو خان دا، که
 ده فهر موی: {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ} (سورة الدخان / ۱۰).
 وشه ی قورئانی ه ه موو سه رگوئن
 وینه ی شاگوئی بهر زی سه رچان!
 هه ر وشه یه کی به حریکه به څو ی
 یا گوئز اړیکه، زور به ږنگ و څو ی
 وشه ی پروان نا، ناسک و نازدار
 بوونه که ده سته ی رسته ی څو ش له زار
 وهک سه جده و نه حزاب، سه به و فاطیر
 صافات و صاد و، زوم ه رو غا فیر
 له گویدا خاوه ن ټاوازه ی څو شن
 دلبـرزوین و، هه ست خرو شـن
 هـو ش ده لاوینـن، چاوده که ن رو شـن
 بو هه ر پینج هه سته، میسکي بوڼڅو شـن

سوورته ی نه حزاب = سورة الأحزاب

۱۷۱۶- له باره ی فهرمایشتی خودای گوره وه: {إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ}

۲۱۵۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ) قَالَتْ: كَانَ ذَلِكَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ .
 (الحديث ۷۴۵۲ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام
 النووي = ۷۴۸۸ ف.م. = ف.م. = فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. مغازي: ۴۱۰۳).

عائشه هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له پیغه مبه رو ږه زاو ږه حمه تی
 خودا له هه موو هاو دل و هاوسه رده کانی بی) فهرمووی له باره ی ټایه تی: {إِذْ جَاءُوكُم

مَنْ فَوْقَكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا { (سورة الأحزاب- ۳۳/۱۰) .

واته: یادی ئەو رۆژه سەخت و دیژوارە بکەنەوه، کە لەشکری دوژمن، لەبیاوهرانی مەککەو لەجوو لەکەکانی مەدینەو لەخێل و هۆزەکانی دەورووبەرتان، لەهەر چوارلاو، لەخۆر هەلات و لەخۆر ئاواو، لەسەر و خوارو، گە لەکۆمەکیان لێ کردن و هێرشیان هینا بۆسەرتان و، لەناو شاری مەدینەدا ئابڵوقەیان دان و گەمارۆیەکی قائیمیان دان، تەنانت هەلۆیست و ئالۆز بوو، لەسام و بیمی ئەو رۆژه چاوان ئەبەلق دەبوون و، دلان دەلەرزین و گیان گەببوو گەروو و سەر لێو، یادی ئەوه بکەنەوه کە ئالەم کات و ساتە درێژوارەدا، ئا لەم کات و ساتی تەنگانەو سەخڵەتییهدا، کە چەندین گومان و بۆچوونی جیا جیا لەلاتان دروست بوو، کەسانێ دەیانگوت: قەلاجۆمان دەکەن و کەسمان لێ دەرناچێ، کەسانێ دەیانگوت: ئەمە ئەزموون و تاقی کردنەوهی خودایە، کەسانێ دەیانگوت سەرکەوتن بۆ سوپای ئیسلامە، یادی ئەوه بکەنەوه کە ئالەم کاتە ناسکەدا، خودا هات بەهاواریانەوه و ئیووی سەرخست و لەشکری دوژمنی تێک شکاند و نازو بەهرەو نێعمەتی بێ پایانی خۆی پێشانی بەسەرتانا.

عائیشە (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەم داستانە بایسی داستانێ غەزای رۆژی خەندەقە.

سوورەتی یاسین = سورة يس

۱۷۱۷- لەبارەى فەرمايشتى خودای گەورەوه {وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا}

(۴۰۰-۳۹۴)

باب: في قوله تعالى: {وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا}

۲۱۶۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى (وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا) قَالَ « مُسْتَقَرُّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ » .

(الحديث ۴۰۰ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي)

= ۴۱۴ حسب ترقيم فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكردي = الترجمة الكردية، المجلد الثالث الرقم: ۱۲۹۱ = ۳۱۹۹، ۴۸۰۲، ۴۸۰۳، ۷۴۲۴، ۷۴۳۲. أبوداود. الحروف والقرءات: ۴۰۰۲. ترمذي. فتن: ۲۱۸۶. تحفة الأشراف: (۱۱۹۹۴).

ئەم فەرموودەییە لەتەجریدی بوخاریدا ئاواپە، دیکەین بە رافە بۆ ئەم گێڕانەوێ نێمامی موسلیم (پەحمەتی خودا لەنێمامی بوخاری و لەنێمامی موسلیم بێ).

ئەبو زەرپری غیضاری (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: لەکاتی ئاوابوونی خۆردا، لەمزگەوت لەخزمەتی خۆشەویست دا بووم، فەرمووی: ئەی ئەبو زەرپر! ئایا دەزانێ کە ئەم خۆرە بۆ کۆی دەچێ و لەکۆی ئاوا دەبێ؟

گوتە: خودا و پێغەمبەری خودا باشتەر دەزانن، من نازانم، فەرمووی: ئەم خۆرە ھەروا دەروات و ھەموو روژی ئەمە ئیشیەتی، دەچێت لەژێر تەخت و بارەگا (عەرش) دا کورنووشت و نووج دەباو، داوا لەخودا دەکاتەو، کە دیسانەو رێگای پێ بداتەو و مۆلەتی بدات، ھەتا لەشوینی ئاسایی روژانەیی خۆیەو ھەلبێتەو، ئێتر ھەر لەکورنووشت دا دەبێ ھەتا خودا مۆلەتی دەداو رێگەیی پێ دەداو، سەر لەنوێ وەك جاری جاران لەشوینی خۆیەو ھەلبێتەو.

ئەوجا خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەری) فەرمووی: بەلام ھاكا ئەو روژەھات کە خۆر دەچێ وەك جاران کورنووشت دەباو لێی قەبوول ناکرێ و داواي مۆلەت دەکا، کە وەك جاری جاران لەشوینی خۆیەو، لەخۆرەلاتەو ھەلبێتەو، بەلام خودا رێگەیی ئەوێ پێ نادا و پێی دەفەرموێ: بەسەر شوپی خۆتاریك بگەرپرەو دواو، لەوشوینەو ھەلبێ کەلێی ئاوابووی، ئێتر خۆر لەخۆرئاواو ھەلبێ، مەبەست ئەمەییە لەو ئایەتە قورئان کە دەفەرموێ: {وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ} (سورة يس- ۳۶/۳۸).

واته: گۆی خۆر ئەم یاسای ھاتوچۆی خۆیە کەئێستا ھەیە، ھەموو روژی بەرپێکو پێکی بەردەوام دەبێو، دیو دەچیو، لەخۆر ھەلاتەو ھەلادیو، لەخۆرناو ھاو دەبێ، ھەتا ئەو دەمە ی کەبۆی دیاریکراو. (تاج/ ۲/ ز/ ۱۰۵/ ژ/ ۱۵۸۴ + تاج/ ۴/ ز/ ۱۹/ ژ/ ۴۰۶۰ - سوورەتی یاسین + ژمارە/ ۲۱۳۸ کە لەزنجیرە/ ۱۶۹۶ دا لەپێشەو رابورد).

سوورەتی زومەر = سورە الزمر

۱۷۱۸- لەبارە ی فەرموودە ی خودای گەورەو: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ} (۶۹۷۶ - ۶۹۸۴)
باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ}

۲۱۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ حَبْرٌ إِلَى النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَوْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْأَرْضِينَ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْجِبَالَ وَالشَّجَرَ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْمَاءَ وَالشَّرَى عَلَى إصْبَعٍ، وَسَائِرَ الْخَلْقِ عَلَى إصْبَعٍ، ثُمَّ يَهْزُنُ فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الْمَلِكُ. فَضَحَكَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- تَعَجُّبًا مِمَّا قَالَ الْحَبْرُ تَصْدِيقًا لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ}. (الحديث ۶۹۷۷ حسب ترقيم الشيخ مأمون شيحا = ۷۰۰۱ حسب ترقيم فتح الملهم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية/ ۴ رقم: ۱۶۸۹ = ۷۴۱۵، ۷۴۱۴، ۷۴۱۵، ۷۴۵۱، ۷۵۱۳).

عەبدوللای کوری مەسعوود (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: یەکی لەزانا گەورەکانی جوولەکە ھاتە خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەری) گوتی: ئەو موخەممەد! یا گوتی: ئەو باوکی قاسم! لە تەووراتی ئێمەدا ھەیە: کەخودای گەورە لەروژی قیامەت دا، ئاسمانەکان دادەنێ لەسەر پەنجەییو زەویەکان دادەنێ لەسەر پەنجەییو جیاو دارو درەخت دادەنێ لەسەر پەنجەییو، ئاوو خاک دادەنێ لەسەر پەنجەییو، ھەموو دروستکراوەکانی تریش دادەنێ لەسەر پەنجەییو. واتە: بۆونەوەر سەر و خواری، بەدەستی توانایی خۆی، وەک توپی دەگریو، ئەوجا بۆ نواندنی

جەبرەھە شەن و شەكۋى بەيەنى يەكتەيى خۇي و بى نموودى و دەستەوسانى پادشاو قەرەلەكانى جىهان، راياندهوشىنى و دووچار دەفەرموى: پادشاى تاكو تەنيا ھەر خۇمە، پادشاكانى سەر زەمىن و ناو جىهان كوان و لەكوين؟ با بىنە مەيدان. ئىبنو نەسعوود فەرمووى: پىغەمبەرىش (دروودى خۇاى لەسەرىن) بۇ پىشتىوانى ئەم

قەسەى مالوومە كەو بۇ سەر سورمان لىي پىكەنى و ئەوجا ئەمەى خويندەو: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ} (سورة الزمر- ۳۹/۶۷).

واتە: شەن و شەكۋى خودا گەلى گەورەو مەزەنە، ئەو كافەرە دل و چاو كۆرانە، وەك پىيىست بى و شىاوى رىزى بارەگەى خوداوندى بى، ئاوا قەدرە رىزى نازان، دلمردو و چووزانى سۆزو ئەشق چىيە؟ مىثال و نموونەيى بۇ ئەوەى كە ئىوە لەگەورەيى و دەسەلاتى خودا تى بگەن، ئەمەيە: ئەم زەوييە ھەمووى، يەك مووى كەم نەبى، لەگەل ھەموو ئاسمانەكانا، وەك گۆيى، وەك ھەلماتى، وايە لەناو چىنگى خودادا، خودا پاك و بى گەردو گەلى گەورەيەو بەدوورە لەم لاژگە لاژگى بىتەرستانە، كە بىريارى ھاوەل و كور و كچ و ھاوسەر بۇ خودا دەدەن. (تاج/ ۴ ز/ ۲۲ ژ/ ۴۰۷۳، ۴۰۷۴، ۴۰۷۴م).

سورەتى ھامىمى سەجدە = سورة حم السجدة

۱۷۱۹ لەبارەى فەرمايشتى خوداى گەورەو: {وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ} الآية: (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: في قوله تعالى: {وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ} الآية

۲۱۶۲- عَنْ ابْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اجْتَمَعَ عِنْدَ الْبَيْتِ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ: قُرَشِيَّانٍ وَثَقَفِيٌّ أَوْ ثَقَفِيَّانِ وَقُرَشِيٌّ، قَلِيلٌ فَقَهُ قُلُوبِهِمْ، كَثِيرٌ شَحْمُ بَطُونِهِمْ فَقَالَ أَحَدُهُمْ أَتَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَا نَقُولُ؟ وَقَالَ الْآخَرُ يَسْمَعُ إِنْ جَهَرْنَا وَلَا يَسْمَعُ إِنْ أَخْفَيْنَا وَقَالَ الْآخَرُ: إِنْ كَانَ يَسْمَعُ إِذَا جَهَرْنَا فَإِنَّهُ يَسْمَعُ إِذَا أَخْفَيْنَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ) الْآيَةَ . (الحديث ۶۹۶۰ حسب ترقيم

الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح الإمام مسلم بشرح النووي = ۶۹۸۴ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح مسلم. بخاری. تفسیر: ۴۸۱۶، ۴۸۱۷، ۷۵۲۱. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۲۴۸ تحفة الأشراف: (۹۳۳۵).

عہدو لّای کوری مهسعوود کہناسراوه به ئیبنو مهسعوود (رمزای خوی لى بن)

فهرمووی: لهلای بهیتا، دوو قورپهیشی و یهک شهقهفی، یا دوو شهقهفی و یهک قورپهیشی کۆدهبنهوه، به لهش قهبهو قهلهوو فیلهتهن، بهدل و هوّش و گوّش کهودهن و نادان، یهکیکیان دهلّی: ئایا ئیوه لهو باوهردان، که خودا گوپی لییه که ئیمه چی دهلیین؟ یهکیکی تریان دهلّی: نهگهر بهدهنگی بهرز قسهبکهین دهیبیستی، بهلام نهگهر بهپهنهانی قسهبکهین نایبیستی! ئهوی تریشیان دهلّی: نهگهر بهدهنگی بهرز قسه بکهین گوپی لى بن، بهپهنهانیش قسهبکهین هر گوپی لى دهبی! جا خودای گهورهو مهزن نهمهى نارد:

{وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ} (سورة فصلت- ۴۱/۲۲).

سوورده تی دوخان = سورة الدخان

۱۷۲۰- لهبارهی فهرمایشی خودای گهورهوه {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ

مُبِينٍ} (۶۹۹۷-۷۰۰۱)

باب: فی قوله تعالى: {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ}

۲۱۶۳- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ جُلُوسًا وَهُوَ مُضْطَجِعٌ بَيْنَنَا فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَاصًّا عِنْدَ أَبْوَابِ كِنْدَةَ يَقْصُ وَيَزْعُمُ أَنَّ آيَةَ الدُّخَانِ تَجِيءُ فَتَأْخُذُ بِأَنْفَاسِ الْكُفَّارِ وَيَأْخُذُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ كَهَيْئَةِ الزُّكَّامِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَجَلَسَ وَهُوَ غَضْبَانٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ مَنْ عِلْمٍ مِنْكُمْ شَيْئًا فَلْيَقُلْ بِمَا يَعْلَمُ وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّهُ أَعْلَمُ لِأَحَدِكُمْ أَنْ يَقُولَ لِمَا لَا يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِدْبَارًا فَقَالَ «اللَّهُمَّ سَبِّحْ كَسْبَعِ يَوْسُفَ».

قَالَ فَأَخَذْتُهُمْ سَنَةً حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ مِنَ الْجُوعِ وَيَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ أَحَدُهُمْ فَيَرَى كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ جِئْتَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصِلَةِ الرَّحِمِ وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ - قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) إِلَى قَوْلِهِ (إِنَّكُمْ عَائِدُونَ). قَالَ: أَفَيُكْشَفُ عَذَابُ الْآخِرَةِ؟! (يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ) فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَقَدْ مَضَتْ آيَةُ الدُّخَانِ وَالْبَطْشَةُ وَاللِّزَامُ وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث ٦٩٩٧ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٠٢٢ حسب ترقيم فتح الملهم شرح صحيح مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ١. رقم: ٥١٨ = ١٠٠٧، ١٠٢٠، ٤٦٩٣، ٤٧٦٧، ٤٧٧٤، ٤٨٠٩، ٤٨٢٠، ٤٨٢١، ٤٨٢٢، ٤٨٢٣، ٤٨٢٤، ٤٨٢٥. ترمذي. تفسير القرآن: ٣٢٥٤. تحفة الأشراف: ٩٥٧٤).

مهسرووق (رحمتهنى خوداى لى بى) فهرمووى: لهخزمهت چهزرهتى ئىبنو مهسعوود دانىشتبووين، نهو لهنيوانمانا راکشا بوو، پياوى هات بۆلاى گوتى: نهى باوکی نهوهرحمان! نامۆزگاريوخوینى لهدروازهى کينده، که دمرگايهکه لهدمرگاکانى شارى کووفه، وهعظو نامۆزگارى دهخوینى، دهلى گوايه: نيشانه گهورهکهى دووکهلهکه، کهلهم نايهتهدا باسکراوه {يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ} دهلى: نهى نيشانهى دووکهله هيشتا نههاتووه، لهمهو دوا دى، کاتى دى بهرى ههناسهى ناموسولمان دهگرى و پشووى لى دهبرى وهک سهرخوشى لى دهکا، دووکهله لهکونه لووتى و گوپچهکهى و کووى دمردهچى، بو موسولمانيش وهک ههلامهتى بگرى وايه. مهسرووق فهرمووى: جا ئىبنو مهسعوود تورمبوو لهم قسهيهو ههلسا رپک دانىشت و فهرمووى: نهى موسولمانهکان! نهى خهلهکينه! لهخودا بترسن، لهخوتانهوه، بهبى بهلگهى روشن، شت بهدهم خوداو پيغهمبهروهو بلاو مهکهنهوه، ههرکهسى لهئيوه کهشتى دهزانى، بابيللى و بهخهلى تری رابگهيهنى بهجوانى، بهلام نهگهر کهسى شتيكى نهدهزانى باشهرم نهکاو بللى نايزانم، خوا بوخوى دهيزانى، چونکه نيشانهى زانايى و دانايى کهسى لهئيوه نهويه: شتى کهخوى

نايزانى بلى: خوا ئەيزانى. (تاج/ ۴/ ز/ ۲۱/ ژ/ ۴۰۶۹ - سوورەتى ص). ئىبنو مەسعوود
 فەرموۋى: ئەوھتا خوداى گەورە لەم ئايەتەدا بەوھ فەرمانمان پى دەكاو دەفەرموۋى:
 {قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ} (سورة ص- ۳۸/ ۸۶)

واتە: ئەى خۆشەويست! ئەى موھەممەد! بفرموو: داواى كرى و مزوشتى
 واتان لى ناكەم، لەباتى راگەيانندى قۇرئان و پەيامى ئىسلام بەئىوھ، لەھەمان كاتا
 من لەو جۆرە كەسانە نىم، شتى كە ئەيزانم، بەزۆر بلىم دەيزانم!

ئىبنو مەسعوود فەرموۋى: قسەى راست و دروست سەبارت بەم دووگەلەى
 كەلەم ئايەتەدا باسكراوھ، ئەمەيە كە من پوونى دەكەمەوھ بۆتان: پىغەمبەر (دروودى
 خواى لەسەربى) كاتى پوانى كە قورپىش و خەلگى مەككە مل نادەن و درەنگ ئىسلام دەبن،
 نزاى شەرى لى كردن و فەرموۋى: خودايە! تۆ لەحياتى من چارى ئەم لەخودا
 ياخيانە بكەو بەھەوت سال قاتوقرى ياريدەم بدە بەسەريان، كەوھك حەوت ساللە
 گرانييەكەى كاتى يووسف پىغەمبەر وابى. ئيتى نزاكەى پىغەمبەريان لى گىرابوو،
 وھ تووشى وشكە سالى و گرانى و قاتوقرىيەكى وھها بوون ھەرمەپرسە، قرى خستە
 ھەموو شتىكيان، تەنانەت لەبرسانا كەول و پىستەو مردارو كەلاكى گەنيويان
 دەخوارد. وھلەبەر بى ھىزى و برسىتى، مرقۇ چاوى ريشكەو پيشكەى دەگرد،
 بەرھەنگىكى وا كەتەماشاي ئاسمانى دەگرد، لەبرسانا لەبەرچاوى تەم و دووگەلى
 دەگرد.

ھەتا ئەبوسوفيان، كە ئەوگاتە سەرۆكى بتيەرستەگانى مەككە بوو ھاتە لای
 پىغەمبەر (دروودى خواى لەسەربى) گوتى: ئەى موھەممەد! خۆتۆ لەلای خۆت، فەرمان
 دەكەى بەفەرمانبەرى و تاعەتى خودا، ھەروا بەخزم دۆستى و پەيوەندى
 خزمایەتى، كەچى بەپىچەوانەوھ، وا بەھۆى نزاى شەرى تۆوھ، زۆركەس لەھۆزى تۆ
 لەبرسانا ھەوتان و لەناو چوون، دەى ئەمەت لەچى و ئەوھت لەچى، كەواتە تازووھ
 بۆيان بپارپۆمەوھ كەخودا بارانيان بۆ ببارىنى.

جا خودای گه وره بهم بۆنه یه وه ئەم ئایه تهی ناردە خوار وه: { فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ، إِنَّا كَاشِفُ الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ } (الدُّخَانُ - ۱۰/۴۴ - ۱۵)

واته: جا تۆ چاوه نواری ئەو رۆژمیه بکه، که له بهر وشکه سالی و بئ بارانی، ته و مژو ته پوتۆزیکی رهشی به درهزا، له چه شنی دوو کهل، رووی ئاسمان داده گری، مه ردوم ده گری ته ناوو دایان ده پۆشی، له تاوانا ده لێن: ئەمه سزایه کی خودای ئاشکرایه، به ئیش و به سوێ یه، ئەهی خودای ئیمه! ئەگەر ئەم سزایه مان له سه ر لابه ری، ئەوا باوه ر ده هی نین به موحه ممه دی پیغه مبه ری تۆ، به لام دلتیابن کاتی ئەم سزایه هات بۆیان، دیسان باوه ر ناهینن، ئەگەر بیشی هی نن سوودی نابئ بۆیان، چونکه ئەوان به و هه موو به لگه و مو عجیزه گه و رانه ی که موحه ممه د بۆیه یان، له بارو دۆخیکی ئاساییدا، به وانه باوه ر یان نه هی ناو به لکوو ده یانگوت: لایکی بیانی ئەم قسانه ی فیر ده کاو ئەم قورئان و دینه قسه ی خۆی نییه و خه لکی تر فیری ده که ن، یا ده یانگوت: موحه ممه د شیت بووه، دهن چۆن قسه ی واده کا، ده ی له بارو دۆخی ئاسایی دا ئەمه قسه یان بئ و باوه ر نه هی نن ده بئ له بارو دۆخی په ریشانی و شیرزه یی دا چی بلێن و چۆن موسولمان ببن؟

ئەهی موحه ممه د! به پیت و فه ری نزای تۆوه، که له خودا داوات کرد که وشکه سالییه که یان له سه ر لابه رین، که می ئەم سزایه یان له سه ر لاده به ین، وه ئیوه ئەهی بئ باوه رینه! به بیگومان ده گه رینه وه بۆ سه ر کوفرو ببیاوه ر پییه که تان.

مه سه رووق فه رمووی: جا ئیبنو مه سهعوود له پاش ئەم روونکردنه وه یه، فه رمووی: که واته ئەم سزای دوو که له ئەمه یه که من روونم کرده وه که له سه ر ده می پیغه مبه ر خۆی دا بووه و هاتوو وه رویشتوو وه ته واو بووه، نه ک وه ک ئەمه ی ئەم نامۆزگاری خوینه ده یلئ، که سزایه ک بئ له سزاکانی قیامهت، چونکه سزای قیامهت که هات لاناچی و ناروا و ته واو نابئ.

ئەو جا ئیبنو مه سهعوود (رهزای خوی لئ بئ) فه رمووی: مه به ست له {البُطْشَةُ الْكُبْرَى} لهم ئایه ته دا که ده فه رموی: {يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ} (سوره

الدخان ۱۶/۴۴). که خودا هه‌ره‌شه‌ی پێ ده‌کا له‌ناموسوڵمانه‌کان، ئهو هه‌له‌مه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که له‌پوژی غه‌زای به‌دردا رووی دا، که خودا زه‌برو زه‌نگیکێ وا نواندو، گورزیکێ جه‌رگه‌ری وه‌های وه‌شاند له‌ناموسوڵمانه‌کان، پێی ته‌مه‌ی خوارده‌بون!

ئه‌وجا ئیبنومه‌سعوود فه‌رمووی: دیاره‌ که ئه‌لبه‌طشه‌تولکویراو گورزه‌ جه‌رگه‌ره‌کیش، وه‌ک مه‌سه‌له‌ی دوو‌خان و ته‌مو مژوو و دوو که‌له‌که‌و، مه‌سه‌له‌ی (اللزّام) که‌له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بو کراوه‌، که‌ده‌فه‌رموی: {فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا} (سوره‌ الفرقان/۷۷).

هه‌روا داستانی شه‌ری رووم و فورس که‌له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: {غُلِبَتِ الرُّومُ، فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ} (سوره‌ الروم/۲-۳) دیاره‌ که ئه‌م کۆمه‌له‌شتانه‌، که هه‌ریه‌که‌یان له‌شوینیکه‌، له‌ قورئانا ئاماژه‌یان پێکراوه‌، هه‌موویان له‌مه‌و پێش روویان داوه‌و ته‌واو بوون و چاوه‌پړوان ناگیرن! (تاج/۴/ ز/ ۱۳/ ژ/ ۳۹۲۹ - سوره‌ی یوسف) + (ته‌جریدی بوخاری/ ۴ ژماره‌/ ۱۶۷۸ = ۴۷۷۴ فتح الباری).

۲۱۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خُمُسٌ قَدْ مَضَى الدُّخَانُ وَاللِّزَامُ وَالرُّومُ وَالْبَطْشَةُ وَالْقَمَرُ. (الحديث ۶۹۹۹ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۰۲۴ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. تفسير: ۴۷۶۷، ۴۸۲۰، ۴۸۲۵. تحفة الأشراف: ۹۵۷۶).

عه‌بدو‌للا‌ی کورێ مه‌سعوود (په‌زای خوای له‌ بێ) فه‌رمووی: ئه‌م پێنج شته‌ له‌مه‌و پێش روویان داوه‌و که‌س چاوه‌پړوانی روودانیان نه‌کات (پروانه‌ فه‌رمووده‌ی ژماره‌: ۲۱۶۳ که‌وا له‌پێش ئه‌م ژماره‌یه‌وه‌):

۱- دوو که‌له‌که‌، که له‌سوورته‌ی دو‌خان دا، له‌ئایه‌ته‌کانی (۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶) دا باسکراوه‌. {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ}.

۲- هه‌روا (اللزّام) که له‌ئایه‌تی (۷۷) ی سوورته‌ی فو‌رقان دا باسیکراوه‌: {فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا}.

۳- شهری روم و فارسه‌گان، که له‌سهره‌تای سوورته‌ی روم دا باسیکراوه: {غَلِبَتْ الرُّومُ، فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ}.

۴- به‌طشه‌ی کوبرا، که له‌نهایه‌تی (۱۶)ی سوورته‌ی دوخان دا باسیکراوه: {يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى}.

۵- له‌تبوونی مانگ، که له‌سهره‌تای سوورته‌ی قه‌مه‌ردا باسی کراوه به‌نهایه‌تی: {اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ} (القمر/۱).

(پروانه: ژماره/۱۵۳۸، ۱۵۳۹ که‌له‌پیشه‌وه رابوردن).

سوورته‌ی فتح = سورة الفتح

۱۷۲۱- له‌باردی فه‌رمایشتی خودای که‌وره‌وه: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ} (۶۵/۱)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ}

۲۱۶۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ ثَمَانِينَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ جَبَلِ التَّنْعِيمِ مُتَسَلِّحِينَ يُرِيدُونَ غِرَّةَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ فَأَخَذَهُمْ سَلْمًا فَاسْتَحْيَاهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ). (الحديث ۶۵/۱ = ۶۶۴۴ فم).

ئه‌نه‌س (ره‌زای خوای لی بێ) فه‌رمووی: جاری له‌ حوده‌یبیه، هه‌شتا زه‌لامی پرچه‌ک، له‌کاتی کردنی نوپژی به‌یانی دا، له‌جیای ته‌نعیمه‌وه دابارین به‌سهر پی‌غه‌مبه‌رو یارانێ دا، ده‌یانویست که‌له‌نااگا بیانکوژن، به‌لام هه‌موویان به‌بێ شه‌رو شوپ به‌گرتن گیران و به‌یده‌ست و یه‌خسیر کران، له‌پاشا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بێ) هه‌موویانی ئازادکرد، جا خودای که‌وره بو تو‌مارکردنی ئه‌م داستانه ئه‌م نایه‌ته‌ی نارد ه‌واره‌وه: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا} (سورة الفتح- ۴۸/۲۴).

واته: خودا ئه‌و میهره‌بانیه، که له‌نزیکێ شاری مه‌که‌ده‌دا، ده‌ستی کافره‌کانی گرت و نه‌یه‌یشت که‌ده‌ست درپژی له‌ئیه‌و به‌کن، وه‌پاش ئه‌وه‌ی که ئیه‌وی زال کرد

بهسهر ئهوانا، دهستی ئیوهیشی گرت و نهیهیشت که ئیوهیش ئازاری ئهوان بدهن، ئهوه بوو ئازادتان کردن، وه ئهم پیاوهتییهی ئیوهیه بوو بهههوینی ئهوه ریکهوتنه پیرۆزهیه، بزانه که خوا بینایه بهههموو کارو کردهویهکتان. (تاج/ ۴/ ز/ ۳۱/ ژ/ ۴۱۰۵ — سوورتهی فهتخ: بروانه: ژماره: ۱۱۷۶ که له زنجیره/ ۹۳۷ دا، له پێشهوه له م کتیبه دا رابورد).

سوورتهی هوجرات = سورة الحجرات

۱۷۲۲- له باره ی فهرمایشتی خودای که ورهوه: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

النَّبِيِّ } (۳۱۰-۳۱۳)

باب: في قوله تعالى: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ } الآية

۲۱۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ جَلَسَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ فِي بَيْتِهِ وَقَالَ: أَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ. وَاحْتَبَسَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَعْدَ بْنَ مُعَاذٍ فَقَالَ « يَا أَبَا عَمْرٍو مَا شَأْنُ ثَابِتٍ أَشْتَكِي؟ ». قَالَ سَعْدٌ: إِنَّهُ لَجَارِي وَمَا عَلِمْتُ لَهُ بِشَكْوَى. قَالَ فَأَتَاهُ سَعْدٌ فَذَكَرَ لَهُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ ثَابِتٌ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ وَلَقَدْ عَلِمْتُ أَنِّي مِنْ أَرْفَعِكُمْ صَوْتًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ. فَذَكَرَ ذَلِكَ سَعْدٌ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ». (الحديث ۳۱۰ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ۳۲۶ فم = فتح الملهم بشرح صحیح مسلم. تجرید البخاری بالكوردي = مختصر صحیح البخاری = الترجمة الكردية، المجلد الرابع الرقم ۱۴۳۸ = ۳۶۱۳، ۴۸۴۶، فتح الباری. تحفة الأشراف: ۳۴۳).

ئهنهسی کوری مالیک (رمزای خوای لی بن) فهرمووی: کاتی ئهم نایهته هاته خوارهوه لهقورنانی پیرۆزدا: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ }.

واته: ئه ی خاوهن باوه دهکان، ئه ی موسولمانهکان! له کاتی قسه و گوفتوگودا، دهنگ به رزمه که نه وه بهسهر دهنگی پیغه مبهه دا، به لکوو بهوپهه ری ریزه وه و

به هیمنی و نه رمی له خزمه تی دا، قسه و باسو گوشتوگۆبکه ن، تانه بی به مایه ی بی
ریزی و نازار بۆی. سهره نجام کرده و باشه کانتان به م هۆیه وه پووج ببیته وه.

ئهنه س فهرمووی: کاتی ئەم ئایه ته ی خویندرایه وه هات، ثابیتی کوری قهیس
(همزای خوای لی بی) له ماله وه ی کزومات دانیشت و نه هات بۆ خزمه تی پیغه مبه ر بۆ
مزگه وت، وه گوتی: من دۆزه خیم. جا حه زرمه ت (دروودی خوای له سه ربین) له سه عدی کوری
موعاذی پرسی و پیی فهرموو: ئەی سه عدا! ئەی باوکی عه مر! ثابیتی کوری قهیس
دیارنییه، خو نه خویش نییه؟ سه عدا فهرمووی: ثابیت دراوسیمه، شتی وام
نه بیستوه که نه خوشبی.

فهرمووی: جا سه عدا ده چی بۆلای ثابیت و هه وال پرسییه که ی پیغه مبه ری پی
گوت و پیی گوت: پیغه مبه ر ده فهرموو: خیره و ثابیت دیارنییه؟

ثابیت فهرمووی: به راستی خراپم لی قه و ماوه هه رچی کرده و ی چاکه م هه یه،
هه موویم به فیرۆ داناوه، بۆخۆم بووم به دۆزه خی، بی ویلیم له خزمه ت حه زرمه ت دا
کردووه و پاداشی باشی خۆم به زایه داوه، چونکه من پیاویکی دهنگ گه وره م و
که له خزمه تی حه زرمه ت دا قسه ده که م دهنگم له دهنگی ئەو به رزتره، خودایش
ده فهرموو: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ} (سورة الحجرات-
۲/۴۹).

ئه وه تا به پیی ئەم ئایه ته دهنگه دهنگ و قسه ی به رز له خزمه ت پیغه مبه ر دا
ده بی به مایه ی پووجبوونه وه ی کرده و ی باش به بی ئەوه خاوه نه که ی به وه بزانی!
ثابیت فهرمووی: ئەوه له به رئه وه یه که من له ماله وه ده رگام له خۆم داخستوه و
کزومات و داماو دانیشتووم! بۆ خوشتان ده زانن که من دهنگم زۆر به رزو گه وره یه و
دهنگم سه ردهنگی پیغه مبه ر ده که و، که واته به پیی ئەم ئایه ته به بۆچوونی خۆم
من دۆزه خیم!!

جا سەعد كە ھاتەو ە بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىن) ئەم داستانەى
 ثابىتى كۆرى قەيسى گىراپەو ە بۆى، كە تابىت لەبەر ئەمەيە كە ديارنىيە.
 خۆشەويست (دروودى خۋاى لەسەرىن) فەرمووى: ئەى سەعد! بچۆرەو ە بۆلاى تابىت و موژدەى
 بەرى: كە تۆ دۆزدەخى نىت، بەلگۈو بەپىچەوانەو ە تۆ بەھەشتىت! (تاج/ ۴/ ز/ ۳۲
 ژ/ ۴۱۰۸، ۴۱۰۹ — سوورەتى حوجرات).
روونكر دنەو ە:

لەتەفسىرى ئەم ئايەتەدا، لەتەفسىرى: تەفسىرى كوردى لەكەلامى خوداوەندى
 دانراوى مەلاى گەورە (مەلا موخەممەد كۆيى) دەفەرموى: وەكى زومەخشەرى
 ئەفەرموى: ئايەت دەلالەت ئەكا لە سەردوو چشتى ھائىل (سامناك وە) يەكى كە
 بەعضى گوناھ، عەمەلى خىر بەفەساد ئەبا، دووھ: گوناھى واھەيە فاعىل نازانى
 ئەعمالى بەھەدر ئەدا (لَعَلَّهُ عِنْدَ اللَّهِ مُحِيطٌ) ە، كەوابى ئىنسان لەتەقوادا، وەكى
 كەسى بەرپىى دىركاوى دا برپا، ئەبى زۆر بە ئىحتىرازو تەوھققى و تەحەفۇظ بى.
 ئەمە قسەيە زۆرجوانە، مەقبوولە، موئىن لازمە رىعايەتى بكا (تەفسىرى كوردى
 لەكەلامى خوداوەندى بەرگى/ ۹ سوورەتى حوجرات، ئايەتى دووھ).

۲- تابىت كۆرى قەيسى كۆرى شەمماس ئەنصارىيە، خەزرەجىيە وتارىپىزى
 ئەنصارەكان بوو، نازناوى خەطىبى رەسولەللا بوو، وەكوو بەحەسانى كۆرى تابىت
 دەگوتر: شاعىرى پىغەمبەر.

كاتى لەسەفەرى كۆچ دا، خۆشەويست گەشتە مەدىنە، تابىت بەم بۆنەيەو ە،
 وتارى بەخىرھاتنى خويندەو ەو تىادا گوتى:

وہك چۆن خۆمان و مال و منالمان دەپارىزىن لەھەموو پىشھاتى، ئاوەھا تۆيش
 دەپارىزىن، لەتۆلەى ئەم خزمەتەدا لەلاى خوداى گەورە چى پاداشى باش بۆ ئىمە
 ھەيە؟ فەرمووى (دروودى خۋاى لەسەرىن): بەھەشت. گوتيان قەبوولمانە.

لەرۆژى (ئەلحەررە) دا سى كۆرى تابىت، بەناوى: موخەممەدو يەحياو عەبدوللا
 شەھىد بوون. ئىبنو ئەئىر (رەھمەتى خوداى لى بىن) لەنہايە دا، دەفەرموى: رۆژى ئەلحەررە،

رۆژىكە ناسراۋە لەمىژوۋى ئىسلاما، لەسەردەمى يەزىدى كۆرى موعاۋۋىيەدا روۋى داۋە، سوپايەكى زۆرى لەخەلگى شام نارد، بەسەر كەردەمى موسلىمى كۆرى ئەلوپرى، لەمانگى قوربانى سالى شەستو سىيى كۆچى دا (۶۳) دەستيانكرد بە كوشتوبىرى خەلگى مەدىنە، ۋەشارى مەدىنەيان تالان كرد، ۋە سەحابەو تابىعىنىكى زۆريان شەھىد كرد، ھەررە خەرە بەرداۋىيەكە، ۋا لەدەۋرى مەدىنە، بەردىكى پەشى زۆرى ۋالى، جەنگەى كوشتارەكە لەۋىدا روۋى دا (بىروانە: تەجىرىدى بوخارى بەكوردى، بەرگى سىيەم، چاپى يەكەم، لاپەرە: ۳۳۶، ژمارەى فەرموۋدە: ۱۲۱۳ = ۲۹۵۹ ھەتا كۆتايى راقەو شىكرەنەۋە)كە.

ثابت لەخزمەت پىغەمبەردا ئامادەى جەنگى ئوحدو جەنگەكانى تىرى پاش ئوحدو بوۋە، ثابت لەجەنگى يەمامەدا كەلە دژى موسەيلەمەى كەززاب كرا شەھىد بوو، ۋەك لەبوخارى پىرۇزدا دەفەرمۇى: ئەنەسى كۆرى مالىك (پەزىل خۋاى لى بىن) فەرموۋى: رۆزى روۋداۋى يەمامە، كە موسولمانان لەجەنگىكى بى سامانا، ئابلۇقەى موسەيلەمەى كەززابان دابوو، چووم بۆلەى ثابتى كۆرى قەيسى كۆرى شەمماس، ھەردوۋ پانى خۋى ھەئمالىيوون ۋە خەرىكىبوو بۆنى گىراۋەى كفىنى مردوۋانى دەدا لەخۋى، ۋەك كەسى خۋى بۆ مردن ۋە شەھىد بوون ئامادەبكا، ۋەك چۆن ھەندى كەس ئىستا كەدەچن بۆ شەر كفن لەبەردەكەن... جا ثابت لەم شەپەدا شەھىد بوو، زىيەيەكى گرانبەھەى دىزابوو، پىاۋى لەخەۋى دا دەيىنى، ثابت پىي دەئى: زىيەكەم ۋالەناۋ مەنجهئىكا، ۋا لەژىر كورتانىكا، ۋا لەفىسارە شوپن دا، ۋەچەند راسپىرىيەكى تىرى دەكا، ۋەپىشى دەئى: ئەمە راسپىرى ۋەسىتى مە بۆتۆى دەكەم نەكەى بلىئى ئەمە خەۋنەو جى بەجىيى ناكەم، بىرۇ بۆلەى خالىدى كۆرى ۋەلىد، كە سەركردەى لەشكرەكەيە، لەسەر زمانى من پىي بلىئى كە ئەو زىيە لەسەر ئەم ناوو نىشانەيە ۋەربگرىتەۋە، ھەروا كە چوۋىتەۋە بۆ مەدىنە بىرۇ بۆلەى ئەبۇبەكرى سەدىق، ەرزى بكە ئەو راسپىرىيەنى ترم جى بەجىيى بكا، ثابت چۆنى فەرموۋى بوو، زىيەكە لەۋىدا بوو، دۆزىيەنەۋە لەكابرەى دىزان سەندەۋە، ھەروا راسپىرى ۋە

ناموژگار ييه کاني تری دهقاو دهق و ابوون، و هک خوئی فهرموو بووی، نه بوبه کر هه مووی جی به جی کردن، يه که م راسپیږی بوو که خاوه نه که ی له پاش مهرگی بیکاو جی به جی بکړئ. (پروانه: ته جريدی بوخاری ۳ ژماره/ ۱۱۷۳ = ۲۸۴۵ فتهحولباری).

سوره تی قاف = سورة القاف

۱۷۲۳- له باره ی فهرمايشتی خودای گه وره وه: { يَوْمَ نَقُولُ لِحَٰجَتِهِمْ هَلْ امْتَلَأَتْ

وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ } (۷۰۹۳-۷۱۲۵)

۲۱۶۷- عن عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ عَطَاءٍ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (يَوْمَ نَقُولُ لِحَٰجَتِهِمْ هَلْ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) فَأَخْبَرَنَا عَنْ سَعِيدٍ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَتَقُولُ (هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا قَدَمَهُ فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ وَتَقُولُ قَطُّ قَطُّ بَعِزَّتِكَ وَكَرَمِكَ. وَلَا يَزَالُ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ حَتَّى يُنْشِئَ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا فَيُسْكِنَهُمْ فَضْلَ الْجَنَّةِ ». (الحديث ۷۱۰۸ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۱۳۵ فم = فتح الملهم شرح صحيح مسلم. تجريد البخاري/ ۴ رقم: ۱۶۹۷ = ۴۸۴۸ فتح الباري. تحفة الأشراف: ۱۱۷۷) + (۱۶۹۸ ته جريد = ۴۸۵۰ فتح).

له باره ی فهرمايشتی خودای گه وره وه سهروره وه: { يَوْمَ نَقُولُ لِحَٰجَتِهِمْ هَلْ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ } (ق- ۳۰/۵۰).

واته: روژی قيامهت دهلئين به دوزخ: نه ری پر بووی؟ ده لی نه گهر ماوه بابی. عه بدولوهابی کورې عطاء له باره ی نه م نايه ته وه فهرمووی: سه عيد فهرمووی: قه تاده فهرمووی: نه نه سی کورې مالیک فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربین) فهرمووی: له روژی قيامهت دهسته دهسته خه لک برک دده نه ناو دوزخه وه، به لام دوزخ له بهر گه وره یی و پان و پوړی خوئی هه ر پر نابی، جا گشت جاری که به دوزخ دهلئين: نایا پر بوویت؟ نایا ماوته که پر بیی؟ نه ویش ده لی: نایا هی تر ماوه؟ نه گهر هی تر هه یه بابی!

ئەم حال و پرسیارو وەلامە ھەروا بەردەوام دەبێ، ھەتا خودای پاك و پیروژو مەزن پێی عیززەتی دادەنێ لەسەری، ئەو دەمە وازدینێ و دەلێ: سویند بەگەورەیی و بەخشندەیی تو، ئیتەر بەسە، ئیتەر بەسە، جینگە نەما، ئەوجا پر دەبێ و پیش دەخواتەو دەپەچنێ بەسەریەگا، لەناو خۆیدا دەپیشێ و پەنگ دەخواتەو بەسەر یەگا!.

دیارە کە خودای گەورەو خاوەن شکۆ زۆرو ستەمو ناھەقی لەکەس ناکا لەدروسەتکراوانی خۆی، وە ھەروەھا بەھەشتیش ھەر پەربانی و پەیتا پەیتا ھەر خەلک دێ و دەچنە ناوی و ھەر جینگە چۆلی دەمێنێ، ھەتا خودا لەنوی خەلکی تری بۆ درسوت دەکا و بەو خەلکە نوێیە پەری دەکا! (تاج/ ۴/ ز ۲۳/ ژ ۴۱۱۶، ۴۱۱۷).

سوورەتی اقتربت الساعه = سورة اقتربت الساعه

۱۷۲۴- لەبارەدی فەرماشتی خوداوە: { فَهْلُ مِنْ مُدَكِّرٍ } (۱۹۱۱ - ۱۹۱۶)

باب: فی قوله تعالى: { فَهْلُ مِنْ مُدَكِّرٍ }

۲۱۶۸- عن أبي إسحاق قال: رأيت رجلاً سأل الأسود بن يزيد وهو يعلم القرآن في المسجد فقال: كيف تقرأ هذه الآية (فهل من مدكر) أذالاً أم ذالاً؟ فقال: بل ذالاً، سمعتُ عبد الله بن مسعود يقول: سمعتُ رسول الله - صلى الله عليه وسلم - يقول: « مُدَكِّرٍ ». ذالاً. (الحديث ۱۹۱۱ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ۱۸۸۴ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. بخاری. کتاب الأنبياء: ۳۳۴۱، ۳۳۷۶، ۴۸۶۹، ۴۸۷۰، ۴۸۷۱، ۴۸۷۳. تحفة الأشراف: ۹۱۷۹).

ئەبو ئیسحاق فەرمووی: ئەسوودی کوری یەزید لەمزگەوت قورئانی فییری خەلک دەکرد، پیاویکم دی لێی پرسی: ئەم ئایەتە چۆن بخوینین {فَهْلُ مِنْ مُدَكِّرٍ} بەدال بیخوینین و بلین {مِنْ مُدَكِّرٍ} یا بەدال بیخوینین و بلین {مِنْ مُدَكِّرٍ}؟

ئەسوود (دەحمەتی خودای لێ بێ) فەرمووی: نە، بەدال مەبخوینە، بەلکوو بەدال بیخوینە، بیستم لەعەبدوللای کوری مەسوود دەیفەرموو: {مُدَكِّرٍ} بەدال دەبخویند نەوێک بەدال.

سوره تی ره حمان = سورة الرحمن

۱۷۲۵- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: {وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ}

(۷۴۲۰-۷۴۲۵)

باب: فی قوله تعالى: {وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ}

۲۱۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ ». (الحديث ۷۴۲۰ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۴۵۵ حسب ترقیم فتح الملهم = ف.م. = ف.م. بشرح صحيح الإمام مسلم).

عائیشه (رهزای خوی لئ بئ) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خوی له سه ربئ) فه رمووی: فریشته کان له نوور، (له پرووناکی) دروست کراون، وه جان که باوکی ره گه زی جنو که یه و ناوی ئیبلیه له گری ئاگری بئ دوو که ل دروست کراوه، ئاده میس که بابا گه وره ی ئیویه له وه دروست کراوه که له قورئان دا باس کراوه بوئان له چه ند نایه تیکا وه که له م نایه ته دا دمفه رموئ: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ} (سوره المؤمنون- ۱۲/۲۳). واته: به ئی له کاتی خو ی دا ئاده ممان دروست کرد له ئه ندازه یی گئی پوخته ی ته پرکراو به ئاو. (تاج/ ۴ ز ۸۵ / ژ ۵۴۷۷ - پایانی. باسی سه ره تای دروست بوونی بوونه وه).

سوره تی نه له دید = سورة الحديد

۱۷۲۶- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ }

{ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ } (۷۴۲۹-۷۴۷۹)

باب: فی قوله تعالى: { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ }

۲۱۷۰- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامِنَا وَبَيْنَ أَنْ عَاتَبَنَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ (أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ) إِلَّا أَرْبَعُ سِنِينَ. (الحديث ۷۴۶۶ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام مسلم = ۷۵۰۲ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. تحفة الأشراف: ۹۳۴۲).

ثیبنو مه سعوود (پهزای خوی لى بى) فهرمووی: له نیوانی موسولمان بوونی ئیمه و
 گله یی خودادا له ئیمه، که واهو گله ییه له م نایه ته دا باسکراوه ته نیا چوار سال بوو،
 که ده فهرمووی: {أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ} (الحديد- ۱۶/۵۷).
 واته: نایا کاتی ئه وه نه هاتووه که ئه ی موسولمانه کان! دل دابهینن بو یادی
 خودای میهره بان.

سوره تی هه شر = سورة الحشر

۱۷۲۷- له باره ی فهرمایشتی خودای که وروه: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ} (۷۴۳۹-۷۴۷۹)
 باب: فی قوله تعالى: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ}

۲۱۷۱- عن عُرْوَةَ قَالَ: قَالَتْ لِي عَائِشَةُ (رضي الله عنها) يَا ابْنُ أُخْتِي أُمِرُوا أَنْ
 يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَبُّهُمْ. (الحديث ۷۴۵۵ حسب ترقيم
 الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۴۹۱ حسب ترقيم فتح
 الملهم لصحيح مسلم).

عوروه (پهجمه تی خودای لى بى) فهرمووی: کاتی عائشه (پهزای خوی لى بى) بیستی که خه لکی
 میسر قسه ی خراپ سه باره ت به ئیمامی عثمان ده که ن و ئه هلی شام قسه به عه لی
 ده لئین و هه روورییه کان قسه به هه موویان ده لئین کاتی ئه مه رووی دا عائشه
 به منی فهرموو: ئه ی خوشکه زای خۆم، ئه مانه به پیی نایه تی: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ
 بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ} (الحشر- ۱۰) خودای
 که وره به پیی ئه م نایه ته پیروژه فهرمانی پئیان کردووه که داوای لى بوردن و
 لیخۆشبوون له خودا بکه ن، بو هاوه لانی پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو
 په زای خودا له هه موو هاوه له کانی بى) که چی ئه وان به پیچه وانیه ی فهرمانه که ی
 خوداوه ده چن جنیویان پئ ده دن! واته ی نایه ته که: چین له دوا چین له موسولمان
 که له پاش کوچکاران و یاریده دران دینه دنیاوه، له خودا داوا ده که ن و لئى

دهبارینه وه و دهلّین: خودایه! هه مه له ئیمه و هه مه له پێشینانی دوورو نزیکى ئیمه
خۆشبه، وه ئهمه داوايانه ههتا روژی قیامهت.

سووره تی جینن = سورة الجن

۱۷۲۸- له باره ی فهرمایشتی خودای گه و ره وه: { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ

الْجِنِّ } (۱۰۰-۱۰۱)

باب: في قوله تعالى: { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ }

۲۱۷۲- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي طَائِفَةٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سَوْقٍ عُكَازٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ. قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ شَيْءٍ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَمَرَّ النَّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ - وَهُوَ بَنَخْلٍ - عَامِدِينَ إِلَى سَوْقٍ عُكَازٍ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمِعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَرَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ، فَاْمَنَّا بِهِ وَلَكِنْ نُشْرِكُ بِرَبِّنَا أَحَدًا). فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم-: { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ }. (الحديث ۱۰۰۵ حسب ترقيم الشيخ مأمون شيحا لصحيح الإمام مسلم بشرح الإمام النووي = ۹۹۸ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/ ۱ رقم: ۴۲۰ = ۷۷۳، ۴۹۲۱، فتح الباري شرح صحيح البخاري. ترمذي. تفسير: ۳۳۲۳. تحفة الأشراف/ ۵۴۵۲). (راجع الرقم: ۲۱۱۷ سبق في تسلسل/ ۱۶۷۹).

ئيبنو عه بباس (رهزای خودا له خووی و باوکی بئ) فه رمووی: پیغه مبهه (درودی

خوای له سه ربین) نه قورئانی خویندوووه بو جنۆکه و نه بینویانی، به لکوو پیغه مبهه (درودی

خوای له سه ربین) له گه ل دهسته یی له هاوه لانی دا، له مه که که وه دهرچوون بو بازاری عو کاظ،

كە شويىنى كۆبۈنەھەي سالانەي كۆمەلانى عەرەب بوو، لەو سەردەمەدا، ھەتا سوود لەو بۆنەيە وەرەبگىرى، بۆ پەخشى ئىسلام، عەرەبەكان بانگ بكا بۆ سەر ئايىنى پىرۋى ئىسلام، ئەمە لەو كاتەدا بوو كە شەياتىنى رىگەي ئەوھيان لى گىرابوو كە بەئاسمانا سەرەكون بۆ ھەوال ۋ دەنگوباس، ھەر شەياتىنى ھەولئ ئەوھى بدايى، بلىسى ئاگرو برووسكەو چەخماخە بەرەنگارى دەبوو، جاكاتى شەيتانەكان بەئانئومىلدى دەگەرئانەو، ھۆزەكەيەان پىيان دەگوتن: ئەو چىتانە؟ دەيانگوت: دەنگو باسو ھەوالئ ئاسمانمان لى قەدەغە كراوۋ كەدەچىن بۆ ھەوالئەيئان بۆ ئاسمان، دەرپىنە بەر شوولئ ئاگرو برووسكە. جا شەيتان دەلئ: ديارە كەشتى رووى داوۋ لەجىھانا، بۆيە رىگەي ئاسمانتان لى گىراوۋ، دەسادەي كون و قوژبنى سەرزەو، چ لەرۋز ھەلات و چ لەرۋژئاو، بگەرپىن و بزائن چى رووى داوۋ، كە بوو بەھۆئ ئەم ئاگر بارانە.

جا ئەوانىش بەھەرچوار لادا بۆئەم مەبەستە دەرەچىن و دەكەونە ھەلپەو جەو جوول و سوسەكرن، تا ئەوانەي كەبەرەو مەككە ھاتن لەبەطنەخلە تووشى پىغەمبەر (دروودى خەي لەسەرىن) دەبن، خەرىك دەبى بەرنوئىرى نوئىرى بەيانى بۆ ھاورپىكانى دەكا، كاتى قورئانەكە دەبىستن، بەوردى گوئى لى دەگرن و دەلئىن: ئەم قورئانەيە كە بوو بەھۆئ ئەوھى كە ناھىلئ ئىمە وەك جارەن بەئاسمانا سەرىكەوين و ھەوال بگرىن. ئەوسا دەگەرپىنەو بۆلای گەلەكەيان و دەلئىن: ئەي گەل ئىمە! {إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا} (سورة الجن ۷۲/۱-۲).

واتە: ئەي گەل ئىمە! ئىمە قورئاننىكىمان بىستوو، جىگەي سەرسوورمانە، ئەوھندە دلگىرو جوانە، رىگەي ھەقناسىن نىشانى كۆمەلئ ئادەمىزادو بەردى پەرى دەدا، ئىمەيش باوەرمان پى كردو چووينە سەر ئەو ئايىنى يەكتا پەرسىيە، كەئەم قورئانە بانگەوازي بۆدەكا، لەبەر ئەو ھەرگىز كەس ناكەين بەھاوبەش و ھاوئى بۆخوداي پەرورەدگارمان. جا خوداي گەورە ئەمەي ناردە خوارەو بۆسەر

پێغه‌مبەری خۆشه‌ویست خۆی (دروودی خۆای لەسەرین) { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ } (الجن-۱). واتە: ئەو رەه‌بەری خۆشه‌ویست! تۆ ب‌فەر‌موو: لە‌لایەنی خوداوە سرووش و وحیم بۆ هاتوو، کە کۆمە‌ڵی لە‌بەرە‌ی جنۆکە گۆ‌ییان لێ راکرتووم لە‌کاتی دەوری قورئان دا.

تا تە‌واوی داستانە‌کە، کە‌وا لە‌سەر‌ه‌تای سوورە‌تی جین دا، کە قسە و گو‌فتو‌گو‌ی جنۆکە‌کان بە‌ده‌ق بە‌نیگا بۆ پێ‌غه‌مبەر هاتبوو. (تاج/ ۴/ ز/ ۵۵/ ژ/ ۴۸۹-سورە‌تی جین).

سوورە‌تی قیامە‌ت = سورە‌ القیامە

۱۷۲۹- لە‌بارە‌ی فەر‌مایشتی خودای گە‌وره‌و: { لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ }

(۱۰۰۳-۱۰۰۴)

باب: عن قول الله تعالى: { لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ }

۲۱۷۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ) قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ التَّنْزِيلِ شِدَّةً ، وَكَانَ يُحَرِّكُ شَفَتَيْهِ - فَقَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَا أُحَرِّكُهُمَا لَكَ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَحَرَكَ شَفَتَيْهِ. فَقَالَ سَعِيدٌ أَنَا أُحَرِّكُهُمَا كَمَا كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يُحَرِّكُهُمَا فَحَرَكَ شَفَتَيْهِ - فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ * إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ) قَالَ جَمْعُهُ فِي صَدْرِكَ ثُمَّ تَقْرُؤُهُ . (فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ) قَالَ فَاسْتَمِعَ لَهُ وَأَنْصَتَ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ . قَالَ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلُ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا أَقْرَأَهُ . (الحديث ۱۰۰۴ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح الإمام مسلم بشرح الإمام النووي = ۹۹۷ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. تجرید البخاری بالکوردی = الترجمة الكوردية. المجلد الرابع. الرقم: ۵ = ۵، ۴۹۲۷، ۴۹۲۸، ۴۹۲۹، ۵۰۴۴، ۷۵۲۴. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۳۲۹. تحفة الأشراف/ ۵۶۳۷).

ئێ‌بنو عە‌بباس (رە‌زای خودا لە‌خۆی و لە‌باوکی) فەر‌مووی: لە‌پێ‌ش دا کاتی جو‌برائیل (دروودی خودای لە‌سەر بێ) سرووش (و‌ه‌حی)ی دە‌ه‌ی‌نا بۆ پێ‌غه‌مبەر (دروودو

سەلام و سەلاۋاتى خۇداۋ فرىشتەمۇ ئەھلى ئىمانى لەسەر بىۋ سەرو مال و منال و دايىك و باۋك و كەسۈكارو ھەست و نەست گشتى بەقۇربانى گەردى بەرپىي دىنىكارانى گۆرى پىرۋى بى) گەلى جار پىغەمبەر (دروودى خۋى لەسەرىي) پەلە پەلى دەكردو خۇش خۇش لىۋو زمانى خۇيى بۇدەبزاۋاندو، ئەم حالە زۆر پەرىشانى دەكرد، لەبەر ئەۋە ئەم حالەى پىۋە دياربۋو، ئىبنو عەبباس بەسەعیدى كۆرى جوبەیرى فەرموو: ۋەكوو چۆن پىغەمبەر (دروودى خۋى لەسەرىي) لىۋى بۇ ئەجۋولان، منىش ئاۋا لىۋ بۇ تۆ دەجوۋلىنم، ھەتا لەو حالەتەى پىغەمبەر (دروودى خۋى لەسەرىي) بەباشى حالى بىي، ۋە ئىبنو عەبباس بەھەمان شىۋە لىۋەكانى خۇى جوۋلان.

سەعیدى كۆرى جوبەیرىش بەمووساى كۆرى ئەبو عائىشەى فەرموو: منىش ۋەكوو چۆن ئىبنو عەبباس، لىۋەكانى خۇيى دەجوۋلاند، منىش ئاۋەھا لىۋەكانى خۇم بۇ ئىۋە دەجوۋلىنم، ۋە سەعید لىۋەكانى خۇى بزواند.

جا خۇداى بالادەست و خاۋەن شىكۆ، ئەم ئايەتانەى ناردە خوارمۋە بۆى: { لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ } (سورة القيامة: سورەتى ژمارە ۷۵ ئايەتى ژمارە ۱۶ و ۱۷).

ۋاتە: لەكاتى ۋەرگرتنى قورئان دا، كاتى جوبرائىل بە سىرووش دەپھىنى بۆت، پەلە پەلى لى مەكەۋ، دەمت نەيەت بەيەكاۋ مەترسى ئەۋەت نەبى كە بۆت رەۋان ناكرى، چونكە ئىمە بەپىي بەئىنىك كەداۋمانە پىت، لەئايەتى { سَنَقْرُوكَ فَلَا تَنْسَى } دا، بەپىي ئەم بەئىنە لەسەرمانە كە كۆى بكەينەۋەو لە فەۋتان رىزگارى بكەين و زۆر بەجۋانىش بەتۋى رەۋان بكەين!

ئىبنو عەبباس (رەزى خۇدا لەخۇى و باۋكى) فەرموۋى: ۋاتە: ئىمە لەسەرمانەۋ بەئىنەۋ دەيدەين بەتۆ كە ئەم قورئانە بەجۋانى بەتۆ رەۋان بكەين و لەسەر زمانت ئاسانى بكەين و، بەدل باش باش تىي بگەيت، ھەتا تۋىش گەلى خۇت، سەرجمەى موسولمانان، فېرى خۋىندىن و ۋاتاو ماناى قورئان بكەى؟

ئیبنو عەبباس (پەزای خودایان لى بى = پەزای خودا لەخۆى و لە عەبباسى باوکى) فەرمووى: ئیتەر لەو دە کاتى جوبرائیل سەرووشى بۆى دەهینا، بەپێى ئەم نایەتە: {فَإِذَا قَرَأْتَ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ} کاتى جوبرائیل دەخویندەوێت بۆ پێخەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) پێخەمبەر مات دەبوو، گوێی دەگرت و قسەى نەدەکرد، کاتى جوبرائیل دەپوشت، پێخەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) قورئانەکەى زۆر بە جوانى و بە پەروانى بە شێنەپێ دەخویند، دەق وەک ئەوێ کە جوبرائیل پێى خویندبوو، وەک خودا بەلێن و موژدەى ئەوێ پێ دابوو! (تاج/ ۴/ ۵۸/ ژ/ ۴۱۹۵ - سوورەتى قیامەت).

سوورەتى {وَيْلٌ لِلْمُطَفِّينَ} = سورة: {وَيْلٌ لِلْمُطَفِّينَ}
 ۱۷۳۰ - لەبارەى فەرماشتى خودای گەورەوێ: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ}
 (۷۱۳۲ - ۷۱۳۵)

باب: في قوله تعالى: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ}
 ۲۱۷۴ - عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «(يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) ، قال: (حتى يَقُومَ أَحَدُهُمْ فِي رَشْحِهِ إِلَى أَنْصَافِ أَذُنَيْهِ) .
 (الحديث ۷۱۳۲ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۱۵۹ حسب ترقيم فتح الملهم شرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴ رقم: ۱۷۱۴ = ۴۹۳۸ ، ۶۵۳۱ فتح الباري).

عەبدوللای کورێ عومەر (پەزای خودایان لى بى = پەزای خودا لەخۆى و لە عومەرى باوکى) فەرمووى: پێخەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) فەرمووى: ئەم نایەتە کە دەفەرموى: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} (المطففين - سوورەتى ژمارە: ۸۳ نایەتى ژمارە: ۶) واتە: ئەو رۆژە رۆژیکى گەلى گەورەییە، ئەو خەلکە سەرچەم لەبەر بارهگای پەرەردگارى هەردوو جیهان دا، بۆ پەرسینەوێ دادپەرسى، دەستەو نەزەر پادەوێستن.

فەرمووى: لەکاتى روودانى راپوستانى ئەم رۆژەدا هەلۆیست و ئالۆز دەبێو، ئەوەندە بەپێو راپدەوێستن و ئەوەندە ماندوو و شەگەت دەبن، هێ وایان هەیه

ئەوھەندە دەوھەستی، ھەتا بنا گوئی لەئارھقی خۆی دا دەچەقی. (تاج/ ۴ ز ۶۶ ژ/ ۴۲۰۵
— سورھتی موطنە ففیضین).

سورھتی ئینشیقاق = سورھ الإنشقاق

۱۷۳۱- لەبارە ی فەرماشتی خودای گەورەو: { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا }
(۷۱۵۴-۷۱۵۷)

باب: في قوله تعالى: { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا }

۲۱۷۵- عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قالت: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « مَنْ حُسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذْبٌ » . فَقُلْتُ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا) ؟ فَقَالَ: (ليس ذلك الحاسب، إنما ذاك العرض، مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذْبٌ). (الحديث ۷۱۵۴ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۱۸۱ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية/ ۱. الرقم: ۸۷ = ۱۰۳، ۴۹۳۹، ۶۵۳۶، ۶۵۳۷ فتح الباري).

عائيشە (زەزای خۆی لى بى) فەرمووی: بەگوێی خۆم گویم لى بوو کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) دەیفەرموو: ھەرکەسێ لەقیامەت دا موھاسەبە بکړئ سزا دەدرئ، منیش عەزیم کرد: ئەى پێغەمەرى خودا! خودا بمکات بەقوربان! ئەى ئەوھ نىیە، کە خودای گەورە دەفەرموئ: { فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ، فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا } (سورە الإنشقاق- ۷/ ۸-۸).

واتە: ھەرکەسێ بەدەستی راستی نامەى کردارى خۆى لەقیامەت دا وەر بگړئ، بەئاسانى حیساب و لێپرسینەوھى لەگەڵ دا دەکړئ.

کەواتە: تۆ مەبەستت چىیە کە دەفەرمووی: ھەرکەسێ لەقیامەت دا موھاسەبە بکړئ سزادەدرئ؟

خۆشەویست (دروودی خۆی لەسەر بى) بۆ لا بردنى ئەم پرسە فەرمووی: ئەوھى کە لێرەدا، وادەفەرموئ، مەبەست دەورکردنەوھو رانواندنیکى سەرھتایى، کە خودا لەگەڵ بەندەکەدا، دوو بەدوو چاوى بەنامەى کرداریدا دەخشین و پێى دەفەرموئ: ئایا

پى دەنىيت لەم گوناخە، ئەمەش عەرەزى دەگا: بەئى، خودايش دەفەرموئ پىي: مەترسى، من لەجىهان دا ئەم گوناھانەم بۆ پۆشيويت، ئەوا ئەمپۆكەيش خوش دەمب لىت، لەو گوناھانە، ئەمەش بەس بەدىمەن حىساب و لىپرسىنەو، دەنا ھەركەسى لەحىساب و لىكۆلىنەو، لە گەئى دا بکۆلنەو بەرباد دەئى و بەفاتارەت دەچى. (تاج/ ۴ ز/ ۶۷ ژ/ ۴۴۰۷ - سوورەتى ئىنشىقاق).

سوورەتى واللىل = سورة والليل

۱۷۳۲ - لەبارەى فەرمايشتى خوداى گەرەو: { وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى } (۱۹۱۱-۱۹۱۶)

باب: في قوله تعالى: { وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى }

۲۱۷۶ - عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ قَدِمْنَا الشَّامَ فَأَتَانَا أَبُو الدَّرْدَاءِ (رضي الله عنه) فَقَالَ أَفِيكُمْ أَحَدٌ يَقْرَأُ عَلَى قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ؟ فَقُلْتُ نَعَمْ، أَنَا. قَالَ: فَكَيْفَ سَمِعْتَ عَبْدَ اللَّهِ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى؟) قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ: (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالذَّكْرَ وَالْأُنْثَى). قَالَ: وَأَنَا وَاللَّهِ هَكَذَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرؤها وَلَكِنْ هَؤُلَاءِ يُرِيدُونَ أَنْ أَقْرَأَ: (وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى). فَلَا أَتَابِعُهُمْ. (الحديث ۱۹۱۳ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيخا = ۱۸۸۶ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. بخاري. تفسير: ۴۹۴۳، ۴۹۴۴).

عەلقەمە (پەحمەتى خوداى لى بى) فەرمووى: رۆيشتىن بۆ شام، كە گەيشتە دىمەشق چوومە مزگەوت، دوو ركات نوپژم كردو گوتم: ئەى خودايە! ھاونشینیكى باشم بۆپرەخسینە، جا چاوم لى بوو پیرەمیردئ ھات، كە نزیك بوو دەو گوتم: ھیوام وایە كە خودا تكاكەى گیرا كرددبیتم، تاھات لەتەنیشتمەو دەنیشت، پرسیم: ئەمە كێیە؟ گوتیان: ئەبو دەردایە (پەزای خۆای لى بى) گوتم پىي: لەخودا پارامەو كە ھاودەمىكى باشم بۆ بنیرئ، خودا توؤ ناردبۆم، فەرمووى: توؤ خەلكى كوئیت؟ گوتم: خەلكى كووفەم، فەرمووى: لەقسەتەو وادیارە كە فیرخوازی و ویلى بەشوین زانینا، خو ئەو پیاوہى كە سۆل و كەوش و سەرین و مەتارەكەى پیغەمبەرى ھەل دەگرت و سەرپەرشتى دەكردن، كە ئیبنو مەسوودە لەلای ئیوہ بوو، ھەروا ئەو پیاوہشى كە

خودا په‌نای داوه له‌شه‌یتان له‌سهر زمانی پی‌غه‌مبهر خو‌ی له‌لای نی‌وده. واته: عه‌ممار، هه‌روا ئەو پیاوه‌شی که‌هه‌ر خو‌ی نه‌ینییه تایبه‌تییه‌کانی ده‌زانی که‌هه‌رمت خو‌ی پی‌ی گوتبوو، که‌هه‌ر ده‌یفه‌ی کوری یه‌مانه، ئەویش هه‌ر له‌لای نی‌وه‌بوو، که‌هه‌واته: زانی گه‌وره گه‌وره له‌لای خو‌تان زۆره، ئیتر چی پی‌ویسته شت له‌من بپرسیت. عه‌لقه‌مه‌هه‌رمووی: له‌پاش دا ئیختیاره‌که‌هه‌رمووی: ئیبنو مه‌سعوود { وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى } ی چۆن ده‌خوینده‌وه؟ منیش گوتم: ئاوی ده‌خوینده‌وه { وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى }.

پیره‌می‌رد هه‌رمووی: پی‌غه‌مبهر (دروودو سه‌لاواتو سه‌لامو ره‌حه‌ه‌تو به‌ره‌کاتی خودای گه‌وره‌ی له‌سهر بی) به‌زاری پیرۆزی خو‌ی ئەم سوورمه‌تی پی‌ی گوتووم و ئەم سوورمه‌ته‌م به‌ده‌می خو‌م له‌ده‌می خو‌ی وه‌رگرتوو، که‌چی نی‌سته ئەمانه هه‌روازیان لی نه‌ده‌هینامو ده‌یان ویست که‌منیش به‌نه‌هه‌ر قیرائه‌تو شی‌وه‌ خوینده‌وه‌ی خو‌یان و له‌باتی رسته‌ی { وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى } وه‌ک ئەوان به‌خوینمه‌وه: { وَمَا خَلَقَ الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى }. ئەمه‌ ده‌قی گیرانه‌وه‌ی تاحول ئوصوله‌ که‌له‌بوخارییه‌وه ریوایه‌تی ده‌کات (تاحول ئوصول به‌رگی/ ۳ زنجیره‌ ۲۸ ژماره‌/ ۳۴۰۴ - چاکیتی عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود).

سوورمه‌تی ضوحا - سورة الضحی

۱۷۲۳- له‌باره‌ی هه‌رمایشی خودای گه‌وره‌وه: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى } (۴۶۵۰- ۴۶۳۷)

باب: فی قوله تعالى: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى }

۲۱۷۷- عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ جُنْدُبَ بْنَ سُفْيَانَ يَقُولُ: اشْتَكَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَكُونَ شَيْطَانُكَ قَدْ تَرَكَكَ، لَمْ أَرَهُ قَرِيبَكَ مُنْذُ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ. قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى). (الحديث ۴۶۳۳ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيجا = ۴۶۲۱ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم.

تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية = المجلد الأول، الرقم: ٥٦٠
= ١١٢٤، ١١٢٥، ٤٩٥٠، ٤٩٨٣ فتح الباري).

ئەسودەدی کوری قەیس (پەرحەمتی خودای لێ بێ) دەیفەرموو: خۆشەویست (دروودو) سەلاوات و سەلام و پەرحەمت و بەرەکات و پێرۆزیی خودای گەورە لەسەر بێ و سەر و مال و منال و رۆح و چاو و دل و کەسوکار و هەست و نەست گشتی بەقوربانی گەردی بەرپێی دینیکارانێ ئارامگای پێرۆزی بێ) تۆزی ناساخ بوو، دووشەو یا سێ شەو هەلنەسا بۆ شەونۆیژ، جا عەورای ژنی ئەبو لەهەبی لەعەنتی، هاتە گیانی حەزەرت و گوتی: ئەی موحەممەد! دەنگت نییە، ئەمە دوو سێ شەو نابییم شەیتانەکەت سەرت لێ بدات، ئومێد دەکەم کەوازی لێ هیئابیت. ئیتر خودا ئەمە ی نارد: {وَالضُّحَىٰ، وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ} (الضحى - ١٢/٩٢).

واتە: سوێند بەکاتی چێشتەنگاو کە جوانترین کاتە، وە سوێند بەشەو کەتەوا و دەزەنگیتەوهو، بەتاری پەشی تاریکی خۆی هەموو شت دادەپوشتی و کاتی ئەوه دی مانوو بەجەسیتەوهو هەموو شت ئارام بگرێ. ئەی موحەممەد! خودای تۆ کەتۆی پەرورده کردوو، هەمیشە هەتا هەتایە وازت لێ ناهێنی و دەست بەردارت نابێ، تۆ خۆشەویستی منی، قەت لێت زیزو دلگیر نابم، چجای ئەوهی رەقەم لێت بێ). (تاج / ٤ / ز ٧٦ / ژ ٤٢٦ - سوورەتی ضوحا).

سوورەتی تەکاثر = سورة التَّكْوِيْنِ

١٧٣٤ - لەبارەى فەرماشتى خودای گەورەوه: {الْهَاقُمُ التَّكْوِيْنِ} (٧٣٤٣-٧٣٨٨)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {الْهَاقُمُ التَّكْوِيْنِ}

٢١٧٨ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقْرَأُ {الْهَاقُمُ التَّكْوِيْنِ} قَالَ « يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي - قَالَ - وَهَلْ لَكَ يَا ابْنَ آدَمَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتُ فَأَفْنَيْتُ أَوْ لَبَسْتُ فَأَبْلَيْتُ أَوْ تَصَدَّقْتُ فَأَمْضَيْتُ ».

(الحديث ۷۳۴۶ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۷۳۸۰ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم)

عہدوللای کوری شہ خیر (رہزای خوای لی بی) فہرمووی: چوومہ خزمہتی ہزہرتی خوشہویست (دروودو صہلاواتو سہلامو رہحمہتو بہرہکاتی خودای گہورہو سہروہری لہسہر بی) خہریک بوو سوورہتی {الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ} ی دہخویند. فہرمووی (دروودی خوای لہسہربی): ئادہمیزاد ہہر ہہلپہو ہاواریہتی بوآل و دہلی: مالہکہم واو، مالہکہم وا! ئایا پیم نالئی ئہم مالہی تو کامہی ہی توہی، جگہ لہوہی کہ دہیکہی بہخیرو چاکہو لہپیش خوئہوہ دہینیڑی بو ئہو حیہان، یا دہیخوی و لہناوی دہبی لہپیش مردنتا، یالہبہری دہکہیت تا کوں دہبی و دہری. (تاج/۴ ز/۸۴ ژ/۴۲۲۴ - سوورہتی تہکاثور).

سوورہتی نہصر = سورة النصر

۱۷۳۵ - لہبارہی فہرمایشتی خودای گہورہ: {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فی قولہ تعالیٰ: {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ}

۲۱۷۹ - عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ قَالَ قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ تَعْلَمُ - وَقَالَ هَارُونُ تَدْرِي - آخِرُ سُورَةٍ نَزَلَتْ مِنَ الْقُرْآنِ نَزَلَتْ جَمِيعًا؟ قُلْتُ نَعَمْ. (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) قَالَ صَدَقْتَ. (الحديث ۷۴۶۲ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۷۴۹۸ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. تحفة الأشراف. ۵۸۳۰).

عوبہیدوللای کوری عوتبہ (رہزای خوای لی بی) فہرمووی: ئیبینو عہبباس (رہزای خودایان لی بی) = رہزای خودای گہورہ لہخوی و لہ عہبباسی باوکی) فہرمووی پیم: ئایا دہزانیت کہ کام سوورہتہ دواہہمین سوورہتہ کہہہمووی بہیہکہوہ، بہیہکجار، ہاتبیئہ خوارہوہ؟ گوتم: بہئی، سوورہتی {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} . فہرمووی: راست دہکہیت.

مامۇستاي گەۋرە سەرۋەر (الحافظ زكي الدين عبدالعظيم بن عبد القوي بن سلامة المنذري الدمشقي) دىمەرمۇ: لەپۇزى دوۋشەممە رىكەۋتى بىستە دوۋى مانگى شەعبانى سالى شەشەدە سىيە نۆ (۶۳۹)ى كۆچى لە (دار الحديث الكاملية) لەم موختەسەرى سەحىجى ئىمامى موسلىمە (رەخمەتى خۇدا لەھەموۋيان بى) لى بوۋمەۋە.

بەندەش لىردە غەرزى ئازىزانى خۇم دەكەم، ئەم دەمە كە سەعاتە ھەۋتى بەيەنى رۇزى ۲۰۱۱/۱/۱ ز = ۲۶ مۇھەررەمى ۱۴۳۲ كۆچىيە، لەمالى خۇمان، لەگەرەكى مامۇستايان، لەشارى سلىمانى، لەكوردستانى عىراق، لە ۋەرگىپران ۋە كوردى كورد ۋە ئۆزىدە ھەم (مختصر صحيح مسلم - للحافظ المنذري)يە، لەسايەى خۇداۋە لى بوۋمەۋە.

بەكولى دل لەخۇداى گەۋرە سەرۋەر داۋادەكەم كە بىي بەمايەى رەخمەتى دىن ۋە دۇنيامان، بۇخۇمان ۋە مال ۋە مائالمان ۋە ھەۋە ۋە چەمان ۋە بۇ خۇيەرو چاپكارو بۇ ۋلات ۋە شارمان. ...ئامىن ..

نىو سەدە زىاتەرە كەمەن سەرگەرمى خەزمەتى سوننەتى پىغەمبەرم، زۇر خۇشى ۋە ناخۇشىم لەم ماۋەدا دىۋە، بەلام بەھىچ شتى ۋەك ئەم جىھاد ۋە كۇششە پىرۋزە بەردەۋامە لەخەزمەتى سوننەتى ھەزرىت دا، شاد ۋە كامەران ۋە دىشاد نەبوۋم، لەخۇداى گەۋرە سەرۋەر داۋادەكەم كە بىكا بە مايەى شانازى ۋە سەر بەرزى دىن ۋە دۇنيامان.... ئامىن

لەم ماۋەدا، بەۋاتى ۋە شە ئەم زاتانە، يارمەتەييان داۋم بەپىي تەۋانا كارناسانييان بۇ كىرۋوم، ھەزەكەم لەم شۇيە پىرۋزەدا ناۋيان تۇماربەكەم، ھەتە بەدۋەى خىر ياد بىكرىن ... ھەۋسەرى زۇر بەرپىزم ﴿حاجى مەلا زەكىە خان مەلا كەرىم ەلى مروارى تەنگى سەرى قەرداغ﴾. ﴿سەلاح الدىن ۋە كامەران ۋە ئازاد ۋە ئاسۇ لەگەل كەزال ۋە گەشاۋ ۋە ئازاد ۋە ھەزرىت سۇزان﴾ كە ھەر نۇيان مائى خۇمەن

له حاجى زه كيهن. خوا دهست به حال و مال و ته مهن و سه لاج و دين و دونيايان
بگري و له كيشه و بهر و موشكيله بيانپا ريزي.

به تايبه تي كچه زايه كي زور خوشه ويست و ژيرو وريام هه يه ناوي ﴿تانيا خان
كاروان عه بدوره حمانه﴾، زور شتم بو ده خوينته وه يارمه تيم دده، له سر داوي
خوي، كه به و منالبيهي خوي هه ست ده كا كه نه م جوړه كتيب خيرو بهر كه كت و
پر حمه ته، جا له سر داوي خوي ليره دا ناوم هينا، عه مري دريژي و به باوك و دايك
كه وره بي و رووي له پر حمه تي خودا بي له گه ل ﴿توانا﴾ ي براي و ﴿تينا﴾ ي خوشكي.
شاياني باسه كه له م شوينه پيروزه دا، دوعايه كي خير بو جه نابي ﴿ماموستا
محمود احمد محمد﴾ بكم، كه به راستي نه م زاته خزمه تي نه م بهر هه مه قه له مييه
پيروزه ني بهنده ي هه ژاري كرد ووه.

هه روا له كو تادا، له خوي گه وره دوا ده كم كه بهر كه كت بخاته قه له م و زمان و دل و
چاومان، بو خزمه تي دينه پيروزه كي هه تا ناخر له حظه ي ژيانمان نامين
نيستايش له م شوينه پيروزه دا، به ئوميدى گيرا بوون و قه بوول بوون و
وهر گرتني نه م طاعه تي خزمه تي سوننه تي پيغه مبه ره نه م چامه يه دهنووسم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوياس بوخودا، سالا و له حه زره ت

دروود ليه ياران، پر حمه ت له ئوممه ت

خوشه ويستي خوا، نه حمه دي نازدارا!

تا جه كه ره و چووز شين ده كا به هار

تا بانگ ده دري، له ديها ت و شار

سه لوات له تو، به سه ده دان هه زار

تا گول له گو تشه ن ده شه كيته وه

به شه نوي پر حمه ت دل ده شه نيته وه

شه ونم به هه تاو، ده شه وريته وه!

بساراني دروود دا تگريته وه!

تامه ل ده خوینی له سههر چالی دار
 به شنه ی باوه د ل ده بی بی دار
 به شه و به پروژ بی حه د و شو مار
 بو گیانی پاکت سلاوی بو ندار

ئه ی خوشه ویستی گه لی کورد زمان!
 نه حمه دی سه ره و تاجی سه ره ره مان!
 به قه د گه لا و گیاو گوئی کوردستان
 بارانی ره حمه ت بدا له گوپتان
 کوتری نامه به ره! شنه بای ره حمه ت!
 رابه ری نیوان حه زره ت و ئوممه ت
 تکام ئه مه یه که به بی زه حمه ت
 ئه م نامه به ره ی بو خزمه ت حه زره ت
 له پاش به یانی عه رزی سالاوم
 ئاواتی گه وره م ئه ی نووری چاوم!
 به سه هیری دی دار بریژم چاوم
 به لکوو بینابی، هه تاکوو ماوم!
 قوربان! کوردیکم نه شقی قورئانت
 نه ک جاری سه د جار به به قوربانت
 ته شریفی بینه بو کوردستان
 دوعای بو بکه، ده ستم دامانت
 وا له باوه شیا، زور له یارانت
 تامه زروئن له بو میه ری جارانت
 وان له نامیزیان نوینه ری جوانت
 له خرم و دوست و نه وه و باوانت!
 بو کوردان بوونه چه تری ئه مانت
 چاوه ری ئه بو ته شریف هیئانت
 کاتی ته واو بوو گه شت و سه یرانت

بمبہ لہ گہل خوت بوؤ دہرکہ وانت
 کاتی کوردی ہات بوو بہ میوانت
 نہ گہر نہ یزانی کاکہ زمانت
 بفہرموو دہم بہ تہ رجومات
 خودا بمکاتہ بالآ گہردانت
 روج بہ قوربانت، سہر بہ قوربانت
 چاو بہ قوربانت، دل بہ قوربانت

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَامًا.
 غَفَرَ اللّٰهُ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

بہ نومیڈی دوعای خیرتان

دوعا گوٲان
 نوری فارس حمہ خان حمہن موستہ فا حہنیز
 خادم الغلماء و المشایخ و الفقراء
 سلیمانی - کوردستان - ماموستانیان - مالی خوٲان
 ۲۰۱۱/۱/۱ = ۲۶/محرم/۱۴۳۲ کوچی

پېرسى سەرە باسەكان

لاپەرە

بابەت

۵۲- نامەى كردهوۋى چاكەو بەسەر كردهوۋى خزمو كەسوكارو باشبوون بۆيان:

- ۱ (۱۳۳۵) باسى باشبوون و چاكە كرده لەگەل باوك و دايك، ومكاميان لەپېشترەو زياتر شايانى ئەوھىيە كەزۆر بەجوانى ھاوړېتى بكرېت. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴)
- ۲ (۱۳۳۶) باشبوون و چاكە كرده لەگەل باوك و دايكدا لە پەرستش و عىبادەتى سوننەت باشترە.
- ۷ (۱۳۳۷) نەجوون بۆ غەزا لەبەر چاكە كرده لەگەل باوك و دايك. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴)
- ۷ (۱۳۳۸) فەرمايشتى خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى): (خودا دل رهنجاندى دايكانى حەرام كردهوۋە). (۴۴۵۶ - ۴۴۶۱)
- ۹ (۱۳۳۹) لووتى ئەوكەسە بەقورداچى، كە دايك و باوكى، ھەردوو كيان يا يەككىيان لەكاتى پېرىدا دەكەونە لاى و بەھەشت بۆ خۆى مەسۆگەر ناكا. (۶۴۵۵ - ۶۴۵۹)
- ۱۰ (۱۳۴۰) چاكە كرده لەگەل دۆست و خزم و كەسوكارى باوك و دايك. (۶۴۶۰ - ۶۴۶۲)
- ۱۱ (۱۳۴۱) چاكە كرده لەگەل كچاندا. (۶۶۳۶ - ۶۶۳۸)
- ۱۲ (۱۳۴۲) بەسەر كردهوۋى كەسوكارو خزم تەمەن درېژ دەكات. (۶۴۶۵ - ۶۴۷۲)
- ۱۳ (۱۳۴۳) پاراستنى پەيوەندىي خزمایەتیی، با لایەنەكەى تریش بییچرینى.
- ۱۴ (۱۳۴۴) باسى پاپەندىبون بە پېوەندىي خزمایەتییەو پچراندى ئەو پېوەندىیە.
- ۱۶ (۱۳۴۵) پایەى دالدى ھەتیو لە بەھەشتا. (۷۲۹۳ - ۷۲۹۴)
- ۱۶ (۱۳۴۶) تېكۆشان لە پېناوى بېوەژن و ھەزاردا. (۷۲۹۳ - ۷۲۹۴)
- ۱۷ (۱۳۴۷) كەسانى لەبەر رەزای خودا يەكترييان خۆش دەوى. (۶۴۹۴ - ۶۴۹۵)
- ۱۸ (۱۳۴۸) مەرقۇ لەقىامەتدا لەگەل خۆشەويستى خۆى دەبېت. (۶۶۵۲ - ۶۶۶۲)
- ۱۹ (۱۳۴۹) كاتى خودا بەندەيەكى خۆشويست لەلاى بەندەكانى خۆى خۆشەويستى دەكات. (۶۶۴۲ - ۶۶۴۷)
- ۲۰ (۱۳۵۰) گيانەكان سەربازى مەشق دیدەن. (۶۶۵۰ - ۶۶۵۱)
- ۲۱ (۱۳۵۱) موسولمان قەلایە بۆ موسولمان. (۶۵۲۸ - ۶۵۳۳)
- ۲۱ (۱۳۵۲) موسولمانان لەناو خۆيانا دەبى وەك برا يەك دل و ھاوسۆزبىن.
- ۲۲ (۱۳۵۳) موسولمان براى موسولمانە، نابى زۆرو ناھەقى ئى بكا. (۶۴۸۹ - ۶۴۸۷)
- ۲۴ (۱۳۵۴) پەردەى خودا لەسەر بەندەى خۆى. (۶۵۳۷ - ۶۵۳۸)
- ۲۴ (۱۳۵۵) تەكای ھاوئشینان. (۶۶۳۴)
- ۲۵ (۱۳۵۶) نمونەى ھاوئشینى باش. (۶۶۳۵)
- ۲۵ (۱۳۵۷) مافى دراوسى و راسپېرى باش دەربارەى. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲)
- ۲۶ (۱۳۵۸) بەسەر كردهوۋى ھاوسى بەخېر كرده لەگەلیدا. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲)
- ۲۷ (۱۳۵۹) باسى شېنەى و نەرم و نيانى. (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)

- ۲۸ (۱۳۶۰) خۇدای گەۋرە نەرمونىيانى پېنخۆشە. (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)
- ۲۹ (۱۳۶۱) سەبارەت بەسزى خۇ بەزلزان. (۶۶۲۳)
- ۳۱ (۱۳۶۲) سزى كەسئ بەناھەق سۆيىند بەسەر خۇدا بخوات. (۶۶۲۴)
- ۳۱ (۱۳۶۳) باسى خۇسازى و خۇگونجان لەگەل خەلك، بەتايىبەتى لەترسى زمانى بەدىيان
- ۳۲ (۱۳۶۴) باسى چاو پۇشى و لىبووردن. (۶۵۳۵)
- ۳۲ (۱۳۶۵) خۇگرتن لەكاتى تووۋمبووندا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)
- ۳۳ (۱۳۶۶) پەناگرتن بەخۇدا لەكاتى تووۋمىيدا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)
- ۳۵ (۱۳۶۷) مەرۋف بەسروشت وا دروست كراوه كە خۇى پئ رانەگىرئ. (۶۵۹۲ - ۶۵۹۳)
- ۳۶ (۱۳۶۸) چاكە و تاوان. (۶۴۶۳ - ۶۴۶۴)
- ۳۷ (۱۳۶۹) لابرەنى ئازارى سەرەرئ، وەك بەردو دارو شتى ترى وا. (۶۶۱۲ - ۶۶۱۷)
- ۳۸ (۱۳۷۰) ھەرجى ئازارئ تووشى موسولمان دەمبئ لە دېكىكەۋە بېگرە، ھەتا قۇرتىكى گەۋرە.
- ۳۹ (۱۳۷۱) ھەرجى تووشى موسولمان دەمبئ لە خەم و پەژارە و كفتى و شەكەتى.
- ۴۰ (۱۳۷۲) پېشگىرىي لە بەخىلى بردن و، لە رەقەبەرى و پشتكرەنە يەكتىرى.
- ۴۰ (۱۳۷۳) باشتىنيان ئەۋەميانە كە لەپېشدا سلاۋ دەكا. (۶۴۷۸ - ۶۴۸۱)
- ۴۱ (۱۳۷۴) باسى قىنەبەرى و قسە لەيەك داپران. (۶۴۹۰ - ۶۴۹۳)
- ۴۱ (۱۳۷۵) پېشگىرىي لە سيخوړى و بەر بەردەكانئ و گومانى بەد. (۶۴۸۲ - ۶۴۸۶)
- ۴۳ (۱۳۷۶) ھەۋلەدانى شەيتان بو تىكبەردانى نوپژكەرەن. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)
- ۴۴ (۱۳۷۷) ھەموو نادەمىزائى شەيتانىكى لەگەلدايە. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)
- ۴۴ (۱۳۷۸) پېشگىرىي لە پاشملە گۆيى. (۶۵۳۶)
- ۴۵ (۱۳۷۹) نەيىكرەن لەدوۋ زمانى. (۶۵۷۹)
- ۴۶ (۱۳۸۰) دوۋزمان ناچىتە بەھەشت. (۲۸۶ - ۲۸۸)
- ۴۷ (۱۳۸۱) باسى دوو روو - باب: في ذي الوجهين
- ۴۷ (۱۳۸۲) باسى راستى و درؤ، كە يەكەم چەند جوانە و دوۋەم چەند ناشىرينە.
- ۴۷ (۱۳۸۳) درؤى رەۋا. (۶۵۷۶ - ۶۵۷۸)
- ۴۹ (۱۳۸۴) پېشگىرىي لە بانگەۋازى سەردەمى نەقامى. (۶۵۳۵ - ۶۵۳۷)
- ۵۰ (۱۳۸۵) نەيىكرەن لە شەرە جنىۋو جەمىندان بە يەكتىرى. (۶۵۳۴)
- ۵۱ (۱۳۸۶) نەيىكرەن لە جنىۋدان بە رۇژگار. (۵۸۲۳ - ۵۸۷)
- ۵۴ (۱۳۸۷) نەيىكرەن لە رووكرەنى چەك لەبراي موسولمان. (۶۶۰۹ - ۶۶۱۱)
- ۵۴ (۱۳۸۸) دەست گرتن بەنوۋكى تىرەۋە لەناۋ مژگەۋتا. (۶۶۰۴ - ۶۶۰۸)
- ۵۵ (۱۳۸۹) نەيىكرەنى لە لىدانى دەم و چاو. (۶۵۹۴ - ۶۵۹۹)
- ۵۶ (۱۳۹۰) ھەرەشە كردن لە نەفرىن و نەخلەتكرەن لە ئازەل. (۶۵۴۷ - ۶۵۵۶)
- ۵۷ (۱۳۹۱) فرە ناباشە كەپپاۋ نەفرىنكەرىي. (۶۵۴۷ - ۶۵۵۶)

- ۵۸ (۱۲۹۲) باسی كەسىن بەنارەوا تانەى خراپوون لە خەلك بدا. (۶۶۲۶ - ۶۶۲۷)
- ۵۸ (۱۲۹۲) ئەوانەى شت زۆر قوول دەكەنەو تىادەچن. (۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)
- ۵۹ (۱۲۹۴) نزاو دووعاى شەرى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لە ئيمانداران، دەبىتە مايەى پاگەوہبوون و سۆزو مېهرەبانى بۆيان. (۶۵۵۷ - ۶۵۷۲)

۵۳- نامەى زۆرو ستم

- ۶۳ (۱۲۹۵) باسى نارەوايى زۆرو ستم و فەرمانکردن بە پارانەو و تۆبە کردن.
- ۶۶ (۱۲۹۶) مۆلەتدانى پياوى زۆردارو ستمكار. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)
- ۶۷ (۱۲۹۷) باپياو بە ھەق و بە ناھەق يارىدەى براى خۆى بدا. (۶۵۲۵ - ۶۵۲۷)
- ۶۸ (۱۲۹۸) سزاى ئەوانە كە نازارى خەلك دەمدن لەجىھانا. (۶۶۰۰ - ۶۶۰۳)
- ۷۰ (۱۲۹۹) مەرپنە ناو و لات و نىشتەمەن و جىگەى زۆرو ستم لەخۆكەرانەو، مەگەر بەگريانەو.
- ۷۱ (۱۴۰۰) ناو ھەلگۆستن لەبىرى سزادراوان. (۷۳۸۹ - ۷۳۹۲)

- ۷۱ (۱۴۰۱) تۆلە سەندنەو و دانەو و مافەكان لە روژى دواييدا. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)
- ۷۳ **۵۴- نامەى خواکردو چارەنووس (قەزاو قەدەر)**

- ۷۳ (۱۴۰۲) فەرمايشتى خوداى گەرە: {إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ}. (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)
- ۷۴ (۱۴۰۳) ھەموو شتئ بەپيئى نەخشەى چارەنووسە. (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)
- ۷۴ (۱۴۰۴) فەرمان بە تەوانايى و واھىنان لە تەمبەلئى. (۶۷۱۶)
- ۷۵ (۱۴۰۵) لەپيش دروستبوونى يوونەو و چارەنووسى ھەموو شتئ نووسراو و سەرنوشتى ديارىكراو و براوتمەو. (۶۶۸۱ - ۶۶۹۱)

- ۷۶ (۱۴۰۶) چەسپانى چارەنووس و دەرە قالىئى ئادەم و مووسا (دروودى خودايان لەسەر بىن).
- ۷۷ (۱۴۰۷) دەستپيشكەرى چارەنووس و باسى فەرمايشتى خوداى گەرە: {وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا}. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

- ۸۰ (۱۴۰۸) باسى چارەنووس و چارە رمشى بەختەوهرى. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)
- ۸۲ (۱۴۰۹) كردهو بەپيئى سەرەنجاميەتى. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)
- ۸۲ (۱۴۱۰) ئاكام و رزق و روژى ھەر لەسەرەتاو ديارىكراو و سنوورىان بۆ دانراو.
- ۸۴ (۱۴۱۱) چۆنىتى دروستکردنى ئادەمیزاد و باسى بەدبەختى و بەختەوهرى.

- ۸۸ (۱۴۱۲) ھەموو ئادەمیزادئ بەشى خۆى داوینپيسى لەچارەى نووسراو.
- ۸۹ (۱۴۱۳) جەلوى دل و لەدەستى خودادا، چۆن ئارەزوو دەگا ھەلئ دەسوورپيئى.

- ۸۹ (۱۴۱۴) ھەموو مندائى، كاتئ لەدايك دەبى، بە سروشت، بە خودا كرد، ئامادىيە بۆ خواناسين.
- ۹۰ (۱۴۱۵) چى لەبارەى منالانى بياوەرەن و بتيەرستانەو ھاتوو. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

- ۹۳ (۱۴۱۶) باسى ئەو مېردە منداڵەى كە ھەزەرتى خدرى زىندە كوشتى، ھەك لە سوورەتى كەھفا باسكراو. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

- ۹۳ (۱۴۱۷) كەسانىك ھەر لەپشتى باوكيانا بۆ بەھەشت دروست كراو، كەسانىكيش ھەر لەپشتى باوكيانا

بۇ دۆزدەخ دروستكراون. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

۵۵- نامەى زانين

- ۹۷
۹۷ (۱۴۱۸) لەئاخر زەمانا زانست لادەبرئ و نامیئى، ئەزانى باوى دەبئ.
۹۸ (۱۴۱۹) باسى وەرگرتنەوى زانين. (۶۷۲۶ - ۶۷۴۰)
۹۸ (۱۴۲۰) نەمانى زانين بەهۆى نەمانى زانايانەو. (۶۷۲۶ - ۶۷۴۰)
۹۹ (۱۴۲۱) كەسئ لەسەردەمى ئىسلاما رەوشت و ياسايەكى جوان، يا ناشيرين دابهيئى. (۶۷۴۱ - ۶۷۴۵)
۱۰۰ (۱۴۲۲) كەسئ ريگەى راست نيشانى خەلگ بدات يا ريگەى خراپ. (۶۷۴۱ - ۶۷۴۵)
۱۰۲ (۱۴۲۳) باسى نووسەرانى قورئان و ھەرەشەكردن لە درۆكردن بەدەم پيغەمبەرەو (دروودى خودای لەسەر بئ). (۷۴۳۴ - ۷۴۳۵)

۵۶- نامەى نزاو پارانەو

- ۱۰۴
۱۰۴ (۱۴۲۴) ناو ھە پيرۆزەكانى خودا و كەسئ سەرۆميرريان بكا. (۶۷۵۰ - ۶۷۵۱)
۱۰۵ (۱۴۲۵) نزاو پارانەوى پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ). (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)
۱۱۰ (۱۴۲۶) نزاو پارانەوى ... خودايە! ليم ببووړو و رحيم بئ بكو و ئاسوودەيم بئ ببەخشە و رزق و رۆزى باشم بدەرى. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)
۱۱۲ (۱۴۲۷) نزاو پارانەوى ... خودايە! لەھەردوو جيهانا باشمان بۆبكو و لەسزای دۆزدەخ بمانپاريژە.
۱۱۳ (۱۴۲۸) نزا بۆ ريئەمايى و شارەزايى. (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)
۱۱۳ (۱۴۲۹) كردنى كارى چاكە لەكاتى نزاو پارانەو، بەدەست كەلا و بەهۆى گيرابوونى
۱۱۶ (۱۴۳۰) نزاى كاتى مەينەتى و سەخەلتى. (۶۸۵۸ - ۶۸۶۱)
۱۱۷ (۱۴۳۱) نزاى بەندە گيرادەبئ بەمەرج پەلەنەكا. (۶۸۶۹ - ۶۸۷۱)
۱۱۸ (۱۴۳۲) بەجەخت نزاكردن و نەلئ: ئەگەر ھەزدەكەيت. (۶۷۵۲ - ۶۷۵۴)
۱۱۹ (۱۴۳۳) ھەموو شەوئ كاژيرىكى تايبەتى واتيادا نزاى تيا گيرايە. (۱۷۱۴ - ۱۷۷۵)
۱۱۹ (۱۴۳۴) ھاندان لەسەر نزاو يادى خودا لەكۆتايى شەودا و گيرابوونى نزا تيايدا.
۱۲۰ (۱۴۳۵) نزا لەكاتى خویندنى كەلەبابدا. (۶۸۵۷)
۱۲۰ (۱۴۳۶) خيرو باشى نزاى كە لەروو نەبئ. (۶۸۶۶)
۱۲۱ (۱۴۳۷) ناباشى نزاى پيشخستنى تۆلە لە جيهاندا. (۶۷۷۶ - ۶۷۷۹)
۱۲۲ (۱۴۳۸) خۆزگە خواستن بۆ مەرگ لەكاتى ناخۆشيدا ناباشە، بەلكو لەھەموو دۆخىكا نزاى باش باشە. (۶۷۵۵ - ۶۷۶۰)

۵۷- نامەى يادى خودای گەورە

- ۱۲۹ (۱۴۳۹) ھاندان لەسەر يادى خودا و خۆ نزيك كردنەو لئى و بەردەوامى يادى خودا
۱۳۰ (۱۴۴۰) بەردەوامبوون لەسەر زيكر و يادى خودا وازنەھيئان لئى. (۶۹۰۰ - ۶۹۰۳)
۱۳۲ (۱۴۴۱) كۆبوونەو بۆ خویندن و دەوركردنەوى نامەى خودای گەورە كە قورئانى پيرۆزە.
۱۳۳ (۱۴۴۲) كەسانى كە كۆر دەبەستن بۆ ياد و سوپاسى خودا، خودا شانازيان پيۆ دەكات بەسەر

فرىشتهكاندا. (۶۷۹۲ - ۶۷۹۷)

۱۲۵ باسى خىرى گۆرى زىكرى خوداى گەورە سەرورە باسى نزاو پارانەو داواى لىبووردن و لىخوشبوونى گوناھو تاوان. (۶۷۸۰)

۱۲۷ (۱۴۴۴) ئەو پياوو ژنانەى كە سەرگەرمى يادو زىكرى خودان. (۶۷۴۹ - ۶۷۴۹)

۱۲۸ (۱۴۴۵) لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كەردن و تەلىلە كەردن. (۶۸۲۲ - ۶۸۵۰)

۱۲۹ (۱۴۴۶) دەنگ بەرزكردنەو لەيادى خودا. (۶۸۰۲ - ۶۸۰۹)

۱۴۰ (۱۴۴۷) نزاى ئىواران. (۶۸۲۳ - ۶۸۵۰)

۱۴۲ (۱۴۴۸) گوتەى كاتى نووستن و راكشان لەسەرچى. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

۱۵۳ (۱۴۴۹) سوبحانەللا كەردن لەپاش نوڤىزى بەيانى. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

۱۵۷ (۱۴۵۰) خىرو بەهرەى (سُبْحَانَ اللَّهِ) كەردن. (۶۷۸۲ - ۷۹۲)

۱۵۸ (۱۴۵۱) لەبارەى (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) كەردنەو. (۶۷۸۲ - ۶۷۹۲)

۱۶۰ (۱۴۵۲) خۆشەويستەرىن وىرد لەلاى خودا، يادى (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) يە.

۱۶۱ (۱۴۵۳) كەسى رۆژى سەدجار بلى: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ). (۶۷۸۲ - ۶۷۹۲)

۱۶۲ (۱۴۵۴) كەسى سەد تەسبيحات بكات لەرۆژىكا. (۶۷۸۲ - ۶۷۹۲)

۱۷۰ **۵۸- نامەى پەناگرتن بەخودا و شتى تەرىش**

۱۷۰ (۱۴۵۵) پەناگرتن بەخودا لەشەرى نازاوه گەل. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

۱۷۱ (۱۴۵۶) پەناگرتن بەخودا لە تەمەللى و تەوھزەل. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

۱۷۲ (۱۴۵۷) پەناگرتن بەخودا لە چارەنووسى خرابو لە تووشبوونى نەگىهەتى. (۶۸۱۰ -)

۱۷۳ (۱۴۵۸) پەناگرتن بەخودا لەپشت تىكەردنى بەهرە نازو نىعمەتى خودا.

۱۷۳ (۱۴۵۹) نزاى باش بۆ پىزمىو كە سوپاسى خوداى كەرد. (۷۴۱۱ - ۷۴۱۹)

۱۷۵ **۵۹- نامەى پەشيمانى و قەبوونى پەشيمانى و بەرواڤاى سۆزو بەزەيى خودا و**

شتانى تەرىش

۱۷۵ (۱۴۶۰) فەرمانكەردن بە ژيوانبونەو تەوبەكەردن. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

۱۷۶ (۱۴۶۱) هاندان لەسەر ژيوانبونەو. (۶۸۸۷ - ۶۸۹۶)

۱۷۸ (۱۴۶۲) باسى تەوبەى و راست و دروست و فەرمايشتى خوداى گەورە: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا}.

۱۹۷ (۱۴۶۳) تەوبەى پياو و مرگىراوه كە سەد كەسى گوشووه. (۶۹۳۹ - ۶۹۴۱)

۲۰۰ (۱۴۶۴) كەسى لەپيش ئەودا تەوبەكا، كە خۆر لە خۆرناواوه هەل دى، تەوبەى گىرايه. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

۲۰۱ (۱۴۶۵) تەوبە قەبوول دەكرى لەكەسى چى بەشەو خرابە بكاو چى بەرۆژ خرابە بكا.

۲۰۱ (۱۴۶۶) سەبارەت بە لىخوشبوونى گوناھەكان. (۶۸۹۷ - ۶۸۹۹)

۲۰۲ (۱۴۶۷) باسى گوشادى و بى سنوورى رەحمەت و مېهرەبانى خوداى گەورە، رەحمەتى رىق و خەشى

دەبەزىنى. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

۲۰۳ (۱۴۶۸) هەم رەحمەتى خودا زۆرەو هەم تۆلەى. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

- ۲۰۳ (۱۴۶۹) خۇدا لەدايك بە رەحمىرە بە بەندەكانى خۇى
- ۲۰۴ (۱۴۷۰) كەس كىردەۋى خۇى رىزگارى ناك. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)
- ۲۰۵ (۱۴۷۱) كەس ۋەك خۇداى گەۋرە سەرۋەر ئارام ناگرى لەسەر ئازار. (۷۰۱۱ - ۷۰۱۳)
- ۲۰۶ (۱۴۷۲) كەس ۋەك خۇداى گەۋرە بەتەنگەۋە نايى. (۶۹۲۳ - ۶۹۳۱)
- ۲۰۷ (۱۴۷۳) رازى نەپنى و دىنانانى بەندە بە گوناهەكانىدا. (۶۹۴۲ - ۶۹۴۶)
- ۲۰۸ (۱۴۷۴) دەۋرگىرنەۋى بەخشەكانى خۇدا، لە رۆزى قىامەتدا بۇ بەندەى بىياۋەر، يا بەندەى ناپاك.
- ۲۱۰ (۱۴۷۵) ئەندامەكانى مەرۇف خۇى دەبن بەشايت لەسەرى، لەرۆزى قىامەتدا.
- ۲۱۱ (۱۴۷۶) ئەۋپەرى ترسان لەخۇداى بالا دەستو شكۆمەندو ترسانى زۆر لە تۆلەى سەختى.
- ۲۱۲ (۱۴۷۷) كەس لەپاش گوناھ كىردن لەخۇا داۋاى لىخۇشبوون بكا. (۶۹۱۹ - ۶۹۲۲)
- ۲۱۴ (۱۴۷۸) كەس تۈۋشى گوناھى بىن و لەپاشا دەستۈيۇر بگرى و لەپاشان نوپۇزىكى فەرزىكا.
- ۲۱۶ (۱۴۷۹) لەرۆزى قىامەتدا لەتۆلەى ھەموو موسولمانىكدا بىپرواىك دەخىرئە ناو ناگرى دۆزەخەۋە.
- ۲۱۹ **۶۰- نامەى ناپاكەكان**
- ۲۱۹ (۱۴۸۰) فەرمایشى خۇداى گەۋرە: {إِذَا جَاءَكُ السَّافِقُونَ} ھەتا {حَتَّى يَنْفَضُّوا}.
- ۲۲۲ (۱۴۸۱) دوو روۋەكان بىزىان نايە داۋاى لىپووردن لە پىغەمبەر بكەن.
- ۲۲۳ (۱۴۸۲) نىشانەى دوو روۋەكان. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)
- ۲۲۴ (۱۴۸۳) باسى دوو روۋەكانى شەۋى ملەكەى كەۋا لەسەر رىگەى تەبووك — مەككەداۋ باسى ژمارمىان.
- ۲۲۶ (۱۴۸۴) نەموۋەى دوو روو ۋەك مەرى ئاۋەكى وايە، كە لەنىۋانى دوو رانا سەرگەردان بى.
- ۲۲۷ (۱۴۸۵) ھەلكردى بايەكى سەخت بەيۋەى مردنى دوو روۋەكەۋە.
- ۲۲۷ (۱۴۸۶) سەختى سزى دوو روو لەدوا رۆژدا. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)
- ۲۲۸ (۱۴۸۷) دوو روۋەكى پاشگەز گۆر نايگىرئە خۇى. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)
- ۲۳۵ **۶۱- نامەى نىشانەكانى قىامەت**
- ۲۳۵ (۱۴۸۸) لەرۆزى قىامەتدا خۇداى گەۋرە گۆى زەۋى دەكات بەيەك چىنگ.
- ۲۳۶ (۱۴۸۹) شىۋەى زەۋى لەرۆزى دوايىدا. (۶۹۸۶ - ۶۹۸۷)
- ۲۳۶ (۱۴۹۰) بەندە لەسەرچى حالى مردوۋە لەسەرئەۋە زىندو دەكرىتەۋە.
- ۲۳۷ (۱۴۹۱) زىندو كىردنەۋە لە قىامەتدا بەپى كىردەۋمىيە. (۷۱۵۴ - ۷۱۵۷)
- ۲۳۷ (۱۴۹۲) مەردوۋم بەرووتو ۋوتى و بە پىخاۋسى و بە سوننەت نەكراۋى ھەشر دەكرىن
- ۲۳۸ (۱۴۹۳) مەردوم بەس گۆمەل كۆدەكرىنەۋە بۇ ھەشر. (۷۱۳۶ - ۷۱۳۱)
- ۲۳۹ (۱۴۹۴) لەرۆزى قىامەتدا بىياۋەرەن لەسەر روخسارىان لى دەخوپرىن بۇ دەشتى مەشەر.
- ۲۴۰ (۱۴۹۵) رۆزى ژىنەۋە ھەستانەۋە خۆر تەۋاۋ نىزىك دەبىتەۋە لە دروستكراۋان.
- ۲۴۱ (۱۴۹۶) زۆرى ناردەقى لەش لە رۆزى ھەستانەۋەدا (قىامەت). (۷۱۳۲ - ۷۱۳۵)
- ۲۴۳ **۶۲- نامەى چۈنىتى ژيانى بەھەشت**
- ۲۴۳ (۱۴۹۷) يەكەم دەستە كەدەچنە بەھەشت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

- ۲۴۸ (۱۴۹۸) ھەممۇ كەسنى كاتتى دەجىتە بەھەشتەۋە لەسەر شىۋەى ئادەمە.
- ۲۴۹ (۱۴۹۹) خەلگىنى دەجەنە بەھەشت لەدئەرمى و سام و ترسدا، وەك مەل و بالتەدوان. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۴۹ (۱۵۰۰) رۇاندنى خۇشنىۋىدى خۇدا بەسەر دانىشتۋانى بەھەشتدا.
- ۲۵۰ (۱۵۰۱) بەھەشتىيەكان كە تەماشى دانىشتۋانى ناو بالەخانەكان دەكەن، كەۋان لە فاتەكانى سەرەۋە دەلىتى چاۋ بۇ ئەستىرە دەگىرپن. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۵۲ (۱۵۰۲) خۇراكى بەھەشتىيەكان لە بەھەشتا. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۵۲ (۱۵۰۳) دىارى دانىشتۋانى بەھەشت. (۷۱۴ - ۷۱۵)
- ۲۵۴ (۱۵۰۴) نازو بەھرەى بەھەشت بۇ دانىشتۋانى بەھەشت ھەمىشەيىن.
- ۲۵۵ (۱۵۰۵) لە بەھەشتا درەختى ھەيە، سوار سەد سال بە سىبەرەكەيدا دەپرات ناگاتە ئەۋىپەرى.
- ۲۵۶ (۱۵۰۶) باسى چۆنىتى خىۋەتگاكانى بەھەشت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۵۷ (۱۵۰۷) بازارەكەى بەھەشت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۵۷ (۱۵۰۸) ئەۋ روبارانەى جىھان كە سەرچاۋەكەيان لە بەھەشتەۋەيە. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۵۸ (۱۵۰۹) بەھەشت بە نارەحتەى دەۋرە دراۋە. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
- ۲۵۹ (۱۵۱۰) زۇنان كەمترىن دانىشتۋانى بەھەشتن. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)
- ۲۶۰ (۱۵۱۱) نىشانەى بەھەشتى، يا دۆزەخى لە جىھاندا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۶۶ (۱۵۱۲) جاۋىدانى ھەتا ھەتايى و نەمرى خەلك و دانىشتۋانى بەھەشت و دۆزەخ.
- ۶۳- نامەى چۆنىتى دۆزەخ**
- ۲۶۹ (۱۵۱۳) باسى ھەۋسارەكانى دۆزەخ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۶۹ (۱۵۱۴) سەختى گەرمى ئاگرى دۆزەخ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۷۰ (۱۵۱۵) زۇر قوۋلى بنى دۆزەخ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۷۱ (۱۵۱۶) سوۋكتىن سزى دۆزەخ
- ۲۷۲ (۱۵۱۷) ئاگرى دۆزەخ ھەتا كۆيى دۆزەخىەكان دېت
- ۲۷۲ (۱۵۱۸) ملھوپە ستەمكارەكان دەجەنە دۆزەخ و بى ئەۋاۋ لازىۋوۋنانىش دەجەنە بەھەشت. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۷۴ (۱۵۱۹) سزى ئەۋكەسە كەبۇ يەكەمجار لە جىھاندا (سائىبەى داھىنا.
- ۲۷۵ (۱۵۲۰) باسى زلىتى كاكىلەى بىباۋەر لەناۋ ئاگرى دۆزەخدا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۷۶ (۱۵۲۱) سزى ئەۋ كەسانەى كەلەم جىھاندا ئازارى خەلكى بى تاۋان دەدەن.
- ۲۷۷ (۱۵۲۲) نازدارترىن كەس، لە ناموسۇلمانەكان، لە جىھاندا، لە قىيامەتدا ھەل دەكىشرى لەسزى دۆزەخ، بىنازترىن كەسىش لە موسۇلمانەكان، لە قىيامەتدا ھەل دەكىشرى لەناۋ بەھرەى بەھەشت.
- ۶۴- نامەى فەرەنە كەل و ئازاۋەكان**
- ۲۹۱ (۱۵۲۳) نىزىكبوۋنەۋەى فەرەنە و ئازاۋە گورەكان و سەر تىاچوۋن و لەناۋچوۋن كاتتى گەندەلى و چەپەلى بەرەى سەندو زۇر بوو
- ۲۹۳ (۱۵۲۴) دابارىنى ئازاۋە و ئاشوۋب وەك لىزمەى باران. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

- ۲۹۵ (۱۵۲۵) ئاشوب ۋەك نەخش لە دل دىكىشىرىۋ دەبىي بەخالى رەش بۇي.
- ۲۹۶ (۱۵۲۶) شەيتان كۆمەل كۆمەل لەشكرى خۇي بۇ تىكەدان و تىكەبەردانى خەلك لە يەكتى دىنىرى.
- ۲۹۸ (۱۵۲۷) ئاشوب و شىۋەكانى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۰۱ (۱۵۲۸) باسى ئاشوب و ئەوانەي كە كاتى ئاشوبەكانيان دىزانى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۰۲ (۱۵۲۹) سەرەتاي ئازاۋەكان لەلەي خۇرەلاتى شارى مەدىنەۋە سەر ھەل دەدەن.
- ۳۰۴ (۱۵۳۰) گەنجى گەنجىنەي كىسراۋ قەيسەر دەست موسولمانان دىكەۋىۋ لە رىگەي خودادا بەخت دىكرىن. (۷۲۲۶ - ۷۲۵۷)
- ۳۰۵ (۱۵۳۱) لەناۋچوۋنى گەل ئىسلام بەھۋى شەرى براكۇزىيەۋە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۰۷ (۱۵۳۲) بىست بەبىست لاسكايى رەقتارى نەتەۋەكانى پىش خۇتان دىكەنەۋە.
- ۳۱۱ (۱۵۳۳) گەل ئىسلامى مەبەدەستى دەستىيەكى دىمىرۋوت لە ھۈزى قورەيش لەناۋ دىچەن، خۇتانىان ئى بارىزن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۱ (۱۵۳۴) ئازاۋە گەل دىقەۋمىن ھەتا لىيان دىۋىرى كەمە
- ۳۱۳ (۱۵۳۵) كاتى دوو موسلمان بە شىۋەۋە روۋبەروۋى يەكتى ۋەستان، بىكۇۋ كۇۋراۋ لە دۇزەخدان.
- ۳۱۴ { ۱۵۳۶ } غەمەمەرى كۆرى ياسىر دەستەي لە خودا ياخى دىكۇۋى. { ۷۱۶۴ - ۷۲۷۲ }
- ۳۱۵ (۱۵۳۷) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دوو بەرمە زۇر گەۋرە دىچەن بەگۇر يەكتەدا، داۋاي ھەردوۋ لاشيان ھەر يەك شتە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۶ (۱۵۳۸) قىيامەت ھەلئەسە، تاۋاي لى دى پىياۋ دەدا بە لاي گۇردا، دەلئى: خۇزگە مەن لە شۈينى ئەم مىرۋەۋە بوۋمايە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۶ (۱۵۳۹) دوا رۇۋ بەرپا نابى ھەتا كۈشتۈ بىرەن زۇر دەبى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۷ (۱۵۴۰) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دەبى بە ئاخوران و بخورانىكى ۋا بىكۇر نازانى لەبەر چى خەلك دىكۇۋى. (۷۱۶۵ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۷ (۱۵۴۱) دوا رۇۋ بەرپا نابى ھەتا ئاگرى لە خاكى حىجاز دىرەدەچى
- ۳۱۸ (۱۵۴۲) ھەتا جارىكى تر ھۈزى دەۋس بوتى زولخەلەسە نەپەرەستەۋە قىيامەت ھەلئەسە.
- ۳۱۹ (۱۵۴۳) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دىۋبارە ۋەك جارانى سەردەمى بوتى لاتو بوتى عوززا دىپەرستەۋە!
- ۳۲۱ (۱۵۴۴) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا شارى غەزو دىكرى، لايەكى لە دىريادايەۋ لايەكەي ترى لە ۋىكانىدايە
- ۳۲۲ (۱۵۴۵) ھاكا لەبن روۋبارى قورەتەۋە كىۋى زىر دىكرەۋى. (۷۲۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۲۳ (۱۵۴۶) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دىچەن بەگۇر ھۇزىكا، روۋمەت گۇۋىن.
- ۳۲۳ (۱۵۴۷) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا پىياۋ لەبەرى قەحطانى باپىرى يەمەنىيەكان پەيدا دەبى.
- ۳۲۴ (۱۵۴۸) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا پىياۋ دەبى بە پادشا ناۋى جەھجەھ دەبى.
- ۳۲۴ (۱۵۴۹) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا ناۋى خودا لەسەر روۋى زەۋى نامىنىۋ كەسەن نابى بلئى: ئەللا ئەللا
- ۳۲۵ (۱۵۵۰) لە يەمەنەۋە خودا نەرمە بابى دىنىرى گىيانى ھەۋوۋ موسلمان دىكىش. (۳۰۸)

- ۳۲۵ (۱۵۵۱) ھەتا مەردوم ھەموو گەندو بەد نەبىن قىيامەت ھەئناسى. (۷۲۳۸ - ۷۲۳۹)
- ۳۲۶ (۱۵۵۲) قىيامەت ھەئناسى ھەتا كۆمەل ئېغەمبەرە درۈزىنە پەيدا دەبن.
- ۳۲۷ (۱۵۵۳) شەرى موسولمان و جوولەكە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۲۸ (۱۵۵۴) كاتى قىيامەت ھەل دەستى رۇم لەھەموو كەسى زۆرتىن. (۷۱۶۴ - ۷۲۰۸)
- ۳۳۰ (۱۵۵۵) شەرى روومو زۆرى كۈشتىن لەكاتى دەر چوونى جەجالدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۱۰)
- ۳۳۲ (۱۵۵۶) باسى ئەو سەرگەوتىن و ولات نازادگىردىنەنى كە بەر لە ھەئناسى جەجال موسولمانان بەدەستى دەھىن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۳۵ (۱۵۵۷) نازادگىردى قۈستەنتەنىيە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۳۷ (۱۵۵۸) لەشكرى پەلامارى بەيتوللا دىدات رۇدەچىن بەناخى زەويدا.
- ۳۳۸ (۱۵۵۹) باسى نىشتەجىبوون لە مەدىنەو گەشەگىردى خانوبەرە لىي لەپىش داھاتنى قىيامەتدا.
- ۳۳۹ (۱۵۶۰) پىپاۋىكى دوولاق بارىكى حەبەشەيە كەعبە دەرۈۋوۋىن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۳۹ (۱۵۶۱) ھاكا خەلكى عىراق پارەو پۈۈل و سەرەنەكە سەريان نەدەن.
- ۳۴۰ (۱۵۶۲) سىپاردە ھەل دىگىرى (ئەمانەت نامىنى) بىروا لەدل دەسپىتەۋە.
- ۳۴۲ (۱۵۶۳) لەپىش ھاتنى ئاخىر زەمانا جىنشىنى دەپى مال بە چىنگو مىشت، بەپى شومار بە خەلك دەمبەخشى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۴۲ (۱۵۶۴) باسى ئەو نىشانەو ھەۋالە سەر سۈرھىنەرانەنى كە لەپىش ھاتنى قىيامەتدا دەقەۋمىن.
- ۳۴۴ (۱۵۶۵) بە كىردەۋى باش دەست پىشكەرى لە قەۋمانى ئەو فەرتەنەو ئاشوۋبانە بىكەن كە ۋەك شەۋە زەنگ خەلك دادەگىرن. (۳۰۹)
- ۳۴۵ (۱۵۶۶) بە كىردەۋى باش پىش دەستى لەشەش شت بىكەن. (۷۲۳۵ - ۷۲۳۸)
- ۳۴۶ (۱۵۶۷) خۈاپەرستى لەكاتى ئاخوران و بخورانا. (۷۲۳۶ - ۷۲۳۷)
- ۳۴۶ (۱۵۶۸) سەر گوزەشتەى ئىبىنو سەيىاد. (۷۲۷۲ - ۷۲۸۷)
- ۳۷۰ (۱۵۶۹) يەكەم نىشانە لە نىشانە گەۋرەكانى ھاتنى قىيامەت ھەلھاتنى خۆرە لە خۇرناۋاۋە.
- ۳۷۱ (۱۵۷۰) نىشانەكانى جەجالە كۆرە، كە گەۋرەترىن فەرتەنەيەو باسى پەيداۋوۋىنى داستانى جەسساسە. (۷۳۱۲ - ۷۳۱۷)
- ۳۸۰ (۱۵۷۱) حەفتا ھەزار كەس لە جوولەكەنى ئەسپەھان شوپىن جەجال دەكەۋن.
- ۳۸۱ (۱۵۷۲) خەلك لەتاۋ جەجال رەۋدەكەن بۇ كىۋەكان، لەو رۇزگارەدا عەرب كەم دەبن. (۷۲۳۵ - ۷۲۳۸)
- ۳۸۱ (۱۵۷۳) لەو جەلەۋە كە خۇدا ئادەمى دروست كىردۈۋە، ھەتا ئەو دەمە كە قىيامەت ھەل دەستى، ئازاۋەى گەۋرەى ۋەك جەجال نەبوۋەو نەدەپى. (۷۳۳۵ = ۷۳۳۸)
- ۳۸۳ (۱۵۷۴) عىسا (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) لە ئاسمان دىتە خوارەۋە خاچ دەشكىنى و بەراز دەكوۋى.
- ۳۸۵ (۱۵۷۵) من و قىيامەت ۋەك ئەم دوو پەنجەيەم ئاۋا بەرۈدوا ھاتوۋىن. (۷۲۳۸ - ۷۲۳۹)
- ۳۸۶ (۱۵۷۶) ھاتنى قىيامەت زۆر نىزىكە (۷۲۳۸ - ۷۲۳۹)
- ۳۸۷ (۱۵۷۷) قىيامەت لەپ ھەلدەستى، ھەيە وشتەركەى دەدۋشنى، بەلام فرىا ناكەۋى ئەو شىرە بخواتەۋە

قىيامەت ھەللىمى! (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

۱۵۷۸ (نېوانى دوو فوودەكە چلە، جەستەى مرۇقىش ھەمووى دەرژى نووگى بېخى جووچكەى سمتى نەبى. (۷۳۴۰ - ۷۳۴۲)

۲۸۹ (۱۵۷۹ ژنان خراپترىن ئازاودە ئاشووبىن بۇ پياوان. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

۲۸۹ (۱۵۸۰ ھۇشيارى لەباردى تەفرەى ژنانەودە. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

۳۹۳ **۵- نامەى نەوىستى (زەھد) وگوى بە جىھان نەدان و دل لاويئەكان**

۳۹۳ (۱۵۸۱ فەرمایشى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ): (ئەى خودایە! رزق و رۇزى خانەوادى موخەممەد ئەودەندە بدە كە سەروپەر پېى ھەلېكەن).

۳۹۳ (۱۵۸۲ سەختى گوزەرانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ). (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۳۹۶ (۱۵۸۳ جارى وادەيوو كە پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ) پېر بەسكى خۇى خورماى قەسپى دەست نەدەكەوت. (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۳۹۷ (۱۵۸۴ ھەژارانى كۆچكاران پېش دەولەمەندەكان دەكەون بۇ بەھەشت.

۳۹۸ (۱۵۸۵ ھەژاران زۆرىنەى دانىشتوانى بەھەشت. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

۳۹۸ (۱۵۸۶ جىھان نەوىستى و بئ بەھايى جىھان لەلاى خودای گەورە. (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۴۰۰ (۱۵۸۷ مەترسى روو تېكرەنى خۇشى جىھان و پەلاماردانى. (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۴۰۱ (۱۵۸۸ كاتى جىھان دەگرېتەودە مەترسى تى ورووكان و بەخىلى بەيەكتەر دروست دەبى

۴۰۲ (۱۵۸۹ كورتى ماودى جىھان و برانەودى خۇشپەكەى، لەچا و بەردەوامى قىيامەت و نەبرانەودى نازو نەغىم و خۇشپەكەى، وەك ئەودە واپە: پەنجەيە بكەى بە دەرياپەكا. (۷۱۳۶ - ۷۱۳۱)

۴۰۳ (۱۵۹۰ گېرۆدەبوون بە خۇشى جىھانەودە و چۆنىتى كارو كەردەودە لە جىھاندا.

۴۰۷ (۱۵۹۱ باسى نەبوونى و كەم دەستى و نارامگرتن لەسەرى و لەتاو بېرسىتى گەلاى دار خواردن.

۴۱۰ (۱۵۹۲ كەسوكارو مال ئەگەر شوپن مردووش بكەون دەگرېنەودە، بەلام كەردەودەكەى لەگەلى دەمىنى.

۴۱۱ (۱۵۹۳ تەماشای خوار خۇتانەودە بكەن. (۷۳۴۳ = ۷۳۴۸)

۴۱۷ (۱۵۹۴ خودای گەورە بەندى پارىزگارى لەخوا ترسى دارا و دەولەمەندى خۇشارەودى خۇشەودى.

۴۱۸ (۱۵۹۵ كەسى كارى بكا و كەسىكى تر بكا بەھاوبەشى خودا. (۷۴۰۰ - ۷۴۰۵)

۴۱۸ (۱۵۹۶ ھەركەسى بۇ ناوبانگو شۆرمەت چاكە و خوا پەرسى بكات، لە رۆزى دوا رۆژدا خودا بە پەندى دەكا. (۷۴۰۰ - ۷۴۰۵)

۴۱۹ (۱۵۹۷ وادەبى گوتيار بەھوى يەك قەسمەودە دىخزىتە ناو ناگرى دۆزەخەودە.

۴۲۰ (۱۵۹۸ كارى موسولمان گشتى ھەر خېرە. (۷۴۲۵ - ۷۴۰۰)

۴۲۱ (۱۵۹۹ نارامگرتن لەسەر بابەندىبوون بە ناپىنەودە لەكاتى دووچار بوون و گرفتارىبوون و داستانى دەستەى خەندەكە ناگرىنەكان. (۷۴۳۶)

۵- نامەى گەورەى قورئانى پىرۆز

۴۲۹ ۱۶۶۰ باسى گەورەى سوورەتى فاتىحە، كە دادەنرى بەدىباجەى قورئان

- ۱۶۶۱- باسی خویندنی قورئان و سوورەتی بەقەرە سوورەتی ئالی عیمران
 ۱۶۶۲- باسی گەرەبی ئایەتەلکورسی (۱۸۸۲-۱۸۸۰)
 ۱۶۶۳- باسی گەرەبی کۆتایپهکانی سوورەتی بەقەرە (۱۸۷۴ - ۱۸۷۹)
 ۱۶۶۴- باسی گەرەبی سوورەتی کەهف (۱۸۸۲-۱۸۸۰)
 ۱۶۶۵- باسی گەرەبی خویندنی (قل هو الله أحد) (۱۸۸۲-۱۸۸۳)
 ۱۶۶۶- باسی گەرەبی خویندنی سوورەتی (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) (۱۸۸۸-۱۸۹۰)
 ۱۶۶۷- کەسانی کەخودای گەرە بەهۆی خزمەتی قورئانەوه، پلەو پایەیان بەرزەمکاتەوه.
 ۱۶۶۸- باسی گەرەبی فێکردنی قورئان (۱۸۶۹-۱۸۷۰)
 ۱۶۶۹- نموونە کەسێ قورئان بخوینێ و کەسێ قورئان نەخوینێ (۱۸۵۷-۱۸۶۰)
 ۱۶۷۰- پلەو پایە کەسێ قورئانی رەوانە و کەسێ کەئەرك دەکێشێ بۆ رەوانکردنی (۱۸۵۷-۱۸۶۰)
 ۱۶۷۱- لەکاتی خویندنی قورئان دا فریشتە رەحمەت دادەبارێن (۱۸۵۲-۱۸۵۶)
 ۱۶۷۲- حەسوودی (بەواتا خۆزگە) لەدووستا پەسەندە (۱۸۹۱-۱۸۹۵)
 ۱۶۷۳- فەرمانکردن بەسەرپەرشتی قورئان و دەورکردنەوهی بەزۆری
 ۱۶۷۴- قورئانخویندن بەدەنگی خوش (۱۸۴۲-۱۸۵۲)
 ۱۶۷۵- خویندنی قورئان بەسۆزو ئاوازەوه (۱۸۴۲-۱۸۵۲)
 ۱۶۷۶- لەشەودا خویندنی قورئان بەدەنگی بەرزو گوێ لیگرتنی (۱۸۳۴-۱۸۴۱)
 ۱۶۷۷- قورئان بەحمەوت شیوه خویندەوهی جوان هاتۆتە خوارەوه (۱۸۹۶-۱۹۰۴)
 ۱۶۷۸- پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ) لەلای هەندێ لەپارانێ خۆی دەرسی قورئانی خویندووه
 ۱۶۷۹- پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ) قورئان بەسەر کۆمەلێ نوینەری جنۆکەدا دەخوینێ
 ۱۶۸۰- پیڤەمبەر گوێ دەگرێ لەقورئانخویندنی کەسێکی تر (۱۸۶۴-۱۸۶۸)
 ۱۶۸۱- هەرەشه لەجیاوازیی لەخویندنی قورئان دا (۶۷۱۷-۶۷۲۵)
۵۸- نامە تەفسیر - کتاب التفسیر
 ۱۶۸۲- سەبارت بەفەرماشتی خودای گەرە {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}
 ۱۶۸۳- سەبارت بەفەرماشتی خودای گەرە {وَلَيْسَ الْبِرُّ}
 ۱۶۸۴- لەبارە فەرماشتی خودای گەرە {رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى}
 ۱۶۸۵- لەبارە فەرماشتی خودای گەرەوه {وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ}
 سوورەتی ئالی عیمران (سورة آل عمران)
 ۱۶۸۶- لەبارە فەرماشتی خودای گەرە: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ}
 ۱۶۸۷- لەبارە فەرماشتی خودای گەرە {لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرُحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا} (۶۹۵۵-۶۹۷۵)
 سوورەتی نیساء (سورة النساء)
 ۱۶۸۸- لەبارە فەرماشتی خودای گەرەوه {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى} وه فەرماشتی

{وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ} {۷۴۳۹-۷۴۷۹}

۴۷۸- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} {۷۴۳۹ - ۷۴۷۹}

۴۷۹- له باره‌ی فہرمايشتی خوداوه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ}

۴۸۰- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}

۴۸۳- له باره‌ی فہرمايشتی خوی گہورہ: {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ}

۴۸۴- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ: {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا}

۴۸۵- سوورہتی مائیدہ = سورہ المائدۃ

۴۸۵- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ}

۴۸۸- سوورہتی ئہنعام = سورۃ الأنعام

۴۸۸- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ} {۷۴۳۹ - ۷۴۷۹}

۴۸۹- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ}

۴۹۱- سوورہتی ئہعراف = سورۃ الأعراف

۴۹۱- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ}

۴۹۳- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ {وَرُدُّوهُا أَنْ تَلْكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رُتِمُوهُمَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ}

۴۹۳- سوورہتی ئہنقال = سورۃ الأنفال

۴۹۳- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ}

۴۹۶- سوورہتی بہرائہ = سورۃ بَرَاءة

۴۹۶- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ {وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ}

۴۹۶- له باره‌ی سوورہتی (بہرائہ) و (ئہنقال) و (حہشر) وہ {۷۴۷۴-۷۴۳۹}

۴۹۷- سوورہتی ھود = سورۃ ھود

۴۹۷- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}

۴۹۹- سوورہتی سوېحانہ = سورۃ سُبحان

۴۹۹- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ}

۵۰۰- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ}

۵۰۱- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا}

۵۰۳- سوورہتی کہف = سورۃ الکھف

۵۰۳- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ {فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا}

۵۰۴- سوورہتی مہریم = سورۃ مريم

۵۰۴- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ}

۵۰۶- له باره‌ی فہرمايشتی خودای گہورہ وہ: {أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا}

سوورمتی نه انبیاء = سورة الانبياء

۵۰۷

۱۷۰۹- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ }

۵۰۷

سوورمتی حه ج = سورة الحج

۵۱۰

۱۷۱۰- لهبارى فهرموودهى خودای گهورهوه: { هَٰذَا نِ حُصْنَانِ اخْتَصَمَا فِي رَبِّهِمْ } (۷۴۷۹-۷۴۳۹)

۵۱۰

سوورمتی نوور = سورة النور

۵۱۱

۱۷۱۱- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُوا بِالْإِفْكِ غُصْبَةً مِّنْكُمْ } (۶۹۵۳-۶۹۵۱)

۵۱۱

سوورمتی فورقان = سورة الفرقان

۵۳۲

۱۷۱۳- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ }

۵۳۲

سوورمتی ألم تنزِيل السجدة = سورة ألم تنزِيل السجدة

۵۳۴

۱۷۱۴- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ }

۵۳۴

۱۷۱۵- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ }

۵۳۵

سوورمتی نه حزب = سورة الأحزاب

۵۳۶

۱۷۱۶- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { إِذْ جَاؤُكُمْ مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ }

۵۳۶

سوورمتی ياسين = سورة يس

۵۳۷

۱۷۱۷- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا }

۵۳۷

سوورمتی زومر = سورة الزمر

۵۳۹

۱۷۱۸- لهبارى فهرموودهى خودای گهورهوه: { وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ } (۶۹۷۶ -)

۵۳۹

سوورمتی حاميمى سهجده = سورة حم السجدة

۵۴۰

۱۷۱۹- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ } الآية:

۵۴۰

سوورمتی دوخان = سورة الدخان

۵۴۱

۱۷۲۰- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ } (۶۹۹۷-۷۰۰۱)

۵۴۱

سوورمتی فتح = سورة الفتح

۵۴۶

۱۷۲۱- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ }

۵۴۶

سوورمتی حوجرات = سورة الحجرات

۵۴۷

۱۷۲۲- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ } (۳۱۳-۳۱۰)

۵۴۷

سوورمتی قاف = سورة القاف

۵۵۱

۱۷۲۳- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { يَوْمَ نَقُولُ لَجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتَ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ }

۵۵۱

سوورمتی اقتربت الساعة = سورة اقتربت الساعة

۵۵۲

۱۷۲۴- لهبارى فهرمایشى خوداهوه: { فَهَلْ مِنْ مَّدْكَرٍ } (۱۹۱۱ - ۱۹۱۶)

۵۵۲

سوورمتی رهمان = سورة الرحمن

۵۵۳

۱۷۲۵- لهبارى فهرمایشى خودای گهورهوه: { وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ }

۵۵۳

- ۵۵۲ سورتهی ثله‌ده‌دید = سورة الحديد
- ۵۵۳ ۱۷۲۶- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ }
- ۵۵۴ سورتهی حه‌شر = سورة الحشر
- ۵۵۴ ۱۷۲۷- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { وَالَّذِينَ جَاؤُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ } (۷۴۳۹-۷۴۷۹)
- ۵۵۵ سوورتهی جینن = سورة الجن
- ۵۵۵ ۱۷۲۸- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ }
- ۵۵۷ سوورتهی قیامه‌ت = سورة القيامة
- ۵۵۷ ۱۷۲۹- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { لَا تَحْرُكَ بِهِ لِسَانُكَ لِتَعْجَلَ بِهِ }
- ۵۵۹ سوورتهی {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ} = سورة: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ}
- ۵۵۹ ۱۷۲۰- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ }
- ۵۶۰ سورتهی ئینشیقاق = سورة الإنشقاق
- ۵۶۰ ۱۷۳۱- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا }
- ۵۶۱ سوورتهی واللیل = سورة الليل
- ۵۶۱ ۱۷۳۲- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { وَالذِّكْرِ وَالْأُنثَى } (۱۹۱۱-۱۹۱۶)
- ۵۶۲ سوورتهی ضوحا = سورة الضحی
- ۵۶۲ ۱۷۳۳- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى }
- ۵۶۳ سوورتهی ته‌کاثور = سورة التكاثر
- ۵۶۳ ۱۷۳۴- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ } (۷۳۴۳-۷۳۸۸)
- ۵۶۴ سوورتهی نه‌صر = سورة النصر
- ۵۶۴ ۱۷۳۵- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ }